

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟ ΒΗΜΑ

Κωδικός 2753

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' | ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 1158 | ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2011 | ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΕΠΙΤΥΠΟ ΜΑΒΕΣΤΟ ΑΡ. ΔΑΔΑΣ 1117/1986 ΚΕΝΤΡΑ
Εσοφώνος 15Α - 105 57 Αθήνα, Τηλ. 210-32.21.316

Ανοιχτή Επιστολή στον Πρωθυπουργό κ. Γ.Α. Παπανδρέου

κ. Πρόεδρε της Κυβέρνησης,

Επικοινωνούμε σήμερα μαζί σας έχοντας εξαντλήσει κάθε άλλο τρόπο και δυνατότητα ώστε να γίνει κατανοητό ότι εμείς οι Έλληνες εκπαιδευτικοί της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης που έχουμε δώσει τους εαυτούς μας για την προκοπή της Δημόσιας Δωρεάν Εκπαίδευσης, **δεν αντέχουμε άλλο.**

Η κυβέρνησή σας μετά την ψήφιση του μεσοπρόθεσμου οικονομικού προγράμματος και του εφαρμοστικού Νόμου, προσανατολίζεται στη συνέχιση της τακτικής των βίαιων περικοπών, σε βάρος των εργαζόμενων και των συνταξιούχων. Η πολιτική αυτή δείχνει για άλλη μια φορά τα δόντια της, κόβοντας από τον κόσμο της εργασίας ακόμη και το «οξυγόνο» της επιβίωσης.

Σε αυτή τη λογική για το χώρο της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, τα δημοσιεύματα του τύπου αναφέρουν περικοπές στο επίδομα εξωδιδασκτικής απασχόλησης, μειώνοντας έτσι ακόμα περισσότερο τους ήδη πενιχρούς μισθούς των εκπαιδευτικών, οδηγώντας τους σε μεγαλύτερη οικονομική εξαθλίωση.

Αν αυτό γίνει πραγματικότητα οι εκπαιδευτικοί της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, από τους πιο χαμηλόμισθους του δημόσιου τομέα, θα δουν τα «ψίκουλα» του μισθού τους να εξαεμιζονται μπροστά στη νέα ληστρική επίθεση των οριζόντιων περικοπών.

Σας κάνουμε γνωστό πως οποιαδήποτε σκέψη για περικοπές στους μισθούς των εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, θα πρέπει να εγκαταλειφθεί και αποτελεί για εμάς αιτία πολέμου. Ο κλάδος των 80.000 εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης θα βρεθεί για άλλη μια φορά στην πρωτοπορία των αγώνων με στόχο την περιφρούρηση των δίκαιων οικονομικών αιτημάτων για μισθούς αξιοπρέπειας που συνάδουν με το έργο τους.

Σας δηλώνουμε ότι εάν οι σκέψεις αυτές γίνουν πραγματικότητα θα αντιδράσουμε δυναμικά και αποφασιστικά και η έναρξη της σχολικής χρονιάς το Σεπτέμβρη θα βρει τα σχολεία κλειστά.

Για το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

Ο Πρόεδρος
Μαντάς Κομνηνός

Ο Γεν. Γραμματέας
Πετράκης Σταύρος

Ανακοίνωση για την περικοπή του κινήτρου απόδοσης και την οικονομική εξόντωση των εκπαιδευτικών

Αθήνα 31/7/2011

Το ΔΣ της ΔΟΕ καταγγέλλει το νέο απαράδεκτο αιφνιδιασμό της κυβέρνησης με τη μείωση του κινήτρου απόδοσης των εκπαιδευτικών, στο μισό και μάλιστα αναδρομικά από την 1η Ιουλίου.

Η συνεχιζόμενη, ανάληψη τακτική οικονομικής εξόντωσης των εκπαιδευτικών – των χαμηλότερα αμειβόμενων εργαζόμενων στο δημόσιο, με μισθούς 1000 ευρώ – αναδεικνύει ξεκάθαρα πως η κυβέρνηση έχει χάσει κάθε αίσθηση μέτρου και δικαιοσύνης.

Η ισοπεδωτική λογική των οριζόντιων περικοπών, είναι βαθύτατα ταξική και διευρύνει ακόμη περισσότερο τις ανισότητες, καθώς καλούνται για μια ακόμη φορά να πληρώσουν την κρίση, αυτοί που δεν αντέχουν άλλο και δε φταίνε, ενώ οι έχοντες και κατέχοντες εξακολουθούν να φοροδιαφεύγουν και να μένουν στο απυρόβλητο.

Όλοι αυτοί που με πρόσχημα την κρίση, στοχεύουν τον κόσμο της εκπαίδευσης, λες και ανήκει στην τάξη των προνομιούχων και χωρίς ίχνος ντροπής μετατρέπουν τα ψίκουλα του μισθού, σε απλό φιλοδώρημα, να είναι βέβαιοι ότι θα εισπράξουν όχι απλά την απαξία αλλά και την οργή του κόσμου της εργασίας.

Δηλώνουμε στην κυβέρνηση, πως είμαστε οριστικά απέναντί της και το άνοιγμα των σχολείων το Σεπτέμβρη, θα μας βρει στους δρόμους του αγώνα.

Για το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

Ο Πρόεδρος
Μαντάς Κομνηνός

Ο Γεν. Γραμματέας
Πετράκης Σταύρος

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟ ΒΗΜΑ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΔΟΕ

Ιδιοκτησία: ΔΟΕ

Διεύθυνση:

Ξενοφώντος 15Α, Τ.Κ. 105 57 Αθήνα

Εκδότης:

Μαντάς Κομνηνός, Τηλ.: 210 3233662

Υπεύθυνος Εκδόσεων:

Φασφαλής Νίκος

Τηλ.: 210 3242171, Κιν.: 6975303105

Παραγωγή:

PRESS LINE - Μάγερ 11, Αθήνα Τ.Κ. 10438

Τηλ.: 210 5225479

Αθήνα 3/8/2011

Η 80^η Γενική Συνέλευση του κλάδου αφού έλαβε υπόψη της:

- Το γεγονός ότι όλες οι κατακτήσεις των εργαζομένων βρίσκονται στο στόχαστρο εθνικών και υπερεθνικών επιλογών, αφού με πρόσχημα την οικονομική κρίση, **επιχειρούν με βίαιο τρόπο να σαρώσουν ότι θετικό κατακτήσαμε με αγώνες χρόνων** και να διαμορφώσουν ένα σκληρό όπου θα κυριαρχεί η ανασφάλεια και ο φόβος.

- Το γεγονός ότι οι πολιτικές της κυβέρνησης και της Τρόικας (ΔΝΤ, Ε.Ε., Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα) είναι σκληρές, άδικες και αντικοινωνικές. **Την κρίση με τα μνημόνια δεν πληρώνουν οι ΕΧΟΝΤΕΣ και ΚΑΤΕΧΟΝΤΕΣ, αλλά για μια ακόμη φορά οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι, τα χαμηλότερα κοινωνικοοικονομικά στρώματα της πατρίδας μας.**

- Τους σχεδιασμούς της κυβέρνησης για τη **θεσμοθέτηση ενός νέου μισθολογίου στο δημόσιο τομέα με το οποίο επιδιώκει να περικόψει ακόμη περισσότερο τις αποδοχές μας.** Στο στόχαστρο των περικοπών βρίσκονται τα επιδόματα των εκπαιδευτικών (εξωδιδασκτικό, απασχόλησης, παραμεθόριων περιοχών, κ.α.) αγνοώντας το γεγονός ότι βρισκόμαστε στην τελευταία κλίμακα αμοιβών μεταξύ των δημοσίων υπαλλήλων.

- **Τη δραματική κατάσταση στην οποία έχουν οδηγηθεί τα ταμεία των εργαζομένων** στο δημόσιο εξαιτίας της χρόνιας καταλήστευσης των αποθεματικών τους από το κράτος, τη χρησιμοποίηση των αποθεματικών τους για κάλυψη εισοδηματικών πολιτικών χωρίς την ανάλογη ενίσχυση αλλά και της εμπλοκής τους σε χρηματιστηριακές συναλλαγές με τα δομημένα ομόλογα.

- **Τη μείωση των δαπανών για την Παιδεία** σε ποσοστό, για πρώτη φορά, κάτω από το 3% του ΑΕΠ, 2,75% με αποτέλεσμα την **υποχρηματοδότηση των σχολικών επιτροπών**, που αδυνατούν να ανταποκριθούν ακόμη και στις στοιχειώδεις ανάγκες των σχολείων.

- **Την κατάργηση του θεσμού της Μετεκπαίδευσης** και την απουσία οποιασδήποτε μορφής οργανωμένης επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών.

- **Την υλοποίηση σχεδίου εκτεταμένων συγκωνεύσεων - καταργήσεων σχολικών μονάδων**, με μοναδικό στόχο την εξοικονόμηση πόρων από τις λειτουργικές δαπάνες των μικρών και μεσαίων σχολικών μονάδων.

- **Τις σαρωτικές αλλαγές στην κοινωνική ασφάλιση** με το νέο ασφαλιστικό νόμο ο οποίος προβλέπει:

- αύξηση των ορίων συνταξιοδότησης και εξίσωσης προς τα πάνω όλων των ορίων ανδρών - γυναικών.

- Δραματική χειροτέρευση του τρόπου υπολογισμού της σύνταξης.

- **Την αύξηση των έμμεσων και άμεσων φόρων (ΦΠΑ**

από 19% σε 23%). Ιδιαίτερα οι αυξήσεις στα καύσιμα έχουν εκτοξεύσει αυτόματα τις τιμές σε όλα τα είδη λαϊκής κατανάλωσης.

- Η Δ.Ο.Ε. με τις αποφάσεις της έχει εκφράσει την αντίθεσή της στην προσπάθεια του Υπουργείου Παιδείας να επιβάλλει την εφαρμογή της «αυτοαξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου της σχολικής μονάδας μιας διαδικασίας που η φιλοσοφία και η πρακτική της μπορεί να αποτελέσει το δούρειο ίππο για την αξιολόγηση - χειραγώγηση των εκπαιδευτικών, αφού όπως προβλέπεται στο άρθρο 23 παρ.7 του Ν.3848/2010: «Την αξιολόγηση της δράσης των σχολικών μονάδων κατά τις διατάξεις του παρόντος άρθρου ακολουθεί η αξιολόγηση των εκπαιδευτικών, η οποία πραγματοποιείται σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις ... (Ν.2986/2002 τις διατάξεις του οποίου δεν έχει αποδεχθεί ο κλάδος)...». Υπενθυμίζουμε ότι ο κλάδος μας έχει ψηφισμένες θέσεις για την αξιολόγηση τις οποίες και έχει καταθέσει τόσο στο ΣΠΔΕ, όσο και στην πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας. Θέσεις που θέτουν τη ζήτηση στη βάση της πραγματικής βελτίωσης του εκπαιδευτικού έργου κι όχι στη στοχοποίηση και χειραγώγηση του εκπαιδευτικού που επιχειρείται.

- **Το αναμορφωμένο πρόγραμμα των 800 Ολοήμερων Σχολείων έγινε με ελλιπή επιστημονική τεκμηρίωση και με βιασύνη.** Ο στόχος του κλάδου μας για λειτουργία του ολοήμερου σχολείου, για όλα τα παιδιά, με βάση τις ψηφισμένες θέσεις του, απέχει πολύ από το να γίνει πραγματικότητα.

- Τις παλινωδίες της κυβέρνησης σχετικά με τους διορισμούς των εκπαιδευτικών στην Ειδική Αγωγή.

- Την περαιτέρω υποβάθμιση της Προσχολικής Αγωγής.

- **Μας καλούν να πληρώσουμε την κρίση, τη στιγμή που είμαστε οι μοναδικοί που δεν έχουμε καμιά απολύτως ευθύνη γι' αυτή.**

Τα μέτρα που προσπαθούν να μας επιβάλουν αλλάζουν δραματικά το εργασιακό τοπίο. Τίποτε δεν θα είναι το ίδιο αν περάσουν.

Προσωρινό Προεδρείο
Μαρίνος Κωνσταντινίδης, Τάκης Ρουμπής, Δημήτρης Σκλάβος

Οριστικό Προεδρείο

Άγγελος Κολόσασκας, Δημήτρης Παπαποστόλου, Νεκτάριος Πετράκης, Δημήτρης Σκλάβος, Χαλαϊτζίδου Γλωσσούλα

Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι χρειάζεται μαχητικά, μαζικά και αποφασιστικά να αντιπαλέψουμε τις προωθούμενες αντιεκπαιδευτικές αλλαγές. **Ο μοναδικός δρόμος για να αποτρέψουμε τα σχέδια που απεργάζονται σε βάρος μας είναι να βγούμε στο δρόμο του αγώνα.** Να βγούμε στο προσκήνιο, να γίνουμε επικίνδυνος αντίπαλος, να ανατρέψουμε τα άδικα μέτρα του μνημονίου, **αποφασίζουμε:**

Διεκδικούμε:

- Άμεση κατάργηση του μνημονίου και του μεσοπρόθεσμου προγράμματος.
- Νέο μισθολόγιο που θα αναβαθμίζει οικονομικά τον εκπαιδευτικό και θα αντιμετωπίζει ισότιμα εργαζομένους των ίδιων προσόντων. Καμιά μείωση μισθών. Να επιστραφούν ο 13^{ος} και ο 14^{ος} μισθός καθώς και οι απώλειες από τις περικοπές του 2010.
- 1.400€ καθαρά στο νεοδιόριστο εκπαιδευτικό.
- Δαπάνες για την Παιδεία στο 5% του Α.Ε.Π.
- Κατάργηση όλων των αντιασφαλιστικών νόμων.

- Κατάργηση του Ν.3848/2010.
- Άμεση χρηματοδότηση των σχολικών επιτροπών από τον κρατικό προϋπολογισμό.
- Ολοήμερο σχολείο σύμφωνα με τις θέσεις του κλάδου.
- Προσλήψεις αναπληρωτών για κάλυψη όλων των κενών στα σχολεία.
- Όχι στην κατάργηση των Διδασκαλείων και της Μετεκπαίδευσης.

- Εισαγωγική επιμόρφωση πριν την έναρξη των μαθημάτων, πρόγραμμα επιμόρφωσης για όλους τους εκπαιδευτικούς.
- Διορισμοί στην Ειδική Αγωγή, άμεσα – Ενιαίο Πλαίσιο υπηρεσιακών μεταβολών στην Ειδική Αγωγή ίδιο με αυτό που ισχύει και για τη γενική
- Δίχρονη προσχολική Αγωγή.
- Δημιουργία πολυθέσεων Νηπιαγωγείων - Σύσταση θέσης Δ/ντριας.
- Να μετακινούνται εντός ΠΥΣΠΕ κατά προτεραιότητα οι εκπαιδευτικοί ειδικοτήτων της Π.Ε. και μετά να διατίθενται και να τοποθετούνται από τη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση.
- Ολοήμερο Σχολείο για όλα τα παιδιά ανεξάρτητα αν εργάζονται και οι δυο γονείς. Ανάκληση των εγκυκλίων του Υπ. Παιδείας.
- Όχι στην κατάργηση της δεύτερης ξένης γλώσσας στα Δημοτικά Σχολεία. Να ανακληθεί η εγκύκλιος του Υπουργείου Παιδείας.

Από τη Δ.Ο.Ε.

Ψήφισμα της 80ης Συνέλευσης της Δ.Ο.Ε. για την Ειδική Αγωγή

Εδώ και μια δεκαετία η Ειδική Αγωγή στελεκώνεται σε μεγάλο βαθμό από προσωρινούς αναπληρωτές που κανείς τους ποτέ δεν έχει διοριστεί. Επιπλέον η Ειδική Αγωγή έχει γίνει το πεδίο των πιο αντιδραστικών πειραματισμών εκ μέρους της πολιτείας.

Η 80^η Συνέλευση του Κλάδου δεσμεύεται ότι θα επιδιώξει:

- Διεύρυνση και στήριξη των δημόσιων δομών Ειδικής Αγωγής.
- Άμεσους μαζικούς διορισμούς στην Ειδική Αγωγή.
- Ενιαίο πλαίσιο υπηρεσιακών μεταβολών στην Ειδική Αγωγή ίδιο με αυτό που ισχύει για τους εκπαιδευτικούς Γενικής Αγωγής.
- Όχι σε ξεχωριστά κριτήρια μετάθεσης απόσπασης για την Ειδική Αγωγή.
- Πίνακες αναπληρωτών στην Ειδική Αγωγή με βάση μόνο τον κλάδο και την προϋπηρεσία.

- Να ισχύσει στους πίνακες αναπληρωτών Ειδικής Αγωγής ό,τι ισχύει και για τους άλλους κλάδους εκπαιδευτικών.
- Να μην καταργηθεί η μετεκπαίδευση Ειδικής Αγωγής, αντίθετα να καταργηθούν τα σεμινάρια 400 ωρών της ντροπής. Κάθε στελέχωση της Δημόσιας Εκπαίδευσης να γίνεται με χρήματα του τακτικού κρατικού προϋπολογισμού και όχι με χρήματα που αποδίδονται προσωρινά από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Ζητάμε να σταματήσει τώρα η ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων και η αξιολόγηση του εκπαιδευτικού που προωθεί το πρόγραμμα ΕΣΠΑ στην Ειδική Αγωγή. Να ισχύσουν τα ίδια δικαιώματα για όλους τους εκπαιδευτικούς. Ζητάμε να μην είμαστε κάτι ξεχωριστό.

Η 80^η Γενική Συνέλευση του κλάδου δεσμεύεται ότι τα χρόνια προβλήματα της Ειδικής Αγωγής θα εντάσσονται από εδώ και πέρα στο διεκδικητικό πλαίσιο αιτημάτων των απεργιακών κινητοποιήσεων της Ομοσπονδίας.

Δευτερολογία Κομνηνού Μαντά Προέδρου της Δ.Ο.Ε.

Τετάρτη 22 Ιουνίου 2011

Συνάδελφοι συναδέλφισσες, σύνεδροι της 80ης Γενικής Συνέλευσης των εκπαιδευτικών της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης της χώρας μας, παρουσιάζοντας τη δευτερολογία του Διοικητικού Συμβουλίου ενώπιόν σας αισθάνομαι πραγματικά μεγάλη τιμή αλλά και μεγάλη ευθύνη και αναλογίζομαι πραγματικά αν θα μπορέσω όχι μόνο εγώ, αλλά και το Σώμα της Γενικής μας Συνέλευσης, να ανταποκριθούμε όλοι πραγματικά στις απαιτήσεις της εποχής και στις πραγματικές ανάγκες της εκπαίδευσης και των εκπαιδευτικών, ενώ βρισκόμαστε μέσα στη δίνη της πιο μεγάλης κρίσης που περνάει η χώρα και οι εργαζόμενοι τα τελευταία 40 χρόνια.

Πριν αρχίσω τη δευτερολογία θα ήθελα να κάνω μια δήλωση. **Θα σεβαστώ απολύτως και τα πρόσωπα και τις παρατάξεις. Και τις θέσεις και τις ιδέες τους. Θα επιχειρήσω να μη θίξω κανέναν. Αλλά θα θίξω εκείνες τις θέσεις που κατά τη γνώμη μου θίγουν τα συμφέροντα του κλάδου, της εκπαίδευσης και των εκπαιδευτικών.**

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, συνάδελφοι σύνεδροι, η λογοδοσία του απερχόμενου Διοικητικού Συμβουλίου δεν μπορεί να γίνει χωρίς την ανάλυση της συνολικής πολιτικοσυνδικαλιστικής κατάστασης των κοινωνικών φαινομένων και γεγονότων, γιατί εάν σε αυτό εδώ το κοινοβούλιο του διδασκαλικού κλάδου δεν παραθέσεις το υπόβαθρο των επιλογών, το υπόβαθρο των πεπραγμένων και των πράξεων του Διοικητικού Συμβουλίου τη ΔΟΕ, δε θα είναι σωστή η κρίση. Δε θα είναι σε θέση η Γενική Συνέλευση να διαμορφώσει πλήρη αντίληψη για το τι συντελέστηκε, αλλά κυρίως για το πώς συντελέστηκε σε αυτή τη συνδικαλιστική χρονιά. Γι' αυτό συνάδελφοι πριν αναφερθώ με λεπτομέρειες στις θέσεις που ανέπτυξαν οι παρατάξεις και η λειτουργία τους στο Δ.Σ. της ΔΟΕ, είναι αναγκαίο να περιγράψουμε τα πλαίσια της διεθνούς και της εσωτερικής συγκυρίας μέσα στα οποία κινήθηκε η ΔΟΕ.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, άκουσα όλους σας, δεν έφυγα καθόλου απ' την αίθουσα. Άκουσα όλους τους ομιλητές όλων των παρατάξεων και χειροκρότησα τις ομιλίες όλων των εκπροσώπων των παρατάξεων και των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου. Όχι με υστεροβουλία, αλλά γιατί πιστεύω ότι ο καθένας ανέπτυξε αυτά που έπρεπε και αυτή την κορυφαία στιγμή που ο κλάδος, που το Διοικητικό Συμβούλιο του κλάδου απολογείται και δίνει λόγο ενώπιόν σας, τουλάχιστον η στοιχειώδης σοβαρότητα είναι απαραίτητη.

Η κρίση

Σε αυτή την κρίσιμη στιγμή δεν μπορεί κανείς από τη μια να επικαλείται την κρίση, αλλά εδώ να παίζει θέατρο και μάλιστα κακοσκηνοθετημένο, για τη δημιουργία εντυπώσεων.

Συνάδελφοι, ζούμε σε μια εποχή που είτε το θέλουμε, είτε όχι, η ιστορία αλλάζει σελίδα. Οι κοινωνικές και πολιτικές εξεγέρσεις για μια καλύτερη κοινωνία που ήταν κυρίαρχο στοιχείο του 20ού αιώνα, σήμερα δυστυχώς παραχωρούν τη θέση τους στις αγορές, το ασύδοτο κέρδος, στο

χρηματιστηριακό κεφάλαιο και στο τραπεζικό σύστημα.

Η παγκόσμια καπιταλιστική κρίση δυστυχώς καθορίζει τις εξελίξεις στο οικονομικό, κοινωνικό και πολιτικό επίπεδο. Ανάμεσα στον κοινωνικό χαρακτήρα της παραγωγής και στην ατομική μορφή ιδιοποίησης του αποτελέσματός της, υπέρτατος στόχος σήμερα είναι το κέρδος και η εκμετάλλευση.

Με το ξέσπασμα της κρίσης, αναπαράγεται και διευρύνεται η οικονομική και κοινωνική ανισότητα που υπάρχει στο σύστημα. Αυξάνει η ανεργία και η φτώχεια, περικόπτονται κοινωνικά δικαιώματα, διευρύνονται τα κρατικά ελλείμματα, καταρρέουν κράτη και τραπεζικά συστήματα. Αυτά τα χαρακτηριστικά έχει η σημερινή κρίση, η οποία δεν είναι περιστασιακή.

Ήταν και είναι η σοβαρότερη σε παγκόσμιο επίπεδο μετά την κρίση του 1929. Ζούμε πραγματικά σε μια νέα εποχή. Έχουν διευρυνθεί και μεγεθύνονται διαρκώς οι οικονομικές και οι κοινωνικές ανισότητες. Ο ανταγωνισμός είναι βασικός παράγοντας για την επιβίωση μεταξύ των οικονομιών και οι αγορές προσδιορίζουν τα μεγέθη της οικονομικής ανάπτυξης. **Τα δε κοινωνικά δικαιώματα και ο δημόσιος τομέας είναι διαρκώς στο στόχαστρο αυτών των νεοφιλελεύθερων πολιτικών.**

Δεν είναι τυχαίο σήμερα το δημοκρατικό έλλειμμα και η ευρωπαϊκή αναστάσιση που αναπτύσσονται, όταν νεοφιλελεύθερες πολιτικές προσπαθούν να επιβληθούν μέσω σταθεροποιητικών προγραμμάτων και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου για να «αναχαιτίσουν» την κρίση. Εφαρμόζονται προγράμματα λιτότητας που ανατροφοδοτούν και βαθιά την ύφεση, που καταδικάζουν τους λαούς σε φτώχεια.

Αυτή συνάδελφοι δυστυχώς είναι η κατάσταση της οικονομίας, μιας οικονομίας δύο όψεων. Δηλαδή της ύπαρξης απ' τη μια μεριά των μεγάλων ελλειμμάτων αλλά από την άλλη των υψηλών κερδών. Του προκλητικού πλούτου απ' τη μια μεριά, αλλά και της ανεργίας. Των αρνητικών δεικτών και της ύφεσης, αλλά και της παραοικονομίας, της φοροδιαφυγής και της εισφοροδιαφυγής, με αποτέλεσμα σήμερα στην πατρίδα μας να συζητάμε για 350 ευρώ δις έλλειμμα.

Η σημερινή κυβέρνηση με τα προεκλογικά της συνθήματα «αλλάζουμε ή βουλιάζουμε», «ανακατανομή του εθνικού πλούτου», όπως και «λεφτά υπάρχουν», είχε εντοπίσει το πρόβλημα και τον πυρήνα της πολιτικής που έπρεπε να ακολουθηθεί, σύμφωνα με τα δεδομένα, γιατί είμαι βαθιά πεπεισμένος ότι γνώριζε, γιατί τα στοιχεία υπήρχαν και απ' την Ευρωπαϊκή Ένωση και απ' τους ελληνικούς και διεθνείς οργανισμούς, αλλά και απ' την Τράπεζα της Ελλάδος και απ' τον κρατικό προϋπολογισμό.

Η μετεκλογική όμως πολιτική της κυβέρνησης δεν έχει καμία σχέση με τις προεκλογικές της δεσμεύσεις. Αλλαγή έγινε, αλλά σε αντίθετη κατεύθυνση. **Σκληρά και άδικα μέτρα για τους εργαζόμενους και ειδικά για τους δημόσιους υπάλληλους ήταν η απάντηση της κυβέρνησης στην κρίση.**

Η δραματική περικοπή του εισοδήματός μας, οι διαδοχικές αυξήσεις του Φ.Π.Α., της έμμεσης φορολογίας, ανατροπές στο ασφαλιστικό, αλλαγές στη δομή του δημόσιου και κοινωνικού χαρακτήρα της διοίκησης. Η διάσωση όμως της Ελλάδος είναι δύσκολο να υπάρξει με τους όρους και τις διαδικασίες που επιβάλουν διαρκώς χωρίς αναπνοή οι αγορές, οι κερδοσκόποι και η τρόικα.

Δε λέω καμιά σοφία συνάδελφοι. Προσπαθώ να περιγράψω το πλαίσιο μέσα στο οποίο κινούμαστε. Εάν δεν κάνουμε μια ανάλυση για να δούμε που βρισκόμαστε, δεν ξέρω πως μπορούμε να χαράξουμε τη στρατηγική μας για παραπέρα. Με συνθήματα; Είναι εύκολο.

Συνάδελφοι,

Η Ελλάδα οδηγήθηκε απ' την κυβέρνηση, τις διεθνείς αγορές, αλλά και από τους τάχα εταίρους μας τους Ευρωπαίους, στο πιο σκληρό σταθεροποιητικό μονεταριστικό πρόγραμμα που γνώρισε όχι μόνο η Ελλάδα, αλλά ευρωπαϊκή χώρα μετά τη μεταπολίτευση. Και καλούνται αυτή την κρίση να την πληρώσουν όσοι δεν ευθύνονται και να κερδοσκοπήσουν όσοι ευθύνονται.

Αυτή η πολιτική αγαπητοί μου συνάδελφοι είναι η αποθέωση της αδικίας για την εργατική τάξη. Απαίτηση των εργαζομένων σήμερα δεν μπορεί να είναι τίποτα άλλο παρά η άμεση ανακατανομή του εθνικού εισοδήματος υπέρ των χαμηλών και μεσαίων εισοδηματικών τάξεων.

Άμεση ριζική φορολογική μεταρρύθμιση και χτύπημα της παραοικονομίας, της φοροδιαφυγής και του μαύρου χρήματος. Άμεσα μέτρα οικονομικής ανάπτυξης που θα δώσουν ανάσα στους εργαζόμενους, που θα δώσουν εργασία. Ενίσχυση του βιοτικού επιπέδου των εργαζόμενων με μια εισοδηματική πολιτική πέρα και έξω απ' τον πληθωρισμό.

Μισθολόγιο

Για να 'ρθω σε ένα σημείο το οποίο εκτιμώ ότι είναι σημαντικό και καιρικό το μισθολόγιο. **Σταθερό και διαχρονικό αίτημα του δημοσιούπαλληλικού κινήματος ήταν και είναι ένα νέο ενιαίο, δίκαιο μισθολόγιο. Ένα αίτημα που πρέπει να αποτελεί τον κεντρικό στρατηγικό στόχο για τον κλάδο μας.**

Ένα μισθολόγιο χωρίς μισθολογικές ανισότητες, χωρίς διαφορετικές παροχές για τα ίδια τυπικά και ουσιαστικά προσόντα, χωρίς αδικίες και επιδόματα, ανάλογα με τον κλάδο ή την υπηρεσία που ανήκει ο εργαζόμε-

νος. Και να δούμε που μπορούμε να συμφωνήσουμε όλοι, γιατί είναι απαίτηση των καιρών να συμφωνήσουμε όλοι.

Οι επιδοματικές πολιτικές που ακολουθήθηκαν όλα τα χρόνια, με διάφορα επιδόματα σε κάθε χώρο, πρέπει επιτέλους να λάβουν τέλος. Η ονομαστική μείωση του εισοδήματος ενός εκπαιδευτικού τη διετία 2010-2011 είναι το λιγότερο 15 με 20%. Επομένως, είναι ή δεν είναι σημερινή απαίτηση μια νέα πολιτική, ένα νέο ενιαίο δίκαιο μισθολόγιο, χωρίς περικοπές, χωρίς διαιρέσεις, χωρίς μια νέα επιδοματική πολιτική και χωρίς αδικίες. Είναι ή δεν είναι; Θα το απαιτήσουμε ή θα κρυφτούμε;

Χωρίς να μας χωρίζει τίποτα από τους άλλους υπαλλήλους. Χωρίς να μας ξεχωρίζει τίποτα απ' τους υπόλοιπους δημόσιους υπαλλήλους, πρέπει να συνεχίσουμε αυτό τον αγώνα. Θα μου επιτρέψετε σεβόμενος απόλυτα τον αγώνα όλων των υπόλοιπων δημοσίων υπαλλήλων, να μοιραστώ μαζί σας τη συζήτηση που είχαμε ως Διοικητικό Συμβούλιο με τον Πρόεδρο του ΤΕΑΔΥ, γιατί είναι πολύ καλό είναι να λέμε ότι όλοι εμείς πιστεύουμε στην ενότητα των εργαζόμενων όμως ακούστε, το Τ.Ε.Α.Δ.Υ. είναι ένα υγιές, προς το παρόν, ταμείο όπως μας ανακοίνωσε στο Διοικητικό Συμβούλιο επίσημα ο Πρόεδρος του. Δίνει στη σύνταξη το βοήθημα των περίπου 200 ευρώ στους συνταξιούχους εκπαιδευτικούς και αυτό υπολογίζεται με βάση ενιαίο ποσοστό για όλους τους δημοσίους υπαλλήλους από το ΤΕΑΔΥ. Είναι ένα ποσοστό 20% ως αναπλήρωση της σύνταξης.

Για όλους τους Δημοσίους Υπαλλήλους ο υπολογισμός γίνεται με βάση αυτό το ποσοστό. Εκτός από κάποιους. Εκτός από τους υπαλλήλους του Υπουργείου Οικονομικών και τους τελωνειακούς, οι οποίοι παίρνουν το 20% και ένα επιπλέον 18% απ' τα λεγόμενα ΔΙΒΕΤ. Μέχρι εδώ κανένα πρόβλημα. Ο Πρόεδρος του Τ.Ε.Α.Δ.Υ. δηλώνει ότι, η αναλογία των εν ενεργεία εκπαιδευτικών προς τους συνταξιούχους είναι 4 προς 1. Υπερκαλύπτεται το ποσό που δίνεται στους συνταξιούχους εκπαιδευτικούς. Η αντίστοιχη αναλογία των οικονομικών υπαλλήλων και των τελωνειακών είναι 0,8 προς 1, που σημαίνει από το 20% καλύπτεται περίπου το 10 με 11%. Και τους ζητήθηκε από το επιπλέον 18% που λαμβάνουν, φτάνοντας στη διπλάσια αναπλήρωση της σύνταξης, να καλυφθεί το κομμάτι που δεν καλύπτεται προκειμένου να μη δημιουργηθεί πρόβλημα στο ταμείο. Απ' το κομμάτι το δικό τους δηλαδή να μπει ένα μέρος στο κοινό ταμείο. Και η απάντησή τους λέει είναι απολύτως αρνητική. Συνάδελφοι, ως τότε θα πηγαίνουμε με την αγιαστούρα; Ως τότε δε θα κοιτάμε την αλήθεια και δε θα λέμε την αλήθεια; Τι μας φοβίζει να την πούμε; Ως τότε αυτό θα μπορεί να συνεχίζεται; Με κανέναν δεν τα έχω. Με κανέναν δεν τα βάζω. Όμως την αλήθεια θα την πούμε ή θα την κρύψουμε πάλι κάτω από το χαλί;

Δράσεις του Δ.Σ.

Άκουσα συνάδελφοί μου, την κριτική σας σε όλα τα θέματα που αναπτύχθηκαν. Η εικόνα που έχω, είναι ότι πάνω από το 80% των τοποθετήσεων δεν είναι για τα πεπραγμένα συνάδελφοι αλλά για το ποιοι θα φύγουν με ελικόπτερα, για το τι θα γίνει στις πλατείες, για τους κακούς, για τους καλούς και άλλα τέτοιου είδους ευφρολογήματα.

Αυτό με έκανε να σκεφτώ ότι ή δεν είχαμε καθόλου έργο ή δεν είχατε πολλά να πείτε. Και θα εξηγήσω τι θέλω να πω. Δε θα αργήσω πολύ, μην ανησυχείτε. Άκουσα ελάχιστα έως τίποτα, απ' αυτούς που το χειμώνα, το Νοέμβρη και το Δεκέμβρη σκίζανε τα ιμάτιά τους, για τους εργαζόμενους μέσω ΕΣΠΑ. **Δεν άκουσα όμως κουβέντα για τη δράση της Δ.Ο.Ε. την αντίστοιχη περίοδο, για την απόφαση του Δ.Σ. για επίσκεψη εργασίας για τους απλήρωτους συναδέλφους του ΕΣΠΑ, να βρουν να πουν μια καλή κουβέντα για τη Δ.Ο.Ε.** όταν οι ίδιοι κρυβόντουσαν πίσω από νομικά τερτίπια αρνούμενοι να αναγνωρίσουν τη δυναμική παρέμβαση του Δ.Σ. επειδή προφανώς τους ανέτρεπε την λογική που καλλιεργούσαν, για δήθεν συμβιβασμένες ηγεσίες.

Δεν άκουσα κανέναν απ' αυτούς ένθεν κακείθεν Προέδρους Συλλόγων, που ζητήσανε από τον Γιάννη Μπαλάγκα, από το Ινστιτούτο της Δ.Ο.Ε., να καλύψει τις εκδηλώσεις τους. Αυτούς που οργάνωσαν δεκάδες ενημερωτικές συναντήσεις για το Ασφαλιστικό και Συνταξιοδοτικό καθεστώς των Εκπαιδευτικών. Να πουν ότι **ο Γιάννης Μπαλάγκας πήγε σε περισσότερους από 60 Συλλόγους, σε όλη την Ελλάδα, σε μαζικότερες συγκεντρώσεις και έδωσε εξηγήσεις και πληροφορίες στους συναδέλφους, χωρίς κανένα κόστος για τους Συλλόγους και τους συναδέλφους, όταν οι γνωστοί αντιμνημονιακοί μεγαλοδικηγόροι θέλουν πάνω από 200 ευρώ για να δώσουν τις αμφιβόλου εγκυρότητας συμβουλές τους.** Τόσα θέλουν οι μεγαλοδικηγόροι που βγαίνουν στα κανάλια για να σου δώσουν συμβουλή μετά από δυο μήνες. Ο Γιάννης Μπαλάγκας, η Δ.Ο.Ε., το Ι.Π.Ε.Μ. της Δ.Ο.Ε. πήγε σε όλη την Ελλάδα, την όργωσε και έδωσε έγκυρες πληροφορίες στους συναδέλφους μας. Λίγη μεγαλοψυχία νομίζω ότι του άξιζε. Ένα χειροκρότημα για το Γιάννη το Μπαλάγκα που όλοι τον χρησιμοποιήσαμε.

Δεν άκουσα πραγματικά κανέναν και δεν ξέρω εάν αυτό υποκρύπτει κάτι, μία κουβέντα καλή ή κακή. Κακή δε θα μπορούσε να ειπωθεί προφανώς γι' αυτό δεν ειπώθηκε. Δυστυχώς σε αυτή την αίθουσα συνηθίζεται από κάποιους να λένε μόνο ότι κακό υπάρχει. Δεν ειπώθηκε μία κουβέντα, ούτε η παραμικρή **για την ιστοσελίδα της Δ.Ο.Ε., η οποία είναι η δεύτερη σε επισκεψιμότητα εκπαιδευτική ιστοσελίδα στην πατρίδα μας.**

Πιθανόν γιατί χαλάει τους σχεδιασμούς σε κάποιες άλλες εκπαιδευτικές ιστοσελίδες. Σε κάποιες ιστοσελίδες που θα αναρτήσουν αμέσως την ανακοίνωση των ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ αλλά μετά από 5 παρεμβάσεις μας την ανακοίνωση της Δ.Ο.Ε. Και αναφέρομαι σε ιστοσελίδα που οι διαχειριστές της απ' ότι ξέρω είναι συνδικαλιστές συγκεκριμένου χώρου. Εγώ θα έλεγα ότι αξίζει πραγματικά μια συγκεκριμένη αναφορά γιατί πρέπει να ξέρετε ότι την ιστοσελίδα μας τη συντηρεί και την ενημερώνει, με πάρα πολύ μόχθο, ένας συνάδελφός μας.

Αλλά είπαμε ότι κάποια πράγματα πρέπει να έχεις μεγαλοψυχία για να μπορείς να τα αναγνωρίσεις και να μη πεις μόνο τη μαύρη πλευρά. Γιατί δεν υπάρχει μόνο μαύρη πλευρά. Και γιατί οι εργαζόμενοι σήμερα ψάχνουν να βρουν την ευκαιρία, ψάχνουν να βρουν μια νίκη για να προχωρήσουν παραπέρα και εσείς τους μαυρίζετε την ψυχή.

Έρευνα Ι.Π.Ε.Μ./Δ.Ο.Ε.

Επίσης, άκουσα ελάχιστα έως καθόλου σήμερα εδώ, παρόλο που στο διάστημα από το φθινόπωρο μέχρι και τις 10 Ιουνίου είχαν γεμίσει ανακοινώσεις, οι ιστοσελίδες και τα blogs, ανακοινώσεις Συλλόγων, λέγοντας τι; Ότι η ΔΟΕ, η πλειοψηφία της ΔΟΕ, η πουλημένη και η συμβιβασμένη, τι κάνει; Κάνει έρευνα. Τολμάει να κάνει έρευνα ενώ ο παιδαγωγικός όμιλος συγκεκριμένης παράταξης τα γνώριζε ήδη όλα για τα ολόημερα σχολεία.

Και μάλιστα λέγανε ότι πραγματοποιώντας αυτή την έρευνα, εμείς που είμαστε λίγο ως πολύ υπάλληλοι του Υπουργείου Παιδείας, θα πηγαίναμε να πούμε στους συναδέλφους να βγάλουν, μέσα από τα 10 χιλιάδες ερωτηματολόγια, αυτό που εμείς δήθεν θέλαμε, γιατί προφανώς ένα τέτοιο μοντέλο έχουν μάθει να υπηρετούν, ένα μοντέλο που πηγαίνει τους εργαζόμενους άβουλα στις αποφάσεις που έχουν ληφθεί από κλειστές ομάδες που κατέχουν τη γνώση.

Η έρευνα είναι εδώ, την είδατε. Δεν τολμήσατε ούτε στην Κατερίνη, ούτε εδώ να αμφισβητήσετε την επιστημονική της διάσταση. Δεν τολμήσατε. Και δε βγήκατε να πείτε το παραμικρό γιατί πραγματικά δεν μπορέσατε.

Γιατί λέγανε οι Συσπειρώσεις στην ανακοίνωσή τους, ότι αντιπροτείνανε στο Ι.Π.Ε.Μ. – Δ.Ο.Ε. μια σειρά ενεργειών, ανάμεσα στις οποίες και ήταν η παρακολούθηση των 800 σχολείων. Με ποιο τρόπο συνάδελφοι, από μακριά και χωρίς να ερωτηθούν αυτοί που λειτουργούν τα σχολεία; Σοβαρευτείτε. Και η ένσταση των Παρεμβάσεων στην παρουσίαση της έρευνας στην Κατερίνη ξέρετε ποια ήταν συνάδελφοι; Το λέω σε όλους αυτούς που τους ευχαριστώ πραγματικά που στηρίζανε την έρευνα. Βγήκαν και είπαν ό-

τι, υπήρχε μία επιστημονική ομάδα ουδέτερη και ακοιμώτιστη. Όπως ακριβώς σας το λέω. Υπάρχει και σε ανακοίνωση, ότι αυτή την επιστημονική ομάδα που διαχειρίστηκε την έρευνα, δεν την καθοδηγούσε κανένας. Είναι κακό η γνώμη και η βούληση των συναδέλφων να βγαίνει ελεύθερα σύμφωνα με τις λογικές του χώρου των Παρεμβάσεων. Για μας αυτό είναι τίτλος τιμής.

Συνάδελφοι, όταν ο λόγος πραγματικά γίνεται ενοχλητικός, είναι γνωστή η μέθοδός σας, να μην αφήνετε κανέναν να μιλάει, γιατί θέλω να πω ότι έψαξα πραγματικά να βρω εδώ σήμερα ή το τελευταίο διάστημα ανακοίνωση από τις Παρεμβάσεις, που να ζητάει να καταργηθούν τα 800 ολόημερα σχολεία όπως λέγανε πριν ένα χρόνο. Φέτος ούτε μία ανακοίνωση. Και καμιά κουβέντα για τους έξι χιλιάδες εκπαιδευτικούς που βρήκαν δουλειά με πλήρες ωράριο. Αυτή είναι η λογική της κολοτούμπας.

Εγώ συνάδελφοί μου είπα το εξής: ότι μέχρι σήμερα σε καμιά από τις Γενικές Συνελεύσεις που διεκδικούσατε την ψήφο των έξι χιλιάδων συναδέλφων δε δώσατε τέτοια ανακοίνωση. Σήμερα τη φέρατε; Πού ήταν μέχρι χθες;

Η επίθεση στα Συνδικάτα

Συνάδελφοι, απ' την εποχή που η σιδηρά κυρία της Αγγλίας αποφάσισε να τσακίσει τα εργατικά συνδικάτα μέχρι σήμερα έχουν περάσει 30 χρόνια. **Από τότε ο τρόπος όσων παλεύουν να τσακίσουν τα συνδικάτα δεν άλλαξε. Ο δρόμος που χάραξε η Θάτσερ είναι οδηγός για όλους όσους έχουν βάλει στο στόχαστρο τα συνδικάτα.**

Ακούστε λίγο. Η ευκαιρία που δόθηκε στη Θάτσερ να διαλύσει το πανίσχυρο συνδικάτο των ανθρακωρύχων παρουσιάστηκε μετά τη νίκη των Εγγλέζων στα Φόκλαντ. Όταν το 1984 απείργησαν οι ανθρακωρύχοι, η αντιπαράθεση της κυβέρνησης μαζί τους παρουσιάστηκε από τη Θάτσερ ως η συνέχεια του πολέμου με την Αργεντινή.

Αντίστοιχη περίοδο σε έναν πόλεμο διαφορετικό βιώναμε σήμερα. Βλέπω κάποιους κουνάνε το κεφάλι που σημαίνει το καταλάβατε, αλλά λέω μπορεί να μην το καταλάβατε και κάποιους. Γι' αυτό προσπαθώ να διευκολύνω. Φυσικά βέβαια για να το καταφέρει αυτό προηγουμένως είχε φροντίσει με τη βοήθεια των συμβούλων της να αποδομήσει μεθοδικά τους ανθρακωρύχους συνδικαλιστές, μεθοδεύοντας και διοχετεύοντας προς τα μέσα σκάνδαλα, ατασθαλίες και οικονομικές διαφθορές. Ότι τάχα μου υπήρχαν κάποιους ιδιοτελείς συνδικαλιστές, τους οποίους τους παρουσίαζε ως διεφθαρμένους. Είναι φανερός ο στόχος αυτής της επίθεσης, γιατί βέβαια δε νοιαζόταν η Θάτσερ για τα οικονομικά των συνδικάτων.

Συνάδελφοι, να ξέρετε το εξής, **ο διασυρμός αντικαθιστά την αντίκρουση, καθώς το μέσο ακροατήριο α-**

γνοεί κατά κανόνα πλήρως το γεγονός. Και ότι ένας διασυρμός καλύπτει συχνά την αδυναμία διάψευσης.

Για παράδειγμα, όταν ο κόσμος έξω από εδώ ακούει ότι οι συνδικαλιστές είναι διεφθαρμένοι, έχοντας αποκομίσει μεγάλες αμοιβές, ότι χρηματίζονται, σχηματίζει τη γνώμη ότι όλοι οι συνδικαλιστές είναι διεφθαρμένοι. Αυτό ήθελα να πω προηγούμενα για όσους δεν το καταλάβανε.

Άλλο παράδειγμα. **Ρεπουμπλικάνοι βουλευτές από την Ιντιάνα, το Μισούρι και το Μέιν και κάποιες άλλες πολιτείες, σκέφτονται να εισάγουν νομοθεσία, η οποία θα απαγορεύει στα μέλη των συνδικάτων να πληρώνουν τη συνδρομή μέσω της αντίστοιχης ενιαίας αρχής. Και κάτι μου θυμίζει αυτό εδώ.**

Και μπορεί αυτά να ακούγονται περίεργα και παράλογα, είναι όμως ενδεικτικά ενός κλίματος, μιας επίθεσης στα συνδικάτα. Θα τελεσφορήσει αυτή η επίθεση; Δεν το ξέρω. **Όποιος ενδιαφέρεται να συνεχιστεί η διακυβέρνηση του λαού από το λαό, πρέπει να ελπίζει ότι θα αποτύχει αυτή η επίθεση.**

Θα μου επιτρέψετε να σας διαβάσω ένα κείμενο. Μετά θα σας πω ποιανού είναι. Η συμμετοχή στα συνδικάτα σημαίνει και άλλα πράγματα. Τα εργατικά σωματεία έχουν εγγεγραμμένα μέλη. Έχουν επίσης ταμείο, τα έσοδα του οποίου προέρχονται κατά κύριο λόγο από τις συνδρομές των μελών του. Αυτό λέει η ιστορία του εκπαιδευτικού και ευρύτερα του εργατικού κινήματος.

Με αφορμή το ζήτημα της συνδρομής, η τάδε, επιλέγει λέει αντίπαλο. Δεν είναι καν ούτε η ΔΟΕ, είναι ο Σύλλογος. Σαφώς και υπάρχουν λάθη και αδυναμίες στην πολύχρονη παρουσία του Συλλόγου. Δε διεκδικούμε το αλάθητο του Πάπα, ούτε το αφήνουμε στους αφ' υψηλού τιμητές μας. **Έχουμε δημόσια δράση και δεχόμαστε την κριτική και το δικαίωμα στον αντίλογο για όλα τα ζητήματα και για το ζήτημα της συνδρομής. Σε καμιά περίπτωση όμως δε δεχόμαστε αβασάνιστους, απαξιωτικούς χαρακτηρισμούς.** Οι χαρακτηρισμοί της ανακοίνωσης των τάδε, «γραφειοκράτες του κρατικού συνδικαλισμού και αυλοκόλακες της εξουσίας», είναι αναπόσπαστο κομμάτι της αρχαίας σκουριάς, την οποία καταριέται.

Απόηχος μιας βαριάς παράδοσης ανθρωποφαγίας και εύκολων χαρακτηρισμών, προγραφών και κατατομήσεων. Όποιος επιλέγει να υπηρετήσει αυτή την παράδοση, τότε προφανώς έχει επιλέξει όχι πλευρά στην όχθη του ποταμού, αλλά κάπου ανάμεσα στα βαλτόνερα που σχηματίζει το Δέλτα του. Η ανακοίνωση είναι του Δημήτρη Μαριόλη από τις ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ, το Σύλλογό του. Απλά αγαπημένε μου Δημήτρη, θα πρέπει να πεις στους συντρόφους σου να μη ζουν τόσο βαθιά μέσα στα βαλτόνερα.

Ειπώθηκε για κομματικούς συνδικαλιστές. Για συνδικαλιστές κυβερνητικούς. Κοιτάξτε συνάδελφοι, να κοιταχθούμε στα μάτια. Εγώ δεν κατάλαβα γιατί είμαι κομματικός συνδικαλιστής που δεν ήμουν υποψήφιος σε καμιά κομματική διαδικασία και που το κόμμα μου αν θες και στις τελευταίες εκλογές πήρε πάνω από 40%, αλλά η Ντίνα που ήταν υποψήφια βουλευτής με τον ΑΝΤΑΡΣΥΑ, επειδή πήρε 0,3 δεν είναι κομματική;

Εγώ δεν καταλαβαίνω πως ο Θανάσης που ήταν υποψήφιος Δήμαρχος με το ΝΑΡ, δεν είναι κομματικός; Και κατηγορούμαι εγώ; Εγώ και οι σύντροφοί μου; Εσείς οι τάχα ανεξάρτητοι, θα ήθελα να με βοηθήσετε, να μου πείτε από πιο ποσοστό και κάτω θεωρείσαι ανεξάρτητος; Από πόσο χαμηλά ξεκινάει;

Αντανακλαστικά του Προεδρείου της Δ.Ο.Ε.

Ο συνάδελφος Πρόεδρος της ΔΑΚΕ ο Μπάμπης Κόκκινος, στην ομιλία του είπε κάτι που νόμισα ότι δεν άκουσα καλά. Είπε, αν σημείωσα σωστά και αν κάνω λάθος να με συγχωρέσει, ότι τα αντανακλαστικά λέει δυστυχώς της Π.Α.Σ.Κ. είναι ανύπαρκτα. Και λέω εγώ τώρα, τότε ήταν ανύπαρκτα;

Το Νοέμβριο του 2009 όταν ο Πρόεδρος της ΔΟΕ, απέναντι σε μια κυβέρνηση που μόλις είχε εκλεγεί και μάλιστα την είχε στηρίξει πριν από ένα μήνα, βγήκε δημόσια και είπε «πάρε πίσω την πρότασή σου Διαμαντοπούλου, είναι ντροπή γιατί δεν είναι πειραματόζωο οι εκπαιδευτικοί»;

Ήταν ανύπαρκτα τα αντανακλαστικά του Προέδρου της Δ.Ο.Ε. το Μάρτη του 2011, όταν μια ώρα μετά την επιστολή της Διαμαντοπούλου για την αναπλήρωση των «χαμένων» ωρών διδασκαλίας, βγήκε και είπε δημόσια σε όλα τα μέσα ότι η επιστολή είναι «απαράδεκτη και επιστρέφεται ως τέτοια, γιατί ξεχειλίζει από υποκρισία»; Αυτά είναι μειωμένα αντανακλαστικά;

Γιατί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, **για να μπορέσεις να κάνεις τέτοιες δηλώσεις απέναντι στον πολιτικό σου φορέα, θα πρέπει όχι μόνο να νιώθεις, αλλά και να είσαι ελεύθερος, χωρίς δουλείες και χωρίς καμιά υποχρέωση.**

Από αυτό το βήμα θέλω να θέσω ένα θέμα. Έχω μαζί μου εδώ ένα φάκελο. Είναι οι ανακοινώσεις της παράταξής μου από τον Οκτώβριο του 2009 μέχρι και σήμερα, ανακοινώσεις που καταγγέλλουν τις πολιτικές της κυβέρνησης που είναι κόντρα στους εργαζόμενους.

Από αυτό εδώ το βήμα λοιπόν, προκαλώ όλους σας και θέλω όπως στους «Βατράχους» του ο Αριστοφάνης στέλνει το Διόνυσο στον Κάτω Κόσμο για να φέρει τους ποιητές που πέθαναν ξανά επάνω, γιατί κινδύνευε ο κόσμος, και

έβαλε μια ζυγαριά για να ζυγίζει ο καθένας τα ποιήματά του, τα καμώματά του δηλαδή. **Ζητάω λοιπόν, να φέρει τώρα η ΔΑΚΕ τις δικές της ανακοινώσεις που έβγαλε απ' το 2004 μέχρι το 2009 και να τις ζυγίσουμε, για να δούμε πραγματικά ποιος είναι με την εκπαίδευση και ποιος με το κόμμα του.**

Και θέλω να ρωτήσω ποιος άλλος χώρος εκτός από την Π.Α.Σ.Κ. βγήκε κόντρα στον πολιτικό του φορέα. Βγήκε σύντροφοι ποτέ μία ανακοίνωση, τώρα τι ρωτάω τέτοια ώρα, όχι για κάτι που είπε η Αλέκα, αλλά για κάτι που είπε στραβό η Λιάνα Κανέλλη. Δεν μπορεί να μην είχε κάτι στραβό. Βγάλατε κάτι να πείτε ρε συντρόφισσα έκανες λάθος; Αλλά ποιος μπορεί; Αυτά τα πράγματα θέλουν όχι μόνο να νιώθεις αλλά και να είσαι ελεύθερος. Για τον ΑΝΤΑΡΣΥΑ μη ρωτάτε, είπαμε δεν είναι κόμμα, είναι ανεξάρτητο σχήμα, γιατί έχει πολύ χαμηλά ποσοστά.

Πεπραγμένα Δ.Σ.

Συνάδελφοι, αυτή τη χρονιά άκουσα με έκπληξη, εντάξει από τις ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ και την ΕΣΑΚ το φανταζόμουν, αλλά άκουσα με έκπληξη τους αντιπροσώπους της ΔΑΚΕ και τον εκπρόσωπό τους, να ανεβαίνουν απ' αυτό το βήμα και να λένε, αυτά τα πεπραγμένα αυτού του Διοικητικού Συμβουλίου εμείς τα καταψηφίζουμε.

Δεν ξέρω σε ποια επιστήμη τα όρια κινείται αυτή η τοποθέτηση. Δηλαδή αυτά τα πεπραγμένα τα φετινά και όλες τις αποφάσεις, τις έχει ψηφίσει και η ΔΑΚΕ, ενώ εμείς έχουμε κανένα – δυο που δεν τις ψηφίσαμε. Εγώ δεν κατάλαβα στα όρια ποιανής επιστήμης να το ψάξω αγαπημένοι μου συνάδελφοι. Σε ποια επιστήμη να το ψάξω; Δηλαδή τα έχετε ψηφίσει όλα, αλλά εδώ λέτε, δε σε πάω, δε σε γουστάρω. Αυτό πώς το λένε αλλιώς; Θα το ψάξω. Ο Θανάσης Γκούμας που είναι της Ειδικής Αγωγής νομίζω θα με βοηθήσει σε αυτή την κατεύθυνση.

Επιώθησε εδώ και μάλιστα το άκουσα και από εκπροσώπους της ΕΣΑΚ ή του ΠΑΜΕ ή όπως αλλιώς λέγεται, ότι μετά την απεργία στις 30 του Μάρτη έβγαλε ανακοίνωση η ΠΑΣΚ που έλεγε ότι κακώς πήγαμε σ' αυτή την απεργία. Συνάδελφοι, πλάκα σπάτε; Κάναμε απεργία στις 22 και 23 του Φλεβάρη του 2011, στις 25 του Φλεβάρη, βγάλατε ανακοίνωση με την οποία καταγγέλλατε τη ΔΟΕ, γιατί πήγε τον Κλάδο σε απεργία με πάρα πολύ χαμηλά ποσοστά και αναφερόσασταν στην κλαδική απεργία στις 22 του Φλεβάρη, όχι στις 23. Και λέγατε ότι έπρεπε να πάμε μαζί με όλους τους εργαζόμενους στο Δημόσιο και τον Ιδιωτικό τομέα και όχι μόνο οι δύο κλάδοι, αυτό αναφέρατε σε ανακοίνωση που βγάλατε ως ΠΑΜΕ σε πολύχρωμο ιλουστράσιόν χαρτί.

Μας κατηγορούσατε λέγοντας, ότι πρέπει να ντρεπόμαστε εμείς που πήραμε μια τέτοια απόφαση να πάμε δη-

λαδή σε κλαδική απεργία, μαζί με την ΟΛΜΕ, γιατί αυτή η απόφαση ήταν για κινητοποίηση των Εκπαιδευτικών Ομοσπονδιών ΔΟΕ – ΟΛΜΕ στις 22 του Φλεβάρη, με διεκδικητικό πλαίσιο αυτό που είχαμε γνωστοποιήσει στους συναδέλφους από μήνες πριν..

Μετά από λίγες μέρες οδηγείτε τη ΔΟΕ σε μια νέα απόφαση, ξέρω Θεodώρα γιατί κατεβάζεται από την ιστοσελίδα σας τις ανακοινώσεις και δε τις βρίσκω, αυτό το πρόβλημα έχω. Θα σας το πω παρακάτω. Λίγες μέρες μετά έρχεστε στη ΔΟΕ και λέτε, να πάμε σε μία κλαδική απεργία με την ΟΛΜΕ και την ΟΕΝΓΕ, στις 30 του Μάρτη και μάλιστα με διαφορετικό πλαίσιο από αυτό που μέχρι τότε διεκδικούσαμε.

Με αποτέλεσμα η ΔΟΕ να φαίνεται ότι κάνει μια κινητοποίηση με συγκεκριμένο πλαίσιο και λίγες μέρες αργότερα καλεί τον κλάδο σε νέα απεργία με ένα άλλο πλαίσιο, το οποίο μάλιστα λέει όχι στο νέο σχολείο, τη ίδια ώρα που είναι σε εξέλιξη η έρευνα του ΙΠΕΜ/ΔΟΕ για το νέο σχολείο. Και έρχεστε τώρα εσείς να μας κατηγορήσετε δήθεν για απεργοσπασία ενώ γνωρίζετε ότι έχουμε στηρίξει την απεργία σε όλη την Ελλάδα και ενώ γνωρίζετε και τα ποσοστά συμμετοχής, τα οποία δε θα μεταφέρω από αυτό το μικρόφωνο γιατί δε πρέπει να καταγραφούν στην ιστορία του κλάδου.

Και εάν πιστεύετε πραγματικά και το λέτε χωρίς ντροπή, ότι έφταιξε για τα χαμηλά ποσοστά η ΠΑΣΚ που δεν ψήφισε την απεργία, τότε είστε βαθιά νυκτωμένοι. Τότε μας αναγνωρίζετε ένα συντριπτικό ποσοστό στον κλάδο. Ξέρετε πόσο ποσοστό έχετε καταγράψει συναδέλφισσα στις εκλογές αυτές; 17%. Γύρω στο 13% έχει η ΕΣΑΚ. Και όλοι οι άλλοι χώροι της δικής σας αριστεράς, είστε καταγεγραμμένοι σε ένα 30% με βάση την πρόσφατη ετημηνγορία. Αυτή η απεργία είχε μονοψήφιο ποσοστό συμμετοχής. Ποιος έφταιγε; Κάνατε καθόλου αυτοκριτική μήπως έφταιγε ο τρόπος ή το πλαίσιο; Αλλά φταίγανε οι άλλοι; Άλλος έφταιγε, όχι εσείς που πήρατε την απόφαση. Και δε λέω γι' αυτούς που δεν κάνουν λάθος, τους ορθόδοξους. Λέω γι' αυτούς που καμιά φορά παραδέχονται τα λάθη τους. Δε θα το πούμε αυτό; Ναι μιλάω γι' αυτούς, που πήγαμε μαζί στην μεγάλη απεργία του 2006.

Ξέρετε που πήγαμε στην απεργία της 30^{ης} του Μάρτη συνάδελφοι; Είναι η μοναδική απεργία που το Δ.Σ. της ΔΟΕ δεν αποφάσισε χώρο συγκέντρωσης, γιατί αυτοί που πήραν την απόφαση ήταν έξι. Οι πέντε λέγανε Προπούλεια, ο άλλος έλεγε Ομόνοια. Δεν πήραμε απόφαση για το χώρο συγκέντρωσης. Πήγαμε έτσι, πήραμε τα πανό μας και πήγε ο καθένας στο δικό του χώρο με τα δικά του αιτήματα με τα δικά του συνθήματα. Και ξεκινάει αυτή η πορεία. Επικεφαλής της πορείας ποιον βλέπουμε; Το γνωστό γιατρό

και Δήμαρχο Αμαρουσίου τον κ. Πατούλη να τίθεται επικεφαλής της πορείας που ξεκινάει από τα Προπύλαια. Θέτουμε το θέμα ότι δεν μπορεί αυτή να είναι η κεφαλή της πορείας. Πραγματικά πήγε λίγο πίσω. Σε δέκα λεπτά ξανά ήταν μπροστά.

Αυτή η απεργία είχε ως διακύβευμα την παιδεία, την υγεία και τα οικονομικά. Ξέρετε που πήγε αυτή η πορεία; Πήγε στο Δημαρχείο της Αθήνας που το είχαν καταλάβει οι συμβασιούχοι. Και ρωτάω εκεί και τους συναδέλφους της ΟΛΜΕ. Πριν από τρία χρόνια δεν καταγγέλλαμε τον Αβραμόπουλο, τον Κακλαμάνη και τη Ντόρα για διορισμούς από το παράθυρο; Και ήρθαμε τώρα εδώ και λέμε, αυτούς που καταγγέλλαμε χτες ως παράνομους κομματικούς διορισμούς, σήμερα διορίστε τους και φέραμε την πορεία των δασκάλων εδώ; Το σκέφτεστε καθόλου αυτό που κάνετε;

Επειδή πραγματικά αυτές οι λογικές είναι περίεργες και δεν ξέρω πραγματικά, αν εσείς όλοι που λέτε για αναχωρήσεις με ελικόπτερα και όλα τα σχετικά, αν λέτε ότι ήρθε η ώρα της και πρέπει να κάνουμε επανάσταση. Εγώ θέλω να θυμίσω έτσι απλά, τι έφεραν οι επαναστάσεις; Η γαλλική έφερε τον Ναπολέοντα. Η Οκτωβριανή έφερε τον Στάλιν. Η επανάσταση στη Λιβύη έφερε τον Καντάφι. Η επανάσταση στο Ιράν έφερε τους Μουλάδες. Η επανάσταση στην Αίγυπτο έφερε το στρατό. Με ποιον απ' όλους είστε;

Και θέλω να δηλώσω ότι αυτή μου η θέση δεν έχει καμία αιχμή για τις προσδοκίες, τις αγωνίες και το διακύβευμα της κάθε μιας από τις επαναστάσεις που ανέφερα. Όμως επειδή την ιστορία πρέπει να την αποδίδουμε όπως ακριβώς είναι και όχι όπως θα θέλαμε να είναι, θέλω να θέσω το ερώτημα, ο υπέροχος Μάης του 68 στο Παρίσι, εκείνη η απίστευτη εξέγερση που ενέπνευσε τους λαούς όλης της Ευρώπης, ισχυροποίησε τη θέση του Ντε Γκολ ναι ή όχι; Για την Ιρανική επανάσταση εάν κατηγορείτε τον Πρόεδρο της ΔΟΕ ότι είναι με τον Σάχη, εσείς με ποιόν είστε με τον Χομείνι και τους Μουλάδες; Η Γαλλική επανάσταση που έδωσε ελπίδα στους λαούς όλου του κόσμου είναι αλήθεια ή όχι ότι κατέληξε στο Ναπολέοντα;

Εδώ θέλω να ρωτήσω όλους αυτούς που μιλούν για σε-

βασμό στην ιστορία και που έχουν κρεμάσει εδώ μέσα στην αίθουσα της Συνέλευσης πανό που αναφέρει ότι σήμερα έχουμε χούντα, παρομοιάζουν τους εαυτούς τους με τους αγωνιστές του αντιδικτατορικού αγώνα; Αν έτσι θέλουν να φαντασιώνονται τους εαυτούς τους, αυτό είναι μια βάρβαρη βεβήλωση του αγώνα που έδωσε ο λαός μας κόντρα στους δικτάτορες και την τυραννία.

Η δημοκρατία είπαμε είναι δύσκολο πράγμα. Είναι δύσκολη η δημοκρατία. Θέλει ανάλυση η δημοκρατία. Μια που φεύγετε να σας χαιρετίσω με το εξής: **Εγώ να δεχθώ ότι το πολιτικό προσωπικό που κυβέρνησε μετά τη μεταπολίτευση να έκανε καταστροφικά λάθη. Η μεταπολίτευση όμως είτε το θέλετε, είτε όχι, δημιούργησε την πιο ανοιχτή δημοκρατία που γνώρισε ποτέ η Ελλάδα.**

Κάποιοι θέλουν μαζί με τα απόνερα να πετάξουν και το μωρό, γιατί απεργάζονται λύσεις στο μυαλό τους εκτός δημοκρατικού πλαισίου, όταν δηλώνουν ότι δε θα φτιάξουν κόμμα γιατί δεν τους αρκεί το 15% που κατ' αυτούς θα πάρουν, αλλά θέλουν την απόλυτη εξουσία μέσω επανάστασης όπως λέτε. Λυπάμαι, αλλά αυτό μου θυμίζει άλλα πράγματα, άλλες εποχές δυσάρεστες για το λαό, όταν ο λαός υπέφερε από τέτοιου είδους καταστάσεις.

Συνάδελφοι στο διά ταύτα.

Γιατί συνάδελφοι για όλη αυτή την κατάσταση, προσπάθησα από την αρχή, να κάνω μια ανάλυση, για την κατάσταση την παγκόσμια και την τοπική.

Συνάδελφοι κοιτάξτε και όσοι είστε στην πόρτα δεν ξέρω αν ακούτε, όταν ερχόμαστε πραγματικά αντιμέτωποι με σοβαρά γεγονότα, το πιο εύκολο είναι να τα απορρίπτουμε, να τα καταγγέλλουμε. Ενώ είναι σαφώς πιο δύσκολο το να προσπαθήσουμε να τα καταλάβουμε και να τα εξηγήσουμε.

Στην προκειμένη περίπτωση όλο και πιο συχνά ανάμεσα στους εργαζόμενους έρχονται διάφορες αναλύσεις για τον απολογισμό των αγώνων των προηγούμενων χρόνων, αναλύσεις στις οποίες περισσεύει ο πεσιμισμός και ο

σκεπτικισμός. Θανάση Γκούμα στην επιστήμη σου, όταν κάποιος δεν αντέχει να ακούει αυτά που του λένε, πώς εξηγείται;

Κοιτάξτε συνάδελφοι ή θα πούμε εδώ πέρα τα πράγματα έτσι όπως είναι. Δεν μπορεί η μία πλευρά να τα λέει μόνο όπως αυτή νομίζει και να την ακούμε όλοι οι υπόλοιποι, αλλά να μην μπορεί να ακούσει τους υπόλοιπους, γιατί τα αυτιά της είναι ευαίσθητα.

Γιατί συνάδελφοι, οι αναλύσεις όλες αυτές, οι τάχα μου δέθεν, είναι στον αέρα πραγματικά. Συνάδελφοι, **οι συνδικαλιστικοί αγώνες και το λέω σε όλες τις πτέρυγες, δεν εξελίσσονται σε κενό αέρος. Στον ταξικό πόλεμο οι τάξεις δεν αντιπαρατάσσονται η μια απέναντι στην άλλη εκτός τόπου και χρόνου, όπως κάποιος κάνουν.**

Δεν μπορεί πραγματικά κανείς να αγνοήσει σήμερα, δεν μπορεί κανείς πραγματικά σήμερα να μη λάβει υπόψη του ότι οι συγκεκριμένες συνθήκες της κρίσης διαμορφώνουν τις διαθέσεις και την ψυχολογία των εργαζομένων. Και είναι φανερό ότι σε αυτές τις συνθήκες το σύστημα δεν είναι διατεθειμένο να κάνει παραχωρήσεις και βιάζεται πραγματικά να σώσει τα κέρδη του, φορτώνοντας τα βάρη στις πλάτες της εργατικής τάξης.

Και αυτή είναι μια στάση του συστήματος εδώ και τουλάχιστον 3 χρόνια σε παγκόσμιο επίπεδο. Απ' την άλλη πλευρά, εάν θέλουμε να δούμε και να αναλύσουμε την πραγματικότητα, για όσους θέλουμε να το κάνουμε, γιατί μόνο έτσι θα μπορέσουμε να σχεδιάσουμε την επόμενη μέρα, να πούμε τι; Ότι οι εργαζόμενοι σε ποια κατάσταση είναι συνάδελφοι;

Οι εργαζόμενοι οι οποίοι είναι αντιμέτωποι με την απειλή των περικοπών ή ακόμα και της μαζικής ανεργίας που δημιουργεί η σημερινή κρίση, δεν είναι αυτονόητο ότι η πρώτη τους αντίδραση θα είναι αμηχανία ή ακόμα και φόβος για να σχεδιάσουμε την επόμενη μέρα;

Και είναι βέβαιο ότι σε παγκόσμιο επίπεδο η πρώτη τους επιλογή δεν είναι η συμμετοχή σε μεγάλους απεργιακούς αγώνες. Η τάση αυτή για όποιον σοβαρά ψάχνει να βρει το τι γίνεται, εμφανίστηκε σε όλη την Ευρώπη στα πρώτα στάδια της κρίσης. Και αν γυρίσουμε πίσω το '29 – '33 στην Αμερική ο ερχομός της εκεί κρίσης έκανε ακόμα δυσκολότερη τη συμμετοχή των εργαζομένων.

Γιατί συνάδελφοι, αν η συμμετοχή σε απεργίες ήταν ήδη μια δύσκολη επιλογή σε συνθήκες πριν από την κρίση, είναι φανερό ότι μετά την κρίση είναι πολύ πιο δύσκολο για τους εργαζόμενους. Αυτοί που υποστήριζαν ότι με τον ερχομό της κρίσης οι εργαζόμενοι στην πατρίδα μας μεμιάς θα ξεκινούσαν απεργία διαρκείας, αποδείχθηκε ότι ζουν σε ένα φανταστικό κόσμο σαν αυτό που είναι τώρα έξω.

Είναι οι ίδιοι που σήμερα μετά το πέρασμα των μέτρων

του μνημονίου, πηγαίνουν στο άλλο άκρο, πετροβολούν την ηγεσία του συνδικαλιστικού κινήματος και μιλάνε για την υποτιθέμενη ανικανότητά του και για την ανάγκη ενός νέου ανεξάρτητου και επαναστατικού κινήματος, που θα λειτουργεί τάχα με άλλες δομές και άλλα πλαίσια.

Όμως, στην πραγματικότητα στην πατρίδα μας το συνδικαλιστικό κίνημα παρά την κρίση εκτίμησή μου είναι συνάδελφοι ότι έκανε τα μέγιστα που ήταν στις δυνατότητές του. **Και δεν ξέρω πραγματικά ποιος άλλος κλάδος εκτός από τους εκπαιδευτικούς της πρωτοβάθμιας, αυτά τα χρόνια έκανε περισσότερες κινητοποιήσεις. Ποιος; Να μου πείτε ποιος έκανε περισσότερες κινητοποιήσεις από τη ΔΟΕ αυτά τα χρόνια, από αυτή τη ΔΟΕ τη «συμβιβασμένη». Ποιος;**

Σε αυτές τις κινητοποιήσεις συνάδελφοι πως αντέδρασε η ηγεσία των παρατάξεων της Αριστεράς. **Η ηγεσία του ΠΑΜΕ αντί να κινηθεί προς την κατεύθυνση ενιαίων μαζικών και κλιμακούμενων αγώνων, είχε ως κύριο μέλημά της τι; Να διαχωρίσει τη θέση της απ' το σύνολο των συνδικάτων, αλλά και απ' την ίδια την εργατική τους βάση των συνδικάτων, επιδιόδομη σε ξεχωριστές πορείες, ακόμα και σε ξεχωριστές γενικές απεργίες.**

Αυτή η τακτική αποτέλεσε για άλλη μια φορά σεμινάριο σεχταρισμού. Αυτή η συγκεκριμένη πολιτική. Όλα τα στοιχεία του σεχταρισμού έδωσαν το παρόν στις κινητοποιήσεις του ΠΑΜΕ αγαπητοί μου συνάδελφοι.

Η τάση να υποκατασταθεί η μαζική δράση της ίδιας της εργατικής τάξης από τα κομματικά στελέχη και από τον πυρήνα των κομματικών μελών, η άρνηση στοιχειώδους συντονισμού και κοινής δράσης με κάθε συνδικάτο που δεν ελέγχεται από το ΠΑΜΕ. Η εκθρική αντιμετώπιση κάθε συνδικαλιστή που δε συμφωνεί με την κυρίαρχη γραμμή του ΚΚΕ.

Από την άλλη πλευρά, η ηγεσία της άλλης Αριστεράς, αυτής που βγήκε τώρα έξω, αντί να προωθήσει στο συνδικάτο ένα ολοκληρωμένο σχέδιο για την κλιμάκωση του αγώνα, **έχει περιοριστεί όλα τα τελευταία χρόνια, όχι σε τίποτα άλλο, αλλά απ' το να διαφοροποιείται από τις αποφάσεις της πλειοψηφίας, να ορίζει πάντα ένα διαφορετικό απ' τη ΔΟΕ μπλοκ στις συγκεντρώσεις και στα συλλαλητήρια, για να συγκεντρώσει τις συνδικαλιστικές δυνάμεις που επηρεάζει και κυρίως για τη διοργάνωση άμαζων κατά κανόνα μορφών δράσης που συμπεριλαμβάνουν τέτοιου είδους happening, γιατί αυτή τη δράση επιλέγουν τα happening στο Σύνταγμα, με τις κούκλες, με τις ντουντούκες, ως μέσο προβολής για τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης.**

Ταυτόχρονα και επειδή βλέπω κάποιους που έχουν μεί-

νει μέσα και θέλω να το ακούσουν, ο λόγος σας αγαπητοί συνάδελφοι πραγματικά κινείται σε περίεργα μονοπάτια. Και αυτό που σας έθιξε προηγούμενα είναι ένα τίποτα σε αυτό που έχετε πει μέχρι τώρα εσείς. Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι οι δηλώσεις στελεχών σας, σύμφωνα με τις οποίες «ο Έλληνας Πρωθυπουργός είναι σαν τον Πρωθυπουργό των Γερμανών τον Τσολάκογλου».

Οι δηλώσεις αυτές είναι όλα τα λεφτά για τον τρόπο σκέψης. Όλα τα λεφτά. Είναι μνημείο πραγματικό για το πώς εννοεί αυτός ο χώρος την πολιτική αντιπαράθεση. **Η τοποθέτηση στον ίδιο παρανομαστή του διορισμένου απ' τις δυνάμεις κατοχής κατοχικού κυβερνήτη και του Πρωθυπουργού μιας δημοκρατικά εκλεγμένης κυβέρνησης, αποκαλύπτει αν μη τι άλλο ένα λόγο εν πλήρη συγχύσει.** Αυτό συμβαίνει. Γι' αυτούς που φωνάζουν από κάτω για ιστορία. Για το ποιος ντροπιάζει την ελληνική ιστορία. Γιατί είναι ένας λόγος που όχι μόνο δε γνωρίζει ιστορία, αλλά αγνοεί και ποιες είναι οι βασικές αρχές μιας δημοκρατικής, μιας αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας.

Συνάδελφοι, η ύβρης κατά στελεχών του συνδικαλιστικού κινήματος, η στοχοποίηση, οι προπηλακισμοί κατά μελών άλλων παρατάξεων, το γιαούρτωμα συνδικαλιστικών στελεχών ή έστω η σιωπηρή ανοχή του και άλλα τέτοιου είδους φαινόμενα, είναι αυτά που διέπουν το χώρο αυτό τα τελευταία χρόνια.

Αυτή η Αριστερά ανακαλύπτει όλο και περισσότερο κάποιες άλλες αρχές ενός νεομπολσεβικισμού και τις ασπρόμαυρες ερμηνείες ότι **σύμφωνα με αυτό που λέει ο Σαρτρ «κόλαση είναι οι άλλοι».** Η κοινωνική πραγματικότητα κατ' εσάς χωρίζεται σε δύο επίπεδα, στο επίπεδο των φίλων οι οποίοι είναι μόνο όσοι ερμηνεύουν μαζί σας τον κόσμο με το δικό σας τρόπο και στο επίπεδο των εχθρών, στο οποίο ανήκουν όσοι σκέφτονται διαφορετικά από εσάς. **Αλλά κυρίως αυτοί που σκέφτονται πιο σύνθετα και χωρίς λαϊκίστικες κορώνες.**

Συνάδελφοι όλης της αίθουσας, είναι εύκολο κανείς να αρνηθεί όλα τα μέτρα του μνημονίου και του μεσοπρόθεσμου. Να χαρακτηρίσει αντιλαϊκές τις ρυθμίσεις για τους φόρους, τους μισθούς, τις συντάξεις. Να δηλώσει αντίθετος προς τις ιδιωτικοποιήσεις και τις μαζικές πωλήσεις περιουσιακών στοιχείων του κράτους και να απολαύσει έτσι τα χειροκροτήματα ή τα ευμενή τουλάχιστον σχόλια των περισοτέρων.

Όμως, αυτοί που επιλέγουν αυτό το δρόμο του λιθολισμού, οφείλουν να απαντήσουν και σε μια σειρά από κρίσιμα ερωτήματα: Πώς θα πληρωθούν οι δημόσιοι υπάλληλοι τον Ιούλιο και μετά; Πώς θα πληρωθούν οι συνταξιούχοι; Εγώ θέλω πραγματικά αυτούς που το επικαλούνται

να μας πουν πραγματικά τι φαντάζονται; Μια λαϊκή δημοκρατία στη ζώνη του ευρώ; Αυτό είναι το όνειρό σας; Ή να φύγουμε από το ευρώ και να πάμε στη δραχμή;

Γιατί η βασική μας διαφωνία στο πλαίσιο με τις ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ήταν ότι το μόνιμο μοτίβο ήταν να φύγουμε απ' την Ευρώπη, να φύγουμε απ' το ευρώ. Αυτό, με αυτό θα προχωρήσουμε συνάδελφοι; Αυτό είναι το αίτημά σας; Αυτό προβάλλετε;

Δύο είναι τα ζητήματα. **Είτε επάνοδος στη δραχμή για σας ή μια λαϊκή δημοκρατία στη ζώνη του ευρώ.** Δεν ξέρω πως αλλιώς μπορεί να γίνει. Τι είναι αυτό που λέτε το εύκολο «δεν πληρώνω, δε χρωστάω, δε γουστάρω»; Τι είναι αυτό; πώς ερμηνεύεται δηλαδή; Τι σημαίνει; Πού αλλού έχει γίνει; Την Αργεντινή θαυμάζουν; Η Αργεντινή είναι σε απίστευτα επίπεδα φτώχειας, με έναν απίστευτο ορυκτό πλούτο εδώ και 12 χρόνια. Αυτό θαυμάζουν απ' την Αργεντινή με τα ελικόπτερα. Παιδιά είναι; Παίζουμε με το μέλλον όλης της χώρας; Με το μέλλον της εκπαίδευσης; Να πούμε τραγουδάκια; Αυτή είναι η ώρα;

Συνάδελφοι, θέλω να τελειώσω. **Πραγματικά να καλέσω όλους και όλες, σε αυτή την κρίσιμη στιγμή δεν έχουμε άλλη επιλογή. Ό,τι και να έχει γίνει παραπέρα, ως εργαζόμενοι συνάδελφοι το συνδικάτο αυτό που πρέπει να διαφυλάξουμε ως κόρη οφθαλμού, είναι το τελευταίο καταφύγιό μας. Ή θα στοιχηθούμε πίσω απ' αυτό χωρίς παιχνίδια και χωρίς κρυμμένα χαρτιά ή αλλιώς δεν είμαστε άξιοι της εποχής. Ή θα πάει η ΔΟΕ παραπέρα, ο κλάδος, η εκπαίδευση, η ελληνική κοινωνία ή αλλιώς δεν υπάρχει μέλλον.**

Συνάδελφοι θέλω να τελειώσω με αυτό που λέει ο Κρούγκμαν ότι: **«ακόμα και αν δεν συμφωνούμε με τα συνδικάτα σε όλα, αυτά αποτελούν σήμερα το μόνο αντίβαρο στην εξουσία του κεφαλαίου που αλώνει τα πάντα».** Αυτό ας το βάλουμε βαθιά και να το πιστέψουμε. Αυτό είναι το όπλο μας, το συνδικάτο μας. Όλοι μαζί, όσοι θέλουν να είναι μέσα, όσοι θέλουν να είναι απέξω, εμείς τους θέλουμε όλους. Με αυτούς θα προχωρήσουμε.

Και όσο για τη δημοκρατία, εγώ είμαι περήφανος που για 37^η χρονιά στα 37 χρόνια της μεταπολίτευσης ο κλάδος των εκπαιδευτικών της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης δημοκρατικά αποφασίζοντας, έβγαλε πρώτη δύναμη τη μεγάλη δημοκρατική παράταξη της ΠΑΣΚ, προκειμένου σ' αυτή την κρίσιμη συγκυρία, να της δώσει την ευθύνη να συνεχίσει να χαράσσει την πορεία του κλάδου και παραπέρα. **Η δημοκρατία μίλησε, ο κλάδος μίλησε, μπορούμε ενωμένοι να προχωρήσουμε όλοι μαζί.**

Σας ευχαριστώ. Να είστε καλά. **Θα τα ανταμώσουμε στους αγώνες έτσι κι αλλιώς.**

ΑΜΠΕΛΙΔΗΣ Α. ΣΥΛΛΟΓΟΣ Κ. & Ν. ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι καλησπέρα. Αντιλαμβάνομαι ότι η ώρα είναι δύσκολη και ίσως για αυτόν το λόγο η αίθουσα είναι σχετικά άδεια. Θα ήθελα να χαιρετίσω και τα άδεια καθίσματα πέρα απ' όσους παρευρίσκονται. Ελπίζω στη συνέχεια να γίνουμε περισσότεροι.

Προσωπικά νιώθω ιδιαίτερα χαρούμενος που ανοίγω αυτό τον κύκλο των εργασιών της Γενικής Συνέλευσης και παρότι λίγοι πιστεύω ότι μπορούμε να έχουμε μια όμορφη συζήτηση. Πρόθεσή μου είναι τούτη την που ξεκινά η κριτική πεπραγμένων να αναρωτηθούμε και να προβληματιστούμε.

Θεωρώ πράγματι ότι τούτη η χρονική στιγμή είναι μια ευκαιρία προβληματισμού. Προβληματισμού για όλους μας, τόσο για τα πεπραγμένα της Ομοσπονδίας και των παρατάξεων που εκπροσωπούνται στο ΔΣ της Ομοσπονδίας, όσο και για τα πεπραγμένα των παρατάξεων σε επίπεδο τοπικών συλλόγων αλλά και του καθένα μας ατομικά. Είναι δηλαδή μια ευκαιρία εσωτερικής διεργασίας, έτσι ώστε να βρούμε κάποιες λύσεις στα θέματα που μας απασχολούν.

Επιμένω να λέω ότι θα πρέπει να είναι μια φάση εσωτερικής διεργασίας και στο επίπεδο των τοπικών συλλόγων αφού οι τοπικοί σύλλογοι είναι κατά βάση η εικόνα της ΔΟΕ προς τους συναδέλφους. Επιπλέον, στις ενημερώσεις που έχουμε απευθυνόμαστε πολλές φορές σε συναδέλφους που, καθώς έχει αλλάξει η ανθρωπογεωγραφία του χώρου, είναι ιδιαίτερα νεαροί σε ηλικία και οφείλουμε να τους δίνουμε σωστές παραστάσεις να αποτελούμε παραδείγματα συνδικαλιστικού ήθους και αγώνα.

Ταυτόχρονα, δε θα ήθελα να ξεχάσουμε απ' την όλη σκέψη μας, πως σήμερα ουσιαστικά κρίνουμε τα πεπραγμένα του Διοικητικού Συμβουλίου της Ομοσπονδίας τα οποία ξεκινούν από το 2009. Βεβαίως πολλά μπορεί να έχουμε πει και πέρσι, αλλά καλό είναι να τα θυμόμαστε και τώρα.

Συνάδελφοι είναι ξεκάθαρο ότι ευθύνες υπάρχουν και υπάρχουν σε όλους, είτε ήταν παρόντες, είτε δεν ήταν παρόντες στα όργανα της Ομοσπονδίας.

Θυμίζω για να το έχουμε ως παρακαταθήκη πώς έγινε η συγκρότηση της Ομοσπονδίας. Υπήρχε μια συγκεκριμένη πρόταση από την παράταξη με την οποία έχω την τιμή να εκλέγομαι, που μιλούσε για προεδρείο αντιπροσωπευτικό, λειτουργικό. Είναι γνωστό ότι δεν υπάρχει σύγκλιση προγραμματική.

Για πρώτη φορά, μετά από χρόνια, η ΔΑΚΕ αποδέχθηκε τούτη την πρόταση. Η ΕΣΑΚ είπε ότι θα αποδεχθώ εφόσον συμμετέχουν όλοι και οι Παρεμβάσεις είπαν ότι δε συμμετέχουν. Με την άρνηση αυτή και η άλλη εκ των αριστερών παρατάξεων δε συμμετείχε, ουσιαστικά ετερο-

προσδιορίστηκε.

Όμως κακά τα ψέματα και καθώς γνωρίζουμε ότι δεν υπάρχει πλειοψηφία από καμιά παράταξη στην Ομοσπονδία οι αποφάσεις χρεώνονται σε όλους. Και τούτο θα πρέπει να το έχουμε κατά νου. Ας ανατρέξουμε λοιπόν στο τι έγινε αυτά τα χρόνια. Θα πω τα λιγότερα σε ότι αφορά την παράταξή μου. Θα αναφερθώ - όπως θα έλεγε ο Θωμάς Καραγιάννης στους φίλους, φίλτερους και φίλτατους - των άλλων παρατάξεων. Έχετε την ευκαιρία, όλες οι υπόλοιπες παρατάξεις, να κάνετε την κριτική σας για την παράταξή μου.

Θεωρώ ότι η παράταξή μου είχε και έχει μια συνεπή, συνεχή, διαρκή αγωνιστική δραστηριότητα. Σε ότι μας αφορά ήμασταν πρώτοι αυτοί που θίξαμε το θέμα του 60 - 40 για τους διορισμούς, ήμασταν αυτοί που τοποθετηθήκαμε για τα ολόημερα, ήμασταν αυτοί που τοποθετηθήκαμε ξεκάθαρα για το Διδασκαλείο, ήμασταν αυτοί που επιστρέψαμε πρώτοι και χωρίς καν απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου ως απαράδεκτη την επιστολή της Υπουργού.

Δεν τα λέω όλα αυτά για να αγιάσω τα γένια μας. Λάθη, ναι, γίνονται και θα γίνονται, το ξέρουμε πολύ καλά. Παραλείψεις; Ναι. Ματαιώσεις; Ναι. Από εκεί και πέρα όμως θεωρώ πως κανείς δεν μπορεί να κατηγορήσει την παράταξη της ΠΑΣΚ ότι είχε έλλειμμα σε ότι αφορά την πορεία της, τη στάση της στο χθες με το σήμερα σε αντιδιαστολή με άλλους που ξαφνικά ξύπνησαν από το λήθαργο και σήμερα αντιλήφθηκαν τα προβλήματα.

Σε αντίθεση με την παράταξη της ΔΑΚΕ όπου, ειλικρινά θα το πω καλοπροαίρετα, μου θυμίζετε μια έκφραση που χρησιμοποίησε ένας πολιτικός της Αριστεράς με ειρωνικό τρόπο μέσα στο Κοινοβούλιο και προκάλεσε ποικίλα σχόλια. Εγώ δε θα τη χρησιμοποίησω ειρωνικά. Άλλωστε δεν έχω λατομεία σε νησί του Αιγαίου. Είχε πει, καλώς τα παιδιά!

Καλώς τα πραγματικά! Όμως, έλεος φίλοι της ΔΑΚΕ και δεν σας μέμφομαι, ο συνδικαλισμός δεν είναι δυνατόν να έχει μια λογική σαλαμοποίησης, δεν είναι μικρά χρονικά διαστήματα αποκομμένα από το παρελθόν.

Παρόλα αυτά η ευχή ισχύει και μακάρι να είμαστε μαζί στην πορεία. Με προξενεί όμως προβληματισμό το ότι ο εκπρόσωπός σας, στο Σύλλογό μου, ακόμη και σήμερα λέει ότι η παράταξη της ΠΑΣΚ το 2006 έσυρε τον κλάδο στην απεργία. Είναι η ευθύνη που ανέφερα νωρίτερα σε επίπεδο τοπικών συλλόγων.

Αν δεν είναι λεκτικό ατόπημα, γιατί δεν έχω πάρει ακόμη απάντηση, τότε κάτι άλλο συμβαίνει. Προβληματιστείτε και εσείς μαζί μου.

Πάω στην παράταξη της ΕΣΑΚ. Φίλτεροι, δε θέλω να μιλήσω για την απόλυτη αλήθεια που πρεσβεύετε, δε θέλω να μιλήσω για τον ταξικό διαχωρισμό που μέσα και στον ίδιο εργασιακό χώρο επιχειρείτε να φέρετε.

Δε θέλω καν να αναφερθώ στο ότι το πρωί μπήκε από πλευράς σας ο προβληματισμός σε ποια τελικά συγκέντρωση πρέπει να είμαστε το βράδυ, αν θα είμαστε στις ΑΔΕΔΥ ή στου ΠΑΜΕ. Θα αναφερθώ όμως σε χαρακτηρισμούς που χρησιμοποιείτε, σε εκφράσεις του τύπου συμβιβασμένοι και ασυμβίβαστοι, προδότες και μη προδότες, αγωνιστές και μη αγωνιστές, θαρρείς και ο συνδικαλισμός είναι καλλιστεία αγωνιστικότητας. Αναρωτιέμαι η μακρόχρονη ιστορία του χώρου σας, την οποία απόλυτα σέβομαι, δε σας δίδαξε τίποτα;

Θυμίζω ότι την εποχή του μεσοπολέμου 1918 με 1931 ανάλογες εκφράσεις επικρατούσαν και έτσι οκτώ Γραμματείς του κόμματος ακόμη ψάχνουν τη θέση τους στα κομματικά χρονικά. Να αναφέρω Χαίτα, Κορδάτο κλπ.

Να έρθω σε σας, φίλτατοι των ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ – ΚΙΝΗΣΕΩΝ – ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΩΝ. Θα ξεκινήσω με έναν ανατρεπτικό τρόπο τη σκέψη μου. Θα ξεκινήσω απ' την τελευταία χρονικά εκδήλωση που συμμετείχα, μιλώ για την παρουσίαση των ευρημάτων της έρευνας για τα 801 σχολεία στην Κατερίνη. Έλεος φίλοι μου. Δεν είναι δυνατόν να αποδέχεστε στο ΔΣ της ΔΟΕ δι' ανατάσεως της χειρός να γίνει η έρευνα και μετά να λείει ο εκπρόσωπος σας στην Κατερίνη, ότι ναι, συμφωνήσαμε αλλά όχι σε αυτή την έρευνα.

Δεν είναι δυνατόν να παρουσιάζεστε σαν αποπλανημένες κορασίδες, ότι ναι, συμφωνήσαμε στην έρευνα, αλλά μετά μας ξεγελάσανε. Δε θέλω να αναφερθώ σε περισσότερα, αρκεί το πρωινό γεγονός με το θέμα της συνδρομής για το σύλλογο της Νίκαιας. Ειλικρινά πιστεύω ότι δε μας τίμησε καθόλου ως χώρο εκπαιδευτικών της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης η πρωινή μας εικόνα, οι διαξιφισμοί, οι φωνασκίες, οι τζάμπα μαγκιές.

Αλήθεια, τι απαντούμε στην ελληνική κοινωνία που είναι ανάστατη γιατί, εκτός των άλλων, στους κόλπους της υπάρχει μια κρίση αξιοπιστίας; Λησμονούμε ότι κι εμείς ως συνδικάτο είμαστε κομμάτι του πολιτικού συστήματος; Τι κάνουμε για την αξιοπιστία μας; Ξέρουμε πολύ καλά τους όρους με τους οποίους συμμετέχουμε σε αυτό το συλλογικό όργανο που λέγεται ΔΟΕ. Γιατί ξαφνικά θέλουμε να αλλάξουμε τους όρους κατά το δοκούν και μετά να αξιώνουμε να αναγνωρίσουμε τους αντιπροσώπους;

Προσέξτε και κάτι άλλο σχετικά με τη συνδρομή. Ο οικονομικός στραγγαλισμός μιας ομοσπονδίας σημαίνει και την εξόφλωσή της. Εγώ ειλικρινά θα περίμενα απ' το κομμάτι αυτό της Αρι-

στεράς να αρθρώσει μια προοδευτική πρόταση. Δεν είναι δυνατόν σε μια εποχή που όλα αμφισβητούνται, δεν είναι δυνατόν σε μια εποχή που χτυπιέται το συνδικαλιστικό κίνημα, εμείς να θέλουμε να το στραγγάλισουμε οικονομικά. Αυτή δεν είναι προοδευτική πρόταση, συγχωρήστε με, είναι συντηρητική πρόταση.

Θυμάμαι, αυτές τις ώρες, τον καλό μας φίλο το Δημήτρη Γληνό, που για κάτι ανάλογο έλεγε: «όταν το ιδεολογικό κατακάθι δεν μπορεί να βρει διέξοδο, ξύνει το συναισθηματικό κατακάθι». Μην επιχειρούμε στο όνομα της συνδρομής να ξύσουμε τέτοιες ευαισθησίες στους συναδέλφους, να ξύσουμε εντελώς δημαγωγικά το συναισθηματικό κατακάθι. Είναι λάθος εντελώς η στόχευση.

Σκεφτείτε, συνάδελφοι, πότε παίρνουμε τη συνδρομή στους Συλλόγους; Την παίρνουμε τα Χριστούγεννα και το Πάσχα. Έχουμε λάθος στόχευση όταν βάλλουμε κατά της συνδρομής, ενώ θα έπρεπε να έχουμε ως αίτημα την επιστροφή των δώρων που μας έχουν κόψει. Αυτό είναι το πραγματικό πρόβλημα συνάδελφοι. Δεν είναι το ποσό της συνδρομής.

Συνάδελφοι, κλείνοντας να θυμίσω κάποιες αποφάσεις της ΔΟΕ, με συγκεκριμένες πλειοψηφίες, γιατί εγώ δεν χαρακτηρίζομαι από κοντή μνήμη. Πέρσι όταν τούτη την εποχή καίγονταν ο τόπος, είχατε προαναγγείλει μια 48ωρη απεργία που δεν έγινε ποτέ γιατί στο τέλος φοβηθήκατε την ίδια τη βάση. Φέτος, στις 30 του Μάρτη, προκηρύξατε κατά πλειοψηφία κλαδική απεργία με αίτημα ακούστε – ακούστε το νέο σχολείο και το μισθολόγιο.

Είναι δυνατόν συνάδελφοι να μιλούμε για μισθολόγιο με κλαδική απεργία; Συσπειρώνουμε ή αποσυσπειρώνουμε τον κόσμο; Μη μιλήσω βεβαίως για το τι έγινε στις 18 του Μάη στην απεργία της ΑΔΕΔΥ, όπου οι εκπρόσωποι της ΕΣΑΚ που ερχόταν στα σχολεία κατηγορούσαν την ΑΔΕΔΥ για μεθόδευση και λέγανε ότι οι καθηγητές δε θα συμμετέχουν γιατί τελειώσανε τα μαθήματα, άρα δεν έχουν λόγο να α-

περγήσουν. Προχθές στις 15 του Ιούνη, σε ανάλογη απεργία, ημέρα λήξης των μαθημάτων για την πρωτοβάθμια κατηγορήσατε την ηγεσία της Ομοσπονδίας μας για απεργοσπασία. Αποφασίστε τελικώς σε ποια πλευρά της όχθης είστε.

Συνάδελφοι, με ψύχραιμη διάθεση, βλέποντας και αντιμετωπίζοντας την πραγματικότητα και κάνοντας μια σωστή ανάγνωση, θα σας καλούσα σε ένα κοινό βηματισμό. Δεν μπορεί συνάδελφοι να παίζουμε με την αξιοπρέπεια των συναδέλφων. Είναι ό,τι πολυτιμότερο έχουν. Δεν μπορεί συνάδελφοι να καλούμε τους συναδέλφους σε αγώνες των κλειστών άδειων χώρων και μετά να περιμένουμε να μας ακολουθήσουν.

Όπως μας έλεγε ο Μπακούνιν: « Η ελευθερία, η ηθική και η ανθρώπινη αξιοπρέπεια συνιστώνται στο ότι κάποιος κάνει το καλό όχι γιατί αναγκάζεται να το κάνει, αλλά επειδή ελεύθερα το σκέφτεται, το θέλει και το αγαπά».

Θα πρέπει κι εμείς προκειμένου να ακολουθήσουν στον αγώνα οι συνάδελφοι να αποδείξουμε ότι τους αγαπάμε και τους σεβόμαστε. Σεβαστείτε τους συναδέλφους. Να είστε καλά.

ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ Κ.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ Α΄ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Είναι συνηθισμένο φαινόμενο συνάδελφοι και συναδέλφισσες, οι Γενικές Συνελεύσεις να μετατρέπονται συχνά σε πεδίο έντονων πολιτικών και ιδεολογικών συγκρούσεων. Ιδεολογικών και πολιτικών συγκρούσεων που έχουν ουσιαστικό νόημα και σημασία μόνο όταν συνδέονται με συγκεκριμένα εκπαιδευτικά και κοινωνικά προβλήματα. Δυστυχώς όμως η εμπειρία από το παρελθόν έχει δείξει ότι οι αντιπαραθέσεις αυτές, άλλοτε εκφυλίζονται και μετατρέπονται σε προσωπικού χαρακτήρα αναμετρήσεις κομματικής επιβεβαίωσης συνδικαλιστικών στελεχών και άλλοτε όπως συνέβη σήμερα, καταλήγουν σε λεκτικές αστοχίες και υπερβολές περί «δοσίλογων» οι οποίες κάθε άλλο προσφέρουν θετική υπηρεσία στον κλάδο.

Όταν όμως αυτές οι αντιπαραθέσεις και συγκρούσεις εκφυλίζονται και καταλήγουν σε λεκτικές αστοχίες και υπερβολές περί δοσίλογων, κάθε άλλο παρά προσφέρουν ουσιαστική υπηρεσία στον κλάδο. Πρέπει να καταλάβουμε όλοι μας ότι αν θέλουμε πραγματικά να είμαστε κοινωνικά με τον κόσμο της εργασίας και όχι του κεφαλαίου, οφείλουμε να υπηρετούμε ξεκάθαρες ιδεολογικές και πολιτικές αξίες οι οποίες να επιβεβαιώνονται με αντίστοιχο πλαίσιο συντεταγμένης δράσης.

Εμείς ως ΠΑΣΚ δρούμε και αγωνιζόμαστε, για συγκεκριμένους στόχους. Είμαστε η παράταξη εκείνη που διεκδικεί την κοινωνική αναδιανομή του κοινωνικού και εθνικού πλούτου. Είμαστε η παράταξη εκείνη που αγωνίζεται

για ένα δίκαιο φορολογικό σύστημα.

Είμαστε η παράταξη εκείνη που έχει σαφέστατα θέση για μια πολιτική πλήρους απασχόλησης. Είμαστε η παράταξη εκείνη που βάζει στο επίκεντρό της τον άνθρωπο και τις ανάγκες του. Είμαστε η παράταξη εκείνη που αγωνίζεται για ένα σχολείο της κοινωνικής απελευθέρωσης και της συμμετοχικής δημοκρατίας.

Δεν είμαστε η παράταξη εκείνη που φοβάται να τοποθετηθεί στα δύσκολα θέματα και προβλήματα που απασχολούν τους εργαζόμενους εκπαιδευτικούς. Είμαστε εκείνοι όμως που δεν είμαστε και αντιφατικοί σε ότι αφορά τον προσανατολισμό της δράσης μας. Απ' τη μια μεριά να υπερασπίζουμε και να αγωνιζόμαστε για ένα σχολείο το οποίο να είναι σχολείο της κοινωνικής δικαιοσύνης και βεβαίως της κοινωνικής ισότητας και απ' την άλλη μεριά να προβάλλουμε μέτρα που κάθε άλλο οδηγούν σε αυτή την κατεύθυνση.

Γιατί και το ολόημερο σχολείο και τα προγράμματα ενισχυτικής διδασκαλίας τα οποία εμείς ως παράταξη προσβέβουμε και υιοθετούμε, έχουν αυτή τη λογική. Θα πρέπει επιτέλους συνάδελφοι και συναδέλφισσες να αντιληφθείτε, όλοι να καταλάβετε, ότι η παράταξη της ΠΑΣΚ έχει σημαντική συνεισφορά στα τεκταινόμενα του κλάδου τα τελευταία 25 χρόνια. Είναι η παράταξη που δεν αποφεύγει την σύγκρουση με τα κυβερνητικά στελέχη και τους υπουργούς της εκάστοτε κυβέρνησης. Σας θυμίζω ότι στη δεκαετία του '80 είχαμε ως παράταξη επίσημα ζητήσει την παραίτηση διαφόρων Υφυπουργών Παιδείας ενώ αντίστοιχα στη δεκαετία του '90, είχαμε καταγγείλει την πολιτική του Υπουργού Παιδείας κ. Γεράσιμου Αρσένη.

Για όλους αυτούς τους λόγους, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, εκτιμούμε ότι σε αυτή την αίθουσα ανεξάρτητα από την παράταξη από την οποία προέρχεται ο καθένας, οφείλει με το λόγο του να σέβεται τη διαφορετικότητα αλλά και την αγωνιστικότητα των άλλων δυνάμεων γιατί μόνο τότε ενισχύεται η ενότητα και η συνοχή του κλάδου, όπως επίσης και οι προϋποθέσεις για την αποτελεσματικότητα των διεκδικήσεων και των αγώνων.

Σε τελική ανάλυση είμαστε αλληλέγγυοι με τον κόσμο που σήμερα βρίσκεται στις πλατείες και αντιδρά στην κυβερνητική οικονομική πολιτική, γιατί εμείς είμαστε και ο κόσμος της πλατείας. Είμαστε οι δικαιολογημένοι αγανακτισμένοι για την πολιτική του Υπουργείου Παιδείας, η οποία μας απογοητεύει και μας βρίσκει απέναντι. Ευχαριστώ πολύ.

ΑΥΞΩΝΙΔΗΣ Α.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ Δ/Ν ΧΑΛΚΙΔΑΣ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, σε όλη τη διάρκεια από

χθες μέχρι σήμερα είναι κοινά αποδεκτό από όλους, ότι ο συνδικαλισμός πρέπει να αποκτήσει έναν διαφορετικό βηματισμό. Προφανώς κάποιοι συνάδελφοι αυτόν τον βηματισμό τον παρουσίασαν με τον πλέον παραστατικό τρόπο χτες.

Παρακολούθησαμε με έκπληξη χτες κάποιους αντιπροσώπους και συνδικαλιστικά στελέχη να προπηλακίζουν, να κατεβάζουν μικρόφωνα, να κάνουν συνδικαλιστικά μαθήματα σε όλους μας και μάλιστα ορισμένοι προχωρήσανε και παραπέρα, άρχισαν να ερμηνεύουν και το καταστατικό της Ομοσπονδίας σαν άλλες Πυθίες. Αυτή τη φορά όμως δε μασούσαν φύλλα δάφνης, μασούσαν φύλλα αμπέλου, λέγοντας αμπελοφιλοσοφίες.

Παρακολούθησαμε ακόμη ένα κακοπαιγμένο θέατρο του παραλόγου, μια φαρσοκωμωδία. Προφανώς κάποιοι συνάδελφοι μπέρδεψαν τη Γενική Συνέλευση με το Αλ Τσαντίρι News του Λαζόπουλου. Σε όλους αυτούς τους συναδέλφους έχω να αφιερώσω δύο πράγματα: Το πρώτο, τους αφιερώνω όλα τα βιβλία του μεγάλου μας Έλληνα συγγραφέα και πατριώτη από τη Χαλκίδα Γιάννη Σκαρίμπα, ο οποίος έγραψε πρώτος θέατρο του παραλόγου. Το δεύτερο που τους αφιερώνω, λόγω της ιδιαίτερης πολιτικοοικονομικοκοινωνικής συγκυρίας, είναι το «σπασμένο καράβι» το τραγούδι. Να πάρουν να το ερμηνεύσουν.

Πολλά από τα θέματα συναδέλφισσες και συνάδελφοι που απασχολούν αυτές τις μέρες τη Γενική Συνέλευση του κλάδου, κατά την ταπεινή μου γνώμη δεν είναι μείζονος σημασίας. Αναλωθήκαμε και αναλωνόμαστε για το πώς θα μειώσουμε τη συνδικαλιστική συνδρομή και σε ποιο ύψος θα είναι αυτή η μείωση. Ξέρετε τι μου θυμίζει αυτό; Γιατί μου αρέσει να μιλάω με μεταφορές. Μου θυμίζει κάποιους τους οποίους δεν τους ενδιαφέρει ότι καίγεται το δάσος, έχουν στοχεύσει σε ένα ωραίο δέντρο και μάλιστα πάνω στο δέντρο αυτό έχει αναρριχηθεί και ένα πολύ ωραίο φυτό, μία πολύ ωραία ορχιδέα κόκκινη. Μόνο ξεχνάνε ότι αυτά τα αναρριχητικά φυτά είναι παρασιτικά.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, καθημερινά δεχόμαστε την πιο βάρβαρη και άδικη επίθεση στα δικαιώματά μας και στη ζωή μας. Τα πρωτοσέλιδα των εφημερίδων θυμίζουν πολεμικές ανακοινώσεις. Διαμορφώνεται ένα νέο κοινωνικό τοπίο και σε λίγα χρόνια θα μιλάμε για εποχή προ τρούικας, εποχή τρούικας και εποχή μετά τρούικας. Αυτή λοιπόν η τρούικα, με τις ευλογίες της Κυβέρνησης και πρόσχημα την οικονομική κρίση, αφαιρεί τα δικαιώματά μας, τις κατακτήσεις των εργαζομένων και της ίδιας της κοινωνίας.

Η πρώτη επίθεση έγινε με την περικοπή, για να πούμε αλήθεια την κατάργηση του 13^{ου} και 14^{ου} μισθού. Μάλιστα οι εκπρόσωποι της τρούικας αποκαλούν αναχρονιστικό μέτρο τον 13^ο και 14^ο μισθό.

Ακολούθησε μείωση των επιδομάτων μας, με παράλλη-

λη αύξηση σε όλα τα προϊόντα πρώτης ανάγκης, καθώς επίσης και στις υπηρεσίες. Ο νέος ασφαλιστικός νόμος κατάργησε μέσα σε μια νύχτα ασφαλιστικά και συνταξιοδοτικά δικαιώματα που κατακτήθηκαν με αγώνες δεκαετιών.

Με σκοπό τη μείωση των δαπανών συγχωνεύουν και καταργούν δημόσιες υπηρεσίες και επιχειρήσεις. Όλοι γνωρίζουμε την κατάργηση και συγχώνευση πολλών σχολικών μονάδων, με σκοπό τη μείωση των δαπανών και όχι το καλό των μαθητών και της ποιότητας της παρεχόμενης παιδείας, όπως ανακοίνωσε το Υπουργείο Παιδείας. Δυστυχώς διαφαίνεται ότι στόχος του Υπουργείου Παιδείας είναι η λειτουργία ενός εκπαιδευτικού συστήματος με γνώμονα τις επιταγές και τις απαιτήσεις της αγοράς.

Το νέο ενιαίο μισθολόγιο των δημοσίων υπαλλήλων δεν υλοποιείται για να αποκαταστήσει τις αδικίες στο δημόσιο, όπως ανακοίνωσε η Κυβέρνηση, αλλά για να γίνει εργαλείο περιορισμού των εισοδημάτων μας και νομιμοποίησης νέων περικοπών. Άλλωστε, είναι γνωστό σε όλους ότι θα διατεθούν 2,7 λιγότερα δις για το νέο μισθολόγιο.

Η επικουρική ασφάλιση μπαίνει στο στόχαστρο, όλοι γνωρίζουμε ότι συνάδελφοί μας που βγήκαν στη σύνταξη περιμένουν δύο, τρία και πλέον χρόνια για την καταβολή του εφάπαξ. Αφού λοιπόν για δεκαετίες καταλήστευσαν τα αποθεματικά των ταμείων μας, με λανθασμένες επενδύσεις, τώρα τα αφήνουν στην τύχη τους. Τώρα ανακοίνωσαν ότι θα ενισχύσουν το ταμείο πρόνοιας και πάλι εκ των ενόντων πάλι από την πλάτη μας φορολογώντας τα επιδόματά μας.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, η Κυβέρνηση και η τρούικα με τις επιλογές τους τρομοκρατούν τον κόσμο λέγοντας ότι αυτός ο δρόμος είναι μονόδρομος κι ότι η κρίση θα ξεπεραστεί σε ένα-δύο χρόνια και θα έρθουν καλύτερες μέρες.

Και ο πλέον αδαής γνωρίζει ότι όλα αυτά είναι ένα μεγάλο ψέμα, μια μεγάλη απάτη. Όλοι μαζί συνάδελφοι και η ΠΑΣΚ το εννοεί, όλοι μαζί συνάδελφοι θα πρέπει να αγωνιστούμε για να ανατρέψουμε όλες αυτές τις άδικες πολιτικές και να απαιτήσουμε δίκαιη επαναδιαπραγμάτευση του χρέους.

Το σύνθημα «λαϊκή κυριαρχία» είναι επίκαιρο όσο ποτέ. Στην Ελλάδα κυρίαρχος είναι ο ελληνικός λαός και όχι οι χαρτογιακάδες της τρούικας. Έχουμε ατομική και συλλογική ευθύνη για τα παιδιά μας και το μέλλον τους. Τους χαρίζουμε λοιπόν σε όλους αυτούς το χρέος και τα ελλείμματα, κρατάμε για μας το χρέος του αγώνα. Ευχαριστώ πολύ.

ΓΚΟΥΜΑΣ Θ.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΔΕΛΜΟΥΖΟΣ»

Απ' την παράταξη του απερχόμενου Προέδρου που ήταν πρώτη δύναμη σε αυτό το Σύλλογο. Μέσα απ' την τά-

ξη και όχι σε διαδρόμους κάπου διαφορετικά. Καταθέτω την ταυτότητά μου γιατί φοβάμαι ότι εδώ μέσα έχουν ακουστεί τόσα πολλά, που στο τέλος όχι θα υπηρετήσουμε το θέατρο του παραλόγου, του οποίου, δυστυχώς, είμαστε θιασώτες.

Η οικονομική κρίση που βιώνουμε σήμερα και στην πολιτική ομιλία πρέπει να απαντάς με πολιτικούς όρους, φοβάμαι ότι έχει σημαντικές συνέπειες αγαπητοί μου συνάδελφοι και στις συλλογικές διαστάσεις της κοινωνίας μας, με αντίκτυπο στα εκπαιδευτικά, να μην ξέρουμε πότε και γιατί θα διεκδικήσουμε αυτά τα δίκαια ερωτήματα.

Τώρα που πέρασαν οι εξετάσεις των εκλογών και υπάρχουν διαμορφωμένοι συσχετισμοί σε ό,τι αφορά τη σύνθεση του επερχόμενου Διοικητικού Συμβουλίου από πλευράς παρατάξεων, ας δούμε κάτι που πραγματικά μπορεί να μας οδηγήσει σε σύνθεση στο μέλλον. Ορισμένες παρατάξεις νομίζουν ότι κατέχουν την απόλυτη αλήθεια, μια αλήθεια που περνάει μέσα απ' τη δική τους οπτική γωνία.

Μια αλήθεια που αντί να χειροκροτήσουμε τους νέους συναδέλφους μας απ' την Κρήτη που ανέβηκαν εδώ, αντί να χειροκροτήσουμε την όποια προσπάθεια του Προέδρου χθες, βγήκαμε για να κλείσουμε τα μικρόφωνα. **Κλείσαμε τα μικρόφωνα της δημοκρατίας, μπήκαμε όμως στο Δ.Σ. της «συμβιβασμένης» ΔΟΕ,** την υπηρετήσαμε και όταν χρειάστηκε να ταξιδέψουμε με εισιτήρια της ΔΟΕ στο Παρίσι, πήγαμε.

Και όταν χρειάστηκε να πάμε ακόμα και στην Αφρική, για συνέδρια με έξοδα της ΔΟΕ, πήγαμε... Εμείς λέμε ότι όποιος θέλει να συναντηθούμε στο γνήσιο αγώνα, θα έχει ξεκαθαρίσει αυτά τα πράγματα μέσα του, παραταξιακά και συλλογικά. 71^η Γενική Συνέλευση του κλάδου, Πρόεδρος της Γενικής Συνέλευσης ο ομιλών..... ο Βασίλης Αρβανίτης, μου είχε πει τότε «*πιες λίγο νερό, κοράκιασε το στόμα σου απέναντι στον Ευθυμίου (τότε υπουργός Παιδείας)*».

Δεν έχω ανάγκη αυτά Βασίλη εγώ. **Από τότε μέχρι τώρα δεν αντάλλαξα τίποτα μπροστά στην αξιοπρέπεια μου, μπροστά στην αξιοπρέπεια αυτής της παράταξης, που συλλογικά αναδεικνύεται για άλλη μια φορά πρώτη δύναμη στον κλάδο, παρόλο που σήμερα απολογείται γι' αυτό που «λέγεται» πολιτικός της φορέας.**

Ο λόγος σας πρέπει να συνθέτει και πρέπει να συναντηθούμε στο δρόμο του αγώνα, εκτός αν νομίζετε ότι το 37% του κλάδου είναι για πέταμα. Αυτό το άλλοθι το χτίσαμε στο δρόμο του αγώνα και δε σας το χαρίζουμε ούτε για αστείο. **Δε χαρίζουμε τη συναδελφικότητα, την αγωνιστικότητα, την ειλικρίνεια, τη συνδικαλιστική τιμιότητα και την ανθρωπιά ΣΕ ΚΑΝΕΝΑΝ...**

Δε χαρίζουμε τους αγώνες αυτής της παράταξης στο παρόν και στο μέλλον για μια πραγματικά δημόσια και δωρεάν

παιδεία για μας και τα παιδιά μας. Η στάση μας, καλά και κατωμένα και για σας και για μας. Θα συναντηθούμε. Σας είπα, δεν πετάς το 37% του κλάδου πουθενά. Το αγκαλιάζεις και συνθέτεις. Προσωπική μου συμβολή στον αγώνα.

Οι δογματικές προκαταλήψεις που εσείς πρεσβεύετε, η άμεση δημοκρατία σας που εσείς πρεσβεύετε, οι θεωρίες για το αλάθητο των θέσεων, μας κατηγορούν για τα πάντα αλλά σας διαβεβαιώνω ότι απ' αυτό το βήμα **τα μοναδικά χρώματα δεν είναι το άσπρο και το μαύρο συνάδελφοι.** Υπάρχουν και άλλα. Υπάρχουν πολύχρωμα που εσείς πρεσβεύετε και καλείτε εμάς να πάμε μαζί σας.

Θα κατεβάσουμε και εμείς ιδέες, θα συναντηθούμε στο δρόμο του αγώνα και έχουμε πεδίο δόξης λαμπρό στο διεκδικητικό πλαίσιο να τα πούμε όλα. Θέλω να πω μια κουβέντα. Έφυγε ; ο Ντίνος Παντελίδης ; Με όλη την αγάπη που σου έχω Ντίνε. Δεν είναι προσωπικό. Επειδή είδα χθες να γίνεται μια ευκαιριακή κατάσταση, να «αγκαλιάσουμε» τους εκπαιδευτικούς Ειδικής Αγωγής, αύριο θα κάνω συγκεκριμένη πρόταση αγαπητέ Πρόεδρε και Γραμματέα **να μπει στο διεκδικητικό πλαίσιο.**

Δεν καταλαβαίνω όμως, σαν ένας άνθρωπος που 24 ολόκληρα χρόνια είμαι στο χώρο της Ειδικής Αγωγής, που υπηρετώ τον αυτισμό και δε θέλω αυτιστικές αντιλήψεις. Που σέβομαι τη νοητική υστέρηση και προσπαθώ να εξυψώσω τη δική μου. Να γίνεται αυτός ο ευκαιριακός εναγκαλισμός, γιατί τον θεωρώ αγαπητέ Ντίνε ευκαιριακό.

Ή θα πάμε με ένα συγκροτημένο πλαίσιο **η Ειδική Αγωγή να αποτελέσει αναπόσπαστο κομμάτι και της Γενικής και της Ειδικής Αγωγής.** Σαν παράταξη έχουμε καταθέσει θέσεις και αυτές τις θέσεις θα τις πάμε κάτω-κάτω. Γιατί εμείς πιστεύουμε αγαπητοί συνάδελφοι ότι μόνο με πολιτικούς όρους και συνδικαλιστική ηθική θα πάμε μπροστά.

Επαναλαμβάνω, αυτή την τιμιότητα που κάποιοι θέλετε να μας παρομοιάσετε ότι ερχόμαστε και γινόμαστε Πρόεδροι Γενικών Συνελεύσεων και μετά γινόμαστε Περιφερειακοί Διευθυντές, απαντάμε ότι υπάρχουν και κάποιοι άλλοι που δεν το εξαργύρωσαν ποτέ αλλά δεν το λέτε. Δεν το λέτε γιατί ξέρετε ότι η πλειονότητα αυτής της παράταξης είναι απ' αυτούς.

Δε φοβούνται να έρθουν εδώ (όπως εγώ), γιατί έχουν αναφορά στην κρίση των συναδέλφων, πατάνε πάνω στις πλάτες των συναδέλφων και θα είναι στους αγώνες. Τους χρειαζόσαστε. Χρειαζόσαστε αυτή την παράταξη γιατί έχει πάει τον κλάδο ψηλά και θα τον πάει ακόμα ψηλότερα.

ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ – ΟΙ ΕΝΩΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ- ΕΙΝΑΙ ΜΠΡΟΣΤΑ ΜΑΣ

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΔΕΡΜΙΤΖΑΚΗΣ Δ.**ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ****«ΔΟΜΙΝΙΚΟΣ ΘΕΟΤΟΚΟΠΟΥΛΟΣ»**

Συνάδελφοι, προέρχομαι απ' το μεγάλο Σύλλογο του Ηρακλείου «ΔΟΜΙΝΙΚΟΣ ΘΕΟΤΟΚΟΠΟΥΛΟΣ» και αρκετό καιρό τώρα σε επαφές που έχουμε σε κατ' ιδίαν συζητήσεις με τους συναδέλφους και πριν τις εκλογές και γενικότερα τον τελευταίο ενάμιση χρόνο, έχουμε καταγράψει κάποιους προβληματισμούς και ανησυχίες του κλάδου.

Συνάδελφοι, δεν μπορώ να δεχθώ την παραδοχή κάποιων που διατείνονται ότι για όλα αυτά τα προβλήματα φταίει η οικονομική απλά πολιτική του ΠΑΣΟΚ και ότι πίσω απ' αυτή σύρεται και το Υπουργείο Παιδείας. Δηλαδή η ψήφιση της τριετίας για τους νεοδιόριστους εγείρει οικονομικά θέματα;

Δηλαδή η ψήφιση της τριετίας για τους νεοδιόριστους ωφελεί σε κάτι την εκπαίδευση; Μήπως ήταν στις προεκλογικές δηλώσεις του ΠΑΣΟΚ; Σαφώς και όχι! Απλά υπαγορεύει την αδικαιολόγητα σκληρή στάση της ηγεσίας του Υπουργείου Παιδείας απέναντι στους νεοδιόριστους εκπαιδευτικούς και όπως γνωρίζουμε όλοι, δεν έχει κανένα πραγματικό όφελος στην εκπαίδευση. Μόνο η ίδια η Υπουργός δε θέλει να το καταλάβει και δε θέλει να συνειδητοποιήσει την παντελή αστοχία του.

Δεύτερον. Να αναφέρω την κατάργηση του διδασκαλείου; Μιας σημαντικής μετεκπαίδευσης για τους συναδέλφους που εκτός από τις περαιτέρω γνώσεις μόνο η επαφή μεταξύ τους και η ανταλλαγή απόψεων ωφελεί και καταξιώνει τους εκπαιδευτικούς αρωγούς και συνεχιστές στην εκπαιδευτική πράξη;

Συμφωνούμε, και δεχόμαστε ότι υπήρχαν προβλήματα που έπρεπε να διορθωθούν, αυτό όμως δεν σημαίνει ότι δεν προσέφερε! Όποιοι θεσμοί έχουν ανάγκη από ανανέωση, το υπουργείο πρέπει να τους καταργεί; Όχι, προσπαθούμε να τους βελτιώσουμε. Δεν το καταργούμε λοιπόν με μια μονοκονδυλιά. Μιλώ φυσικά για την Υπουργό Παιδείας.

Τρίτον, στην ίδια παράμετρο να επισημάνω και την κατάργηση των εκπαιδευτικών αδειών. Δεν μπορούμε να κάνουμε ένα μεταπτυχιακό, δεν μπορούμε να πάρουμε εκπαιδευτική άδεια ούτε διδακτορικό. Αυτές είναι οι επιμορφώσεις των εκπαιδευτικών; Πώς θα γίνουν οι επιμορφώσεις των εκπαιδευτικών; Σε δύο μέρες; Σύμφωνα πάντα με τις πληροφορίες του υπουργείου μιλώ!

Και κάτι τελευταίο και κλείνω, δε θα μακρηγορήσω. Η εγκύκλιος που στάλθηκε πριν μερικές εβδομάδες, αυτή η μεγάλη βόμβα που έπεσε για την εγγραφή των μαθητών στο ολόημερο, όπου ανέφερε ότι προαπαιτεί να δουλεύουν και οι δυο γονείς, είχε κανένα όφελος οικονομικό; Σήμερα με

την παρούσα οικονομική δυσχέρεια αρκετοί γονείς βρίσκονται σε ανεργία ή περιμένουν με αγωνία την εξεύρεση θέσεων εργασίας.

Αν κατά τη διάρκεια του χρόνου, κατά τη διάρκεια της σχολικής χρονιάς κάποιος απ' αυτούς τους γονείς που δε δουλεύει βρει εργασία, μπορεί νομικά το σχολείο να το δεχθεί το παιδί του στο ολόημερο; Όχι, το γνωρίζουμε όλοι. Και θέλω να τονίσω στο παρόν θέμα, ότι ο συγκεκριμένος νόμος δημιουργεί και κοινωνική ανισότητα σε σχέση με τους μαθητές του ενιαίου αναμορφωμένου προγράμματος.

Είμαι δάσκαλος σε ένα απ' αυτά τα σχολεία και έχω άποψη πάνω σ' αυτό. Δημιουργεί κοινωνική ανισότητα γιατί οι γονείς σε αυτά τα σχολεία αν γνωρίζετε, με τα ενιαία αναμορφωμένα προγράμματα εννοώ, μπορούν να εγγραφούν τα παιδιά τους χωρίς να φέρνουν κανένα δικαιολογητικό. Τα νέα σχολεία αυτά δημιουργήθηκαν για να δοκιμαστούν τα νέα εκπαιδευτικά και δημιουργικά προγράμματα και όχι για να δημιουργήσουν κοινωνικές ανισότητες.

Όλα τα παραπάνω είναι αποτέλεσμα καθαρά της σκληρής πολιτικής του Υπουργείου και όχι πάντα αποτέλεσμα της γενικότερης οικονομικής πολιτικής της κυβέρνησης. Άλλωστε γνωρίζουμε ότι πολλές φορές τα πρόσωπα κάνουν τη διαφορά στο κάθε Υπουργείο.

Και να σας πω και κάτι άλλο συνάδελφοι. Η λογική λείπει το εξής: όποιος δε συμφωνεί και όποια Υπουργός δε συμφωνεί με την πολιτική του ΠΑΣΟΚ, με την οικονομική πολιτική του ΠΑΣΟΚ, παραιτείται. Εγώ δεν είδα κάτι τέτοιο. Αντιθέτως θα έλεγα, η Υπουργός Παιδείας συμφωνεί και συνυπογράφει στην αποδόμηση του δημοσίου σχολείου. Αυτό που μέσα από τόσο κόπο και αγώνα εσείς οι μεγαλύτεροι γνωρίζετε, κατάφερε να αναβαθμιστεί και να διδάξει γενιές μαθητών.

Τέλος θέλω να κλείσω με το θέμα των αγώνων. Θεωρείτε ότι πρέπει να πηγαίνουμε κάθε μήνα εθιμοτυπικά σε μια απεργία; Μπορούμε να καταφέρουμε κάτι; Όχι, δε νομίζω. Αυτό που θα φέρει αποτελέσματα είναι να να χτυπήσουμε το Υπουργείο εκεί που «το πονάει». Συγκεκριμένες προτάσεις θα κάνουμε στο 3^ο θέμα της Γενικής Συνέλευσης.

Πρέπει να βρούμε άλλες μορφές πίεσης. Αυτό ζητάει και η πλειοψηφία της βάσης των συναδέλφων μας. Σας ευχαριστώ πολύ.

ΚΑΛΙΩΡΑ ΝΑΤΑΣΑ**ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΣΙΚΥΩΝΑΣ**

Συνάδελφοι, θέλω να ρωτήσω όλους σας: Υπάρχει κανένας εδώ μέσα που κατέχει την απόλυτη αλήθεια; Γιατί αλήθεια συνάδελφοι μπορούμε ετούτη την ώρα να μένουμε περιχαρακωμένοι στις απόψεις μας και να μην μπαίνουμε

ποτέ στον κόπο να ακούσουμε την άποψη του άλλου, να δούμε τα πράγματα από την πλευρά του άλλου; Μαθαίνουμε τα παιδιά στο σχολείο να μην παπαγαλίζουν. Μαθαίνουμε τα παιδιά στο σχολείο να προσεγγίζουν το πρόβλημα από όλες τις απόψεις. Μαθαίνουμε τα παιδιά στο σχολείο να συνεργάζονται ως μέλη μέσα στην ομάδα. Αλλά εμείς εδώ κάνουμε πράξη το «δάσκαλε που δίδασκες και νόμο δεν εκράτεις».

Συνάδελφοι ήταν εικόνα εκπαιδευτικών αυτή εκτός το πρωί; Συγγνώμη, αλλά μάλλον ήταν εικόνα γηπέδου. Και μετά έχουμε απορία και διαρρηγνύουμε τα ιμάτιά μας γιατί οι νέοι συνάδελφοί μας που μπήκαν στα πανεπιστήμια με 19 χιλιάδες μόρια δεν μας ακολουθούν, δεν ενδιαφέρονται. Για ποιο πράγμα συνάδελφοι να ενδιαφερθούν; Για αυτή την εικόνα; Για κοιτάξτε τις ηλικίες που έχουμε εδώ γύρω, δεν έχουμε ευθύνη για αυτό;

Αναρωτιέμαι η αγωνιστικότητα αποτιμάται με την ένταση της φωνής; Η αγωνιστικότητα αποτιμάται με την ύβρη; Η αγωνιστικότητα αποτιμάται με την ειρωνεία και την αδιαφορία;

Αναρωτιέμαι όλα αυτά τα παιδιά που γύρω στους δρόμους έχουν πετάξει τη ζωή τους στα σκουπίδια, γιατί είναι βουτηγμένα στα ναρκωτικά, γεννηθήκανε και είχαν στο DNA τους τα ναρκωτικά; Ρωτάω, που ήταν το σχολείο όταν αυτά τα παιδιά το είχαν ανάγκη;

Αναρωτιέμαι, εμείς εδώ ήρθαμε πραγματικά για να υπερασπιστούμε τους συναδέλφους μας; Ήρθαμε πραγματικά για να υπερασπιστούμε το δημόσιο σχολείο; Ήρθαμε πραγματικά για να υπερασπιστούμε τους μαθητές και ιδιαίτερα αυτούς τους μαθητές που δεν έχουν κανέναν να τους υπερασπιστεί; Έχουμε συναίσθηση της ευθύνης μας;

Είναι υπεύθυνο συνάδελφοι, να καταγγέλλεις τους πάντες και τα πάντα, αλλά να αλλάζεις θέσεις κατά που φυσάει ο άνεμος; Βεβαίως και πρέπει να καταγγέλλεις, βεβαίως και πρέπει να αντιδράσεις, αλλά πρέπει να έχεις και θέση και να συνθέτεις και να έχεις αποτέλεσμα.

Είναι υπεύθυνο να καταγγέλλεις το Προεδρείο της ΔΟΕ, αλλά να αρνείσαι να συμμετέχεις σε αυτό; Για να το φτιάξεις εσύ που είσαι ο καλός, εσύ που είσαι ο αγωνιστής, για να μην είναι υποτονικό και να είναι μη αγωνιστικό, όπως καταγγέλλουν κάποιοι.

Αναρωτιέμαι, είναι υπεύθυνο να ψηφίζεις απεργίες που ξέρεις εκ των προτέρων ότι είναι καταδικασμένες ενώ έχεις εισπράξει από τη βάση με όλους τους τόνους και όλους τους τρόπους ότι δεν είναι πρόθυμη να συμμετάσχει ή δεν μπορεί να συμμετάσχει σε απεργίες; Ότι θέλει άλλο τρόπο πάλης, θέλει έστω δίωρες στάσεις εργασίας, αυτό θέλει η βάση όπως στον δικό μου το Σύλλογο.

Είναι υπεύθυνο τέλος να στοχοποιείς έναν δύο ή τρεις

ανθρώπους ή μία παράταξη, γιατί αυτοί φταίνε για όλα τα δεινά μας, επειδή είναι φιλοκυβερνητικοί; Και δεν το λέω αυτό για να τονίσω ότι η ΠΑΣΚ άσκησε δριμύτατη κριτική σε αυτή την απαράδεκτη αντιλαϊκή πολιτική της υποτίθεται σοσιαλιστικής Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ. Θα ήταν πολύ μίζερο να το κάνω και κακομοίρικο να το κάνω αυτή τη στιγμή, να αρχίσω να λέω τι καλοί που είμαστε εμείς, τι κακοί που είσατε εσείς. Αυτό θα κάνουμε εδώ πέρα συνάδελφοι αυτές τις ώρες; Εξάλλου γιατί να το κάνουμε; Εδώ είμαστε όλοι παλιοί γνωστοί και όλοι ξέρουμε το βίο και την πολιτεία όλων και μνήμη έχουμε όλοι.

Δεν είναι ώρα να τονίσουμε τις αντιθέσεις μας. Τις αντιθέσεις μας να τις συζητήσουμε, να τις αναδείξουμε, αλλά αυτό που πρέπει να αναδείξουμε περισσότερο είναι τα κοινά μας σημεία, γιατί έχουμε πολλά κοινά σημεία, γιατί αντίπαλοι δεν είμαστε εμείς μεταξύ μας, ο αντίπαλος είναι εκεί έξω, είναι η φτώχεια μας, είναι η ανασφάλειά μας, είναι η αγωνία μας για το αύριο.

Έχουμε υποχρέωση να επιστρέψουμε στα σχολεία ετούτη τη φορά και να έχουμε θέσεις στα χέρια μας, να έχουμε διεκδικητικό πλαίσιο και πρόγραμμα δράσης και πιστεύω ότι θα το κάνουμε, γιατί πιστεύω πως εδώ μέσα δεν περισσεύει η υποκρισία, πιστεύω πως εδώ μέσα δεν εξυπηρετούμε σκοπιμότητες, πρέπει να το κάνουμε αυτό, γιατί εάν δεν πάμε στα σχολεία μας με θέση και αυτή τη φορά το ωσαννά που εισπράξαμε ως ψηφιζόμενοι θα γίνει να είστε σίγουροι όλοι για όλους μας άρον-άρον σταύρωσον αυτούς.

ΛΑΜΠΡΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Θ.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ Ν. ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, είναι η πρώτη φορά που ανεβαίνω σε Γενική Συνέλευση. Απογοητεύομαι πραγματικά από αυτά που συναντώ εδώ πέρα και θα σας πω τις απόψεις μου για ορισμένα θέματα τα οποία είναι εξαιρετικά σοβαρά και πρέπει να τα δούμε όλοι μας με το χέρι στην καρδιά.

Πρέπει να επαναπροσδιορίσουμε το ρόλο του συνδικαλιστή και τον τρόπο με τον οποίο κινείται, κατά την προσωπική μου άποψη. Και να μιλήσω συγκεκριμένα: Δεν μπορεί να είσαι και με τη Διοίκηση και με το Συνδικάτο. Έχουμε συναδέλφους κι εδώ μέσα αυτή τη στιγμή, οι οποίοι παράλληλα εκπροσωπούν τη Διοίκηση. Εγώ προσωπικά δεν μπορώ να το αποδεχτώ.

Επίσης δεν μπορώ να αποδεχτώ ότι αλλάζει μία Κυβέρνηση, οι συνδικαλιστές επιτόπου μπαίνουν ως εκπρόσωποι, να το πω έτσι απλά, της Κυβέρνησης, έρχεται η άλλη Κυβέρνηση και ξανά τα ίδια. Εμένα προσωπικά δε με εκ-

φράζει αυτό το πράγμα. Οφείλουμε λοιπόν να δούμε ορισμένα θέματα.

Για μένα πρώτα απ' όλα ο συνδικαλιστής πρέπει να εκφράζει τη βάση από την οποία προέρχεται. Ο ρόλος λοιπόν που πρέπει να έχουμε πρώτα απ' όλα πρέπει να έχει ως σημαία το ήθος, λέξη την οποία έχουμε ξεχάσει γενικότερα ως ελληνική κοινωνία σήμερα.

Η λέξη «ήθος» εκπορεύεται από πάρα πολλά πράγματα. Δεν πρέπει να καπηλεύομαστε κατ' αρχήν τις καρέκλες. Μετά από κάποιες θητείες πρέπει να φεύγουμε και να επιστρέφουμε στον φυσικό μας χώρο, ο οποίος είναι η τάξη και θεωρώ ότι αυτό πρέπει να γίνεται εθελοντικά.

Επίσης, νομίζω ότι οφείλουμε όλα τα μεγάλα θέματα τα οποία απασχολούν τον κλάδο να μην τα βλέπουμε και να τα κρίνουμε με ένα ναι ή με ένα όχι, πράγμα το οποίο μας έχει φέρει πίσω χρόνια τώρα. Πρέπει το όχι ή το ναι να είναι τεκμηριωμένο σαφέστατα, ούτως ώστε η πρότασή μας να μπορεί να κριθεί, ειδάλλως δεν έχει νόημα.

Τα θέματα τα μεγάλα είναι πάρα πολλά, δε θα τα αναπτύξω αυτή τη στιγμή, γιατί ο χρόνος είναι λίγος, οφείλουμε όμως κι έχουμε την υποχρέωση απέναντι στη βάση να κινηθούμε διαφορετικά από δω και μπρος. Ήρθαμε σε ένα τέλμα, μπορούμε να κάνουμε μία επανεκκίνηση, έχοντας πολιτική σκέψη, καμία κομματική τοποθέτηση. Αυτός πρέπει να είναι ο λόγος μας από δω και πέρα: καθαρός και ξάστερος.

Αυτά τα λίγα ήθελα να σας πω, ευχαριστώ πολύ.

ΜΑΚΡΑΚΗΣ Γ.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

«ΔΟΜΙΝΙΚΟΣ ΘΕΟΤΟΚΟΠΟΥΛΟΣ»

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, είμαι απ' το Σύλλογο του Ηρακλείου «ΔΟΜΙΝΙΚΟΣ ΘΕΟΤΟΚΟΠΟΥΛΟΣ», νεοδιόριστος δάσκαλος και είμαι αντιπρόσωπος για πρώτη φορά. Θα ήθελα να μιλήσω ως νέος εκπαιδευτικός και πέρα από χρώματα και ιδεολογικές προκαταλήψεις. Επίσης, να μιλήσουμε επειδή είμαστε σε Συνέλευση εκπαιδευτικών, για την εκπαίδευση.

Προσωπικά θεωρώ ότι η σημερινή πολιτική ηγεσία έχει αποτύχει και έχει αποτύχει γιατί αποδεικνύεται καθημερινά ότι δεν έχει σαφή προσανατολισμό για την πρωτοβάθμια εκπαίδευση. Αυτό που κάνει είναι να υποβαθμίζει συνεχώς το δημόσιο σχολείο και να καταργεί στην πράξη το συνταγματικό δικαίωμα των μαθητών για ίσες ευκαιρίες στην εκπαίδευση.

Συγκεκριμένα καταργεί τα ολοήμερα σχολεία της επαρχίας, ενώ τα υπόλοιπα τα μετατρέπει επίσημα σε παιδοφυλακτήρια. Κατάργησε τα διδασκαλεία μέσα σε μία νύ-

χτα χωρίς διάλογο. Θεσμοθέτησε την τριετία στους νεοδιόριστους χωρίς κανένα εκπαιδευτικό ουσιαστικό περιεχόμενο. Μετατρέπει τους Διευθυντές σε manager αντιμετωπίζοντας το σχολείο ως επιχείρηση.

Η σημερινή Υπουργός Παιδείας με τη ρύθμισή της για τη δεύτερη ξένη γλώσσα, πέτυχε να αποκαλούν πλέον τα ελληνικά μας σχολεία γαλλόφωνα ή γερμανόφωνα. Το ζητούμενο όμως συνάδελφοι είναι τι κάνουμε εμείς. Και αυτό που πρέπει να κάνουμε είναι να υπερβούμε τις κομματικές μας αντιλήψεις, τους ιδεολογισμούς και τους παραταξιακούς εγωκεντρισμούς.

Όλοι μαζί να παλέψουμε για τη δημόσια εκπαίδευση. Ποιος δε θέλει συνάδελφοι ένα ισχυρό δημόσιο σχολείο; Ποιος δε θέλει την ισότητα ευκαιριών σε όλους τους μαθητές; Ποιος δε θέλει επιτέλους την κοινωνική και οικονομική αναγνώριση στον εκπαιδευτικό απ' την πολιτεία;

Επομένως συνάδελφοι πρέπει σε αυτή τη Συνέλευση να αφήσουμε όλοι πίσω μας τις κομματικές φαρέτρες, πράσινοι, γαλάζιοι, κόκκινοι και να διαμορφώσουμε τις συνθήκες πρώτα απ' όλα για ένα αξιόπιστο συνδικάτο και μαζί να προχωρήσουμε σε κοινή δράση απέναντι σε αυτούς που επιχειρούν την αποσάθρωση της δημόσιας εκπαίδευσης.

Κλείνοντας, θα ήθελα να αναφέρω πως τόση ώρα που βρίσκομαι εδώ όλοι εσείς οι μεγαλύτεροι δε μίλησε κανείς για την εκπαίδευση. Το μόνο που κάνατε είναι να κάνετε άσκοπους διαξιφισμούς, μικροπολιτικές στρατηγικές και η ουσία ποια είναι; Μας εκλέξανε οι συνάδελφοι εκπαιδευτικοί να μιλήσουμε επιτέλους για την εκπαίδευση και πως θα πορευτούμε για να διαμορφώσουμε σε αυτή τη δύσκολη περίοδο ένα ισχυρό δημόσιο σχολείο. Γιατί πάνω απ' όλα είμαστε εκπαιδευτικοί. Ευχαριστώ.

ΜΑΡΑΓΚΟΥΔΑΚΗΣ Ε.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΝ. ΑΤΤΙΚΗΣ

«ΚΩΣΤΑΣ ΣΩΤΗΡΙΟΥ»

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, είμαι από το Σύλλογο «Κώστας Σωτηρίου» στην Ανατολική Αττική, εκλεγμένος με το ψηφοδέλτιο της ΠΑΣΚ.

Θα ξεκινήσω, συνάδελφοι, με μία διαπίστωση πολιτικο-συνδικαλιστική, που παράλληλα μου δημιουργεί κι ένα συναίσθημα. Φέρνω στο νου μου παλαιότερες Γενικές Συνελεύσεις, που υπήρχε επίπεδο πολιτικό, επιστημονικό, συναισθηματικό! Υπήρχε σεβασμός στον άνθρωπο και στις ιδέες, σεβασμός στα όργανα του συνδικαλιστικού κινήματος. Όλοι συναισθάνονταν την ευθύνη της αντιπροσώπευσης και παρά τις διαφωνίες, που στη δημοκρατία είναι θεμιτές, προσπαθούσαν να συμβάλουν στη σύνθεση. Δυστυχώς, στις τελευταίες Συνελεύσεις σε πάρα πολλές στιγμές

απουσιάζει το επίπεδο. Το επίπεδο που ταιριάζει σε επιστήμονες, το επίπεδο που ταιριάζει σε εκπαιδευτικούς, σε συνδικαλιστές που ξέρουν να αγωνίζονται και δεν ασχολούνται καιροσκοπικά με το συνδικαλισμό. Απουσιάζει το ήθος και δυστυχώς από τις συμπεριφορές κάποιων, γνωστών πια, απουσιάζει η δημοκρατική λειτουργία και συμπεριφορά.

Δεν είναι δυνατόν να μιλάμε και να μην ακουγόμαστε. Δηλαδή τι ήρθαμε να κάνουμε εδώ; Δεν ήρθαμε για να συνθέσουμε; Δεν ήρθαμε για να πούμε τις απόψεις μας; Αν ο καθένας που μιλά δεν ακούγεται τι περιμένουν αυτοί που φωνασκούν να γίνει όταν έρθει η ώρα να μιλήσουν;

Με λίγα λόγια, συνάδελφοι, έρχονται στο νου μου τα άδεια καθίσματα των Γενικών Συνελεύσεων και θα πρέπει να σταθούμε στο γιατί συμβαίνει αυτό. Δε θα κάνω θεώρηση της πολιτικής κατάστασης, γιατί αυτό αποτελεί πλέον κοινή διαπίστωση. Θέλω να αναφερθώ λίγο στα δικά μας στα εσωτερικά του συνδικάτου και των Συλλόγων. Είναι η ώρα της κριτικής αλλά κυρίως της αυτοκριτικής για όσους πιστεύουν στο συνδικαλισμό και θέλουν να δυναμώσει η δράση του.

Οι Συνάδελφοι παραμένουν απαθείς. Γιατί; Κατά τη γνώμη μου Συνάδελφοι, απουσιάζει, η συναντίληψη, οι κοινές παραδοχές. Αυτά χρειάζονται οι Συνάδελφοι της βάσης, να νιώσουν ότι έρχονται για κάποιο λόγο στις Συνελεύσεις κι όχι για να παρακολουθούν ανούσιες κοκορομαχίες που στόχο έχουν την κυριαρχία στους Συλλόγους και στα συνδικάτα, που ξεκάθαρα από αυτούς που τις προκαλούν έχουν στόχο την επίτευξη κομματικών σκοπιμοτήτων. Όταν διαπιστώνουν ότι δεν υπάρχει διάθεση για συμπόρευση, δε βρίσκουν λοιπόν κανένα νόημα συμμετοχής. Και η συμπόρευση όπως και η ενότητα, Συνάδελφοι, δεν είναι ευκολόγια που συνηθίζεται να λέγονται από κάποιους στις Γενικές Συνελεύσεις. Είναι πράξεις, είναι στάση ζωής, είναι βασικό στοιχείο της λειτουργίας και της ύπαρξης του συνδικαλιστικού κινήματος. Είναι το βασικό συστατικό για να μπορούμε να μιλάμε για θέσεις και προτάσεις.

Σημειώνω επίσης, ότι πάρα πολλοί παράγοντες του συνδικαλισμού και ως πρόσωπα αλλά και ως παρατάξεις επενδύουν πολιτικά πάνω στη διάλυση των Συλλόγων και του Συνδικάτου για να μπορούν να εκφράζονται πολιτικά και κομματικά. Προσπαθούν να ελέγξουν το Συνδικάτο διαλύοντάς το. Χρειάζονται την ταμπέλα, αυτό που τώρα περιφρονούν, για να έχουν βήμα να εκφράζονται αφού οι πολιτικοί χώροι που τους στεγάζουν δεν συναντούν την αποδοχή της κοινωνίας.

Χρειάζονται λοιπόν οι συνάδελφοι αποτελεσματικές δράσεις από όλους, δράσεις που θα πείσουν κατ' αρχήν για τις προθέσεις και στη συνέχεια για το αποτέλεσμα.

Η κατάσταση είναι πάρα πολύ δύσκολη, είναι κουραστικό και να το επαναλαμβάνουμε και καταντά γελοίο, εμείς που οι Συνάδελφοι μάς εμπιστεύονται να παραμένουμε απλοί θεατές των καταστάσεων και να μην κάνουμε τίποτα. Πρέπει πλέον να το καταλάβουμε και να το πιστέψουμε ότι ο αγώνας, που είναι επιβεβλημένος, αν διεκδικούμε λόγο ύπαρξης ως συνδικαλιστές, μας χρειάζεται όλους τον ένα δίπλα στον άλλο με σφιγμένα τα χέρια και καθαρά πρόσωπα. Πρέπει να αποδεχθούμε όλοι ο καθένας τη διαφορετικότητα του άλλου και να προχωρήσουμε όλοι μαζί, δεν υπάρχει άλλη επιλογή.

Από την πλευρά της ΠΑΣΚ, Συνάδελφοι, στην παράταξη στην οποία έχω την τιμή να είμαι μέλος, πραγματικά προσπαθούμε να ξεπεράσουμε τα στεγανά, τοποθετούμαστε και πράττουμε με κατ' ουσίαν ανεξάρτητο πνεύμα. Το βλέπετε στις θέσεις μας, στις τοποθετήσεις μας, στη συμμετοχή μας στις απεργίες, στις δράσεις μας, στους αγώνες μας. Κάποιοι δεν μπορούν να το καταλάβουν, γιατί η πολιτική τους λειτουργία τους κρατά εγκλωβισμένους και απομονωμένους ακόμα κι αν καταφέρνουν πρόσκαιρα με το λαϊκισμό να αποκομίζουν οφέλη σε επίπεδο εκλογικών διαδικασιών. Σας καλούμε να ακολουθήσετε κι εσείς αυτή τη στάση, να υπερβείτε τα κομματικά σας στεγνά και να δώσουμε όλοι μαζί τον αγώνα.

Από τη διάλυση θα βγούμε όλοι χαμένοι. Ο Κλάδος μας έχει μεγάλη ιστορία, έχει πετύχει πάρα πολλά με αγώνες σε όλα τα επίπεδα και πρέπει να τον κρατήσουμε ζωντανό. Έχουμε ευθύνη απέναντι στην κοινωνία που στενάζει μαζί με εμάς, απέναντι στις επόμενες γενιές των Εκπαιδευτικών που χρειάζονται το παράδειγμα μας να είναι προς μίμηση και όχι προς αποφυγή. Ο Κλάδος ανήκει σε όλους και θα τον κρατήσουμε ζωντανό όλοι μαζί.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΜΙΣΑΗΛΙΔΗΣ Β.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΕΝ. & ΝΟΤ. ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

Συνάδελφοι, είμαι εκλεγμένος με το ψηφοδέλτιο της ΠΑΣΚ, αλλά εκπρόσωπος όλων των συναδέλφων του Συλλόγου Εκπαιδευτικών Κεντρικής και Νότιας Χαλκιδικής.

Συνάδελφοι, συναδέλφισσες, αντιπρόσωποι, ως χώρα διανύουμε τη δυσκολότερη περίοδο από τη μεταπολίτευση και μετά, αντιμετωπίζοντας μια μεγάλη οικονομική κρίση αλλά και μια κρίση θεσμών και αξιών, που δημιουργούν ανασφάλεια και δικαιολογημένο θυμό και οργή στην κοινωνία.

Μεγάλη ευθύνη γι' αυτή την κατάσταση φέρει το πολιτικό σύστημα, το οποίο εξέθρεψε όλα αυτά τα χρόνια τη διαφθορά, μετέτρεψε την πολιτική σε αρένα οικονομικών

συμφερόντων και καλλιέργησε μια πελατειακή αντίληψη στις σχέσεις μας με τους πολίτες.

Συνάδελφοι, ανεβαίνοντας σε αυτό το βήμα, πιστεύω ότι πρέπει να κάνουμε την αυτοκριτική μας, να κάνουμε έναν απολογισμό της συνδικαλιστικής χρονιάς που πέρασε για να έχουμε επίγνωση αυτών που προτείνουμε και να μην ξεχνάμε ότι εκπροσωπούμε τους συναδέλφους της βάσης που χάρη στην ψήφο τους είμαστε εμείς εδώ.

Άκουσα λοιπόν εδώ από αντιπροσώπους να μιλάνε για τη βάση, να μιλάνε για αγώνες. Θα ήθελα να μάθω τα πραγματικά μηνύματα της βάσης. «Η απεργία γίνεται από τη βάση και όχι από τις ηγεσίες», είχε δηλώσει ο Δημήτρης Μπράτης πέρσι σε αυτή την αίθουσα και έτσι είναι συνάδελφοι.

Θα ξεκινήσω και επιτρέψτε μου να σας αναφέρω κάποια στοιχεία από το Σύλλογό μου. Έχει γίνει μείζον θέμα των Γενικών Συνελεύσεων η συνδρομή μας. Στο Σύλλογό μου η συνδρομή είναι 70 ευρώ. Είναι 70 ευρώ, το επαναλαμβάνω. Από αυτά τα 25 πάνε απευθείας στο Ταμείο Αγώνα, έχουμε Απεργιακό Ταμείο εδώ και πάρα πολλά χρόνια και 138 συνάδελφοι φέτος αποζημιώθηκαν από το ταμείο αυτό.

Τα ποσοστά μας σε όλες τις απεργιακές κινητοποιήσεις δεν έπεσαν κάτω από 30% και φτάσαμε ως το 60% και δεν τα λέω αυτά για να μας πείτε μπράβο, τα λέω γιατί πιστεύω ότι έχουμε ένα μεγάλο όπλο στα χέρια μας. Αυτό το όπλο είναι η διαζώσης επικοινωνία με τα μέλη μας, μια επικοινωνία που στο Σύλλογό μου επιτυγχάνεται με διαπαραταξιακά κλιμάκια και επισκέψεις στα σχολεία πριν από κάθε κινητοποίηση.

Ζούμε σε ένα κλίμα οικονομικής τρομοκρατίας, όπου το πρώτο ζητούμενο δεν είναι ποιος φταίει αλλά τι πρέπει να κάνουμε ώστε να διαφυλάξουμε τις κατακτήσεις τις οποίες πετύχαμε με αγώνες. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι το κυρίαρχο θέμα των ημερών είναι το ενιαίο μισθολόγιο, ποια όμως είναι η αλήθεια για το σημερινό μισθολόγιο;

Πραγματικά ενιαίο μισθολόγιο σήμερα δεν υπάρχει, μόνο το 1985 υπήρξε και από το 1998 άρχισε το ξήλωμα. Φτάσαμε έτσι στο σημείο σήμερα ορισμένοι κλάδοι να εισπράττουν σαν επίδομα από ειδικούς λογαριασμούς ποσά πολύ μεγαλύτερα από το σύνολο των δικών μας αποδοχών. Πρέπει να συνεχίσουμε να σιωπούμε; Όχι.

Η απάντηση για το ενιαίο μισθολόγιο είναι απλή: δικαιοσύνη για όλους. Σήμερα πρέπει να αποφασίσουμε αν θα υπερασπι-

στούμε τις κατακτήσεις μας και θα διεκδικήσουμε ό,τι μας αναλογεί ή θα αφήσουμε τον οδοστρωτήρα του μνημονίου να ισοπεδώσει τα πάντα.

Η ΑΔΕΔΥ απέτυχε ως σήμερα να διασφαλίσει ένα μισθολόγιο αντάξιο των προσδοκιών μας, διεκδικούσε πάντα το ενιαίο, κλείνοντας όμως το μάτι στις κλαδικές διεκδικήσεις. Στην ουσία επέτρεψε σε όλους που είχαν μεγαλύτερη δύναμη πίεσης να διεκδικούν περισσότερα. Αυτό πρέπει να λάβει ένα τέλος.

Η θέση μας δεν μπορεί συνάδελφοι να είναι όχι σε όλα, το όχι σε όλα μας έφερε εδώ που βρισκόμαστε. Λέμε όχι σε όλα, αλλά επίσης λέμε όχι στην ενιαία διεκδίκηση, όχι στην ενιαία έκφραση των εργαζομένων. Απορρίπτουμε αυτή την ισοπεδωτική λογική, γιατί έτσι δίνουμε τη δυνατότητα στην Κυβέρνηση να αποφασίζει χωρίς καν να καταθέσουμε την πρότασή μας. Εκτός αν φοβόμαστε ότι δεν αντέχουν τα επιχειρήματά μας. Πως είναι δυνατόν να δίνουμε λευκή επιταγή σε οποιαδήποτε Κυβέρνηση για ένα θέμα το οποίο θα μας συνοδεύει μέχρι τη σύνταξή μας;

Σήμερα στον καιρό της τρούικας οι επιθέσεις στο λαϊκό εισόδημα έρχονται από παντού και αν κάποιοι είναι συνεπείς κάποιοι άλλοι μόνο εδώ και μερικούς μήνες ξαναβρήκαν τη φωνή τους. Συνάδελφοι της ΔΑΚΕ, θα ήθελα να είχατε αυτή την αγωνιστική διάθεση και τον καιρό της Κυβέρνησης Καραμανλή. Δεν τολμήσατε να αρθρώσετε λόγο, καμιά κριτική, καμιά πρόταση. Συνάδελφος του δικού σας χώρου είπε ότι «σας σύραμε στον μεγάλο αγώνα του 2006».

Σε αντίθεση με τη ΔΑΚΕ, η ΠΑΣΚ από το 2009 έως σήμερα συνέχισε αταλάντευτα την πορεία της, μια πορεία τεκμηριωμένη, διεκδίκησης και αγώνα. Όμως δε χρειάζεται να αναφέρω αυτά που ανέφεραν οι προηγούμενοι συνάδελφοι ομιλητές της ΠΑΣΚ, θέλω όμως να σταθώ σε ένα θέμα το οποίο ξεκίνησε από το νομό μου.

Και συγκεκριμένα: Αναδείξαμε τις καταγγελίες για τους μαϊμού μεταπτυχιακούς τίτλους, ενώ όλοι οι υπόλοιποι α-

κόμα και σήμερα σφουρίζουν αδιάφορα παριστάνοντας τους ανήξερους.

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, όταν μου καταθέτει συνάδελφος ότι «έχω μεταπτυχιακό, δεν ξέρω αγγλικά και μοριοδοτήθηκα», πως αναμένετε να αντιδράσω; Αυτά εμείς καταγγείλαμε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Μισό λεπτό, συνάδελφε, γιατί να γίνεται διάλογος; Παρακαλούμε.

Β. ΜΙΣΑΗΛΙΔΗΣ: Συνάδελφοι, αν κάποιοι θέλουν φωνάζοντας να μας εκνευρίσουν, απατώνται, υπάρχει αλήθεια και η αλήθεια θα λάμψει.

Είναι ένα θέμα στο οποίο εμπλεκόμαστε όλοι μας. Έχει να κάνει με τον κλάδο και την αξιοπρέπειά του. Για μένα η απόκτηση ενός τέτοιου μεταπτυχιακού το λιγότερο που μπορώ να πω είναι πρακτική ανήθικη.

Όπως σας προείπα, επισκέφθηκα σχολείο και συνάδελφος μου δήλωσε ότι έχει τέτοιο ξενόγλωσσο μεταπτυχιακό, μοριοδοτήθηκε στις κρίσεις, αλλά στο βιογραφικό του, δεν δηλώνει γνώσεις ξένης γλώσσας.

Έτσι λοιπόν έχουμε το δεδομένο των ενεργειών του Υπουργείου, η έρευνα όμως δεν πρέπει να επικεντρωθεί μόνο στη Χαλκιδική, γιατί υπάρχουν καταγγελίες και από άλλα μέρη της Ελλάδος.

Υπάρχουν και άλλα πολλά ζητήματα που βάζει το ίδιο το Υπουργείο, ένα από αυτά είναι η παραπέρα αξιοποίησή τους. Αν κάποιος έχει δουλέψει πραγματικά και μπορεί να το υποστηρίξει τότε καλώς. Πρέπει να αλλάξει το θεσμικό πλαίσιο της διαδικασίας της επιλογής των στελεχών και της αναγνώρισης τέτοιων πτυχίων.

Συνάδελφοι, η ΠΑΣΚ όλα αυτά τα χρόνια της λειτουργίας της αντιπάλεψε με δύναμη και αποφασιστικότητα, με σοβαρότητα και υπευθυνότητα, τις αντεκπαιδευτικές πολιτικές όλων των Κυβερνήσεων και παραμένει σταθερή σε σχέση με τις επιλογές της. Εκείνο το οποίο μας μένει, είναι η δική μας σοβαρή και μεθοδική προσέγγιση του προβλήματος, για να μπορέσουμε να πάμε το κίνημα μπροστά και να διασώσουμε αυτά που με αγώνες κατακτήσαμε, όσα από αυτά μπορούν να διασωθούν.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΑΡΑΔΕΙΣΑΝΟΣ ΚΩΣΤΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

Δ. ΘΕΟΤΟΚΟΠΟΥΛΟΣ

Δεν υπάρχει μεγαλύτερος σύμμαχος στη μελαγχολία, από την απραξία. Και καμιά γιατρεία καλύτερη απ' την πράξη. Η μόνη ελπίδα για αλλαγή στην καταθλιπτική κατάσταση της εκπαίδευσης, παραμένουν οι σκεπτόμενοι και οι αντιστεκόμενοι εκπαιδευτικοί.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, κανείς δεν μπορεί να παραβλέψει το γεγονός ότι βρισκόμαστε στη δυσκολότερη συγκυρία, που το συνδικαλιστικό κίνημα έχει βιώσει. Δεχόμαστε μια πρωτοφανή επίθεση στα εργασιακά, ασφαλιστικά, οικονομικά ζητήματα του κλάδου μας. Δε θα αναλύσω τις παραμέτρους της επίθεσης αυτής, αρκετοί ήδη το έχουν κάνει και ίσως ακολουθήσουν και άλλοι.

Σε τούτη τη δύσκολη συγκυρία θα περίμενα και περιμένω από τις παρατάξεις που δραστηριοποιούνται στη ΔΟΕ, να ακολουθήσουν το δρόμο της συνεννόησης, το δρόμο που αναζητούν με αγωνία όλοι οι συνάδελφοι της χώρας. Θα μεταφέρω εδώ την έκκληση που άκουσα σε όλες τις Γενικές Συνελεύσεις των εκπαιδευτικών της Κρήτης: ενότητα, κοινή δράση, προοπτική στον αγώνα.

Τη χρονιά που πέρασε αγαπητοί συνάδελφοι η ΔΑΚΕ προσπάθησε να σταθεί στο συνδικαλιστικό της ύψος, αλλά δεν μπόρεσε γιατί δεν είναι άμοιρη ευθυνών του παρελθόντος. Οι αμαρτίες της στην περίοδο της δεξιάς διακυβέρνησης δεν πείθουν ότι άλλαξε ή πρόκειται να αλλάξει.

Οι παρατάξεις της διάσπαρτης Αριστεράς ζούσαν και ζουν σε περίοδο υποτίθεται συνδικαλιστικής πολυφωνίας, που καταντάει, επιτρέψτε μου, "λαϊκή αγορά". Το διαπιστώσατε όλοι προηγουμένως. Αγαπητοί συνάδελφοι, υπάρχουν όμως και σωστά λάθη. Στην αστρονομία υποστηρίζουν ότι αν κάποιος πλανήτης επαναλαμβάνει σταθερά ένα λάθος στην περιοδικότητά του, αυτό μπορεί να προβλεφτεί και δεν είναι λάθος.

Εσείς συνάδελφοι της Αριστεράς επαναλαμβάνετε σταθερά τα ίδια λάθη, αλλά είστε λάθος. Υπάρχουν όμως και σωστά λάθη. Είναι τα λάθη που διδάσκουν. Ας διδαχθείτε λοιπόν από τα λάθη σας.

Και μια απάντηση στον προηγούμενο ομιλητή, συνάδελφο Βαϊνά. Συνάδελφε Βαϊνά, αν νομίζεις ότι βρίσκονται δοσίλογοι στην παράταξη της ΠΑΣΚ, σε προσκαλώ να 'ρθεις στο Ηράκλειο και θα αλλάξεις γνώμη. Και μέχρι να 'ρθεις, κοίταξε τις αφίσες της ΠΑΣΚ, να δεις επώνυμους και ανώνυμους Πασκίτες στις επάλξεις των αγώνων.

Αγαπητοί συνάδελφοι, εμείς στην ΠΑΣΚ συνεχίσαμε και συνεχίζουμε στον ίδιο δρόμο, το δρόμου του αγώνα ενάντια στις κυβερνητικές επιθέσεις, πιστοί στην ενότητα της βάσης. Δε χαριστήκαμε σε καμιά κυβερνητική επιλογή που ερχόταν σε αντίθεση με τις θέσεις του κλάδου. Σας θυμίζω: μισθολόγιο, ασφαλιστικό, ολόημερο, επιμόρφωση, διορισμοί, ελαστικές σχέσεις εργασίας κλπ. Είμαστε απέναντι σε κυβερνητικές επιλογές αντίθετες με τις θέσεις του κλάδου και σταθεροί στον αγώνα.

Συνάδελφοι, ζητείται ελπίς περισσότερο από ποτέ. Η καθαρή σκέψη και η πράξη είναι το αντίδοτο στη μελαγχολία και τη μιζέρια του άδικου καιρού μας. Και αν θυμή-

θηκα λόγια από το Νίκο Καζαντζάκη για τη νέα γενιά, είναι γιατί προσπάθησαν χθες συνάδελφοι της Αριστεράς να αποθαρρύνουν τα νέα παιδιά απ' το Ηράκλειο που μίλησαν χθες στη Συνέλευσή μας.

Γράφει ο Καζαντζάκης και ακούστε με γιατί στη νέα γενιά αφιερώνει. «Χαίρομαι να βλέπω τη νέα γενιά να καταφρονεί τις παλαιές αξίες και να εφευρίσκει τις νέες. Χαίρομαι γιατί έτσι νιώθω χειροπιαστά τη δρασκελιά που έκανε η ζωή από τη μια νιότη, τη δική μου, ίσα με την άλλη, τη μοντέρνα. Και εμένα μου αρέσει ο γοργός ρυθμός, δεν ανέχομαι το σίγουρο αξεδιάκριτο σάλεμα. Θα ήθελα πριν να πεθάνω να δω να κάνει η ζωή όσο το μπορετό περισσότερη πορεία».

Αγαπητοί συνάδελφοι, κλείνω με τούτη τη λατινική φράση που οι περισσότεροι ίσως θυμόμαστε. «Et pretereā censeo Carthago delenda est», και σε ελεύθερη απόδοση: προτού καταληφθεί η Καρχηδόνα, είχε πέσει απ' τη σκέψη των Καρχηδονίων. Συνάδελφοι, εμείς σας δίνουμε υπόσχεση εδώ ότι, ποτέ δε θα πέσει απ' τη σκέψη μας η ενότητα και ο αγώνας για δωρεάν δημόσια παιδεία και σχολείο. Το οφείλουμε στη νέα γενιά. Σε αυτό σας καλώ. Σας ευχαριστώ.

ΣΙΝΤΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αγαπητό Προεδρείο, η συνδικαλιστική χρονιά που διανύουμε ίσως είναι η χειρότερη που έχει περάσει ο κλάδος μας και γενικότερα η εκπαίδευση. Ότι είχε σχεδιαστεί τα τελευταία χρόνια ανατράπηκαν σε λίγους μήνες. Η οικονομικοπολιτική κατάρρευση της χώρας συμπαρασύρει το δημόσιο σχολείο, το σχολείο της μόρφωσης, της αγωγής, της γνώσης, του πολιτισμού, της παιδείας, κατάρρευσε όπως η κοινωνία και όχι μόνο. Από πού να ξεκινήσουμε και πού να σταματήσουμε, να βάλουμε έστω κόμμα, γιατί νομίζω τελεία και παύλα όλοι το ξέρουμε δεν έφτασε ακόμα η ώρα.

Να ξεκινήσουμε από την υποχρηματοδότηση της παιδείας; Βλέπε Σχολικές Επιτροπές - Καλλικράτης. Τα μισθολογικά μας; Τις εκπαιδευτικές άδειες; Μόνο ανανεώσεις, τέρμα οι χορηγήσεις. Την κατάργηση του διδασκαλείου, την κατάργηση των ολοήμερων σχολείων, τη δεύτερη ξένη γλώσσα. Τις μεταθέσεις; Ο αριθμός των αιτήσεων που ικανοποιήθηκε φέτος είναι ο μικρότερος από κάθε άλλη χρονιά, αφού μόνο το 17% των αιτήσεων που υποβλήθηκαν έγιναν αποδεκτές. Το ποσοστό αυτό στην πραγματικότητα είναι κατά πολύ μικρότερο, αν ληφθεί υπόψη ότι οι νεοδιόριστοι συνάδελφοί μας δεν είχαν καν δικαίωμα υποβολής αίτησης. Ο τραγικά μικρός αριθμός των μεταθέσεων οφείλεται στο γεγονός ότι αυτές έγιναν στα οργανικά και όχι στα λειτουργικά κενά. Αν ήταν να συμβεί αυτό, τότε ποιο

σκοπό εξυπηρετούσε η εγκύκλιος του Υπουργείου Παιδείας που ζητούσε από τους συναδέλφους μας δήλωση πρόθεσης συνταξιοδότησης; Οι μεταθέσεις συνάδελφοι πρέπει να γίνονται όχι με βάση τα οργανικά κενά, αλλά με βάση τα λειτουργικά. Αν αυτό συνέβαινε, θα ήταν πολλαπλάσιες.

Ο μικρός λοιπόν αριθμός των μεταθέσεων θα δημιουργήσει πρόβλημα και στους μόνιμους διορισμούς των εκπαιδευτικών, αφού σύμφωνα με το νόμο δεν μπορούν να γίνουν μόνιμοι διορισμοί σε περιοχές όπου δεν ικανοποιήθηκαν οι αιτήσεις για μετάθεση και σε σχέση με την υποχρεωτική παραμονή τριετία και διετία αντίστοιχα, δημιουργεί μια σειρά αλυσιδωτών προβλημάτων στη λειτουργία των σχολείων, αλλά και στην οικογενειακή ζωή των συναδέλφων μας και καταστάσεις άνισης και άδικης μεταχείρισης μεγάλης μερίδας εκπαιδευτικών. Σε μια περίοδο που οι «υψηλόμισθοι» συνάδελφοί μας βλέπουν τους μισθούς τους να μειώνονται και το κόστος διαβίωσης καθημερινά να αυξάνεται, είναι καταδικασμένοι να ζουν τουλάχιστον για μια τριετία και κανείς δεν τους εξασφαλίζει ότι μετά την πάροδο της τριετίας θα μετατεθούν στην περιοχή προτίμησής τους, μακριά από τις οικογένειές τους και τον τόπο διαμονής τους, να επιβαρύνονται με έξοδα συντήρησης και ενοικίων και αρκετές φορές δύο κατοικιών αν πρόκειται για έγγαμους με έξοδα μετακίνησης και τα λοιπά. Άραγε ο μαθητής και η εκπαίδευση έχουν να κερδίσουν περισσότερα από έναν εκπαιδευτικό ο οποίος βρίσκεται σε απόγνωση και νοιώθει εγκλωβισμένος, μακριά από την οικογένειά του, οικονομικά εξαθλιωμένο, ο οποίος δεν έχει λύσει τις βασικές ανθρώπινες ανάγκες του; Χωρίς τη δυνατότητα να προγραμματίσει την προσωπική και οικογενειακή του ζωή;

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

τα ψεύτικα τα λόγια τα μεγάλα, οι προσδοκίες και οι ελπίδες που μας γέμισαν οι εκάστοτε κυβερνώντες, διασκορπίστηκαν, ξεγυμνώνοντας τους ίδιους και τις αντιλήψεις πολιτικές τους. Οι δογματικές προκαταλήψεις, οι αφορισμοί, οι θεωρίες για το αλάθητο των θέσεων μεταξύ των παρατάξεων, έχουν αποδείξει πόσο αδύναμες και λανθασμένες είναι οι ακραίες θέσεις που βλέπουν ως μοναδικά χρώματα το άσπρο και το μαύρο. Οι ατέρμονες αντιδικίες, με τελικό στόχο απλώς και μόνο την αντιδικία, για να υποστηρίξουμε ότι τάχα κάτι λέμε κι ότι εμείς διαφέρουμε για να δημιουργούμε εντυπώσεις, οδηγούν στο αδιέξοδο και την ουτοπία. Αλήθεια, αναλογιστήκαμε ποτέ εδώ μέσα σε ποιον κάνουμε κριτική; Κάνουμε κριτική στο Προεδρείο της ΔΟΕ, στη ΔΟΕ γενικότερα, λες και η ΔΟΕ είναι κάτι πέρα από μας; Λες και η ΔΟΕ δεν είμαστε εμείς οι ίδιοι; Άρα θα πρέπει να κάνουμε κριτική στους εαυτούς μας, δηλαδή σε μας τους ίδιους.

Για μένα συνάδελφοι η κριτική πεπραγμένων είναι μια κατεξοχήν πολιτική διαδικασία. Η πορεία του κλάδου πρέπει να προγραμματίζεται, να ξεκινά και να συνεχίζεται απ' αυτήν εδώ την αίθουσα. Μεταλαμπαδεύοντας τις θέσεις, τις αποφάσεις, τις διεκδικήσεις, εμείς, οι αντιπρόσωποι, απ' άκρη σ' άκρη, σε κάθε σχολείο, σε κάθε γωνιά της πατρίδας, να τις πιστέψουμε, να τις πιστέψουν οι συνάδελφοι και όλοι μαζί να αντιδράσουμε, για να μας μιμηθούν και οι άλλοι αδικημένοι αυτής της κοινωνίας.

Η συγκυρία στην οποία πραγματοποιείται η φετινή Γενική μας Συνέλευση έχει πρωτόγνωρα για τη μεταπολιτευτική περίοδο χαρακτηριστικά. Οι κοινωνικές κατακτήσεις μας υποχωρούν ραγδαία ως συνέπεια των πολιτικών που εφαρμόζονται με ιδιαίτερη ένταση στη χώρα μας λόγω της δανειακής σύμβασης που συνήψε με την τρόικα. Τα συγκεκριμένα μέτρα δεν πρέπει όμως να συγχέονται με τις βαθιές διορθωτικές δομικές και θεσμικές αλλαγές, οι οποίες βέβαια απαιτούνται εξαιτίας λανθασμένων πολιτικών του παρελθόντος, είναι όμως μονομερή κοινωνικά άδικα και ελλιπή, πλήττουν κυρίως τους χαμηλόμισθους, τους χαμηλοσυνταξιούχους και συρρικνώνουν τα κοινωνικά αγαθά, την παιδεία, την υγεία, την ασφάλιση. Παράλληλα όμως είναι αδιέξοδα και αναποτελεσματικά, γι' αυτό η κρίση, πολύπλευρη, ευρύτερη και σύνθετη επιδεινώνεται, καθώς παραπέμπει αιτιωδώς σε εγγενείς αντιφάσεις του καπιταλιστικού τρόπου οργάνωσης της παραγωγής. Η ύφεση βαθαίνει, τα μεγέθη της ανεργίας και το δημόσιο χρέος συνεχώς διογκώνονται, αυτές οι πολιτικές εκτός του ότι είναι οδυνηρές για τους ασθενέστερους είναι και αδιέξοδες, χρειάζεται να παρθούν γενναία μέτρα, να πληρώσουν την κρίση εκείνοι που ευθύνονται, πρέπει να ανατραπούν αυτές οι πολιτικές, πως όμως;

Ας μη γελιόμαστε κι ας μην έχουμε αυταπάτες, αυτές οι πολιτικές για να ανατραπούν απαιτείται κυρίως οργανωμένη αντίδραση και αντίσταση των εργαζομένων και γενικότερα της κοινωνίας, με αιχμή τα συνδικάτα. Ναι, το πιστεύω, με αρχή τα συνδικάτα. Τούτη την ώρα, περισσότερο από κάθε άλλη φορά είναι ανάγκη ο λόγος να πάρει τη μορφή συγκεκριμένων ρεαλιστικών προτάσεων, πάνω στις οποίες θα θεμελιώσουμε τις θέσεις μας και τις διεκδικήσεις μας, με υπευθυνότητα, χωρίς εγωκεντρισμούς και προκαταλήψεις, χωρίς ετικέτες και αφορισμούς.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΤΡΟΥΛΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΡΕΘΥΜΝΗΣ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, η περίοδος που διανύ-

ουμε αποτελεί τη χειρότερη περίοδο μετά τη μεταπολίτευση, σε όλα τα επίπεδα του κοινωνικού βίου. Ως εκπαιδευτικοί το βιώνουμε πολύ έντονα, μιας και την τελευταία χρονιά η δημόσια εκπαίδευση έχει μπει στο οικονομικό στόχαστρο, με μία σειρά μέτρων που την υποβαθμίζουν, καταστρατηγούν τα δικαιώματά μας και ρημάζουν τα σχολεία μας.

Τα ευφυολογήματα τύπου «νέο σχολείο και πρώτα ο μαθητής» ηχούν πλέον παράφωνα στα αφτιά μας. Κανένα νέο σχολείο δε γίνεται με καταργήσεις και συγχωνεύσεις σχολείων, με τη μορφή που έγιναν. Κανένα νέο σχολείο δε γίνεται με την τιμωρία των νεοδιοριστων συναδέλφων για τριετή παραμονή στον τόπο διορισμού. Κανένα νέο σχολείο δε γίνεται με την ουσιαστική κατάργηση των ολιγοθέσεων ολοήμερων δημοτικών σχολείων. Κανένα νέο σχολείο δε γίνεται με υποσχέσεις και εμπαιγμό των συναδέλφων ειδικής αγωγής για διορισμό μέσω ενός ΑΣΕΠ που ακόμα περιμένουμε. Κανένα νέο σχολείο δε γίνεται με τη συνεχή υποχρηματοδότηση των Σχολικών Επιτροπών.

Οφείλουν από το Υπουργείο Παιδείας να μας εξηγήσουν τι εννοούν με το σύνθημα «πρώτα ο μαθητής», πώς ενδιαφέρονται για τον μαθητή, όταν του στερούν τη δυνατότητα να φοιτά στο ολοήμερο δημοτικό σχολείο;

Πώς ενδιαφέρονται για τον μαθητή, αφού του στερούν τη δυνατότητα επιλογής της δεύτερης ξένης γλώσσας; Πώς ενδιαφέρονται για τον μαθητή όταν ενώ δεν αξιολογούν το ολοήμερο σχολείο αναμορφωμένου προγράμματος το διευρύνουν και προγραμματίζουν νέου τύπου σχολεία μετατρέποντας τους μαθητές μας σε πειραματόζωα;

Ο μοναδικός στόχος του Υπουργείου Παιδείας είναι η προσπάθεια δημιουργίας του σχολείου της αγοράς, με τη συρρίκνωση και τον μαρασμό των σχολείων της υπαίθρου και τη συνεχή βύθιση του κλάδου μας σε ανεργία. Η εκπαίδευση, ο βασικότερος πυλώνας της κοινωνίας μας, συνθλίβεται στα θεμέλιά του.

Δεν μπορούμε να μένουμε αμέτοχοι, δεν μπορούμε να μένουμε απαθείς, οφείλουμε να δράσουμε ανεξάρτητα από ιδεολογικοπολιτικούς σχηματισμούς. Όλοι μας οφείλουμε να αντιδράσουμε με κάθε δύναμη, με οποιοδήποτε τρόπο, απέναντι σε όλες τις αντιεκπαιδευτικές και ντροπιαστικές αποφάσεις του Υπουργείου Παιδείας.

Δύο προτάσεις θέλω να κάνω συνάδελφοι στο νέο Διοικητικό Συμβούλιο της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας. Πρώτον, να κινηθεί νομικά για την κατάργηση της αντισυνταγματικής απόφασης του υπουργείου παιδείας, που ουσιαστικά κλείνει τα ολιγοθέσια ολοήμερα δημοτικά σχολεία, παραβιάζοντας στην πράξη το δικαίωμα για ίσες εκπαιδευ-

τικές ευκαιρίες, μιας και τα ολόημερα σχολεία δεν μπορούν να λειτουργούν μόνον ως παιδοφυλακτήρια. Ζητάω επίσης και θα ήθελα πραγματικά ενημέρωση από τον Νομικό Σύμβουλο της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας εάν υπάρχει η νομική δυνατότητα να κινηθεί επίσης το νέο Δ.Σ. της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας με ασφαλιστικά μέτρα. Σκοπός αυτής της ενέργειας είναι να παγώσει αυτή η απαράδεκτη κατάσταση, δηλαδή να μην εφαρμοστεί στην πράξη η απόφαση του Υπουργείου Παιδείας.

Και δεύτερον, να διεκδικήσει το νέο Διοικητικό Συμβούλιο ώστε τον ερχόμενο Σεπτέμβριο να διοριστούν οι 500 συνάδελφοι δάσκαλοι και νηπιαγωγοί ειδικής αγωγής από τον πίνακα με προϋπηρεσία, μιας και ο ΑΣΕΠ ειδικής αγωγής δεν φαίνεται σύντομα στον ορίζοντα. Υπάρχουν συνάδελφοι που έχουν πολλά χρόνια προϋπηρεσίας 40 και πλέον μήνες, με σημαντική εμπειρία σε αυτόν τον ευαίσθητο τομέα της εκπαίδευσης.

Συνάδελφοι πραγματικά ως νέος άνθρωπος θλίβομαι με αυτή την κατάσταση που βλέπω στη Γενική Συνέλευση του κλάδου μας. Το μόνο που μπορώ να πω είναι ότι οφείλουμε ως εκλεγμένοι από τους συναδέλφους μας να υψώσουμε τη φωνή μας και το ανάστημά μας απέναντι σε όλες τις πολιτικές που εναντιώνονται στην εκπαίδευση και στον εκπαιδευτικό.

Συνάδελφοι, ο μοναδικός αγώνας που πάει χαμένος, είναι ο αγώνας που δε γίνεται. Είναι στο χέρι μας, ενωμένοι, δίχως εξαρτήσεις και αγκυλώσεις, να κάνουμε αλλαγές και ανατροπές. Σας ευχαριστώ.

ΦΑΣΦΑΛΗΣ ΝΙΚΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΣΤ'

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, αντιπρόσωποι της 80^{ης}

Γ.Σ. του κλάδου είναι κοινή διαπίστωση ότι ζούμε ούτως ή άλλως ιστορικές στιγμές.

Ανεβαίνοντας στο βήμα του ιστορικού μας κλάδου θέλω να τονίσω και να στείλω μήνυμα προς κάθε κατεύθυνση, υψώνοντας την φωνή μου όχι για να γίνω τρομερός αλλά για να φτάσει και σε αυτούς που περιφέρονται έξω από την αίθουσα της Συνέλευσης, **ότι σήμερα περισσότερο από ποτέ πρόχει να υπερασπιστούμε και να περιφρορήσουμε το συνδικαλιστικό κίνημα. Ένα κίνημα που βάλλεται από παντού. Σήμερα πρέπει να διαφυλάξουμε όχι απλά την ενότητα αλλά και την ύπαρξη του και τη συνέχεια του.**

Πέρα από τις εκάστοτε πολιτικές ηγεσίες που επιθυμούν το κίνημά μας διαιρεμένο και αν είναι δυνατόν ανύπαρκτο, έρχεστε κάποιοι εδώ μέσα, άθελα σας πιστεύω, και με τις θέσεις σας ενισχύετε την φθορά και στρώνετε το χαλί σε κάθε πολιτική ηγεσία.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

όλοι εδώ μέσα είμαστε στελέχη πρώτης γραμμής. Με την εκλογή μας έχουμε αναλάβει ευθύνες και όχι ρόλους που λένε κάποιοι. Οι ρόλοι είναι για τους ηθοποιούς. Εάν κάποιοι επιθυμούν ρόλους υπάρχει πεδίο δόξης λαμπρό στο ελληνικό θέατρο. Αν και κάποιοι πρωταγωνιστές του ελληνικού θεάτρου θα ζήλευαν τις παραστάσεις που δίνουν κάποιοι εδώ μέσα αφού κι εδώ μέσα δεν λείπουν οι εργαλάβοι του λαϊκισμού.

Προηγουμένως και όχι μόνο, γίναμε θεατές τέτοιων παραστάσεων. Και φυσικό είναι όταν κάποιος παρακολουθεί ως θεατής, χωρίς να γνωρίζει την αλήθεια σε όλο της το βάθος, να βλέπει μόνο το πρόσωπο της αγωνιστικότητας. Όταν δε γνωρίζω τι έγινε σε νοσοκομείο της μεγαλονήσου, πως και γιατί αντέδρασε το δημοτικό συμβούλιο, πως ο δήμαρχος που δεν γνωρίζω αν έχει εκλεγεί και από το 70%

του λαού, πως μπορώ να βρω το μέτρο του σεβασμού της δημοκρατίας κάποιων από εδώ μέσα. Τίθεται λοιπόν το ερώτημα κατά πόσο νομιμοποιείται ο καθένας από μας να καταλύει τη δημοκρατία, να κάνει ό,τι θέλει, να αυτοηρωποιείται και να έρχεται εδώ και να εμφανίζεται ως «αγωνιστής».

Από αυτούς τους «αγωνιστές» ακούω συνεχώς στις τοποθετήσεις τους τη συντομογραφία «ΓΑΠ», και ειλικρινά ρώτησα πριν λίγο να μάθω τι σημαίνει, και όταν πληροφορήθηκα ότι είναι το όνομα του πρωθυπουργού της χώρας αμέσως κατάλαβα και τους λόγους που το κάνετε. Σας τρομάζει το όνομα και θέλετε να ξεχάσουν όλοι την «άνοιξη» του κλάδου μας με πρωθυπουργό τον Ανδρέα Παπανδρέου. Φοβάστε να αναφέρεται ακόμα και το όνομα του. Αυτό είναι το αζεπέραστο πρόβλημα σας.

Προχωρώ λοιπόν και γίνομαι σαφής γιατί διαφορετικά κινδυνεύω να κάνω το ίδιο λάθος και να κατηγορώ απλά και ανεύθυνα χωρίς να εδραιώνω όσα λέω.

Καλέσαμε το Μάη όλους τους συναδέλφους σε απεργία. Με πρώτο και κυρίαρχο αίτημα: ΟΧΙ στο Νέο Σχολείο.

Αποτέλεσμα να στρέψουν όλοι τη πλάτη τους στο κάλεσμα μας.

Και ενώ λέμε ότι στο Νέο Σχολείο ταυτόχρονα βρισκόμαστε έξω από τις Διευθύνσεις Εκπαίδευσης, έξω από τα Σχολεία, χύνουμε κροκοδείλια δάκρυα και λέμε στους συναδέλφους αναπληρωτές, ωρομίσθιους, πως θα αγωνιστούμε για να γίνουν μόνιμοι. Που θα γίνουν μόνιμοι; Που θα πάνε 6000 εργαζόμενοι στο Νέο Σχολείο; Στο Σχολείο που δεν θα υπάρχει;

Αυτό είναι συνδικαλιστικός διχασμός. Αυτό είναι συνδικαλιστική σχιζοφρένεια. Θα πάθουμε πνευματικό ζικ-ζακ εδώ μέσα. Άλλα λέτε και άλλα κάνετε, για ψηφοθηρικούς λόγους είστε «και με τον αστυφύλαξ και με τον χωροφύλαξ».

Αντίθετα, το κίνημα έπρεπε να είναι υπερ του νέου, υπερ των αλλαγών, υπερ του να πάει μπροστά και όχι να μένει πίσω. Δυστυχώς όμως μέσα σ' αυτή τη βαρυσταμιά της κρίσης όλοι μας δίνουμε τη μάχη της επιβίωσης και όλοι φέρουν την ευθύνη, όλα τα κόμματα εξουσίας. Εγώ δεν το αρνούμαι αυτό, εγώ θέλω είμαι ειλικρινής σαν πολίτης σ' αυτή τη χώρα. Κάποιοι άλλοι βάζουν μαντήλι, βάζουν φερρετζέ και παρουσιάζονται ότι δεν έχουν πολιτική αναφορά και μπορούν να βρίζουν όλους και όλα, να αμφισβητούν και να μηδενίζουν. Ρίχνουν λοιπόν ψηφοθηρικές φωτοβολίδες.

Ταυτόχρονα, να μην ξεχνάτε και σας το λέω, λειτουργείτε και ως προβοκάτορες του δημόσιου σχολείου. Ακούστε λοιπόν τι έχετε πει στις συνελεύσεις. Βιβλία: φτιάχνουν

αμόρφωτους μαθητές. Νέο Σχολείο: μα αυτό είναι το σχολείο της φτώχειας έχετε πει. Διευθυντές, Σχολικοί σύμβουλοι: θα γίνουν οι αυριανοί σας τιμωροί.

Κάντε ό,τι θέλετε. Εγώ είναι υπερήφανος που ανήκω στο κλάδο, στη ΠΑΣΚ, και υπηρετώ το ελληνικό σχολείο που αυτοδιοικείται. Δηλαδή τι θέλετε, ο Διευθυντής και ο υποδιευθυντής του να μην είναι Δάσκαλος/Δασκάλα και Νηπιαγωγός, θέλετε μάντζερ;

Επιμόρφωση: όλα τα χρόνια λέτε, η επιμόρφωση πρέπει να είναι ευέλικτη, πρέπει να περάσουν όλοι, δεν χρειάζονται Διδασκαλεία, και τώρα κλαίτε που καταργήθηκε το Διδασκαλείο. Ανοίξατε την κερκόπορτα και στρώσατε στην Υπουργό το χαλί και φέρατε τις ευέλικτες μορφές που θέλατε. Χειροκροτήστε την λοιπόν.

Το ίδιο κάνατε και με το ολοήμερο σχολείο. Παιδοφυλακτήριο το λέγατε. Βρήκαν δουλειά χιλιάδες άνθρωποι, γίνανε ουρές στα Παιδαγωγικά Τμήματα. Τώρα όμως που θέλουν να το κάνουν έτσι, τώρα ξυπνήσατε και λέτε να πρέπει να το διατηρήσουμε.

Αν ένας ανυποψίαστος εργαζόμενος του ξενοδοχείου του NOVOTEL που μας φιλοξενεί έμπαινε χθες το βράδυ εδώ μέσα ενώ η αίθουσα θα είχε αδειάσει, θα έβλεπε παρατηρώντας όλο αυτό το γύρω-γύρω και τα πανό, θα ομολογούσε ότι αυτοί οι άνθρωποι διαθέτουν μια πρωτοφανή ενότητα. Διότι όλοι μιλάνε για όνειρο, όραμα και για ένα σχολείο που θα ανήκει σε όλους, για όλα τα παιδιά, να φύγει η πλουτοκρατία και «Πάμε όλοι μαζί σε αγώνες που ονειρευόμαστε». Άρα, συμφωνούμε στην ουσία.

Ο κοινός στόχος πρέπει να είναι οι αγώνες, πρέπει να είναι το αύριο. Εμείς είμαστε δάσκαλοι, είμαστε περήφανοι, είμαστε αξιοπρεπείς. Εμείς δεν έχουμε καταθέσεις στις τράπεζες, ούτε στις ελληνικές, ούτε του εξωτερικού. Εμείς έχουμε καταθέσεις πάρα πολύ μεγάλες ξέρετε που; Στην τράπεζα του παρελθόντος και η τράπεζα του παρελθόντος λει πως δόθηκαν αγώνες για ένα διαφορετικό σχολείο. Όποιος εδώ μέσα δεν κάνει αναλήψεις από την τράπεζα αυτή του παρελθόντος, των ανθρώπων που αγωνίστηκαν, των ανθρώπων που κατέθεσαν τα πάντα και αγωνίστηκαν για ένα καλύτερο αύριο, δεν έχει μέλλον.

Τελείωνω εδώ με το εξής: **Εμείς όλοι, οι δάσκαλοι, οι νηπιαγωγοί, έχουμε καθαρή τη συνείδησή μας. Ποτέ μα ποτέ, και να το θυμάστε, δε θα πορνεύσουμε το ταλαντο της καθαρότητας του λόγου, της ανιδιοτελούς προσφοράς των δασκάλων στην κοινωνία, περιφερόμενοι ούτε σε βουλευτικά γραφεία, ούτε στην κοσμοπολίτικη έρημο των Αθηνών.** Σας ευχαριστώ.

ΜΑΥΡΙΔΗΣ Α.**ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ Β΄**

Πολύ βασικό για μας, οι ίδιοι εμείς να σεβόμαστε τα μέλη που είναι εδώ μέσα. Μιλάμε πάντα σε άδειες καρέκλες και γι' αυτό δεν πρέπει να διώχνουμε και αυτούς που είναι μέσα. Έτσι δεν είναι;

Ο συνάδελφος πριν μίλησε για τη μεγάλη απεργία του 2006. Σίγουρα δεν ήταν αντιπρόσωπος το 2006 να δει τι γινόταν εδώ πέρα μέσα, πως κλείνανε οι πόρτες και πως παράνομα πάρθηκε μια απόφαση για απεργία εδώ πέρα μέσα. Μπήκαμε στην απεργία και δεν ξέραμε πώς να βγούμε.

Απ' το 2^ο Σύλλογο Θεσσαλονίκης «Ο Μέγας Αλέξανδρος». Θλίψη, αγανάκτηση και απογοήτευση για όλα αυτά που συμβαίνουν στο χώρο της παιδείας. Ποιος θα πίστευε πριν 20 μήνες, όταν ανέλαβε τη διακυβέρνηση το ΠΑΣΟΚ, ότι θα έφτανε την παιδεία σε αυτό το χάλι. Δεν μπορούμε να βρούμε ούτε ένα θετικό βήμα για την παιδεία, σε αυτούς τους 20 μήνες.

Δεν πίστευε κανένας από εμάς, ούτε εμείς οι ίδιοι στη ΔΑΚΕ, ότι δε θα προχωρούσε η παιδεία ούτε ένα βήμα μπροστά. Ανοίχθηκαν δεκάδες θέματα ταυτόχρονα, χωρίς να βρεθεί κάποια λύση. Δε θα αναφερθώ σε όλα αυτά, ήταν πάρα πολλά, απίστευτα πολλά σε τόσους λίγους μήνες, που ένα και μόνο αν έκανε η δικιά μας παράταξη, θα καίγταν ο τόπος.

Και εμείς οι συνδικαλιστές της, δε θα τολμούσαμε να βγούμε έξω απ' το σπίτι μας, στους δρόμους. Βασικότατο για μας η κατάργηση του διδασκαλείου. Ένας θεσμός 90 χρόνων που ιδρύθηκε το 1922 από κάποιους ανθρώπους που ήρθαν από απέναντι, απ' τους προγόνους μας και δεν το σεβάστηκαν κάποιοι κακοί άνθρωποι και το έκλεισαν. Επένδυσαν κάποιοι άνθρωποι το 1922 σε ένα ληλατημένο τόπο, σε ένα καμένο τόπο και χρεοκοπημένο πραγματικά τότε, στην εκπαίδευση των δασκάλων. Κάποιοι άλλοι εδώ για λόγους οικονομικούς, ας πούμε, το έκλεισαν. Ντροπή, τίποτα άλλο.

Δεύτερο μεγάλο θέμα οι αποσπάσεις εκπαιδευτικών στο εξωτερικό. Είδαμε τι έγινε πέρσι και θα δούμε και φέτος το οριστικό κλείσιμο των σχολείων, μεθοδευμένα. Διάλυση της ομογένειας και των σχολείων, με στόχο ουσιαστικά τη διάλυση του έθνους, όταν για τα παιδιά τους οι χώρες του εξωτερικού επενδύουν πάρα πολλά χρήματα, σε αντίθεση με εμάς.

Πήρα στα χέρια μου κάτι άλλο, την οριστική ημερήσια διάταξη της 80ής Συνέλευσης και είναι ίδια με της 79^{ης}. Μέσα σε ένα χρόνο τέτοια αδιαφορία, απλώς αντιγραφή. Μέσα σε ένα χρόνο δεν άλλαξε τίποτα. Καίγεται ο τόπος εδώ, καίγεται η παιδεία, οι διεκδικήσεις μας είναι ίδιες.

Πεπραγμένα, εκπαιδευτικά, διεκδικητικό πλαίσιο. Τίποτα. Στις 11 Μαΐου στην απεργία της ΑΔΕΔΥ και της ΔΟΕ στην πορεία, είδα με χαρά τον Πρόεδρο Μαντά και τον αιρετό Μπράτη. Σκέφτηκα και εγώ αυτό που είπαν οι Αριστεροί για το συνδικαλιστικό τουρισμό και λέω, δεν πειράζει παιδί μου, εντάξει, αφού ήρθαν στην πορεία χαλάλι.

Ξεκίνησε η πορεία, δεν τους είδα. Συνεχίστηκε η πορεία, δεν τους είδα. Λέω, που είναι οι συνάδελφοι; Λέει, δεν ακολούθησαν την πορεία. Κάποιοι έχουν δίκιο, τους δίνετε δίκιο. Έχουν δίκιο για το συνδικαλιστικό τουρισμό, τι να πούμε;

Γυρνάμε τα σχολεία και ακούμε τους συναδέλφους. Όλοι είναι απογοητευμένοι. Συμπέρασμα. Τι μπορούν να περιμένουν αυτοί από εμάς; Από τέτοιο συνδικαλιστικό κίνημα; Η παιδεία καταρρέει και βοηθάμε και εμείς γι' αυτό.

Μας έχουν εξαπατήσει με συνεχή ψέματα. Είμαστε κουρασμένοι. Δεν έχουμε περιθώριο πια για όνειρα. Ευχαριστώ πολύ.

ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ Γ.**ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΠΕΡΙΚΛΗΣ» Β΄ ΑΘΗΝΑΣ**

Είμαι αιρετός στο ΠΥΣΠΕ της Β΄ Αθήνας και εκπροσωπώ το Σύλλογό μου τον «ΠΕΡΙΚΛΗ», εκλεγμένος με το ψηφοδέλτιο της ΔΑΚΕ. Αισθάνομαι ότι με μοιρολατρία και δημιουργία τύψεων συνεχούς προσπαθούν να μας περάσουν το διπλό μήνυμα ότι απ' τη μια οι πολιτικές της κυβέρνησης που θίγουν όνειρα είναι μονόδρομος και απ' την άλλη ότι όλοι είμαστε συνυπεύθυνοι γι' αυτό.

Δύο παραδείγματα. Πρώτο παράδειγμα μοιρολατρίας. Ο Πρόεδρος της ΓΣΕΕ ήταν ξεκάθαρος το φθινόπωρο που

μας πέρασε την αναγκαιότητα του μνημονίου και τη ματαιότητα των κινητοποιήσεων. Μας είπε δηλαδή ο άνθρωπος να χαλαρώσουμε γιατί ο βιασμός δεν μπορεί να αποφευχθεί.

Και το υπονοούμενο του Προέδρου έγινε παντιέρα του κυβερνητικού συνδικαλισμού στο χώρο της εκπαίδευσης και έσβησε το ποτάμι της οργής που το 2006 ξεχείλιζε από πάθος και τα ήθελε όλα και ενέπνεε και καθοδηγούσε.

Θυμάμαι το προεδρείο της ΔΟΕ στα παράθυρα και στους δρόμους να δίνει μάχες για το αυτονόητο. Να ζούμε με αξιοπρέπεια απ' το μισθό μας έλεγαν τότε και αισθανόμουν περήφανος. Αλλά σήμερα που θίγονται οι ευκαιρίες μας από μια άλλη κυβέρνηση στεναχωριέμαι να τους βλέπω γραφειοκράτες και υπηρεσιακούς παράγοντες του Υπουργείου Παιδείας.

Παράδειγμα δεύτερο, αυτό της συνενοχής. Θόδωρος Πάγκαλος, ο Αντιπρόεδρος της κυβέρνησης, ο πολιτικός των ειδικών αποστολών και της βρόμικης δουλειάς, «μαζί τα φάγαμε τα λεφτά» πολιτικοί και δημόσιοι υπάλληλοι. Το Σάββατο στη «NET» ανακοίνωσε και το νέο του βιβλίο με τον ομώνυμο τίτλο.

Συνάδελφοι της ΠΑΣΚ, πριν δυο χρόνια όταν το κίνημα ήταν εν δυνάμει στην εξουσία και η κυρία Διαμαντοπούλου απ' αυτό εδώ το βήμα ανακοίνωνε 1 δις ευρώ για την παιδεία και 5% του προϋπολογισμού, φωνάζατε με όλη την ένταση της ψυχής σας, το θυμάμαι πολύ καλά, το θυμόμαστε όλοι ότι «το ΠΑΣΟΚ είναι εδώ, ενωμένο δυνατό». Το φωνάζατε και σήμερα;

Και γιατί δεν καλέσατε και φέτος την κυρία Υπουργό να μας αναλύσει τις πολιτικές της που γυρίζουν 40 χρόνια πίσω το σχολείο; Μήπως είναι ώρα να κάνετε την αυτοκριτική σας; Μήπως όλοι θα πρέπει να κάνουμε την αυτοκριτική, επειδή δεν καταφέραμε να κόψουμε ομφάλιους λώρους από κόμματα και πολιτικές εξουσίες που μας χειραγωγούν, που δεν αφουγκραζόμαστε την αγωνία των συναδέλφων μας, αφού πολλοί από εμάς έχουμε ξεχάσει τι σημαίνει τάξη.

Που μένουμε καρφωμένοι σε καρέκλες και τα λεφτά των συναδέλφων μας τα κάνουμε παραταξιακές φωτοτυπίες, αεροπορικά ταξίδια, οργανώνουμε ολομέλειες, κάνουμε συνέδρια χωρίς να πείθουμε για την αξία τους και χωρίς ποτέ να δίνουμε λογαριασμό για τα ποσά που ξοδεύονται.

Είναι και κάτι άλλο πολύ σημαντικό, το δαισθάνομαι εδώ μέσα τώρα, που συντηρεί την κρίση μας, ο ξύλινος λόγος που βαθιά συντηρητικός έχει ταυτιστεί με ιδεοληψίες αριστερόστροφες και αποτελεί πλέον βαρίδι για ένα γνήσιο κίνημα διεκδίκησης. Για σκεφτείτε ποια είναι τα συνθήματά μας. Θα πάμε και στην πορεία τώρα σε λίγο. Όχι στις

νεοφιλελεύθερες επιλογές. Όχι στο σχολείο της αγοράς. Όχι στον 3848. Όχι στο νέο σχολείο. Όχι στην αξιολόγηση. Όχι, όχι, όχι.

Αυτά δε φωνάζουμε στις διαδηλώσεις; Ακόμα και εμείς οι φιλελεύθεροι ΔΑΚίτες έχουμε γίνει μαρξιστές και μπολσεβίκοι. Νομίζετε ότι μας παίρνει κανείς σοβαρά; Νομίζετε ότι μας παίρνει κανείς σοβαρά με όλα αυτά που λέμε; Ακραία πρόταση. Να ποινικοποιηθεί δια ροπάλου η λέξη «όχι» απ' τα δελτία τύπου της Ομοσπονδίας.

Σε μια εποχή που όλα είναι ζήτημα εικόνας και επικοινωνίας, μας εκθέτει ανεπανόρθωτα η μόνιμη άρνηση σε αφίσες και έντυπα που φτάνουν στους γονείς και που με τη σειρά τους τα κάνουν σημαία οι διάφοροι Πρετεντέρηδες, για να καλλιεργούν το μύθο του τεμπέλη εκπαιδευτικού. Ας ξεφύγουμε απ' τη συντηρητική αυτή θέση του αυτιστικού όχι που διαπερνά οριζόντια όλες τις παρατάξεις και ας προβάλουμε προτάσεις.

Και να τολμήσουμε και νέες μορφές αντίδρασης, αφού οι παραδοσιακές εκφυλίστηκαν και απαξιώθηκαν απ' τον κόσμο, που χάνοντας την εμπιστοσύνη του στο συνδικαλισμό, αποδόμησε και τις μορφές δράσης που του προτείνει. Και δεν είναι προσωπική διαπίστωση αυτό. Το ακούω καθημερινά στα σχολεία. Θα το ακούτε και εσείς φαντάζομαι, όσοι έχετε αυτιά για να το ακούσετε.

Αφού το συνδικαλιστικό μας ρολόι μηδενίζει, γιατί να μη δοκιμάσουμε κάτι καινούργιο και διαφορετικό; Και υπάρχουν εκατοντάδες ιδέες, προτάσεις υλοποιήσιμες σε απογευματινές ώρες κυρίως, για να μη χάνουμε το μεροκάματο και για να έχουμε μαζί μας τους γονείς και την κοινωνία.

Αποκλεισμός της Βουλής και καταλήψεις τηλεοπτικών σταθμών με την απαίτηση να μας δοθεί εικόνα και λόγος για να ακουστεί η αγωνία μας και να σπάσει επιτέλους η συμφωνία σιωπής Μέσων Ενημέρωσης και κυβέρνησης.

Ανοιχτές συγκεντρώσεις και συναυλίες για την παιδεία από εμάς τους ίδιους σε πλατείες και χώρους πολιτισμού. Στο Σύλλογό μας έγινε μια τέτοια απόπειρα πρόσφατα, πριν από 20 μέρες και η συμμετοχή συναδέλφων και γονιών ξεπέρασε κάθε προσδοκία. Τηλεοπτικά σποτ για το σχολείο που θέλουμε και ολοσέλιδες καταχωρήσεις στον Τύπο.

Μπορούμε να σκεφτούμε και άλλα, αρκεί να είμαστε διατεθειμένοι να το κάνουμε. Όπως για παράδειγμα μια πρόταση που ακούστηκε στο Σύλλογό μου και έγινε απόφαση της Γενικής Συνέλευσης και λέει αυτή η πρόταση, να δοκιμάσουμε για μια βδομάδα, μπορεί να γίνει και δυο και τρεις, θα εξαρτηθεί, να στείλουμε ένα ηχηρό μήνυμα κάνοντας πράξη το σχολείο που θέλουμε, δημιουργικό, ανοιχτό

στην κοινωνία, χωρίς περιττή γνώση, με τα παιδιά ευτυχισμένα.

Για μια βδομάδα να μείνουμε στα σχολεία μας και να κάνουμε «λευκή απεργία». Το «λευκή απεργία» για να μην προλάβω και με παρεξηγήσετε, σε εισαγωγικά. Για να το ανοίξουμε στον πολιτισμό, στη χαρά και στη δημιουργία. Μαζί με τους γονείς, τους μαθητές. Να καταγράψουμε ελλείψεις, δυσκολίες, να μαζέψουμε υπογραφές για να αποδείξουμε ότι τα νούμερα και οι αριθμοί, μάλλον η φαντασία δεν μπαίνει σε νούμερα και αριθμούς.

Είναι μια πρόταση πολύ ενδιαφέρουσα πραγματικά και ο χρόνος δεν μου το επιτρέπει να το αποδείξω, απλά θα την καταθέσω στα πρακτικά με την ελπίδα ότι το νέο Δ.Σ. που θα προκύψει θα τη λάβει υπόψη του. Κυρίως όμως και κλείνω με αυτό, ελπίζω μεθαύριο Πέμπτη, που θα συζητήσουμε και θα ψηφίσουμε για τις μορφές δράσης της νέας χρονιάς, ότι θα καταφέρουμε να σπάσουμε αυτό το μονότονο συνδικαλιστικό νιρβάνα και να στείλουμε με φρέσκιες ιδέες μια χαραμάδα φωτός στους συναδέλφους μας που περιμένουν από εμάς πολλά. Ευχαριστώ που με ακούσατε.

ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ Τ.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΟΡΕΣΤΙΑΔΑΣ

Συνάδελφοι, καλό καλοκαίρι, καλά αποτελέσματα στα παιδιά που θα δηλώσουν μετά από σήμερα τις Σχολές, αν και πιστεύω γι' αυτά τα παιδιά ο δρόμος δεν τελειώνει εδώ. Πολλά θα μπορούσαν να ειπωθούν σε αυτή την 80ή Συνέλευση συνάδελφοι.

Αυτή η κυβέρνηση δυστυχώς συνάδελφοι έχει μία πρωτιά. Η πρωτιά είναι ότι δεν έχει προσφέρει τίποτα στην εκπαίδευση τους τελευταίους 20 μήνες. Δεν έχει κάτι θετικό να πούμε. Πολλές κυβερνήσεις περάσανε, κάποιοι βγαίνανε λέγανε τα θετικά, κάποιοι τα αρνητικά. Δυστυχώς η πρωτιά αυτής της κυβέρνησης είναι ότι δεν έχει τίποτα το θετικό. Ας ψάξει κάποιος να μου πει ένα θετικό που έχει γίνει τους τελευταίους 20 μήνες σε αυτή την κυβέρνηση.

Το μόνο θετικό της κομμάτι είναι η ηγεσία της ΔΟΕ, η οποία τη στηρίζει. Μοιάζουν σαν κάποιους παππούδες που έχουν πάθει Αλτσχάιμερ. Ξεχάσανε τα ολόημερα, που το 2000 όταν πρωτοξεκίνησαν, έβγαине ο πρώην Πρόεδρος και έλεγε τόσες χιλιάδες θέσεις εργασίας έχουν δημιουργηθεί. Έβγαине, μιλούσε για την αναγκαιότητα του ολοήμερου σχολείου και ήρθαν ξαφνικά μετά από 10 χρόνια, ψεκάστε, σκουπίστε, τελειώσατε. Τα κλείνουν με μία απόφαση.

Συγχωνεύσεις σχολείων. Βγήκε ένας νόμος όπου ο κάθε Διευθυντής και ο κάθε Περιφερειακός Διευθυντής τον εξήγησε κατά το δοκούν και έτσι βλέπουμε τα ίδια σχολεία

με τους ίδιους αριθμούς μαθητών, να είναι ανοικτά και τα ίδια σχολεία σε ένα διπλανό νομό ή τα ίδια νηπιαγωγεία να κλείνουν ανάλογα με το πώς ερμήνευσε το νόμο ο κάθε Περιφερειακός Διευθυντής.

Αναρωτιόσασταν που κολλούσε το Αλτσχάιμερ. Οι συνδικαλιστές της ΠΑΣΚ που είναι και φίλοι σας συνάδελφοι, ξεχάσανε να αντιδράσουν. Ξεχάσανε το συνδικαλιστικό τους ρόλο. Εκτός από κάποιες ανακοινώσεις και κόκκινες γραμμές, από εκεί και πέρα τίποτα. Έχουν μείνει στο 2006. Κοιτάνε τις φωτογραφίες τους στις πορείες και βαυκαλίζονται. Δυστυχώς όμως λέει ο λαός ότι τα μεγάλα καράβια θέλουν και καλούς καπετάνιους και δυστυχώς οι καπετάνιοι δεν ήταν καλοί.

Τώρα δύο προτάσεις και θα κλείσω. Είναι μία πρόταση η οποία έχει ξεκινήσει απ' το Σύλλογο της Εορδαίας και έχει περάσει ομόφωνα και έχει περάσει και στο Σύλλογο της Φλώρινας. Να πρέπει πλέον να αλλάξει η μορφή αγώνα. Θα πρέπει να πάμε σε συνεχιζόμενες στάσεις εργασίας, σε δίωρες στάσεις εργασίας. Να μην ανοίγουν τα σχολεία 8.10.

Να ανοίγουν η ώρα 10.00. Επί μία εβδομάδα, επί δύο εβδομάδες, επί τρεις εβδομάδες, επί όσες θέλετε εσείς. Φτάνει να μην ανοίγουν 8.10. Έτσι και ο συνάδελφος μπορεί να συμμετέχει σε μία τέτοια δύσκολη οικονομική κατάσταση και δε θα χάνει πάρα πολύ απ' το μισθό του.

Και μία δεύτερη. Ξέρετε όλοι ότι πάρα πολλοί συνάδελφοι θέλουν να βγουν στη σύνταξη, αλλά αποφεύγουν γιατί πληρώνονται μετά από 8 μήνες. Μέχρι να πληρωθούν τη σύνταξή τους να μην πληρώνουν τη ΔΕΗ και τον ΟΤΕ ή και τα δάνεια. Δεν μπορεί αυτός που σε πληρώνει να μη σε πληρώνει και σου ζητάει ενοίκιο. Αυτά θα ήθελα να πω. Καλό καλοκαίρι και καλή επιτυχία. Σας ευχαριστώ πολύ.

ΓΑΡΟΥΦΑΣ Α.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ Η' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, μετά τα τελευταία τραγελαφικά γεγονότα που συνέβησαν την προηγούμενη βδομάδα στη χώρα μας με την παγκόσμια πρωτοτυπία, εν ενεργεία Πρωθυπουργός να παραιτείται στον αρχηγό της αξιωματικής αντιπολίτευσης και όχι θεσμικά στον Πρόεδρο Δημοκρατίας, ανησυχώ ιδιαίτερα για την πορεία της χώρας και γι' αυτούς που την κυβερνούν. Αυτό ήταν η εισαγωγή.

Θυμάμαι, απευθύνομαι σε εσάς συνάδελφοι της ΠΑΣΚ, πριν δύο χρόνια, το 2009 είχαν προηγηθεί βλέπετε οι ευρωεκλογές και το ΠΑΣΟΚ είχε κερδίσει, ήταν επί θύρες για την εξουσία, μέσα σε ένα πανηγυρικό κλίμα εδώ μέσα, όταν η κυρία Υπουργός η κυρία Διαμαντοπούλου ανακοίνωνε ότι είναι δέσμευση του τότε αρχηγού και νυν Πρω-

θυπουργού κ. Παπανδρέου αύξηση των δαπανών για την παιδεία, όρθιοι εδώ μέσα, και μου είχε κάνει πραγματικά φοβερή εντύπωση, να ζητωκραυγάζετε «το ΠΑΣΟΚ είναι εδώ ενωμένο δυνατό».

Φωνάξτε και τώρα κύριοι συνάδελφοι «το ΠΑΣΟΚ είναι εδώ ενωμένο δυνατό», οδεύοντας προς την κατάρρευση. Να το φωνάξετε, ναι Πρόεδρε, να το φωνάξεις. Ποιος αλήθεια δε θυμάται εδώ το 2006, γιατί είναι κοντά τα γεγονότα, το 2006 τον νυν αιρετό και τότε Πρόεδρο της ΔΟΕ κ. Μπράτη, να περιφέρεται από το πρωί μέχρι το βράδυ σε όλα τα κανάλια, σε όλες τις εφημερίδες και να δίνει τον νυν υπέρ πάντων αγώνα. Γιατί; Για να πάρουμε λέει 1.400 ευρώ.

Και γιατί δε δόθηκε το επίδομα των 105 ευρώ εφάπαξ και δόθηκε σε δόσεις, ενώ τώρα έχουμε παιδιά «πραγματική αύξηση» στους μισθούς μας. Έτσι νομίζω εγώ. Αν κάνω λάθος ας με διαψεύσουν οι συνάδελφοι της ΠΑΣΚ. Και εσείς κ. Πρόεδρε, ήσασταν τότε Γενικός Γραμματέας και σας το θυμίζω, μου είχε κάνει ιδιαίτερη εντύπωση, με την ντουτούκα να φωνάζετε «Μαριέττα Γιαννάκου την παιδεία άκου». Απευθύνετε το ίδιο σύνθημα στην νυν Υπουργό; Δεν σας είδα κ. Μαντά. Τώρα όλα είναι εντάξει. Τώρα γιατί; Γιατί έχουμε κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ και δεν μπορούμε να πάμε κόντρα.

Εμείς σταθεροί στην πορεία του αγώνα, δεν απεμπολούμε το αγωνιστικό μας φρόνημα είτε είναι κυβέρνηση η Νέα Δημοκρατία, είτε είναι κυβέρνηση το ΠΑΣΟΚ. Ήθελα να ρωτήσω και κάτι άλλο. Μου κάνει φοβερή εντύπωση, ναι, δέχομαι έχει συνέχεια το κράτος, το καταλαβαίνω, γιατί άκουσα τον κ. Μπράτη να λέει ότι σκοπεύουν να φέρουν μια διάταξη για να προχωρήσουν στις κρίσεις πρώτα των Διευθυντών Σχολικών Μονάδων και μετά των σχολικών συμβούλων. Ναι, είναι νόμιμο. Είναι ηθικό συνάδελφοι με αυτή την κυβέρνηση που παραπαίει; Είναι ηθικό;

Όσο για τις αριστερές παρατάξεις θα πω κάτι. Εσείς συνάδελφοι έχετε αποδείξει ότι νοιάζεστε περισσότερο για τα δικαιώματα των Πακιστανών, Μπαγκλαντές, Ινδία και δεν ξέρω τι. Θα τα ακούσετε συνάδελφοι. Όσο και να φωνάζετε, εγώ θα τα πω. Όσο και να φωνάζετε φασισμός. Φασισμός είναι αυτό που έγινε το μεσημέρι, χωρίς να γνωρίζω το όνομα του συναδέλφου από τις ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ που ήρθε και χτύπησε το μικρόφωνο εδώ πέρα. Αυτό είναι φασισμός. Αυτός είναι ο πολιτικός τσαμπουκάς. Αυτός είναι; Δεν έχετε εσείς το αποκλειστικό δικαίωμα ότι μόνο εσείς είστε δημοκράτες. Όλοι είμαστε δημοκράτες στη σημερινή Ελλάδα. Δε σας το παραχωρούμε αυτό το δικαίωμα.

Επανερχομαι και τελειώνω. Επειδή προβλέπεται η καινούργια χρονιά πολύ δύσκολη, θα πρότεινα εμείς όλοι να

κάνουμε ένα άνοιγμα στην κοινωνία και στους γονείς, με επιστολές. Θέλουμε συμμάχους μέσα στην κοινωνία να τους ενημερώσουμε για τα προβλήματά μας, να μην τους έχουμε αντίπαλους. Να έχουμε δώρες στάσεις εργασίας, μήπως και οι κυβερνώντες λάβουν το μήνυμα, εάν βέβαια είναι μέχρι τότε κυβερνώντες. Σας ευχαριστώ πολύ.

ΤΡΑΝΟΣ Χ.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ Α' ΑΘΗΝΑΣ

Θα ήθελα να σας πω κατ' αρχήν ότι σαν σήμερα πέρσι τέτοια μέρα εδώ πάλι είχαμε συζητήσει και είχα την τύχη τέτοια μέρα περίπου να μιλάω και να εύχομαι η χρονιά που θα ξεκινούσε το 2010-2011 να ήταν μία χρονιά ανάλογη των προσδοκιών του κλάδου, να ήταν μία χρονιά όπου με τα προβλήματα που υπήρχαν θα υπήρχε από το συνδικάτο μας η ανάλογη αντίδραση.

Υπενθυμίζω τέτοιες μέρες πριν από πέντε χρόνια συζητούσαμε για εκείνη τη μεγάλη απεργία, τότε που ζητούσαμε από εκείνη την Πολιτική Ηγεσία να μας δώσει την οικονομική μας αναβάθμιση που αξίζαμε. Κακώς η τότε Πολιτική Ηγεσία για εκείνα τα περιβόητα 105 ευρώ μας ταλαιπώρησε, που μπορούσαν εκείνα τα 105 ευρώ να δοθούν σε δύο ή σε τρεις δόσεις και να μη φτάναμε στις 42 μέρες απεργία, όμως δεν είχε καμία σχέση η χρονιά που μόλις πέρασε σε σχέση με εκείνη την εποχή.

Και αυτό που διαπιστώνει ο συνάδελφος της τάξης και της πράξης, είναι ότι το συνδικάτο μας έχει αντιστρόφως ανάλογα αντανακλαστικά ανάλογα με τις εποχές. Σε εποχές που καίγεται το σύμπαν γύρω μας, οι αντιδράσεις μας ήταν υποτονικές, για να μην πω μηδενικές. Κάναμε όλη τη χρονιά έξι αποσπασματικές απεργίες, την ώρα που καταργήθηκε δίπλα μας ότι είχε κερδηθεί τον προηγούμενο αιώνα.

Ακριβώς πριν έναν αιώνα κερδίσαμε τη μονιμότητα και φτάσαμε μέσα στη χρονιά ένας Υπουργός, ένας κύριος 168 κιλά να μας λέει ότι «όλοι μαζί τα φάγαμε». Δυστυχώς όμως γι' αυτόν, δεν παχύναμε όλοι μαζί. Και την ίδια στιγμή να μας αποκαλεί «κοπρίτες» και την ίδια στιγμή να μας θεωρεί και να μας στοχοποιεί ως υπεύθυνους για όλα τα κακώς κείμενα.

Περιμένω λοιπόν, για να μη μακρηγορώ, στο επόμενο χρονικό διάστημα η Ομοσπονδία μας που από το 2006 πιστεύω ότι είναι η πρώτη Ομοσπονδία μέσα στο εργασιακό γίγνεσθαι, περιμένω λοιπόν αυτό που δεν έκανε την προηγούμενη χρονιά να το κάνει με το ξεκίνημα της φετινής.

Κι επειδή ανήκω σε μια ιδιαίτερη κατηγορία εκπαιδευτικών, στους πολύτεκνους εκπαιδευτικούς, υπενθυμίζω ότι η προηγούμενη Πολιτική Ηγεσία με όλα τα αρνητικά που

θα μπορούσε κανείς να της προσάψει είχε κάνει κάτι θετικό. Είχε επαναφέρει την επετηρίδα των πολύτεκνων εκπαιδευτικών.

Άνθρωποι που με το Νόμο 2525 του Αρσένη τότε που καταργήθηκε η επετηρίδα μπόρεσαν μετά από 12-13 χρόνια αδιουριστίας με μια νέου τύπου επετηρίδα να δουν επιτέλους φως τρίτεκνοι και πολύτεκνοι, τώρα με το νέο σχολείο, με τη νέα τάξη στην εκπαίδευση της κας Διαμαντοπούλου πετάγονται στον καιάδα, καταργούνται επί της ουσίας οι διορισμοί των πολύτεκνων εκπαιδευτικών.

Ασφαλώς θέλουμε πολλούς διορισμούς για όλους τους εκπαιδευτικούς, αλλά λυπάμαι που μέσα στο χρόνο που πέρασε η Ομοσπονδία μας δεν έβγαλε ούτε μία ανακοίνωση υπέρ των πολυτέκνων και των τριτέκνων και την ίδια στιγμή που σαν ειδική κατηγορία είχαν κάποια ιδιαίτερη μεταχείριση ως προς τις μεταγραφές των παιδιών τους καταργείται και αυτό το δικαίωμα.

Θέλω ειλικρινά με το χέρι στην καρδιά να πω σε όλους ότι όποιον αμφιβάλλει γι' αυτά που λέω τον προσκαλώ, δεν τον προκαλώ, τον προσκαλώ να έρθει μια μέρα σπίτι, να πιούμε έναν καφέ και να κάτσει να μου κάνει παρέα έξι με επτά ώρες, να δει μέσα σε 78 τετραγωνικά πως κινούνται έξι άνθρωποι και τι δυνατότητες έχει μια οικογένεια έξι ατόμων σε 78 τετραγωνικά να επιβιώσει.

Κάτι τελευταίο, επειδή στο Σύλλογό μου έχει παρθεί απόφαση της Γενικής Συνέλευσης σχετικά με τη συνδρομή, εγώ δεν μπορώ να κυκλοφορήσω στου Ζωγράφου και στους Αμπελόκηπους αν ψηφίσω κάτι άλλο. Έχουμε αποφασίσει ότι δεν μπορεί η συνδρομή να πάει πάνω από 25 ευρώ, θα ακουστούν όλες οι απόψεις, σεβαστές είναι όλες, αλλά εγώ προσωπικά το δηλώνω ότι δεν μπορώ να ψηφίσω κάτι άλλο γιατί δε θα μπορώ να κυκλοφορήσω στα σχολεία του Συλλόγου μου.

Ευχαριστώ πολύ.

ΔΡΑΓΑΝΙΔΑΚΗΣ Δ.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΛΑΡΙΣΑΣ «ΚΩΝ. ΚΟΥΜΑΣ»

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, βρισκόμαστε μπροστά σε μια από τις πιο κρίσιμες στιγμές για τον κλάδο μας. Η οικονομική και κοινωνική κατάσταση της πατρίδας μας κάθε άλλο παρά ευνοϊκή είναι για τους εργαζόμενους. Πέρασαν 20 μήνες αβεβαιότητας και ανασφάλειας για το σύνολο του

ελληνικού λαού, ο οποίος με μαθηματική ακρίβεια οδηγείται στην εξαθλίωση και την κατάθλιψη, εξαιτίας της εφαρμογής του μνημονίου.

Τη σκληρή αυτή πραγματικότητα κανείς δεν μπορεί να αρνηθεί. Ο εχθρός δε βρίσκεται προ των πυλών, ο εχθρός πέρασε ήδη τις πύλες προκαλώντας με τη στάση του έναν ολόκληρο λαό δοκιμαζόμενο τους τελευταίους μήνες από μέτρα με αρνητικές επιπτώσεις στα εισοδήματα και τα εργασιακά δικαιώματα που δυστυχώς εξανεμίστηκαν από ενέργειες επίορκων υπηρεσιακών παραγόντων και αποφάσεις πολιτικών με ανεπάρκεια και συνεχίζει ακάθεκτα για την ισοπέδωση όλων των εργασιακών κεκτημένων.

Η αβεβαιότητα και η ανασφάλεια στο σύνολο του ελληνικού λαού, ο οποίος καθημερινά βομβαρδίζεται από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης με διάφορες ατάκες, ακόμα συνεχίζεται. Από το «υπάρχουν χρήματα» φθάσαμε στο σημείο να γίνουμε οι ζητιάνοι της Ευρώπης, καταρρακώθηκε η αξιοπρέπεια και η υπερηφάνεια ενός λαού με χιλιάδες χρόνια ιστορία και πολιτισμό. Για το μάρμαρο δεν ακούστηκε τίποτα.

Η ελληνική οικονομία, διατείνονται και προσπαθούν να μας πείσουν, ότι μπορεί να σωθεί, η ελληνική οικογένεια όμως μπορεί να επιβιώσει; Ο μισθός σήμερα μειώθηκε τουλάχιστον 25%, οι υποχρεώσεις μας όμως στην καλύτερη περίπτωση παραμένουν ίδιες. Ρωτήθηκε κανείς από μας πως θα πληρώσουμε τις σπουδές των παιδιών μας;

Πως θα εκπληρώσουμε τις καθημερινές μας υποχρεώσεις, τη στιγμή που ακόμα και τα ίδια τιμολόγια των ΔΕΚΟ αυξάνονται; Πιστεύει άραγε κανείς ότι θα μειωθούν οι τιμές των αγαθών; Πως θα αποπληρωθούν οι υποχρεώσεις των δανείων, είτε αυτά είναι καταναλωτικά, είτε στεγαστικά, που με τις ευλογίες όλων δίνονταν απλόχερα τα προηγούμενα χρόνια;

«Ζούμε σε μια χώρα εύρωστη και με θωρακισμένη οικονομία.» Τουλάχιστον έτσι διατείνονταν από την ημέρα που μπήκαμε στο ευρώ. Κανείς δεν προσπάθησε από τους

κυβερνώντες να μας προϊδεάσει και να μας προστατέψει από αυτό που προσπαθούν να μας περάσουν σήμερα. Αντί αυτού, μας έκαναν συνένοχους και ομοτράπεζους «μαζί τα φάγαμε» και βρήκαν τη λύση: Να κοπούν οι μισθοί, οι συντάξεις και τα περισσότερα εργασιακά δικαιώματα.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, οι ευθύνες όλων όσον αφορά τις ενέργειές μας από δω και μπρος είναι τεράστιες. Το συνδικαλιστικό κίνημα αν θέλει να κερδίσει τη χαμένη του αξιοπιστία, δεν πρέπει και δεν μπορεί να είναι μέσο κομματικής δράσης και αντιπαράθεσης μεταξύ των εργαζόμενων στο χώρο της δουλειάς. Ούτε πάλι μπορεί να είναι αδρανής και ουδέτερος παρατηρητής των προβλημάτων και των αιτημάτων της κοινωνίας και των ίδιων των εργαζομένων.

Και βέβαια, δεν μπορεί να είναι δογματικός αρνητής των πάντων, που δρα με ισοπεδωτικό τρόπο. Όλοι μαζί μπορούμε και πρέπει να δώσουμε το στίγμα για ένα υγιές συνδικαλιστικό κίνημα και να πρωταγωνιστήσουμε στις νέες προκλήσεις της εποχής. Έχουμε την πεποίθηση και τη βεβαιότητα ότι η πρόοδος και η προοπτική αυτού του τόπου περνάει υποχρεωτικά από την αναβάθμιση της εκπαίδευσης και των εκπαιδευτικών, γιατί όταν κλείνει ένα σχολείο ανοίγει μια φυλακή.

Σε μια εποχή που επιβάλλεται να γίνει επένδυση στη γνώση, για να έρθει η ανάπτυξη, η κυβερνητική πολιτική δυστυχώς σαν ένα τσουνάμι σαρώνει και καταστρέφει τα πάντα στο διάβα της. Η χρηματοδότηση για την παιδεία στο 2,7, συγχωνεύσεις σχολείων, μετεκπαίδευση, ολοήμερα, δεύτερη ξένη γλώσσα, ειδική αγωγή. Ας αναλογιστούμε όλοι τις τεράστιες ευθύνες που πέφτουν στις πλάτες μας για τις επόμενες γενιές και ας πάρουμε εκείνες τις αποφάσεις που θα δυναμώσουν την αντίσταση, αλλά δε θα ακυρώσουν τον αγώνα.

Εμείς ως ΔΑΚΕ εμπιστευόμαστε όλους τους συναδέλφους, γιατί μόνο από εκεί μπορεί να αντληθεί η δύναμη που θα αλλάξει θετικά την τύχη του κλάδου. Η ψήφος μας είναι καθοριστική, όλοι έχουμε την ευκαιρία αφού αξιολογήσουμε σωστά τις παρατάξεις και τα πρόσωπα, με την ψήφο μας να σηματοδοτήσουμε μια νέα πορεία. Η διαχρονική συνδικαλιστική μας πορεία δείχνει ότι δεν είμαστε όλοι το ίδιο.

Ας το μετρήσουμε όσο μπορούμε στην καρδιά μας και μαζί ας μετρήσουμε και το δικό μας χρέος απέναντι στα παιδιά μας, απέναντι στη νέα γενιά που αισθάνεται ότι της κλέψανε τον ήλιο από τον ουρανό. Ας κοιταχτούμε μεταξύ μας συνάδελφοι και ας πάρουμε την απόφαση να αγωνιστούμε επιτέλους, πριν μας κοιτάξουν τα παιδιά μας και μας

ρωτήσουν τι κάναμε γι' αυτά.

Και εδώ θα ξαναθυμηθώ όπως και πέρυσι τα λόγια του Κωστή Παλαμά που είναι επίκαιρα όσο ποτέ: «Χρωστάτε σε όσους ήρθαν πέρασαν θα 'ρθούν και θα περάσουν. Κριτές θα μας δικάσουν οι αγέννητοι νεκροί».

Ευχαριστώ.

ΜΕΖΙΚΗΣ Β.

7^{ος} ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Σε μια εποχή που τα πάντα καταρρέουν, σε μια περίοδο που η Κυβέρνηση με την πολιτική των φόρων, της ακρίβειας, των περικοπών, της ανεργίας, της κοινωνικής αναλγησίας, αφαιρεί ακόμη και την όποια ελπίδα για αισιόδοξη έστω σκέψη του ελληνικού λαού για έξοδο από την αβεβαιότητα για το μέλλον του τόπου και συνθλίβει την ίδια μας τη ζωή, ήρθε μέσα σε όλα αυτά και το χτύπημα της παιδείας για να πνιγεί κι αυτή στα πολλά και μεγάλα προβλήματά της, παρά τις περί του αντιθέτου υποσχέσεις και δηλώσεις τόσο από τον Πρωθυπουργό όσο και από την Υπουργό Παιδείας.

Ο «Καλλικράτης» στην παιδεία, όπως είναι γνωστό, εξαφάνισε με συνοπτικές διαδικασίες εκατοντάδες σχολεία και νηπιαγωγεία. Η λογική ήταν απλή: Λιγότερα σχολεία, λιγότεροι εκπαιδευτικοί, λιγότερα έξοδα. Από την άλλη πλευρά η Διδασκαλική Ομοσπονδία προσπάθησε σε όλα αυτά να φέρει κάποια αντίσταση.

Αλλά τι; Δεν κατόρθωσε να εμπνεύσει τη βάση, δεν κατόρθωσε να μαζικοποιήσει τους αγώνες, γιατί απλά δεν πείθει κι όταν δεν πείθεις δεν μπορείς να κατεβάσεις τον κόσμο στα πεζοδρόμια και γι' αυτό είδαμε αυτά τα ποσοστά συμμετοχής στις όποιες απεργίες έγιναν, είτε με ΑΔΕΔΥ, είτε μόνο από ΔΟΕ, τα οποία ποσοστά ήταν κάτω του μετρίου και είναι γνωστό.

Δε θα μπω σε καμία λογική διαχωρισμού των παρατάξεων, δεν είμαι από εκείνους που πιστεύουν ότι εδώ πέρα μέσα αλλά και έξω στα σχολεία έχουμε το δικαίωμα ο καθένας να κάνει σπέκουλα για την παράταξή του. Οι στιγμές είναι πάρα πολύ δύσκολες και απαιτούν ενότητα, αλληλεγγύη, σύμπνοια, με τις όποιες διαφορετικότητες έχουμε.

Η δημόσια παιδεία και η ελληνική κοινωνία χρειάζονται ένα όραμα, όσο όμως το συνδικαλιστικό κίνημα εγκλωβίζεται σε αυτή την ξεπερασμένη από τις εξελίξεις λογική, τόσο απομακρύνεται από την κοινωνία. Πρέπει να καταλάβουμε ότι οι εργαζόμενοι απαιτούν υπεύθυνες και ρεαλιστικές λύσεις και απαντήσεις. Γι' αυτό άλλωστε, το ζήσαμε όλοι, είχαμε αυτή την εκκωφαντική σιωπή της αποχής του άκυρου και του λευκού στις πρόσφατες εκλογές που έγι-

ναν, μας το έδειξαν οι ίδιοι οι συνάδελφοι.

Χρειάζεται να μεταφέρουμε το διάλογο στη σωστή του βάση, που κατά την άποψή μου είναι η διατύπωση συνδικαλιστικών πολιτικών και πρακτικών με ιδέες, απόψεις και το όραμα χωρίς ιδιοτέλεια και εκμετάλλευση ανάλογα κατά πόσο μας βολεύουν οι διάφορες περιπτώσεις.

Όλοι μας άλλωστε έχουμε τις ίδιες αγωνίες, έχουμε κοινά προβλήματα, ίδιες ανάγκες, που δεν κατατάσσονται στις διαφορετικές ιδεολογίες, γιατί εγώ προσωπικά δεν είμαι πλουτοκράτης, μονόμισθος είμαι, αλλά που πιστεύω στην έννοια άνθρωπος, στην έννοια πολίτης και στην έννοια εργαζόμενος. Πάνω σε αυτές τις τρεις συνισταμένες πρέπει να κάνουμε την κοινή συνιστώσα, για να μπορέσουμε να αντιμετωπίσουμε θεωρώ τα προβλήματά μας.

Είμαι σίγουρος ότι δεν περιμένουμε καμία βελτίωση εκ των άνω, το έχουμε συνειδητοποιήσει όλοι, όπου κι αν ανήκει ιδεολογικά ο καθένας. Αυτό που θα έρθει, η ανατροπή που θα έρθει, θα έρθει από τα κάτω, από πάνω να μην περιμένουμε τίποτε. Με την προϋπόθεση ποια όμως; Ότι όλοι εμείς, όλοι αν θέλετε οι εργαζόμενοι, θα οικοδομήσουμε αυτό που είπα, μία συνένωση των δυνάμεων, χωρίς φοβίες, χωρίς διαχωριστικές γραμμές.

Γιατί ξέρετε τι πιστεύω; Ότι οι ετικέτες που βάζουμε και οι διαχωριστικές γραμμές εξυπηρετούν μόνον σκοπιμότητες και τίποτε άλλο. Και θα μου επιτρέψετε να πω και το άλλο, ότι ας μην τοποθετούμε συναδέλφισσες και συνάδελφοι σκιάχτρα μέσα στο χωράφι της παιδείας, γιατί έτσι δίνουμε τους συναδέλφους. Εμείς είμαστε υπεύθυνοι, οι συνδικαλιστές.

Και θα κλείσω με μία πρόταση. Ξέρουμε όλοι ότι επί σειρά ετών έχει θεσπιστεί και γίνεται η Ολομέλεια Προέδρων για σημαντικά θέματα του χώρου μας, έχει κανονισμό λειτουργίας ο οποίος προβλέπει κάποιες απαρτίες των Γενικών Συνελεύσεων, για να έρθουν με πρόταση οι Πρόεδροι.

Επίσης είναι πασίγνωστο ότι το ποσοστό αυτό είναι απαγορευτικό σχεδόν σε τέτοιες εποχές, ώστε να έχουν απαρτία οι Γενικές Συνελεύσεις. Και κατεβαίνουν κάτω οι Πρόεδροι μαζεύονται, δεν μπορούν να αποφασίσουν γιατί δεν έχουν αποφάσεις Γενικής Συνέλευσης όπως προβλέπει ο κανονισμός λειτουργίας της Ολομέλειας Προέδρων και τι γίνεται τόσα χρόνια; Θα αποφασίσει το Δ.Σ. της ΔΟΕ. Άρα τι κατεβαίνουν οι Πρόεδροι να κάνουν;

Προτείνω συνάδελφοι ότι αντί να συγκαλούνται Ολομέλειες Προέδρων για καίρια ζητήματα να καλείται Ολομέλεια Αντιπροσώπων, το έχω ξαναπεί. Γιατί; Γιατί η Ολομέλεια Αντιπροσώπων και νομιμοποιείται να πάρει απόφαση και εκφράζει πολλές και περισσότερες απόψεις και ε-

πίσης η Ολομέλεια Αντιπροσώπων μπορεί, έχει τη δυνατότητα να αλλάξει μία προηγούμενη απόφασή της, η οποία ίσως έχει ξεπεραστεί από τα γεγονότα. Θα μου πείτε κόστος; Εντάξει, ας θυσιάσουμε και κάποια λεφτά των συναδέλφων, για να ερχόμαστε εδώ να συζητάμε ελεύθερα και να ακούμε πολλές απόψεις.

Ευχαριστώ πολύ.

ΚΟΚΚΙΝΟΣ Χ.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «Γ. ΣΕΦΕΡΗΣ»

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, κάθε Γενική Συνέλευση έχει τη δικιά της την ξεχωριστή σημασία. Όμως τούτη εδώ η Συνέλευση στη συνείδηση του καθενός έχει καταγραφεί ως μια Συνέλευση που πραγματικά είναι κρίσιμη και γίνεται πραγματικά σε μία πρωτοφανή συγκυρία.

Είναι γνωστό σε όλους μας ακόμα κι αυτοί που το λένε ψιθυριστά ότι πραγματοποιείται η 80^η Γενική Συνέλευση του κλάδου την ώρα που η χώρα είναι υποδουλωμένη και είναι σε οικονομική κατοχή. Υποδουλωμένη στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και την ίδια ώρα καλλιεργείται σε όλη την κοινωνία ένα φοβικό σύνδρομο, μια προσπάθεια όλοι να φοβούνται, να διστάζουν, να διασπαστεί η κοινωνική συνοχή, να διασπαστεί η συλλογικότητα.

Την ίδια ώρα που καλλιεργείται από τους ίδιους κύκλους το «δε βαριέσαι βρε αδερφέ, όλοι το ίδιο είναι», να δημιουργήσουν τον πολίτη της πολυθρόνας και του καναπέ, να απενεργοποιήσουν τα ανταντακλαστικά της κοινωνίας και να απαξιώσουν κάθε τι που έχει να κάνει με την ενασχόληση στα κοινά, το σύνολο της πολιτικής, το συνδικαλιστικό κίνημα και ούτω καθεξής.

Είναι την ίδια στιγμή που οι κυβερνώντες ανερευθρίαστα από τη μια έκαναν αυτή την πολιτική επιλογή, την ίδια ώρα που έστηναν παλιά Εξεταστικές που τους γύριζαν μπούμερανγκ και την ίδια ώρα που ζητάνε συναίνεση σε αυτή τη λάθος πολιτική.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, πέρα από αυτό το κλίμα, το καλλιεργούμενο κλίμα της σκόπιμης απαξίωσης, έχουμε τη στοχοποίηση των εργαζόμενων. Είχαμε παραδείγματος χάριν από τη μια την κα Διαμαντοπούλου η οποία συνυπογράφει και αποφασίζει μια σειρά από αντιεκπαιδευτικά μέτρα που προηγούμενο δεν υπήρχε και από την άλλη βλέπουμε να ζητά το λόγο από τους εκπαιδευτικούς προκαλώντας τους, ζητώντας τους να προτείνουν αυτοί το πώς θα συμμετάσχουν, το πώς θα αναπληρωθούν οι χαμένες διδακτικές ώρες, όταν θυμίζω ότι αυτή η πολιτική οδήγησε τους εκπαιδευτικούς στο δρόμο.

Και την ίδια ώρα προκλητικές στάσεις κυβερνητικών

στελεχών μιλούν για κοπρίτες δημόσιους υπαλλήλους και φυσικά στο μυαλό σας πηγαίνει ο κ. Πάγκαλος που ανακάλυψε χθες ότι η δημοκρατία ήρθε το 1981, δείχνοντας την ασθενή του μνήμη και την προκλητικότητά του. Ο Αντιπρόεδρος μιας Κυβέρνησης, που τολμάνε και τον έχουν Αντιπρόεδρο, ο άνθρωπος που είπε ότι η ελληνική σημαία χάθηκε στα Ίμια και συνέδεσε την ιστορία του με την παράδοση του Οτσαλάν.

Τα λέω όλα αυτά γιατί συνδέονται με τα προηγούμενα, τα λέω όλα αυτά διότι εάν είχαν παρθεί αυτά τα μέτρα κάποτε άλλοτε τα πεζοδρόμια θα είχαν γυρίσει ανάποδα, διότι το να είμαστε τελευταία χώρα σε δαπάνες για την παιδεία, το να υπάρχει μια πρωτοφανής οικονομική και επιστημονική υποβάθμιση, το να λειτουργεί η Κυβέρνηση σαν πορτοφολάς και να παίρνει τα χρήματα μέσα από την τσέπη του εργαζόμενου, δεν είχε προηγούμενο.

Και αν κάποτε άλλοτε τολμούσαν κάποιοι συνάδελφοι να μην πάρουν εκπαιδευτική άδεια, κάποιοι σήκωναν τη σημαία της επανάστασης, σήμερα που ο 90χρονος θεσμός του διδασκαλείου καταργείται, σήμερα που οι εκπαιδευτικές άδειες αναστέλλονται, προσπαθούν κάποιοι να επιβάλουν εκεί τη σιωπή.

Και απέναντι σε αυτή την κρίση, την κρίση του συστήματος, επιτρέψτε μου να σας πω ότι αυτές οι κρίσεις έχουν και το θετικό κομμάτι, αποτελούν την αφετηρία της αναγέννησης και της ανανέωσης, αποτελούν μια ευκαιρία πραγματικά το να φύγουμε μπροστά.

Όπως λέει ο ποιητής «μέσα από τα χαλάσματα γεννιέται το καινούριο» και είναι η ώρα πραγματικά που οι συνάδελφοι οι εκπαιδευτικοί που το συνδικαλιστικό κίνημα αναζητά αυτές τις νέες σταθερές, τη νέα αφετηρία, για να προχωρήσουμε σε μια κοινωνία προόδου και αλληλεγγύης, να προχωρήσει η εκπαίδευση μπροστά, είναι πραγματικά η ευκαιρία για το νέο ποιοτικό άλμα που αναζητά ο εκπαιδευτικός, που αναζητά η κοινωνία.

Κι εδώ συναδέλφισσες και συνάδελφοι πρέπει να πούμε ότι αυτό το μήνυμα πρέπει να το λάβουμε όλοι. Τούτη εδώ η Γενική Συνέλευση θα πρέπει να οδηγηθεί στη σύνθεση και σε αποτελέσματα, διότι πως αλλιώς να προχωρήσουμε, όταν κάποιοι κλείνουν τα αυτιά τους σε αυτά τα κελεύσματα, όταν κάποιοι -βλέπω τους φίλους της ΠΑΣΚ- έχουν μειωμένα αντανακλαστικά, έχουν χάσει την αγωνιστικότητά τους, φωνάζουν εδώ κατά του ΔΝΤ και έξω σιωπούν.

Όταν οι φίλοι από την Αριστερά αυτοδιαφημίζονται ως προοδευτικοί και τελικά επενδύουν στο λαϊκισμό. Η επένδυση στο λαϊκισμό είναι επένδυση στην οπισθοδρόμηση,

το ψέμα είναι κοντοπόδαρο και καλούμαστε όλοι μας κι εμείς πρώτοι από την παράταξη της ΔΑΚΕ στέλνουμε ένα μήνυμα.

Με υπευθυνότητα και σοβαρότητα να προχωρήσουμε μπροστά, πάντα έτσι προχωρούσαμε και πάντα έτσι καταθέταμε εμείς τις προτάσεις μας και έτσι θα συνεχίσουμε, με γνώμονα την ενότητα του κλάδου, του κλάδου που περιμένει πολλά από μας. Οι προσδοκίες είναι μεγάλες, δεν έχουμε το δικαίωμα όλοι εμείς να τους απογοητεύσουμε, διότι το συνδικαλιστικό κίνημα πρέπει να δώσει και πάλι την ελπίδα, τη διεκδίκηση και την αξιοπιστία.

Και στέλνουμε ένα μήνυμα: Όλοι μαζί θα πάμε μπροστά, διότι με μάτωμα και πάλεμα θα γεννηθεί το καινούριο. Να είστε καλά.

ΒΕΝΕΤΟΠΟΥΛΟΥ Π.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΡΟΔΟΠΗΣ

«ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΙΕΡΑΡΧΕΣ»

Συνάδελφοι της ΠΑΣΚ, κακώς κάθεστε σειρά-σειρά, έπρεπε να κάθεστε γύρω-γύρω σε έναν κύκλο και να λέτε «είμαι ΠΑΣΚ και είμαι καλά» για να το πιστέψετε.

Όσο για σας συναδέλφισσες, δε σας βλέπω εδώ, μην περιμένετε αντίγραφα από τα βιβλία που σας τάξανε, γιατί μόνο ξέρουνε να τάζουνε. Κι όχι μόνο αυτό, ξέρετε, έχουν εξαντληθεί τα αντίγραφα, τα έχουν δώσει στους Υπουργούς τους να τα κάνουν πράξη. Αυτούς τους είπαν να τα διαβάσουν, αυτοί τα κάνανε πράξη για το θέατρο του παραλόγου.

Κι ένα τέτοιο θέατρο ζούμε κι εμείς στο Υπουργείο Παιδείας. Θιασάρχης η κα Διαμαντοπούλου, πρωταγωνιστές οι κυρίες Υφυπουργοί, κομπάρσοι όλοι εμείς εδώ μέσα. Θεατές δεν ξέρω αν έχουμε. Κανονικά θα έπρεπε να είχαμε θεατές όλους και τους έντεκα και να είναι μαζί μας να φωνάζουν.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, ερχόμενη σε αυτή τη Γενική Συνέλευση πίστευα ότι θα είχα ζήσει κάτι διαφορετικό από αυτό που έχω ζήσει όλες τις προηγούμενες χρονιές. Παρόλα αυτά όμως βλέπω ότι το ίδιο έργο επαναλαμβάνεται.

Βλέπω στο πανό «οι αγώνες μας φραγμός στα σχέδιά τους». Εδώ ούτε αγώνες ένοιωσα φέτος, ούτε και κανέναν φραγμό είδα, συνεχίζεται το ίδιο έργο είκοσι μήνες τώρα και κανείς δεν κάνει κάτι. Οι έξι μέρες απεργία όλη αυτή τη χρονική χρονιά, που οι δύο ήταν νομίζω η 48ωρη με την ΟΛΜΕ και οι υπόλοιπες ήταν πίσω από την ΑΔΕΔΥ, είναι οι αγώνες; Ποιους φραγμούς βάζουμε και σε ποιους; Ειλικρινά δεν μπόρεσα να το καταλάβω.

Ο Σύλλογός μου έστειλε πολλά κείμενα στην Ομοσπονδία τότε με τις συγχωνεύσεις των σχολείων. Στο δικό μας το νομό γνωρίζετε όλοι ότι υπάρχουν τα μειονοτικά και τα δημόσια σχολεία. Όταν έγιναν οι συγχωνεύσεις των δημόσιων σχολείων αντιδρούσαμε όλοι και λέγαμε όχι στις συγχωνεύσεις.

Όταν έγιναν οι συγχωνεύσεις των μειονοτικών σχολείων, μπήκαν μέσα διάφοροι παράγοντες, βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, μουσουλμάνοι βέβαια, μπήκαν μέσα Δήμαρχοι από Κωνσταντινούπολη και από Προύσα να κάνουν τι; Να μη γίνουν οι συγχωνεύσεις στα μειονοτικά σχολεία που βρίσκονται στην Ελλάδα.

Εμείς εδώ για τα δημόσια σχολεία κάναμε κάτι, είπαμε κάτι; Εμείς δε θέλουμε συγχωνεύσεις στα μεν και όχι στα δε, συγχωνεύσεις καθόλου σε κανένα σχολείο σε κανένα νομό. Τι έκανε η Ομοσπονδία; Τι έκανε η Υπουργός Παιδείας και η αναπληρώτρια Υπουργός η κα Γεννηματά, όταν στείλαμε το έγγραφο; Που ήταν όλοι αυτοί να μας στηρίξουν;

Για το λόγο αυτό συνάδελφοι δε θέλω να φάω το χρώνο από τους υπόλοιπους συναδέλφους, ούτε και να γίνομαι κουραστική, καταψηφίζουμε τα πεπραγμένα της ΔΟΕ. Και αυτό που θέλω, τουλάχιστον εκ μέρους όλων των συναδέλφων από το Σύλλογό μου, είναι να πάμε σε ένα αγωνιστικό πλαίσιο, αυτό που θα ταιριάζει στους εκπαιδευτικούς.

Να είστε καλά.

ΤΕΚΙΔΗΣ Α.

3^{ος} ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ Π.Ε. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Πραγματικά έχω την τύχη να έρχομαι στο βήμα μετά από έναν νέο συνάδελφο. Έναν νέο συνάδελφο, ο οποίος λέει τα πράγματα με το όνομά τους και ίσως είναι ο πιο καθαρός από όλους μας εδώ μέσα, όπως και κάποια νεαρή συναδέλφισσα που μίλησε από την Καστοριά εκθές, κάποια συναδέλφισσα που μίλησε αργά το βράδυ.

Αυτό που θέλω να πω είναι απλό, μήπως όλοι εμείς εδώ σε αυτή την αίθουσα και δεν ξεχωρίζω καμία πλευρά, μήπως ήρθε η ώρα να αλλάξουμε ρότα και να ξαναγίνουμε συνδικαλιστές; Μήπως, μήπως επαναλαμβάνω πρέπει να κατανοήσουμε ότι μετά από αυτά όλα που έχουν συμβεί πέρυσι και πρόπερσι εδώ και είκοσι μήνες θα έπρεπε αυτή η αίθουσα να είναι

γεμάτη από ανθρώπους που έχουν σκοπό να ακούσουμε, να παράγουμε προτάσεις, να κερδίσουμε τους συναδέλφους μας και να σταματήσουμε τη λαίλαπα των συγκεκριμένων μέτρων; Αλλά επειδή ήρθαμε εδώ και το συγκεκριμένο θέμα δεν είναι για προτάσεις, αλλά είναι για κριτική πεπραγμένων, ας πούμε και πέντε πράγματα για αυτή την κριτική.

Τι ζήσαμε; Σας θυμίζω, εκεί έγραφε 79^η Γενική Συνέλευση του κλάδου. Φύγαμε από δω, χωρίς καμία απόφαση, ενώ όλα ήταν έτοιμα να ανατραπούν. Φύγαμε από δω και σας πληροφορώ ότι όχι μόνο εγώ αλλά και συνάδελφοι της ΠΑΣΚ και συνάδελφοι των Παρεμβάσεων και συνάδελφοι του ΠΑΜΕ φύγαμε με μια θλίψη.

Με μια θλίψη πραγματική, ότι την επόμενη χρονιά ξέραμε ότι αυτοί οι έντεκα στο Διοικητικό Συμβούλιο με τον τρόπο που λειτουργεί, προσέξτε και αυτό είναι το σημαντικό και επιτέλους πρέπει να τα λέμε με το όνομά τους, η παράταξη της ΠΑΣΚ με την ομαδοποίηση που υπάρχει, με την ομάδα Μπράτη.

Εγώ μιλάω με το όνομά τους, δεν του άρεσε του Δημήτρη όταν το έγραψα στο ιστολόγιό μου, αυτή είναι η αλήθεια όμως. Η αλήθεια είναι ότι η συγκεκριμένη ομάδα ευθύνεται αυτή τη στιγμή για το ότι τη χρονιά που μας πέρασε δεν βγήκε κάτι έστω κι ένα παραμικρό θετικό.

Και πάω στο μνημόνιο. Να τα αναφέρουμε δε χρειάζεται, σε έμπειρα συνδικαλιστικά στελέχη μιλάω, αποδοχές, συντάξεις, περικοπή επιδομάτων το Δεκέμβριο. Θυμάστε συνάδελφοι; Βγάλατε πρώτοι ανακοίνωση όταν ανακοίνωσε το Υπουργείο Παιδείας για το ότι είναι τι; Τι είπατε τότε, ότι είναι αιτία πολέμου.

Τον πόλεμο φαίνεται δεν ξέρετε να τον κάνετε, γιατί αιτία πολέμου αποκαλέσατε και την αλλαγή του ασφαλιστικού. Το ασφαλιστικό άλλαξε, πόλεμος δεν έγινε, ούτε θα γίνει. Δεν έχω καμία εμπιστοσύνη ότι η συγκεκριμένη παράταξη, με τον τρόπο που σκέφτεται αυτή τη στιγμή θα κάνει κάτι διαφορετικό.

Θέλετε όμως να σας πω κάτι; Θα σας προλάβουν και εσάς και εμάς οι εξελίξεις το Σεπτέμβριο. Γιατί δεν μπορώ να φανταστώ συνάδελφοι ότι θα υπάρξει ένας συνάδελφος σε σχολείο της Ελλάδος που θα του επιβάλλετε τον αυτοκράτορα-Διευθυντή, που θα του επιβάλλετε έναν Διευθυντή με τις κρίσεις που βιάζεστε να τις κάνετε γιατί ξέρετε ότι θα είστε Κυβέρνηση μόνο για δύο-τρεις μήνες. Γι' αυτό το κάνετε λοιπόν.

Κανένας συνάδελφος στο σχολείο και μάλιστα άκουσα εκθές τον Πρόεδρο της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας να λέει «οι συνάδελφοι μας φέρανε ξανά πρώτη δύναμη». Οι συνάδελφοι ακόμη δεν έχουν αντιληφθεί το μέγεθος και το ξέρετε πολύ καλά και το μέγεθος που έρχεται είναι πολύ μεγάλο.

Όπως και να το κάνουμε, η παιδαγωγική ελευθερία στο σχολείο που οι φίλοι μου των Παρεμβάσεων και οι φίλοι μου της ΠΑΣΚ το 2006 το γράφανε με κάτι τεράστια γράμματα σε κάτι πανό εκεί, λες και δεν υπήρχε, ανατρέπεται. Μην κοροϊδεύετε λοιπόν τον εαυτό σας, αλλά προπαντός μην κοροϊδεύετε εμάς.

Κι έρχομαι και στους συναδέλφους από τις Παρεμβάσεις. Άκουσα εκθές, την ώρα που μιλούσαν κάποιοι συνάδελφοι, ότι η χούντα λέει δεν τελείωσε το 1973. Βρε συνάδελφοι, να ρωτήσω κάτι μέσα από την καρδιά μου και το ξέρετε και σας το λέω ειλικρινά, αν δεν τελείωσε η χούντα το 1973, το 2006 που συμβαδίζατε για ασήμαντα πράγματα με τους συγκεκριμένους, με αυτήν την πλευρά, πέρυσι δεν τολμήσατε, δε φτάσατε στην ψήφιση καμιάς απεργίας γιατί δεν το θέλετε.

Αν το θέλετε εδώ πεδίο δόξης λαμπρό, την Πέμπτη που θα συζητάμε το πλαίσιο. Και το αγωνιστικό πλαίσιο αποφασίστε, εμείς θα προτείνουμε συγκεκριμένα πράγματα, δεν πρέπει να πάμε στα σχολεία χωρίς να έχουμε απόφαση. Δεν μας παίρνει πια σαν συνδικαλιστές, θα μας πετάξουν όχι μόνο εμάς κι εσάς και όλους.

Κι έρχομαι στην ΠΑΣΚ. Γιατί συνάδελφοι καλώς συμφωνώ όλοι μαζί μας είπατε συνάδελφοι και η Γιώτα έκανε μια παρατήρηση σημαντική, όλοι μαζί μας είπατε συνάδελφοι, να πάμε όλοι μαζί. Αλλά να σας θυμίσω, με ποιους να πάμε;

Με αυτούς που είναι η μοναδική παράταξη στην ιστορία του κλάδου, που έβγαλε καταγγελία για απεργία επειδή την ψήφισαν δύο άλλες παρατάξεις; Με αυτούς θα πάμε μαζί; Έχει ξανασυμβεί συνάδελφοι; Έχει ξαναγίνει ποτέ να βγαίνει μια παράταξη και να καταγγέλλει ότι ευθύνονται οι Παρεμβάσεις και η ΔΑΚΕ γιατί αποφάσισαν μια απεργία;

Θέλετε να σας πω τι γινόταν το 2006; Τα ξέρετε πιο καλά από μένα, αν και δεν σας τα ανακοίνωναν τα νούμερα ούτε σε σας. Λοιπόν, η αλήθεια είναι μία: Εδώ την Πέμπτη πρέπει να φύγουμε και απευθύνομαι σε όλες τις πλευρές, μια σύγκλιση προτάσεων, με συγκεκριμένη απόφαση. Αυτή την απόφαση να κληθεί το Διοικητικό Συμβούλιο που θα εκλεγεί να την υλοποιήσει και να είστε σίγουροι ότι θα μπορέσουμε ξανά να κοιτάξουμε τους συναδέλφους στα μάτια.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ Κ.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ

Σεβαστό προεδρείο, αγαπητοί συνάδελφοι, σκέφτομαι να ρίξω λίγο την ένταση της φωνής μου. Ίσως να έχω την τύχη να παρακολουθήσετε κάτι απ' αυτά που θα πω. Νομίζω ότι κανείς από εμάς σε αυτή την αίθουσα δε φανταζόταν ότι η 80^η Γενική Συνέλευση του Κλάδου θα μας έβρισκε να μιλάμε όχι απλά για εργασιακό μεσαίωνα αφού ωχριά μπροστά στο χρυσό αιώνα Παπανδρέου, αλλά για κατοχική κατάσταση.

Μας τα σέρβιραν όλα τα μέτρα όπως ακριβώς τους δασκάλεψαν οι εταιρείες διαχείρισης της κοινής γνώμης, με την αμέριστη πάντα συμπαράσταση των βοθροκάλων της διαπλοκής. Γυρίζοντας λίγο πίσω έρχονται στη μνήμη μου εκείνοι που παρίσταναν τη συνείδηση του κυβερνώντος κόμματος, όπου φορώντας εκείνο το σπαραξικάρδιο μελοδραματικό ύφος, διαρρηγγυαν τα ιμάτια τους για όσα συνέβαιναν, εξέφραζαν τη βαθύτατη λύπη τους για την επιβολή των μέτρων, εκδήλωναν έτσι τη συμπόνιά τους για τους καημένους τους εργαζόμενους που δεν τα έβγαζαν πέρα. Όμως όταν έρχονταν η ώρα τα ψήφιζαν χωρίς ίχνος ντροπής.

Δικαιώματα που κάποτε αποκαλούνταν ιερά, χαρακτηρίζονται σκανδαλώδη προνόμια από γνωστές δημοσιογραφικές παλλακίδες. Έτσι, ενεργοποιούν τον κοινωνικό αυτοματισμό στρέφοντας τη μια κοινωνική ομάδα απέναντι στην άλλη, υπονομεύουν τα δίκαια αιτήματα εργαζομένων και απαξιώνουν πλήρως το συνδικαλιστικό κίνημα και τους εκφραστές του.

Πρόκειται για ωμή, ασύστολη, θατσερική τακτική του νεοφιλελεύθερου σοσιαλιστικού κόμματος, το οποίο χρησιμοποιεί το προπαγανδιστικό σύστημα των μιντιακών και κομματικών του παπαγάλων για να ξεπουλήσει αντί πινακίου φακής ό,τι έχει απομείνει, ακόμα και τις κότες που κάβουν τα χρυσά αυγά, ΔΕΗ, ΟΠΑΠ, αφού πρώτα τα αφεντικά τους έχουν κατασπαράξει τον πλούτο της χώρας.

Όσο για τους εργαζόμενους έχουν φτάσει στο αμήν. Έχουν ήδη μετέλθει κάθε μέσο για την πρόσκαιρη σωτηρία τους. Δεν αγοράζουν, δεν μετακινούνται, δε βγαίνουν και τρώνε μόνο απ' τα έτοιμα, αν υπάρχουν και απ' αυτά. Μας κατάντησαν Σπιναλόγκα της Ευρώπης.

Όμως πού είναι το συνδικαλιστικό κίνημα; Πού είναι η ΔΟΕ; Γιατί δεν ξετρυπώνει πίσω από την ΑΔΕΔΥ; Πού είναι οι αγώνες; Πού είναι το καυτό φθινόπωρο και ο χειμώνας της φωτιάς; Πού είναι οι μεγαλόστομες δηλώσεις ότι θα γίνει της απεργίας του '06;

Θυμηθείτε ότι για τα 103 ευρώ που ήταν εξασφαλισμένη η δόση τους κάναμε 42 ημέρες απεργία. Ή μήπως εκείνη η φλογερή αγωνιστικότητα έβγαине ενόψει εκλογής αιρετών στα Υπηρεσιακά Συμβούλια;

Αγαπητοί σύνεδροι, μας βαρέθηκαν οι συνάδελφοί μας. Βαρέθηκαν τις συνδικαλιστικές μας κορώνες, οι οποίες είναι αλά καρτ, ανάλογα με το παραταξιακό μας πρόσημο. Βαρέθηκαν τα ποικιλώνυμα προσκλητήρια για χωριστές συγκεντρώσεις και κινητοποιήσεις. Βαρέθηκαν τις 24ωρες τουφεκικές στον αέρα, αλλά και τη μεθοδολογία που ακολουθείται, αφού αυτές δεν έχουν στόχο την ανατροπή της άδικης κυβερνητικής πολιτικής, αλλά είναι σχεδιασμένες να λειτουργούν ως βαλβίδα εκτόνωσης της λαϊκής αγανάκτησης.

Επιδιώκουν να σου μείνει η αίσθηση ότι έκανες το καθήκον σου αφού παραβρέθηκες στο χώρο συγκέντρωσης, άκουσες τους πύρινους λόγους, περπάτησες 2-3 χιλιόμετρα πορεία, οπότε γυρίζεις πανευτυχής στο σπίτι, ήσυχος ότι έκανες το καθήκον σου.

Δεν μπορεί όμως να λέμε ότι ο όποιος αγώνας δεν είναι αγώνας, αν δεν είναι αγώνας της Αριστεράς. Μια Αριστερά που βρίσκεται οχυρωμένη πίσω από τα όχι της και τα αντί της, που παριστάνει τον Εισαγγελέα στα όσα συνέβησαν και συμβαίνουν σήμερα, ασκώντας κριτική εκ του ασφαλούς. Μια Αριστερά που αποφεύγει πάντα να αναλάβει θέσεις ευθύνης, γιατί θα χρειαστεί να πάρει αποφάσεις που θα έχουν κόστος γι' αυτή.

Όμως, πώς να μας εμπιστευτεί ο κόσμος της εργασίας όταν τα περισσότερα απ' τα ασπόνδυλα που ψήφισαν το μνημόνιο είναι απόβλητα εργατοπατερικών οργανώσεων που μέχρι πρότινος αγωνίζονταν τάχα για τα δικαιώματα των εργαζομένων; Αλήθεια, πώς το έκαναν αυτό το αίσχος και ψήφισαν το μνημόνιο; Δεν τους είχε απομείνει τσίπα συνδικαλιστική καθόλου;

«Οι μάζες - έλεγε ο φασίστας συμπατριώτης της κας Μέρκελ Αδόλφος Χίτλερ - είναι σαν τις πόρνες. Όσο τις πιάζει τόσο ενδίδουν». Αυτό επιδιώκουν κάποιοι, να ε-

γκαταλειφθούν οι εργαζόμενοι, να απομακρυνθούν από το συνδικαλιστικό κίνημα, να μην έχουν που να ακουμπήσουν για να ενδώσουν. Τους φόβισαν τους ανθρώπους της εργασίας κάτι χαριτωμένοι εγγαστρίμυθοι της πουλημένης δημοσιογραφίας, οι οποίοι διεκπεραιώνοντας ευπειθώς την κυβερνητική προπαγάνδα σπεκουλάριζαν συνεχώς ότι δε θα πληρωθούν μισθοί και συντάξεις αν δεν υπογραφεί το κατοχικό μνημόνιο.

Πρέπει να μας πουν όμως αν δόθηκε έστω και ένα ευρώ από τα 110 δις για την ελληνική οικονομία ή προορίζονταν για τις γαλλογερμανικές τράπεζες να ξεφορτωθούν τα ομόλογα. Όμως οι εργαζόμενοι μετά το φόβο τους έχουν αρχίσει και αφυπνίζονται, κλείνουν τα αυτιά τους στις δημοσιογραφικές βουβουζέλες που κραυγάζουν το δίλημμα μεσοπρόθεσμο ή πτώχευση.

Μπορούν να διακρίνουν τα ψέματα του Χατζηπαπαγάλου που λέει το μακρύ του και το κοντό του, γιατί πώς να το κάνουμε, με ενοχλεί η τυραννία των εκφραστών της κατευθυνόμενης δημοσιογραφίας, με ενοχλεί που δε βγήκαμε να ενημερώσουμε τους συναδέλφους μας όπως οφείλαμε, αλλά το αφήσαμε αυτό στα ανδρείκελα του συστήματος.

Δεν βροντοφωνάξαμε τόσα χρόνια που μας δάνειζαν οι Γερμανογάλλοι με τοκογλυφικό επιτόκιο για να αγοράζουμε τα πανάκριβα οπτικά τους συστήματα, τα υποβρύχια που γέρνουν δηλαδή και να πληρώνουμε τη SIEMENS, κερδοσκοπούσαν εις βάρος μας ως γνήσιοι μαυραγορίτες της κατοχής.

Ούτε καταγγείλαμε τον Έλληνα ταξιδιάρη Πρωθυπουργό ο οποίος μιας και το θυμήθηκα, προσφάτως επισκέφθηκε τη διεφθαρμένη του χώρα για να επιβάλει την παραιτήσή του στον αρχηγό της αξιωματικής αντιπολίτευσης.

Δεν τον καταγγείλαμε όταν παραλάμβανε τα βραβεία της χρεοκοπίας. Πως το λέγανε εκείνο το βραβείο που του δώσανε οι Γερμανοί; Δύναμη και αλήθεια. Κυρίως αλήθεια. Κλασική προεκλογική συνειδητή εξαπάτηση του λαού για υφαρπαγή ψήφου. Πώς να μην αναφερθώ και στον υπέρβαρο της κυβέρνησης του «μαζί τα φάγαμε», ο οποίος αφού έδωσε τον Οτσαλάν, αφού υπέστειλε την ελληνική σημαία από ελληνικό έδαφος, αφού καταδέχθηκε να διορίσει την κόρη του στο δημόσιο των κοπριτών, αφού αποκάλεσε τον σημερινό Πρωθυπουργό ανόητο, τώρα τον υπηρετεί. Αφού προκάλεσε τόσο πολύ τον ελληνικό λαό, σήμερα παραμένει Αντιπρόεδρος της κυβέρνησης. Καλά, δεν υπάρχει καθόλου τσίπα; Οι φίλοι μας οι Γερμανοί για να επανέλθω, χάσανε δύο πολέμους, αιματοκύλησαν την Ευρώπη, δε χρωστάνε πουθενά, ευημερούν, δεν πληρώνουν όσα

κατέστρεψαν και μας κάνουν και χειρονομίες.

Πού είναι ο πνευματικός κόσμος πλην ελαχίστων εξαιρέσεων; Δε βρέθηκε να προβάλλει έναν αντίλογο, να δώσει ένα όραμα στον κόσμο. Πώς να υπάρξει αφού οι περισσότεροι είναι κρατικοδίαιτοι, σιωπούν συμπράττοντας με την παραπαίουσα εξουσία;

Τέλος, πού είναι το συνδικαλιστικό όργανο των εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας να αντιδράσει, να εμπνεύσει, να ξεσηκώσει; Τα πεπραγμένα του δυστυχώς είναι πολύ φτωχά και όσο και αν θέλει κανείς δεν μπορεί να τα υπερψηφίσει. Ασυνεννοησία, ασυμφωνίες, πολλές προτάσεις για αγωνιστικές κινητοποιήσεις, χωρίς κοινή συνισταμένη.

Μερικοί μάλιστα διεκδικούν και το αλάθητο της πρότασης του και δεν μετακινούνται ούτε εκατοστό απ' αυτή, εσκεμμένη κωλυσιεργία, ένοχη σιωπή, μούγκα μέχρι παρεξηγήσεως. Μάλιστα πολλές φορές νομίζεις ότι ορισμένοι βάζουν πλάτη για να περάσουν όσο το δυνατόν πιο ανώδυνα τα μέτρα και με λιγότερο κόστος για τον πολιτικό τους φορέα.

Και σαν να μην έφταναν όλα αυτά, έρχονται τώρα και θέλουν να μας επιβάλουν και τη δεύτερη αποικιοκρατική συμφωνία την οποία αποκαλούν μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα ενόψει μάλιστα επερχόμενης θερινής ραστώνης. Ξέρουν αυτοί από timing. Υποβάλλοντάς μας για μια ακόμα φορά σε μια χημειοθεραπεία που αν δεν υποστείς θα φορέσεις το ξύλινο κοστούμι πολύ νωρίτερα. Πάντως θα το φορέσουμε αργά ή γρήγορα.

Αγαπητοί συνάδελφοι, φαίνεται ότι περνάμε το κατώφλι αυτού που σήμερα κάποιιοι αποκαλούν μεταδημοκρατία. Όπου τις τύχες των λαών δεν θα τις έχουν οι νόμιμα εκλεγμένες κυβερνήσεις, αλλά διάφοροι οικονομικοί οίκοι και άλλα ευαγή ιδρύματα όπως είναι το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Αν ευοδωθεί η προσπάθεια των προθύμων και εδραιωθεί ο φόβος της χρεοκοπίας στην ψυχή των εργαζομένων και πείσουν την κοινωνία ότι ο μόνος δρόμος για να βγούμε απ' το αδιέξοδο είναι μόνο αυτός του μνημονίου, δε νομίζω ότι υπάρχει λόγος ύπαρξης για το συνδικαλιστικό κίνημα και τους εκφραστές του.

Όλα θα εξαρτηθούν απ' την αντίσταση που θα προβάλλουμε ώστε να μην επιτρέψουμε να αφανιστούν κατακτήσεις τόσων ετών. Σας ευχαριστώ.

ΒΑΣΣΟΥ Φ.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΙΕΡΙΑΣ

Κύριε Πρόεδρε, φίλες και φίλοι συνάδελφοι, καλούμα-

στε σήμερα να κρίνουμε τα πεπραγμένα της ΔΟΕ της τελευταίας διετίας. Βέβαια είναι γνωστό σε όλους ότι πεπραγμένα δεν υπάρχουν. Όμως είναι βέβαιο ότι η διετία που πέρασε ήταν η χειρότερη συνδικαλιστική διετία από την ίδρυση της ΔΟΕ.

Δεχθήκαμε το μεγαλύτερο πλήγμα στα εργασιακά, οικονομικά, εκπαιδευτικά, συνταξιοδοτικά. Μας τα πήραν όλα. Και εδώ γεννάται το θέμα για την ΠΑΣΚ και ιδιαίτερα για τον πρώην Πρόεδρο της ΔΟΕ, ο οποίος την εκπροσώπησε, πού ήσασταν κύριοι της ΠΑΣΚ στη διετία, όπου κατέρρευσαν τα πάντα στην εκπαίδευση;

Πού ήσασταν κρυμμένοι όταν είχαμε μειώσεις αποδοχών ενώ κάποτε ήσασταν μπροστάρηδες για τον τρόπο που θα παίρναμε την αύξηση. Πού ήσασταν κρυμμένοι όταν γίνονταν συγχωνεύσεις σχολείων ενώ κάποτε ήσασταν στην πρώτη γραμμή της επικαιρότητας, τότε που το Υπουργείο Παιδείας δεχόταν την πρότασή μας για τη μείωση της αναλογίας μαθητή και εκπαιδευτικού στο 1 προς 25;

Πού ήσασταν κρυμμένοι όταν επιβλήθηκε η τριετία για το νεοδιόριστο και η διετία για τις νέες οργανικές; Ενώ κάναμε μεγάλες μάχες και η τότε Υπουργός δέχθηκε τους διορισμούς 60 – 40. Και τώρα θα ήθελα να αναφερθώ στους συναδέλφους εδώ της αριστερής πτέρυγας, σε εσάς. Πρέπει να πάψετε να θεωρείτε τους εαυτούς σας τους μεγάλους αγωνιστές, οι οποίοι παλεύουν για τα δικαιώματα των εκπαιδευτικών και για τους εκπαιδευτικούς.

Είστε ομάδες που τις τρέφει ο λαϊκισμός και η αντίδραση. Είστε ομάδες που δεν πείθουν. Είστε ομάδες που δεν σας εμπιστεύονται οι συνάδελφοι. Πάψτε επιτέλους, γιατί αν θέλατε να βοηθήσετε τον κλάδο μας, θα επιτρέπατε σήμερα να είναι εδώ η κα Διαμαντοπούλου και να μας πει... Ακριβώς μαζί με την ΠΑΣΚ πήρατε απόφαση να μην καλέσουμε εδώ, να μη γίνει πανηγυρική.

Δεν επιτρέπατε να έρθει εδώ η κα Διαμαντοπούλου και να μας πει αυτά που λέει εκ του ασφαλούς στα ΜΜΕ και να μας απαντήσει αν όλα αυτά που κάνει τα κάνει για παιδαγωγικούς λόγους. Για όλους αυτούς τους λόγους πρέπει να καταδικάσουμε τα ανύπαρκτα πεπραγμένα.

Πρέπει να μάθετε ναδέχεστε κριτική, γιατί αν θεωρείτε τους εαυτούς σας ότι είστε οι μεγαλύτεροι δημοκράτες, ενώ στην ουσία είστε οι μεγαλύτεροι φασίστες. Για όλους αυτούς τους λόγους πρέπει να καταδικάσουμε τα ανύπαρκτα πεπραγμένα τα οποία προήλθαν από την κομματική πειθαρχία της ΠΑΣΚ και απ' την γραφικότητα των παρατάξεων της Αριστεράς.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΡΑΣ Ι.**ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΓΛΥΦΑΔΑΣ**

Συνάδελφοι καλησπέρα. Δυο αράδες εκτός χρόνου για την πρωινή μας εικόνα. Θυμίζει πάρα πολύ τους στίχους που λένε, «ακέφαλοι μας συμβουλεύουν, κουλοί μας δείχνουν το δρόμο, κουτσοί μας οδηγούν». Τι εννοώ. Το πρωί ο Πρόεδρος της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας δε δείλιασε να εφαρμόσει την άμεση δημοκρατία της ομόφωνης απόφασης της Γενικής Συνέλευσης της Νίκαιας, αλλά έκανε μια σαφή πολιτική επιλογή. Διάλεξε να υπερασπίζεται μία κουτσή δημοκρατία με το λιβάνισμα του Καταστατικού.

Τι θυμίζει αυτό συνάδελφοί μου; Αυτό θυμίζει ότι γίνεται στην πλατεία Συντάγματος και στις πλατείες της Ελλάδας. Που κατακλύζεται από εκατοντάδες χιλιάδες λαού ενώ μέσα στη Βουλή, μια «νομιμοποιημένη» μειοψηφία σε ολομέλειες που υπάρχουν 25 βουλευτές αποφασίζουν για τη λεηλασία της ζωής όλων μας.

Προχωρώ στα πεπραγμένα. Και άλλοι συνάδελφοι στάθηκαν στο πανό της Ομοσπονδίας. Συμφωνούμε ή δε συμφωνούμε όλοι μέσα σε αυτή την αίθουσα, ότι έπρεπε να γράφει συναγερμός και τις μέρες αυτές του Συνεδρίου, που έχει στραμμένα τα μάτια της όλη η ελληνική κοινωνία και τα άλλα εργατικά συνδικάτα πάνω στη Διδασκαλική Ομοσπονδία, ένα απ' τα μεγαλύτερα συνδικάτα της χώρας το δικό μας, να λέει συναγερμός, από κάτω να βάζει:

Άρνηση, διαγραφή του χρέους, αποδέσμευση από ΔΝΤ, από ΕΕ, ανατροπή του μνημονίου, όχι στο μεσοπρόθεσμο. Και τι άλλο να λέει συνάδελφοι; Να λέει αυτό που ενοποιεί όλους μας, να λέει ότι το κεφάλαιο δεν έχει πατρίδα, εμείς έχουμε.

Τι κάναμε εμείς ως εκπαιδευτικοί απ' το '81 και μετά; Απ' το '81 και μετά εκείνο που έκανε η παντοκρατορία της ΠΑΣΚ στον κλάδο, ήταν να διεκδικεί τι; Γνήσια ΑΤΑ. Δηλαδή κέρματα, συνδικαλισμό με το κομμάτι, με το φασόν.

Το ίδιο νήμα διεκδικήσεων μας πήγε μέχρι πρόσφατα που διεκδικούσαμε 176 ευρώ και γέμιζαν οι τσέπες των διηγητών. Αυτή είναι η «παντοκρατορία» της ΠΑΣΚ συνάδελφοι. Και το λέμε με μεγάλη έγνοια για τον κλάδο.

Τι διεκδικούμε σήμερα πάνω-κάτω όλες οι πτέρυγες του κλάδου; 1.400 ευρώ. Θα πρέπει να πούμε λοιπόν, ότι την ώρα που ο καπιταλισμός ανατρέπει τα πάντα και αυτοί που τον εφαρμόζουν στην Ελλάδα, η κυβέρνηση και οι συνοδοιπόροι της ΝΔ και ΛΑΟΣ, από πού θα τα πάρουμε τα λεφτά; Θα τα πάρουμε από το κεφάλαιο, απ' τις μεγάλες πολυεθνικές, απ' τις απαλλαγές απ' τις τράπεζες.

Και για να ενισχυθεί η συλλογική μας δράση θα πάμε και στα χρόνια της υπεύθυνης πολιτικής στάσης του ΠΑΣΟΚ, όπου όλοι εδώ μέσα στην κεντρική πτέρυγα εξυμνούσαν τον υπεύθυνο πολιτικό, το Σημίτη, ενώ οι αριθμοί λένε άλλα. Λένε ότι έβγαζε 2.200 δις από αμοιβαία κεφάλαια και καταθέσεις, ενώ οι εθνικές παρατάξεις του κλάδου ΠΑΣΚ και ΔΑΚΕ αν δεν κάνω λάθος, διορθώστε με, ζητούσαν τα ψίχουλα του καπιταλισμού. Αυτό ζητούσαν.

Να βάλω μια άλλη διάσταση και ολοκληρώνω. «Νέο» σχολείο. Υπάρχει στη δουλειά μας κάτι που πολλές φορές ξεχνάμε και αυτό είναι το παιδαγωγικό περιεχόμενο. Το νέο σχολείο έγινε η παντιέρα της Διαμαντοπούλου, την οποία βέβαια στο 3^ο Συνέδριο την κάλεσε η ΠΑΣΚ για να της τα «ψάλλει» όπως λέει, αλλά συνάδελφοί μου η ζωή έχει μία όψη.

Δε γίνεται συνάδελφοι και με την κυβέρνηση και με τη μαχόμενη εκπαίδευση. Όπως στη ζωή η διγαμία δεν επιτρέπεται, δεν επιτρέπεται και σε αυτήν εδώ την αίθουσα. Ή με τον κλάδο ή με την κυβέρνηση. Στο νέο σχολείο λοιπόν που έγινε παντιέρα της κυβερνητικής πολιτικής μήπως μειώθηκε η σχολική αποτυχία; Δε μειώθηκε αλλά αυξήθηκε. Το «νέο» σχολείο αύξησε τις ταξικές ανισότητες. Γιατί;

Γιατί παράλληλα η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ κόβει το μισθό της μάνας, απολύει τον πατέρα, συγχωνεύει τα σχολεία που πάνε τα παιδιά του λαού μας. Και δεν έπιασε και μια άλλη πτυχική. Ποια πτυχική συνάδελφοι; Εμείς δεν μπορούμε να μιλάμε μόνο γι' αυτά που μας αφαιρούν. Αφαιρούν και την προοπτική του τόπου. Γιατί στο περιεχόμενο σπουδών η μεγάλη ιδεολογική μηχανή του ΠΑΣΟΚ η Άννα Φραγκουδάκη, τι λέει; Ιστορία π.χ. με το κομμάτι. Όχι ιστορία των λαών. Όχι ιστορία των μαχών του ψωμιού που έχει δώσει η εργατική τάξη και οι εργαζόμενοι. Αυτό λέει.

Ολοκληρώνω. Εκείνο που μας ενοποιεί, που πολλές φορές διαχωρίζεται στους διαδρόμους του συνεδρίου, είναι η καταγωγή μας. Πιστεύω στην καταγωγή πατρός σε όλους μας γράφει, ή αγρότης ή υπάλληλος ή μικρομεσαίος. Και στην καταγωγή μάνας του καθενός εδώ μέσα λέει μόχθος. Άρα με βάση αυτό το μόχθο θα πορευτούμε.

Και με ένα άλλο στοιχείο. Σε αυτές τις αίθουσες δεν πλανιέται μόνο ό,τι έχουμε εμείς στο κεφάλι και η αδράνεια η δικιά μας. Πλανιούνται οι καταβολές προκοπής του κλάδου και όλη η αγωνιστική του παρακαταθήκη. Εδώ μέσα πλανιούνται οι μορφές του Γληνού, του Δελμούζου, της Ρόζας Ιμβριώτη. Βρίσκονται οι συνάδελφοι που το '97 και το '98 στους διαγωνισμούς του ΑΣΕΠ αλυσοδέθηκαν για να μην περάσει στην εκπαίδευση η εργασία με το κομμάτι. Και

πλανιέται και η απεργία του 2006.

Θα πάμε λοιπόν με έναν αγώνα κρυμμένοι πίσω απ' την αναγκαιότητα των πανεργατικών αγώνων της ΑΔΕΔΥ, με το κομμάτι; Θα πάμε με την πρόταση που λέει η ΔΑΚΕ «κατά νήσους»; Ή θα περιμένουμε να συμπυκνώσουμε στο συγκεκριμένο χρόνο τον ερχομό της λαϊκής εξουσίας;

Πρέπει να πάμε με μια σαφή περιγραφή όλες οι πτέρυγες του κλάδου που να λένε, **μία γενική πολιτική απεργία με χαρακτηριστικά διάρκειας, που θα βάζει άρνηση διαγραφή του χρέους, όχι στο μεσοπρόθεσμο, κάτω το μνημόνιο, κάτω η κυβέρνηση.**

Το αυτόνομο ανεξάρτητο αγωνιστικό κομμάτι της εκπαίδευσης περάσε πολλούς κατακλυσμούς, μπήκαμε μέσα σε όλα και δε λογαριάσαμε. Το ίδιο θα πράξουμε και το επόμενο διάστημα για τον κλάδο. Σας ευχαριστώ.

ΒΑΪΝΑΣ Π. ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΙΓΑΛΕΩ

Πρώτα απ' όλα θέλω να ευχαριστήσω το προεδρείο της ΔΟΕ γιατί με αυτό το πανό που έχει αναρτήσει με κάνει να ξεχνιέμαι. Τις μέρες αυτές που τόσο πολύ σκιάζει την καθημερινότητά μας, τη ζωή μας, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, η Ευρωπαϊκή Ένωση και όλα αυτά, δεν βλέπουμε τίποτα σχετικό στο κεντρικό πανό.

Άσε που με κάνει αν θέλετε να νιώθω και νεότερος κατά 10 χρόνια, γιατί είναι σαν να είμαστε στη Γενική Συνέλευση του 2001. Αλλά ας σοβαρευτούμε συνάδελφοι. Φανταστείτε να ήταν η Γενική Συνέλευση του κλάδου τον Ιούνη του '42, να περνάνε απέξω από τη Λιοσίων τα καμιόνια των Γερμανών και εμείς να κάνουμε απλά κριτική στην κυβέρνηση Τσολάκογλου.

Βρισκόμαστε ένα χρόνο μετά την πραγματική κατοχή από το ΔΝΤ, την Ευρωπαϊκή Ένωση, την τρόικα και την κυβέρνηση Παπανδρέου που δεν είναι απλά κυβέρνηση Τσολάκογλου, είναι μέρος της κατοχής. Ένα χρόνο που έχουμε χάσει, ένα μεγάλο μέρος απ' το μισθό μας, απ' τα εργασιακά μας δικαιώματα και που μπροστά μας έχουμε στην κυριολεξία ένα χειμώνα σαν το χειμώνα του '42-'43, με χιλιάδες φτωχούς, με χιλιάδες ανέργους, με πείνα.

Και γι' αυτό χωρίς πραγματικά καμιά υπερβολή χαρακτηρίζω αυτή την κυβέρνηση κατοχική κυβέρνηση. Έχουμε πίσω μας περικοπή μισθών, διάλυση της ασφάλισης, των δικαιωμάτων και μπροστά μας επίσης μειώσεις μισθών, διάλυση οτιδήποτε έχει μείνει στον τομέα εργασιακών δικαιωμάτων. Έχουμε τους νέους Διευθυντές, πειθαρχικούς

Προϊσταμένους και manager, έχουμε τα πειραματικά σχολεία, έχουμε τη διάλυση της εκπαίδευσης.

Έχουμε ένα Σεπτέμβρη που τα σχολεία θα είναι σε τραγική κατάσταση (χωρίς εκπαιδευτικούς, χωρίς βιβλία κλπ) και θα έχουμε μαζί με όλα αυτά και το περίφημο δημοψήφισμα του Παπανδρέου – Πάγκαλου που χωρίς καμιά φειδώ μας λένε ότι έχει σκοπό τη νομιμοποίηση της απόλυσης των δημοσίων υπαλλήλων, με απλό διευθυντικό δικαίωμα.

Μάλιστα χθες έγινε δεκτή και η παρέμβαση της τρόικα ώστε στους οργανισμούς που θα καταργηθούν, οι υπάλληλοι τους δε θα περάσουν μέσω ΑΣΕΠ για να επαναξιολογηθούν όπως μας λέγανε, αλλά να μπαίνουν σε ένα χρόνο εφεδρεία, με μισθό των 600 ευρώ, δηλαδή παράταση του χρόνου του επιδόματος ανεργίας και μετά να απολύονται. Τα όργανα άρχισαν.

Και τι κάνει η ΔΟΕ για όλα αυτά; Τι έκανε; Δεν υπήρχε για τη ΔΟΕ μνημόνιο, δεν υπήρχε ΔΝΤ, αλλά δεν υπήρχαν και τα υπόλοιπα. Απ' ότι είδαμε τουλάχιστον ούτε οι συγχωνεύσεις υπήρχαν. Ποια ήταν η παρέμβασή της; Ακόμα και για τους συναδέλφους από ΕΣΠΑ που υπογράφανε πραγματικά απαράδεκτες συμβάσεις και ήταν απλήρωτοι δεν έκανε τίποτα.

Δεν έχω χρόνο όμως να επεκταθώ ιδιαίτερα. Θέλω να κάνω απλά μια έκκληση. Κάποιοι χαρακτήρισαν την παρέμβασή μου χθες για το θέμα της Νίκαιας που ήταν απλά μια αυτόνομη παρέμβαση για να τεθεί η αναγνώριση στο Σώμα όπως έχει γίνει τόσες φορές ως πολιτικό τσαμπουκά. Αποδέχομαι το χαρακτηρισμό και προκαλώ τους συναδέλφους της ΠΑΣΚ να βρουν τον πολιτικό τσαμπουκά να καταθέσουν τις κομματικές τους ταυτότητες, να πάψουν να είναι συνυπεύθυνοι, γιατί είστε συνυπεύθυνοι συνάδελφοι σε αυτή την τραγική επιλογή για το μέλλον της χώρας και των εργαζόμενων. Πρέπει εδώ και τώρα να βγείτε στους δρόμους, στις πλατείες, να πείτε όχι στο μεσοπρόθεσμο, να πείτε να πέσει η κυβέρνηση Παπανδρέου.

Να πείτε να πέσει η κυβέρνηση του Παπανδρέου γιατί, όπως είπε και ένας άλλος συνάδελφος, όταν θα έρθει το ελικόπτερο θα ψάχνετε θέση. Το πρόβλημα είναι όμως συνάδελφοι της ΠΑΣΚ, ότι δε θα βρείτε θέση στα ελικόπτερα, γιατί οι Γερμανοί όταν έφυγαν δεν πήραν μαζί τους και τους δοσίλογους.

Την ίδια πρόκληση απευθύνω και στους συναδέλφους της ΔΑΚΕ. Κοιτάξτε συνάδελφοί μου, αυτή τη στιγμή είστε σε μια πλεονεκτική θέση. Δεν κυβερνάει ο Σαμαράς. Αλλά ήδη χθες ο Σαμαράς αποδέχθηκε να περάσει με συνοπτικές διαδικασίες, μεσοπρόθεσμο και ρυθμιστικοί νόμοι. Φαί-

νεται ανοιχτά πλέον ότι υπάρχει συναίνεση. Αν το θέμα σας είναι την κυβέρνηση Τσολάκογλου να τη διαδεχθεί η κυβέρνηση Ράλλη, εντάξει. Διαφορετικά και εσείς πρέπει να πάρετε θέση.

Συνάδελφοι του ΠΑΜΕ, αν ο Λένιν είχε φτιάξει ΠΑΜΕ, η Οκτωβριανή Επανάσταση θα ήταν ακόμα απλή διακήρυξη για λαϊκή εξουσία και λαϊκή οικονομία.

Γι' αυτό χρειάζεται εδώ σήμερα, αύριο, μεθαύριο, να διαμορφώσουμε ένα αγωνιστικό σχέδιο τέτοιο, που το Σεπτέμβρη να μας βρει σε μια απεργία, η οποία θα αποτελέσει την αφετηρία για μια γενική πολιτική απεργία διάρκειας.

ΓΑΛΑΝΗΣ Γ.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΕΙΡΑΙΑ «Η ΠΡΟΟΔΟΣ»

Αγαπητοί συνάδελφοι, ο τίτλος του Συνεδρίου της Ομοσπονδίας θα έπρεπε να είναι ο εξής: «Τέλος εποχής, τέλος των αυταπατών». Ποιες είναι οι βασικές επιλογές της κυβέρνησης; Ξεπούλημα δημόσιας περιουσίας. Κατάργηση κάθε εργατικού δικαιώματος. Μειώσεις μισθών και συντάξεων. Μηδενικούς διορισμούς στην εκπαίδευση. Κατάργηση σχολείων. Κατάργηση διδασκαλείων. Αξιολόγηση.

Να συνεχίσω; Ξέρετε ποιο θα είναι το τέλος; Η κατάργηση της μονιμότητας! Θα επιχειρηθεί μάλιστα με δημοκρατικό τρόπο, με δημοψήφισμα. Όλοι γνωρίζουμε τη συζήτηση που έχει ανοίξει η κυβέρνηση και προσωπικά ο ίδιος ο ΓΑΠ το φθινόπωρο να πάει σε δημοψήφισμα με σκοπό να καταργήσει τη μονιμότητα. Ποια είναι η θέση της ΠΑΣΚ γι' αυτό; Αν δεν κάνω λάθος είστε στο ίδιο κόμμα με τον Πάγκαλο και τον Παπανδρέου που ζητάνε δημοψήφισμα για να καταργηθεί η μονιμότητα.

Αγαπητοί συνάδελφοι, η πλειοψηφία της Ομοσπονδίας είναι σε άλλο τόπο και χρόνο. Κοιτάξετε το σύνθημα. «Οι αγώνες μας φραγμός στα σχέδιά τους. Όχι στην κυβερνητική πολιτική της λιτότητας και της υποβάθμισης της ζωής μας». Πέρσι, πρόπερσι, πριν από 10, πριν από 20 χρόνια, το ίδιο δε θα μπορούσε να είναι;

Βρισκόμαστε στο 2011, ένα χρόνο μετά το μνημόνιο, που η κυβέρνηση του γιου του Ανδρέα Παπανδρέου χέρι – χέρι με την κόρη του Μητσοτάκη και παρέα

με το ΛΑΟΣ, όχι το «λαός στην εξουσία», τυραννούν τις ζωές μας και τις καταστρέφουν. Και αυτό είναι και δική σας ευθύνη. Το συνδικαλιστικό ΠΑΣΟΚ ψήφισε τον ΓΑΠ για να γίνει αρχηγός του ΠΑΣΟΚ και Πρόεδρος της κυβέρνησης.

30 χρόνια τώρα τούτος ο τόπος και τούτος ο κλάδος πορεύονταν με ένα συμβόλαιο, το οποίο είχε τη σφραγίδα του Κωνσταντίνου Καραμανλή, το ανανέωσε ο Ανδρέας Παπανδρέου και είχε χοντρά – χοντρά τα εξής στοιχεία:

Αύξηση του βιοτικού - ακριβέστερα του καταναλωτικού- επιπέδου των εργαζόμενων, χωρίς ταυτόχρονα τη μείωση των κοινωνικών και οικονομικών ανισοτήτων, χωρίς να παίρνει τα λεφτά απ' τους έχοντες, χρησιμοποιώντας ως από μηχανής θεούς τις επιδοτήσεις, τις χρηματιστηριακές φούσκες, το πλαστικό χρήμα.

Τελειώνει αυτό το συμβόλαιο. Προσπάθησε ο Μητσοτάκης να το σπάσει και έφυγε. Ο ΓΑΠ το διαρρηγγύει, το σπάει τώρα. Και μαζί του τελειώνουν και τα συνδικάτα όπως τα γνωρίσαμε, που ο καθένας αρκεί να είχε κάποιο γνωστό στον κατάλληλο χρόνο, στη κατάλληλη θέση, για να λύσει το πρόβλημά του.

Τέλειωσε αυτή η περίοδος. Αναρωτηθείτε τι σας έμεινε. Οι αποσπάσεις τέλος. Οι μεταθέσεις τέλος. Σας έχουν μείνει ακόμα οι θέσεις των Διευθυντών να παζαρέψετε. Σας φτάνει αυτό; Είμαστε στο βρόμικο 2011 αγαπητοί συνάδελφοι και πρέπει όσο το δυνατόν πιο γρήγορα να το αντιληφθούμε.

Αποτελεί λύση, πολιτική επιλογή που να υπερασπίζεται τα συμφέροντα των εργαζόμενων, η Νέα Δημοκρατία και ο Αντώνης Σαμαράς; Πού εστιάζει τη διαφωνία του με την κυβερνητική πολιτική; Όχι φυσικά στα ιερά και τα όσια του συστήματος αλλά στο μείγμα των ακολουθούμενων πολιτι-

κών και ιδιαίτερα στη μεγάλη φορολογία. Εύκολα φαντάζομαι μπορούμε να συμφωνήσουμε ότι αυτά δεν είναι τα μεγαλύτερα προβλήματα των ανέργων, των εργαζόμενων και του δημόσιου σχολείου. Είδε κανείς πουθενά μια δήλωση, για παράδειγμα, ότι θα ξανανοιξουν τα Διδασκαλεία όταν έρθει στην κυβέρνηση; Ότι θα ξανανοιξει τα σχολεία που κατάργησε η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ; Ούτε για τα μάτια του κόσμου, για αντιπολιτευτικούς λόγους δεν έκανε καμία τέτοια δήλωση.

Η πλειοψηφία των εργαζόμενων μοιάζει να έχει παγώσει απέναντι στην επίθεση που δέχονται. Η μέθοδος του σοκ που ακολούθησαν οι κυρίαρχοι φαίνεται να έχει αποτελέσματα, αφού οι απαντήσεις των εργαζόμενων δεν ανταποκρίνονται στη βιαιότητα της επίθεσης που δέχονται.

Τεράστιες ευθύνες για την κατάσταση αυτή έχουν οι συνδικαλιστικές ηγεσίες. Κάποιες από αυτές, με χαρακτηριστικότερη περίπτωση την ηγεσία της ΓΣΕΕ, αποδέχτηκαν το πολιτικό πλαίσιο του μνημονίου, ελπίζοντας μάταια ότι θα μπορούσαν μέσα στο πλαίσιο αυτό να προφυλάξουν κάποια στοιχειώδη δικαιώματα.

Κάποιες άλλες, αν και προσπάθησαν να αμφισβητήσουν το μνημόνιο και την πολιτική του, δεν κατάφεραν να συγκεντρώσουν γύρω τους επαρκείς αγωνιστικές δυνάμεις, ως αποτέλεσμα τόσο της διαφορούμενης στάσης τους στα επίδικα ζητήματα του παρόντος όσο και της μακροχρόνιας απομάκρυνσης τους από τους εργατικούς αγώνες, τις ανάγκες και τις αξίες του κόσμου της δουλειάς. Η πλειοψηφία του Δ.Σ. της ΔΟΕ ακολούθησε, κατά περίπτωση, τις δύο αυτές πρακτικές.

Άλλες πάλι, αν και έχουν να επιδείξουν μακρά αγωνιστική παρουσία στο εργατικό κίνημα και σαφείς θέσεις αμφισβήτησης της κυρίαρχης πολιτικής, δεν κατάφεραν να συσπειρώσουν ευρύτερες δυνάμεις εργαζόμενων, αφού από τη μία έθεταν ως προϋπόθεση για την όποια κοινή δράση την κομματική συμπόρευση και από την άλλη υποτίμησαν την ανάγκη για τη διαμόρφωση πολιτικής που θα έβγαζε τους εργαζόμενους και τη χώρα από το αδιέξοδο.

Τέλος, εκείνες οι δυνάμεις που προσπάθησαν να ξεπεράσουν τις παραπάνω αδυναμίες (π.χ. συντονισμός πρωτοβάθμιων σωματείων), ήταν πολύ μικρές και διστακτικές για να σηκώσουν το βάρος αυτό.

Σήμερα, για να είναι χρήσιμο το συνδικαλιστικό κίνημα στους εργαζόμενους, πρέπει να συγκρουστεί αποφασιστικά με τις κυρίαρχες πολιτικές, να ενώνει τους εργαζόμενους στην πάλη αυτή ξεπερνώντας τόσο μικροπαραταξια-

κές λογικές και κομματικές περιχαρακώσεις όσο και τις κυβερνητικές προσπάθειες διαίρεσης του κόσμου της δουλειάς, να ακούει τη θέληση της βάσης του, να ξεκόψει από πρακτικές επαγγελματικού και καριερίστικου συνδικαλισμού, να συμβάλλει στην αναζήτηση συνολικών φιλεργατικών λύσεων.

Αγαπητοί συνάδελφοι, το συνέδριο δεν πρέπει να τελειώσει χωρίς μια απόφαση σε αγωνιστική κατεύθυνση. Σε λίγες μέρες μπαίνει η ταφόπλακα του μεσοπρόθεσμου. Προτείνω να κατεβάσουμε το πανό σήμερα και να γράψουμε κάτι που όλους μας ενώνει. «Δε θα περάσει το μεσοπρόθεσμο. Όλοι στους δρόμους». Θα κάνουμε τα πάντα να μην περάσει το μεσοπρόθεσμο, που θάβει τις ζωές μας.

Δεν έχουμε δικαίωμα να θάψουμε τις ζωές τις δικές μας και δυο γενιών ακόμα. Καλώ του συνέδρους που με ευκολία επιδίδονται σε επίδειξη τσαμπουκά μέσα στο συνέδριο και απέναντι σε συναδέλφους, να επιδείξουν αυτή τη συμπεριφορά στον Πάγκαλο στον ΓΑΠ και στην κυβέρνησή τους. Ίσως φανούν και κάπου χρήσιμοι.

Αγαπητοί συνάδελφοι, καμιά φορά ο χρόνος μετράει πολύ πυκνά. Νομίζω ότι το καταλάβαμε πολύ καλά το τελευταίο διάστημα. Πέρασε ένας χρόνος κατά τον οποίο η κυβέρνηση σάρωνε κάθε εργατικό δικαίωμα και ξεπουλούσε ό,τι μπορούσε αλλά οι αντιδράσεις των εργαζόμενων δεν της δημιούργησαν άλυτα προβλήματα. Από τις 25 Μάη και μετά βγήκε η βαθιά Ελλάδα, βγήκαν οι εργαζόμενοι στις πλατείες και ανατράπηκαν τα πάντα τουλάχιστον στο επίπεδο της ελπίδας.

Υπάρχει ελπίδα πια ότι οι μέρες της κυβέρνησης είναι μετρημένες. Ότι θα πάρει μαζί της και τις αντιλαϊκές πολιτικές. Αυτή την ελπίδα πρέπει να την ενισχύσουμε με την απόφαση του Συνεδρίου. Δεν μπορεί να μην πάρει απόφαση το Συνέδριο για το μεσοπρόθεσμο. Δεν μπορεί να μην πάρει απόφαση για το σχολείο της αγοράς. Δεν μπορεί να μη βάλει φραγμό στην προσπάθεια που κάνει η Διαμαντοπούλου να τελειώσει το δημόσιο σχολείο.

Η οικονομική χρεοκοπία του ελληνικού καπιταλισμού μετατρέπεται σε κοινωνική και πολιτική κρίση ιστορικών διαστάσεων. Η έκρηξη είναι αναπόφευκτη, όπως η πυρκαγιά στο πευκόδασος μέσα στο λιοπύρι και τα μελέμια του Αυγούστου, αλλά η έκβασή της δεν είναι καθόλου δεδομένη. Οι προκλήσεις είναι πελώριες και το βάρος των ιστορικών ευθυνών απέναντι στον κόσμο της εργασίας ασήκωτο για τους ώμους οπουδήποτε κλάδου, οποιασδήποτε μεμονωμένης πολιτικής δύναμης της Αριστεράς. Το κρίσιμο ζήτημα της δημιουργίας ενός μεγάλου, μαχόμενου λαϊκού με-

τώπου, ικανού να ανατρέψει το μνημόνιο, να ρίξει την κυβέρνηση, να βάλει τους ενόχους της μεγάλης κλοπής στη φυλακή και να ανοίξει το δρόμο για την εφαρμογή φιλεργατικών πολιτικών, έρχεται επί τάπητος και το ερώτημα μας αφορά όλους: Αν όχι τώρα, πότε;

ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ ΘΟΔΩΡΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΑΘΗΝΑ»

ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ! ΠΑΝΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΛΑΪΚΟΣ ΞΕΣΗΚΩΜΟΣ ΚΑΙ ΔΡΑΣΗ ΤΩΡΑ! ΟΛΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΚΑΙ ΣΤΙΣ ΠΛΑΤΕΙΕΣ! ΑΠΕΡΓΙΕΣ, ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ, ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ.

Ένα και πλέον χρόνο μετά την υπαγωγή της χώρας στο μνημόνιο η κοινωνία βρίσκεται στο σημείο μηδέν. Μισθοί και συντάξεις πετσοκόβονται, εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι οδηγούνται στην ανεργία και την ανασφάλεια, έμμεσοι φόροι σε ήδη πρώτης ανάγκης θέτουν σε αμφισβήτηση ακόμα και την επιβίωση. Την ίδια στιγμή μεγάλα τμήματα του πληθυσμού οδηγούνται στην απόγνωση, κοινωνικές ομάδες γίνονται απλά νούμερα στη στατιστική των κυρίαρχων ελίτ που τις αντιμετωπίζουν πια είτε ως σκουπίδια είτε τις ωθούν να ζουν από αυτά... **ΕΡΧΟΝΤΑΙ ΧΡΟΝΙΑ ΔΥΣΚΟΛΑ...! Η «κατάσταση εκτάκτου ανάγκης» που σε κάθε ευκαιρία επικαλούνται οι κυβερνώντες δεν είναι τίποτα άλλο παρά η απόσπαση εν λευκώ επιταγής από την κοινωνία, ώστε να συνεχίσουν να καταστρέφουν τις ζωές μας, με την απρόσκοπτη αναδιανομή του κοινωνικού πλούτου προς τους κατέχοντες, τη διόγκωση των κοινωνικών ανισοτήτων, τη φτώχεια, τον κοινωνικό αποκλεισμό.** Παράλληλα, η ανίερη συμμαχία πολιτικής και οικονομικής εξουσίας ενώνεται και πάλι ενάντια στο φάντασμα της κοινωνικής οργής. Βασίζεται περισσότερο στην άσκηση αρχικά μιας συγκαλυμμένης καταπίεσης πριν καταλήξει στην καταστολή της κοινωνικής διαμαρτυρίας με τόνους χημικών, στην επιστράτευση απεργών ή σε χαλκευμένες κατηγορίες απέναντι σε αγωνιστές του κινήματος. Στόχος τους είναι μέσα από την ποινικοποίηση των αγώνων και το φόβο, τη μισαλλοδοξία και την εξαπάτηση να γλιτώσουν για μια ακόμα φορά το τομάρι τους. Για να διασωθούν επιστρατεύουν όλους τους μηχανισμούς ελέγχου της γνώμης, της συνείδησης και συμπεριφοράς. Πρωτοστάτες σ' αυτή την τεραστίων διαστάσεων καθεστωτική εκστρατεία αποτελούν τα ΜΜΕ που διαστρεβλώνουν, συκοφαντούν, κάνουν κρατική προπαγάνδα και πλήυση εγκεφάλου και κατασκευάζουν ακόμα και την ίδια την

πραγματικότητα ως τέτοια.

Αυτό που τους ενώνει όλους είναι αυτό που τους ενώνει διαχρονικά. Η πλήρης αρπαγή του κοινωνικού πλούτου. Πότε με όχημα την «οικονομική εξυγίανση», την ανάπτυξη, την ανταγωνιστικότητα και πότε με την «πράσινη ανάπτυξη» ξεπουλούν και παραδίδουν τον κοινωνικό πλούτο στην αδηφάγα επιθυμία των αγορών για κέρδος. Τα σχέδια τους απροκάλυπτα και κυνικά. Το περίφημο έλλειμμα τους 2009 (30 δις) που «μας οδήγησε» στο Μνημόνιο δημιουργήθηκε από την κοινή ευρωπαϊκή απόφαση να δώσουν σε μια νύχτα 28 δις για να ενισχύσουν το τραπεζικό σύστημα. Αλλά και μετά το μνημόνιο συνολικά 100 δις, σχεδόν το σύνολο το χρημάτων του μνημονίου, ενίσχυσαν αλληπάλληλα τους τραπεζίτες.

Με το μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα και το Σύμφωνο για το Ευρώ, η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, η ΕΕ και το ΔΝΤ, πιέζουν αόριστα για την υλοποίηση του επαίσχυντου Μνημονίου με κλιμάκωση της ιδεολογικής τρομοκρατίας για «πτώχευση». Την ίδια στιγμή κηρύσσουν 20ετή «ελεγχόμενη χρεοκοπία» του εισοδήματος των εργαζομένων και των συνταξιούχων, εφαρμόζουν «στάση πληρωμών» στα νοσοκομεία, την παιδεία και την κοινωνική πρόνοια και ανεβάζουν τα ληστρικά επιτόκια των τραπεζών. **Αμφισβητούν τα βασικά δικαιώματα σε Παιδεία και Υγεία, με τη βάρβαρη εισαγωγή της αγοράς, την επιχειρηματικότητα, την κατηγοριοποίηση, την χωρίς προηγούμενο υποχρηματοδότηση, το χτύπημα του δημόσιου σχολείου και την ιδιωτικοποίηση των λειτουργιών του.** Μετατρέπουν τέλος την ελληνική κοινωνία σ' ένα απέραντο πειραματικό εργαστήριο, ώστε να εξαπλώσουν τις ίδιες πρακτικές σε βάρος της μισθωτής εργασίας πανευρωπαϊκά.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

Αναμφίβολα για πολλούς συναδέλφους εδώ μέσα και μεταξύ αυτών για έναν συνάδελφο που αναφέρθηκε την πρώτη ημέρα του συνεδρίου στον Μπακούνιν, θέλοντας να απαξιώσει συνολικά την ανατρεπτική συλλογική δράση απέναντι στα βάρβαρα μέτρα και στην επίθεση των κυβερνώντων που δεν έχει τέλος, έχουμε να πούμε, ότι ο Μπακούνιν μεταξύ άλλων έλεγε ότι «**η εξουσία διαφθείρει**». Λόγια επίκαιρα σήμερα, όπου καθημερινά γίνεται κατανοητό σε ολοένα και μεγαλύτερα λαϊκά στρώματα ότι διαχρονικά η «δημοκρατική» εξουσία, εδώ και 40 χρόνια, καταλήστευει τον κοινωνικό πλούτο και εξακολουθεί να διευκολύνει τους μεγαλοεπιχειρηματίες να αυξάνουν τα κέρδη τους, ακόμα και εν μέσω της τωρινής συστημικής κρίσης. Να

γιατί υπερασπιζόμαστε το πανό μας «**ψωμί παιδεία ελευθερία, η χούντα δεν τελείωσε το '73**», που έχουμε αναρτήσει σ' αυτή την αίθουσα, τονίζοντας ότι τα βάρβαρα μέτρα που μας επιβάλλονται είναι από τα σκληρότερα σε όλη την Ευρώπη και μόνο με πρακτικές χούντας, ιδεολογικοπολιτικής τρομοκρατίας και καταστολής σε απεργούς και διαδηλωτές εφαρμόζονται από το ελληνικό κράτος.

Για την εξουσία η αντίσταση του «**χύμα λαού**», όπως παρατηρείται στις μαχητικές απεργίες, στις διαδηλώσεις, στην Κερατέα και τώρα στο Σύνταγμα, διαβάζεται σαν εκτροπή από τον κανόνα της κρατικής, κοινοβουλευτικής κυριαρχίας και εξουσίας. Ενώ για τα καθεστωτικά κόμματα και πολλές αποχρώσεις της αριστεράς θεωρείται ως πράξη απολιτικής που μπορεί να είναι παραγωγική μόνο αν είναι ελέγξιμη, πιστεύοντας ότι με τον καιρό θα την πολιτικοποιήσουν, θα την ορθολογικοποιήσουν, θα τη φέρουν στα μέτρα τους εξετάζοντάς την μηχανιστικά και χρησιμοποιώντας την εργαλειακά ως μέρος του εκάστοτε εξουσιαστικού πολιτικού τους σχεδίου.

Ωστόσο είναι προφανές ότι η παρατεταμένη κοινωνική διαμαρτυρία, που αποτυπώνεται στα συνθήματα «**ή τώρα ή ποτέ, εξέγερση λαέ**», «**οργή λαού ξεσηκωμός παντού, κάτω η κυβέρνηση του ΔΝΤ**», «**να φύγουν οι κλέφτες**» και εκφράζεται συντονισμένα στο Σύνταγμα, με τους οργανωμένους αποκλεισμούς της Βουλής από δεκάδες χιλιάδες διαδηλωτές και την Άμεση Δημοκρατία των μαζικών Λαϊκών Συνελεύσεων, αποτελεί έκφραση λαϊκής θέλησης, συναπόφασης και δράσης εργαζομένων και νεολαίας. Αποτελεί μια νέα πολιτική ταυτότητα χειραφετημένης δράσης και μια ζωντανή συνεργατική κοινότητα ενάντια στην σύσταση. Είναι αυτός ο «**χύμα λαός**» που, χωρίς τις περιχαράκώσεις του παρελθόντος, καταλύει στην πράξη τη διαμεσολάβηση, την αντιπροσώπευση, εισβάλλει βίαια στο προσκήνιο απειλώντας τους κρατούντες με την άμεση δημοκρατία των Λαϊκών Συνελεύσεων και έχει τη δυνατότητα να αντιπαρέχεται στην καταστολή με μορφές συλλογικής αυτοάμυνας και αντεπίθεσης. **Κυρίως και σε σχέση με την προσφορά καθεστωτικών θεσμικών λύσεων αποδεικνύεται κατά μοναδικό τρόπο ανυπάκουος και απείθαρχος, επικαλούμενος την πολιτική τώρα και πάντοτε σε πρώτο πρόσωπο, στο ΕΜΕΙΣ. Με τρόπους και μέσα μιας κοινωνικής πολιτικής των όλων και των ίσων, που αποκτούν φωνή με τα δικά τους ανεξάρτητα και αυτόνομα μέσα κοινωνικού μετασχηματισμού και τις αμεσοδημοκρατικές, αντιϊεραρχικές διαδικασίες και δοκιμάζουν στην πράξη το χτίσιμο του αντίπαλου δέ-**

ους των από κάτω, απέναντι στον ολοκληρωτισμό της κρατούσας κατάστασης, πιστεύοντας ακράδαντα στη δυνατότητα της αντίστασης και ότι τα πράγματα μπορεί κι αλλάζουν από σήμερα και όχι σε ένα μακρινό αβέβαιο μέλλον. Σε κομματικοκεντρικές επιλογές και σκοπιμότητες που θέλουν να απαξιώσουν τις χειραφετημένες συγκεντρώσεις στο Σύνταγμα, την αμεσοδημοκρατική διαδικασία των συνελεύσεων της πλατείας Συντάγματος, πολύ δε περισσότερο το περιεχόμενό τους και εξακολουθούν να αυτοαποκαλούνται μαρξιστές να τους πούμε ότι ο Μαρξ έλεγε ότι «**η απελευθέρωση των εργαζομένων είναι υπόθεση, χρέος και έργο των ιδίων**», κανενός άλλου, κανενός κομματικού κυβερνητικού κρατικού επιτελείου.

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες,

Η επόμενη περίοδος είναι εξαιρετικά κρίσιμη για τα εργατικά και κοινωνικά δικαιώματα και τις διεκδικήσεις μας. Θεωρούμε ότι ως εκπαιδευτικοί και ως εργαζόμενοι οφείλουμε, απέναντι στη ζωή μας και στη ζωή των παιδιών μας, να δώσουμε το μέγιστο των δυνάμεων μας για αποφασιστικούς αγώνες ανατροπής της επίθεσης κι όχι άσφαιρες ντουφεκιές. Πολύ δε περισσότερο, να τονίσουμε σε όλους τους συναδέλφους του υποταγμένου συνδικαλισμού των ΠΑΣΚ-ΔΑΚΕ, που βρίσκονται σ' αυτήν την αίθουσα και συντονισμένα σπέρνουν την ηττοπάθεια και τη μοιρολατρία, θεωρώντας τους εκπαιδευτικούς κομματικούς υποτελείς τους, τα λόγια του Ισπανού επαναστάτη Ντουρρουτί: «**ο εργαζόμενος λαός που βρίσκεται σε καταστάσεις απαξίωσης και καταπίεσης από τους κυβερνώντες, όταν είναι το αμόνι ξέρε να κρατάει και όταν είναι το σφυρί ξέρε να χτυπάει αλύπητα**». Αλύπητα τους κυβερνώντες και όσους τους στηρίζουν.

Σήμερα απαιτείται να υψωθεί ένα απειλητικό αντίπαλο δέος - αξιακό πρόταγμα απέναντι στις ύαινες της εξουσίας, κυβέρνησης-ΔΝΤ-Ε.Ε., αλλά και στον ατομικισμό, στον κατακερματισμό, στην αλλοτρίωση. Να μην αποδεχθούμε τη συνεχιζόμενη εξαθλίωσή μας και την καταστρατήγηση των εργασιακών δικαιωμάτων μας. Να πούμε κάτω το παλιό και το νέο μνημόνιο, το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα...Να μην υποταχθούμε σ' αυτούς που μας οδήγησαν εδώ, ούτε στον κομματικό κυβερνητικό συνδικαλισμό των ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ που όλο το προηγούμενο διάστημα έπαιξαν κεντρικό ρόλο για το πέρασμα αυτής της αντικοινωνικής πολιτικής, που μας καταστρέφει τη ζωή σε κοινωνικό, πολιτικό, οικονομικό επίπεδο. Να στηριχθεί η αναπτυσσόμενη ανατρεπτική συλλογική δράση και η κοινωνική εργατική αντίσταση σε ό-

λες της τις εκδοχές και τις αποχρώσεις. Γιατί όταν λέμε να φύγουν οι κλέφτες του ΔΝΤ και της Ε.Ε. σημαίνει εμείς οι ίδιοι να τους διώξουμε. Πολύ δε περισσότερο, όταν σήμερα διακυβεύονται πολλά στο εργατικό κίνημα και δεν πρέπει να εξαιρέσουμε τη ΔΟΕ -μηδέν τα πεπραγμένα της ΔΟΕ, δε θα αναφερθώ σε αυτά- για τα χαρακτηριστικά της μαχητικής αντίστασης και απάντησης απέναντι στις αντιεκπαιδευτικές πολιτικές του Υπουργείου Παιδείας και στις αντικοινωνικές πολιτικές των Μνημονίων.

Σε μια δύσκολη χρονιά όπως αυτή, η ΔΟΕ θα έπρεπε να πάρει πρωτοβουλίες, να βγει μπροστά. Αυτό δεν έγινε ούτε για τα στοιχειώδη. Ακόμα και για την περίπτωση των συγχωνεύσεων-καταργήσεων σχολικών μονάδων, των υπεραριθμίων, των νηπιαγωγείων, των ιατρικών εξετάσεων ουδεμιά πρωτοβουλία, ουδεμία στήριξη των Συλλόγων Διδασκόντων και συνολικά των συναδέλφων. Απεναντίας βαυκαλίζεται για τη συνάντηση με την κα Υφυπουργό ότι ήταν ο μέγιστος αγώνας, βαυκαλίζεται νομιμοποιώντας αυτή την άθλια κατάσταση που υπάρχει στα σχολεία και το Σεπτέμβρη θα ενταθεί. Αλλά συνάδελφοι αυτές οι λογικές και αντιλήψεις που επικρατούν στη ΔΟΕ από τις δύο κυρίαρχες παρατάξεις ΠΑΣΚ και ΔΑΚΕ δεν είναι τίποτα περισσότερο παρά η υπεράσπιση των λογικών, αντιλήψεων και πρακτικών της εναλλασσόμενης στην εξουσία κυβερνοαντιπολίτευσης ΠΑΣΟΚ και ΝΔ.

Αναμφίβολα σήμερα απέναντι στην αντικοινωνική πολιτική των κρατούντων, που αποτελεί την άλλη όψη του πλούτου που ξεχειλίζει, μοναδική ελπίδα για όλους μας είναι να βγούμε στο προσκήνιο, ξεπερνώντας φοβίες, αγκυλώσεις, καθεστωτικές «αλήθειες» και μύθους και να πάρουμε ως εκπαιδευτικοί και ως εργαζόμενοι τους αγώνες και τη ζωή στα χέρια μας. Αν απέναντι στην επιθετική πολιτική κυβέρνησης-ελληνικού κράτους-ΔΝΤ-ΕΕ, στην καταστρατήγηση των ασφαλιστικών-εργασιακών-οικονομικών δικαιωμάτων οργανώσουμε την πάλη μας σε έναν αγώνα διάρκειας με μαχητικές απεργίες, διαδηλώσεις παντού, με άμεση δημοκρατία στο δρόμο, στη ζωή, στα σχολεία. Προτείνοντας απεργιακή εβδομάδα με 3ήμερη ή πενήνήμερη απεργιακή κινητοποίηση, που την τελευταία μέρα θα πραγματοποιηθούν Γ.Σ. με στόχο τη μετατροπή της σε απεργία διάρκειας μαζί με άλλους κλάδους, με ταυτόχρονη καταλήψεις, διαδηλώσεις, μπλοκάρισμα των δρόμων, στην κατεύθυνση ενός πανκοινωνικού-πανεργατικού ξεσηκωμού, εξέγερσης, ενότητας, αλληλεγγύης και αγώνα. Αν κάνουμε πράξη δηλαδή τα λό-

για του Μπαμπέφ: «Ο λαός το ίδιο θα πράξει και με τους νέους τυράννους του, με τους νέους πολιτικούς Ταρτούφους που έχουν θρονιαστεί στους θώκους των παλαιών... Συκοφάντες του αγώνα μας πολιτικοί, σωπάστε!».

Γιατί αυτό που πραγματικά τρέμουν και φοβούνται όλα τα κρατικά, κομματικά, κυβερνητικά, κρατικοσυνδικαλιστικά επιτελεία είναι τα καταπιεσμένα διευθυνόμενα λαϊκά στρώματα και η ανυπότακτη νεολαία, ο ακηδεμόνευτος και χειραφετημένος εργαζόμενος λαός. Ο μοναδικός κριτής που θα μετατρέψει την κρίση σε κρίση συνολικής αμφισβήτησης του συστήματος της κοινωνικής λεηλασίας, ώστε να υπάρχει πραγματική βελτίωση της θέσης του εργαζόμενου κόσμου. Με μια νέα ανάταση του κινήματος ώστε δυναμικά όλοι οι εργαζόμενοι να πάρουν πίσω την κλεμμένη τους ζωή. Έτσι κι αλλιώς ο αγώνας συνεχίζεται... Η ΑΥΤΟΙ Ή ΕΜΕΙΣ!

Τέλος, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, να πούμε ότι ο Σύλλογος Αθηνά έχει καταθέσει την απόφαση της τακτικής Γ.Σ της 1ης Ιουνίου με κεντρικό άξονα «ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ», που αφορά τα γενικότερα πολιτικοκοινωνικά και εκπαιδευτικά επίδικα της περιόδου, το αγωνιστικό πρόγραμμα δράσης και που με βάση αυτή κυρίως τοποθετήθηκα και την απόφαση για τη μείωση της συνδρομής στο μισό, την κατάργηση των προνομίων των μελών του Δ.Σ. της ΔΟΕ και το συνολικό αναπροσανατολισμό των οικονομικών της ΔΟΕ. Απόφαση που από κοινού με τη συναδέλφισσα αντιπρόσωπο Μότσιου Σπυριδούλα έχουμε δεσμευτεί να υπερασπίσουμε (θα καταθέσουμε σχετική κοινή δήλωσή μας) και καλούμε από το βήμα αυτό, ως ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ, όλους τους αντιπροσώπους των παρατάξεων του Συλλόγου «Αθηνά» να την υπερασπιστούν και να την υπερψηφίσουν.

Ευχαριστώ πολύ.

ΚΑΛΩΝΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΕΡΑΤΣΙΝΙΟΥ-ΠΕΡΑΜΑΤΟΣ
«ΝΙΚΟΣ ΠΛΟΥΜΠΙΔΗΣ»

Συνάδελφοι, εάν ο ιστορικός του μέλλοντος ιχνηλατήσει τα πρακτικά αυτού του Συνεδρίου, θα ξεχωρίσει ότι πιο σημαντικό πήρε σε επίπεδο αποφάσεων το συνέδριο. Αυτή δεν είναι άλλη από την προχθεσινή, απόφαση που με

ξεκάθαρο λόγο μιλάει για την ανατροπή της κυβέρνησης, των μνημονίων, της τρόικας και του κάθε επίδοξου διαχειριστή αυτής της εξουσίας.

Με το μνημόνιο Ι και όσα ακόμα άλλα ακολουθήσουν, στοχεύουν στη μείωση του ενεργού εργατικού δυναμικού και στην άμεση πτώση της αγοραστικής δύναμης των εργαζομένων. Μέσα από τη νεοφιλελεύθερη καπιταλιστική πολιτική, δεν είναι μόνο τα λιμάνια, τα αεροδρόμια και ο πλούτος της χώρας που πουλιούνται, αλλά είναι κυρίως οι άνθρωποι που γίνονται κάρβουνο στην ευρωπαϊκή, καπιταλιστική, ιμπεριαλιστική μηχανή.

Το επόμενο διάστημα οι εργαζόμενοι στο δημόσιο τομέα θα δεχτούν και νέα μεγάλη μείωση των μισθών τους μέσα από το ενιαίο μισθολόγιο. Ταυτόχρονα η πειθάρχηση (πειθαρχικά συμβούλια, αξιολογικές διαδικασίες, αλλαγή των μισθολογικών κλιμακίων), θα αποτελεί τη βασική πολιτική επιλογή για το δημόσιο, μαζί με την όλο και μεγαλύτερη προώθηση των ελαστικών σχέσεων εργασίας.

Όλοι αυτή την περίοδο σταθεροί συμπαραστάτες της κυβέρνησης αποδείχτηκαν για ακόμα μία φορά οι συνδικαλιστικές ηγεσίες ΓΣΕΕ, ΑΔΕΔΥ, οι οποίες όχι μόνο δεν έκανα τίποτα για να οργανώσουν τις μεγάλες κινητοποιήσεις που τελικά πραγματοποιήθηκαν χωρίς αυτούς.

Συνάδελφοι, απαραίτητη προϋπόθεση για να μπορέσουμε να προχωρήσουμε σε μια ιστορική αγωνιστική απόφαση το επόμενο διάστημα, είναι η Ομοσπονδία να πάρει διαζύγιο εδώ και τώρα με τη συντεχνιακή λογική, με τη λογική της «καθαρίστριας του Υπουργείου Οικονομικών».

Έτσι, λοιπόν, απέναντι στην επέλαση της κυβέρνησης, του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εμείς καλούμε σε παλλαϊκό ξεσηκωμό με γενικό απεργιακό αγώνα διάρκειας.

Συγκεκριμένα προτείνουμε, κήρυξη απεργιακής εβδομάδας που θα περιλαμβάνει τριήμερη απεργία μέχρι τις 15 Οκτώβρη, όπου θα είναι δεσμευμένο το νέο Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ να το υπερασπιστεί και να το υλοποιήσει.

Στο τέλος της εβδομάδας Γενικές Συνελεύσεις για τη συνέχιση με απεργιακής μορφής διάρκειας.

Από την 1^η Σεπτεμβρίου πηγαίνουμε στα σχολεία και καλλιεργούμε και προετοιμάζουμε τον αγώνα αυτό.

Όλο το προηγούμενο διάστημα συνάδελφοι, επειδή ακούστηκε από πάρα πολλούς ομιλητές, η Διδασκαλική Ομοσπονδία και όλοι μας κινούμαστε σε ένα γενικό κάλεσμα

των συνδικάτων. Και όταν λέμε όλων των συνδικάτων συνάδελφοι της ΕΣΑΚ, εννοούμε τα συνδικάτα των οικοδόμων, εννοούμε τα συνδικάτα μετάλλου, εννοούμε τους άνεργους της Ζώνης, εννοούμε τους μαθητές, τους φοιτητές, τους νεολαίους.

ΚΑΛΟΥΣΗΣ Α.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΕΡΑΤΣΙΝΙΟΥ-ΠΕΡΑΜΑΤΟΣ «ΝΙΚΟΣ ΠΛΟΥΜΠΙΔΗΣ»

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, εκείνο που μπορεί κάποιος να πει, από τη μέχρι τώρα στάση της πλειοψηφίας του Δ.Σ. της Ομοσπονδίας, για τη στάση της σε όλο το προηγούμενο χρονικό διάστημα, είναι ότι πρόκειται για μια στάση άλλης εποχής, ότι είναι μια στάση αποστεωμένη από την κοινωνική πραγματικότητα.

Είναι μια στάση αποστεωμένη από το κοινωνικό γίνεσθαι, είναι μια στάση αποξενωμένη και αποκομμένη από τους ίδιους τους συναδέλφους, είναι μια στάση αποστεωμένη από τους κοινωνικούς αγώνες της εργαζόμενης της πλειοψηφίας.

Είναι μια στάση που μας καταδεικνύει ότι δεν πέρασε ούτε μία μέρα από τότε που η συμφωνία Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, της Νέας Δημοκρατίας, του ΛΑΟΣ, της Μπακογιάννη, του ΔΝΤ, της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της τρόικας, επέβαλαν αυτό το επαίσχυντο μνημόνιο. Το μνημόνιο Ι, που στη συνέχεια μας δίνει το μνημόνιο ΙΙ και το οποίο συζητάει και θα συζητήσει τις επόμενες μέρες η Βουλή αφού η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ το εισηγείται και επιδιώκει μέσα από εκβιασμούς και απειλές να το ψηφίσει.

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, σα να μην πέρασε ένας χρόνος από την πιο άγρια επίθεση που δέχεται ο κόσμος της εργασίας, η εργαζόμενη πλειοψηφία στα συνταξιοδοτικά, εργασιακά, ασφαλιστικά, κοινωνικά, πολιτικά δικαιώματά τους. Ένας χρόνος με τεράστια ιδεολογική και πολιτική τρομοκρατία, ένας χρόνος καταστολής οποιασδήποτε συλλογικής αντίδρασης ένα χρόνος όπου τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, σε διατεταγμένη υπηρεσία προσπαθούν να επιβάλλουν, την τρομοκρατία και τον εκφοβισμό του κόσμου της εργασίας.

Είναι μια επιλογή της Κυβέρνησης αυτή τη στιγμή για να ξεπεραστεί, αν ξεπεραστεί κατά αυτούς, η καπιταλιστική κρίση, η κρίση που δημιουργεί τη σημερινή κατάσταση στη κοινωνία. Έχει επιλέξει την εξαθλίωση, τη συντριβή, το ξεζούμισμα της εργαζόμενης πλειοψηφίας. Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ έχει διαλέξει με ποιους θα πάει και ποιους θα α-

φήσει. Επίλεξε να υπηρετήσει τα συμφέροντα των τραπεζών, του κεφαλαίου, των εργολάβων, και στέκεται απέναντι στα συμφέροντα των εργαζομένων, των εκπαιδευτικών, της δημόσιας εκπαίδευσης. Ένας χρόνος που η αγανάκτηση και η οργή έχει βρει τρόπο για να αντιπαρατεθεί με αυτή την πολιτική, ένας χρόνος όπου η αγανάκτηση και η οργή έχει γίνει πλέον πολιτικά επικίνδυνη για την πολιτική διαχείριση αυτής της κρίσης.

Ένα μήνα τώρα έχουν γεμίσει οι πλατείες, ένα μήνα τώρα έχουν γεμίσει οι δρόμοι, από ένα κόσμο που αναζητεί ανάσες πραγματικές κινηματικές, από ένα κόσμο που θέλει να βιώσει μια νέα εποχή, από ένα κόσμο που μέσα από την αντίφαση που ζει, από τα θέλω και τα μπορώ, από τη θλίψη και την απελευθέρωση, από την απεργία και την πλατεία, από την καθημερινότητα και το όνειρο, επιδιώκει να διαμορφώσει και να δώσει την δική του απάντηση σε αυτή τη βάρβαρη πολιτική που επιβάλλει η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, η Ε.Ε., το ΔΝΤ.

Αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, η Κυβέρνηση έντρομη και πανικοβλημένη απαντάει με την πιο χυδαία καταστολή που γνώρισε το κίνημα στις 15/6, αλλά ο κόσμος επιμένει. Επιμένει να αμφισβητεί, επιμένει να γυρνάει στις πλατείες, επιμένει να αμφισβητεί αυτή την πολιτική της Κυβέρνησης.

Έντρομη και πανικόβλητη αποζητά τη στήριξη του Αντωνάκη και τελικά βρίσκει τη στήριξη του Ευάγγελου Βενιζέλου. Έντρομη και πανικόβλητη ζητάει τώρα εκλογές. Καλά, αυτό το καταλαβαίνουμε, αλλά εκείνο που δεν καταλαβαίνουμε και είναι πραγματικά λυπηρό και είναι τραγικό ταυτόχρονα, η στάση της επίσημης αριστεράς.

Αν, αν λέω η Κυβέρνηση ζητάει εκλογές για να παγώσει το κίνημα αυτό, η στάση της επίσημης αριστεράς συνάδελφοι του ΠΑΜΕ που ζητά αυτή την ώρα εκλογές, για ποιο λόγο γίνεται; Όταν ο κόσμος είναι στο προσκήνιο, όταν ο κόσμος διαμορφώνει κοινωνικές και πολιτικές εξελίξεις, είναι δυνατόν να ζητάει σήμερα η Αριστερά εκλογές; Είναι δυνατόν η Αριστερά να παίζει το ρόλο του κυβερνητικού συνεργάτη αυτή τη στιγμή;

Αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, τίθενται τα διλήμματα: προς την πλειοψηφία του Δ.Σ. της ΔΟΕ. Ή θα επιλέξετε το κίνημα μαζί με την εργαζόμενη πλειοψηφία που αντιπαράτεται και συγκρούεται με την πολιτική της Κυβέρνησης, της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με την πολιτική της τρόικας ή θα επιλέξετε να υπερασπίσετε και να στηρίξετε, όπως κάνετε μέχρι τώρα αυτή τη βάρβαρη πολιτική.

Και συνάδελφοι και συναδέλφισσες της επίσημης Αρι-

στεράς, ή θα διαλέξετε τον απομονωτισμό, την περιχαράκωση, την εκλογική σας πελατεία, είτε θα πάτε με το κίνημα και την κίνηση του κόσμου της εργασίας. Δεν πρέπει να το φοβάστε, σε καμία των περιπτώσεων. Κάνετε ένα δειλό βήμα στις 15/6, σας ζητώ στη 48ωρη απεργία, στις 28-29 Ιο-ούνη να κάνετε ένα άλμα, να στηρίξετε το νέο που γεννιέται στους δρόμους, στις πλατείες, στις γειτονιές, στους χώρους δουλειάς.

Και κάτι ακόμα: το πανό αυτό συνάδελφοι, που είναι πίσω από το βήμα των ομιλητών, μετά τη χθεσινή απόφαση της Συνέλευσης ενάντια στο μεσοπρόθεσμο, πρέπει να κατέβει και να γράφει τρία πράγματα: «Δε χρωστάμε, δεν πουλάμε, δεν πληρώνουμε, όχι στο μεσοπρόθεσμο». Σας ευχαριστώ.

ΚΑΠΑΚΤΣΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΥΠΑΙΘΡΟΥ

Το 2008, και σε αυτή την αίθουσα, είπαμε ότι έρχεται κατά πάνω μας η καπιταλιστική κρίση. Θα περάσει πάνω από τα σώματα των εργαζομένων και θα αφήσει κομμάτια και θρύψαλα. Κατηγορηθήκαμε για Κασσάνδρες.

Το 2009 όταν ακόμη κάποιοι λέγανε ότι, εντάξει, εμάς δεν μας πιάνει η κρίση, ξώφαλτσα θα μας περάσει και κάποιοι άλλοι είχαν ανακαλύψει πολλά λεφτά συνάδελφοι, τότε εμείς λέγαμε ότι έρχεται αντεργατική λαίλαπα και πρέπει το εργατικό κίνημα και η Ομοσπονδία μας, σαν κομμάτι αυτού του εργατικού κινήματος, να προτάξει ενιαίο μέτωπο.

Όταν το 2010 απ' αυτή την αίθουσα προβάλαμε την ανάγκη ενός συνολικού προγράμματος στον αντίποδα των επιδιώξεων του κεφαλαίου, της κυβέρνησης, της Ευρωπαϊκής Ένωσης, θεωρηθήκαμε υπερβολικοί και μάλιστα η πλειοψηφία του Συνεδρίου θεώρησε ότι δεν είναι αναγκαίο κάτι τέτοιο.

Τα λέω όλα αυτά για να τα συνδέσω με τις πρώτες κουβέντες που αντάλλαξα με τον Πρόεδρο της Ομοσπονδίας μας. Μου λέει: τι γίνεται; Του λέω τι να γίνεται; Δε βλέπεις το χάλι μας; Μου λέει γιατί, τι έχει το πανό (του συνεδρίου); Το ζήτημα δεν είναι τι έχει. Είναι το τι δεν έχει. Αυτό το πανό θα μπορούσε να ήταν και πέρσι και πρόπερσι και αντιπρόπερσι και πέντε χρόνια πριν.

Γιατί η συγκεκριμένη κυβερνητική πολιτική σήμερα έχει όνομα, ονομάζεται μνημόνιο, ονομάζεται μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα και όταν δε τα βάζουμε είναι γιατί δε θέλουμε

να πάρουμε θέση γι' αυτά. Είναι γιατί δε θέλουμε να τα κουβεντιάσουμε. Γιατί θέλουμε να μείνουμε στο επιμέρους. Και εδώ να πούμε δυο-τρία πραγματάκια.

Όταν και ο πιο απλός εργαζόμενος πέρσι την άνοιξη ψυχανεμίζοταν το τι πρόκειται να γίνει και το τι έρχεται, συγκλήθηκε μια σύσκεψη, με πρωτοβουλία της ΠΟΕ-ΟΤΑ, ομοσπονδιών, στην κατεύθυνση να δούμε τι μπορεί να γίνει. Γνωστοί αυτοί που πήραν μέρος. Προσέξτε όμως. Χωρίς πολλές ελπίδες ότι θα έβγαине κάτι σημαντικό, πρέπει να κρίνουμε ποια ήταν η στάση του δικού μας Προέδρου που πήγε εκεί.

Μπροστά στην ανάγκη ενιαίας αντιμετώπισης αυτών που έρχονται, αυτό που προβλήθηκε ήταν αυτό που μας διαχωρίζει από τους άλλους, το πόσα πολλά παίρνουν οι εφοριακοί και δεν παίρνουμε εμείς, και πρέπει να τα μοιράσουμε.

Την ώρα που η κυβέρνηση αυτή εδώ λεηλατούσε τα ασφαλιστικά δικαιώματα του συνόλου του κόσμου της εργασίας και καταγγέλθηκε πέρσι σε αυτό το συνέδριο εδώ απ' τον υποφαινόμενο, διακινούνταν στο πανελλήνιο SMS, το οποίο έλεγε ότι ο Κουτρομάνης μας υποσχέθηκε τη δική μας εξαίρεση, την εξασφάλιση των δικών μας υποτιθέεται προνομίων.

Και ακόμα και στη συνέχεια όλη την περασμένη χρονιά ενόψει του ενιαίου μισθολογίου που η κυβέρνηση θέλει να το επιβάλει για συγκεκριμένους λόγους, η τακτική ήταν η εξής: «Είμαστε χαμηλόμισθοι, εμείς θα πάρουμε 50, 100 ευρώ επάνω.» Τα δικά μας αργύρια δηλαδή για να κοιμηθεί ο κλάδος, να κοιμηθεί μια μεγάλη ομοσπονδία, να μείνει στην άκρη, να μη συμπαραταχθεί με τους άλλους εργαζόμενους, μόνο και μόνο για να περάσει η κυβερνητική πολιτική στο χώρο το δικό μας και να μη συμπαραταχθεί με τους άλλους εργαζόμενους, να μη δημιουργηθεί τίποτα.

Μιλώντας για αξιοπρέπεια ο πρώην Πρόεδρος, θα πρέπει να μας πει, είναι πραγματικά αξιοπρεπής η στάση αυτή να ξεχωρίζουμε έναν κλάδο των εργαζομένων, τάζοντας τα υποτιθέμενα προνόμια, ειδική μεταχείριση, όταν λεηλατείται το σύνολο των εργαζομένων; Όταν δίπλα μας υπάρχει έρημη γη; Όταν η μια καταστροφή ακολουθεί την άλλη των εργασιακών αναγκών και των δικαιωμάτων μας;

Ας μας το πουν. Είναι αξιοπρεπή στάση; Ή είναι ρουφιανιά της κυβερνητικής πολιτικής; Καθαρά και ξάστερα πράγματα. Και μπαίνει τώρα το ζητούμενο για τη δοσμένη περίοδο. Θα συνεχίσουμε να συζητάμε το επιμέρους; Ή θα δούμε ότι η συγκεκριμένη περίοδος, με το συγκεκριμένο σχέδιο ξεπεράσματος της καπιταλιστικής κρίσης, που σε

εμάς παίρνει το ιδιαίτερο χρώμα λόγω των ελλειμμάτων και του δημόσιου χρέους, θα πρέπει, στον αντίποδα της στρατηγικής του κεφαλαίου, να έχουμε τη δικιά μας στρατηγική, η οποία θα ξεκινάει απ' την παύση πληρωμών των πιστωτών, δε θα αναγνωρίζει το χρέος, θα εθνικοποιεί τις τράπεζες, θα χαρίζει τα ιδιωτικά χρέη των φτωχών και των εργαζομένων, θα βάζει ζήτημα ανάπτυξης στους παραγωγικούς τομείς της οικονομίας, θα ζητάει αύξηση 50% των δαπανών για την παιδεία, την υγεία, την πρόνοια, τον πολιτισμό, θα βάζει χέρι, με τη φορολογία του κεφαλαίου, στο ίδιο το κεφάλαιο. Να το επαναφέρει τουλάχιστον σε μια πρώτη φάση στην προ-Μητσοτάκη εποχή. Να σταματήσουν δηλαδή τα δεκάδες δισεκατομμύρια που τροφοδοτήσαν το χρέος την περασμένη περίοδο, να συνεχίζουν να το τροφοδοτούν. Να δώσουμε σημαντικές αυξήσεις στους εργαζόμενους και πολλά ακόμη παραπέρα. Οι παρεμβάσεις έχουν συνολικό πρόγραμμα, που είναι το πρόγραμμα στον αντίποδα των επιδιώξεων του κεφαλαίου. Που θα πρέπει η εργατική τάξη συνολικά να το διεκδικήσει.

Που θα πρέπει η Ομοσπονδία η δικιά μας να το βγάλει στα πανό, να το βάλει στα φείγ βολάν των διεκδικήσεων, να αποτελεί τον μπούσουλα σε οποιαδήποτε διαπραγμάτευση με άλλο κλάδο για να κατέβουμε σε κοινούς αγώνες, να βγάλει την Ομοσπονδία μπροστά σε ένα ορμητικό ποτάμι εργατικών αγώνων, που θα ανατρέψει αυτή την αντεργατική πολιτική την οποία βιώνουμε σήμερα. Αυτός είναι ο δρόμος, δεν υπάρχει άλλος δρόμος. Συμπαράταξη όλων των εργαζομένων, κοινή δράση όλων των εργαζομένων σε μια τέτοια κατεύθυνση.

Και ένα τελευταίο για να το κλείνω. Μας ευχήθηκε ο νυν Πρόεδρος να μας ζήσει η δημοκρατία μας. Χαιρόμαστε για την ευχή και ευχόμαστε να μεγαλώσει και να μεγαλώσει πολύ, γιατί είναι η δημοκρατία των Συνελεύσεων που άνοιξε ρωγμές στο μαουσωλείο, το αποστειρωμένο, του Συνεδρίου. Γιατί είναι η δημοκρατία των αγώνων και των αγωνιζόμενων εργαζομένων, είναι η δημοκρατία των δρόμων και των πλατειών που θα μεγαλώσει, θα γίνει μεγάλη, θα γίνει αστείρευτη πηγή δημιουργίας, θα γίνει αστείρευτη πηγή παραγωγής πολιτικής για τους εργαζόμενους. Θα τροποποιήσει όλο το πολιτικό σύστημα, θα δείξει πως μπορούν οι εργαζόμενοι να κάνουν κουμάντο τον εαυτό τους και να μην το αφήνουν σε επαγγελματίες πολιτικούς και συνδικαλιστές.

Σε αυτό το δρόμο κανένας από εμάς δεν περισσεύει. Ο καθένας μας έχει τη συμμετοχή του και τις ευθύνες του. Να αναλογιστεί ο καθένας μας το παρελθόν, τις υποσχέσεις που του δώσανε και δεν τήρησαν. Να αναλογιστεί ο καθέ-

νας τις στρατηγικές που είχε και δεν απέδωσαν. Και με το χέρι στην καρδιά και με γενναία ψυχή, να ξεπεράσουμε τις αντιθέσεις που είχαμε, να πάμε με ένα τέτοιο πρόγραμμα, να πάμε με μια τέτοια αγωνιστική πρόταση που θα ενώνει τον κλάδο, θα ενώνει τον κλάδο με όλους τους εργαζόμενους, για να μπορέσουν οι εργαζόμενοι να γευτούν τη νίκη σε αυτές τις δύσκολες στιγμές.

ΜΑΡΙΟΛΗΣ Δ.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ Α' ΑΘΗΝΑΣ

Θα ήθελα συνάδελφοι να ξεκινήσω με μία παρατήρηση στον Πρόεδρο της Ομοσπονδίας τον οποίο από την αρχή της 80^{ης} Γ.Σ. είδα ιδιαίτερα θυμωμένο και αγανακτισμένο, όπως άλλωστε ιδιαίτερα αγανακτισμένη εδώ, εμφανίζεται συνολικά η παράταξη της ΠΑΣΚ. Όλη τους δυστυχώς η αγανάκτηση, εξαντλήθηκε απέναντι στο ρεύμα των ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ – ΚΙΝΗΣΕΩΝ – ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΩΝ δείχνοντας ένα ιδιαίτερο άγχος και ανησυχία. Όμως, το άγχος και η ανησυχία αυτή, θα έπρεπε να ξεκινάει από αλλού νομίζω εγώ, απ' το γεγονός ότι σήμερα είτε σας αρέσει, είτε όχι, τα θεμέλια του συνδικαλιστικού κατεστημένου τρίζουν. Και δεν τρίζουν μόνο ως αντανάκλαση της κρίσης των πολιτικών σας φορέων. Δεν έχετε αντιληφθεί νομίζω όλοι, ούτε πλήρως, τη βουή που έρχεται από τα «υπόγεια», από τη βάση των εκπαιδευτικών. Θα πρέπει, στα ρετιρέ της Ξενοφώντος, να αφουγκραστείτε αυτή τη βουή, που κουβαλάει μαζί της πολλή απελπισία, πολλή οργή, πολύ θυμό και πολλή – πραγματική - αγανάκτηση για τα οικονομικά, κοινωνικά και εκπαιδευτικά αδιέξοδα που βιώνει σήμερα η ζωντανή εκπαίδευση.

Και είναι αυτή η θυμωμένη βουή που αλλάζει πολλά πράγματα. Αλλάζει το τοπίο εδώ μέσα. Και δεν αναφέρομαι μόνο στη γεωγραφία του συνεδρίου που έχει αλλάξει είτε σας αρέσει, είτε όχι, με τη συρρίκνωση του κυβερνητικού συνδικαλισμού και την άνοδο του ανεξάρτητου ταξικού ρεύματος. Αναφέρομαι για παράδειγμα, σε συμπεριφορές και διαδικασίες του παρελθόντος. Πού πήγε συνάδελφοι εκείνη η πανηγυρική συνεδρίαση από την οποία παρέλαυναν εδώ, διάφοροι εκλεκτοί και εκλεκτές Υπουργοί Παιδείας και κάποιοι από εσάς χειροκροτούσαν και υποκλίνονταν ; Πού πήγε αυτή η πανηγυρική συνεδρίαση; Και ποια είναι η εικόνα που κυριαρχεί σήμερα στην κοινωνία; Είναι η εικόνα αυτών που τους χειροκροτούν, που υποκλίνονται και τους σφίγγουν το χέρι όπως κάποιοι έκαναν εδώ μέσα ; Ή είναι η εικόνα αυτών που βγαίνουν στους δρόμους

και αγωνίζονται, αυτών που αποδοκιμάζουν όπου το βρουν μπροστά τους, το πράσινο, γαλάζιο και φαιό πολιτικό προσωπικό, το Γιωργάκη Παπανδρέου και την παρέα του, που δεν τους χωράει ο τόπος πουθενά ;

Και όμως, εκεί που θα πάτε συνάδελφοι πίσω στους Συλλόγους σας, πείτε τους ότι η πανηγυρική συνεδρίαση έγινε φέτος και έγινε στην πλατεία Συντάγματος χθες το βράδυ, μαζί με δεκάδες χιλιάδες εργαζόμενους που 25 μέρες τώρα πολιορκούν το Σύνταγμα και τις πλατείες όλης της χώρας, πολιορκούν τη Βουλή, την κυβέρνηση και όλους αυτούς που θέλουν να περάσουν την επέλαση της καπιταλιστικής βαρβαρότητας. Στην ίδια πλατεία που πολλά χρόνια πριν οι παππούδες μας διαδήλωσαν το '43 ενάντια στους Γερμανούς και το Δεκέμβρη του '44 μέσα σε ένα χαλάζι από σφαίρες των ταγματασφαλιτών και των Βρετανών. Σε αυτή την πλατεία βρεθήκαμε και χθες το βράδυ, όπου την ίδια ώρα μέσα στο κτίριο της Βουλής ο Γιωργάκης Παπανδρέου έλεγε ότι «η ψήφος εμπιστοσύνης – είναι ακριβώς τα λόγια του – είναι ένα συμβόλαιο με τον ελληνικό λαό. Λεφτά για παροχές δεν υπάρχουν. Το θέμα είναι η προστασία της κοινωνικής συνοχής μέσω της καλύτερης διαχείρισης».

Πόσο πολύ άραγε μοιάζει η πρωθυπουργική δήλωση με εκείνο εκεί που λέει η ΠΑΣΚ και η ΔΑΚΕ «δικαιούμε νέο δίκαιο μισθολόγιο» ; Γάντι. Και θα πω, όχι για τον Πάγκαλο που είπαν ορισμένοι, η ύβρις όμως ξέρετε του Πάγκαλου που είπε ότι «η δημοκρατία στη χώρα μας ήρθε το '81», δεν είναι απέναντι στη Νέα Δημοκρατία. Η ύβρις είναι απέναντι στη γενιά του Πολυτεχνείου που αγωνίστηκε και μάτωσε για τη δημοκρατία σε αυτό τον τόπο. Θα πω όμως για το Βενιζέλο, που αναφέρθηκε στη Νέα Δημοκρατία απευθύνοντας πρόσκληση για κατάρτιση από κοινού του φορολογικού νομοσχεδίου που θα μειώνει στο 15% και ακόμα χαμηλότερα τους συντελεστές φορολόγησης του μεγάλου κεφαλαίου. Ποια όμως είναι συνάδελφοι η μεγάλη τομή που έγινε χθες στη Βουλή στη συνεδρίαση για την ψήφο εμπιστοσύνης : ότι δεν είναι πλέον το μεταμοντέρνο ΠΑΣΟΚ εκείνο, ένα κομμάτι του αν θέλετε, το οποίο παίρνει το βάρος. Το όλον ΠΑΣΟΚ από χθες, φέρει πλήρη πολιτική ευθύνη για όσα γίνονται από εδώ και πέρα. Αυτή ήταν η χθεσινή κομπίνα στην οποία μπήκαν όλοι και μαζί, κι εκείνοι οι βουλευτές που το πρωί της 16^{ης} Ιούνη, παρουσιάζονταν ως αντιμνημονιακοί και αποχωρώντες από το ΠΑΣΟΚ και το βράδυ της ίδιας μέρας βρέθηκαν να έχουν κυβερνητικά πόστα για να γυαλίζουν τις μπότες των τροϊκανών.

Πρέπει επιπλέον, να απολογηθείτε συνάδελφοι της

ΠΑΣΚ, γιατί πέρσι και όλα τα προηγούμενα χρόνια, χτίσατε τα θεμέλια του κλάδου πάνω στη λογική της εκπαιδευτικής, ούτε καν εκπαιδευτικής, της διδασκαλικής «ιδιαιτερότητας» - και μάλιστα στα κρίσιμα ζητήματα: μισθολόγιο και ασφαλιστικό. Πάνω στη λογική δηλαδή που έλεγε ότι θα πάμε με διαβούλευση και διάλογο πάνω απ' το κομμάτι της πίτας που μεγαλώνει, να πάρουμε και εμείς ένα κομματάκι. Αυτή είναι η λογική του «νέου δίκαιου μισθολογίου». Μιλάτε δηλαδή στην εποχή της κρίσης, με τη γλώσσα της σοσιαλδημοκρατίας της εποχής της καπιταλιστικής ευημερίας. Θα σας πω δυο πράγματα. Πρώτον, ότι στην Ελλάδα, κονιορτοποιήθηκε αυτή η λογική της εκπαιδευτικής ιδιαιτερότητας, γιατί τα πήρε ο διάολος όλα και τη λογική της εκπαιδευτικής ιδιαιτερότητας και μαζί της μισθούς, εφάπαξ, συντάξεις, δικαιώματα, δημόσια παιδεία. Δεύτερον, ότι στην πατρίδα της ευρωπαϊκής σοσιαλδημοκρατίας και στην καρδιά της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στη Γερμανία δηλαδή, σύμφωνα με πρόσφατα στοιχεία, πάνω από 7,5 εκατομμύρια εργάτες, αμοιβονται με λιγότερα από 400 ευρώ το μήνα, αριθμός που μεγάλωσε κατά 1,3 εκατομμύρια το τελευταίο 12μηνο. Αυτά, χρειάζεται να τα γνωρίζουμε, μήπως και καταλάβουμε ότι, η καπιταλιστική κρίση αντιμετωπίζεται παντού, με την ίδια συνταγή: τη δραματική υποτίμηση της εργατικής δύναμης. Είναι δηλαδή οι εργαζόμενοι και οι ζωές τους, από την Αθήνα μέχρι το Βερολίνο, που λιώνουν και καίγονται σήμερα, για να πάρει ξανά μπρος η ευρωπαϊκή καπιταλιστική μηχανή.

Απέναντι σε αυτές τις πολιτικές, ορθώνεται σήμερα αυτό το πολύβουο και πολύμορφο κίνημα που αντιστέκεται και γεμίζει δρόμους και πλατείες. Ακούστηκε από αυτό το βήμα, από συναδέλφους της ΕΣΑΚ, ότι το κίνημα πρέπει να είναι «ξεκάθαρο». Ακούστε. Οι οπαδοί του «ξεκάθαρου κινήματος», θα πρέπει να γνωρίζουν, ότι όποιος περιμένει μια καθαρή κοινωνική επανάσταση, δε θα τη δει ποτέ του. Αυτός είναι επαναστάτης στα λόγια, που δεν καταλαβαίνει τι θα πει αληθινή επανάσταση. Και αν δεν σας αρέσει, αυτό δεν το λέω εγώ, το έλεγε ο Λένιν, τόμος 30, σελίδα 54. Πάμε όλοι μαζί, όπως την μέρα εκείνη που ήρθατε κι εσείς ως ΠΑΜΕ στο Σύνταγμα και το χάρηκα πραγματικά. Να συναντηθούμε στους δρόμους και στις απεργίες. Με την απόφαση που μπορούμε να πάρουμε αύριο και που πρώτο της στοιχείο και δεδομένο, είναι η πρόταση που ψηφίσαμε χτες εδώ, ενάντια στο μεσοπρόθεσμο και τους πολιτικούς διαχειριστές του. Μια απόφαση που θα ξεκινάει με το στόχο να ανατραπεί το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα και θα κλιμακώνεται με μία απεργιακή εβδομάδα το Σεπτέμβρη που

μπορεί να είναι η αφετηρία ενός μεγάλου απεργιακού αγώνα διάρκειας, για την ανατροπή της κυβέρνησης και της πολιτικής Δ.Ν.Τ. και Ε.Ε.

ΜΕΛΑΜΠΙΑΝΑΚΗ ΖΕΤΤΑ ΣΥΛΛΟΓΟΣ Ν. ΣΜΥΡΝΗΣ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, μετά από τις διάφορες κορώνες που ακούστηκαν από προηγούμενους ομιλητές, περί υποδούλωσης της χώρας από το ΔΝΤ (από συνάδελφο της ΔΑΚΕ), περί δίκαιης αναδιαπραγμάτευσης του χρέους (από συνάδελφο της ΠΑΣΚ), δε θα μπω στον πειρασμό να μιλήσω για τα ΜΗ πεπραγμένα της Ομοσπονδίας για ότι δε λέει στο πανό για το μνημόνιο, για το τι δεν έκανε, για το ότι δε στήριξε τις πρωτοβουλίες των Συλλόγων ενάντια στις συγχωνεύσεις, για το ότι δε στήριξε τους αγώνες των συναδέλφων από ΕΣΠΑ και όλα αυτά που δεν έκανε ή κακώς έκανε.

Θα ξεκινήσω με ένα πράγμα, που έχει σημασία για την κοκορομαχία που διεξάγεται εδώ μέσα ανάμεσα στην ΠΑΣΚ και τη ΔΑΚΕ. Αυτό το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ έχει απάνω του ένα στίγμα. Αυτό το στίγμα έχει να κάνει με τις 15 του Ιούνη. Στις 15 του Ιούνη τι συνέβη; Το Κίνημα της Πλατείας συναντήθηκε με το Εργατικό Κίνημα κι έδωσε ένα εκρηκτικό μείγμα και το είδαμε όλοι. Κάποιοι από μας το περιμέναμε, κάποιοι από μας το προετοιμάζαμε. Τι έκανε η Ομοσπονδία εκείνη τη μέρα; Απεργοσπασία έκανε, πήρε απόφαση για στάση εργασίας. Ντροπή σας συνάδελφοι της ΠΑΣΚ και της ΔΑΚΕ. Αυτή η σφραγίδα είναι ανεξίτηλη απάνω σας. Αυτό σημαίνει στήριξη του μνημόνιου στην πράξη, αυτό σημαίνει κυβερνητικός συνδικαλισμός και οι κορώνες είναι δωρεάν.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, ζούμε σε στιγμές ιστορικές. Ζούμε τη χειμαρρώδη εισβολή του λαϊκού παράγοντα στην πολιτική ζωή της χώρας. Από τις 25 του Μάη δεκάδες χιλιάδες κόσμος σε όλη τη χώρα, στις πλατείες όλης της χώρας και βεβαίως κυρίως στο Σύνταγμα ξέσπασαν και έφεραν στο προσκήνιο την οργή που έβραζε μέσα στην κοινωνία και έφεραν το πολιτικό σύστημα σε κρίση. Γιατί για πρώτη φορά μετά τη χούντα, πρωθυπουργός μιας Κυβέρνησης που διαθέτει ακόμα τη «δεδηλωμένη», αισθάνεται αδύναμος και προσφέρεται να παραιτηθεί κάτω από την πίεση αυτού που υποτιμητικά ονόμαζαν «δρόμο». Για πρώτη φορά, πρωθυπουργός, βγαίνει στο δρόμο, με τους μπράβους μπροστά και το φόβο ζωγραφισμένο στα μάτια και στο πρόσωπό του, όπως έφυγε από τον πρόεδρο της δη-

μοκρατίας ο Γεώργιος Ανδρέα Παπανδρέου, ο λεγόμενος ΓΑΠ, εκείνη τη μέρα ΤΗ 15η ΙΟΥΝΙΟΥ.

Η γενική απεργία και τα συλλαλητήρια πήραν χαρακτηριστικά εξέγερσης. Η «ειρηνική πλατεία Συντάγματος», αναγκάστηκε να βρει τρόπους να υπερασπιστεί την ύπαρξη της. Και το κατάφερε.

Για πρώτη φορά, η Ελληνική Δημοκρατία έχει αποκτήσει μια «Κάτω Βουλή» των δρόμων και των πλατειών, των λαϊκών συνελεύσεων, η οποία δεν ξέρει ακόμη τι θέλει, ξέρει όμως πολύ καλά τι δεν θέλει: Δεν θέλει τα Μνημόνια, την κοινωνική καταστροφή και το υφιστάμενο πολιτικό σύστημα. Μια «Κάτω Βουλή», που μπορεί και πρέπει να συμβάλει καταλυτικά στις εξελίξεις. Αυτή η Βουλή, αυτός ο κόσμος έχει ένα σύνθημα που τον ενώνει: «Πάρτε το μνημόνιο και φύγετε από δω, ΟΥΣΤ». Η συνάντηση και η συμπόρευση με το οργανωμένο εργατικό κίνημα είναι το κλειδί και για ένα νέο ποιοτικό άλμα.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι, θέλω να πω δυο κουβέντες, μία για τους συναδέλφους του ΠΑΜΕ και μία για τους συναδέλφους της ΠΑΣΚ.

Συνάδελφοι του ΠΑΜΕ, άκουσα με πολύ ενδιαφέρον χτες την επιχειρηματολογία σας, την αιτιολόγηση της αποχής του πολιτικού σας φορέα από τις πλατείες, την επιχειρηματολογία σας ότι έχει σημασία η μάχη στους χώρους δουλειάς. Δε θα διαφωνήσω καθόλου συνάδελφοί μου. Και στις πλατείες όμως, και στις γειτονιές θα πρόσθετα, στις λαϊκές συνελεύσεις που στήνονται τώρα. Θα σας θυμίσω δυο πράγματα:

Πρώτον, ότι οι πλατείες που είναι ακόμα γεμάτες, είναι γεμάτες και με τον κόσμο της μαύρης εργασίας, των 400, των 500 και των 600 ευρώ, των ανθρώπων που δεν έχουν συνδικάτα, των ανθρώπων που είναι ανασφάλιστοι και ελαστικά εργαζόμενοι και η όποια αριστερά θέλει όχι μόνο να λέγεται αλλά και να είναι αριστερά θα έπρεπε να είναι εκεί.

Δεύτερον, θα σας θυμίσω ακόμα ότι υπάρχουν στιγμές στην ιστορία, που τα ζητήματα παίζονται κεντρικά πολιτικά και είμαστε σε τέτοιες στιγμές. Γιατί όταν το σύνθημα που δονεί τις πλατείες είναι «πάρτε το Μνημόνιο και φύγετε από δω» όποιος το υπεκφεύγει αυτό δείχνει ότι το φοβάται, ότι ΔΕΝ ΘΕΛΕΙ να το δει. **Η αποχή, ο διαχωρισμός, τα τεχνητά τείχη, η πολιτική που επενδύει εντέλει στην ήττα του κινήματος έχει ονοματεπώνυμο και έχει ευθύνες ιστορικά.** Και δε με ενδιαφέρει μετά από δέκα, είκοσι, πενήντα χρόνια να βγει ένας νέος τόμος της ΚΕ του ΚΚΕ που να λέει τι κάναμε λάθος τότε, πώς ευθυνόμαστε για μια ακόμα χαμένη ευκαιρία.

Συνάδελφοι της ΠΑΣΚ, πρέπει να κατανοήσετε, ότι το κίνημα αυτό έφερε την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ μπροστά στους χειρότερους εφιάλτες της. Πρέπει να κατανοήσετε ότι χάσατε για πάντα την -έτσι κι αλλιώς πλαστή- βεβαιότητα που είχατε, ότι είστε «η μεγάλη δημοκρατική παράταξη» που σήμερα υλοποιεί το «δύσκολο καθήκον να σώσει την πατρίδα». Το ΠΑΣΟΚ έχει μπει ανεπιστρεπτή στην τροχιά της απαξίωσης και της διάλυσης. Αυτή είναι η αναπότρεπτη μοίρα όλων των κομμάτων που καλέσανε και φέρανε το ΔΝΤ στις χώρες τους. Η νέα Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ ζητά την ανοχή από σας, γιατί από τους άλλους δεν την έχει. Σήμερα, «Το Όλον ΠΑΣΟΚ» καταναλώνει τις τελευταίες του εφεδρείες.

Συνάδελφοι της ΠΑΣΚ, όταν μιλάτε για δημοκρατία, για αγώνες, για κοιταχτείτε στον καθρέφτη. Προσέξτε, στον καθρέφτη, το είδωλό σας αρχίζει να δείχνει τον Πάγκαλο, αρχίζει να δείχνει τον Πεταλωτή με τα λείζερ στη μούρη! Αυτό είναι το ΠΑΣΟΚ σήμερα. Προσέξτε, με αυτούς έχετε ταυτιστεί στη συνείδηση των συναδέλφων.

Συνάδελφοι της ΔΑΚΕ, ο κόσμος που κατεβαίνει στο Σύνταγμα δεν κατεβαίνει ζητώντας «εθνική συναίνεση», ούτε κατεβαίνει για να μπορέσει ο Σαμαράς να μειώσει τη φορολογία στο κεφάλαιο, ούτε για να πουληθεί πιο ακριβά η δημόσια περιουσία, ούτε για να επιμηκυνθεί η περίοδος αποπληρωμής του χρέους.

Τα ψηφίσματα και οι αποφάσεις της Λαϊκής Συνέλευσης της Πλατείας Συντάγματος, μιλάνε καθαρά. Το ψήφισμα της 2 Ιουνίου, λέει: «το χρέος δεν είναι δικό μας και δεν θα το πληρώσουμε-αυτό το πολιτικό σύστημα που κάνει τους φτωχούς φτωχότερους και τους πλούσιους πλουσιότερους, δεν μπορεί πια να αποφασίζει για μας χωρίς εμάς και πρέπει να ανατραπεί...».

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι, αυτό είναι το νήμα που πρέπει να πιάσουμε και εμείς. Χρειάζεται μαζική αγωνιστική απάντηση, ένα πλατύ ενωτικό μέτωπο εργαζομένων με όλες τις δυνάμεις του εργατικού κινήματος σε κοινή συντονισμένη δράση, σε ενιαίες απεργίες, ενιαίες διαδηλώσεις, ενιαίες συγκεντρώσεις. Οι επικίνδυνες στιγμές για το σύστημα είναι μπροστά μας, η επόμενη στιγμή είναι όταν θέλουν να ψηφίσουν το μεσοπρόθεσμο. Εκεί θα είναι το νέο ραντεβού του οργανωμένου εργατικού κινήματος με το κίνημα στις πλατείες. Εμείς θα είμαστε εκεί. Πρέπει να είμαστε όλοι.

Ποιοί είναι το μέλλον; Κάθε «διάσωση» από την ΕΕ και το ΔΝΤ, δημιουργεί νέα ύφεση και διαγράφει ακόμα πιο σκληρά μέτρα στον ορίζοντα. Το δίλημμα μνημόνιο ή χρε-

ωκοπία, αποκαλύπτεται σε όλο και μεγαλύτερο μέρος του κόσμου ως πλαστό. Μπροστά μας έχουμε μόνο ανεργία και φτώχεια. Αρχίζει να αναπτύσσεται συνείδηση ότι ο γόρδιος δεσμός του χρέους πρέπει να κοπεί. Η παύση πληρωμών και η διαγραφή του δημόσιου χρέους δεν είναι πλέον ταμπού στη συζήτηση των εργαζόμενων.

Όταν οι όροι της ζωής της εργαζόμενης πλειοψηφίας επιδεινώνονται ραγδαία και όταν εμφανίζεται απότομη είσοδος στο χώρο της πολιτικής και του αγώνα, εκατοντάδων χιλιάδων εργαζομένων που μέχρι τώρα ήταν αδρανείς, τότε το διακύβευμα είναι μεγάλο. Τέτοιες είναι οι στιγμές και οι μάχες που έχουμε μπροστά μας.

ΡΕΠΠΑ ΝΤΙΝΑ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΘΗΝΑΣ «Ο ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ»

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, είναι εντυπωσιακό. Σε τούτο το υπόγειο του Νοβοτέλ δεν ανασαίνει ούτε μπαίνει ο αέρας της κοινωνίας. Σ' αυτούς τους τέσσερις τοίχους, είναι εξαιρετικά φανερό πλέον πως δε μπορούν να φτάσουν και να εισχωρήσουν τα συνθήματα της πλατείας Συντάγματος και των χιλιάδων εργαζομένων και εκπαιδευτικών που πλημμυρίζουν όλες τις πλατείες σε ολόκληρη τη χώρα.

Αλλιώς συνάδελφοι, δε θα μπορούσε από τούτο εδώ το βήμα κλευστικά κι ανερευθρίαστα, να τολμήσουν η πλειοψηφία του Δ.Σ. της ΔΟΕ να διαβάσουν ένα διεκδικητικό πλαίσιο το οποίο έχει γραφτεί, κατά δήλωσή τους, το Σεπτέμβρη του 2010. Γιατί μόνο στα αυτιά της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας δεν έφτασε ότι τέσσερις μήνες τώρα σε όλα τα κυβερνητικά επιτελεία και τα επιτελεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συζητιέται το μεσοπρόθεσμο.

Το μεσοπρόθεσμο που μόλις προχθές κατέθεσε η κυβέρνηση στη Βουλή. Κατακρημνίζονται τα πάντα. Μισθοί, συντάξεις, παιδεία, υγεία, όλη η ζωή των εργαζόμενων μετατρέπεται σε καύσιμη ύλη για να κερδοφορήσει το κεφάλαιο. Ξεπουλιούνται όλα.

Το 2011 ΟΤΕ, Εταιρεία Ύδρευσης Αποχέτευσης Θεσσαλονίκης, Αερολιμένας Αθηνών, Κρατικά Λαχεία, Λιμένας Πειραιώς, ΤΡΑΙΝΟΣΕ, ΛΑΡΚΟ, Εθνική Τράπεζα και πολλά ακόμα. Το '12 τα Ελληνικά Πετρέλαια, η Τράπεζα Πειραιώς, τα Ελληνικά Ταχυδρομεία. Ο κατάλογος είναι ατέλειωτος μέχρι το 2015.

Και την ίδια στιγμή 2 δις τ.μ. δημόσιας γης βγαίνουν στο

σφυρί. 1,5 εκατομμύριο τ.μ. κρατικών κτιρίων ξεπουλιούνται, κυριολεκτικά. Για ποιο λόγο; Για να ξεπληρωθεί ένα χρέος που το 2010 ήταν 328 δις και το 2015 θα είναι 401 δις.

Πόσο φανερότερο να γίνει πως όλη αυτή η επίθεση δε γίνεται για το χρέος, αλλά για το κέρδος! Πόσο φανερότερο να γίνει πως προχωράνε σε ένα εκτεταμένο σχέδιο κανιβαλικής λεηλασίας, 20ετούς μάλιστα διάρκειας! Για να μπορέσουν να ανακτήσουν την κερδοφορία τους στην πλάτη της εργαζόμενης πλειοψηφίας. Βρισκόμαστε αντιμέτωποι με μια ιστορική μάχη και μάλιστα σε έναν απ' τους πιο σημαντικούς κόμβους της, τα απανωτά μνημόνια, το μεσοπρόθεσμο, το Σύμφωνο για το ευρώ που συζητιέται τούτες τις μέρες στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Δεν είναι τίποτα άλλο παρά η πανικόβλητη λύση για να αντιμετωπίσουν τη δική τους κρίση και να οδηγήσουν στη δική μας χρεοκοπία. 20 μήνες τώρα, το ένα μέτρο μετά το άλλο το αποδεικνύει. Είναι πανικόβλητοι γιατί η κρίση τους δεν υποχωρεί.

Γιατί η φτώχεια είναι μικρόβιο που είναι μεταδοτικό και το γνωρίζουν και οι καπιταλιστές. Μέχρι τώρα η συγκυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ με τη Νέα Δημοκρατία στην πάνω Βουλή και η συγκυβέρνηση της ΠΑΣΚ με τη ΔΑΚΕ μέσα στα συνδικάτα μπορούσε να κρατήσει την οργή και το θυμό των εργαζόμενων, καθηλωμένα κάτω απ' την αίσθηση της αναποτελεσματικότητας και της ανημπορίας. Χαιρόσασταν με την ανημποριά που αισθάνονταν οι εργαζόμενοι, τον τρόμο, το φόβο, τη λογική του μονόδρομου που εσείς καλλιεργήσατε.

Γιατί αυτό ήταν και η μοναδική δυνατότητα για να περπατήσουν τα σχέδιά σας. Και όταν ορμητικά τον τελευταίο μήνα εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενοι βγήκαν στους δρόμους, άλλαξε το τοπίο. Αυτό το τοπίο δεν κλόνισε απλώς την κυβέρνηση, τρώμαξε πρωτίστως τα διεθνή οικονομικά επιτελεία. Στις 15 του Ιούνη όσο πανικόβλητος ήταν ο Γιωργάκης στη Βουλή, άλλο τόσο πανικόβλητα όλα τα επιτελεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου δήλωναν πως θα δώσουν τη δόση έτσι κι αλλιώς.

Ξέρετε γιατί συνάδελφοι; Γιατί ο φόβος της κατάρρευσης της ευρωζώνης και του ευρώ, δεν είναι ο φόβος των εργαζόμενων. Σας θυμίζω, οι εργαζόμενοι ζήσανε ακόμα και στον καπιταλισμό χωρίς ευρώ. Είναι ο φόβος των κολοσσιαίων πολυεθνικών επιχειρήσεων που φοβούνται ότι η κατάρρευση αυτή θα οδηγήσει στην κατάρρευση των κερδών τους.

Αυτή ταυτόχρονα, είναι η δύναμη των εργαζόμενων σή-

μερα, ο φόβος και ο κλονισμός του ευρώ και της ευρωζώνης, ο κλονισμός της πολιτικής, κοινωνικής και οικονομικής σταθερότητας.

Απέναντι στο σύγχρονο κοινωνικό Αρμαγεδδώνα, οι εργαζόμενοι μπορούν και πρέπει να αντιτάξουν ένα συνεκτικό πολιτικό πρόγραμμα σωτηρίας της ζωής τους και όχι του συστήματος. Σωτηρίας της εργαζόμενης πλειοψηφίας απ' τη μαζική και πλήρη «πληθιοποίηση».

Το Συνέδριο διεξάγεται σε μια εξαιρετικά συγκλονιστική συγκυρία για το μέλλον των εργαζόμενων, ακριβώς γιατί ταυτόχρονα με τις μεγάλες λύσεις σε βάρος μας που επιδιώκουν οι δυνάμεις της κυβέρνησης και του κεφαλαίου και όλων των πυλώνων του, υπάρχει δυνατότητα οι εκπαιδευτικοί μαζί με όλους τους εργαζόμενους, να βάλουν πλάτη για να δοθεί πραγματική αγωνιστική απάντηση.

Με ένα μαζικό, ταξικά ανασυγκροτημένο, εργατικό και λαϊκό κίνημα, που θα ενώνει την πλατεία με την απεργία, που θα ενώνει τη διαδήλωση των απεργών με τη διαδήλωση των οργισμένων. Που θα διεκδικήσει τη δική του σαφή εργατική απάντηση στην περίοδο. Την επόμενη βδομάδα δεν υπάρχει απλώς μια 48ωρη απεργία, αλλά η εκφρασμένη λαϊκή απαίτηση των εκατοντάδων χιλιάδων να περικυκλώσουν και να ακυρώσουν την ψήφιση του μεσοπρόθεσμου και κάθε μνημονίου επαναδιαπραγματευόμενου ή όχι και να οδηγήσουν στην πτώση την πιο κυνική και ανελήγητη κυβέρνηση. Κάθε αγωνιστική δύναμη με την αναγκαία ανατρεπτική της δράση οφείλει να συμβάλει σ' ένα γενικό απεργιακό black out τις μέρες της ψήφισης. Γιατί τι νόημα έχουν τα προγράμματα και οι καταγγελίες ενάντια στον καπιταλισμό, όταν στις κρίσιμες μάχες δεν επιλέγουν τη γραμμή της ανυπακοής τώρα και όχι στον παράδεισο.

Γιατί στο τοπίο της ανομβρίας και της ξηρασίας τίποτα δεν μπορεί εύκολα να ανθίσει. Γιατί τα προγράμματα πάλης έχουν νόημα μόνο όταν γίνονται δύναμη στα χέρια της εργαζόμενης πλειοψηφίας για να ανατρέψει το συσχετισμό δύναμης. Για να μπορούν να κερδίζουν οι δυνάμεις της εργασίας. Αλλιώς είναι ευαγγέλιο για τα χρονοντούλαπα της ιστορίας και οι εργάτες δεν είχαν ανάγκη ποτέ τα ευαγγέλια ούτε πριν, ούτε σήμερα.

Εκεί κρίνεται συνάδελφοι η ταξική αγωνιστική ενότητα. Σ' αυτή την ενότητα κρινόμαστε όλοι,. Και την ίδια στιγμή το φθινόπωρο θα βρεθούμε αντιμέτωποι με την εφαρμογή όλων των εφαρμοστικών νόμων που επιδιώκει να περάσει η κυβέρνηση κι επιδιώκουμε να ανατρέψουμε μέσα στο καλοκαίρι οι εργαζόμενοι.

Η εκπαίδευση, οι εκπαιδευτικοί και το σύνολο των ερ-

γαζομένων θα βρεθεί αντιμέτωπο με την πιο βάρβαρη εφαρμογή αυτής της πολιτικής και των αποφάσεων. Πρέπει οι εκπαιδευτικοί να πρωτοστατήσουν, να γίνουν η ατμομηχανή για μια μεγάλη πραγματική αποφασιστική απεργία, που θα επιδιώξει να διεκδικήσει και να εξελιχθεί σε γενική πολιτική απεργία διαρκείας, ικανή να συνεγείρει τους εργαζόμενους, ικανή να συντρίψει συθέμελα όλες τις επιδιώξεις κυβέρνησης, κεφαλαίου, Ευρωπαϊκής Ένωσης και ΔΝΤ.

Την πρόταση αυτή θα την απευθύνουμε στη Βουλή των κάτω, στις Γενικές Συνελεύσεις, στις πλατείες και στους δρόμους που θα βρεθούν οι εκπαιδευτικοί όλο το καλοκαίρι. Γιατί ο συνδικαλισμός που εκφράζετε η ΠΑΣΚ και η ΔΑΚΕ είναι ο συνδικαλισμός που το μόνο που έχει μάθει δεκαετίες τώρα, είναι να συναγελάζεται με την εξουσία, μπορεί να αναπνεύσει μόνο στα υπουργικά σαλόνια.

Και ξέρετε συνάδελφοι, δεν είστε στήριγμα της κυβερνητικής πολιτικής απλώς και μόνο γιατί συναινείτε και υποτάσσεστε. Το σημαντικότερο είναι ότι με τη στάση σας συκοφαντείτε το συνδικαλισμό στα μάτια των εργαζόμενων. Είστε ο συνδικαλισμός που συκοφαντεί τους πραγματικούς αγώνες των εργαζομένων. Γι' αυτό και οι εργαζόμενοι τον αποστρέφονται και αποστρέφουν τα μάτια τους από πάνω σας. Αυτό το συνδικαλισμό θα παρασύρουν οι εργαζόμενοι στο διάβα τους

Και το ξέρετε καλά, γι' αυτό και βγήκατε στο Συνέδριο με την πιο χυδαία μορφή ενός συνδικάτου που δεν μπορεί να εκφράσει ούτε στο ελάχιστο τα μέλη του. Όμως, τη λύση θα τη δώσουν και πάλι οι εργαζόμενοι. Το ξέρετε ήδη, γι' αυτό και είστε πολλές φορές πανικόβλητοι. Ακούστε τις φωνές από το Σύνταγμα: «σκασμός – σκασμός, μιλάει ο λαός».

ΣΓΑΤΖΟΣ Α.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΛΕΣΒΟΥ «ΜΙΑΤΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΑΣ»

Η βίαιη αναδιάρθρωση του ελληνικού καπιταλισμού που επιχειρείται από τον περασμένο Μάη, με την υπογραφή του μνημονίου από την Κυβέρνηση του Παπανδρέου και σήμερα με την ante portas υπογραφή του μεσοπρόθεσμου από την συγκυβέρνηση Παπανδρέου-Βενιζέλου, δηλαδή του όλου ΠΑΣΟΚ, είναι μια διαδικασία που δεν αφορά μόνο το στενά οικονομικό επίπεδο, αλλά το σύνολο του κοινωνικού σχηματισμού.

Η εκπαίδευση, βασικό πεδίο συγκρότησης της ηγεμονίας, δεν μπορούσε να μείνει έξω από αυτό το τσουνάμι. Οι

συγκωνεύσεις των σχολειών, τα 800άρια, τα νέα προγράμματα, οι Μέντορες, οι Manager-Διευθυντές και τα λοιπά, δεν είναι παρά κομμάτια του παζλ, που μπορεί να παρουσιάζονται ξεχωριστά - απομονωμένα, να ερμηνεύονται ως ζητήματα απλά εξοικονόμησης χρημάτων, αλλά στην ουσία έχουν δομικό χαρακτήρα, οδηγούν στην πλήρη εναρμόνιση του σχολείου με τα πιο βάρβαρα χαρακτηριστικά του καπιταλισμού της εποχής μας.

Για να επιβληθούν αυτές οι αλλαγές, η Κυβέρνηση χρησιμοποιεί και στην εκπαίδευση κάθε εφεδρεία. Από τις ηγεσίες των ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ, την πλειοψηφία της ΔΟΕ, μέχρι τοπικούς παράγοντες σαν τον τέως Πρόεδρο του Συλλόγου μας στη Λέσβο της ΠΑΣΚ, ο οποίος κατηγορούσε την Κυβέρνηση για ατολμία στις συγκωνεύσεις, ενώ στην προεκλογική του εκστρατεία εξυμνούσε τον πορνοτοκογλύφο Strauss Kahn ως τον μόνο φίλο της Ελλάδας.

Συναδέλφισσες συνάδελφοι, η απάντηση σε αυτή την καθολική αναδιάρθρωση δεν μπορεί παρά να είναι καθολική, κι αυτό και μόνο θα εξασφαλίσει τον ενιαίο χαρακτήρα της. Δεν μπορείς να μιλάς για Manager και να μη μιλάς για τα ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια και τα ΕΣΠΑ. Δεν μπορείς να μιλάς για την τρόικα και να μη μιλάς για διαγραφή του χρέους.

Δεν μπορείς απλά να μιλάς για διαγραφή του χρέους και να μη ζητάς έξοδο από ευρώ-Ευρωπαϊκή Ένωση και εθνοποίηση τραπεζών. Και σίγουρα όλα αυτά δεν μπορούν να μείνουν έξω από ένα συνολικό σχέδιο, τη νέα μεγάλη αφήγηση για ένα κόσμο χωρίς τοκογλύφους, χωρίς εκμεταλλευτές τις ανθρώπινης εργασίας, για ένα κόσμο που η εργασία και το περιβάλλον δε θα είναι εμπόρευμα.

Ευχαριστώ.

ΤΟΥΛΓΑΡΙΔΗΣ Κ. ΣΥΛΛΟΓΟΣ Κ. ΣΩΤΗΡΙΟΥ

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, αν θέλουμε να συζητήσουμε για την πορεία του εργατικού κινήματος και το τι πρέπει να κάνουμε, είμαστε όλοι υποχρεωμένοι ν' απαντήσουμε σε δυο βασικά ερωτήματα: Υπάρχει απάντηση από την κρίση και ποια είναι αυτή; Και με ποιον τρόπο θα φτάσουμε εκεί;

Το κεφάλαιο, η κυβέρνηση, η Ευρωπαϊκή Ένωση και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο απαντάνε απαντάνε με τα μνημόνια, με το νέο μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα, με μια επίθεση στον κόσμο της εργασίας που δε θ' αφήσει πέτρα

πάνω στην πέτρα. Μια επίθεση που αποδεικνύεται ότι δεν έχει τέλος και τα παραμύθια του πρώτου καιρού για τα 3 χρόνια έγιναν 30 και θα κρατήσει μέχρι να αντιδράσουμε και να τους διώξουμε αλλιώς θα συνεχίζεται με νέες μορφές ασταμάτητα.

Αυτό δεν είναι θεωρητικό σχήμα, αλλά έχει άμεση αντανάκλαση στη ζωή μας. Θα κληθούμε στο επόμενο διάστημα να ζήσουμε με 400 ευρώ λιγότερα το μήνα ο καθένας και με την αξιολόγηση συνεχώς πάνω από το κεφάλι μας να απειλεί το μισθό και την ίδια τη θέση εργασίας μας. Το μισθολόγιο – που κάποιιοι και εδώ μέσα μας λέγαν, σπέρνοντας αυταπάτες, ότι θα έχει αυξήσεις για μας γιατί είμαστε χαμηλόμισθοι – και οι νέοι φόροι – εισφορές που προβλέπει το μεσοπρόθεσμο θα αποδειχτούν λαιμητόμος. Οδηγούμαστε στις χειρότερες περικοπές σε εκπαιδευτικούς με ελάχιστους ως μηδενικούς για κάποιες ειδικότητες διορισμούς και παραπέρα ελαστικοποίηση της εργασίας, περισσότερους εκπαιδευτικούς μέσω ΕΣΠΑ, 4ωρίτες, και απόλυση και ανεργία για άλλους. Το σχολείο αλλάζει, κατηγοριοποιείται και ιδιωτικοποιούνται πλευρές του – εγκαταλείπονται στη φτώχεια και χωρίς κρατική χρηματοδότηση παραδίδεται στη λειτουργία του και στο περιεχόμενο του στην αγορά ακόμα περισσότερο. Γίνεται αυταρχικότερο και ιεραρχικότερο με δ/ντή μαντζερ και με κατάργηση κάθε δημοκρατικής λειτουργίας του με το σύλλογο διδασκόντων. Η φτώχεια και κατάργηση του καθολικού δικαιώματος στη μόρφωση πάει πάντα μαζί με την επιβολή και την καταστολή.

Τι είπαν για όλα αυτά εδώ μέσα οι παρατάξεις; Τι λέει γι' αυτά σήμερα η ΔΟΕ;

Αντί να αναλύσουν την κατάσταση, να εξηγήσουν που οδηγεί η κρίση το σχολείο και την εργασία, να προετοιμάσουν τους εκπαιδευτικούς και την κοινωνία για το τι μας ετοιμάζουν και να οργανώσουν την πάλη ενάντια σ' όλα αυτά, ζήσαμε την ένδεια και ανυπαρξία οποιουδήποτε λόγου από την πλειοψηφία των ΠΑΣΚ και ΔΑΚΕ, με την παρουσίαση ως διεκδικητικού πλαισίου 6 σειρών-προτάσεων χωρίς την παραμικρή ανάλυση. Αυτή την τόσο κραυγαλέα έλλειψη επιχειρήσαν η ΠΑΣΚ και η ΔΑΚΕ, να την κρύψουν με μια λαθροχειρία να εμφανίσουν μια εισήγηση (αυτή που δεν υπάρχει στο Διδακταλικό βήμα ούτε κατέβηκε ποτέ στις συνελεύσεις) για τα ζητήματα του διεκδικητικού πλαισίου. Παρουσίασαν λοιπόν εδώ, χωρίς ντροπή, μια πριν από 5 μήνες, απόφαση της Ομοσπονδίας, η οποία μαλιστα είχε κατατεθεί πρώτη φορά στο ΔΣ το Σεπτέμβριο του 2010!!! Δηλαδή εδώ και 5 μήνες και περισσότερο δεν έχει γίνει τύπο-

τα σ' αυτή τη χώρα κι η ΔΟΕ λέμε ακριβώς τα ίδια σε επίπεδο πολιτικής τοποθέτησης - ανάλυσης. Με τέτοιες γελοιότητες συνάδελφοι δεν μπορεί να κρύψετε ότι δεν θέλετε να μπειτε σε μια ουσιαστική – βαθιά αντιπαράθεση με την επίθεση που δεχόμαστε και θα φτάσετε πάλι όταν θα επιβάλουν τα νέα άγρια μέτρα που προβλέπει το μεσοπρόθεσμο να τα ανακαλύψετε τότε και να καταγγέλλεται ότι είναι άδικο.

Τι είπε ο Πρόεδρος εκθές απέναντι σ' αυτό το ερώτημα; Ενώ ξεκίνησε να μιλάει για τα άδικο μέτρα, πού κατέληξε; Σε μια δήλωση που θα τη ζήλευε και ο Πεταλωτής και ο Πάγκαλος, ότι δηλαδή δεν υπάρχει άλλος δρόμος. Έξω από την Ευρώπη και το ευρώ, υπάρχει καταστροφή. Και μας κάλεσε όσους κάνουμε κριτική σ' αυτή την πολιτική να πούμε πού θα βρούμε να πληρώσουμε μισθούς και συντάξεις!!! Μα τότε συνάδελφοί μου, έχει απόλυτο δίκιο η κυβέρνηση σε ό,τι μας κάνει, αφού δεν υπάρχει άλλος δρόμος. Πολύ καλά μας κάνει και δια στόματος του Προέδρου της ΔΟΕ και της παράταξής του. Αυτά δε δήλωνε άλλωστε και ο Παναγόπουλος της ΓΣΕΕ;!

Σήμερα σ' αυτό το συνέδριο, μ' αυτή την τοποθέτηση, διαλέξατε στρατόπεδο, συνάδελφοι της ΠΑΣΚ. Δεν είστε πια απλά η κυβερνητική παράταξη, είσαστε αυτοί που επιλέξατε και αναπαράγετε όλα τα ιδεολογήματα και επιχειρήματα του κεφαλαίου σήμερα για το πώς απαντάει στην κρίση και πώς επιχειρεί να τρομοκρατήσει τους εργαζομένους.

Δεν υπάρχει άλλος δρόμος, λοιπόν. Αυτό είναι η βάση για να περάσει σε όλους, ότι παρά τη «γκρίνια» η μόνη λύση βρίσκεται στα μέτρα της κυβέρνησης- ΕΕ- ΔΝΤ – κεφαλαίου.

Μάλιστα, ο Πρόεδρος προχώρησε παρακάτω και κούνησε το δάχτυλο απειλώντας ότι όποιοι προβάλλουν υπερβολικές διεκδικήσεις, στην πραγματικότητα : Παίζουν με το μέλλον του σχολείου και το μέλλον της χώρας, μας είπε. Και δε ντράπηκε. Εμείς λέμε ότι εσείς παίζετε με τις ζωές των εκπαιδευτικών και με τις ζωές των μαθητών και με το δημόσιο σχολείο!

Στο αν υπάρχει διέξοδος από την κρίση, εμείς απαντάμε όπως πρέπει να απαντήσει το εργατικό κίνημα αν θέλει να υπερασπιστεί τον κόσμο της εργασίας. Η διέξοδος, περνάει μέσα από το να πληρώσει επιτέλους το κεφάλαιο που όλα αυτά τα χρόνια ληστεύει τους εργαζομένους.

Λέμε –δεν το λέμε εμείς, δεν υπάρχει αστός οικονομολόγος που να μην συμφωνεί σήμερα - ότι ΔΕΝ μπορεί να εξυπηρετηθεί αυτό το χρέος όπως έχει εξελιχθεί. Αυτό

το χρέος που το έχουμε χρυσοπληρώσει (μόνο δύο φορές τα τελευταία 12 χρόνια με τους τόκους και τα πανοτόκια) και την ίδια στιγμή αυξάνει διαρκώς.

Λέμε ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση και το ευρώ είναι αυτοί που μας έφεραν εδώ όλα αυτά τα χρόνια. Σε όλη τη διάρκεια της συμμετοχής της χώρας στην ΕΕ, το χρέος 7πλασιάστηκε, καταστράφηκε η παραγωγική βάση της χώρας και η αγροτική παραγωγή, διευρύνθηκε το εμπορικό έλλειμμα σε βάρος των εξαγωγών με αποτέλεσμα τα χρήματα που πήραμε από την ΕΕ είναι πολύ λιγότερα από αυτά που έχασε η χώρα, μαζί με την οικονομική της αυτοτέλεια. Με τις επιδοτήσεις και τις οδηγίες στο τι χρηματοδοτούσε έλεγχε την αποδυνάμωση της οικονομίας. Με τις οδηγίες για την ελεύθερη διακίνηση του κεφαλαίου διευκόλυνε στη μετακίνηση βιομηχανιών στο εξωτερικό. Προωθήθηκε η ιδιωτικοποίηση και σήμερα επιχειρείται να ολοκληρωθεί το γενικό ξεπούλημα κάθε δημόσιας περιουσίας και δημόσιας παροχής. Τροφοδότησε την ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων και την κατάργηση των εργατικών κατακτήσεων που τώρα θέλει με την κυβέρνηση και το ΔΝΤ να κατεδαφίσουν ολοκληρωτικά. Και κυρίως, η Ευρωπαϊκή Ένωση προσέδεσε όλα αυτά τα χρόνια τη χώρα με τα ιμπεριαλιστικά σχέδια και τους εξοπλισμούς που οδήγησαν σε αγορές του «αιώνα» και σε αποστολές Ελλήνων στρατιωτών σε ιμπεριαλιστικές αποστολές και τεράστια έξοδα. Αυτό λοιπόν δεν είναι σωτηρία, αυτό είναι η καταστροφή.

Ο κίνδυνος δεν υπάρχει στην έξοδο από την Ευρωπαϊκή Ένωση και στο ευρώ, αλλά στην παραμονή στην κρεατομηχανή των δικαιωμάτων και των αναγκών μας. Αυτό είναι η πραγματικότητα και όχι η προσπάθεια εκφοβισμού που αναπαράγει ο πρόεδρος της ΔΟΕ και η πλειοψηφία ΠΑΣΚ – ΔΑΚΕ.

Και μετά από όλη αυτή την τραυματική για το λαό μας πορεία στην ΕΕ είναι κρίμα σύντροφοι της αριστεράς, η αριστερά και στις δύο κοινοβουλευτικές εκδοχές της να στέκεται φοβισμένη; Όταν η άρχουσα τάξη προκαλεί τον κόσμο της εργασίας με δημοψήφισμα για το ευρώ και την Ευρωπαϊκή Ένωση, είναι κρίμα σύντροφοι να απαντάει η κοινοβουλευτική Αριστερά είτε ότι ο δρόμος είναι μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, όπως κάνει ο ΣΥΝ-ΣΥΡΙΖΑ, ή ν' απαντάει η Παπαρήγα ότι «θα είναι καταστροφή η έξοδος από το ευρώ, μέσα σ' αυτές τις συνθήκες». Πρέπει να πούμε ΤΩΡΑ δυνατά και καθαρά ότι μια από τις βασικές αιτίες του κακού είναι το ευρώ και η ΕΕ που δεν αλλάζει και δεν μεταρρυθμίζεται.

Η διέξοδος από την κρίση είναι ένα συνολικό πρό-

γραμμα που πρέπει να μπει στους στόχους του Εργατικού Κινήματος. Να βάλουμε στην προμετωπίδα του το ζήτημα της διαγραφής του χρέους, της εθνικοποίησης των Τραπεζών, με μια συνολική αντικαπιταλιστική πορεία, με έξοδο με διεθνιστική πάλη από την Ευρωπαϊκή Ένωση και το ευρώ, με αναδιανομή του πλούτου και φορολόγηση του κεφαλαίου για να μπορέσει να υπάρξει η ικανοποίηση των αιτημάτων των εργαζόμενων για αυξήσεις και αξιοπρεπείς μισθούς, δημόσια και δωρεάν αγαθά για όλους (παιδεία, υγεία, ασφάλιση, πολιτισμός κλπ) και όλα τα αιτήματα που αφορούν τη δημόσια εκπαίδευση.

Σ' ότι αφορά το δεύτερο ερώτημα: Πώς θα πάμε σ' αυτή τη διέξοδο; Είναι η πρώτη φορά τα τελευταία χρόνια που έχουμε τη μαζική εισβολή εργαζομένων στο προσκήνιο. Αυτή οδήγησε στην κυβερνητική κρίση και στον ελιγμό του ανασχηματισμού. Αυτή έχει ταράξει τον ύπνο τους, γι' αυτό προετοιμάζουν νέα καταστολή, νέους ολοκληρωτισμούς. Γι' αυτό έκαναν αυτά που έκαναν στην απεργία στις 15 του Ιούνη στο Σύνταγμα. Γι' αυτό προχθές βράδυ δοκίμασαν χημικά μέσα στη νύχτα. Προετοιμάζουν νέα ακόμα σκληρότερη καταστολή και πρέπει το εργατικό – λαϊκό κίνημα να προετοιμαστεί γι αυτό άμεσα και ενόψει της 48 ωρης απεργίας στις 28 – 29 Ιούνη.

Και σ' αυτό όμως συνάδελφοι της ΠΑΣΚ ταυτιστήκατε με την τακτική της τρομοκρατίας και της καταστολής. Ήταν ο Πρόεδρος, πάλι, αυτός που στη δευτερομιλία του αντί να μπει σε μια διαδικασία ξεσηκωμού του κλάδου, ξεσηκωμού των εργαζομένων, να ενωθούμε με το λαϊκό ποτάμι, μας είπε ότι η ιστορία δείχνει ότι όποιος εξεγείρεται, το επόμενο βήμα είναι η καταστολή και η χούντα – οι εξεγέρσεις φέρνουν δικτατορίες!!! Συμπέρασμα, λέω εγώ, ότι είναι καλύτερα να είμαστε μαζεμένοι και να μην εξεγερθούμε. Επίσης αφού το ξέρουμε αυτό θα φταίνε όσοι εξεγείρονται για την καταστολή που τους ετοιμάζουν κι όχι αυτοί που την έχουν ήδη σχεδιάσει.

Εμείς λέμε ότι τώρα, σ' αυτό το λαϊκό ποτάμι που βγήκε στις πλατείες, πρέπει να ενώσουμε μαζί με το εργατικό κίνημα, να το συνδέσουμε τους στόχους του με τους στόχους του Εργατικού Κινήματος, να βάλουμε στην προμετωπίδα του το ζήτημα της διαγραφής του χρέους και του συνολικού προγράμματος διεξόδου από την κρίση σε μια άλλη πορεία της κοινωνίας. Για να διώξουμε την κυβέρνηση, την ΕΕ και το ΔΝΤ και κάθε επίδοξο διαχειριστή αυτής της πολιτικής, που είναι ο μόνος τρόπος για να σταματή-

σουμε αυτή την επίθεση που δεχόμαστε.

Λέμε λοιπόν ότι εμείς θα βρούμε την ελπίδα στην εξέγερση και η πρόκληση είναι εδώ, να μπορέσουμε το αντιφατικό ποτάμι που βγήκε στις πλατείες, όχι να κουνήσουμε το δάχτυλο και να το μαλώσουμε γιατί δεν είναι απολύτως επαναστατικό, σύμφωνα με τα δικά μας πρωτόκολλα, ούτε από την άλλη να υποταχθούμε στις αντιφάσεις τους. Αλλά να μπορέσουμε να επιδράσουμε και να ενωθούμε αλληλοτροφοδοτούμενοι σ' ένα παλλαϊκό κίνημα ανατροπής της καπιταλιστικής βαρβαρότητας, για την ελπίδα, για τον κόσμο της εργασίας.

Σ' αυτή την κατεύθυνση μπορούμε και πρέπει να συμβάλουμε ως εκπαιδευτικό κίνημα και σ' αυτό επιδιώκουμε να συμβάλει η απεργιακή πρόταση που καταθέσαν οι Παρεμβάσεις στο συνέδριο για τη νέα χρονιά. Πρέπει τώρα να συμβάλουμε στην επέκταση και το δυνάμωμα των λαϊκών συνελεύσεων στις πλατείες και στην επέκτασή τους στους τόπους δουλειάς και σ' αυτό πρέπει να καλέσουν οι αποφάσεις του συνεδρίου μας. Αλλά πρέπει από τώρα να δώσουμε το παρόν στη μάχη αυτή που θα καθορίσει το μέλλον όλων μας.

Η πρόκληση είναι εδώ. Μεθαύριο να μην περάσει το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα. Θα καλέσουμε όλους τους εκπαιδευτικούς και θα είμαστε όλοι εκεί για να αποκλείσουμε τη Βουλή και να σταματήσουμε τη λαίλαπα; Θα απαντήσουμε με τις πράξεις μας και τις αποφάσεις μας και όχι με λόγια.

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΙ ΚΡΗΤΗΣ

ΓΙΑΝΝΟΥΛΗΣ Σ.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΧΑΝΙΩΝ

Συνάδελφοι έρχομαι από την Κρήτη, από τα Χανιά. Είμαι Αναπληρωτής του ΕΣΠΑ και ευτυχώς δηλαδή που μου δίνετε το λόγο σ' αυτό το συνέδριο, ήμουν έτοιμος να φύγω.

Δεν είχα σκοπό να μπω σε συνδικαλισμούς, αλλά θα το κάνω. Δε νομίζω ότι μπορείτε απ' αυτό εδώ το βήμα, να μιλάτε για την Αριστερά με τον τρόπο που μιλάτε. Για έναν απλό λόγο: Γιατί αυτά που λέτε, μπορείτε να τα πείτε μόνο εδώ μέσα. Άμα θα βγείτε έξω στο Σύνταγμα, ξέρετε τι θα γίνει; Θα σας πνίξουν από τις ροχάλες, αυτό θα γίνει. Γιατί

δεν τολμάτε εκεί έξω να πάτε, η Αριστερά αυτά που λέει εδω τα λέει και τα υπερασπίζεται κι έξω στις πλατείες. Και πολύ περισσότερο, δεν έχει το δικαίωμα να μιλάτε για την επανάσταση. Κανένα δικαίωμα για την επανάσταση.

Το '81, ο κόσμος που μαζικοποίησε το ΠΑΣΟΚ, το μαζικοποίησε κάτω από το σύνθημα «στις 18 ο σοσιαλισμός». Θέλετε να μας πείτε τι; Ότι τα Ιουλιανά έφεραν τη χούντα; Τι θέλετε να μας πείτε; Ότι εάν αυτή τη στιγμή βγούμε στο δρόμο θα έχουμε χούντα; Έλεος.

Να μπω στο θέμα διότι ακούστηκαν διάφορα πράγματα. Χθες Πρόεδρε, μίλησε ο Πρόεδρος ότι δεν κάναμε λέει αγώνα για τους ΕΣΠΑ. Ποιον αγώνα; Τον αγώνα το δώσαμε εμείς. Το μόνο που έκανε η Ομοσπονδία ήταν να πάρει ένα δικηγορικό γραφείο και να πει «δες τι γίνεται με τις επισχέσεις». Ψέματα. Δεν έκανε μόνο αυτό. Κήρυξε μια 24ωρη απεργία μόνο για τους ΕΣΠΑ. Και μετά έχετε το θράσος να λέτε ότι είστε και ενωτικοί! Έλεος!

Λέτε ότι είστε ενωτικοί, τη στιγμή που στην τακτική Συνέλευση του Συλλόγου στα Χανιά, ερχόταν ο πρώην Πρόεδρος, ο Μπράτης και μας έλεγε ότι εντάξει, ενιαίο μισθολόγιο. Σας έλεγε, γιατί εγώ δεν είμαι μόνιμος. Και εγώ πληρώνομαι από το ΕΣΠΑ, έτσι; Ενιαίο μισθολόγιο. Θα τα πάρουμε από τους Εφοριακούς;

Που είναι η ενωτική πολιτική, που πάει να τα βρει από πού; Από τους συναδέλφους μας στο Δημόσιο; Από πού; Είμαστε οι πρώτοι συμβολαιογράφοι μέσα στην εκπαίδευση. Το καμπανάκι χτυπάει και για τους μόνιμους. Και ή αυτό το πράγμα θα το δούμε συγκεκριμένα και θα το παλέψουμε μαζί ή αλλιώς πηγαίνουμε ολοταχώς προς τον γκρεμό για την παιδεία.

Δε μας πληρώνανε. Το ξέρετε πολύ καλά. Δε θα μείνω σ' αυτό. Μας πληρώσανε γιατί βγήκαμε και παλέψαμε. Δεν είμαστε τίποτα προχτεσινοί, είμαστε χτεσινοί. Γιατί μπήκαμε στον αγώνα μόλις πατήσαμε το πόδι μας μέσα στο χώρο. Μπήκαμε στον αγώνα και κερδίσαμε. Κερδίσαμε ότι θα πληρωνόμαστε, τόσο απλά και τόσο αυτονόητα. Και αν δεν το είχαμε κάνει, αυτή τη στιγμή θα μας είχαν διαλύσει τη σύμβαση που είναι ήδη διαλυμένη, αλλά όταν πρωτοβγήκε αυτή η σύμβαση, μας καλούσε να υπογράψουμε μια σύμβαση η οποία δεν είχε καν το ποσό με το οποίο θα πληρωνόμαστε.

Τι έκανε η Ομοσπονδία για όλα αυτά πέρα από το να πάρει ένα τηλέφωνο το δικηγορικό γραφείο για να μας δώσει το τι προβλέπει ο νόμος για την επίσκεψη; Τίποτα δεν

έκανε. Δεν έκανε τίποτα η Ομοσπονδία. Πολύ περισσότερο δεν έκανε τίποτε και για άλλα πράγματα. Πού ήταν η Ομοσπονδία, γιατί οι ΕΣΠΑ συμμετείχαμε στις απεργίες. Ναι, αλλά η Ομοσπονδία δεν είπε κουβέντα για το γεγονός ότι μας κόβουν τα ένσημα την ημέρα της απεργίας.

Δε μπορούν να μιλάνε άλλοι 40 λεπτά, έχω έρθει από την Κρήτη, έχω αφήσει πίσω τη γυναίκα μου και το παιδί μου και απαιτώ εδώ πέρα να μιλήσω και ν' ακουστώ. Και δε θα μου κάνετε άλλη παρατήρηση, θα τελειώσω σ' ένα λογικό χρόνο. Τόσο απλά. Γιατί εκθές υπήρξε άλλος πέρα συνάδελφος ο Κουμαζέλης που μας μίλησε για τα παιδιά του, την αξία της οικογένειας και δε συμμαζεύεται.

Εγώ συνάδελφε έχω να σου πω, ότι αυτή τη στιγμή είμαι ξανά απλήρωτος εδώ και ενάμισι μήνα και ο τραπεζικός μου λογαριασμός έχει μέσα 4 ευρώ! Πείτε μου εμένα τι θα κάνω, γιατί ο ίδιος συνάδελφος στην πραγματικότητα όλα αυτά τα χρόνια, σιγόνταρε τις πολιτικές που έχουν αφήσει το γιο του άνεργο αυτή τη στιγμή. Αυτό έκανε. Σιγόνταρε τις πολιτικές που έχουν αφήσει το γιο του άνεργο.

Μια μικρή αναφορά σε κάτι για το οποίο πάλι η Ομοσπονδία φυσικά δεν έκανε τίποτα: Αναπληρωτές ΕΣΠΑ. Ποιοι Αναπληρωτές ρε παιδιά; Εγώ είμαι Εικαστικός, δεν αναπληρώνω κανέναν. Χωρίς εμένα και τους συναδέλφους μου της Μουσικής και των Εικαστικών φυσικά και της Θεατρικής Αγωγής, δεν υπάρχει ολόημερο. Δεν υπάρχουν 800 ολόημερα. Ποιον αναπληρώνουμε; Και τι είπε η Ομοσπονδία; Και γιατί δε βγήκε ν' απαιτήσει ουσιαστικά μαζικούς διορισμούς; Γιατί δε βγήκε να το απαιτήσει;

Είμαστε σε μια περίοδο όπου την προηγούμενη εβδομάδα είχαμε μια τεράστια 24ωρη απεργία τροφοδοτημένη από τους «αγανακτισμένους» στις πλατείες και η οποία δημιούργησε τεράστια κρίση πολιτική μέσα στην κυβέρνηση.

Μέσα σε τρεις μέρες, αλλάξαμε τρεις κυβερνήσεις. Παίξανε τρία σενάρια. Έπεσε η κυβέρνηση του Γιώργου Παπανδρέου, διαλύθηκε η συγκυβέρνηση της εθνικής τάχα μου σωτηρίας και πήγαν ας πούμε σ' έναν ανασχηματισμό όλου του ΠΑΣΟΚ, λες και το παλιό βαθύ ΠΑΣΟΚ ήταν το πρόβλημα ας πούμε.

Νομίζω ότι αυτή τη στιγμή έχουμε μια κυβέρνηση η οποία είναι στο χείλος του γκρεμού και πολιτικά και οικονομικά. Τα σενάρια για χρεοκοπία με τους δικούς τους όρους είναι υπαρκτά για τα μέσα του Ιούλη και από την άποψη του τι κάνει ο κόσμος έξω στις πλατείες, είναι κατατρωμένοι πάνω τους. Έχουμε τις 48ωρες επαναλαμβανό-

μενες της ΔΕΗ, έχουμε τη 48ωρη της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ μπροστά μας. Μπορεί να το ψηφίσουν στη Βουλή, αλλά θα το εφαρμόσουν πάνω από τα πτώματά μας. Τόσο απλά.

Έχουμε σ' αυτό το πράγμα να παίξουμε ρόλο και το συνέδριο καλά θα κάνει να πάρει απόφαση να τον παίξει αυτό το ρόλο. Από Σεπτέμβρη χρειάζεται να βγούμε και αυτή είναι και η απόφαση του Συλλόγου μου στα Χανιά, χρειάζεται να βγούμε σε πενθήμερες απεργίες με συνελεύσεις στο τέλος της κάθε πενθήμερης απεργίας, οι οποίες θ' αποφασίζουν την κλιμάκωση και τη συνέχεια. Αυτός είναι ο τρόπος και κανένας άλλος.

Αν υπάρχει κάτι στο οποίο ελπίζω για το μέλλον το δικό μου και της οικογένειάς μου είναι αυτό το οποίο συμβαίνει έξω στους δρόμους. Μόνο σ' αυτό ελπίζω, σε τίποτε άλλο. Υπό άλλους όρους, είμαι καταδικασμένος και εγώ όσο καταδικασμένοι είστε και όλοι εσείς.

Άρα από αυτή την άποψη να καταργηθούν τα 800. Και μαζικές προσλήψεις παντού. Ευχαριστώ.

ΠΟΛΑΚΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΡΕΘΥΜΝΗΣ

Ας αφήσουμε στην άκρη τα «είμαι περήφανος που είμαι ΠΑΣΟΚ» ή τις ομιλίες βασισμένες στις μπηχτές στις άλλες παρατάξεις για να τονώσουμε τον παραταξιακό πατριωτισμό ενόψει της ψηφοφορίας για τα μέλη του Δ.Σ.

Αυτό που καλείται να κάνει η γενική συνέλευση είναι ποια μορφή και ποιο το περιεχόμενο της δράσης της ομοσπονδίας.

Δεχόμαστε τη βιαιότερη αλλαγή των όρων εργασίας, αμοιβής, ασφάλισης. Μπορούμε ν' αντιδράσουμε, ή η μόνη δράση μας θα είναι οι ανακοινώσεις διαμαρτυρίας, οι προτάσεις για μοριοδότηση σχολείων κ.τ.λ. Μέχρι στιγμής δεν ακούσαμε κανένα απολογισμό του τι κατάφεραν οι περσινές κινητοποιήσεις. Θα πάμε με τον ίδιο τρόπο, 24 ώρες, 48 ώρες; Καταθέτουμε την απόφαση της γενικής συνέλευσης του Ρεθύμνου.

Δεν μπορούμε να συνεχίσουμε με μια 24ωρη απεργία ανά μήνα. Πρέπει να τελειώνουμε με απεργίες σαν σκόρπιες ντουφεκιάς που τις κάνουμε για να δείξουμε ότι διαμαρτυρόμαστε. Πόσο εμπόδισαν αυτές οι απεργίες τις περικοπές μισθών, τις συγχωνεύσεις σχολείων, το κλείσιμο ολοήμερων κ.τ.λ.

Δεν μπορούμε να συνεχίσουμε μόνοι μας ως κλάδος. Το μνημόνιο και ειδικά το νέο μισθολόγιο συμπιέζει 4 κλάδους του δημοσίου: δασκάλους, καθηγητές, νοσοκομειακούς γιατρούς και υπαλλήλους των Δήμων. Το καλοκαίρι πρέπει να είναι περίοδος προετοιμασίας για κοινή δράση από Σεπτέμβρη αυτών των κλάδων (κοινές συνελεύσεις, κοινές επιτροπές αγώνα)

Ενημέρωση γονέων τόσο για την οικονομική ασφυξία των σχολικών επιτροπών μέσω μείωσης της επιχορήγησής τους, τόσο για το αδιαχώρητο που θα δημιουργηθεί με τις συγχωνεύσεις και με την εφαρμογή του 7-10 συνταξιοδοτήσεις, μία πρόσληψη, όσο και με το κλείσιμο των ολοήμερων. Γράμμα στους γονείς και προσπάθεια για συγκέντρωση διαμαρτυρίας στην περιφέρεια.

Επιδίωξη για συντονισμό με τους φοιτητές των Παιδαγωγικών Τμημάτων. Τους υποσχέθηκαν γρήγορο διορισμό ο οποίος αναβάλλεται επ' αόριστων.

Πόλεμος φθοράς στο Υπουργείο Παιδείας αναδεικνύοντας τη σπατάλη χρημάτων που γίνεται στα προγράμματα του ΕΣΠΑ.

Ανάδειξη πολιτικών αιτημάτων.

Δεν τα φάγαμε εμείς, δεν πληρώνουμε εμείς

Ο πλούτος των 600δισ που βρίσκεται σε ξένες τράπεζες πρέπει να γυρίσει πίσω

Δεν πληρώνουμε δάνεια που δεν είναι νόμιμα (προκατοχικό δάνειο στη Γερμανία κ.α.)

Δημιουργία απεργιακού ταμείου.

Τα σχολεία που το Σεπτέμβρη δε θα μπορούν να λειτουργήσουν είτε λόγω έλλειψης ειδικοτήτων είτε λόγω πληθώρας μαθητών ανά τμήμα με πρωτοβουλία συλλόγου δασκάλων και συλλόγου γονέων, ή να κλείνουν ή μέσω δίωρων στάσεων εργασίας να αναδεικνύουν το πρόβλημα στην τοπική κοινωνία (εκτιμώντας ανάλογα με τις δυνατότητες που υπάρχουν)

Το κείμενο δε διαβάστηκε, ο χρόνος δόθηκε στον αναπληρωτή ΕΣΠΑ και κατετέθη για το Διδασκαλικό Βήμα.

ΠΟΝΤΙΚΑΚΗΣ Φ. ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΧΑΝΙΩΝ

Είπαν κάποιοι συνάδελφοι προηγουμένως γιατί δε μιλάμε εδώ πέρα για την εκπαίδευση και μιλάμε για όλα τα άλλα. Όταν μειώνουν τις δαπάνες για την παιδεία, όταν μειώ-

νουν τις δαπάνες για τα λειτουργικά έξοδα των σχολείων, όταν μειώνουν τους διορισμούς, όταν κλείνουν σχολεία, συγχωνεύουν σχολεία, όταν κλείνουν ολοήμερα και με δικαιολογία για όλα αυτά ότι η τρόικα, το μνημόνιο και το χρέος που έχουμε ως κράτος και γι' αυτό το λόγο **γίνονται**, άρα αυτό πρέπει να απαντήσουμε, ότι δεν υπάρχει χρέος, δε χρωστάμε εμείς. **▲**ηλαδή φάγαμε εμείς τα λεφτά στην Ολυμπιάδα; **▲**ε φάγαμε εμείς τα λεφτά στις εργολαβίες, δε φάγαμε εμείς τα λεφτά στα μεγάλα έργα δεξιά και αριστερά.

Κάποιοι εργολάβοι τα φάγανε, κάποιοι εργολάβοι που έχουν και τα κανάλια που λέμε ότι δεν μας παίζουν και όλα αυτά. Αυτοί οι εργολάβοι τα φάγανε τα λεφτά. Όταν μιλάμε σήμερα για τα ολοήμερα και λέμε ότι θα έπρεπε η ΔΟΕ να έχει κινητοποιηθεί πολύ περισσότερο και πολύ πιο δυναμικά για τα ολοήμερα σχολεία της υπαίθρου, ξέρουμε εμείς σήμερα στα Χανιά ότι στη Χώρα των Σφακίων, στην Ανώπολη των Σφακίων, στα **Αακύφου** των Σφακίων το ολοήμερο τμήμα κλείνει.

Και κλείνει σε βάρος ποιανού; Σε βάρος του αγρότη, σε βάρος του άνεργου, σε βάρος του εργαζόμενου ο οποίος είναι ανασφάλιστος, διότι η κυρία Υπουργός μας, το παιδί του κομματικού σωλήνα που είναι η Υπουργός, διότι από 26 χρονών είναι παιδί του κομματικού σωλήνα, διορισμένη **από το κόμμα είναι**, δε φταίει η Υπουργός.

Η Υπουργός εκφράζει απόλυτα την κυβερνητική πολιτική. Απόλυτα εκφράζει αυτό που θέλει να κάνει η κυβέρνηση. Αυτό το παιδί του κομματικού σωλήνα υπέγραψε ότι για να πάει ένα παιδί σε κάποιο άλλο ολοήμερο εκτός των 961 πρότυπων, θα πρέπει και οι δυο γονείς του να έχουν βεβαίωση από τον εργοδότη ή βεβαίωση ανεργίας.

Από ποιον εργοδότη; Για να πάμε έξω στον ιδιωτικό τομέα να δούμε πόσοι εργαζόμενοι είναι εργαζόμενοι κανονικά ασφαλισμένοι και μπορούν να πάρουν βεβαίωση από τον εργοδότη τους. Για να ρωτήσουμε. Σε ποιον κόσμο ζούμε; Μία καθαρά ταξική πολιτική είναι αυτή η πολιτική που ακολουθεί η κυβέρνηση αυτή και αυτή η Υπουργός. Μία πολιτική η οποία πετάει στο δρόμο τα παιδιά των αγροτών, πετάει στο δρόμο τα παιδιά των ανασφάλιστων εργαζόμενων, πετάει τους ίδιους τους ανασφάλιστους εργαζόμενους βορά στον κάθε εργοδότη.

Αυτή την ταξική πολιτική πρέπει να πολεμήσουμε και πρέπει να πούμε ότι «όχι κύριοι, δεν έχουμε χρέος εμείς. Χρέος έχουμε όχι απέναντι στις τράπεζες, όχι απέναντι στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και στην τρόικα. Χρέος έ-

χουμε απέναντι στη νέα γενιά, σε αυτή τη νέα γενιά, την πιο μορφωμένη νέα γενιά που υπήρξε ποτέ στην Ελλάδα, την οποία σήμερα τη στέλνουν στο εξωτερικό, τη στέλνουν να ψάχνει μετανάστης το μέλλον της σε άλλες χώρες».

Χρέος σε αυτή τη νέα γενιά έχουμε να υπερασπίσουμε το δημόσιο σχολείο και πρέπει να το υπερασπίσουμε το δημόσιο σχολείο απέναντι σε αυτή την πολιτική αυτής της κυβέρνησης. Να αρνηθούμε το χρέος, να αρνηθούμε την πολιτική αυτής της κυβέρνησης, να βρεθούμε στις πλατείες μαζί με τον κόσμο που είναι στις πλατείες. Να βρεθούμε στους δρόμους του αγώνα.

ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΡΙΖΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΧΑΝΙΩΝ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, ακούσαμε λίγο πριν ό-τι το 2006, απεργούσαμε για ασήμαντα πράγματα. Αλήθεια συνάδελφε της ΔΑΚΕ, που το είπες αυτό, ασήμαντο ήταν το «1400 ευρώ για τον πρωτοδιόριστο»; Ασήμαντο ήταν η αύξηση των δαπανών για την παιδεία; Ασήμαντες ήταν οι θέσεις του κλάδου; Εσείς συνάδελφοι της ΔΑΚΕ που κόπτεστε ότι αν παίρνονταν αυτά τα μέτρα που παίρνονται τώρα, με άλλη Κυβέρνηση θα ξηλωνόταν τα πεζοδρόμια φαίνεται ότι δεν έχετε καταλάβει ότι στις 15 Ιούνη ξηλωθήκανε πεζοδρόμια, εσείς που ήσασταν;

Δεν έχετε καταλάβει εσείς, οι τσάμπα μάγκες τι έγινε ε-χθές στη Βουλή όπου ο εφαρμοστικός νόμος του προγράμματος της τρόικας, αποφασίστηκε από κοινού από τη Νέα Δημοκρατία και ΠΑΣΟΚ, να πάει με τη διαδικασία του κατεπείγοντος. Αυτό που έχετε να μας προτείνετε είναι οι φοροαπαλλαγές προς το κεφάλαιο που υπόσχεται ο Σαμαράς, απέναντι στη βαρβαρότητα των μέτρων της ΕΕ του ΔΝΤ και της Κυβέρνησης. Δεν δικαιούστε για να ομιλείτε. Δεν έχουμε κοντή μνήμη. Δεν ξεχνούμε τις ημέρες διακυβέρνησης της Ν.Δ..

Ας έρθουμε όμως στους συναδέλφους της ΠΑΣΚ, οι οποίοι ακολουθούν μια διπλή τακτική μέσα σε αυτό το σ-υνέδριο. Ο πρώτος άξονας της τακτικής τους είναι η επίθε-ση ενάντια στην αριστερά. Προσποιούνται τους υπερασπι-στές της δημοκρατίας απέναντι στην «ολοκληρωτική» αρι-στερά. Η δημοκρατία που έχουν να προβάλλουν όμως, εί-ναι η δημοκρατία του δίλεππου που μας επιτρέπουν να μι-λήσουμε, είναι η δημοκρατία των εσωτερικών κανονισμών.

Σε αυτή την κατεύθυνση, στη χθεσινή συνεδρίαση είχε το θράσος ο Πρόεδρος της Ομοσπονδίας να αποκαλέσει τον Παντελή τον Βαϊνά «ανιστόρητο». Έχουμε να του θυμίσουμε ότι η δημοκρατία από τον καιρό της Βασίλης μέχρι το Πολυτεχνείο χτίζεται στους δρόμους και όχι στους εσωτερικούς κανονισμούς γραφειοκρατιών, που έχουν φτιαχτεί για να ελέγχουν και να ποδηγετούν τον κλάδο.

Η δημοκρατία επικράτησε, γιατί κάποιοι χτυπούσαν το χέρι τους πάνω στο έδρανο, όπως ο Παντελής χθες. Κάποιος άλλος, κάποιος που δεν θέλω να τον αποκαλώ ούτε καν συνάδελφο, χρησιμοποιώντας χρυσαυγίτικη γλώσσα έβρισε τον Βαϊνά, ως φασίστα. Χρειάζεται να υπενθυμίσουμε: Η δημοκρατία σήμερα παίζεται στην Κερατέα, η δημοκρατία σήμερα χτίζεται στο δημαρχείο της Ιεράπετρας, που οι κάτοικοί της το είχαν καταλάβει για 16 μέρες με αποτέλεσμα ο συνάδελφος ο Τσίτσος που είναι σύνοδος σήμερα εδώ, να είναι κατηγορούμενος σε δίκη σε μια προσπάθεια του Δημάρχου Ιεράπετρας και της κυβέρνησης να πάρουν τη ρεβάνς. Η δημοκρατία χτίζεται στα λιγνιτωρυχεία της ΔΕΗ, η δημοκρατία χτίζεται όταν οι εργαζόμενοι παίρνουν τη κατάσταση στα χέρια τους απεργώντας και διαδηλώνοντας υπερασπιζόμενοι τη ζωή τους ενάντια στη καταστρεπτική μανία κυβέρνησης – Ε.Ε. και Δ.Ν.Τ.

Θα ήθελα να αναφερθώ και στη συναδέλφισσα που είπε ότι πρέπει να είμαστε όλοι μαζί ενωμένοι. Το επανέλαβε και ο συνάδελφος ο Μπράτης λέγοντας ότι ο εχθρός είναι εκτός αυτού του συνεδρίου. Γενικώς είναι σωστό. Είναι όμως πολύ απλοποιημένη θεώρηση. Θα ήθελα πάρα πολύ να το υιοθετήσω αυτό και θα το έκανα, αν ήξερα ότι μέσα σε αυτή την αίθουσα δεν υπάρχουν προϊστάμενοι που εφαρμόζουν την πολιτική του Υπουργείου, δεν υπάρχουν επίορκοι Διευθυντές που ετοιμάζονται να εφαρμόσουν την αξιολόγηση, δεν υπάρχουν ούτε αιρετοί οι οποίοι τα κάνουν πλακάκια με τη Διοίκηση.

Θα ήθελα να το πιστέψω πάρα πολύ, αν δεν υπήρχε το παρελθόν του Αποστόλη Κλινάκη που ήταν Πρόεδρος πριν από δύο χρόνια της 78^{ης} Γενικής μας Συνέλευσης σήμερα κατέχει η θέση του Προϊστάμενου στη Περιφέρεια Κρήτης.

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, ναι συνάδελφε Μπράτη, αλλά το δίλημμα παραμένει, είτε έχεις σχολικούς συμβούλους, παραμένει το δίλημμα κι ένα είναι το δίλημμα: Τη νύχτα τη μαγική σαν την Αργεντινή που το ελικόπτερο θα γεμίζει από τους Βουλευτές κι από τους Υπουργούς της

Κυβέρνησής σας, ποια θα είναι η θέση σας θα χαιρετάτε με θλίψη το μαντηλάκι ή θα είστε με τον κόσμο που θα τους μουτζώνει και θα τους κυνηγάει, συνάδελφοι της ΠΑΣΚ;

Τώρα που το βαθύ ΠΑΣΟΚ έρχεται να νεκραναστήσει την Κυβέρνηση του ΓΑΠ, για να εφαρμόσει την πολιτική του μνημονίου 2, καθήκον για κάθε συνεπές μέλος της ΠΑΣΚ είναι να σκίσει την κομματική του ταυτότητα και να ταχθεί, όπως και οι συνάδελφοι της ΟΜΕ-ΟΤΕ, όπως οι συνάδελφοι της ΠΟΕ-ΟΤΑ με τη μεριά της μάχης, με τη μεριά του κινήματος της αντίστασης. Αυτή είναι η μόνη υπεύθυνη θέση που έχετε να ακολουθήσετε.

Η δεύτερη τακτική, το δεύτερο χαρτί που έχει να παίξει η ΠΑΣΚ αυτή τη στιγμή είναι να διαχωρίσει τα ζητήματα που αντιμετωπίζει ο κλάδος από την οικονομική πολιτική της κυβέρνησης. Ακούσαμε χθές το συνάδελφο από το Ηράκλειο, ο οποίος έλεγε τι σχέση έχουν οι μεταθέσεις με την οικονομική πολιτική; Θέλετε να σας εξηγήσουμε; Έχουν σχέση συνάδελφοι, η οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης δεν μπορεί να περάσει αν δε σπάσει τον τσαμπουκά ενός ετοιμοπόλεμου κλάδου και με τέτοιου είδους μέτρα αυτό προσπαθεί να κάνει. Και όχι μόνο αυτό. Οι μεταθέσεις είναι κομμένες και ραμμένες με την πολιτική των περικοπών, των κλεισιμάτων των σχολείων και με την πολιτική των μηδενικών διορισμών.

Ένα είναι το σύνθημα, όχι αυτά που λέει το πανό που βρίσκεται πίσω από το προεδρείο, που θα συμφωνήσω με τους προηγούμενους συναδέλφους, που έκαναν την κριτική ότι είναι πολύ λίγο για την κατάσταση που το εργατικό κίνημα αντιμετωπίζει, όλα αυτά πρέπει να ενοποιηθούν σε ένα σύνθημα, να φύγει το μνημόνιο, να φύγει το μεσοπρόθεσμο μαζί με την κυβέρνηση και την αντιπολίτευση, μαζί με την Ευρωπαϊκή Ένωση, μαζί με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Μία είναι η λύση απέναντι στους εκβιασμούς τους. Διαγραφή του χρέους τώρα. Εθνικοποίηση των τραπεζών με εργατικό έλεγχο. Έξοδο από την ΟΝΕ το ευρώ και την Ε.Ε.. Χρειαζόμαστε μία μεγάλη απεργία σε μια κατεύθυνση που μπορεί να δώσει πραγματικά τη νίκη και τη λύση.

Και η τελευταία μου φράση. Επειδή άκουσα χθες τους συναδέλφους του ΠΑΜΕ, και ιδιαίτερα τη συναδέλφισσα που είπε ότι, ξέρετε, στη Γερμανία δεν υπήρχε ΠΑΜΕ και γι' αυτό δεν υπήρχαν αντιδράσεις όπως στην Ελλάδα. Και στην Αίγυπτο δεν υπήρχε ΠΑΜΕ, αλλά τον Μουμπάρακ τον στείλανε από κει που ήρθε.

ΑΓΓΕΛΟΝΙΔΗ ΧΡΙΣΤΙΝΑΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΡΓΥΡΟΥΠΟΛΗΣ - ΑΛΙΜΟΥ -
ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ «Ο ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ»**Μόρφωση – Επιμόρφωση –
Μετεκπαίδευση Εκπαιδευτικών**

Συνάδελφοι,ισσες

Στα πλαίσια της γενικότερης αντιλαϊκής αντιεκπαιδευτικής πολιτικής και του «νέου» διαφοροποιημένου «καινοτόμου» σχολείου της αγοράς, που είναι κατεύθυνση της Ε.Ε., η κυβέρνηση προχωρά στην κατάργηση των διδασκαλείων. Η εξέλιξη αυτή αποτελεί μέρος τους προγράμματός της και στηρίζεται από τα κόμματα του ευρωμονόδρομου, που θέλουν το δάσκαλο υποβαθμισμένο και σκυφτό, τα παιδιά αμόρφωτα και τις επιχειρήσεις να θησαυρίζουν. Γι' αυτό έχει μετατρέψει την επιμόρφωση των εκπαιδευτικών σε φτηνές καταρτίσεις, που χρηματοδοτούνται κύρια από προγράμματα ΕΣΠΑ, πραγματοποιούνται από φορείς ιδιωτικού δικαίου και έχουν προσανατολισμό την αποδοχή της αστικής παιδαγωγικής, της ταξικής διαφοροποίησης, της αποσπασματικότητας, του υποκειμενισμού, του αντικομμουνισμού.

Το «νέο» σχολείο της αγοράς και ο στόχος του για την παραγωγή φθηνού εργατικού δυναμικού απαιτεί έναν εκπαιδευτικό που θα μορφώνεται και θα επιμορφώνεται λειψά και κυρίως προς την κατεύθυνση της στήριξης του καπιταλιστικού συστήματος και την αναπαραγωγή της ιδεολογίας της αστικής τάξης. Γι' αυτό και το επίπεδο της παρεχόμενης μόρφωσης στα Παιδαγωγικά Τμήματα είναι διανθισμένο με πλήθος μεταφυσικών αντιλήψεων που ακυρώνουν την επιστημονική γνώση και κυρίως προσανατολισμένο σε όλες εκείνες τις «καινοτομίες» που έχουν ως κριτήριο τους την συμβολή στην κερδοφορία των επιχειρήσεων.

Παράλληλα η επιμόρφωση των εκπαιδευτικών τα τελευταία χρόνια υπήρξε φθίνουσα και τώρα πια, πέρα από τα Διδασκαλεία, εναπόκειται σε χαμηλού επιπέδου σύντομα προγράμματα κατάρτισης, που στοχεύουν στην αποδοχή της πολιτικής της ΕΕ και του «νέου» σχολείου της αγοράς. **Ο εκπαιδευτικός καλείται να παρακολουθήσει τα προγράμματα αυτά παράλληλα με τη δουλειά του**, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για την προσωπική και οικογενειακή του κατάσταση, χωρίς καν την κάλυψη στοιχειωδών εξόδων μετακίνησής του. **Πρόκειται για στυγνή ιδεολογική χειραγώγηση του εκπαιδευτικού, ο οποίος καλείται:**

- **Ν' αποδεχτεί το σχολείο της αγοράς**, τη διαφοροποίηση, τις δεξιότητες. **Ν' απαρνηθεί το δικαίωμα για ενιαία δωρεάν δημόσια εκπαίδευση**, χωρίς χορηγούς και επιχειρηματική δράση.

- **Να επιμορφωθεί στα νέα προγράμματα και το ψηφιακό σχολείο**. Να αποδεχτεί ως κυρίαρχο το ρόλο των νέων τεχνολογιών στην εκπαίδευση, στην αντικατάσταση της γνώσης από την πληροφορία.

- **Να δουλέψει στη διαθεματικότητα, στη σχετικιστική – υποκειμενική αντίληψη** για τη γνώση και την αλήθεια. Να ξεχάσει ότι η αλήθεια είναι αντικειμενική, ότι ο εκπαιδευτικός έχει παιδαγωγική ευθύνη να μορφώσει ολόπλευρα τα παιδιά.

- **Να προωθήσει στη διδασκαλία του όλες τις δεξιότητες που θέτει σαν στόχο η ΕΕ**, σε βάρος της ολόπλευρης μόρφωσης των παιδιών του λαού μας. Αντ' αυτού, να διδάξει ο εκπαιδευτικός την επιχειρηματικότητα, ότι εργάτης και κεφάλαιο είναι μια οικογένεια, να σκέφτεται ο μαθητής από πολύ νωρίς για τον εργοδότη.

- **Να επιμορφωθεί στην αυτοαξιολόγηση, δηλ. στην αυτοχειρία του**, ν' αποδεχτεί το νέο ρόλο του διευθυντή μάνατζερ, ν' αξιολογείται με βάση τα κριτήρια της αγοράς, της διαφοροποίησης, της ανταγωνιστικότητας.

Το ΠΑΜΕ εκπαιδευτικών, χρόνια τώρα, με βάση τη θέση του για δίχρονη υποχρεωτική Προσχολική Αγωγή και ενιαίο 12χρονο βασικό υποχρεωτικό σχολείο για όλα τα παιδιά, έχει επεξεργαστεί μια συνολική πρόταση για τη μόρφωση κι επιμόρφωση των εκπαιδευτικών μέσα από ενιαίες Παιδαγωγικές Σχολές που θα παράγουν και θα ανατροφοδοτούν επιστημονικά το σύνολο του εκπαιδευτικού προσωπικού της προσχολικής αγωγής και του ενιαίου 12χρονου σχολείου.

Μόνο ένα τέτοιο σχολείο κι ένας τέτοιος εκπαιδευτικός μπορεί να καλύψει σήμερα τις αυξημένες μορφωτικές ανάγκες των παιδιών της λαϊκής οικογένειας. Ένα τέτοιο σχολείο μπορεί να «ανθίσει» στα πλαίσια μιας κοινωνίας που οργανώνεται με κριτήριο την ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών.

Σε αυτά τα πλαίσια, τα Διδασκαλεία μπορούν να παίξουν ρόλο στην επιμόρφωση των εκπαιδευτικών, με άμεσες αλλαγές όπως: κατάργηση των εξετάσεων, να εναλλάσσονται οι εκπαιδευτικοί κάθε 5 με 7 χρόνια, αλλαγή του αναλυτικού προγράμματος.

Η πλειοψηφία του ΔΣ της ΔΟΕ και στο ζήτημα των Διδασκαλείων έβαλε πλάτη στην κυβερνητική πολιτική και με την πλήρη απραξία του και αρνήθηκε την εδώ και καιρό πρόταση του ΠΑΜΕ εκπαιδευτικών να οργανώσει την πάλη των συναδέλφων. Άλλωστε όλα αυτά τα χρόνια είχε αποδεχτεί την υποβάθμιση της επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών, την ιδιωτικοποίησή της και φυσικά δέχεται το «νέο» σχολείο της αγοράς που υποβαθμίζει συνολικά εκπαιδευτικούς και μαθητές. Προσπεράστε τους!

Αγωνιζόμαστε για:

♦ Πτυχιό ως μοναδική προϋπόθεση για το επάγγελμα.

- ♦ Κατάργηση του πιστοποιητικού παιδαγωγικής επάρκειας και του θεσμού του μέντορα. Κατάργηση του ΑΣΕΠ. Συνολική κατάργηση του 3848/2010.
- ♦ Εναντιωνόμαστε άμεσα σε κάθε μορφή σεμιναρίων ή προγραμμάτων (μεταπτυχιακών και μη, ΚΕΚ) που δίνουν πιστοποιητικό παιδαγωγικής επάρκειας. Απαιτούμε όλη η απαραίτητη γνώση να είναι εντός του πτυχίου. Σε αυτή την κατεύθυνση άλλωστε διεκδικούμε πρακτική άσκηση στο σχολείο, ενταγμένη οργανικά στο πρόγραμμα σπουδών.
- ♦ Δημιουργία ενιαίων παιδαγωγικών πανεπιστημιακών σχολών (ΕΠΠΣ) για την εκπαίδευση και επιμόρφωση όλων των εκπαιδευτικών με πλήρη απαλλαγή από τα διδακτικά καθήκοντα, που θα δίνουν πλήρη παιδαγωγική και διδακτική επάρκεια σε τμήματα αντίστοιχα με την ειδικότητα. Σήμερα αυτή η επιμόρφωση να γίνεται αποκλειστικά στα αντίστοιχα Πανεπιστημιακά Τμήματα.
- ♦ Μεταπτυχιακά και έρευνα στις Παιδαγωγικές Σχολές.

Συνάδελφοι,ισσες

Να μη σκύψει κανείς το κεφάλι. Στο μοναδικό ερώτημα που πρέπει ν' απαντήσει καθένας μας, είτε πρόκειται για τη μόρφωση, δική μας ή των μαθητών, ή για την επιμόρφωση, είναι **τι άνθρωπο θέλουμε να διαμορφώνει, να πλάθει το σχολείο.** Σ' αυτό μέσος δρόμος δεν υπάρχει. **Είτε θα γίνουμε δάσκαλοι που θα τολμήσουμε να διδάξουμε την αλήθεια, τον αγώνα και τίμια στάση ζωής στους μαθητές μας με ιδανικά και αξίες, είτε θα μετρήσουμε το μπόι μας με βάση τα κριτήρια των επιχειρήσεων, που βλέπουν σε κάθε μαθητή και έναν πιθανό πελάτη και αυριανό εργαζόμενο προς εκμετάλλευση.**

ΠΑΛΗ ΛΟΙΠΟΝ ΓΙΑ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΤΩΝ ΛΑΙΚΩΝ ΑΝΑΓΚΩΝ, ΠΑΛΗ ΓΙΑ ΤΗ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ, ΟΠΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ ΘΑ ΕΧΟΥΝ ΤΗ ΘΕΣΗ ΠΟΥ ΤΟΥΣ ΑΞΙΖΕΙ.

Καταψηφίζουμε το σκεπτικό και τις προτάσεις της πλειοψηφίας του ΔΣ της ΔΟΕ.

ΑΓΓΟΥΡΑ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΚΠ/ΚΩΝ Π.Ε. ΓΛΥΦΑΔΑΣ

Η 80η Γ.Σ. της ΔΟΕ πραγματοποιείται σε μια περίοδο που η καπιταλιστική κρίση βαθαίνει. Κυβέρνηση - Ε.Ε. – Τρόικα, με τη συμφωνία της Ν.Δ. και ΛΑΟΣ, προωθούν μια **ολομέτωπη επίθεση ενάντια στους εργαζόμενους**, που αφορά στο σύνολο των εργασιακών, ασφαλιστικών, οικονομικών και μορφωτικών δικαιωμάτων τους. Στα πλαίσια της επίθεσης αυτής εμπορευματοποιούνται παιδεία και υγεία, ελαστικοποιούνται παραπέρα οι εργασιακές σχέσεις, ετοιμάζεται νέα αντιασφαλιστική επέλαση και νέο

φτωχομισθολόγιο. Ο δημόσιος πλούτος ιδιωτικοποιείται ή μάλλον χαρίζεται, ενώ η ανεργία και η ακρίβεια θερίζουν.

Η πλειοψηφία του Δ.Σ. της ΔΟΕ τη διετία που πέρασε κινήθηκε στη γραμμή της συναίνεσης, της υποταγής, της διαβούλευσης. ΠΑΣΚ και ΔΑΚΕ συνδιαχειρίστηκαν στη ΔΟΕ την τακτική τους όλη τη διετία. Ακόμη και σήμερα συνεχίζουν ακάθεκτοι τη στήριξη της κυβερνητικής πολιτικής. Το βλέπουμε και μέσα από τα θέματα της ημερήσιας διάταξης στην οποία γίνεται επί της ουσίας αποδεκτή η φιλοσοφία του "νέου σχολείου της αγοράς".

Δε γίνεται λόγος για το ασφαλιστικό ούτε για τις τόσες κατηγορίες εκπ/κών που έχουν δημιουργηθεί (αναπληρωτές μειωμένου ωραρίου, αναπληρωτές ΕΣΠΑ κ.λπ.). Έχουμε συναδέλφους ειδικοτήτων (π.χ. Φυσικής Αγωγής) που έχουν "περάσει" τα 40, εργάζονται κάθε χρόνο σαν αναπληρωτές αλλά διορισμό δε "βλέπουν". Πότε αυτοί οι άνθρωποι θα βάλουν τη ζωή τους σε μια τάξη; Θα πρέπει όλοι να διοριστούν χωρίς όρους και προϋποθέσεις. Και επειδή μας λένε ότι αφού δεν θέλουμε το «νέο σχολείο της αγοράς» συνεπάγεται ότι δεν θέλουμε και τους συναδέλφους των ειδικοτήτων, σας λέμε ότι αυτό το σχολείο που μας ετοιμάζουν έχει αντιδραστική διοικητική δομή. Θα είναι τοπικό, ευέλικτο, διαφοροποιημένο (όπου ακόμα και τα παιδιά με ειδικές ανάγκες θα είναι στοιβαγμένα στα κλασικά σχολεία σε πολυμελή τμήματα και θα περιθωριοποιούνται) και θα ετοιμάζει τους αυριανούς ευέλικτους, ημιμαθείς εργαζόμενους.

Στο δικό μας το ενιαίο 12χρονο σχολείο χωράνε όλες οι ειδικότητες με σταθερή και μόνιμη σχέση εργασίας. Το δικό μας το σχολείο θα μορφώνει και θα αναπτύσσει την ανθρώπινη προσωπικότητα. Η επιδίωξη του θα είναι η αρμονική διαμόρφωση του ανθρώπου, ώστε η ανθρώπινη προσωπικότητα να βρίσκει την ισορροπία της. Θα ασκεί όσο μπορεί περισσότερο και από κοινού τις σωματικές και ψυχικές λειτουργίες του ανθρώπου. **Για μας το ζητούμενο είναι η εξασφάλιση βασικής-γενικής εκπαίδευσης ως τα 18 χρόνια, που ο άνθρωπος ενηλικιώνεται ψυχικά, πνευματικά, κοινωνικά και βιολογικά με σκοπό την ολόπλευρη διαμόρφωση της προσωπικότητας κάθε νέου πριν από την επαγγελματική επιλογή.** Ο διαχωρισμός των μαθητών σε κύκλους-κατευθύνσεις «εγκλωβίζει» τα παιδιά, τα κάνει μονόπλευρα. Το πολυτεχνικό σχολείο μπορεί να εξασφαλίσει τη σωστή φυσιολογική διαμόρφωση, την ανάπτυξη του ανθρώπου και μαζί με αυτό την καθολική ετοιμότητα για εργασία. Όλα τα παιδιά μέχρι τα 18 τους πρέπει να παίρνουν από το σχολείο τις βάσεις των επιστημών, όλα τα αντικείμενα γενικής παιδείας, για να γίνει ο μαθητής ολοκληρωμένος άνθρωπος, να έχει πο-

λυτεχνική αντίληψη και βάσεις της πολυτεχνικής μόρφωσης. Σε ένα σχολείο που θα είναι «πρώτος ο μαθητής» κατ' ουσίαν και όχι κατ' επίφασιν. Όπου οι δαπάνες για την παιδεία θα είναι ανάλογες και όχι με το σταγονόμετρο. Δεν είναι λογικό να μας λένε ότι είναι ανεδαφικό το αίτημα για 15% του Γ.Κ. προϋπολογισμού και να παίρνει η Ελλάδα το 12% των εξαγωγών της Γερμανίας σε πολεμικό υλικό! Ούτε επίσης να συμμετέχει ενεργά στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο ενάντια στη Λιβύη ξοδεύοντας ταυτόχρονα υπέρογκα ποσά!

Συνάδελφοι, αξίζουμε το καλύτερο, γιατί θα πρέπει να συμβιβάζομαστε με το χειρότερο; Στο όνομα του χρέους γίνονται περικοπές σε παιδεία, υγεία, μισθούς, συντάξεις κ.λπ. Είναι λένε απαραίτητα τα μέτρα για να τιθαστούμε το χρέος. Τα μέτρα όμως το διογκώνουν. Και αυτοί συνεχίζουν την ίδια συνταγή. Άρα το θέμα τους δεν είναι το χρέος. **Ένα χρέος που δεν είναι δικό μας ότι και αν λένε αυτοί. Αυτό το χρέος το δημιουργούν οι κεφαλαιοκράτες** με τα δάνεια που παίρνουν, με τις χρηματοδοτήσεις στις τράπεζες, στους εφοπλιστές, στους βιομήχανους, με τα πακέτα ενισχύσεων, τις επιχορηγήσεις που αδειάζουν τα δημόσια ταμεία και παραγεμίζουν τις ιδιωτικές τσέπες, με τις μεγάλες χρυσοφόρες για το κεφάλαιο «ιδέες», όπως οι Ολυμπιακοί Αγώνες. Αυτοί δημιουργούν το χρέος και το χρησιμοποιούν για να παραλύσουν, να πανικοβάλουν, να εξουδετερώσουν τον απειλούμενο λαό, να επιφέρουν την απόλυτη κοινωνική χρεοκοπία, τη λαϊκή χρεοκοπία.

Μας τρομοκρατούν, μας εκβιάζουν, θέλουν να φοβόμαστε και τον ίσκιο μας, ώστε να περάσουν τα μέτρα τους. Να δημιουργήσουν μισθούς και συντάξεις πείνας, ελαστικές σχέσεις εργασίας χωρίς δικαιώματα, ώστε να εξασφαλίσουν τα κέρδη τους.

Για αυτό λοιπόν το μόνο πραγματικό χρέος του λαού είναι να οργανωθεί, να αντισταθεί και να τους πολεμήσει επιβάλλοντας μια φιλολαϊκή προοπτική και ανάπτυξη, τη λαϊκή οικονομία κι εξουσία. Ο μόνος δρόμος

για να γίνει αυτό είναι η ισχυροποίηση του ΠΑΜΕ, της μόνης δύναμης που μπορεί να γίνει το αντίπαλο δέος.

ΑΛΤΑΝΗ ΝΙΝΕΤΤΑ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΚΠ/ΚΩΝ Π.Ε. «Γ. ΣΕΦΕΡΗΣ»

Αγαπητές συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

Σαν εκπρόσωπος του Συλλόγου Εκπαιδευτικών Π.Ε. «Γ. Σεφέρης» θέλω να σας μεταφέρω το κλίμα και τις αποφάσεις της πρόσφατης Γενικής Συνέλευσης του Συλλόγου μας. Θα μπορούσα να κάνω κι εγώ μια ομιλία που να στηρίξω τη γνώμη τη δική μου, δηλαδή τις θέσεις του ΠΑΜΕ. Όμως θα φέρω τις αποφάσεις του Συλλόγου μας. Αποφάσεις μιας Γενικής Συνέλευσης, που ψηφίστηκαν σχεδόν ομόφωνα, δείχνοντας ότι η ενότητα μπορεί να εξασφαλιστεί και να έχει σαφή αγωνιστικό και ταξικό προσανατολισμό και περιεχόμενο. Αποφάσεις που έρχονται να δώσουν συνέχεια σε μια σημαντική μέχρι τώρα προσπάθεια που γίνεται, ώστε ο Σύλλογος να αποκτήσει το ρόλο και το περιεχόμενο που πρέπει να έχει και που απαιτούν οι συνάδελφοι απ' το σωματείο τους.

Ι. Οι συνάδελφοι καταψήφισαν μαζικά τον απολογισμό του απερχόμενου Δ.Σ. της ΔΟΕ, καθώς και τον οικονομικό απολογισμό της. Πρέπει να είναι τυφλός κάποιος για να μη βλέπει ότι η δράση της πλειοψηφίας της ΔΟΕ είναι συνδεδεμένη στενά με τους προγραμματισμούς του Υπουργείου Παιδείας για το πέρασμα στη συνείδηση των δασκάλων και την επιβολή του λεγόμενου Νέου Σχολείου. Πρέπει να είναι κουφός κανείς για να μην έχει ακούσει τη Διαμαντοπούλου να ευχαριστεί δημόσια τη ΔΟΕ και την ΟΛΜΕ για τη συμβολή τους στη διαμόρφωση των θέσεων του Υπουργείου. Πρέπει να είναι κανείς αφελής για να νομίζει ότι μπορεί να στηρίξει ή να συγχρονίζεται με τη ΔΟΕ και ταυτόχρονα να αντιπαλεύει τις θέσεις του Υπουργείου και της Κυβέρνησης για την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση ή τις αλλαγές που φέρνουν στο ασφαλιστικό, στα εργασιακά, στα

μισθολογικά και στα συνταξιοδοτικά μας. Κι οι δάσκαλοι στο Σύλλογό μας δεν είναι τίποτα απ' αυτά. Έτσι πήραν στη Συνέλευση συγκεκριμένες αποφάσεις ενάντια στο Νέο Σχολείο της αμάθειας, στο νέο Μισθολόγιο – φτωχολόγιο και γενικότερα στα νέα οικονομικά μέτρα που έρχονται.

2. Έκριναν οι συνάδελφοι ότι με το «Νέο Σχολείο»: Διευρύνονται οι μορφωτικές ανισότητες. Απαξιώνεται παραπέρα η γενική μόρφωση. Ενισχύεται ο ρόλος του σχολείου ως ιδεολογικός μηχανισμός του κράτους. Από το Δημοτικό ακόμα ενισχύεται η στροφή στις δεξιότητες. Η διεύρυνση του ωραρίου στα σχολεία υπηρετεί μόνο τις απαιτήσεις της «αγοράς» τους και τα μακροπρόθεσμα σχέδιά τους για να βγάζουν γενιές μαθητών υποταγμένων, πειθαρχικών και... ανθεκτικών. Οι εκπαιδευτικοί δεν πρόκειται ποτέ να μετατραπούν από δάσκαλοι σε «εκπαιδευτές», από παιδαγωγούς σε «παιδονόμους», από επιστήμονες σε «ταξιθέτες παιδικών ψυχών» και «αλιείς χαρισματικών» κι από λειτουργούς σε «πλασιέδες» εταιρειών και προϊόντων. Θα αγωνιστούμε για την απόκρουση των «πειραμάτων» που στοχεύουν στο μυαλό των μικρών μας μαθητών και στα δικαιώματα των εκπαιδευτικών. Καλό σχολείο είναι αυτό που σχεδιάζεται με βάση τις μορφωτικές ανάγκες της λαϊκής οικογένειας κι όχι των επιχειρήσεων και των Βρυξελλών.

3. Απαιτούμε λοιπόν: Δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή, δημόσια και δωρεάν. Ενιαίο δωδεκάχρονο υποχρεωτικό δωρεάν σχολείο για όλα τα παιδιά μέχρι τα 18 τους χρόνια. Καθιέρωση συστήματος δημόσιων, δωρεάν, επαγγελματικών σχολών, μετά το 12χρονο σχολείο. *Αποκλειστικά δημόσια και δωρεάν Παιδεία για όλους. Έξω οι επιχειρήσεις και οι χορηγοί από τα σχολεία.* Καμιά συγχώνευση - να μην κλείσει κανένα σχολείο. Μέχρι 20 μαθητές στην κάθε τάξη στα δημοτικά και 15 στα νηπιαγωγεία και στις Α και Β τάξεις του Δημοτικού. Έκτακτο κονδύλι από τον κρατικό προϋπολογισμό για όλες τις ανάγκες των σχολείων. Αποκλειστικά δωρεάν πετρέλαιο, ρεύμα, νερό, τηλέφωνο στα σχολεία. Αύξηση των δαπανών για την παιδεία στο 15% του κρατικού προϋπολογισμού. Στήριξη της ειδικής αγωγής και των ειδικών σχολείων. Όχι στην αυτοαξιολόγηση και την αξιολόγηση. Όχι στην κατάργηση της μετεκπαίδευσης. Δημιουργία ενιαίων παιδαγωγικών πανεπιστημιακών σχολών για την εκπαίδευση και επιμόρφωση των εκπαιδευτικών. Λειτουργία και στήριξη των τάξεων υποδοχής, ενισχυτικής διδασκαλίας κ.λπ.

Σ' αυτές τις κατευθύνσεις, ο Σύλλογός μας ανέπτυξε όλο το προηγούμενο διάστημα μια πλούσια δράση σε συντονισμό με τους φορείς της εκπαιδευτικής κοινότητας, της «τοπικής κοινωνίας» και γενικότερα όλων των εργαζομένων, για την απόκρουση των συγχωνεύσεων και γενικότε-

ρα της λογικής του «Νέου σχολείου». **Οι συνάδελφοι πήραν αυτή την απόφαση σχεδόν ομόφωνα (μόνο 7 ψήφοι κατά από τους σχεδόν 250 παρόντες).**

4. Για το λεγόμενο «Ενιαίο μισθολόγιο» η απόφαση πάρθηκε ομόφωνα κι έχει κατατεθεί στα πρακτικά της 80^{ης} Γενικής Συνέλευσης της ΔΟΕ. Συνοψίζεται στο σύνθημα:

Φτάνει πια. Καμιά Θυσία. Την κρίση να πληρώσει η πλουτοκρατία.

Και στα αιτήματα:

- **ΟΧΙ στο νέο μισθολόγιο - φτωχολόγιο στο δημόσιο τομέα.** 2.000 ευρώ (μεικτά) στο νεοδιόριστο. Μαζικοί μόνιμοι διορισμοί από το ΥΠΕΠΘ. Μονιμοποίηση τώρα όλων των συμβασιούχων στην εκπαίδευση (ωρομίσθιοι - αναπληρωτές) χωρίς όρους και προϋποθέσεις. Πλήρη σύνταξη στα 30 χρόνια εργασίας και στο 80% του τελευταίου μισθού. Να προσμετράται ως συντάξιμος ο χρόνος ανεργίας - αδιοριστίας. Υγεία - Πρόνοια - Ιατροφαρμακευτική περίθαλψη εντελώς δωρεάν για όλους. Αποκλειστικά δημόσια και δωρεάν παιδεία, υγεία και πρόνοια. Αφορολόγητο όριο 20.000 ευρώ. Να φορολογηθεί το μεγάλο κεφάλαιο με 45%. Μείωση των ασφαλιστικών εισφορών με προοπτική την κατάργησή τους. Αύξηση των εργοδοτικών εισφορών. Αύξηση των βασικών μισθών κάθε χρόνο με βάση τον επίσημο πληθωρισμό.
- **Δεν θα ήταν δυνατόν να μην ασχοληθούμε και με το θέμα της συνδρομής μας προς τη ΔΟΕ.** Οι συνάδελφοι θεώρησαν το ύψος της συνδρομής μας πολύ μεγάλο και αδικαιολόγητο. Ειδικά στις δύσκολες μέρες που ζούμε. Επομένως ζητούν από τη ΔΟΕ: Να πάρει απόφαση μείωσης της συνδρομής μας προς της ΔΟΕ, στα 10 Ευρώ, κάνοντας όλες τις απαραίτητες περικοπές (η απόφαση αυτή επίσης έχει κατατεθεί).

5. Ενότητα λοιπόν. Ενότητα για την υπεράσπιση αυτών των αποφάσεων. Ενότητα για την υπεράσπιση της ζωής μας, της δουλειάς μας, της υγείας μας. Μόνο αυτή η ενότητα έχει έννοια. Μόνο αυτή την ενότητα γνωρίζουμε εμείς. Κι αυτή την ενότητα θα συνεχίσουμε να υλοποιούμε. Ο καθένας παίρνει τη θέση του στη μάχη γι αυτά τα θέματα. Ποιος «διασπά» και ποιος υπερασπίζεται το συνάδελφο, το κίνημα ή το Σύλλογο, θα το δείξει η ίδια η ζωή, απ' το βαθμό συμφωνίας και προσπάθειας που καταβάλλει ο καθένας για την υλοποίηση αυτών των αποφάσεων.

ΓΑΛΑΝΟΥ ANNA

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΚΠ/ΚΩΝ Π.Ε. ΧΑΛΚΙΔΑΣ

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι

Η σημερινή 80ή ΓΣ της ΔΟΕ γίνεται στην πιο κρίσι-

μη ώρα για όλους τους εργαζόμενους, για το λαό, για την εργατική τάξη. **Δεχθήκαμε την πιο βάρβαρη επίθεση από το 1974 μέχρι τώρα** και είμαστε στο σημείο που οι πράξεις μας πλέον θα κρίνουν το θεμελιώδες ερώτημα για την επιβίωση μας: **Θα πτωχεύσει ο λαός ή οι πλουτοκράτες;**

Εμείς οι δάσκαλοι ξέρουμε μέσα από την ιστορία που μελετούμε και διδάσκουμε ότι ποτέ οι εργαζόμενοι, αυτοί δηλ. που παράγουμε τον πλούτο των αγαθών, δε ζήσαμε όπως μας αξίζει, γιατί κουμάντο στη διαχείριση αυτού του πλούτου έκαναν πάντοτε οι λίγοι, η οικονομική ολιγαρχία, το κεφάλαιο όπως λέμε συνοπτικά.

Αυτοί μέσα απ' το σάπιο σύστημα ανάπτυξης της οικονομίας, τον καπιταλισμό, που στηρίζεται στο μεγαλύτερο σκάνδαλο τη στυγνή, αιματηρή πολλές φορές, εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο, είναι η αιτία των σημερινών δεινών μας.

Και τώρα που περνούν μιαν από τις χειρότερες κρίσεις τους, **αφού υπερσυσσώρευσαν αμύθητα κέρδη που πλέον δεν τα επενδύουν, γιατί δεν τους γεννούν το μέγιστο κέρδος, κάνουν χωρίς δισταγμό τα χειρότερα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας.** Οι εκμεταλλευτές μας είναι ικανοί να μας πουλήσουν και το σκονί που θα μας κρεμάσουν. Γι' αυτό λοιπόν παίρνονται όλα αυτά τα βάρβαρα μέτρα που είναι ίδια για όλους τους λαούς της Ευρώπης και όχι μόνο, ανεξάρτητα από το χρέος ή τα ελλείμματα της οικονομίας κάθε χώρας.

Στη χώρα μας απ' το 74 μέχρι σήμερα έχουμε αύξηση του ΑΕΠ 15.000% κι όμως εμείς οι παραγωγοί αυτού του πλούτου δεχθήκαμε όλα αυτά τα χρόνια πριν τη σημερινή κρίση, συνεχή λιτότητα, «σφίξιμο του ζωνariού», υποτιμήσεις του νομίσματος, αύξηση της ανεργίας περιορισμό δικαιωμάτων και τώρα στην κρίση τους, πλήρη ισοπέδωση όλων των πανανθρώπινων δικαιωμάτων της ζωής, της δουλειάς, της υγείας, της μόρφωσης, της πρόνοιας, της κοινωνικής ασφάλισης, της συνταξιοδότησης που με αιματηρούς αγώνες κατακτήθηκαν.

Δε σταματούν πουθενά οι εκμεταλλευτές μας, εκβιάζοντας και σπέρνοντας τον πανικό, αλλά και τη συλλογική ευθύνη για τη σωτηρία τάχα της πατρίδας μας, χτυπούν αλληπάλληλα ολοένα και με πιο βάρβαρα πακέτα μέτρων. Και **επειδή το κεφάλαιο δεν έχει πατρίδα αλλά πηγαίνει εκεί όπου έχει το μεγαλύτερο κέρδος, αν δε τους σταματήσουμε, το βαρέλι μέσα στο οποίο μας πνίγουν δεν έχει πάτο.** Και ο εργάτης στο Μπαγκλαντές με το 1 δολάριο τη μέρα την ίδια πίεση μ' εμάς δέχεται. «Μη μιλάς, μην αντιδράς, γιατί παίρνουμε το εργοστάσιο και φεύγουμε και μένεις άνεργος». Έχουν μάλιστα το θράσος να βγαίνουν ξεδιάντροπα οι ίδιοι οι εκμεταλ-

λευτές μας και να μας καλούν σε εθνική συναίνεση, δηλ. «αφεντικά και δούλοι» να συμφωνήσουμε πώς θα μας εξαρτήσουν. Όταν ο Βαρδινογιάννης της motor-oil (πετρέλαια, διυλιστήρια, καράβια, τηλεοπτικά κανάλια) βγαίνει στις τηλεοράσεις και μας καλεί σε συναίνεση, δε μας λέει και για τα καθαρά κέρδη του. Με επίσημους δημοσιευμένους ισολογισμούς, από πέρσι μέχρι φέτος λοιπόν, μόνο στο πρώτο τρίμηνο του 2011 τα καθαρά κέρδη του αυξήθηκαν κατά 500%. Και αυτός είναι ένας απ' τις 500 οικογένειες που λυμαίνονται τον τόπο, πάντα στα «νόμιμα πλαίσια της ανάπτυξης της αγοράς».

Επομένως η κόκκινη διαχωριστική γραμμή μπαίνει αμέσως. Απ' τη μια οι πλουτοκράτες κι απ' την άλλη εμείς ο εργαζόμενος λαός. Κυβέρνηση, αξιωματική αντιπολίτευση, ΛΑ.ΟΣ, άλλα κόμματα, που τα ξέρετε, μαζί με τα ΜΜΕ, στηρίζουν με νύχια και με δόντια τα συμφέροντα των βιομήχανων, των τραπεζιτών, των εφοπλιστών, όλων των παράσιτων της εργατικής τάξης. Απ' το 1974 έως σήμερα 18 κυβερνήσεις της ΝΔ και 18 κυβερνήσεις ΠΑΣΟΚ έχουν ακριβώς το ίδιο πρόγραμμα στήριξης των συμφερόντων των εκμεταλλευτών μας. Θέλουν (δεν πιέζονται) να κάνουν τη ζωή μας κόλαση. Ακόμα και οι λέξεις έχασαν το νόημα τους. Η εργασία αντί για δικαίωμα έγινε ευκαιρία. Η μόρφωση έγινε δεξιότητες. Η σύνταξη έγινε επίδομα πείνας και εξαθλίωσης. Όλα τα πανανθρώπινα δικαιώματα έγιναν «αγκυλώσεις» του παρελθόντος.

Άξιος βοηθός και συμπαραστάτης όλων των προηγούμενων και η «εργατική αριστοκρατία», οι υποταγμένες συνδικαλιστικές πλειοψηφίες στη ΓΣΕΕ, ΑΔΕΔΥ, ΟΛΜΕ, ΔΟΕ, που υπηρέτησαν επάξια τα συμφέροντα των αντιπάλων μας. Στην περίοδο της ανάπτυξης διεκδικούσαν το «εφικτό» για τα κέρδη των εκμεταλλευτών μας και τώρα καλλιεργούν ψευδαισθήσεις, αυταπάτες, μεψιμοιρία, πολλές φορές διαβρώνοντας τις συνειδήσεις των συναδέλφων για εφήμερα μικροκέρδη.

Η Παιδεία ήταν και είναι το ισχυρό εργαλείο της άρχουσας αστικής τάξης που φροντίζει πάντα για το μέλλον της. Όλες οι αλλαγές που έγιναν, γίνονται και σχεδιάστηκαν για να γίνουν απ' το νηπιαγωγείο ως το πανεπιστήμιο συμπληρώνουν το ίδιο πάζλ των βάρβαρων αντεργατικών μέτρων που παίρνονται εις βάρος μας. Η «δια βίου μάθηση» από τα «σπάργανα ως και τα σάβανα», αντί για την ολόπλευρη μόρφωση των παιδιών μας, στοχεύει στην προετοιμασία των νέων υποζυγίων των εκμεταλλευτών μας.

Εμείς οι δάσκαλοι που έχουμε στα χέρια μας το καλύτερο κομμάτι κάθε λαού, τα παιδιά του, αρνούμαστε να δεχθούμε σήμερα, στον 21ο αιώνα, της ανάπτυξης της τεχνολογίας και της επιστήμης την εξαθλίωση που

μας ορίζουν για ζωή. Γι' αυτό ενωμένοι μ' όλους τους άλλους εργαζόμενους, σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, με τους φτωχούς αγρότες, τους εργάτες στα εργοστάσια, τους μικρούς επαγγελματιοβιοτέχνες, μαζί με τις γυναίκες, τους φοιτητές και τους σπουδαστές παλεύουμε μαζί σ' ένα ενιαίο μέτωπο αγώνα, **μαζί με το ΠΑΜΕ**, το ξεκάθαρο ταξικό αγωνιστικό κίνημα που έχει σαφή ταξικό προσανατολισμό και στόχο. Αυτόν της οργανωμένης αντίδρασης και αντεπίθεσης, της ρήξης και της ανατροπής των καπιταλιστών. Σε κάθε σχολείο, σε κάθε γραφείο, σε κάθε λιμάνι, σε κάθε γιαπί, σε κάθε εργοστάσιο, σε κάθε χώρο δουλειάς, σε κάθε γειτονιά, όλοι μαζί, ενωμένοι, αγωνιζόμαστε για να τους σταματήσουμε, να πάρουμε πίσω αυτά που μας έκλεψαν και να πάμε και πάρα πέρα. **Να κάνουμε το μεγάλο τελικό βήμα, αυτό που θα μας φέρει την οριστική σωτηρία λύση για μας. Τη λαϊκή εξουσία και τη λαϊκή οικονομία.**

ΔΑΜΑΛΛΑΣ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΚΠ/ΚΩΝ Π.Ε. ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες

Ο οικονομικός απολογισμός είναι ο καθρέφτης της δράσης κάθε οργάνωσης.

Αντικατοπτρίζει τη φιλοσοφία, τον προσανατολισμό, της δράσης της ομοσπονδίας.

Αντίστοιχα και ο προϋπολογισμός δείχνει ανάγλυφα τις προθέσεις για την επόμενη χρονιά.

Καταψηφίζουμε τον απολογισμό και τις δαπάνες γιατί δεν υπηρετούν τις ανάγκες της ανάπτυξης του κινήματος σε κατεύθυνση ανατροπής, των πολιτικών συρρίκνωσης κάθε δικαιώματος των εργαζομένων, της διαρκούς λιτότητας και υποβάθμισης της ζωής μας και αντίστοιχα ενίσχυσης των κεφαλαιοκρατών.

Δεν υπηρετούν τις ανάγκες ανασύνταξης του κινήματος, ώστε να βάλει στην ημερήσια διάταξη το ζήτημα της εξουσίας όχι ως εναλλαγή κομμάτων αλλά τάξης.

Πρόκειται για απολογισμό δημοσίων σχέσεων και δράσεων υποστήριξης της ουσίας των μέτρων. Για δράσεις που ντύνουν με την αυθεντία της επιστημονικοφάνειας τα μέτρα π.χ. συνέδριο ΙΠΕΜ για νέο σχολείο (ολοήμερο).

Στην ίδια κατεύθυνση είναι και το σχέδιο προϋπολογισμού που κατέθεσε ο πρόεδρος - αντιγραφή του απολογισμού - με αυξομειώσεις κονδυλίων χωρίς ουσιαστικό αντίκρισμα.

Υπάρχουν προβλέψεις για δαπάνες:

Εκπαιδευτικών ερευνών και συνεδρίων 220.000 ευρώ και μπαίνει το ερώτημα τι εξυπηρετούν (προείπαμε μια απάντηση).

Κινητοποιήσεων 550.000. Σωστά θα έλεγε κάποιος κατ' αρχή, όμως και εδώ μπαίνει το ερώτημα κινητοποιήσεις σε ποια κατεύθυνση αλλά και ποια είναι η εσωτερική κατανομή αυτής της δαπάνης. Μας είπε η ταμίας 140.000 ευρώ για περιοδείες των μελών του ΔΣ, 120.000 ευρώ για φωτοτυπίες κ.λπ.

Υπάρχει η συνδρομή προς την ETUCE μέλους της ΣΕΣ βασικό εταίρο-συνομιλητή της ΕΕ και τις περισσότερες φορές εισηγητή των αντιλαϊκών και αντιεκπαιδευτικών μέτρων.

Παραμένει το κονδύλι για το αντιμίσθιο των μελών ΔΣ και αιρετών στο ΚΥΣΠΕ.

Εμείς **καταψηφίζουμε αυτό το σχέδιο που** προβλέποντας τα συγκεκριμένα έξοδα και αποθεματικό στο ύψος των 770.000 ευρώ **εισηγείται την διατήρηση της συνδρομής στο ύψος των 34 ευρώ.**

Πριν καταθέσω την πρόταση του ΠΑΜΕ τόσο για το ύψος της συνδρομής όσο και για το αντίστοιχο ύψος των δαπανών συνολικά και επί μέρους είμαι υποχρεωμένος να δώσω απάντηση σε όσα ειπώθηκαν από το βήμα για τα οικονομικά του ΚΚΕ και τη διαφάνεια ή όχι στη διαχείρισή τους.

Το ΚΚΕ, που έχουμε την τιμή να είμαστε μέλη του, κάνει ξεκάθαρο ότι δεν πρόκειται να δώσει καταλόγους με ονόματα μελών οπαδών και ενισχυτών (αρκετοί βρίσκονται και στην αίθουσα).

Το ΚΚΕ δεν θα πειθαρχήσει στις επιταγές του μνημονίου που ο ομιλητής έγινε προάγγελος τους στη αίθουσα αυτή.

Όλοι άλλωστε γνωρίζουμε ότι η δημοκρατία και η ευαισθησία για τη διαφάνεια δεν περνάει τις πύλες των τόπων δουλειάς και δεν θα γίνει το ΚΚΕ, με τη δημοσιοποίηση καταλόγων, ο δούρειος ίππος για μέτρα ενάντια στους εργαζόμενους.

Προτείνουμε συνδρομή 20 ευρώ για μόνιμους και αναπληρωτές, 10 ευρώ για αναπληρωτές μειωμένου ωραρίου και 5 ευρώ για ωρομίσθιους που κατανέμεται 50% στη ΔΟΕ και 50% στο σύλλογο.

Αυτό σημαίνει αντίστοιχα περιορισμό στο σκέλος των εξόδων κατά 60% έως 70% των δαπανών για έρευνα (μαζί με το ΙΠΕΜ 220.000 στον προϋπολογισμό). Περιορισμό έως κατάργηση των κονδυλίων για βελτιώσεις κτιρίου αγορά νέου εξοπλισμού κ.λπ. με δεδομένο ότι πρόσφατα πραγματοποιήθηκε γενική αναμόρφωση του κτιρίου και ανανέωση εξοπλισμού. Περιορισμό του αποθεματικού κ.λπ.

Στη βάση αυτής της λογικής καταθέτουμε όχι μόνο για το ύψος της συνδρομής αλλά συνολικά για τα οικονομικά της ΔΟΕ την παρακάτω πρόταση:

Σε μια εποχή που τα οικονομικά βάρη είναι δυσβάσταχτα και οι εργαζόμενοι βιώνουν άγρια λιτότητα, θεωρούμε ότι η συνδρομή

μή των εκπαιδευτικών της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης μπορεί και πρέπει να μειωθεί δραστικά, τη στιγμή μάλιστα που το ταμείο της ΔΟΕ είναι εύρωστο και μπορεί ν' ανταπεξέλθει στα έξοδα λειτουργίας της ομοσπονδίας.

Προτείνουμε η Γ. Σ. ν' αποφασίσει τη δραστική μείωση της συνδρομής στα 20 € συνολικά για τους μόνιμους και αναπληρωτές πλήρους ωραρίου και 10 € στους αναπληρωτές μειωμένου ωραρίου, για δε τους ωρομίσθιους να είναι 5 €. Τα χρήματα αυτά πρέπει να τα μοιράζονται εξίσου ΔΟΕ και τοπικός Σύλλογος.

Στα πλαίσια αυτά προτείνουμε και στον προϋπολογισμό μείωση δαπανών με μέτρα όπως:

- Κατάργηση των μέχρι τώρα οικονομικών παροχών με χρήματα του κλάδου, προς τα μέλη του Δ.Σ. της ΔΟΕ και τους αιρετούς του ΚΥΣΠΕ, γιατί οι συνδικαλιστές είναι εθελοντές κι όχι επί μισθό. Τα καθημερινά πραγματικά τους έξοδα τα μέλη του Δ.Σ. της ΔΟΕ να τα παίρνουν από το ταμείο της ΔΟΕ μόνο με υποβολή αποδείξεων. Ενοίκιο να δίνεται σε συναδέλφους απ' την επαρχία, που δε ζουν μόνιμα στην Αθήνα και με την προϋπόθεση να προσκομίζουν συμβόλαιο και αποδείξεις ενοικίου.
- Αποχώρηση της ΔΟΕ από την ETUCE, ευρωπαϊκή ένωση συνδικάτων εκπαιδευτικών, και μείωση του αντίστοιχου κονδυλίου συνδρομών σε υπερκείμενες οργανώσεις.
- Μείωση από το Δ.Σ. της ΔΟΕ των δαπανών συνεδρίων, περιοδεϊών κλπ, με βάση τα παραπάνω, και γενικά να προσανατολίσει τη δράση του σε διεκδικητικούς αγώνες και όχι σε δημόσιες σχέσεις.
- Οι σύλλογοι να μην εμπλακούν με την ΕΑΠ γιατί ο συνδικαλισμός δεν είναι υποχρεωτικός αλλά συνειδητή πολιτική επιλογή.

Ολοκληρώνοντας την πρόταση επισημαίνουμε και πάλι ότι το κύριο και στη διαχείριση της συνδρομής των συναδέλφων είναι ο πολιτικός προσανατολισμός του συνδικαλιστικού κινήματος. Οι αγώνες που έτσι κι αλλιώς θα γίνουν χρειάζονται σωστό προσανατολισμό, περιεχόμενο και οργάνωση.

Τελικά το τι ηγεσία έχει το συνδικαλιστικό κίνημα φαίνεται και από τον προσανατολισμό της στη διαχείριση του ζητήματος της συνδρομής των συναδέλφων.

ΔΕΛΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΚΠ/ΚΩΝ Π.Ε.
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ Ε'

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι

Τα σημερινά αντεργατικά μέτρα δεν ήρθαν ξαφνικά.

Είναι συνέχεια των μέτρων που εδώ και χρόνια έπαιρναν σταδιακά (και μάλιστα σε περίοδο καπιταλιστικής ανάπτυ-

ξης) χάριν της στρατηγικής του κεφαλαίου, της διαβόητης ανταγωνιστικότητας και οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και οι κυβερνήσεις της ΝΔ. **Και το έκαναν αυτό πάντα με τα ίδια προσχήματα.** Πότε για να γίνει καλύτερη και αποδοτικότερη η δουλειά του δημόσιου υπάλληλου και πότε για ένα δημόσιο, υποτίθεται, σύγχρονο και αποτελεσματικό στην εξυπηρέτηση του λαού. Και τώρα πάλι εξαπολύουν τον πρωτοφανή αντεργατικό τους πόλεμο επικαλούμενοι τα παραπάνω, αλλά και για να σώσουν δήθεν τη χώρα από τη χρεοκοπία.

Δεν υπάρχει ούτε τέλος σ' αυτήν την κοροϊδία ούτε τέλος στα αντιλαϊκά μέτρα. Θέλουν να κατεδαφίσουν ό,τι έχει απομείνει. Αυτό επιδιώκουν και με το νέο μισθολογιοφτωχολόγιο που ετοιμάζουν, με την αύξηση κατά 2,5 ώρες τη βδομάδα του ωραρίου εργασίας στο δημόσιο, με τα νέα αντεργατικά και αντιασφαλιστικά μέτρα, με τη νέα άγρια φορολογία, την ακρίβεια και την ολοκληρωτική παράδοση της παιδείας και της υγείας στα ιδιωτικά συμφέροντα.

Όπως στα προηγούμενα χρόνια η καπιταλιστική ανάπτυξη στηρίχτηκε στην καρατόμηση εργατικών δικαιωμάτων και κατακτήσεων έτσι και τώρα η **συμμαχία Κυβέρνησης-Τρόικας-Ευρωπαϊκής Ένωσης φορτώνει** όλες τις συνέπειες της καπιταλιστικής κρίσης στις πλάτες των εργαζομένων, ενώ ταυτόχρονα φουσκώνει με νέα κέρδη τις τσέπες των τραπεζιτών και των βιομηχάνων, των εφοπλιστών, του κεφαλαίου.

Το δημόσιο χρέος και το έλλειμμα δεν είναι δικό μας. Δεν έχουμε καμία ευθύνη. Το χρέος είναι όλο «παράνομο». Αποτυπώνει τις προκλητικές επιδοτήσεις των καπιταλιστών από τον κρατικό προϋπολογισμό, τις δεκάδες φοροαπαλλαγές που απολαμβάνουν, τους υπέρογκους νατοϊκούς εξοπλισμούς, τις αντιπαραγωγικές δαπάνες των ολυμπιακών αγώνων. Σε ένα χρόνο μόνο πάνω από 100 δις € (!) δόθηκαν στους τραπεζίτες, ενώ, μόνο στις τράπεζες της Ελβετίας, οι καταθέσεις των ελλήνων καπιταλιστών ανέρχονται στα 600 δις € (!).

Η κερδοφορία τους προκάλεσε την κρίση. Τώρα, μας καλούν να ξαναπληρώσουμε. Δεν έχουν τέλος τα μέτρα. Κάθε λίγο θα παίρνονται και νέα, με πρόσχημα τα ελλείμματα. Θέλουν να τσακίσουν την τιμή της εργατικής δύναμης, να φτάσουν οι μισθοί στο επίπεδο αυτών της Κίνας και της Ινδίας (απόφαση Συνόδου Κορυφής Ε.Ε. 24-25/3/2011).

Η προηγούμενη πείρα μας, δείχνει ότι δεν καταφέραμε οι εργαζόμενοι στο δημόσιο μα και στον ιδιωτικό τομέα να προετοιμαστούμε, να αντιδράσουμε έγκαιρα, να αντιπαραθέσουμε αγώνες και αιτήματα, να απαντήσουμε στην επίθεση που δεχτήκαμε και δεχόμαστε, παρ' ότι οι πολιτικές του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ ήταν γνωστές.

Η βασική ευθύνη για όλα αυτά βαραίνει τις ηγεσίες της ΑΔΕΔΥ και της ΓΣΕΕ αλλά και της ΔΟΕ, που ουσιαστικά λειτούργησε ως ιμάντας διαβιβάσεων των αποφάσεων της ομογάλακτης ΑΔΕΔΥ.

Αυτές οι ηγεσίες των ΠΑΣΚ-ΔΑΚΕ και γενικότερα ο εργοδοτικός και κυβερνητικός συνδικαλισμός, απόπλισε, αποπροσανατόλισε τους εργαζόμενους, κατέστησε τις βασικές και μεγάλες οργανώσεις της εργατικής τάξης συμμάχους του κεφαλαίου, των ιμπεριαλιστικών οργανισμών και των κυβερνήσεων.

Τις κατέστησαν εντελώς ανυπόληπτες και χρεοκοπημένες στις συνειδήσεις των εργαζομένων. Μας έλεγαν και μας λένε ακόμη και τώρα, ότι η λύση βρίσκεται στην αποκατάσταση της ανταγωνιστικότητας και της κερδοφορίας των καπιταλιστών, γι' αυτό και οι εργαζόμενοι πρέπει να συμβάλλουν στις θυσίες κατά το μέτρο που τους αναλογεί και να έχουν ρεαλιστικά αιτήματα. Λειτούργησαν και λειτουργούν ως βαλβίδα εκτόνωσης της αγανάκτησης και των αγώνων, καθηλώνοντας και αποπροσανατολίζοντας τις όποιες αγωνιστικές διαθέσεις αναπτύσσονταν και αναπτύσσονται.

Από κοντά και συνοδοιπόροι των ΑΔΕΔΥ-ΓΣΕΕ-ΔΟΕ όλα αυτά τα χρόνια και οι δυνάμεις του ΣΥΝ-ΣΥΡΙΖΑ μαζί με τα διάφορα αριστεριστικά μορφώματα των Παρεμβάσεων. Κύριο χαρακτηριστικό τους η αφερεγγυότητα.

Μιλούν για λαϊκά δικαιώματα (ΣΥΝ-ΣΥΡΙΖΑ) και ταυτόχρονα δηλώνουν ευρωενωσιακή δύναμη, στηρίζουν τον ευρωμονόδρομο που τσακίζει τα λαϊκά δικαιώματα. Όλοι τους αρθρώνουν υψηλούς αγωνιστικούς τόνους αλλά στην πράξη συμπορεύονται στο περιεχόμενο της πάλης με την ΑΔΕΔΥ-ΓΣΕΕ. Επί της ουσίας είναι στηρίγματα του κυβερνητικού συνδικαλισμού, είναι μέρος του προβλήματος.

Μιλούν για ενότητα και καθημερινά χτυπούν την ταξική ενότητα, το ΠΑΜΕ. Συντονίζονται και συνταυτίζονται με την ΑΔΕΔΥ και τη ΓΣΕΕ για να πολεμήσουν με μανία το ΠΑΜΕ. Αποκαλούν διάσπαση τα ταξικά συνδικάτα, τα μόνα που παλεύουν για την πραγματική ενότητα της εργατικής τάξης, την ταξική ενότητα.

Μέσα σ' αυτές τις συνθήκες προβάλλει το ΠΑΜΕ ως η απαντοχή των εργαζομένων. Η ύπαρξη και η δράση του ΠΑΜΕ κράτησε και κρατάει την ελπίδα ζωντανή. Το ΠΑΜΕ προειδοποίησε έγκαιρα, ακόμη κι όταν πολλοί δεν μας πίστευαν. Οι αγώνες του γέμισαν πείρα, έδωσαν κουράγιο, απαντοχή στους εργαζόμενους. Απέτρεψαν απολύσεις, διώξεις, απέσπασαν αιτήματα, καθυστέρησαν, παρεμπόδισαν έστω και προσωρινά, διάφορα μέτρα. Συνέβαλαν στις διεργασίες που συντελούνται στις συνειδήσεις των εργαζομένων.

Σήμερα όμως απαιτούνται πολύ περισσότερα, για

να αντιμετωπιστεί η γενικευμένη καθολική επίθεση του κεφαλαίου και των πολιτικών του εκπροσώπων σε συνθήκες καπιταλιστικής κρίσης.

Για να δημιουργηθούν όροι αγώνων αντίστασης και κυρίως αγώνων προοπτικής, απαιτούνται άμεσα, γρήγορα νέα ποιοτικά βήματα και στο επίπεδο της ανάλυσης της κατάστασης αλλά και της ανατροπής της.

Δεν αρκεί μόνο να αντιπαλέψουμε το μνημόνιο ή το μεσοπρόθεσμο που σήμερα συμπυκνώνει τις απαιτήσεις του κεφαλαίου, αλλά συνολικά τη λογική που λέει ότι πρέπει να κερδίζουν οι καπιταλιστές και το σύστημά τους για να ζουν και οι εργαζόμενοι καλύτερα, να υπάρχει η Ε.Ε. και οι άλλοι οργανισμοί του κεφαλαίου, δηλαδή η μήτρα της δυστυχίας των εργαζομένων που γεννάει και οδηγεί στα μνημόνια.

Ο ευρωμονόδρομος, η αποδοχή των στρατηγικών της Ε.Ε. δεν αφορά τους εργαζόμενους, είναι η συμμαχία των μονοπωλίων.

Είναι άμεση ανάγκη οι εργαζόμενοι να εγκαταλείψουν μαζικά τα κόμματα του ευρωμονόδρομου και τις αντίστοιχες συνδικαλιστικές ηγεσίες και να δυναμώσουν, ο ταξικός πόλος, το ΠΑΜΕ. Σε κάθε σχολείο, σε κάθε τοπικό σύλλογο, πρέπει να δημιουργηθούν πυρήνες αντίστασης, επιτροπές αγώνα του ταξικού πόλου.

Στην ενιαία δράση της εργατικής τάξης, των αυτοαπασχολούμενων, των μικροβιοτεχνών και εμπόρων, της φτωχής και μεσαίας αγροτιάς, της νεολαίας και των γυναικών, στην ενιαία διεκδίκηση στόχων και αιτημάτων, εκεί βρίσκεται η προοπτική. **Στην οικοδόμηση της κοινωνικής συμμαχίας, δηλαδή, της μόνης συμμαχίας η οποία μπορεί και πρέπει να αποτελέσει το αντίπαλο δέος του μαύρου μετώπου κυβέρνησης – Ε.Ε. – κεφαλαίου και να ανοίξει τις προοπτικές για τον άλλο δρόμο ανάπτυξης, της λαϊκής εξουσίας.**

ΖΟΡΜΠΑΣ ΑΧΙΛΜΕΑΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ Π.Ε. ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΥ - ΑΓ. ΒΑΡΒΑΡΑΣ

Ποιος να το περίμενε ότι εν έτη 2011, σε μια εποχή που παράγεται τεράστιος ανθρώπινος πλούτος, που υπάρχουν απίστευτες τεχνολογικές εφευρέσεις, που θα μπορούσαν οι εργαζόμενοι να απολαμβάνουν τα αποτελέσματα της προόδου του ανθρώπινου πολιτισμού, για να μπορούν να ζουν καλύτερα, ότι θα γυρνάγαμε σε έναν μεσαιώνα σε όλες τις πτυχές της ζωής μας. Ποιος να το περίμενε ότι μια σειρά εργασιακών και κοινωνικών δικαιωμάτων θα έμπαινε στη λαιμητόμο με αποτέλεσμα και η παραμικρή παροχή που δίνονταν στους εργαζόμενους κάτω από την πίεση των λαϊ-

κών αγώνων τώρα φαντάζει άπιαστο όνειρο.

Και όμως συνάδελφοι **το ΠΑΜΕ χρόνια πριν προειδοποιούσε για την τωρινή κρίση. Από την εποχή της κερδοφορίας του κεφαλαίου, λέγαμε, ότι μπαίνουν οι υλικές βάσεις για το ξέσπασμα της κρίσης.** Κρίση την οποία δεν δημιούργησαν οι εργαζόμενοι αλλά η απίστευτη συσσώρευση πλούτου στα χέρια μιας μικρής χρηματιστικής ολιγαρχίας. **Για αυτό πρώτα απ' όλα η κρίση είναι του συστήματος, είναι κρίση καπιταλιστική, είτε κάποιος το θέλουν είτε όχι.** Σημαίνει ότι τα ράφια των καταστημάτων είναι γεμάτα από εμπορεύματα, όλοι μας τα έχουμε ανάγκη και μπορούμε να τα χρησιμοποιήσουμε αλλά δεν μπορούμε να τα αγοράσουμε. Αυτή είναι η ουσία της καπιταλιστικής κρίσης.

Σήμερα είναι φανερό ότι κάθε κουβέντα περί κρίσης χρέους, καζινοκαπιταλισμού, γκόλντεν μπόις κ.λπ. έχει στόχο να αποπροσανατολίσει το κίνημα, να το πάει σε μονοπάτια ακίνδυνα για το σύστημα. Να βρει μια συνηταγή που θα μπορεί να διαχειριστεί και όχι να ανατρέψει τη ρίζα του προβλήματος, δηλαδή τον ίδιο τον καπιταλισμό. Τέτοιες κουβέντες έχουν σκοπό να ενοχοποιήσουν το λαό και να τον βάλει να σκεφτεί ότι έχει και εκείνος μερίδιο στο χρέος. Αυτό το ρολό παίζει και η Επιτροπή Λογιστικού Ελέγχου ψάχνοντας να βρει τι μέρος του χρέους είναι νόμιμο και τι παράνομο δηλαδή ποσό χρεωσάει ο λαός.

Είμαστε ξεκάθαροι: Δεν χρωστάμε δεκάρα αντίθετα μας χρεωστάνε από την κλεμμένη υπεραξία στην βιομηχανική και αγροτική παράγωγη, χρεωστάνε τον τεράστιο πλούτο που κρύψανε στα θησαυροφυλάκια της Ελβετίας, χρεωστάνε από τη ληστεία των ασφαλιστικών ταμείων, χρεωστάνε τους άδικους αμέσους και έμμεσους φόρους, χρεωστάνε όλα όσα έχει πληρώσει η λαϊκή οικογένεια σε παιδεία, υγεία, πρόληψη, χρεωστάνε τις στρατιωτικές δαπάνες χάριν του ΝΑΤΟ και των άλλων ιμπεριαλιστικών οργανισμών.

Το κάνουμε ξεκάθαρο: Δεν θα κάνουμε βήμα πίσω από τις σύγχρονες ανάγκες των εργαζομένων.

Σε αυτό το πλαίσιο εντάσσονται βεβαία και οι αναδιαρθρώσεις στην εκπαίδευση. Σε κάθε εποχή το σχολείο είναι κομμάτι της κοινωνίας και δεν μπορεί να μείνει πίσω από τις εξελίξεις. Έτσι λοιπόν για το ξεπέραςμα της κρίσης η πλουτοκρατία έχει βασική επιδίωξη να δημιουργήσει το μοντέλο του αυριανού χειραγωγήσου, ευέλικτου και υποταγμένου εργαζομένου. Εργαζόμενο που να σκύβει το κεφάλι και να μην αμφισβητεί την εξουσία των μονοπωλίων.

Το «νέο σχολείο» της αγοράς έχει όλα εκείνα τα χαρακτηριστικά : Αυτοαξιόλογηση και αξιολόγηση της σχολικής μονάδας όσον αφορά τους οικονομικούς της πόρους, αλλαγή του προγράμματος σπουδών, το οποίο πρέπει

να είναι **ευέλικτο και ανοιχτό στις ανάγκες του ιδιώτη, και βεβαία δάσκαλο** προσαρμοσμένο στις ανάγκες της αγοράς, υποταγμένο και φοβισμένο ώστε να μπορεί να διδάξει καλύτερα την υποταγή στους μαθητές του. Για αυτό και επαναπροσδιορίζεται η σχέση εκπαιδευτικού και εκπαίδευσης, για αυτό και αποσυνδέεται όλο και περισσότερο το επάγγελμα από το πτυχίο.

Μπροστά σε όλα αυτά μπαίνει το ζήτημα πώς θα μπει φραγμός και πώς το κίνημα θα περάσει σε θέση επίθεσης. Εδώ υπάρχουν δυο δρόμοι να διαλέξουμε, συνάδελφοι. Ο ένας δρόμος είναι αυτός της ενσωμάτωσης και της υποταγής, του κυβερνητικού και εργοδοτικού συνδικαλισμού. Είναι ο δρόμος της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ, που τόσα χρόνια σέρνονταν από τραπέζι σε τραπέζι κοινωνικού διαλόγου και παζάρευαν πόσα θα χάσουν οι εργαζόμενοι. Είναι αυτοί που υπέγραψαν αυξήσεις μηδέν ή έως 77 λεπτά του ευρώ ακόμα και την εποχή της κερδοφορίας του κεφαλαίου.

Στο ίδιο μήκος κόμματος και οι συμβιβασμένες πλειοψηφίες σε ΔΟΕ-ΟΛΜΕ. Στήριξαν το σχολείο της αγοράς και της επιχειρηματικότητας, τα ολοήμερα πιλοτικά, την επιλογή στελεχών εκπαίδευσης, το διευθυντή αξιολογητή και μάντζερ. Στα αυτιά μας ακόμα ηχεί το «ευχαριστώ» της Διαμαντόπουλου προ τις ΔΟΕ και ΟΛΜΕ γιατί όπως έλεγε «έγιναν θέσεις του Υπουργείου Παιδείας».

Βέβαια η συμβιβασμένη πλειοψηφία της ΔΟΕ δεν θα μπορούσε να κινείται με τόση ευκολία αν δεν είχαν τη στήριξη του ομορτουρισμού, δεξιού και αριστερού. Να θυμηθούμε τα νέα βιβλία όταν το Φλεβάρη του 2006 οι Παρεμβάσεις έλεγαν ότι δεν υπάρχει σχέδιο για την υποδοχή τους ή το γεγονός ότι στην απεργία του 2006 θεωρούσαν νίκη το γεγονός πως δεν αναφέρεται η αποκέ-

ντρωση στα πλαίσια του κλάδου. Από την πλευρά τους οι δυνάμεις του ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ δεν κατέκριναν το περιεχόμενο του σχολείου της αγοράς αλλά το ότι δεν υπήρχαν επαρκείς οικονομικοί πόροι για την υλοποίησή του.

Αλλά και η στάση τους στο κίνημα δεν πάει πίσω. Μόλις χτες γίναμε μάρτυρες της προπαγάνδης του συλλαλητηρίου της ΓΣΕΕ – ΑΔΕΔΥ κάτω από την ομπρέλα της ΣΕΣ (Συνομοσπονδίας Ευρωπαϊκών Συνδικάτων). Να θυμίσουμε απλά πως η ΣΕΣ είναι οι γραφειοκράτες που αναδιαμορφώνουν με την πλουτοκρατία το ξεζούμισμα των εργαζομένων.

Συνάδελφοι η εποχή που διανύουμε βάζει επιτακτικά μπροστά μας το καθήκον : με τη δράση μας ποιος θα εξυπηρετήσουμε, τα μονοπώλια ή το λαό, και τα δυο δεν γίνεται.

Μπροστά στην ολομέτωπη επίθεση που δεχόμαστε από την πλουτοκρατία-ΕΕ-ΔΝΤ-ΠΑΣΟΚ-ΝΔ και τα στηρίγματα τους μπορούμε να αντιτάξουμε την ενότητα της εργατικής τάξης και των συμμάχων λαϊκών στρωμάτων.

Το ΠΑΜΕ οργανώνει καθημερινά σε κάθε γωνιά της Ελλάδας τον αγώνα για την ανατροπή της εξουσίας των μονοπωλίων και στο δρόμο αλλά και προπαντός στο χώρο δουλειάς, εκεί που γεννιέται η βασική αντίθεση του καπιταλισμού και ρίζα των προβλημάτων, η αντίθεση δηλαδή κεφαλαίου και εργασίας. Οργανώνει αγώνες που πονάνε για αυτό και οι δηλώσεις του Πάγκαλου στον ρ/σ “Φλας” ήταν αποκαλυπτικές. Επί λέξη ανέφερε ότι “ το πρόβλημα είναι οι αγώνες του ΠΑΜΕ γιατί έχουν σκοπό να ενοχλήσουν, να τιμωρήσουν και να δείξουν ότι αυτό που διεκδικούν οι διαδηλωτές πρέπει να γίνει. Είναι μια πράξη διεκδίκησης της εξουσίας.”

Ναι, συνάδελφοι, δεν το κρύβουμε, πάμε την υπόθεση μέχρι το τέλος, μέχρι την ανατροπή της εξουσίας των μονοπωλίων και την εδραίωση μιας άλλης εξουσίας, της εξουσίας των εργατών. Εξουσία που θα στηρίζεται στη κοινωνικοποίηση των μέσων παράγωγης και τον εργατικό έλεγχο. Στην κεντρικά σχεδιασμένη οικονομία που θα αξιοποιεί τις πλουτοπαραγωγικές πηγές της χώρας, το επιστημονικό δυναμικό, την τεχνογνωσία και τον ορυκτό πλούτο προς όφελος την διευρυνόμενων κοινωνικών αναγκών.

Έτσι, δεν αφήσαμε στιγμή να πάει χαμένη. Οργανώσαμε συλλαλητήριο ανυπακοής στις 17 Δεκέμβρη 2009 την ώρα που κάποιοι άλλοι δίνανε περίοδο χάρητος στην κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ, ενώ ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ προχώρησαν σε ανοιχτή απεργοσπασία και η ΔΟΕ κήρυττε απεργία μια μέρα νωρίτερα ώστε να μην απεργήσουν οι εκπαιδευτικοί με τους υπόλοιπους εργαζόμενους.

Μετά από όλα αυτά, **συνάδελφοι, σας καλούμε να**

βγάλετε συμπεράσματα, σας καλούμε να βαδίσουμε μαζί στο δρόμο του αγώνα και της ανατροπής της εξουσίας των μονοπωλίων.

Με αυτή τη λογική καταψηφίζουμε τα πεπραγμένα της ΔΟΕ, όχι με την έννοια της στείρας άρνησης, αλλά δίνοντας την προοπτική ότι και **οι εκπαιδευτικοί θα πρέπει να πορευτούν μαζί με την εργατική τάξη μέχρι την αλλαγή τάξης στην εξουσία.**

ΚΑΡΑΠΑΝΟΥ ΡΕΝΑ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΚΠ/ΚΩΝ Π.Ε. ΡΟΔΟΥ

Η Ενότητα, της ενότητας, ω ενότητα! Και σ’ αυτή τη Γενική Συνέλευση της ΔΟΕ, συνάδελφοι, η λέξη ενότητα κλήθηκε σε όλες τις πτώσεις από όλες τις παρατάξεις. Αν, τελικά, τόσο πολύ επιθυμούν την ενότητα, τότε εύλογα θα αναρωτηθείτε, γιατί αυτή δεν επιτυγχάνεται.

Καταρχήν, συνάδελφοι, πρέπει να αποκωδικοποιήσουμε τι εννοεί η κάθε παράταξη, επικαλούμενη την ενότητα. **Η ΠΑΣΚ**, που έχει βάλει πλάτη τόσα χρόνια στο ΠΑΣΟΚ να περάσει όλες τις αναδιρθρώσεις που έχουν τσακίσει τη δημόσια παιδεία και τη ζωή του εργαζόμενου, που στηρίζει με χέρια και με πόδια το “νέο σχολείο” και ό,τι αυτό συνεπάγεται, **θέλει την ενότητα της σιωπής, του συμβιβασμού και της συναίνεσης, θέλει ένα συνδικαλιστικό κίνημα κομμένο και ραμμένο στα μέτρα του κεφαλαίου και των εντολοδόχων του.** Θέλει ο συνδικαλισμός να είναι μέσο και όργανο της κυβέρνησης που θα διασφαλίζει το “βαθύ ύπνο” των εργαζομένων και θα αρθρώνει κραυγές για επιμέρους θέματα χωρίς να θίγει την πολιτική που εξοντώνει την εργατική τάξη. **Η ΔΑΚΕ**, κινούμενη ακριβώς στην ίδια γραμμή, θυμήθηκε την ενότητα και τα ενιαία ψηφοδέλτια λίγο πριν τις εκλογές στους κατά τόπους συλλόγους, για να εισπράξει τη δυσαρέσκεια των συναδέλφων απέναντι στο ΠΑΣΟΚ, ενώ ουσιαστικά **δε διαφωνεί ούτε με το νέο σχολείο, ούτε με την αξιολόγηση, ούτε με την αντιλαϊκή πολιτική που εφαρμόζεται.** Και από την πλευρά της **Αυτόνομης Παρέμβασης και των Παρεμβάσεων**, η ενότητα του κλάδου και το ενιαίο ψηφοδέλτιο ακούστηκαν πολλές φορές, με συμβουλές προς την ΠΑΣΚ να ξαναβρεί το χαμένο της αγωνιστικό πρόσωπο (**τι αυταπάτες καλλιεργεί ο ομορτουρισμός!**) και τους εργαζόμενους να συρρέουν στις πλατείες δίπλα τους, μουντζώνοντας τη Βουλή και **αφήνοντας στο απυρόβλητο τον Καπιταλισμό.**

Αλλά, συνάδελφοι, ποιοι είναι ακριβώς αυτοί που τολμούν, αυτή την κρίσιμη για τους εργαζόμενους ώρα, να συνεχίζουν την υποκρισία και την εξαπάτηση, κρυμμένοι πίσω από ένα ενιαίο ψηφοδέλτιο; Μήπως, σήμερα, δεν έχουν έρ-

θαι εδώ σαν αντιπρόσωποι, από όλες τις παρατάξεις πλην του ΠΑΜΕ, προϊστάμενοι, σχολικοί σύμβουλοι, επιμορφωτές, ουσιαστικά στηρίγματα και στυλοβάτες του αντιδραστικού "νέου σχολείου", που θα ανατρέψει ό,τι μέχρι σήμερα γνωρίζουμε ως δημόσια παιδεία;

Ποια είναι η ενότητα που επιβάλλεται σήμερα συνάδελφοι; Εμείς, το ΠΑΜΕ, χρόνια πριν όχι μόνο συνειδητοποιήσαμε την ανάγκη ενότητας των εργαζομένων αλλά την κάναμε πράξη. Δίνουμε τη μάχη μαζί με όλους τους εργαζόμενους, δασκάλους, καθηγητές, αυτοαπασχολούμενους, ξενοδοχοπάλληλους, σε όλους τους χώρους δουλειάς, σπάζοντας την εργοδοτική τρομοκρατία. Ξέρουμε καλά, πως η ρίζα όλων των δεινών που μαστίζουν τους εργαζόμενους, η ρίζα της κρίσης που έχει γίνει η αρχή του τέλους της όποιας αξιοπρεπής ζωής των εργαζομένων που με αίμα κατακτήθηκε, είναι ο ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ. Ξέρουμε καλά πως μόνο η ανατροπή του θα είναι η οριστική λύση στα προβλήματά μας. Με το βλέμμα στραμμένο στον τελικό μας στόχο, παλεύουμε και για το σήμερα, να χτυπήσουμε τα νέα μέτρα που συνέχεια επιβάλλονται. Γι' αυτό, συνάδελφοι, ναι, ενωθείτε με το ΠΑΜΕ, και παλέψτε ταξικά και μαζικά για το σήμερα και το αύριο, για την παιδεία των σύγχρονων λαϊκών αναγκών, την κοινωνία που η εξουσία ανήκει σε αυτούς που παράγουν τον πλούτο, σ' όλους τους εργαζόμενους, σε εμάς.

ΛΙΑΚΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΚΠ/ΚΩΝ Π.Ε. ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ

Σήμερα συντελείται μια άνευ προηγουμένου σαρωτική επίθεση σε δικαιώματα και κατακτήσεις που απαίτησαν μακρόχρονους και αιματηρούς αγώνες πάνω από 100 χρόνια. Το ίδιο καπιταλιστικό σύστημα, που μας συνθλίβει δεκαετίες τώρα, διαμορφώνει για τον κόσμο της εργασίας και τις νέες γενιές ένα μέλλον ζοφερό χωρίς δικαιώματα, ένα μέλλον που μόνο οι αλυσίδες των σκλάβων θα λείπουν μιας και αυτό γίνεται σήμερα με πιο μοντέρνους τρόπους.

Ότι συμβαίνει τη περίοδο αυτή αποτελεί τη συνέχεια των αντεργατικών και αντιλαϊκών πολιτικών που για χρόνια εφαρμόζουν οι κυβερνήσεις του κεφαλαίου. Με το παραμύθι της ΕΟΚ και μετά της ΕΕ της Ευρώπης των λαών, του κοινού νομίσματος, της κοινής πολιτικής και τέλος της κοινής ευρωπαϊκής συνείδησης, κατάφεραν με την είσοδο της χώρας μας εδώ και πάνω από 30 χρόνια να καταστρέψουν την οικονομική και παραγωγική βάση της. Η καταστροφή αυτή πραγματοποιήθηκε με τις αναδιαρθρώσεις στην αγροτική παραγωγή, την αποβιομηχάνιση της χώρας, με το κλείσιμο και την απαξίωση της βιομηχανίας (βλ. προβληματικές επιχειρήσεις της δεκαετίας του 80), το γκρέ-

μισμα της Κοινωνικής Πρόνοιας, τη διάλυση της δημόσιας Υγείας, την εμπορευματοποίηση της Παιδείας, το ισοπέδωμα του Ασφαλιστικού συστήματος με συνεχείς νόμους (νόμος Σιούφα, Ρέππα κ.λπ.) και, τέλος, με τη πολλαπλή συμμετοχή (οικονομική- παράδοση της χώρας-δυναμικό) στους Νατοϊκούς σχεδιασμούς που ματώνουν τους λαούς.

Αλλά μήπως και τα χρήματα που πήρε η χώρα μας από την Ευρωπαϊκή Ένωση, όπως ισχυρίζονται οι οπαδοί του Ευρωμονόδρομου ξεχνώντας ότι τα είχαμε ήδη διπλοπληρώσει, διατέθηκαν για σύγχρονα σχολεία και εξοπλισμό, για νοσοκομεία, για κάλυψη των στεγαστικών αναγκών του λαού, για αξιοπρεπείς μισθούς και διαβίωση, για πραγματικό πολιτισμό και αθλητισμό, τέχνες, δηλαδή για πράγματα που δικαιούται αυτός ο λαός που δουλεύει και παράγει τεράστιο πλούτο; Μήπως οι υποδομές, οι δρόμοι, οι γέφυρες, τα αεροδρόμια κι άλλα έργα που κατασκευάστηκαν είναι στη υπηρεσία του λαού και καλύτερεύουν τη ζωή του; Όχι βέβαια, γιατί όλα αυτά έγιναν με τα λεφτά του λαού αλλά ανήκουν κατά παραχώρηση στους παρασιτικούς κεφαλαιοκράτες που με αποικιοκρατικές συμβάσεις αρμέγουν κανονικά το λαό.

Σήμερα με το μνημόνιο που υπέγραψε η κυβέρνηση και τα νέα μεσοπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα προγράμματα που ακολουθούν θάβουν τα τελευταία δικαιώματα στη Περιθάλψη, στην Ασφάλιση, στην Πρόνοια και είναι έτοιμοι να παραδώσουν στη κερδοσκοπία του Κεφαλαίου τα στοιχειώδη αγαθά επιβίωσης, όπως το ρεύμα και το νερό. Μας αφήνουν προς το παρόν μόνο τον αέρα να αναπνέουμε.

Η τακτική του «διαίρει και βασίλευε» που συνεπικουρείται από τα ΜΜΕ, ανάμεσα στις κατηγορίες των εργαζόμενων, πιάνει τόπο δυστυχώς. Ιδιωτικός τομέας εναντίον Δημόσιου και πάει λέγοντας. Έτσι αποτρέπουν τη χειραφέτηση των εργαζόμενων απ' αυτές τις λογικές, που θα οδηγούσε σε ένα γιγαντιαίο μέτωπο αμφισβήτησης και ανατροπής των πολιτικών του Κεφαλαίου.

Στο χώρο της Παιδείας τα πράγματα είναι τραγικά. Κάθε χρόνο ακούμε υποσχέσεις για κονδύλια στη Παιδεία αλλά κάθε χρόνο λιγότερα κονδύλια παρέχονται. Η παιδεία συντρίβεται στον Καιάδα αφαιρώντας από τα παιδιά πολλών λαϊκών οικογενειών το δικαίωμα στη μόρφωση. Σήμερα πρέπει να διαπεράσει όλη την εργατική τάξη η προτεραιότητα για τα ζητήματα της Παιδείας. Είναι ανάγκη οι εργαζόμενοι, οι εκπαιδευτικοί να ξεσηκωθούν ενάντια σ' αυτούς που θέλουν τα παιδιά του λαού αμόρφωτα.

Με το πέρασμα των σχολείων στους καλλικρατικούς δήμους η μόρφωση γίνεται ακριβό εμπόρευμα για τους γονείς, καθώς γίνονται αυτόνομες μονάδες που

θα πρέπει να εξασφαλίσουν τα έξοδα λειτουργίας τους (θέρμανση-καθαριότητα-υλικά), είτε από τους γονείς είτε από χορηγούς. Από το αντιδραστικό πλαίσιο του «νέου σχολείου», του σχολείου της αγοράς δηλαδή, που δοκιμάστηκε ήδη σε Αμερική και Ευρώπη, κέρδος έχουν οι επιχειρηματίες που θα εμπλακούν με τον ένα ή τον άλλο τρόπο στην οργάνωση και διαμόρφωση του περιεχόμενου σπουδών, άρα και στη διαμόρφωση του αυριανού υποτελή σ' αυτούς εργαζόμενου, που θα εξοπλίσουν τα σχολεία με τους διαδραστικούς πίνακες και τα ψηφιακά προϊόντα τους, λες κι αυτό είναι το ζητούμενο στην ολοκληρωμένη παιδεία. **Γ' αυτό άλλωστε γίνεται και η γκραβοποίηση των σχολείων με τις συγχωνεύσεις και το κλείσιμο των σχολείων, για να δημιουργήσουν πολυδύναμα σχολεία εκατοντάδων μαθητών όπου θα εφαρμόσουν το πρόγραμμα του νέου σχολείου και θα κερδοφορήσουν οι επιχειρήσεις.** Οι εργασιακές σχέσεις των νέων εκπαιδευτικών θα είναι σχέσεις γαλέρας, σχέσεις μερικής απασχόλησης και ωρομισθίας, φαινόμενο που άμεσα θα γενικευθεί με την κατάργηση της μονιμότητας που προωθείται και στην εκπαίδευση.

Αυτό το «νέο σχολείο» είναι σχολείο που μας γυρίζει πίσω στην εποχή του «δημοδιδάσκαλου» του προηγούμενου αιώνα και είναι τόσο νέο όσο ο εργασιακός μεσαίωνας που είναι προ των πυλών!

Οι ευθύνες του εργοδοτικού και κυβερνητικού συνδικαλισμού είναι τεράστιες, γιατί, ενώ εδώ και χρόνια, ως ΠΑΜΕ εκπαιδευτικών, δείξαμε και λέγαμε για το πού οδηγείται η κατάσταση και για την Παιδεία και για τις εργασιακές σχέσεις και για τα ασφαλιστικά θέματα, θεωρούμασταν «γραφικοί». Αντίθετα οι συμβιβασμένες ηγεσίες, στα πλαίσια του κοινωνικοεταίρισμού, συνδιαμόρφωναν με τις κυβερνήσεις ΠΑΣΟΚ και ΝΔ τα νέα πλαίσια απαξίωσης της δημόσιας εκπαίδευσης και του εκπαιδευτικού και εγκλωβίζαν τον κλάδο σε αποσπασματικούς, χωρίς στόχευση, απεργιακούς αγώνες.

Σήμερα, στο σημείο 0 που έχουμε φτάσει, ανοίγονται δύο δρόμοι: ο δρόμος της υποταγής και της ενσωμάτωσης στο σύστημα και σε ότι προωθεί, ή ο δρόμος της αντίστασης, της πάλης, της ρήξης και της ανατροπής. Ο δεύτερος δρόμος, τον οποίο εμείς διαλέξαμε, δεν πετυχαίνεται με αγώνες συντεχνιακής αντίληψης, αλλά συναντώντας στο δρόμο τους εργαζόμενους, τους αγρότες, τους εργάτες, τους άνεργους, τις γυναίκες τους φοιτητές, σ' ένα κοινό μέτωπο ανατροπής που είναι το ΠΑΜΕ.

Το συμφέρον του λαού και της εργατικής τάξης, της οποίας είμαστε κομμάτι, απαιτεί άλλο δρόμο ανάπτυξης, που θα διασφαλίζει στον καθένα πλήρη και σταθε-

ρή δουλειά χωρίς ανασφάλειες, που θα ικανοποιεί τις σύγχρονες λαϊκές ανάγκες του για στέγη, Παιδεία, Υγεία, πολιτισμό, αθλητισμό, που σήμερα υπάρχουν οι αναγκαίες προϋποθέσεις για να γίνουν πράξη.

ΛΟΛΑΚΑΣ ΣΩΤΗΡΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ Π.Ε. ΤΡΙΚΑΛΩΝ

Συναδέλφισσες-οι, με απόλυτη βεβαιότητα σας λέμε ότι αυτά που έρχονται στο άμεσως προσεχές διάστημα θα είναι χειρότερα και από το χειρότερο εφιάλτη. Τα μέτρα που ανακοινώνονται αυτές τις μέρες στα πλαίσια του μεσοπρόθεσμου προγράμματος περιλαμβάνουν σοβαρότατες μειώσεις των ήδη κατακρεουργημένων μισθών μας, αφού και οι εισφορές και οι άμεσοι και έμμεσοι φόροι θα αυξηθούν σε απίστευτα επίπεδα. Σε μια εποχή που ο πληθωρισμός καλπάζει, τα επιδόματα έχουν υποστεί καίρια χτυπήματα και τα δώρα Χριστουγέννων, Πάσχα και διακοπών έχουν απλώς εξαφανιστεί, με τα καινούρια μέτρα η κατάσταση θα γίνει απολύτως δυσβάστακτη. Το χειρότερο είναι ότι πολύ σύντομα θα έρθουν τα επόμενα μηνύματα που δε θα αφήσουν τίποτε όρθιο.

Συναδέλφισσες-οι, δεν σκιαγραφώ απαισιόδοξες προβλέψεις που στηρίζονται σε αβάσιμες υποθέσεις. Τη βέβαιη κατάληξη μιας απολύτως επώδυνης διαδικασίας εις βάρος των εργαζομένων, των επόμενων γενιών και της κοινωνίας μας περιγράφω. Αυτή η εκτίμηση δεν είναι αποτέλεσμα κάποιας ιδεοληπτικής εμμονής και προκατάληψης εις βάρος του καπιταλιστικού τρόπου ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας. Αποτέλεσμα ανάλυσης της ιστορικής εμπειρίας χωρών με ανάλογα προβλήματα και απόρροια της κατανόησης και συνειδητοποίησης του εμπεδωμένου τρόπου λειτουργίας του πολιτικοοικονομικού συστήματος της χώρας μας είναι.

Δεν είναι δυνατό σε μια χώρα που οι εργαζόμενοι βιώνουν τόση φτώχεια οι επιχειρηματίες να πληρώνουν φόρους λιγότερους από τους ταπεινούς εργαζόμενους των 800 ευρώ. Δεν είναι δυνατόν ο νυν πρωθυπουργός Γ. Παπανδρέου να χαρακτηρίζει “εθνικό έγκλημα” την απόφαση του πρώην πρωθυπουργού Κ. Καραμανλή όταν, εν έτει 2004, μείωνε το φόρο των επιχειρηματιών από 35% σε 25% και τώρα να τον έχει κατεβάσει στο 20% με πιθανότατη την προοπτική και περαιτέρω μείωσης. Ποιος θα καλύψει αυτή τη διαφορά πέρα από εμάς τους ταπεινούς εργαζόμενους με τις γλίσχρες αμοιβές; Δεν είναι δυνατό σε μια χώρα που οργιάζουν η φοροδιαφυγή και η εισφοροδιαφυγή “των εκόντων και κατεχόντων” να μη γίνεται κανένα σοβαρό βήμα αντιμετώπισης του απαράδεκτου αυτού φαινομένου και να φορτώνονται όλα τα βάρη σε μας τους εξαπατημένους εργαζό-

μενους, ώστε να μπορούν αυτοί με την ησυχία τους να καταθέτουν εκατοντάδες δις ευρώ στις ελβετικές, και όχι μόνο, τράπεζες. Δεν είναι δυνατό το τεράστιο χρέος της χώρας μας, που δημιουργήθηκε από την αδηφάγο απληστία του ελληνικού κεφαλαίου, να το επωμίζονται οι αφελείς εργαζόμενοι και να τους επιβάλλονται μέτρα που θα προκαλέσουν ακόμη και τη φυσική τους εξόντωση.

Συναδέλφισσες-οι, εφιαλτικό θα είναι το τοπίο και στον τομέα των συνθηκών εργασίας μας με τις υπεραυξημένες αρμοδιότητες που δίνονται στο διευθυντή του σχολείου καθιστώντας τον από την επόμενη σχολική χρονιά απόλυτο μονάρχη, αφού: α) θα αξιολογεί πλέον τους εκπαιδευτικούς επηρεάζοντας και το εισόδημά τους με τη σύνδεση της αξιολόγησης τόσο με τη διαδικασία μισθολογικής ωρίμασης όσο και με ένα μέρος του μισθού, β) θα τιμωρεί εκπαιδευτικούς, γ) θα εγκρίνει ή όχι τις αιτήσεις αδειών των εκπαιδευτικών του σχολείου, δ) θα αποφασίζει αυτός αντί του συλλόγου διδασκόντων. Μπορεί εύκολα να κατανοήσει κανείς τις τρομακτικές συνέπειες που θα επέλθουν στο επίπεδο των διαπροσωπικών, παιδαγωγικών και κοινωνικών σχέσεων στο σχολείο ως αποτέλεσμα των υπερεξουσιών με τις οποίες προμηδοτείται ο διευθυντής της σχολικής μονάδας. Σε κάθε περίπτωση το διαχρονικό αίτημα της κυρίαρχης τάξης για τη διαμόρφωση ενός δασκάλου υποταγμένου και γι' αυτό άμεσα χειραγωγούμενου και συμμορφούμενου προς τις εκάστοτε υποδείξεις της ίσως βρει τη δικαίωσή του...

Εκτός κι αν αντιδράσουμε αμέσως και άμεσα. Σήμερα. Αύριο θα είναι πολύ αργά.

Συναδέλφισσες-οι, η ΠΑΣΚ αιχμάλωτη των κυβερνητικών επιλογών της και συμπεριφορών όχι μόνο δεν αντιδρά, αλλά παραπλανά κιόλας τους εκπαιδευτικούς αποπροσανατολίζοντάς τους άλλοτε με απλές ανακοινώσεις αντίθεσης στα τεκταινόμενα που κατ' ουσία συγκαλύπτουν το πρόβλημα και άλλοτε με έντεχνες διαρροές για το κέρδος που θα έχουμε από το υπό διαμόρφωση νέο μισθολόγιο, που στην πραγματικότητα έρχεται να μας συνθλίψει. Η στάση αυτή της ΠΑΣΚ αποτελεί τον καλύτερο σύμμαχο της πιο αδίστακτης κυβέρνησης του κεφαλαίου στην προσπάθεια σφαγισμού του κλάδου.

Η ΔΑΚΕ παραζαλισμένη από τις παλινωδίες και τους λαϊκισμούς του ούτως ή άλλως συγκυβερνήτη Σαμαρά ουσιαστικά συντάσσεται μ' αυτές τις επιλογές. Άλλωστε το πρόσφατο κυβερνητικό παρελθόν της είναι αδιάψευστος μάρτυρας.

Συναδέλφισσες-οι, μόνη ελπίδα αποτελούν οι δυνάμεις της ΕΣΑΚ-ΔΕΕ και του ΠΑΜΕ με την αταλάντευτη προσήλωσή τους στους αγώνες για το συμφέρον του

κλάδου και της κοινωνίας που πρέπει να ενισχυθούν, ώστε με τη δύναμη της ψήφου σας να μπορέσουν να εμποδίσουν τη νέα λαίλαπα μέτρων που έρχεται.

ΜΑΖΙΤΣΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ ΚΡΗΤΗΣ
«ΔΟΜΙΝΙΚΟΣ ΘΕΟΤΟΚΟΠΟΥΛΟΣ»

Να μεταφέρω καταρχήν ότι στη ΓΣ του συλλόγου μου "Δομίνικος Θεοτοκόπουλος" ψηφίστηκε το αγωνιστικό πλαίσιο του ΠΑΜΕ εκπαιδευτικών καθώς και η πρόταση μας για τη συνδρομή, που μέσα στα άλλα ανέφερε η συνδρομή να είναι 20ευρώ για τους μόνιμους και η αναπληρωτές πλήρους ωραρίου, 10 ευρώ για τους αναπληρωτές μειωμένου ωραρίου και 5 ευρώ για τους ωρομίσθιους. Δεν είναι τυχαίο που ξεκινώ με αυτή την παρατήρηση.

Σε αυτή την περίοδο πρέπει να σκεφτούμε και έμπρακτα τους συναδέλφους μας, ειδικά τους αναπληρωτές και τους ωρομίσθιους που δέχονται πιο άμεσα αυτή την επίθεση που έχει εξαπολύσει η κυβέρνηση απαιτώντας σαν ώριμο αίτημα του σήμερα, τη μονιμοποίηση τους. Πρέπει να μιλήσουμε επιτέλους για τις έξι κατηγορίες εκπαιδευτικών, για τη πολυδιάσπαση του κλάδου μας, για το διαίρει και βασίλευε που κυριαρχεί μέσα στη πλαίσια της αποκεντρωμένης εκπαίδευσης, που θα εφαρμοστεί με τον Καλλικράτη. **Πρέπει να μιλήσουμε για τη συμενοχή των συμβιβασμένων ηγεσιών, που το προηγούμενο διάστημα συναινούσαν** στις ελαστικές σχέσεις εργασίας, στις ανατροπές ασφαλιστικών και εργασιακών δικαιωμάτων.

Στον κλάδο της εκπαίδευσης το ποσοστό των ευέλικτων και ελαστικοποιημένων μορφών εργασίας τείνει να κυριαρχήσει. Πρέπει να αναρωτηθούμε τι βιώνουν οι συνάδελφοι αυτοί. Χωρίς περεταίρω ανάλυση τρία πράγματα: **εργασιακή περιπλάνηση, αβεβαιότητα και άγχος, πολιτική ομηρία.** Όλα αυτά κωδικοποιούνται στις παρακάτω ερωτήσεις:

Τι εκπαιδευτικό θέλουν; Έναν εκπαιδευτικό χωρίς δικαιώματα, ένα φοβισμένο δάσκαλο που θα τρέμει και τη σκιά του, το διευθυντή του, το μέντορα του και όποιον είναι να τον αξιολογήσει για το αν είναι καλός πωλητής της αντιεκπαιδευτικής ευρωπαϊκής πολιτικής.

Σε τι σχολείο θα είναι αυτός ο εκπαιδευτικός; Σε ένα σχολείο της αγοράς, με διαφοροποιημένο αναλυτικό πρόγραμμα, με τις εταιρίες να αλωνίζουν τα σχολεία και τους δασκάλους επαίτες για να εξασφαλίζουν χορηγούς για οικονομικούς πόρους.

Τι άνθρωπο θα διαμορφώνουν; Έναν υποταγμένο άνθρωπο, μισοαμόρφωτο εργατικό δυναμικό, έναν άνθρωπο ανίκανο να κατανοήσει τους νομούς κίνησης της ιστορίας, της κοινωνίας και της οικονομίας.

Το πάζλ της διάλυσης της δημόσιας εκπαίδευσης έχει ενιαίο χαρακτήρα, άρα ενιαία θα πρέπει να είναι και η δικιά μας απάντηση. Πρέπει να φτάνουμε στην ουσία, τη ρίζα του προβλήματος που είναι οι ίδιες οι καπιταλιστικές αναδιρθρώσεις στην εκπαίδευση. Απαίτηση του σήμερα για μας είναι αιτήματα που απαντούν στις σύγχρονες λαϊκές ανάγκες και στο δικαίωμα για εργασία, υγεία και μόρφωση όπως η σταθερή δουλειά με πλήρη δικαιώματα για όλους, η μονιμοποίηση τώρα όλων των συμβασιούχων στην εκπαίδευση χωρίς όρους και προϋποθέσεις. Αιτήματα που απαντούν στο σήμερα και ανοίγουν το δρόμο για τη συνολική ανατροπή της εξουσίας του κεφαλαίου. Τα όρια του καπιταλισμού είναι στενά, συνθλίβει την ίδια μας τη ζωή, δεν μπορεί να πάει παραπέρα.

Συνάδελφοι, πρέπει να είμαστε ξεκάθαροι, δεν υπάρχει ανθρωπινός καπιταλισμός, δεν υπάρχει παράνομο και ημιπαράνομο χρέος, δεν υπάρχει καμία επαναδιπραγμάτευση του χρέους. Το χρέος είναι όλο δικό τους, δεν το αναγνωρίζουμε, δεν το πληρώνουμε. Είναι αυταπάτες και είναι συνένοχοι αυτοί που τις καλλιεργούν. Μην ξεχνάμε ποιος προέβλεψε, ποιος προειδοποίησε και ποιος οργάνωσε την πάλη του εργατικού κινήματος ενάντια στην ΕΕ, ενάντια στο Μάαστριχτ, ενάντια στη Λευκή Βίβλο για την εκπαίδευση. Το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα, το ΠΑΜΕ.

Η ιστορία του εργατικού κινήματος έχει γραφτεί με αίμα και έχει καταδείξει πως το εργατικό κίνημα δεν ενώθηκε για να ηττηθεί παζαρεύοντας ημίμετρα. Αντίθετα οργανώνουμε την πάλη για τη συνολική ανατροπή της εξουσίας των μονοπωλίων.

Το ΠΑΜΕ δεν πλασάρεται ανεξάρτητο, το ΠΑΜΕ είναι εξαρτημένο από την υπόθεση της εργατικής τάξης. Σε αυτή την ενότητα σας καλεί, στην ενίσχυση του, στην αλλαγή των συσχετισμών.

Το ΠΑΜΕ σας καλεί στον αγώνα για να κατακτήσει η εργατική τάξη την εξουσία!

ΜΑΤΘΑΙΟΥ ΒΑΓΓΕΛΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΚΠ/ΚΩΝ Π.Ε. ΑΝ. ΑΤΤΙΚΗΣ «Κ. ΣΩΤΗΡΙΟΥ»

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Η φετινή Γ.Σ. του κλάδου μας γίνεται σε μια χρονική στιγμή όπου η επίθεση σε όλους τους εργαζόμενους δυναμώνει και σαρώνει μια σειρά από δικαιώματα και κατακτήσεις, που είχαμε αποσπάσει από το κεφάλαιο σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα.

Δεν θα μπορούσαν να μας ισοπεδώσουν και να μας καταστρέψουν με τέτοια ευκολία αν πραγματικά οι συνδικαλιστικές Ομοσπονδίες και Συνομοσπονδίες οργάνωναν τον αγώνα και την αντίσταση ενάντια σε αυτή τη

βάρβαρη επίθεση στα εργατικά μας δικαιώματα.

Συνάδελφοι,

Της πλειοψηφίας του Δ.Σ. δεν μπορούσατε, αλλά κυρίως δεν θέλατε να οργανώσετε έναν αγώνα που πραγματικά θα έδινε τη μάχη μαζί με όλους τους εργαζόμενους για να αποκρούσουμε τη βάρβαρη επίθεση εναντίον μας.

Δε θέλατε, γιατί αυτό ξεκόψατε από την πανεργατική πανελλαδική απεργία στις 17 Δεκέμβρη του 2009 και πήγατε στις 16.

Σας μεταφέρω την οργή, το θυμό, την αγανάκτηση των συναδέλφων και εναντίον σας, έτσι όπως εκφράστηκε στην τελευταία Γενική Συνέλευση του Συλλόγου μας. Οι συναδέλφισσες νηπιαγωγοί νοιώθουν απροστάτευτες, πικραμένες, εγκαταλειμμένες. Μας είπαν να σας πούμε ότι δεν ασχολείστε με τα προβλήματα των νηπιαγωγών, είπαν για το ωράριο, πρωί-απόγευμα, είπαν για το πρόγραμμα. Το λόγο πήραν οι ειδικότητες, οι ωρομίσθιοι, οι ΕΣΠΑ. Τα ίδια είπαν κι αυτοί. Δε σας ένωσαν δίπλα τους. **Νομίζανε ότι ήσαστε κάποιοι από το υπουργείο Παιδείας.** Σας κατηγορήσαν ότι **συνδιαμορφώνετε, μαζί με τις διάφορες επιτροπές στις οποίες συμμετείχατε, το «νέο σχολείο της αγοράς».**

Κι έχουν δίκιο. Είδαμε και στα κανάλια μέλη των συμβιβασμένων ηγεσιών του Δ.Σ της ΔΟΕ, αλλά και της ΟΛΜΕ, να συζητούν για το ζήτημα των συγχωνεύσεων-καταργήσεων των σχολείων ξοδεύοντας όλη την επιχειρηματολογία τους μόνο στις πόσες οργανικές θέσεις θα χαθούν. Που σαφώς και θα χαθούν, αλλά **κουβέντα δεν είπαν για το «νέο σχολείο της αγοράς»,** για το ότι οι περισσότεροι συνάδελφοι θα είναι ωρομίσθιοι, για το ότι οι επιχειρηματίες θα μπουν για τα καλά στα σχολεία.

Κουβέντα δεν είπαν για το ότι το «προϊόν» αυτού του νέου σχολείου θα είναι ο αυριανός εργαζόμενος, ο οποίος θα είναι ευέλικτος, απασχολήσιμος, φτηνός.

Γι' αυτό οι συνάδελφοι είναι αγριεμένοι, θυμωμένοι μαζί σας. **Θεωρούν ότι η πλειοψηφία του Δ.Σ. έχει απορροφηθεί, ενσωματωθεί στο σύστημα.**

Σας κατηγορήσαν και για τα οικονομικά. Σας μεταφέρω ακριβώς τη φράση που ειπώθηκε στη Γενική Συνέλευση, «κάνετε ντόλτσε βίτα με τα λεφτά των συναδέλφων». Είναι βαρύ αυτό που είπαν. Δεν θα το έλεγαν όμως αν σας έβλεπαν να σκίζεστε, να ματώνετε για τους συναδέλφους.

Ήρθε η ώρα όμως να καταλάβουν και οι συνάδελφοι της βάσης πως μόνο τα ταξικά συνδικάτα είναι δίπλα τους. Γι' αυτό καλώ τους αντιπροσώπους, όλους, να κάνουν την ανατροπή εδώ μέσα. Να στηρίξουν και τις προτάσεις της «ΕΣΑΚ-ΔΕΕ», αλλά και την προσπάθεια που κά-

νουμε να αλλάξει ο συσχετισμός στο Δ.Σ ψηφίζοντας αντιπροσώπους από την «ΕΣΑΚ-ΔΕΕ», στηρίζοντας δηλαδή το ψηφοδέλτιο που στηρίζει το ΠΑΜΕ, η μόνη δύναμη που μπορεί να αποτελέσει το αντίπαλο δέος και να ανοίξει το δρόμο για ριζικές αλλαγές στην κοινωνία και το σχολείο.

ΞΥΛΑΡΔΙΣΤΟΥ ΕΛΕΝΗ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΚΠ/ΚΩΝ Π.Ε.
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙΟΥ - ΠΕΡΑΜΑΤΟΣ
«ΝΙΚΟΣ ΠΛΟΥΜΠΙΔΗΣ»

ΕΙΔΙΚΗ ΑΓΩΓΗ

Τον Αύγουστο του 2008 η κυβέρνηση ψήφισε το νόμο που καθιστά την ειδική αγωγή υποχρεωτική, δείχνοντας ένα υποκριτικό ενδιαφέρον για δήθεν ένταξη των παιδιών με ιδιαιτερότητες στα «κανονικά σχολεία». Στην ουσία, στα πλαίσια του νέου σχολείου, καταργεί την όποια παιδαγωγική πρακτική είχε κατακτηθεί στον ευαίσθητο τομέα της ειδικής αγωγής και παραδίδει την εκπαίδευση των αμεα στους δήμους (Καλλικράτης) και στα ιδιωτικά κέντρα που ξεφυτρώνουν σαν μανιτάρια. Έχουμε εμπειρία τι συνέβη στη δήθεν υποχρεωτική μονοετή προσχολική αγωγή, όπου χιλιάδες προνήπια πετάχθηκαν έξω από το δημόσιο νηπιαγωγείο και τα νήπια στοιβάζονται σε αίθουσες κλουβιά, τα δε ιδιωτικά παραμάγαζα γέμισαν.

Εκπαιδευτικοί και γονείς κατανοούμε πολύ καλά ότι «ένταξη» δε σημαίνει απλά εγγραφή σε κανονικό σχολείο. Τις συνέπειες μιας «ένταξης» χωρίς επιστημονικά κριτήρια θα τις υποστούμε όλοι και κύρια τα παιδιά αυτά.

Η κατάσταση στο χώρο της ειδικής αγωγής είναι δραματική. Βρίσκονται σε διάλυση το κέντρο εκπαίδευσης τυφλών (ΚΕΑΤ), το εθνικό ίδρυμα κωφών, καταργούνται ολόκληρα ειδικά σχολεία, δεν λειτουργούν ΤΕ, συζητιέται η κατάργηση πολλών από αυτά. Από τις 200.000 παιδιά με αναπηρία, μόνο 13,75% δέχονται κάποια εκπαίδευση κι από αυτά μόνο 400 επαγγελματική. Είναι γνωστός ο αγώνας της Ομοσπονδίας Γονέων και των συλλόγων γονέων του ΕΕΕΕΚ Πειραιά ενάντια στο στοίβαγμα των παιδιών σε ένα κτήριο με ακατάλληλες αίθουσες.

Δεν υπάρχει κανένα σύστημα διάγνωσης, πρώιμης παρέμβασης από τη βρεφική ηλικία και μετά. Στην καλύτερη περίπτωση η εκπαιδευτική διαδικασία ξεκινά από τα πέντε κι όχι από ένα ενιαίο και δημόσιο φορέα. Από κει ξεκινά ο γολγοθάς των γονέων που περιφέρονται στα ιδιωτικά θεραπευτήρια, ξοδεύοντας μια περιουσία, προσωπικό χρόνο και κόστος ζωής, παίρνοντας λίγα ψίχουλα από τα ταμεία, που κι αυτά τελευταία αμφισβητούνται. Από τη

μεριά μας οι εκπαιδευτικοί αισθανόμαστε ανήμποροι, χωρίς εξειδίκευση και ουσιαστική επιμόρφωση, χωρίς βοήθεια από εξειδικευμένο προσωπικό.

Τα ειδικά σχολεία λειτουργούν σαν γκέτο, με ελαστικά εργαζόμενους στην πλειοψηφία τους, με εκπαιδευτικούς και ειδικότητες, που πάνε κι έρχονται, σε μαθητές που έχουν ανάγκη από σταθερότητα.

Στα κλασσικά νηπιαγωγεία σπανίως λειτουργεί τμήμα ένταξης ή παραλληλη στηριξη. Με π.δ. μάλιστα εκβιάζουν τους γονείς να την πληρώσουν οι ίδιοι. Οι νηπιαγωγοί με 25 παιδιά βιώνουν καθημερινά μια τραγελαφική κατάσταση και τα παιδιά από πολύ μικρά περιθωριοποιούνται. Την ίδια τύχη έχουν και τα παιδιά στα περισσότερα κανονικά σχολεία. Δεν φτάνουν οι καλές προθέσεις για να μην περιθωριοποιούνται τα παιδιά και για να αναπτύξουν ικανότητες με στόχο την κοινωνική τους ένταξη και την αυτονομία.

Οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ έχουμε κάνει εκστρατεία στα ειδικά σχολεία, παρεμβάσεις, επερωτήσεις στη Βουλή. Συμπορευτήκαμε με το οργανωμένο ταξικό κίνημα, για να αποτρέψουμε τις αλλαγές στην ειδική αγωγή, που είναι δεμένες με τις συνολικότερες αντιδραστικές αλλαγές. Ο αγώνας για τα προβλήματα της ειδικής αγωγής δεν μπορεί και δεν πρέπει να είναι ξεκομμένος από τον αγώνα για το σχολείο που έχουν ανάγκη τα παιδιά της εργατικής τάξης.

Η ατέλεια δεν είναι αρρώστια, αλλά μια κοινωνική κατηγορία. Στο σχολείο των «αρίστων», της «καινοτομίας» και των χορηγών, σίγουρα αυτή η κοινωνική κατηγορία δεν έχει θέση.

Χρέος κάθε εκπαιδευτικού, γονιού, εργαζόμενου είναι να πολεμήσει και να ανατρέψει αυτή την πολιτική. Ο αγώνας για ενιαία, δημόσια αποκλειστικά δωρεάν ειδική αγωγή για όλα τα παιδιά που την έχουν ανάγκη, για σταθερή και μόνιμη δουλειά όλων των εργαζομένων στην ειδική αγωγή, για ειδικότητες και τμήματα ένταξης ανάλογα με τις ανάγκες, είναι άρρηκτα δεμένος με τον αγώνα των υπόλοιπων εργαζομένων για την κοινωνία και το σχολείο των σύγχρονων λαϊκών αναγκών. Για να γίνει αυτό χρειάζεται **ισχυροποίηση του ταξικού σ.κ., του ΠΑΜΕ.**

ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ ΒΑΣΩ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΚΠ/ΚΩΝ Π.Ε.
«Ο ΣΩΚΡΑΤΗΣ»

ΠΡΟΣΧΟΛΙΚΗ ΑΓΩΓΗ

Συνάδελφοι η 80ή Γ.Σ. της ΔΟΕ διεξάγεται ταυτόχρονα με τον ανασχηματισμό της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, στην προσπάθεια της να αμβλύνει εσωκομματικές αντιθέσεις, να προχωρήσει τη συναίνεση με τη ΝΔ και

το ΛΑΟΣ, να αναστρέψει το κλίμα της αγανάκτησης που εκδηλώνουν μεγάλα τμήματα του λαού και να αποτρέψει τη συνάντησή τους με το ταξικό κίνημα, να συνεχίσει με αφορμή την αντιμετώπιση της κρίσης την επίθεση με τα βάρβαρα αντιλαϊκά μέτρα στη ζωή της λαϊκής οικογένειας.

Το ζήτημα της Παιδείας είναι κατεξοχήν ζήτημα ταξικό και πολιτικό και γι' αυτό στον καπιταλισμό συνδέεται κάθε φορά με τις ανάγκες του κεφαλαίου.

Γι' αυτό προωθούνται και οι αντιδραστικές μεταρρυθμίσεις, φτιάχνοντας το το σχολείο της αγοράς, περιεχόμενο σπουδών, υποχρηματοδότηση, ελαστικές μορφές απασχόλησης εκπαιδευτικών, κατάργηση μονιμότητας, δραματική μείωση μισθών, αυτοαξιολόγηση, διαφοροποίηση προγραμμάτων κ.λπ.. Αφορούν δε όλες τις βαθμίδες εκπαίδευσης, από τη προσχολική αγωγή μέχρι τα ΑΕΙ.

Συνάδελφοι της 80^{ης} Γενικής Συνέλευσης, επιτρέψτε μου να αναφερθώ στη ξεχασμένη εδώ μέσα Προσχολική Αγωγή, με τα λόγια του Σοβιετικού παιδαγωγού τον Β.Α. Σουχομλίνσκι, που λέει:

«Η παιδική ηλικία, η σπουδαιότερη περίοδος της ανθρώπινης ζωής, δεν είναι προετοιμασία για τη μελλοντική ζωή, είναι πραγματική φωτεινή, πρωτότυπη, ανεπανάληπτη ζωή. Και απ' το πώς πέρασε την παιδική ηλικία, απ' το ποιος το κρατούσε από το χέρι στα παιδικά χρόνια, από το τι μπήκε στο μυαλό και την καρδιά του απ' το περιβάλλον, απ' αυτό εξαρτιέται, σε αποφασιστικό βαθμό, τι άνθρωπος θα γίνει το σημερινό παιδάκι».

Αυτή λοιπόν η ευαίσθητη ηλικία, η καθοριστική για την μετέπειτα εξέλιξη του ανθρώπου πως αντιμετωπίζεται από την πολιτεία; Με τι προσχολική αγωγή;

Εντάσσεται και αυτή στη λογική του νέου σχολείου, του σχολείου της αγοράς, του κέρδους, που με μια σειρά νόμους και αποφάσεις προσπαθούν να περάσουν τις καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις επί σειρά ετών.

Σήμερα, με πρόσχημα τη κρίση και το μνημόνιο, αυτές οι αναδιαρθρώσεις εντείνονται και στο πέρασμά τους δεν αφήνουν στο απυρόβλητο ούτε την προσχολική αγωγή:

✓ Με τη διαθεματικότητα, τα ευρωπαϊκά προγράμματα.

✓ Με τη σχολειοποίηση του νηπιαγωγείου, που αντιμετωπίζεται σαν βαθμίδα εκπαίδευσης, με εισαγωγή μαθημάτων γλώσσα, μαθηματικά... Στην έκθεση της ΕΕ με τίτλο «Σχετικά με τις βασικές ικανότητες για έναν κόσμο που αλλάζει», ιδιαίτερη αναφορά γίνεται στην προσχολική βαθμίδα.

«Το Ευρωκοινοβούλιο εφιστά την προσοχή στη σημα-

σία της **προώθησης μιας νοοτροπίας ανάγνωσης από την προσχολική ηλικία** και εξής, καθώς και στη σημασία της πρόσβασης σε αναγνωστικό υλικό από την προσχολική κιόλας ηλικία...»

✓ Με τη χρήση Η/Υ.

Αξίζει να αναφέρουμε εδώ ότι:

Σύμφωνα με ανακοίνωση της **UNESCO** (14.1.2011), **ειδικοί υποστηρίζουν ότι θα πρέπει να απαγορεύεται στα παιδιά να χρησιμοποιούν υπολογιστή στην εκπαίδευση μέχρι την ηλικία των 9 ετών**, «εξαιτίας των δυσμενών επιπτώσεων της χρήσης υπολογιστή στον εγκέφαλο». Επικαλείται δηλώσεις ψυχολόγων που επιβεβαιώνουν ότι η πρόωγη εισαγωγή και υπέρμετρη χρήση της τεχνολογίας έχουν αρνητικές επιπτώσεις στην ανάπτυξη των παιδιών αφού οι γνωστικές ικανότητές τους διαμορφώνονται σε αυτό το στάδιο.

Παρόλα τα παραπάνω το ΥΠΔΒΜ υπερασπίζεται το ψηφιακό σχολείο, χρησιμοποιείται το νήπιο ως αντικείμενο κερδοφορίας, ο φτηνός και υποταγμένος εργαζόμενος χτίζεται από πολύ νωρίς.

Συνειδητά ξεχνούν:

Αυτό που έχει ανάγκη ένα νήπιο στην ηλικία αυτή, είναι το παιχνίδι. Κυρίαρχη δραστηριότητα της προσχολικής ηλικίας επιβάλλεται να είναι το θεματικό παιχνίδι. Ξεκαθαρίζουμε εδώ ότι το παιχνίδι αποτελεί την καθοδηγητική δραστηριότητα του νηπίου όχι γιατί αφιερώνει πολύ χρόνο, ούτε επειδή το παιχνίδι προσφέρει στο παιδί χαρά και ικανοποίηση, αλλά γιατί αναπτύσσει τις διανοητικές λειτουργίες του παιδιού, προκαλεί ποιοτικές αλλαγές στις ανάγκες, στα κίνητρα και τελικά στη συνείδησή του.

Αναπτύσσει τη φαντασία του, την αφηρημένη σκέψη του.

Συνάδελφοι,

Με τον Καλλικράτη, στο αποκεντρωμένο νηπιαγωγείο τα προβλήματα οξύνονται.

Πέντε χρόνια έχουν περάσει από την καθιέρωση της μονοετούς υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής.

Σε αυτό το διάστημα όχι μόνο δεν έγινε καμιά προσπάθεια για εξασφάλιση χώρων για στέγαση νέων νηπιαγωγείων, αλλά η κυβέρνηση προχώρησε σε κατάργηση και συγχώνευση νηπ/γείων.

Χιλιάδες νήπια θα βρεθούν και φέτος έξω από το δημόσιο νηπ/είο, σε μια περίοδο που η λαϊκή οικογένεια δέχεται τη μεγαλύτερη επίθεση στο οικογενειακό προϋπολογισμό.

Ταυτόχρονα παραβιάζονται τα εργασιακά δικαιώματα της Νηπ/γού:

✓ **Με την διαφαινόμενη αύξηση ωραρίου**, που δεν είναι νομοθετικά κατοχυρωμένο, μετά και την αύξηση ωραρίου στο δημόσιο από 2,5-10 ώρες με μεγαλύτερο μέρος στους παιδικούς Δημοτικούς σταθμούς.

✓ **Με τη πίεση για τη καθιέρωση της πρωινής ζώνης.** Η νηπιαγωγός που εργάζεται:

- ✓ με τις περισσότερες ώρες εργασίας, και χωρίς διάλλειμα
- ✓ χωρίς στήριξη βοηθητικού προσωπικού
- ✓ χωρίς την ανάλογη υλικοτεχνική υποδομή
- ✓ χωρίς εκπαιδευτικό υλικό που κάθε χρόνο καλούνται (κακώς) οι γονείς να βάλουν το χέρι στη τσέπη.

Στα παραπάνω προβλήματα η πλειοψηφία της ΔΟΕ ήταν απύσχα. Αντιμετώπισε αποσπασματικά κάποια προβλήματα των Νηπ/γων. Βάζει πλάτη στο νέο σχολείο, στο σχολείο της αγοράς. Ουσιαστικά συμφωνεί με τη **σχολειοποίηση** του Νη/γείου, **προτείνει μάλιστα να μπου βιβλία** και θεωρεί το Νηπ/γείο βαθμίδα Εκπαίδευσης.

Και, συνάδελφοι, μην ξεχνάμε ποια ήταν και η **στάση των άλλων παρατάξεων** σε σχέση με το αποκεντρωμένο Νηπ/γείο. **Μιλούσαν για καλή αποκέντρωση, έστηναν συντονιστικά νηπιαγωγών** για να διασπάσουν τον ενωμένο αγώνα όλων των εκπαιδευτικών. Αλήθεια πού βρίσκεται σήμερα αυτό το συντονιστικό των νηπιαγωγών; Τι πραγματικά προώθησε;

Συνάδελφοι, το ΠΑΜΕ εκπαιδευτικών, όχι σήμερα αλλά χρόνια πριν, έβαζε στη σωστή τους βάση τα προβλήματα της Προσχολικής αγωγής και διαχρονικά αγωνίζεται για:

- δημόσια δίχρονη και δωρεάν υποχρεωτική προσχολική αγωγή
- καμιά επέκταση ωραρίου-να μην εφαρμοστεί η πρωινή ζώνη
- νομοθετική κατοχύρωση του ωραρίου της/του νηπ/γού με βάση τη θέση «εξίσωση του ωραρίου των εκπαιδευτικών της Π.Ε. με το ωράριο των εκπαιδευτικών της Δ.Ε.»
- σύγχρονη κτιριακή υποδομή και παιδαγωγικό εποπτικό υλικό
- 15 παιδιά ανά τάξη
- όχι στη σχολειοποίηση-εντατικοποίηση του Νηπ/γείου
- το επίδομα θέσης της Προϊσταμένης στο ύψος του Υποδ/ντή του Δημοτικού Σχολείου.

Αγωνίζεται για ένα σχολείο που θα μορφώνει ολόπλευρα τα παιδιά της λαϊκής οικογένειας.

Ο αγώνας αυτός πρέπει να είναι ενιαίος με κοινά αιτήματα, που να αγκαλιάζουν όλο το λαό για υγεία, Παιδεία, εργασία με πλήρη δικαιώματα.

Ένας αγώνας με ταξικά χαρακτηριστικά και προοπτική που θα είναι απέναντι στην Ευρωπαϊκή Ένωση, στα Μνημό-

νια, στο ΔΝΤ απέναντι στα μονοπώλια στο Κεφάλαιο. Ένα είναι σίγουρο, συνάδελφοι, σε αυτό τον αγώνα δεν έχουν θέση οι συμβιβασμένες ηγεσίες ΓΣΕΕ, ΑΔΕΔΥ, ΟΛΜΕ, ΔΟΕ.

Το ΠΑΜΕ, το πανελλαδικό συντονιστικό όργανο του ταξικού σ.κ., αποτελεί σήμερα τη μόνη σταθερή, αταλάντευτη, έμπειρη δύναμη, που μπορεί να δώσει νέα δύναμη, ελπίδα, προοπτική στους αγώνες της εργατικής τάξης.

ΓΙΑ ΕΝΑΝ ΑΓΩΝΑ ΠΟΥ ΘΑ ΒΑΖΕΙ ΣΤΟΧΟ ΛΑΪΚΗ ΕΞΟΥΣΙΑ ΚΙ ΟΙΝΟΝΟΜΙΑ!

ΤΖΕΛΑ ΒΑΣΩ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΚΠ/ΚΩΝ Π.Ε. ΦΑΛΗΡΟΥ

Συνάδελφοι, τη χρονιά που μόλις τελείωσε το υπουργείο εφάρμοσε τη διδασκαλία της αγγλικής από την πρώτη δημοτικού, στα 800 ολόημερα δημοτικά, εφαρμόζοντας συγκεκριμένη οδηγία της Ε.Ε για την προώθηση της πολυγλωσσίας και την ανάπτυξη του πολυγραμματισμού των ευρωπαίων πολιτών.

Όπως λένε, οι λαοί της Ευρώπης θα κατανοούν έτσι ο ένας τον άλλο και θα καλλιεργηθεί η σύμπνοια μεταξύ λαών και διαφορετικών πολιτισμών. Σε ιστοσελίδα της Ε.Ε για την πολυγλωσσία διαβάζουμε ότι ενθαρρύνοντας τους μαθητές να μάθουν ξένες γλώσσες από μικρή ηλικία (από το νηπιαγωγείο ακόμη), οι εκπαιδευτικοί βοηθούν τους νεαρούς Ευρωπαίους να γίνουν πιο δεκτικοί σε άλλους πολιτισμούς, να μπορούν να μετακινούνται και να εργάζονται ελεύθερα σε όλα τα κράτη και να είναι ανταγωνιστικοί στο πλαίσιο της παγκόσμιας οικονομίας. [Δηλαδή μας λένε ότι οι αυριανοί εργαζόμενοι πρέπει με τη θέλησή τους να στηρίζουν τα συμφέροντα του κεφαλαίου όπου και όποτε αυτό χρειαστεί!]

Δεν υπάρχει καμιά έρευνα που να στηρίζει αυτό το εγχείρημα. Αντίθετα υπάρχουν τεκμηριωμένες μελέτες, όπως του μαρξιστή ψυχολόγου **Λ. Βιγκότσκι**, που μιλούν για την ανάγκη ύπαρξης στέρεου γλωσσικού υπόβαθρου της μητρικής γλώσσας, πάνω στο οποίο βασίζεται η εκμάθηση μιας ξένης γλώσσας και το οποίο σε αυτή την πρώιμη ηλικία δεν έχει κατακτηθεί.

Το ΠΑΜΕ εκπαιδευτικών καιρό τώρα ενημέρωνε τους συναδέλφους μας ότι **για την καπιταλιστική ενωμένη Ευρώπη η γνώση αλλά και η γλώσσα αντιμετωπίζονται σαν εμπόρευμα και το σχολείο είναι το μέσον για να επιβάλλουν τις πολιτικές επιλογές του κεφαλαίου**, που θέλει τους αυριανούς πολίτες απαίδευτους, έχοντας τσιμπολογήσει πληροφορίες μόνο διαφόρων μαθημάτων, ένα σχολείο που δεν καλλιεργεί την αγάπη για την γνώση και

την επιστήμη αλλά δίνει έμφαση στην καλλιέργεια δεξιοτήτων. Αυτές είναι οι απαιτήσεις της αγοράς και άρα **οι αυριανοί πολίτες πρέπει από νωρίς να εξοικειωθούν με την ανάγκη για δια βίου μάθηση και περιπλάνηση στην αγορά εργασίας αλλάζοντας συνεχώς επαγγέλματα.** Άλλωστε για την Ευρώπη των επιχειρήσεων, όπως δηλώνουν και σε σχετικό συνέδριο, **languages mean business.** Η προσπάθεια αυτή εγείρει και παιδαγωγικά ζητήματα.

Ο στόχος που θέτει λοιπόν η Ε.Ε είναι η διδασκαλία της ξένης γλώσσας σε επίπεδο καθαρά χρηστικό, όπως άλλωστε και η εκμάθηση της εθνικής μητρικής γλώσσας, που δεν διδάσκεται με επαρκή τρόπο (απεμπόληση των λογοτεχνικών κειμένων και της ποίησης από τα σχολικά βιβλία), δεν καλλιεργείται μέσα και έξω από το σχολείο, ώστε να μιλάμε σήμερα για λεξιπενία των νέων ανθρώπων, δυσκολία στην έκφραση που σημαίνει αντίστοιχα περιορισμένη σκέψη και κρίση. Έτσι ο φορέας της γλώσσας που είναι τα παιδιά, ο λαός, αδυνατίζει ενώ παράλληλα η εισβολή ξένων προτύπων ζωής αλλά και γλώσσας σταδιακά οδηγεί στην πολιτισμική παράδοσή τους.

Ανησυχούμε και αντιστεκόμαστε γιατί όλα αυτά συνδέονται με την κυριαρχία του κεφαλαίου, είναι δηλαδή πρόβλημα υποταγής των λαών, ομογενοποίησης και μαζοποίησης τους, που επιτυγχάνεται με την επιβολή και με την γλώσσα μιας οικονομικής δύναμης πάνω στις ασθενέστερες.

Έτσι εννοούν λοιπόν η Ε.Ε και η κ. Διαμαντοπούλου την πολυγλωσσία.

Στην ίδια κατεύθυνση, **πριν μερικά χρόνια ξεκίνησε και η διδασκαλία της δεύτερης ξένης γλώσσας** στην Πέμπτη δημοτικού.

Η εφαρμογή αυτού του προγράμματος βασίστηκε **στην λογική της διεύρυνσης της ελαστικής εργασίας**, με καθηγητές είτε ωρομίσθιους είτε περιπλανώμενους σε πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Η έλλειψη μόνιμου και σταθερού προσωπικού έχει σαν αποτέλεσμα την υποβάθμιση της ποιότητας του μαθήματος χωρίς συνέχεια και προγραμματισμό με **ανεπάρκειες και ελλείψεις. Αυτό έχει σαν συνέπεια** οι γονείς να στραφούν για άλλη μια φορά στην παραπαιδεία, στα ιδιαίτερα ή στα φροντιστήρια.

Τελευταία, **με σχετική ανακοίνωση, το υπουργείο Παιδείας επιχειρεί να βάλει «τάξη» και στη διδασκαλία του μαθήματος της δεύτερης ξένης γλώσσας** στο γυμνάσιο αλλάζοντας τις προϋποθέσεις για την εφαρμογή και την παρακολούθηση του αφήνοντας στον αέρα τους συναδέλφους. Στο δημοτικό δε χωρίζει τα σχολεία σε γερμανόφωνα και γαλλόφωνα!

Συνάδελφοι, η κυβέρνηση σταθερά εγκληματεί σε βάρος του δικαιώματος στη μόρφωση των παιδιών του ελληνικού λαού. Τα μέτρα που παίρνει είναι αντιδραστικά, διαφοροποιούν το σχολείο και διασπούν τον ενιαίο χαρακτήρα του, εξοντώνουν τους μαθητές και υποχρεώνουν τους γονείς σε οικονομική αιμορραγία.

Σας καλούμε να καταδικάσετε αυτά τα μέτρα. Είμαστε η μοναδική δύναμη που έγκαιρα αποκαλύψαμε στον κλάδο και τα σχέδια τους και τους στόχους τους. **Συνάδελφοι, έχετε ευθύνη γιατί τούς στηρίζετε. Γυρίστε τους την πλάτη!** Με ξεπουλημένους αγώνες, άλλοι από σας συναινώντας με κάθε τρόπο στην εφαρμογή της αντιδραστικής αυτής πολιτικής και άλλοι στηρίζοντας τα διάφορα συντονιστικά που κατακερματίζουν και διασπούν το κίνημα.

Πρέπει τώρα να υπερασπιστούμε το ωράριο και την οργανική θέση. Να πούμε όχι στην εργασιακή περιπλάνηση. Να απαιτήσουμε νέα, επιστημονικά και ελκυστικότερα βιβλία αγγλικής γλώσσας. Ενιαίο 12χρονο δημόσιο και δωρεάν σχολείο για όλα τα παιδιά. Σ' αυτό το σχολείο η διδασκαλία της ξένης γλώσσας δεν θα είναι αυτοσκοπός και δεν θα καθορίζεται από τις ανάγκες της οικονομίας της αγοράς, αλλά θα έχει ως στόχο την ανάπτυξη αλληλεγγύης και ισοτιμίας ανάμεσα στους λαούς σε ένα άλλο κοινωνικό – οικονομικό σύστημα, τη λαϊκή οικονομία, όπου η παιδεία θα ικανοποιεί τις σύγχρονες μορφωτικές ανάγκες του λαού μας!

ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΚΠ/ΚΩΝ Π.Ε.

Ν. ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ

Συνάδελφοι-ισες,

Η φετινή 80^η Γ.Σ. του κλάδου διεξάγεται κάτω από πρωτόγνωρες συνθήκες για τους εκπαιδευτικούς. Υπό το βάρος μιας πρωτοφανούς επίθεσης της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Δ.Ν.Τ. στη ζωή και στα δικαιώματα συνολικά όλων των εργαζομένων.

Κι όσοι μέχρι πρόσφατα πίστευαν ότι αυτή η οικονομική πολιτική «μπόρα είναι και θα περάσει» δυστυχώς σήμερα διαψεύδονται.

Επιβεβαιώνεται ξεκάθαρα η εκτίμηση του ταξικού συνδικαλιστικού κινήματος ότι, με αφορμή την οικονομική κρίση, που είναι αποτέλεσμα της υπερσυσσώρευσης κερδών σε λίγους μονοπωλιακούς ομίλους, ντόπιο και ξένο κεφάλαιο θα κάνουν τα πάντα για να ξεπεράσουν την κρίση αυτή στην πλάτη των εργαζομένων και ταυτόχρονα να βάλουν τις βάσεις για την κερδοφορία του επόμενου διαστήματος.

Δεν αρκούνται σε ότι μας πήραν, 13^ο και 14^ο μισθό, συντάξεις, όρια ηλικίας, αύξηση του κόστους ζωής (ΦΠΑ, τρόφιμα, βενζίνη κ.λπ.), ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Τα θέλουν όλα. Με το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα ληλατούν κυριολεκτικά τη ζωή μας, τη ζωή των επόμενων γενεών.

Από παντού βάζουν το μακρύ τους χέρι στην τσέπη των εργαζόμενων για να τα δώσουν με το άλλο ως κίνητρα και παροχές σε αυτούς για τους οποίους πασχίζουν νυχθημερόν. Στο μεγάλο κεφάλαιο. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η ενίσχυση των τραπεζών. Την τελευταία τριετία τα χρήματα που πήραν ξεπερνούν τα 100 δις, ποσό το οποίο δανειστήκαμε υποτίθεται για να σωθεί η χώρα. Αυτός είναι ο πατριωτισμός της κυβέρνησης και των συνοδοιπόρων της: Να γίνουν οι πλούσιοι – πλουσιότεροι και οι φτωχοί – φτωχότεροι.

Το δηλώνουν εξάλλου ξεδιάντροπα ο Πάγκαλος και η παρέα του: «Για να γίνουμε ανταγωνιστικοί, οι μισθοί των εργαζομένων πρέπει να εξομοιωθούν με τους μισθούς της Άπω Ανατολής.»

Άξιοι λοιπόν οι κύριοι της κυβέρνησης όχι μόνο για τους μισθούς που παίρνουν αλλά και για τις μίζες που απλόχερα τα αφεντικά τους, τους μοιράζουν.

Στο χώρο της εκπαίδευσης η προώθηση του λεγόμενου «Νέου Σχολείου» αποτελεί απ' ότι φαίνεται πρωταρχική επιλογή της κυβέρνησης. Θέλουν να κάνουν τα πάντα, ώστε ο αυριανός εργαζόμενος να είναι απόλυτα χειραγωγίσιμος. Ολοτακώς για σχολεία τα οποία θα είναι υποχρηματοδοτούμενα από τον κρατικό προϋπολογισμό, σχολεία όπου οι μαθητές θα μαθαίνουν διαφορετικά πράγματα στο ένα και διαφορετικά στο άλλο, σχολεία δηλαδή πολλών κατηγοριών και μαθητές πολλών ταχυτήτων.

Η παιδεία θα γίνει πιο ταξική και ως προς το κόστος και ως προς το μορφωτικό της περιεχόμενο.

Διευθυντές – μάντζερ με υπερ-αρμοδιότητες και ταυτόχρονη κατάργηση των αρμοδιοτήτων του συλλόγου διδασκόντων, αναζήτηση οικονομικών πόρων για τη λειτουργία του σχολείου, ωρολόγιο πρόγραμμα που θα φτάνει ως τις 4 μ.μ., υποχρεωτική ανάθεση υπερωριών στους εκπαιδευτικούς για κάλυψη κενών. Παράλληλα, όπως δηλώνει η κυβέρνηση, τα επόμενα χρόνια μόνο 3 στους 10 εκπαιδευτικούς θα είναι μόνιμοι και οι υπόλοιποι θα εργάζονται με ελαστικές εργασιακές σχέσεις και φυσικά θα αμείβονται ανάλογα.

Πάνω φυσικά απ' όλους μας θα κρέμεται «η δαμόκλειος σπάθη» της αξιολόγησης. Το αποτέλεσμα της θα συνδέεται με τη μισθολογική αλλά και τη βαθμολογική μας εξέλιξη. Θα περικόπτουν ακόμη περισσότερο ακόμη

και αυτόν τον πενιχρό μισθό που μας ετοιμάζουν με τη εφαρμογή του «νέου» μισθολογίου. Η αξιολόγηση θα αποτελέσει για την κυβέρνηση το «φάρμακο δια πάσα νόσο». Θα χρησιμοποιείται πρωτίστως για τη «νουθεσία» όσων εκφράζουν διαφορετικές απόψεις, για όσους αντιπαλεύουν και συγκρούονται με αυτήν την πολιτική.

Το σκοτάδι του «μεσαιώνα» είναι κυριολεκτικά «προ των πυλών» στην εκπαίδευση.

Το Υπουργείο παιδείας δείχνοντας πραγματικά υπέρμετρο ζήλο, έχει να παρουσιάσει «τεράστιο» έργο. Είναι γνωστό σε όλους. Συγχωνεύσεις και καταργήσεις σχολείων, κατάργηση της μετεκπαίδευσης, κλείσιμο των ολοήμερων τμημάτων (εξαθέσια και κάτω), κατάργηση του δικαιώματος επιλογής Β' ξένης γλώσσας, στις «καλένδες» το δικαίωμα διορισμού των συναδέλφων της ειδικής αγωγής, ελάχιστες μεταθέσεις αλλά και διορισμοί που φέτος θα ξεπερνούν κάθε αρνητικό προηγούμενο και ο κατάλογος δεν έχει τέλος.

Και απέναντι σε αυτή την κατάσταση η πλειοψηφία της ομοσπονδίας κηρύσσει ή παίρνει μέρος σε απεργίες, δίνοντας την αίσθηση ότι αυτό που την ενδιαφέρει είναι το άλλοθι της αγωνιστικότητας. Καμία οργάνωση, καμία προετοιμασία, κανένας συντονισμός, καμία προοπτική. Η πλειοψηφία του κλάδου δεν διαχειρίζεται απλά τις συνθήκες της ήττας, αλλά κάνει ότι μπορεί για να καλλιεργήσει την ηττοπάθεια, τη μοιρολατρία, το συμβιβασμό και την αδράνεια.

Ούτε θέλουν, ούτε μπορούν να αντιπαλέψουν αυτή τη κατάσταση.. Είναι δεμένοι στο άρμα αυτής της πολιτικής. Αποτελούν το καλύτερο παράδειγμα για το τι σημαίνει κυβερνητικός συνδικαλισμός.

Είναι καιρός να τους εγκαταλείψουν οι εκπαιδευτικοί. Να πληρώσουν για τη στήριξη που έδιναν και δίνουν στις αντιλαϊκές κυβερνήσεις και πολιτικές.

Αποτελεί αναγκαιότητα η ενίσχυση του ταξικού συνδικαλιστικού κινήματος, του Πανεργατικού Αγωνιστικού Μετώπου. Εκεί βρίσκεται σήμερα η ελπίδα, το «αντίπαλο δέος» που μπορεί να γκρεμίσει αυτή την πολιτική προς όφελος των εργαζομένων.

Κριτήριο για τη στάση και τη δράση μας πρέπει να αποτελούν οι ανάγκες μας και ποιο κίνημα τις υπηρετεί.

Ένα κίνημα που θα παλεύει για τα καθημερινά προβλήματα στην τάξη, στο σχολείο, στην κοινωνία, ένα κίνημα που θα συγκρούεται με αυτήν την πολιτική, ένα κίνημα που θα δημιουργεί τους όρους και τις προϋποθέσεις για την παιδεία και την κοινωνία των σύγχρονων λαϊκών αναγκών.

ΜΠΑΛΤΑΣ Θ. **ΣΥΛΛΟΓΟΣ Η' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ**

Γεια σας συνάδελφοι, είμαι απ' την Εκπαιδευτική Ριζοσπαστική Συνεργασία και εκλεγμένος με την Ριζοσπαστική Ενωτική Κίνηση, Η' Σύλλογο Θεσσαλονίκης. Έχω ακούσει με προσοχή πάρα πολλούς ομιλητές. Από μερικούς μπερδεύτηκα, δεν κατάλαβα σε ποια παράταξη είναι, από άλλους θύμωσα. Οι εκατέρωθεν διενέξεις της ΠΑΣΚ με τη ΔΑΚΕ σε κείμενα και σε τοποθετήσεις δεν πείθουν γιατί άλλα δείχνουν οι πράξεις και οι επιλογές τους όλο το προηγούμενο διάστημα.

Και εξηγούμαι. Στη Θεσσαλονίκη, στην ΕΔΟΘ η ΠΑΣΚ και η ΔΑΚΕ τι κάνανε; Συμφώνησαν και μοίρασαν το προεδρείο αποκλείοντας από αυτό τις υπόλοιπες παρατάξεις. Το ίδιο έπραξαν και στο Σύλλογο το δικό μου. Μοίρασαν τις θέσεις του προεδρείου. Δεν μοίρασαν όμως μόνο τις θέσεις του προεδρείου, προχώρησαν παραπέρα. Στο νέο καλλικρατικό τοπίο και στη νέα ενιαία επιτροπή παιδείας που έχουμε στους δήμους, μοίρασαν τις δύο θέσεις, παρότι η ριζοσπαστική ενότητα ήταν δεύτερη δύναμη.

Προφανώς αυτά γίνονται και αλλού. Γίνονται βέβαια και στο κεντρικό πολιτικό επίπεδο. Δεν ξέρουν οι συνάδελφοι της ΔΑΚΕ ότι είχε συμφωνήσει ο Σαμαράς, αν αποχωρούσε ο Παπανδρέου, στην ψήφιση του μεσοπροθεσμού; Δεν το ξέρουν αυτό; Διότι θα συμμετείχε στην κυβέρνηση. Και αφού το ξέρουν, ποιον κοροϊδεύουν; Οι εργαζόμενοι, που είχαν επιλέξει να είναι στη ΔΑΚΕ ή στην ΠΑΣΚ, δεν τα βλέπουν αυτά;

Για να δούμε ένα άλλο θέμα. Σήμερα η συγκυρία που διανύουμε, είναι ακριβώς ίδια με πριν δύο χρόνια ή με πριν πέντε χρόνια; Κατά μία έννοια είμαστε ίδια γιατί ζούμε αυτό το σύστημα, το καπιταλιστικό. Είναι όμως ακριβώς ίδια; Η τακτική μας, το σχέδιό μας κάθε φορά δεν πρέπει με βάση τη συγκυρία να καθορίζεται;

Μιλάμε σήμερα για ένα Συνέδριο κλαδικό; Ο καιρός όπου αιτήματα για αξιοπρεπείς μισθούς, για 1.400 ευρώ στον πρωτοδιοριζόμενο για εμπάθυνση της κοινωνικής ασφάλισης αλλά και για αιτήματα εκπαιδευτικά που θα βάζουν τις ανάγκες της εκπαίδευσης και των μαθητών ως κυρίαρχο ζήτημα του κλάδου πάει να φύγει κάτω απ' τα πόδια μας. Αυτό επιδιώκουν, να γυρίσουν το ρολόι της ιστορίας έναν αιώνα πίσω όπου οι δάσκαλοι και οι εργαζόμενοι δεν θα έχουν κανένα λόγο για τη ζωή τους και για την πορεία της εκπαίδευσης. Να γυρίζουν ανά την Ελλάδα και τον κόσμο «με απλωμένη χείρα ψωμοζητώντας».

Γι αυτόν ακριβώς το λόγο έχουμε ευθύνη να αποκρούσουμε τις πολιτικές που μας οδηγούν σε τέτοιες καταστάσεις

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι είδαμε το προηγούμενο διάστημα την κυβέρνηση μαζί με τα μεγάλα αφεντικά της τρόικας να μειώνουν μισθούς και μάλιστα τους συνδέουν με την αξιολόγηση, να κόβουν συντάξεις και καταργούν την κοινωνική ασφάλιση να αντικαθιστούν στο δημόσιο σχολείο την πλήρη και μόνιμη απασχόληση με την ελαστική-επισημασμένη και απλήρωτη εργασία Έχουμε μια κυβέρνηση που καταργεί και συγχωνεύει σχολεία που μειώνει και καταργεί οργανικές θέσεις και που πετά έξω από τη δημόσια εκπαίδευση χιλιάδες νήπια. Καταργεί οργανικές θέσεις από τα πειραματικά αντιμετωπιζοντάς σαν να είναι ιδιωτικά Ιδρύματα. Μεταμορφώνει το δημόσιο σχολείο σε ένα σχολείο αγοραίο και αντιδημοκρατικό πετσοκόβοντας τη χρηματοδότησή του. Καταργούν τη μετεκπαίδευση και την αντικαθιστούν με ταχύρρυθμα προγράμματα «δεξιότητων», εκτός εργασιακού ωραρίου μάλιστα, σε πλήρη εναρμόνιση με τη νέα μεταμοντέρνα διδακτική, όπου η παιδαγωγική ελευθερία και η κριτική σκέψη θα στύβονται μέσα σε ένα κυκεώνα πληροφοριών αμάθειας. Κρατάνε την περιβόητη συνέντευξη για τις κρίσεις στελεχών με στόχο να ελέγχουν το «νέο σχολείο» που ετοιμάζουν. Η επίθεση που κάνει η Κυβέρνηση στην εκπαίδευση δεν είναι παρά ένα μέρος της γενικότερης πολιτικής της. Έτσι μειώνουν τον κοινωνικό μισθό μιας και χτυπά τις όποιες παροχές του κοινωνικού κράτους έχουν απομείνει και αυξάνουν τους έμμεσους φόρους που όλοι γνωρίζουμε ποιανών την τσέπη χτυπάνε. Ξεπουλούν το δημόσιο πλούτο της χώρας, την ενέργεια, τις συγκοινωνίες, πάρκα βουνά και θάλασσες. Μαζί με όλα τα παραπάνω έχουμε και το οδυνηρότερο, την αύξηση της ανεργίας στο 20%.

Θα πει κανένας ότι δεν μπορεί να γίνει αλλιώς. Το κράτος πρέπει να αυξήσει τα δημόσια έσοδα. Μόνο που τα δημόσια έσοδα με όλα τα μέτρα που πήραν δεν αυξήθηκαν, μια και οι πλούσιοι συνεχίζουν να μην πληρώνουν, οι ρυθμοί ανάπτυξης βρίσκονται στο -5% και το χρέος αυξήθηκε από τα 290 δισ. ευρώ στα 330 πράγμα που αποδεικνύει ότι ο στόχος τους είναι ένας: την κρίση τους να την πληρώσουν οι ασθενέστερες οικονομικά τάξεις. Και όλα τα παραπάνω άλλοτε γίνονται στο όνομα των ελλειμμάτων και άλλοτε του χρέους το οποίο το παρουσιάζουν ως χρέος του ελληνικού λαού. Εμείς το χρωστάμε; Θα το πληρώσουμε εμείς; Θα πουλήσουμε τη χώρα; Να πληρώσουν όσοι πλούτισαν και πλουτίζουν ακόμα και εν μέσω κρίσης, οι τραπεζίτες, οι μιζαδόροι, οι αετονύχηδες εθνικοί εργολάβοι και όσοι όλα αυτά τα

χρόνια είχαν το κράτος για πελάτη.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι ζώντας την παραπάνω ζοφερή πραγματικότητα το συνέδριό μας δεν μπορεί παρά να είναι ένα συνέδριο πολιτικό. Οι μνημονιακές πολιτικές, τα μεσοπρόθεσμα που μόνο στόχο έχουν να στηρίζουν πολιτικές ενίσχυσης των ξένων και ντόπιων δανειστών χτυπώντας ταυτόχρονα την εργασία την υγεία, την εκπαίδευση, πρέπει να αποκρουστούν. Αυτή η κυβέρνηση που εφαρμόζει τις παραπάνω πολιτικές δεν διορθώνεται γι αυτό η ανατροπή της είναι πολιτική αναγκαιότητα, είναι και δική μας ευθύνη για το καλό του κλάδου και της εκπαίδευσης.

Εδώ όμως πρέπει να μας απασχολήσει κάτι σημαντικό. Να ομολογήσουμε ότι ως κλάδος και ως κίνηση είμαστε σε μια παρατεταμένη ήττα. Παρόλο που το προηγούμενο διάστημα βρεθήκαμε στους δρόμους, στις πορείες, στα σχολεία, αλλά και σε άλλους χώρους δουλειάς δεν καταφέραμε να αποτρέψουμε τα μνημόνια και τις πολιτικές τους. Βεβαίως ο αγώνας θα έχει διάρκεια και πρέπει να ενταθεί αλλά πρέπει να δούμε όλοι μαζί την τακτική μας. Δυστυχώς η ΠΑΣΚ και η ΔΑΚΕ έχουν επιλέξει άλλο δρόμο. Είναι χαρακτηριστικό ότι εκπρόσωποι της ΠΑΣΚ άλλες φορές με μισόλογα και άλλες φορές φανερά να υπερασπίζονται το νέο μισθολόγιο που ετοιμάζει η κυβέρνηση ξεχνώντας το κουτσούρεμα που ήδη έχει κάνει στους μισθούς η Κυβέρνηση.. Η δε ΔΑΚΕ να προσπαθεί να κάνει αντιπολίτευση -μια και τώρα η ΝΔ δεν είναι κυβέρνηση- αποκρύπτοντας, όπως προανέφερα, το γεγονός ότι ο Σαμαράς συμφώνησε για τη δημιουργία κυβέρνησης μνημονίων και μάλιστα με στόχο να ελαφρύνει ακόμα περισσότερο τη φορολογία του κεφαλαίου.

Είναι αλήθεια ότι η αριστερά σε όλες τις εκδοχές της όλο το προηγούμενο διάστημα έδωσε μάχες καθημερινές και ήταν μπροστά στους αγώνες. Νομίζω όμως ο κατακερματισμός των δυνάμεών της δε βοηθά τον αγώνα, ειδικά σήμερα. Σε μία πορεία, τελευταία, κάποιος νέος όταν πήγα να του δώσω μια προκήρυξη μου λέει : «με εσάς τους Αριστερούς δε θέλω να έχω καμία σχέση». Γιατί του λέω, δε φωνάζουμε ίδια συνθήματα; Όλοι μαζί τα ίδια δε λέμε; Έξω απ' το μνημόνιο, δημοκρατία, δεν πληρώνουμε την κρίση τους;... Ναι λέει, αλλά «είστε σκορπισμένοι στους πέντε ορίζοντες και ούτε μεταξύ σας δεν μπορείτε να συνεννοηθείτε, δε θέλω να σας βλέπω».

Είναι αλήθεια αυτό; Όχι, δεν είναι αλήθεια. Στην πρωτοβουλία σωματείων έχουμε κοινή δράση. Στους αγώνες έ-

χουμε κοινή δράση. Τι συμβαίνει όμως; Δεν καταλαβαίνουμε ότι έχουμε σήμερα όσο ποτέ άλλοτε πολιτική ευθύνη να έχουμε και κοινό πολιτικό βήμα τόσο στο συνδικαλιστικό όσο και στο κεντρικό πολιτικό τοπίο; Φίλοι του ΠΑΜΕ, σε σχέση με κάτι που ακούστηκε. Το απόγευμα θα πάμε στο συλλαλητήριο για την ηγεσία της ΑΔΕΔΥ; Έστω και ένας άνεργος, ένας εργαζόμενος μόνο να είναι, η Αριστερά πρέπει να είναι εκεί. Γι' αυτόν θα πάμε, για τον έναν, για τον έναν νέο για τον έναν άνεργο. Αυτή νομίζω είναι η ορθή συνδικαλιστική θέση και συνάμα αριστερή και είναι η θέση που πρέπει έτσι να τη δείτε και εσείς, να δούμε προφανώς και εμείς τι λάθη μπορεί να έχουν γίνει.

Κλείνοντας θα ήθελα να πω ότι εδώ πρέπει να έχουμε μία απόφαση που να δημιουργεί προϋποθέσεις νίκης και ανατροπής της Κυβέρνησης και των εφαρμοζόμενων πολιτικών.

Η Εκπαιδευτική Ριζοσπαστική Συνεργασία πιστεύει ότι η βαρβαρότητα δεν είναι στη μοίρα μας γραμμένη, και ότι οι μνημονιακές πολιτικές θα ανατραπούν και η κυβέρνηση θα πέσει με τους αγώνες μας και με ένα πολιτικό σχέδιο που πρέπει να είναι ενωτικό και που θα βρίσκεται στον αντίποδα της νεοφιλελεύθερης θηριωδίας. Δε θα αφήσουμε να σαρώσουν τα πάντα και να παγιωθούν οι ανάληπτες πολιτικές τους. Σε ότι μας αφορά θα παλέψουμε με όλες μας τις δυνάμεις γι αυτό και κυρίως δε θα πάψουμε να λέμε μέχρι να πείσουμε ότι η ενότητα του κινήματος και η αριστερή πολιτική συμμαχία που πρέπει να προκύψει δεν είναι επιλογή τακτικής στα όρια της αριστεράς, είναι ανάγκη γενικότερη, για την εκπαίδευση, για τους εκπαιδευτικούς, για όλους τους εργαζόμενους. Δε χρωστάμε, δεν πληρώνουμε, δεν πουλάμε, να πληρώσουν οι πλούσιοι, είναι συνθήματα και ταυτόχρονα αφετηρίες που μπορούν να είναι ο-

δηγοί για την ενότητα και τη νίκη. Η συμπόρευση σε πολλούς συλλόγους, οι κοινοί μας αγώνες πρέπει να εκφραστούν και στο συνέδριό μας! Εδώ, από το συνέδριο της ΔΟΕ μπορούμε να κάνουμε το βήμα. Να προχωρήσουμε σε κοινό ψηφοδέλτιο της εκπαιδευτικής αριστεράς σήμερα!

ΚΑΠΡΑΝΑΣ Ζ.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΟΥ

Απ' το Σύλλογο του Περιστερίου και από την Εκπαιδευτική Ριζοσπαστική Συνεργασία. Καλό καλοκαίρι σε όλους και σε όλους, με μια όμως προϋπόθεση. Όχι για τα μπάνια του λαού, όχι για τα ψηλά βουνά.

Καλό καλοκαίρι στις πλατείες και στους δρόμους. Καλό καλοκαίρι από χθες στις πλατείες και στους δρόμους. Αυτό το καλοκαίρι πρέπει να είναι το καλοκαίρι και η άνοιξη ταυτόχρονα των εργαζόμενων και των υποτελών τάξεων και όχι το καλοκαίρι της πλουτοκρατίας, των τρούικανών και όλων των συμπαθών παγκόσμιων οργανισμών που μάχονται να αυξήσουν κι άλλο τα κέρδη τους.

Σ' αυτό το συνέδριο, σ' αυτή τη Γενική Συνέλευση, έχουμε τα περιθώρια, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, να αποφασίσουμε σήμερα ότι δεν είναι η 80^η Γενική Συνέλευση του κλάδου, αλλά είναι το πρώτο πολιτικό συνέδριο των εκπαιδευτικών της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, όπου θα αποφασίσουμε σήμερα ότι αντί να μιλάμε για αποσπάσεις, μεταθέσεις, μόρια, να μιλήσουμε και ν' αποφασίσουμε για τη ζωή μας αλλά και για το μέλλον το δικό μας και ολόκληρου του ελληνικού λαού που επιβουλεύονται ξένα και ντόπια συμφέροντα.

Να μιλήσουμε σήμερα σε αυτό το συνέδριο αν θα έχουμε δρόμους, νερό, αέρα, τρόφιμα, παιδεία και υγεία ως κοινωνικά αγαθά ή αν θα τα παράγουμε εμείς και θα τα απολαμβάνουν άλλοι για εκατό χρόνια. Γιατί συναδέλφισσες και συνάδελφοι, η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ αλλά και η αντιπολίτευση, η Νέα Δημοκρατία, διαφωνώντας ως προς το μείγμα αλλά όχι ως προς τις απαιτήσεις των «δανειστών», συμφωνούν, αποφασίστηκε ότι από εδώ και πλέον η Ελλάδα θα είναι ένα χωράφι που θα το καλλιεργούν άλλοι για όφελος δικό τους και εμείς ενδέχεται να είμαστε οι παλιοί κολίγοι, οι «μεσοκάρηδες» και οι «χουσεμκιάρηδες» του θεσσαλικού κάμπου, του πολύ πρόσφατου παρελθόντος.

Θα αποδεχθούμε αυτούς τους ρόλους; Ή πρέπει να αποφασίσουμε με ένα σύνθημα που συμπυκνώνεται σε τρεις φράσεις; Μπορούμε συναδέλφισσες και συνάδελφοι να συμφωνήσουμε σαν εργαζόμενοι που πληττόμαστε και σαν εκ-

παιδευτικοί, ότι:

- δεν χρωστάμε
- δεν πουλάμε
- δεν πληρώνουμε;

Μπορούμε να συμφωνήσουμε στην ανατροπή του μνημονίου, της τρόικα και της κυβέρνησης; Ανυπακοή στις εντολές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και στο νέο ευρωσύμφωνο που ετοιμάζουν; Να εθνικοποιηθούν και να κοινωνικοποιηθούν οι τράπεζες και οι βασικοί τομείς της παραγωγής με έλεγχο των εργαζομένων; Να πούμε όχι στην εκποίηση δημόσιας περιουσίας και εθνικών πόρων.

Να πούμε ναι στη δημόσια υγεία, παιδεία, ασφάλιση, κοινωνικές υπηρεσίες για όλους. Θα αποφασίσουμε σήμερα και όχι αύριο, θα αποφασίσουμε για όλα αυτά; Θα δώσουμε ένα μήνυμα σε όλους αυτούς τους εργαζόμενους, τους άνεργους, τους μικρομεσαίους, τους αγρότες, τους νέους, τους συνταξιούχους ότι κάποιοι που μαθαίνουν τα παιδιά τους γράμματα, αποφάσισαν να μη μιλάνε για μισθούς για τον εαυτό τους, αλλά να μιλήσουν για το εισόδημα και τα δικαιώματα όλων;

Καλούμε σαν Εκπαιδευτική Ριζοσπαστική Συνεργασία με αυτά τα προτάγματα να μπορέσουμε να συμφωνήσουμε και να καταλήξουμε σε αποφάσεις και σε αγωνιστικό πλαίσιο δράσης.

Καλούμε πρώτιστα την Εκπαιδευτική Αριστερά, να συμβάλει και να πρωταγωνιστήσει σ' αυτή την κατεύθυνση ώστε να μπορέσουμε να καταλήξουμε σε αποφάσεις μαζί με τους αγωνιστές συναδέλφους και συναδέλφισσες από όλες τις πτέρυγες.

Να μπορέσουμε μ' ένα τέτοιο πλαίσιο, να δώσουμε το μήνυμα στον κόσμο ότι κάποιοι αντιστέκονται, κάποιοι είναι παρών, κάποιοι είναι εδώ και δε θα κάνουν πίσω. Δεν ξέρω που πρέπει να μπουν οι κόκκινες γραμμές, αλλά τουλάχιστον μπορούμε να φτιάξουμε γραμμές προς το μέλλον και να αποδείξουμε μαζί με όλους τους εργαζόμενους αλλά και με τους Ευρωπαίους συναδέλφους εργαζόμενους που πλήττονται, όλοι μαζί, να ανατρέψουμε τις πολιτικές και τα σχέδια που θα φέρουν τη ζωή μας 100 χρόνια πίσω.

ΣΤΑΓΚΟΥΡΑΚΗΣ Ν.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΛΗΝΟΣ

Συνάδελφοι είμαι από το Σύλλογο Δημήτρης Γληνός εκλεγμένος με το ψηφοδέλτιο Εκπαιδευτική Ριζοσπαστική Συνεργασία.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, κάνουμε κριτική εδώ

μέσα για το πολιτικό σύστημα, επιμερίζουμε ευθύνες για το πώς φθάσαμε εδώ. Φροντίζουμε βέβαια πάντα να καταλογίζουμε τις περισσότερες στους άλλους και εννοώ στην άλλη παράταξη, στο άλλο κόμμα και τα λοιπά.

Εγώ θα μιλήσω για το δικό μας κρατικό συνδικαλιστικό σύστημα, γιατί για σύστημα πρόκειται, με υποσυστήματα, ιμάντες, διεκπεραιωτές. Ανάμεσά μας συναδέλφισσες και συνάδελφοι κυκλοφορούν λογής-λογής εκπρόσωποι και αντιπρόσωποι της βάσης του κλάδου. Κυκλοφορούν αγωνιστές, χειροκροτητές, κομματάρχες, επαγγελματίες συνδικαλιστές που δεν μπορούν να φανταστούν τον εαυτό τους να επιστρέφει στην τάξη.

Κυκλοφορούν οι αυριανοί Υπουργοί που θα ακολουθήσουν τη διαδρομή του Κουτσούκου, του Κουτρουμάνη και του Πρωτόπαπα. Για να γίνει όμως αυτό πρέπει να βάλουν πλάτη πρώτα να υλοποιηθεί η κυβερνητική πολιτική, να ωραιοποιηθεί η λαίλαπα, η κατεδάφιση και να βαφτιστεί το κρέας ψάρι.

Συνάδελφοι, του Δ.Σ. της ΔΟΕ και οι Αιρετοί αισθάνεστε αναντικατάστατοι; Θα αντέξει ο κλάδος την απουσία σας. Δώστε συνάδελφοι την ευκαιρία σε νέους συναδέλφους να φέρουν νέο αέρα στον κλάδο. Αφήστε τις πελατειακές σχέσεις και την καμαρίλα. Δώστε τη θέση σας σε νεότερους και αφαιρέστε τα επιχειρήματα από αυτούς που χρησιμοποιώντας τη δικιά σας στάση ,απαξιώνουν συλλήβδην τους συνδικαλιστές και τα συνδικάτα μαζί.

Συνάδελφοι η ΔΟΕ, το συνδικάτο μας, πρέπει να επαυτοποθετηθεί στο ρόλο του, να διώξουμε τη γραφειοκρατία, να κλείσουμε τα κομματικά παραμάγαζα, να πάψει να αποτελεί το συνδικάτο μας το μακρύ χέρι της εκάστοτε Κυβέρνησης και ιδιαίτερα της πράσινης διαχρονικά. Συνάδελφοι της Αριστεράς κι εμείς δεν είμαστε αθώες περιστερές, παρότι κανένας δεν μπορεί να μας χρεώσει ούτε απεργοσπασίες, ούτε κυβερνητικούς συνδικαλισμούς.

Η δική μας ευθύνη συναγωνιστές της Αριστεράς βρίσκεται στην αδυναμία μας να ενώσουμε τις δυνάμεις μας, να παραμερίσουμε αυτά που μας χωρίζουν, να αφυπνιστούμε και να πούμε εδώ ο κόσμος χάνεται και εμείς στεκόμαστε στα μικρά, στα δευτερεύοντα. Ποιος διαφωνεί να συμφωνήσουμε σε δέκα άξονες-στόχους και να γίνουμε μια γροθιά;

Άρα: Κοινό ψηφοδέλτιο εδώ και τώρα. Ξέρω, υπάρχουν πικρές εμπειρίες του παρελθόντος, υπάρχουν οι κομματικές στρατηγικές, υπάρχουν ακόμα και προσωπικές τραυματικές εμπειρίες. Συναγωνιστές, αν και σήμερα η Αριστερά δεν ξεπεράσει τις λογικές της καταγραφής δυνάμεων,

την παραταξιακή αυταρέσκεια της μοναδικότητας, δεν διαγράψει τη μέχρι χθες λαθεμένη διαδρομή, η ιστορία δε θα μας το συγχωρήσει.

Θα είμαστε υπόλογοι σύντροφοι αν σκεφτόμαστε όπως χτες, ενώ οι καιροί άλλαξαν δραματικά. Το Σεπτέμβρη συνάδελφοι όσοι επιστρέψουμε στα σχολεία και δεν είμαστε επαγγελματίες συνδικαλιστές, θα επιστρέψουμε σε ένα δήθεν δημόσιο σχολείο, σε μια δήθεν δημόσια δωρεάν παιδεία, σε δήθεν εργαζόμενους, αλλά ουσιαστικά υποαπασχολούμενους, σε ένα δήθεν ολοήμερο σχολείο, σε ένα δήθεν 'Νέο Σχολείο' όπως θέλει να το αποκαλεί το Υπουργείο.

Συνάδελφοι της Αριστεράς, επιμένω, να μη μας παρασύρει η νιρβάνα και η ραστώνη των δύο μεγάλων παρατάξεων. Ο κλάδος στις τελευταίες εκλογές τους έφτυσε και όμως δείχνουν να το εκλαμβάνουν ως ψιχάλα.

Ερχόμενος σε αυτή τη Γενική Συνέλευση, αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, περίμενα να συναντήσω ένα άλλο κλίμα, μια άλλη Γενική Συνέλευση, μια περίσκεψη. Όμως λυπούμαι συνάδελφοι, μια από τα ίδια, ζούμε τον δικό μας Τιτανικό συνάδελφοι. Συνάδελφοι αυτοί που μας εμπιστεύθηκαν δεν είναι εδώ, δεν βλέπουν, δεν ακούν. Όμως πρέπει να είναι εδώ η συνείδησή μας, η ευθύνη μας απέναντι στα παιδιά μας, απέναντι στην ιστορία του κλάδου.

Κάνω επίκληση συνάδελφοι αυτής της ευθύνης μας και σας ρωτώ: Ποιο είναι το αύριο της εκπαίδευσης, χωρίς πόρους, με δαπάνες που καταρρέουν, με εργασιακές σχέσεις γαλέρας, με παιδιά στοιβαγμένα σε νηπιαγωγεία-αποθήκες, με εφαρμογή διορισμών - συνταξιοδοτήσεων ένα προς δέκα, με αποδυναμωμένους Συλλόγους Διδασκόντων και Διευθυντές-Managers, με εκπαιδευτικούς 60 και 65 χρόνων;

Συνάδελφοι, από το συνδικάτο που γνωρίσαμε, που ζούμε, που κάποιοι θέλουν να συνεχίσει να πορεύεται έτσι, εγώ δεν περιμένω τίποτα. Η ΔΟΕ, ένα κακέκτυπο της ΑΔΕΔΥ, δεν είναι παράγοντας εξέλιξης, είναι για το Μουσείο. Η σημερινή σύνθεση του Σώματος της Γενικής Συνέλευσης το γνωρίζω δεν μπορεί να δώσει ούτε νέο Δ.Σ. σε αγωνιστική κατεύθυνση, ούτε πρόγραμμα δράσης με ολομέτωπη επίθεση στην κυβερνητική καταιγίδα.

Όμως, όσοι αντιπρόσωποι καταφέρουν να ξεπεράσουν τις αγκυλώσεις του παρελθόντος, οφείλουν να κάνουν αυτή τη Γενική Συνέλευση σταθμό στην ιστορία της εκπαιδευτικής αριστεράς και είμαι βέβαιος ότι θα βρεθούν αρκετοί αντιπρόσωποι και εκτός αριστεράς, που θα σταθούν στο ύψος των αναγκών.

Συνάδελφοι της ΠΑΣΚ, αυτή η Γενική Συνέλευση δεν εί-

να σαν τις προηγούμενες. Ζούμε μέρες πρωτοφανούς επίθεσης στις κατακτήσεις ενός αιώνα, το ερώτημα είναι: Δικαιούμαστε, προτάσσοντας τον κομματικό πατριωτισμό, να φανούμε ευχάριστοι στους τροϊκανούς και στους εκφραστές τους ή αναλογιζόμενοι ότι είμαστε δάσκαλοι, ότι έχουμε ευθύνη, να προστατεύσουμε ότι κερδήθηκε με αίμα;

Το δρόμο τον έδειξε παλαιότερα ο Μενέλαος Παπαχρήστος, τον δείχνει ο Βαλασσόπουλος της ΠΟΕ-ΟΤΑ, ο Φωτόπουλος της ΓΕΝΟΠ-ΔΕΗ. Όταν χρειάστηκε, στάθηκαν όρθιοι. Η ΠΑΣΚ της ΔΟΕ ας μην αποτελεί μια παραφωνία.

Συνάδελφοι θα είστε περισσότερο χρήσιμοι και στην παράταξή σας και στον κλάδο, αν σε αυτή τη Γενική Συνέλευση πείτε το μεγάλο όχι. Όχι στα μνημόνια, τα μεσοπρόθεσμα, τα μισθολόγια της ντροπής, την εκποίηση του δημόσιου πλούτου. Θα επιστρέψετε στους Συλλόγους σας υπερήφανοι πως ακούσατε τη φωνή που χθες έστειλε με τη συμμετοχή μας η πλατεία Συντάγματος.

Δε σας καλώ να κάνετε τίποτα περισσότερο, από αυτό που τόσα χρόνια λέμε στους συναδέλφους. Τι λέμε; Τα συνδικάτα, οι παρατάξεις, οι συνδικαλιστές, αν αξίζει να υπάρχουν, είναι για να αποτελούν ασπίδα, ανάχωμα, μετερίζι, μοχλό, για ένα δικαιότερο, κοινωνικό, κράτος, για δικαιώματα, για δημοκρατία και κατακτήσεις.

Συνάδελφοι, τι σχέση έχουμε εμείς με τα μεσοπρόθεσμα και τα μνημόνια; Το χρέος. Ποιο χρέος συνάδελφοι; Ποιοι το δημιούργησαν; Ποιοι πλήρωσαν, ποιοι τιμωρήθηκαν, ποια είναι η αυτοκριτική τους; Το ίδιο προσωπικό, το ίδιο πολιτικό προσωπικό που το δημιούργησε απειλεί να μας σώσει και πάλι.

Η απάντησή μας έρχεται από τις πλατείες.

Οι εργαζόμενοι, οι άνεργοι, οι νέοι, θυμωμένα φωνάζουν «Στα τσακίδια».

ΤΡΑΜΠΑΚΟΥΛΟΣ Η. ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΚΠ/ΚΩΝ ΘΗΒΑΣ

Από το Σύλλογο Εκπαιδευτικών Θήβας, Αυτόνομη Παρέμβαση. Κριτική πεπραγμένων. Θα σας διαβάσω αυτό που διάβαζα στο Σύλλογο της Θήβας πριν λίγες μέρες στην κριτική πεπραγμένων της ΔΟΕ και υπερψηφίστηκε με μεγάλη πλειοψηφία.

Ερχόμαστε να κρίνουμε τα πεπραγμένα της ΔΟΕ για μια διετία που πραγματικά έγιναν σαρωτικές αλλαγές στα εργασιακά και στα ασφαλιστικά μας δικαιώματα. Η λειτουργία

της ΔΟΕ τη χρονιά που πέρασε μας δείχνει ότι ήταν κατώτερη των περιστάσεων. Ήταν μια ΔΟΕ που σφύριζε αδιάφορα και ασχολούνταν με τα μικρά και άφηνε τα μεγάλα.

Δε χρειαζόμαστε ΔΟΕ διακοσμητική με 9 στους 11 να ανήκουν στην ΠΑΣΚ και στη ΔΑΚΕ, γιατί αυτοί αποτέλεσαν τροχοπέδη, φρένο ή καλύτερα χειρόφρενο στην ανάπτυξη κινήματος αντίστασης απέναντι στην καταστροφική λαίλαπα των μέτρων. Συνέχισαν το γνωστό τους ρόλο, να βγάζει για παράδειγμα ανακοινώσεις η ΠΑΣΚ ότι αν περάσει το α' ή το β' μέτρο της κυβέρνησης θα είναι αιτία πολέμου και όταν αυτό περνούσε... «μούγκα στη στρούγκα». Βλέπαμε μετά τους κορυφαίους της ΠΑΣΚ στις πανελλήνιες συνδιασκέψεις τους, αγκαλιά με τη Διαμαντοπούλου και τη Χριστοφιλοπούλου.

ΠΑΣΚ και ΔΑΚΕ αλλάζουν ρόλο ανάλογα με το χρόνο και τις κυβερνήσεις και προσφέρουν τις καλές τους υπηρεσίες στο πολιτικό σύστημα, στη διοίκηση, στην κρίση των Συλλόγων, στην καθήλωση των αγωνιστικών διαθέσεων.

Με οδηγό τους 5 της ΠΑΣΚ και τους 4 της ΔΑΚΕ, η ΔΟΕ λειτούργησε γραφειοκρατικά και κινούνταν με άνεση με τις δικές μας συνδρομές και απ' ότι φαίνεται δεν έχουν σκοπό, όπως άκουσα σήμερα, να τις μειώσουν.

Η λειτουργία του ΠΑΜΕ ή ΕΣΑΚ ΔΕΕ μέσα στη ΔΟΕ ήταν κατώτερη των περιστάσεων. Περιχαρακώθηκε. Μόνο εκείνη ήταν ιδεολογικά καθαρή, περιορίσε το λόγο της σε καταγγελίες και πήγαινε στις συγκεντρώσεις της ξεχωριστά. Έτσι καταλαβαίνει την ενότητα.

Ως Εκπαιδευτική Ριζοσπαστική Συνεργασία, θεωρούμε ότι η κοινή δράση, η αλληλεγγύη και η ενότητα είναι αυτά τα στοιχεία που θα φέρουν αποτελέσματα και ανατροπές.

Και οι ανατροπές δεν πρόκειται να γίνουν αν σε αυτή τη Γενική Συνέλευση δεν ανατραπούν οι συσχετισμοί δυνάμεων. Με αυτές τις σκέψεις καταψηφίζουμε τα πεπραγμένα της ΔΟΕ και ζητάμε να κάνετε το ίδιο και εσείς.

ΧΑΛΑΪΤΖΙΔΟΥ ΓΝΩΣΟΥΛΑ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΙΕΡΙΑΣ

Εγώ ελπίζω να τη βολέψω.

Είναι τίτλος ανθολόγιου εκθέσεων παιδιών της Κάτω Ιταλίας.

Εγώ ελπίζω να τη βολέψω.

Θα μπορούσε να είναι και ο τίτλος των πεπραγμένων της ΔΟΕ τη χρονιά που πέρασε.

Έτσι λειτούργησε η ομοσπονδία μας.

Χρόνια τώρα γίνεται προσπάθεια αυτή η αντίληψη να γίνει στάση ζωής όλων μας.

Δεν είδαμε τίποτε γύρω μας. Τίποτε έξω από εμάς. Πόσες τοποθετήσεις ακούσαμε εδώ μέσα για τα μεταπτυχιακά μας, για τις μοριοδοτήσεις, για τις κρίσεις στελεχών;

Τα πάντα γύρω μας γκρεμίζονται, κατακτήσεις δεκαετιών παίρνονται πίσω, τίποτε πλέον δε θεωρείται κεκτημένο.

Σε αυτήν την κατάσταση θα περίμενε κάποιος η Ομοσπονδία των δασκάλων των παιδιών της ελληνικής κοινωνίας να κινήσει και να πρωτοστατήσει στους αγώνες ενάντια στο Μνημόνιο, στις επιταγές του ΔΝΤ και στο γκρέμισμα των κατακτήσεων των εργαζόμενων. Θα περίμενε κανείς οι δάσκαλοι να διδάξουν αντίσταση, αγωνιστικότητα, αλληλεγγύη και δικαιοσύνη.

Εμείς όμως παραδοσιακά. «Τουφεκιές στον αέρα». Περιμέναμε να μπουν μπροστά οι εργαζόμενοι των 500 ευρώ της WIND, των υπαλλήλων των 400 ευρώ στα καταστήματα που κλείνουν το ένα μετά το άλλο.

Εμείς έχουμε ακόμη τη μόνιμη δουλειά, δεν κινδυνεύουμε α κ ό μ η με απόλυση.

Ελπίζουμε ακόμη να τη βολέψουμε.

Συναδέλφισσες και συναδέλφοι

Το Δ.Σ. της ΔΟΕ στάθηκε ανίκανο να παίξει το ρόλο που έπρεπε, αναντίστοιχο των καιρών, θεατής των εξελίξεων.

Οι παρατάξεις του δικομματισμού - πιστοί στις προσαγές των πολιτικών τους προϊσταμένων – προσέφεραν άριστες υπηρεσίες στο πολιτικό μας σύστημα. Η στάση τους πολλά χρόνια τώρα διευκολύνει τις εκάστοτε κυβερνήσεις να εφαρμόζουν - χωρίς πολλές αντιστάσεις- τις νεοφιλελεύθερες πολιτικές τους. Αυτό ξέρουν, αυτό κάνουν και τώρα. Σαν να είναι το σήμερα όπως το χθες. Σαν να μην έχει αλλάξει τίποτε.

Συναδέλφοι της ΠΑΣΚ και της ΔΑΚΕ έχετε πολλαπλάσια ευθύνη σήμερα για όσα κάνατε και για όσα δεν κάνατε. Έχετε ευθύνη απέναντι στους συναδέλφους, απέναντι στα παιδιά μας, στα παιδιά που μας εμπιστεύτηκαν στις σχολικές τάξεις, απέναντι σε όλους αυτούς τους «προσεχώς» ανέργους.

Όλοι μας θα χρειαστεί να απαντήσουμε στο ερώτημα των παιδιών μας:

ΕΣΥ δάσκαλε τι έκανες όταν μας έκλεβαν τη ζωή; Τι έκανες όταν μας έκλεβαν τα όνειρα; Τι έκανες όταν

πουλούσαν τη χώρα;

Τι θα απαντήσουμε;

Πως με «φόβο και ρεαλισμό» κοιτούσα μη χάσω το μισθουλάκο μου;

Πριν πολλά χρόνια σε μια γελοιογραφία του ΣΤΑΘΗ ένα ανθρωπάκι μονολογούσε:

«Αχ και να παίρναμε πάλι τα βουνά και να τους κάναμε την περπατησιά σκυφτή. Αλλά καταλαβαίνουν αυτοί από τέτοια; Και το χειρότερο μπορούμε εμείς να κάνουμε τέτοια;»

Τώρα μπορούμε να κάνουμε. Ευτυχώς για όλους μας ήρθαν οι πλατείες και έδειξαν πως μπορούμε. Εκεί στις πλατείες βρήκαμε τη χαμένη μας αξιοπρέπεια. Εκεί στις πλατείες η κοινωνία έδειξε πως κατανοεί πια ότι κανείς δε μπορεί να τη βολέψει μόνος του.

Αν όχι σήμερα αύριο θα 'ρθει η σειρά μας.

Οι εποχές άλλαξαν. Τίποτε δεν είναι όπως παλιά.

Η επίθεση που γίνεται στο δημόσιο σχολείο, στη δημόσια υγεία, στους εργαζόμενους και τους συνταξιούχους της χώρας δεν έχει προηγούμενο.

Είμαστε υποχρεωμένοι να πιάσουμε το νήμα από την αρχή.

Η ευθύνη της αριστεράς σήμερα είναι τεράστια. Δε φταίμε για ότι έγινε αλλά θα δώσουμε λόγο αν δεν καταφέρουμε να τα ανατρέψουμε. Οι πολυτέλειες του χθες σήμερα δεν υπάρχουν. Είμαστε υποχρεωμένοι να βρούμε αυτά που μας ενώνουν. Και είναι πολλά. Να δράσουμε ενωμένα.

Να δώσουμε ζωή και φωνή στους συλλόγους των δασκάλων.

Να δώσουμε ζωή και φωνή στους συλλόγους διδασκόντων.

Να ξεφύγουμε από τα μικρά και συντεχνιακά.

Τώρα δεν κινδυνεύει το ωράριο των δασκάλων ή των εκπαιδευτικών άλλων ειδικοτήτων.

Τώρα δεν κινδυνεύει μόνο κάποιο επίδομα.

Τώρα κινδυνεύει το ίδιο το σχολείο, οι μισθοί, οι συντάξεις, τα εργασιακά και κοινωνικά δικαιώματά μας.

Το καταλαβαίνει πια ο καθένας.

Ήρθαν για να σαρώσουν τα πάντα

Και θα το κάνουν αν τους αφήσουμε.

Αυτή η ευθύνη βαραίνει τις πλάτες μας.

Να οργανώσουμε την απεπιθέση σε αυτήν την καταστροφική για το λαό και τον τόπο πολιτική. Να δράσουμε ενωτικά για την ανατροπή της.

Αν όχι εμείς, τότε ποιοι;

ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΝΙΚΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ

Συνάδελφοι είμαι από τις Αγωνιστικές Κινήσεις και από το Σύλλογο της Καρδίτσας.

Έχω πετσοκόψει την ομιλία μου για να ανταποκριθώ σε μία διαδικασία που εξυπηρετεί μόνο τις μεγάλες παρατάξεις. Ποιά παράταξη σε δύο μόλις λεπτά μπορεί να αναπτύξει τις απόψεις της; Παρακαλώ προεδρείο να μη με διακόψετε, γιατί ότι περικοπές ήταν να κάνω στην ομιλία μου τις έκανα.

Η κυβέρνηση-ανδρείκελο υποτακτικών και υπηρετών του μεγάλου κεφαλαίου, που φορτώθηκε στο σβέρκο του ελληνικού λαού με τόσα ψέματα, υποχρεούται να προχωρήσει μέχρι τέλος τις επικίνδυνες αποστολές που έχει αναλάβει, να υπερασπιστεί με κάθε μέσο και τρόπο τις επιλογές της ντόπιας μεγαλοαστικής τάξης που οδήγησαν στο αλυσόδεμα των εργαζόμενων και του λαού με τα δεσμά του ΔΝΤ και της ΕΕ, αδιαφορώντας αν με αυτή την πολιτική της οδηγεί τη χώρα στην ερήμωση και το λαό στην εξαθλίωση.

Η ντόπια άρχουσα τάξη, ξενόδουλη και ασπόνδυλη παζαρεύει τη διάσωσή της σαν τάξη, κραυγάζοντας και εφαρμόζοντας τις εντολές των αφεντικών της ενάντια στο λαό. Επιχειρεί να εξυπηρετήσει, αντί οποιουδήποτε τιμήματος, τους ιμπεριαλιστές και πρώτα και κύρια τους Αμερικάνους στα σχέδιά τους τόσο στο εσωτερικό της χώρας όσο και στη γύρω πυρακτωμένη και σε αναβρασμό περιοχή της Μεσογείου και της Μέσης Ανατολής.

Η κυβέρνηση οδηγεί το λαό από τη σκύλα των μνημονίων στη Χάρυβδη της αναδιάρθρωσης. Η υποταγή στα συμφέροντα του ιμπεριαλιστικού κεφαλαίου και της τρόικα όχι μόνο δεν έσωσε τη χώρα όπως μας διαβεβαίωναν, αλλά αναμένεται να σαρώσει βίαια ότι έχει απομείνει από το δικαίωμα σε ασφάλιση, πρόνοια, δωρεάν υγεία, παιδεία και ουκ εστί τέλος.

Στη χώρα μας εδώ και αρκετό διάστημα- ήδη από την περίοδο της διακυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας και στη συνέχεια του ΠΑΣΟΚ και ακόμα πιο έντονα από τον περασμένο Μάη- η εργατική τάξη, ο λαός και η νεολαία έχουν χρησιμοποιήσει κάθε ευκαιρία που τους έχει δοθεί για να εκφράσουν την οργή και την αγανάκτησή τους, την αντίθεσή τους στην κυβερνητική πολιτική.

Από τις πλατείες της αγανάκτησης στη μαζική συμμετοχή στις πανεργατικές απεργίες, έως τους σημαντικούς αγώνες σε χώρους και από τον αγώνα στην Κερατέα ως την

πλήρη απονομιμοποίηση του πολιτικού συστήματος με τη μαζική αποχή από τις «Καλλικράτειες» εκλογές, ο λαός ανταποκρίνεται όπως μπορεί στα αγωνιστικά καλέσματα παρά τους δυσμενείς συσχετισμούς.

Σε αυτό το αισιόδοξο κινηματικά περιβάλλον η συνδικαλιστική ηγεσία μας σπρώχνει στο τέλμα της αδράνειας και της ανημπόριας προωθώντας με συνέπεια ...τον συνδικαλισμό της ήττας και της υποταγής.

Παράλληλα η κοινοβουλευτική αλλά και η «νέα» αριστερά, με τα σχέδια και τις πρακτικές τους, δυσκολεύουν την εργατική λαϊκή πάλη, δε βοηθάνε στον αποτελεσματικό συντονισμό και στην οργάνωση των εργαζομένων. Είτε σηκώνοντας διαχωριστικά τείχη, είτε προτάσσοντας κατευθύνσεις που αποπροσανατολίζουν, όπως η διαχείριση του χρέους και ο αριστερός κινηματικός κυβερνητισμός. Προωθούν πολιτικές προτάσεις που ξεκινούν από την πλήρη αποχώρηση από την ταξική πάλη προς χάριν μιας εξουσίας και οικονομίας που θα προκύψουν περίπου όπως η Αθήνα από το κεφάλι του Δία! Αλλά και αναμείγνυσα σοσιαλδημοκρατικών προτάσεων που προτάσσουν ένα πρόγραμμα που θα υπηρετεί τις «εθνικές ανάγκες». Αποθεώνουν την διέξοδο μέσω εκλογών και δημιουργούν, έτσι, μέσα στο κίνημα αναμονή και ηττοπάθεια αφοπλίζοντας πολιτικά τις αγωνιστικές διαθέσεις του λαού.

Για μας, στις Αγωνιστικές Κινήσεις, τα κύρια ζητήματα συνεχίζουν να είναι αυτά που έχουν σχέση με το **δυναμωμα των αντιστάσεων και την ανασυγκρότηση του λαϊκού κινήματος**.

Στη χώρα μας πρέπει να οικοδομήσουμε άμεσα τους όρους, ώστε να δημιουργηθεί ένα μαζικό **μέτωπο αντίστασης** στην άγρια επίθεση. Σε αυτή την κατεύθυνση υπερασπίζουμε την πολιτική λογική της κοινής δράσης. Στόχος είναι η απόκρουση ανατροπή της βάρβαρης επίθεσης.

Πρέπει να συγκροτήσουμε μορφές λαϊκής οργάνωσης που να υπηρετούν την αντίσταση σε όλους τους χώρους που ζει και δουλεύει ο λαός και η εργατική τάξη.

Όσο θα πληθαίνουν οι αγώνες στους επιμέρους εργασιακούς χώρους τόσο και θα ωριμάζει το καθήκον να διευρύνεται ο συντονισμός των αγώνων αυτών με στόχο την ανατροπή της κυβερνητικής πολιτικής. Στους αγώνες αυτούς θα βρούμε τις πρώτες απαντήσεις, στους αγώνες αυτούς θα συναντηθούμε με τα επόμενα ερωτήματα, στους αγώνες που θα δυναμώνουν θα βάλουμε τις βάσεις για το νέο ιστορικό κύμα που θα έρθει για να ανατρέψει τον καπιταλισμό, οικοδομώντας μια κοινωνία χωρίς καταπίεση και εκμετάλλευση.

ΒΟΥΡΒΟΥΛΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ**ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΡΓΥΡΟΥΠΟΛΗΣ - ΑΙΜΙΟΥ - ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ**

Τη διετία 2009-2011, οι συνδικαλιστικές επιλογές και η συνολική δράση του Δ.Σ. στάθηκαν αναντίστοιχες στην οικονομική, πολιτική και κοινωνική πραγματικότητα, και στην επίθεση που δέχεται σήμερα η εκπαίδευση, το δημόσιο δωρεάν σχολείο και ο εκπαιδευτικός κόσμος.

Η μετάθεση του κόστους λειτουργίας των σχολείων στους δήμους με τη μείωση από φέτος ως και 60% των επιχορηγήσεων για τα λειτουργικά έξοδα των σχολείων, η εξάρτηση της χρηματοδότησης κάθε σχολικής μονάδας από τις οικονομικές δυνατότητες της τοπικής αυτοδιοίκησης, η επιβολή τοπικής φορολογίας, η αναζήτηση από διευθυντές και συλλόγους διδασκόντων πηγών χρηματοδότησης για τη λειτουργία του σχολείου, η ανάπτυξη του μοντέλου των χορηγιών και των πελατειακών σχέσεων, η κατάργηση πολλών σχολικών μονάδων που δε θα μπορούν ν' αντεπεξέλθουν στα έξοδα λειτουργίας τους, η διάσπαση του ενιαίου χαρακτήρα της εκπαίδευσης, η αποδόμηση του δημόσιου χαρακτήρα του εκπαιδευτικού συστήματος, η αξιολόγηση-κατηγοριοποίηση σχολικών μονάδων, οι διαρκείς καταργήσεις – συγχωνεύσεις σχολείων και ψυχών, η ενίσχυση των ελαστικών εργασιακών σχέσεων και η διαιώνιση της αδιόριστίας χιλιάδων συναδέλφων μας μέσω της επανεξέτασης και του "εξορθολογισμού" υπό το καθεστώς της ωρομισθίας θα αποτελούν την πραγματικότητα μέσα στην οποία θα ζούμε από το Σεπτέμβρη και τουλάχιστον για την επόμενη δεκαετία.

Με πρόσχημα την οικονομική κρίση, η δημόσια εκπαίδευση οδηγείται σε διάλυση, με πολυδιασπασμένο το ενιαίο πλαίσιο λειτουργίας των σχολείων και των προγραμμάτων, με κατακερματισμένες τις εργασιακές σχέσεις των εκπαιδευτικών, με διαφοροποιημένους τους οικονομικούς πόρους. Οι όποιες αλλαγές επιχειρούνται -καθ' υπαγόρευση και του μεσοπρόθεσμου μνημονίου- στοχεύουν στο δραστικό περιορισμό των δημόσιων δαπανών.

Το μοντέλο της επιμόρφωσης στον ελεύθερο χρόνο θα είναι σταθερά προσαρμοσμένο στις ανάγκες απορρόφησης κονδυλίων, και συνδεδεμένο με τη χειραγώγηση των εκπαιδευτικών μέσα από την «αξιολόγηση» στην οποία θα υποβάλλονται από στελέχη της εκπαίδευσης, διευθυντές, μέντορες, και την «αυτοαξιολόγηση» που, ενοχικά, θα υποβάλλουν οι ίδιοι τους εαυτούς τους.

Η εφαρμογή μέτρων όπως της αναμόρφωσης και διαφοροποίησης των αναλυτικών προγραμμάτων, της υποβάθμισης βασικών μαθημάτων και του προσανατολισμού σε δεξιότητες θα εντείνουν σύγχρονα φαινόμενα αναλφαβητισμού και ημιμάθειας.

Ο κρατικοδίαιτος συνδικαλισμός, ο εναγκαλισμός των συνδικαλιστικών παρατάξεων της ΠΑΣΚ και της ΔΑΚΕ με τους κομματικούς οργανισμούς, και η εξασφάλιση της "κοινωνικής ειρήνης" με συμφωνίες κάτω από το τραπέζι, προσφέρει τις καλές του υπηρεσίες στη διοίκηση, και παράλληλα καθλώνει - χειραγωγεί τις αγωνιστικές διαθέσεις, οδηγώντας στην αδράνεια.

Ο δικός μας κόσμος, ο κόσμος της εργασίας και της εκπαίδευσης προσπαθεί να βρει διέξοδο, ψάχνει το στήριγμά του. Απ' όλες τις κυβερνήσεις και τις πολιτικές που είδε ως σήμερα δεν έχει πια να περιμένει τίποτα. Αλλά και από τις συμβιβασμένες - προσκυνημένες πλειοψηφίες που δρουν σ' όλη την κλίμακα των συνδικαλιστικών εκπροσωπήσεων δεν περιμένει τίποτα. Ο συνδικαλισμός της υποταγής, όχι μόνο πλήττει την αξιοπιστία της συλλογικότητας, αλλά βλάπτει και υποθηκεύει το μέλλον και τα δικαιώματά μας.

Σήμερα πια, όλο και περισσότεροι κατανοούν πως το μέλλον εξαρτάται και από τους συσχετισμούς δυνάμεων. Και αυτοί δεν ανατρέπονται μονάχα στους δρόμους αλλά παντού... Στα πεδία της πολιτικής, των κοινωνικών μαχών, και φυσικά στα μαζικά συνδικάτα και τις ομοσπονδίες όπως είναι αυτές του χώρου μας, που παρόλα τα προβλήματα, αποτελούν μια υπαρκτή δύναμη αντίστασης καθοριστική και για τις πολιτικές εξελίξεις. Η επίτευξη της κοινής δράσης και της συνεργασίας της εκπαιδευτικής Αριστεράς, όπως και κάθε ανεξάρτητης, ριζοσπαστικής, κινηματικής δύναμης σ' όλα τα επίπεδα της ΔΟΕ αποτελεί πλέον μονόδρομο ενάντια σε μια ηττοπάθεια που βοηθά στην κατίσχυση και διαιώνιση του καταστροφικού μπλοκ ΠΑΣΚ – ΔΑΚΕ.

Θεωρούμε ότι απέναντι στην αντιεκπαιδευτική πολιτική και το Μνημόνιο, σήμερα είναι περισσότερο αναγκαίο από ποτέ να πετύχουμε το πλάτημα των δρόμων με προοπτική για την ανατροπή της επίθεσης με:

- τη συμπόρευση αγωνιστών και συλλογικότητων, το πανεκπαιδευτικό μέτωπο, και μία ευρύτερη παρεμβατική συνεύρεση Παιδείας – Εργασίας μέσα από ένα δίκτυο αυτοοργάνωσης ενός κινήματος με τα χαρακτηριστικά της ανυπακοής, της μαζικής αντίστασης, της ρήξης και της ανατροπής,

- την ενθάρρυνση και την προώθηση διαδικασιών «από τα κάτω», την ανάπτυξη των αγώνων που απαιτούν οι καιροί και την οργάνωσή τους στο γόνιμο έδαφος των Γενικών Συνελεύσεων και των επιτροπών αγώνα (κοινή δράση και ενωτικοί μαζικοί αγώνες – πανεργατικός / πανυπαλληλικός ξεσηκωμός, οριζόντιος διακλαδικός / διασυλλογικός συντονισμός, πανεκπαιδευτικό μέτωπο, καθολικός αγώνας διάρκειας και αντοχής).

Καταψηφίζουμε τα πεπραγμένα του Δ.Σ. της ΔΟΕ για τη συνδικαλιστική διετία 2009-2011.

ΚΟΣΜΕΤΑΤΟΥ ΕΛΕΝΗ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ Δ/Ν ΑΓΡΙΝΙΟΥ - ΘΕΡΜΟΥ Ν. ΑΙΤΩΛ/ΝΙΑΣ

Με την Εκπαιδευτική Προοπτική Συνάδελφοι και Συναδέλφισσες

Η 80^η Γ.Σ. Της ΔΟΕ γίνεται κάτω από τη σκιά μιας πρωτόγνωρης επίθεσης που δεχόμαστε το τελευταίο διάστημα, σε μισθούς, εργασιακά δικαιώματα, στην παιδεία, στη υγεία, σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα. Το ένα εφιαλτικό πακέτο μέτρων διαδέχεται το άλλο, χειρότερο από το προηγούμενο! Στο τέλος δεν θα μείνει τίποτε όρθιο!

Συνάδελφοι,

έχουμε συνειδητοποιήσει για πού μας πάνε; Που οδηγείτε η εκπαίδευση καθώς τα πάντα πετσοκόβονται στο όνομα της αναβάθμισης και του εκσυγχρονισμού.

Ας ετοιμαστούμε τώρα να υποδεχθούμε το νέο Καλλικρατικό Σχολείο και τα όσα φέρνει! Την ισοπέδωση των εργασιακών δικαιωμάτων, την άρση της μονιμότητας με νέες μορφές απασχόλησης δηλ. τις συμβάσεις απασχόλησης δημοτικών υπαλλήλων.

Τις υποχρηματοδοτήσεις στις σχολικές επιτροπές που οδηγούν τα σχολεία σε φαινόμενα εγκατάλειψης. Αλήθεια, συν/φοι εμείς οι νηπιαγωγοί στο νηπιαγωγείο με τι υλικά θα εργαστούμε φέτος; Πάλι οι γονείς θα βάλουν το χέρι στη τσέπη; Μόνο που τώρα στους περισσότερους η τσέπη τους είναι άδεια! Τελικά το νηπιαγωγείο μπορεί να συνεχίσει να είναι χώρος δημιουργίας και έκφρασης ή θα μετατραπεί σε χώρο φύλαξης των παιδιών με συνθήκες απαράδεκτες;

Να μιλήσω για το ωράριο μας, που δεν είναι κατοχυρωμένο και αυτό το διάστημα μας ψιθυρίζουν ότι δεν είναι δήθεν «ελκυστικό» για τους εργαζόμενους γονείς! Ποιος ξέρει τι κρυφά μαγειρέματα γίνονται και τι καινούργιες καταστάσεις θάχουμε να αντιμετωπίσουμε στα επόμενα χρόνια στα πλαίσια της σχολειοποίησης της προσχολικής αγωγής και της κινεζοποίησης των εργασιακών σχέσεων.

Ας δούμε τις κτιριακές υποδομές των νηπιαγωγείων! Σε τι σχολεία πάνε τα βλασάρια μας; Εκτός ελαχίστων περιπτώσεων, ανήλιαγα σε ιδιωτικά κτήρια τα περισσότερα (καταστήματα) και χωρίς αυλή. Οι συνθήκες στις πόλεις, άθλιες! Βέβαια το πρόβλημα της σχολικής στέγης τελείωσε καθώς ο ΟΣΚ-ΑΕ κλείνει. Όμως σπαταλήθηκαν πολλά χρήματα σε έρευνες για τα ολόημερα...σε συνέδρια με παρατρεχάμενους! Είπαμε πολλά...γράψαμε επίσης πολλά...Που όμως είναι η ανέγερση νέων σχολείων; Που είναι ο σχεδιασμός και ο προγραμματισμός έστω σε βάθος χρόνου, να έχουμε κάτι να περιμένουμε, βρε αδελφέ! **Εκείνη η 2χρονη Υποχρεωτική Προσχολική Αγωγή** που κάποτε λέγαμε και διεκδικούσαμε; Τώρα όλα αυτά πήγανε πε-

ρίπατο! Προηγούνται η επίτευξη των στόχων του «ξεθεμελιώματος» σε ότι τόσα χρόνια κτίστηκε!

Συν/φοι τα μισά σχολεία είναι νηπιαγωγεία, λυπάμαι που η εκπροσώπηση των νηπιαγωγών σε αυτή την αίθουσα μετριέται στα δάχτυλα του ενός χεριού. Ήθελα να ήξερα πόσοι νηπιαγωγοί έχουν έλθει εδώ αντιπρόσωποι. Άποψη μου είναι ότι φταίει και το συνδικάτο που τόσα χρόνια δεν φρόντισε να βοηθήσει προς την μεριά της χειραφέτησης και της διεκδίκησης των δικαιωμάτων μας. Όταν αγνοούν την ύπαρξη μας, μας απαξιώνουν και μας θυμούνται μόνο προς άγρα ψήφων. Νοιώθουμε ότι αδικούμαστε, υπάρχει άδικη και άνιση μεταχείριση και για να γίνω πιο σαφής.

Στους σχολικούς Συμβούλους Ειδικής Αγωγής, δεν υπάρχουν θέσεις για Νηπιαγωγούς! Έχουμε όμως Ειδικά Νηπιαγωγεία!

Οι προϊσταμένες Νηπιαγωγείων καλούνται να ανταπεξέλθουν σε μια μεγάλη κατηγορία διοικητικών καθηκόντων (εκπαιδευτικό έργο, διοικητικό, οργανωτικό, τα οικονομικά του σχολείου) χωρίς να έχουν μειωμένο διδακτικό ωράριο, όπως οι συνάδελφοι όλων των άλλων τύπων σχολείων Α/θμιας και β/θμιας.

Στις νεοσύστατες επιτροπές-συμβούλια παιδείας στους Καλλικρατικούς Δήμους, η συμμετοχή του κλάδου ορίζεται με δυο παλιούς δ/ντές Δημοτικών Σχολείων και ας είναι τα μισά σχολεία Νηπιαγωγεία σε κάθε δήμο!

Καμία αναφορά στην ημερησία διάταξη της ΔΟΕ στην 80^η Συνέλευση για τα Νηπιαγωγεία και τους Νηπιαγωγούς.

Προτείνω στους Συλλόγους να λειτουργεί σε μόνιμη βάση επιτροπή Νηπιαγωγών. Το είδαμε σε μερικούς συλλόγους, δεν το είδαμε σε διάρκεια! Η ΔΟΕ να αφουγκράζεται το Συντονιστικό Νηπιαγωγών, που γνωρίζει καλά τα προβλήματα μας.

Συν/φοι κάνουμε τα βασικά δικαιώματα στη ζωή, δουλειά, δωρεάν παιδεία-υγεία. Κοινωνική ασφάλιση γράψτε τέλος! Πώς να ανταποκριθεί ο συνάδελφος πολυμεταγχιζόμενος λόγω μεσογειακής αναιμίας στο κόστος της θεραπείας του, όταν ο ΟΠΑΔ καθυστερεί τη καταβολή των χρημάτων, πάνω από 8 μήνες; Που είναι η κοινωνική μας ευαισθησία; Η κατάσταση είναι απαράδεκτη και κανείς δεν μπορεί να παίξει, με την υγεία και τη ζωή μας!

Τελειώνοντας, όλοι μαζί ας αναλάβουμε πρωτοβουλίες, να ματαιώσουμε τα σχέδια τους. Δεν θέλουμε το μέλλον που μας ετοιμάζουν! Την υπέρβαση θα τη κάνουμε εμείς όχι οι άλλοι για μας! Βρείτε τη φωνή σας, την κραυγή σας! Διαμαρτυρηθείτε! Προσέξτε όμως με ποιους θα πάτε! Μην πάτε με αυτούς που τόσα χρόνια σας κοιμίζουν, ότι όλα πάνε καλά και καθίστε στο σπίτι σας! Μην περιμένετε να σας σώσουν αυτοί που δημιούργησαν το πρόβλημα!

Ας σκεφθούμε τα νέα παιδιά που ο πέλεκυς της ανερ-

γίας κρέμεται πάνω από το κεφάλι τους. Ο ποιητής μας Ελύτης έλεγε στο Προφητικό: «Εξόριστε ποιητή, στον αιώνα σου, λέγε τι βλέπεις;- βλέπω τα πελέκια στον αέρα σκίζοντας προτομές Αυτοκρατόρων και Στρατηγών».

Ας σηκώσετε λοιπόν συν/φοι των δυο μεγάλων παρατάξεων, επιτέλους τον «πέλεκυ» απέναντι στους αυτοκράτορες και στρατηγούς σας, που τόσα χρόνια έκαναν ότι μπορούσαν για να φτάσουμε εδώ που φτάσαμε. Το χρωστάτε σαν εξιλέωση αν όχι στον εαυτό σας, σίγουρα στα παιδιά σας! Και εσείς συνάδελφοι και σύντροφοι της δεξιάς πλευράς της αίθουσας, ας αντιληφθείτε επιτέλους ότι ο μόνος πέλεκυς που φοβούνται και που πολλοί περιμένουν να σηκώσετε είναι αυτός της ενότητάς σας!

Ευχαριστώ

Υ.Γ. Η παρούσα εισήγηση δεν μου δόθηκε η δυνατότητα να την εκφωνήσω από το βήμα του συνεδρίου για λόγους διαδικαστικούς. Διαμαρτύρομαι για το χρόνο που δόθηκε στους συν/φους από ανεξάρτητα ενιαία σχήματα, που συμμετείχαν στις διαδικασίες συνελεύσεων βάσης και έστειλαν αντιπροσώπους, ισάξιους θέλω να πιστεύω, με αυτούς των παρατάξεων. Επίσης απαιτώ να καταχωρηθεί στα πρακτικά της 80^{ης} συνέλευσης της ΔΟΕ και στο διδακταλικό βήμα ως αποκατάσταση του ελάχιστου που μπορεί να κάνει η ομοσπονδία σε μια συνάδελφο που για πρώτη φορά συμμετείχε σε Γ.Σ. μετά από 29 χρόνια υπηρεσίας και με αδιάλειπτη παρουσία στους συλλόγους όπου και αν υπηρετούσε και χωρίς την εύνοια της διοίκησης.

ΚΟΥΤΣΟΥΡΟΣ Ν. ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΔΕΣΣΑΣ

Είμαι ανεξάρτητος αντιπρόσωπος από το Σύλλογο της Έδεσσας. Θέλω, πιστεύοντας ότι έτσι συμβάλλω πραγματικά στη διαμόρφωση ουσιαστικού διαλόγου κριτικής πεπραγμένων, από τον Πρόεδρο στη δευτερολογία του, πέρα απ' το χαρτοπόλεμο ανακοινώσεων, καταγγελιών και παραστάσεων, να πει στο Σώμα τι πέτυχε η Διδακταλική Ομοσπονδία. Δηλαδή τι μέτρο κυβερνητικό ήρθε πίσω, τι σταμάτησε να πηγαίνει προς τα μπρος. Γιατί αυτό είναι πεπραγμένα.

Συνάδελφοι, αυτό που ζούμε σήμερα δεν το έχουμε ξαναζήσει ποτέ. Ζούμε μέρες λεηλασίας, κατοχής και πολιτικού δοσιλογισμού. Το μέγιστο για το οποίο πρέπει να αγωνιστούμε και να αντιδράσουμε είναι να ανατρέψουμε αυτό που ζούμε.

Το πρώτο στο οποίο πρέπει να απαντήσουν αυτοί που κάνουν πως κυβερνούν είναι ποιος τους έδωσε το δικαίωμα να κάνουν αυτά που κάνουν. Από ποια νομιμοποιητική βάση προέκυψε το δικαίωμά τους να λεηλατήσουν τη χώρα. Σε ποιο πρόγραμμά τους είναι γραμμένα αυτά τα μέτρα

λεηλασίας της ζωής μας που παίρνουν. Ποιος λαός τους έδωσε αυτό το δικαίωμα. Αυτό είναι πολιτική απάτη.

Αυτή είναι η κυβέρνηση. Και το πρόβλημα δεν είναι τι λέει ο Μπακούνιν και ο Κροπότκιν, όπως είπε πριν ο συνάδελφος της ΠΑΣΚΕ, το πρόβλημα είναι τι κάνει ο Κουτσούκος, η Σχοιναράκη, ο Μακρυπίδης, τα στελέχη σας. Είναι μέλη της ΠΑΣΚΕ αυτά. Εγώ δε σας λέω να τραβήξετε τα αυτιά του Πάγκαλου, που πιθανά δεν μπορείτε, αλλά αυτών των ανθρώπων τα αυτιά πρέπει να τα τραβήξετε. Αυτοί είναι η σάρκα σας. Αυτοί είστε εσείς. Πρέπει να τελειώσουν αυτοί από το συνδικαλιστικό κίνημα. Υπάρχουν τουλάχιστον 10 εκπαιδευτικοί μέλη της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ, δευτεροβάθμιοι, ΠΑΣΚίτες. Πού λογοδοτούν αυτοί; Σε ποια βάση; Σε ποια ΠΑΣΚ; Υπάρχουν εκατοντάδες προτάσεις για να βγούμε απ' την κρίση. Ξέρουμε ότι δεν υπάρχει χρέος στην ουσία. Γιατί δεν δέχονται να κάνουν Επιτροπή Λογιστικού Ελέγχου ώστε να αποδειχθεί ότι το χρέος είναι απεχθές και ειδικές και δεν πρέπει να το πληρώσουμε;

Συνάδελφοι. Πρέπει να αγωνιστούμε όπως το σύνταγμα επιτάσσει. Η τήρηση του Συντάγματος το οποίο έχει καταστρατηγηθεί είναι υποχρέωσή μας. Η χώρα ξεπουλήθηκε, η εθνική κυριαρχία συνεχώς εκχωρείται. Η χώρα κυβερνιέται από ξένα κέντρα. Η διακυβέρνηση της χώρας είναι υποχρέωσή μας. Επαφίεται στον πατριωτισμό μας, λέει το άρθρο 120. Και δικαιούμαστε και υποχρεούμαστε να αντιστεκόμαστε με κάθε μέσο σε όποιον το ανατρέψει με τη βία. Και αυτή η κυβέρνηση το ανατρέπει με τη βία.

Πρέπει να γίνει ένας παλλαϊκός αγώνας, να πολιορκηθεί η Βουλή, να βγούμε στους δρόμους, να μην μπορούν πρόδοτες βουλευτές να μπουν μέσα και να ψηφίσουν αυτά τα εκτρώματα που ψηφίζουν. Να διαλύσουν τη χώρα, την κοινωνία, την ίδια μας τη ζωή.

Πρότασή μου είναι απαντήσουμε στη λαίλαπα με τον ίδιο τρόπο. Να διαλύσουμε τη δημόσια διοίκηση. Να μην μπουν οι αιρετοί μέσα στα ΠΥΣΠΕ. Να μην μπουν τα μέλη των Συλλόγων στα ΠΥΣΠΕ. Να μην μπορεί καμιά Διαμαντοπούλου να περάσει τις επιλογές της. Να υποχρεώσουμε τα στελέχη μέλη των συλλόγων μας να πειθαρχήσουν στο συνδικάτο και αν αρνηθούν και λειτουργήσουν ενάντια στον κλάδο να λογοδοτήσουν.

Το μορφωτικό αγαθό, τα σχολεία, εμείς θα το διαφυλάξουμε. Είναι καθήκον μας και υποχρέωσή μας συνάδελφοι και πρώην σύντροφοι της ΠΑΣΚ, να μαζέψουμε αυτά τα πολιτικά μορφώματα τα οποία κυβερνούν με τα δικά σας πόδια. Στο δικό σας στήριγμα πατάνε αυτοί οι άνθρωποι και διαλύουν τον κλάδο μας και διαλύουν τη χώρα. Εσείς κυβερνάτε.

Άρα το ελάχιστο που πρέπει σήμερα να απασχολεί το συνδικαλιστικό κίνημα είναι, να ανατρέψουμε αυτό το πο-

λιτικό σκηνικό, αυτή την κυβέρνηση και αυτό το πολιτικό σύστημα που υπάρχει. Είναι δεδομένο, ότι η κυβέρνηση και αυτοί που την υποστηρίζουν έχουν κάνει τις επιλογές τους και μας το δείχνουν ξεκάθαρα. Μόνο μνημόνια και λεηλασίες. Πρέπει να κάνουμε και εμείς τις δικές μας επιλογές. Ευχαριστώ πολύ.

ΜΑΓΚΑΝΑ ΣΟΦΙΑ ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΑΘΗΝΑ»

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, καλησπέρα σας. Είμαι από το Σύλλογο «ΑΘΗΝΑ», εκλεγμένη αντιπρόσωπος με το ψηφοδέλτιο της Ανεξάρτητης Ριζοσπαστικής Πρωτοβουλίας, Καθηγήτρια Φυσικής Αγωγής, ωρομίσθια, 4ωρίτισσα.

Όπως είπα και στον Πρόεδρο της Γ.Σ. πριν από λίγο, τρεις μέρες προσπάθω να πάρω το λόγο, να σας πω αυτό που θέλω, αυτό που συνέβη φέτος στην ειδικότητά μου, που οι περισσότεροι το γνωρίζετε:

Άλλη μια σχολική χρονιά έφτασε στο τέλος της που για εμάς-τους καθηγητές Φυσικής Αγωγής-υπήρξε πολύ σύντομη, αφού για τους περισσότερους ξεκίνησε μόλις πριν το Πάσχα! Η κυβέρνηση και κατ' επέκταση το Υπουργείο Παιδείας εφαρμόζοντας την πολιτική του μνημονίου, και με αφορμή την κρίση, προχώρησε σε σαρωτικού χαρακτήρα αντικειμενικές αλλαγές. Οι στόχοι ξεκάθαροι: Περικοπές των δαπανών για την εκπαίδευση, προώθηση του σχολείου της αγοράς και ολοκληρωτική υπονόμευση του δημόσιου και δωρεάν χαρακτήρα της.

Ανήκω στην κατηγορία των εργαζομένων ελαστικά, αυτών που από το 2002 στελεχώσαμε τα ολοήμερα, αυτών που η Υπουργός, η νυν Υπουργός, είχε υποσχεθεί ότι θα καταργήσει την ωρομισθία και φέτος οι πρώτοι που λάβαμε το πραγματικό μήνυμα μετά από 10 χρόνια στα ολοήμερα, είμαστε εμείς: Με αφορμή τη δήθεν υπεραριθμία που υπήρχε στον κλάδο- και κατά τα λεγόμενα της υπουργού-προχώρησε βήμα-βήμα στη συρρίκνωση και απαξίωσή του. Οι διορισμοί που έγιναν φέτος ήταν οι λιγότεροι που σημειώθηκαν τα τελευταία χρόνια, ενώ τα κενά ακόμα και σήμερα είναι πάρα πολλά. Οι συγχωνεύσεις των σχολείων που εξαγγέλθηκαν και δρομολογούνται έχουν σαν αποτέλεσμα να καθούν οργανικές θέσεις. Η πρώτη ειδικότητα που πλήττεται είναι η δική μας. Ακολουθούν όμως και άλλες όπως των ξένων γλωσσών και της Μουσικής.

Σαν να μην έφταναν όλα αυτά γίναμε μάρτυρες του εξής παράδοξου και παράλογου γεγονότος: της ανάθεσης της διδασκαλίας του μαθήματός μας σε δασκάλους με προφορικές εντολές, οι οποίοι δικαιολογημένα αντιδρούν, αφού δεν έχουν την απαιτούμενη διδακτική κατάρτιση. Ενώ η υπουργός έχει κάνει σημαία της τη φράση: «πρώτα ο μα-

θητής», παράλληλα του στερεί τη Φυσική Αγωγή που όλοι γνωρίζουμε το σημαντικό της ρόλο στην ψυχική και σωματική ανάπτυξη του παιδιού. Την ίδια ώρα τα σχολεία έχουν μεγάλο αριθμό παχύσαρκων παιδιών και ο παιδικός διαβήτης έχει πάρει σοβαρές διαστάσεις. Μάταια κορυφαίοι επιστήμονες τονίζουν την αναγκαιότητα της άσκησης και της σωστής διατροφής που αποτελεί ασπίδα προστασίας για την υγεία, την ψυχική ισορροπία των παιδιών και προφυλάσσει απ' όσα προαναφέρθηκαν. Στο κενό έπεσαν και οι δικές μας ενέργειες που προσπαθήσαμε με υπομνήματα, συγκεντρώσεις και διαμαρτυρίες να αποτρέψουμε τη δυσμενή κατάσταση. Όλα αποδείχτηκαν «φωνή βοώντος εν τη ερήμω»!

Έτσι, φτάσαμε στην τελευταία πράξη του έργου: το μοίρασμα των τετραώρων. Μετά από δέκα, δώδεκα και δεκαπέντε χρόνια ωρομισθίας, δουλεύοντας σε μεσαιωνικές συνθήκες, απλήρωτοι για τρεις ή πέντε μήνες και με το άγχος της επόμενης χρονιάς. Όντας όμηροι, η υπουργός, που προεκλογικά θα καταργούσε την ωρομισθία, την επαναφέρει και επιδιώκει με έξυπνο τρόπο την παγίωσή της. Τέσσερις ώρες την εβδομάδα για την κάλυψη των κενών αλλά και το κλείσιμο των στομάτων. Έτσι, δε μένουν τα παιδιά μας αγύμναστα και εμείς μαζεύουμε τα ελάχιστα ψίχουλα που μας πετάει για πολλοστή φορά. Γινόμαστε η προμετωπίδα της ελαστικής εργασίας στην πιο εξευτελιστική της μορφή για μια φορά ακόμα μετατρέποντάς μας από όμηρους σε βαρυποινίτες!! Είπαμε: εμείς είμαστε οι πρώτοι. Θα ακολουθήσουν και άλλοι, αν κάποιος δεν τους σταματήσει!

Και σα να μη φτάνει αυτό, προσπάθησε ακόμη και με εσάς να μας φέρει αντιμέτωπους, αναθέτοντας ώρες διδασκαλίας με προφορικές εντολές σε εσάς συνάδελφοι. Το ξέρετε όλοι, το καταγγείλαμε και στη ΔΟΕ με ψήφισμα. Και όταν ακόμα συναντήσαμε την κυρία Υφυπουργό, μας είπε ότι αυτό δε συμβαίνει και ότι καλύπτεται απ' τη δήθεν διδακτική σας, πράγματα δηλαδή τα οποία υπήρχαν στη διδακτική σας πριν η ειδικότητά μας μπει στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση.

Δέκα χρόνια δουλειάς συνάδελφοι, 10 χρόνια ωρομισθία, 25 μήνες προϋπηρεσία, 19 χρόνια αδιόριστη. Άκουσα τόσα πολλά από όλους σας εδώ μέσα και δεν ξέρω πλέον τι να πιστέψω. Το μόνο που θέλω να σας καταθέσω είναι ότι ο μόνος δρόμος, ο μόνος τρόπος είναι να επαναλάβετε αυτό που κάναμε όλοι μαζί το 2006, να βγούμε στους δρόμους. Γιατί απ' αυτή την κατρακύλα δε θα μας σώσει κανείς.

Αν μας βρει ο Σεπτέμβρης συνάδελφοι καθήκαμε, τελειώσαμε. Εμείς 10 ολόκληρα χρόνια; Ζήσαμε νωρίτερα από εσάς το μνημόνιο και τη στάση πληρωμών, απλήρωτοι για 5 μήνες. Τα ξέρετε οι περισσότεροι. Απ' αυτό το βήμα δώσαμε με τους συναδέλφους τη μάχη, το 2004 για να σπάσει ο συν-

δικαιστικός μεσαίωνας και να μπου οι ωρομίσθιοι στους Συλλόγους, για να μπορέσουμε να πετύχουμε κάτι.

Αντιθέτως συνεχίζει το Υπουργείο Παιδείας να μας κοροϊδεύει. Μας πετάει φέτος τις 4 ώρες, τα ψίχουλα. Πουλιάει και το τελευταίο μας όνειρο για μόνιμη και σταθερή δουλειά. Όχι συνάδελφοι, δεν πρέπει να σκύψουμε το κεφάλι. Αν συνεχίσουμε έτσι η σειρά είναι η δική σας, των νεοδιοριστών δασκάλων. Το ξέρουμε όλοι.

Θα προχωρήσει και σε άρση της μονιμότητας με όλα τα αποτελέσματα. Η λύση είναι μία συνάδελφοι, όλοι μαζί ενωμένοι. Όπως το 2006 κατεβήκαμε στους δρόμους και είχατε βρει, είχαμε βρει τη χρυσή τομή, η λύση είναι μία. Απεργία διαρκείας και λουκέτο στα σχολεία. Αν τους αφήσουμε τώρα συνάδελφοι η παιδεία έχει τελειώσει.

Θέλουν να μας διαγράψουν απ' το χάρτη της εκπαίδευσης και να πουλήσουν τη δωρεάν και δημόσια παιδεία. Όχι, θα μας βρουν απέναντι, θα μας βρουν απέναντί τους. Ένας είναι ο αγώνας. Δρόμος, δρόμος, δρόμος.

Ευχαριστώ πολύ.

ΜΑΥΡΕΛΟΣ Β.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΣ ΚΟΡΑΗΣ» ΧΙΟΥ

Καλησπέρα, από το Σύλλογο «Αδαμάντιος Κοραής» κι από τη Νέα Ανεξάρτητη Ριζοσπαστική Κίνηση στη Χίο.

Συνάδελφοι, Αν οι δάσκαλοι σήμερα έβλεπαν αυτή τη Συνέλευση, να ξέρετε, θα είχαν αδειάσει τις πλατείες. Δε θα είχαν κανένα λόγο να συνεχίσουν τον αγώνα γιατί αυτό που υπάρχει μέσα σ' αυτή τη Συνέλευση, είναι αναντίστοιχο μ' ό,τι γίνεται σήμερα στην κοινωνία. Γιατί αυτό το συνδικαλιστικό κίνημα όπως έχει καταντήσει είναι ξεκομμένο από τις ανάγκες τους και εντέλει για φτύσιμο. Να ξέρετε πως αν μεταφέραμε αυτές τις διαδικασίες στον κόσμο και στο ποτάμι που σήμερα έχει ξεσηκωθεί, θα μας είχαν πάρει όλους με τις πέτρες. Γιατί μεταφέρουμε και αντιγράφουμε κάτι που έχει νεκρώσει, έχει πεθάνει από καιρό και πολύ σύντομα θα έχουμε και τον τυπικό θάνατό του. Συνάδελφοι γύριζα αυτές τις μέρες στα σχολεία για να μεταφέρω αυτό το κλίμα απ' τις πλατείες. Και μια συναδέλφισσα μου λέει «ρε δε βλέπετε τι γίνεται έξω; Γιατί δεν κάνετε τώρα απεργίες, τι κάνει αυτή η ΔΟΕ και η ΑΔΕΔΥ; Τι άλλο περιμένουν για να γίνει μια σοβαρή απεργία;» Ο κόσμος όσα και αν τους πεις, έχει μάτια και βλέπει, καρδιά και αισθάνεται. Έχει καταλάβει ότι το συνδικαλιστικό κίνημα, αυτό που καταγράφεται ως πλειοψηφία αλλά και ως μειοψηφία με τις ευ-

θύνες της, έχει παίξει συνειδητά ή ασυνειδητά το παιχνίδι των κυβερνητικών επιλογών είτε της μιας είτε της άλλης πλευράς. Ο κόσμος έχει μυριστεί κι έχει καταλάβει ότι προτάσεις ντεμί, προτάσεις που δεν ανοίγουν διεξόδους, είναι κι αυτές συνυπεύθυνες για το χάλι του και κάποια στιγμή θα μας βάλει όλους στο κάδρο, και αυτούς ακόμα που δε φταίνε. Λοιπόν, ανεξάρτητα πού είναι ο καθένας μας, ανεξάρτητα ποια συλλογικότητα υπηρετεί, υπάρχουν δυνάμεις εδώ μέσα οριζόντια, σε όλο το φάσμα της Συνέλευσης, που υπερασπίζονται κάποιες αρχές αγώνων, υπερασπίζονται το δικαίωμα να έχουμε μια άλλη παιδεία, μια άλλη κοινωνία, ένα Συνδικάτο διαφορετικό και που δίνουν την ψυχή τους γι' αυτό. Θα πρέπει λοιπόν, αν θέλουμε να είμαστε στοιχειωδώς συνεπείς, να καταλήξουμε ως σώμα σε μια συγκεκριμένη απόφαση. Να ξεχάσουμε αν αυτή η απόφαση υπηρετεί ή όχι τη συγκεκριμένη κυβερνητική πολιτική αλλά μόνο τα δικαιώματα και τις ανάγκες μας. Πολύ φοβάμαι ότι σήμερα γράφεται ιστορία και θ' αποδώσει ευθύνες. Θα μπου στο κάδρο όσοι ευθύνονται και δε θα μπορέσουν να ξανακυκλοφορήσουν. Ο καθένας καταγράφεται και η μνήμη αργά ή γρήγορα θα εκδικηθεί. Συνάδελφοι, κάποιοι αντιπρόσωποι εδώ πήραμε μια πρωτοβουλία και κάνουμε μια συγκεκριμένη πρόταση. Αυτή η πρόταση δεν είναι καινούργια, είναι η πρόταση που μας ένωσε το 2006 στην ίδια λογική, στο ίδιο κλίμα, στην ίδια κατεύθυνση. Όταν δεν είχαμε συνάδελφοι αυτό το πράγμα που έχουμε μπροστά μας Όταν αυτός ο κλάδος κατάφερε να σηκώσει το ανάστημά του σε "νορμάλ συνθήκες", κατάφερε να γεμίσει το Σύνταγμα με 50.000 ανθρώπους, κατάφερε να νιώσουμε για πρώτη φορά περήφανοι ως δάσκαλοι για έναν αγώνα κι ας ξέραμε κάποιοι ότι θα μπορούσε και "να χανόταν" ακόμα... Αυτό δε μπορούμε να το επαναλάβουμε και σήμερα; Λέω ότι μπορούμε, φτάνει να το θελήσουμε. Μερικά στοιχεία και σκέψεις από την πρόταση: «Οι μεγάλες συγκεκριμένες αυτών των ημερών στις πλατείες και στους δρόμους, σε μεγάλες, μικρές πόλεις της χώρας, δεκάδων χιλιάδων εργαζομένων, ανέργων, νεολαίων, συνταξιούχων, που πλήττονται και υποφέρουν από τη ληστρική καπιταλιστική εισβολή της πιο σκληρής και ανελέητης επίθεσης που έ-

χουν δεχτεί ποτέ οι εργαζόμενοι, δεν αφήνουν σε κανέναν μας περιθώρια παρερμηνείας για τι δυνατότητες και διαθέσεις της κοινωνίας και της εργαζόμενης πλειοψηφίας. Ο λαός μας αποδεικνύεται ότι είναι ζωντανός. Αφυπνίζεται, διαμαρτύρεται, παλεύει, διεκδικεί. Αυτή η διαμαρτυρία μπορεί να πάει παραπέρα. Μπορούμε να σπάσουμε τη θηλιά που μας έχουν περάσει στο λαιμό, να διώξουμε το βραχνά που μας πνίγει, να διώξουμε τη μαυρίλα στη ζωή μας. Μπορούμε να ξελασπώσουμε το μέλλον. Ο κόσμος βιώνει με πολύ οδυνηρό τρόπο τη χρεοκοπία του κοινωνικού και πολιτικού συστήματος από τη μια και των αντιλήψεων του κατεστημένου συνδικαλισμού από την άλλη. Δεν έχει εκλογικές αποτυχίες. Ούτε από τα επίσημα Συνδικάτα και τις ηγεσίες του πλέον περιμένει τίποτα. Γι' αυτό έχει γυρίσει την πλάτη. Είναι φανερό πως μπαίνουμε σ' ένα κύκλο πρωτόγωνων κοινωνικών αντιπαραθέσεων και οι σημερινές μαζικότητες και αυθόρμητες εκδηλώσεις διαμαρτυρίας, μπορεί να γίνουν μήτρα εξεγέρσεων και ανατροπών. Η μαχόμενη εκπαίδευση δε μπορεί να προσδοκά μια τέτοια προοπτική για να συναντηθεί τώρα με το πνεύμα και το πλήθος της εξέγερσης που φουντώνει στο Σύνταγμα και τις πλατείες όλης της χώρας με τους εργατικούς αγώνες και τα αιτήματα και τις διεκδικήσεις».

Συνάδελφοι, αυτό που υπάρχει σήμερα στις πλατείες δε θα νικήσει αν δεν σταματήσει να δουλεύει η παραγωγική μηχανή. Καταλάβετε το. Αν δουλεύει η παραγωγική μηχανή, δουλεύει τότε μια χαρά και το σύστημα. Δε γίνεται ο κοινωνικός ξεσηκωμός, αν δε γίνει η μεγάλη πολιτική απεργία διάρκειας. Δε θα μπορέσουμε ποτέ να νικήσουμε. Αυτό πρέπει να γίνει και αν κάποιοι θεωρούν σήμερα ότι αυτό είναι ανέφικτο, είναι κόντρα στις διαθέσεις της εργαζόμενης πλειοψηφίας, παρ' όλα θα πρέπει να το πούμε. Να το πούμε, να το καλλιεργήσουμε, να το μπολιάσουμε. Ο κόσμος αν ακούσει και δει την αλήθεια, αν πεισθεί και εμπνευστεί θα ξαναβγεί και πάλι μπροστά. Μπροστά λοιπόν σ' αυτό το σκληρό Σεπτέμβρη που έρχεται στην εκπαίδευση, είναι αδήριτη ανάγκη να υπηρετήσουμε τα κοινωνικά και εκπαιδευτικά μας προτάγματα. Το δημόσιο σχολείο, την ίδια μας την επιβίωση. Αγωνιζόμαστε να μην επαναληφθεί με λίγα λόγια αυτό που επαναλαμβάνεται τα τελευταία χρόνια, δηλαδή, θα το πω πολύ απλά: Όλοι έχετε δει τα παραδοσιακά ρολόγια με τον κούκο. Ο κούκος τι κάνει: Κάθε μια ώρα βγαίνει και λέει «κούκου» και μετά ξαναμπαίνει μέσα. Το συνδικαλιστικό κίνημα τι έκανε την τελευταία χρονιά: Έβγαине κάθε 3 μήνες κι έκανε για 24 ώρες «κούκου». Και μετά πίσω στη σιωπή και την ανοχή. Αυτός ο αγώνας λοιπόν λέμε να ξεκινήσει το Σεπτέμβρη, με μια μεγάλη πενήμερη απεργιακή κινητοποίηση. Με συγκεντρώσεις πανεκπαιδευτικά και πανεργατικά συλλαλητήρια, με κα-

ταλήψεις στις Περιφερειακές Διευθύνσεις της εκπαίδευσης. Την τελευταία ημέρα της πενήμερης απεργιακής κινητοποίησης να προχωρήσουμε Γενικές Συνελεύσεις και ν' αποφασίσουμε τη συνέχιση του αγώνα με την ίδια απεργιακή μορφή.

Με την έναρξη της σχολικής χρονιάς οι Γενικές Συνελεύσεις των Συλλόγων για την οργάνωση και το συντονισμό αυτού του αγώνα, τη συγκρότηση απεργιακών Επιτροπών, τη δρομολόγηση παράλληλων δράσεων, μια διαδικασία που θα καταλήξει σε μια πλατιά ανοικτή Συνέλευση αγώνα, με συμμετοχή των συναδέλφων, των εργαζομένων, των συλλογικοτήτων, των Συλλόγων των Απεργιακών Επιτροπών στη δημιουργία μιας ανοικτής Επιτροπής Απεργιακού Αγώνα για το συντονισμό και τη συνέχιση.

Το ζήτημα συνάδελφοι έχει τεθεί: Ή αυτοί ή εμείς. Αυτό που προτείνουμε εμείς με λίγα λόγια είναι να τολμήσουμε να νικήσουμε. Η πλειοψηφία της Βουλής είναι καταγέλαστη πια στη συνείδηση των πολλών. Να υψώσουμε το μπόι μας. Να γράψουμε ιστορία, να πάρουν τα όνειρά μας εκδίκηση. Τώρα!

Αντεπίθεση των Εκπαιδευτικών

ΜΠΡΑΖΑ ΑΦΡΟΔΙΤΗ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΥ - ΑΓ. ΒΑΡΒΑΡΑΣ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

Διαβάζοντας κανείς το διεκδικητικό πλαίσιο νομίζει ότι βρίσκεται σε άλλη εποχή, ότι τίποτα δε συνέβη τα προηγούμενα χρόνια. Κι όμως:

Οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ αλλά και της ΝΔ, αφού άδειασαν τα ταμεία της χώρας, για να βοηθήσουν τα αφεντικά τους, τις τράπεζες και τις επιχειρήσεις, από τη χρεοκοπία – φυσικά με το αζημίωτο, γιατί γέμισαν και τις τσέπες τους- μας έστειλαν το λογαριασμό.

Μας φόρτωσαν ένα χρέος, που δεν είναι δικό μας και προχωρούν στην αφαίμαξη των εργαζομένων και το ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας με απαντωτά μνημόνια αποτυχίας.

Από το: “Αντώνη, έχω μια ιδέα να κάνουμε κυβέρνηση μαζί” περάσαμε στο “ Άστο για μια άλλη φορά, δε θέλουν οι δικοί μου” και προχτές το βράδυ η “νέα” κυβέρνηση πήρε ψήφο εμπιστοσύνης. Δεν έχει όμως καμιά στήριξη από την πλειοψηφία του ελληνικού λαού.

Αυτή η κυβέρνηση αφού υφάρπαξε ψήφους λέγοντας ψέμματα ότι λεφτά υπάρχουν, σαρώνει τώρα κατακτήσεις και μαζί ανθρώπινες ζωές.

Έχουν βαλθεί να ψηφίσουν το μεσοπρόθεσμο πατώντας επί πτωμάτων. Άλλωστε, τα ΜΑΤ της “προστασίας του πολίτη” έχουν δώσει δείγματα γραφής μέχρι και τις 15 Ιούνη, αλλά και προχτές το βράδυ στο Σύνταγμα. Βλέπετε, όπου δεν πίπτει λόγος πίπτει ράβδος.

Στο βωμό του χρέους και η παιδεία. Σχολεία κλείνουν. Τα υπόλοιπα δεν έχουν αρκετά χρήματα ή και καθόλου. Βιβλία δεν υπάρχουν χρήματα για να τυπωθούν, μηδενικοί διορισμοί, χιλιάδες συνάδελφοι και συναδέλφισσες στον αέρα με τη μονιμότητα να αίρεται και τον κίνδυνο της απόλυσης πάνω από τα κεφάλια μας.

Και τώρα τι;

Έχει δίκιο ο πρόεδρος της ΔΟΕ να λέει ότι στην ιστορία μετά από μια επανάσταση ακολούθησε και μια δικτατορία. Έχει στο μυαλό του την Ελλάδα, όπου μετά από τη “σοσιαλιστική επανάσταση” του Αντρέα Παπανδρέου ακολούθησε η δικτατορία του Γεωργίου Παπανδρέου.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι της ΕΣΑΚ έχετε δίκιο. Ο Λένιν πριν την Οκτωβριανή Επανάσταση έφτιαξε το Κομμουνιστικό Κόμμα κι έπραξε πολύ σωστά. Μα την επανάσταση δεν την έκανε με το Κομμουνιστικό Κόμμα και τις επιρροές του, αλλά με το λαό. Πολύ περισσότερο δεν την έκανε μέσα στο Κοινοβούλιο ή με εκλογές.

Κι έρχομαι σε σας συναδέλφισσες και συνάδελφοι της ΠΑΣΚ και της ΔΑΚΕ.

Γράφετε στο κείμενο ότι πρέπει “να γίνουμε επικίνδυνος αντίπαλος”.

Θεωρώ ότι είστε ήδη επικίνδυνοι. Επικίνδυνοι όμως για τους εργαζόμενους.

Με τις απεργίες-τουφεκίες που αποφασίζετε κατά καιρούς.

Με την πρόσφατη 3ωρη στάση στις 15 Ιούνη.

Με τις 500.000 που ξοδέψατε για “κινητοποιήσεις του κλάδου”.

Σας οφείλουμε, όμως, ένα μεγάλο ευχαριστώ και μπράβο για ένα πράγμα: γιατί καταφέρατε να μας ενώσετε. **Το κίνημα των πλατειών ενωμένο με τα συνδικάτα θα σαρώσει ό,τι είναι επικίνδυνο και σάπιο. Γι’ αυτό συναδέλφισσες και συνάδελφοι να προσέχετε! Και να προσέχετε ιδιαίτερα όσοι είστε τόσο ξεδιάντροπα περήφανοι γι’ αυτή την πολιτική, γιατί ο οργισμένος λαός δεν αφαιρεί απλά ψήφους, αλλά ρίχνει ξύλο. Και οι δικοί σας μέσα στη Βουλή μπορεί να φύγουν από κει με ελικόπτερα. Εσείς όμως από πού θα φύγετε;**

Το διεκδικητικό πλαίσιο και το πρόγραμμα δράσης της Αντεπίθεσης των Εκπαιδευτικών ψηφίστηκε από την πλειοψηφία της Γενικής μας Συνέλευσης και το καταθέτω ως απόφαση ως έχει.

Επισημαίνω τα εξής:

Όλοι να συμμετέχουμε κάθε μέρα στη συγκέντρωση στο Σύνταγμα και σε όλες τις πλατείες. Να συμμετέχουμε στη 48ωρη απεργία και στη συγκέντρωση στο Σύνταγμα ενάντια στο μεσοπρόθεσμο στις 27-28 Ιούνη.

Σε περίπτωση ψήφισης του ενιαίου μισθολογίου να γίνουν το Σεπτέμβριο Γενικές Συνελεύσεις και να πάμε σε έναν αγώνα διαρκείας που να φτάνει και μέχρι απεργία διαρκείας μαζί με τον υπόλοιπο δημόσιο τομέα, τις ΔΕΚΟ κλπ.

Πιστεύουμε στην αναγκαιότητα δημιουργίας επιτροπών βάσης και το συντονισμό τους καθώς και άλλων δομών αυτοοργάνωσης, που επιτρέπουν το πέρασμα των αγώνων στα χέρια των ίδιων των εκπαιδευτικών.

Είναι όσο ποτέ άλλοτε επιτακτική ανάγκη να καταπιαστούμε συστηματικά εμείς οι ίδιοι με την οργάνωση των αγώνων μας, χωρίς να περιμένουμε σωτηρία από κανέναν. Με μαζική συμμετοχή στις γενικές συνελεύσεις, με κοινές συνελεύσεις και δράσεις με τους γονείς, με επιτροπές αγώνα σε κάθε σχολείο, σύλλογο, περιοχή και συντονιστικά σε επίπεδο πόλης και πανελλαδικά, να οργανώσουμε έναν μαζικό και ανυποχώρητο αγώνα διαρκείας, με στόχους:

Δυναμικές κινητοποιήσεις, ακόμα και καταλήψεις, σε δήμους, περιφέρειες, διευθύνσεις κ.λπ., απαιτώντας να μη γίνουν συγχωνεύσεις/καταργήσεις σχολείων και να καλύψει το κράτος τις στοιχειώδεις υποχρεώσεις του προς τα σχολεία. Κανένας εκπαιδευτικός ή γονέας να μη βάλει λεφτά από την τσέπη του για να λειτουργήσουν τα σχολεία.

Γενική Απεργία Διαρκείας, για να ακυρωθούν τα βάρβαρα μέτρα, να διαγραφεί το χρέος, να φύγει η άθλια κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και η χούντα του μνημονίου και της τρόικας.

ΠΑΖΑΛΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΑΘΗΝΑ»

Με το πνεύμα και το πλήθος της εξέγερσης...

Οι μεγάλες συγκεντρώσεις αυτών των ημερών στις πλατείες και τους δρόμους, σε μεγάλες και μικρές πόλεις της χώρας, δεκάδων χιλιάδων εργαζόμενων, ανέργων, νεολαίων, συνταξιούχων που πλήττονται και υποφέρουν από τη ληστρική και καταπιεστική επιβολή της πιο σκληρής και ανελέητης επίθεσης που έχουν δεχτεί ποτέ, δεν αφήνουν περιθώρια παρερμηνείας για τις δυνατότητες και τις διαθέσεις της κοινωνίας και της εργαζόμενης πλειοψηφίας.

Ο λαός μας αποδεικνύει ότι είναι ζωντανός, αφυπνίζεται, διαμαρτύρεται, παλεύει και διεκδικεί! Αυτή η διαμαρτυ-

ρία μπορεί να πάει παραπέρα! Μπορούμε να σπάσουμε τη θηλιά που μας έχουν περάσει στο λαιμό, να διώξουμε το βραχνά που μας πνίγει, να διώξουμε τη μαυρίλα από τις ζωές μας! Μπορούμε να ξελασπώσουμε το μέλλον!

Ο κόσμος βίωσε με οδυνηρό τρόπο τη χρεοκοπία του κοινωνικού και του πολιτικού συστήματος από τη μια και των αντιλήψεων του κατεστημένου συνδικαλισμού από την άλλη. Δεν έχει εκλογικές αυταπάτες, ούτε από τα επίσημα συνδικάτα και τις ηγεσίες τους περιμένει τίποτα! Είναι φανερό πως μπαίνουμε σε ένα κύκλο πρωτόγνωρων κοινωνικών αντιπαραθέσεων και οι σημερινές μαζικότητες και αυθόρμητες εκδηλώσεις διαμαρτυρίας, μπορούν να γίνουν μήτρα εξεγέρσεων και ανατροπών.

Η μαχόμενη εκπαίδευση δεν μπορεί παρά να προσδοκά μια τέτοια προοπτική για να συναντηθεί τώρα το πνεύμα και το πλήθος της εξέγερσης, που φουντώνει στο Σύνταγμα και τις πλατείες της χώρας, με τους εργατικούς αγώνες τα αιτήματα και τις διεκδικήσεις τους, να ζυμώσει την κατεύθυνση της γενικής πολιτικής απεργίας διάρκειας για την ανατροπή της κυβέρνησης του ΔΝΤ και της ΕΕ και της πολιτικής τους.

Τώρα, να χτίσουμε στις πλατείες στους δρόμους, στις συνελεύσεις, στους εργασιακούς και εκπαιδευτικούς χώρους, οριζόντιες διαδικασίες κινήματος, ελεύθερα δίκτυα αγωνιστών, συλλογικοτήτων και επιτροπών αγώνα, να συγκροτήσουμε ένα πλατύ, αγωνιστικό μέτωπο στους χώρους της εκπαίδευσης και της εργασίας που θα στοχεύσει στη ρήξη, τη σύγκρουση και την ανατροπή της βάρβαρης πολιτικής που υποθηκεύει το μέλλον μας.

Με το στόχο της κοινωνικής και πολιτικής ανατροπής...

Να συγκροτήσουμε ένα κίνημα αυτοοργάνωσης και πραγματικής αντεπίθεσης, κίνημα λαού, κίνημα νεολαίας, κίνημα εργαζομένων, πολιτικό και κοινωνικό, που θα στοχεύσει στην ανυπακοή, στη μαζική αντίσταση, στο να ξεσπάσουν διακλαδικές απεργίες διάρκειας στην κατεύθυνση ενός παν-κοινωνικού ξεσηκωμού και της γενικής πολιτικής απεργίας διάρκειας.

Που θα συγκρουστεί τώρα για την ανατροπή της κυβέρνησης και της κυβερνητικής πολιτικής, του Συμφώνου Σταθερότητας και του Μνημονίου. Που θα απαιτήσει να πάρει πίσω ό,τι αφαιρέθηκε από τον κόσμο της εργασίας και της εκπαίδευσης και να φύγουν οι δυνάμεις κατοχής της ΕΕ και του ΔΝΤ από τη χώρα. Που θα παλέψει για την έξοδο από την ΕΕ και την ΟΝΕ, να κηρυχθεί άρνηση πληρωμών, μη αναγνώριση-διαγραφή του χρέους, να τεθούν οι τράπεζες κάτω από δημόσιο έλεγχο, να φορολογηθεί το Κεφάλαιο, να δοθεί στο λαό η εκκλησιαστική περιουσία, να σταματήσει ο μινώταυρος των στρατιωτικών εξοπλισμών.

Να δοθούν χρήματα σε όλο το κοινωνικό πεδίο για μισθούς-συντάξεις-Υγεία-Πρόνοια-ασφάλιση, στο δημόσιο σχολείο, για υποδομές, για μαζικούς διορισμούς για σταθερή και μόνιμη δουλειά για όλους.

Μπλόκο από το Σεπτέμβρη, στο σχολείο της αγοράς και της αμάθειας...

Μέρος μιας τέτοιας κινηματικής εικόνας στο χώρο της εκπαίδευσης, είναι το συλλογικό μπλόκο στις αντιδραστικές αλλαγές στην εκπαίδευση και το σχολείο του ΔΝΤ και της αγοράς, που χτίζει η κ. Διαμαντοπούλου, αποδομώντας θεαματικά το δημόσιο σχολείο ως κοινωνική κατάκτηση. Να δώσουμε το Σεπτέμβρη το δικό μας ραντεβού με την ιστορία, αλλά και την ιστορία της εκπαίδευσης

Προβάλλουμε προωθημένα διεκδικητικά πλαίσια από τις Γενικές Συνελεύσεις (όπως συλλόγων της Αθήνας) και προσθέτουμε ή υπογραμμίζουμε τα νέα αιτήματα που προέκυψαν από την επίθεση, την κατάργηση του νόμου Διαμαντοπούλου και το αίτημα κανείς αναπληρωτής ή ωρομίσθιος που δούλεψε στην εκπαίδευση να μη χάσει τη δουλειά του-σταθερή και μόνιμη δουλειά, μόνιμος διορισμός για όλους, καθώς και όλα τα αιτήματα για τους ωρομίσθιους, τους ΑΜΩ, τους αναπληρωτές ΕΣΠΑ, όπως κατατίθενται από την ΠΕΑΕ και το Συντονιστικό των Ωρομισθίων, καμιά εμπλοκή της εκπαίδευσης με το σχέδιο Καλλικράτης και την Τοπική Αυτοδιοίκηση, εναντίωση στην κατάργηση του ΟΣΚ, του ΟΕΔΒ, της Μετεκπαίδευσης, την κατάργηση των νόμων για την ειδική Αγωγή και τα Πειραματικά σχολεία, υιοθέτηση του πλαισίου αιτημάτων του Συντονιστικού των Νηπιαγωγών, ενάντια στην υποβάθμιση του δημόσιου νηπιαγωγείου και των νηπιαγωγών.

Το εκπαιδευτικό κίνημα και η μαχόμενη εκπαίδευση έχουμε πολλή δουλειά: Να αποδομήσουμε την προπαγάνδα του Υπουργείου, να οργανώσουμε την απάντηση των εκπαιδευτικών συλλόγων και των συλλόγων διδασκόντων, να δείξουμε την αντίθεση και να οργανώσουμε την αντίσταση της εκπαιδευτικής κοινότητας, να απευθυνθούμε με τον πιο πρόσφορο τρόπο στους γονείς, να οργανώσουμε από κοινού τη μάχη σε κάθε περιοχή και σε κάθε σχολείο, να βάλουμε εμπόδια στην υλοποίηση της αντιδραστικής πολιτικής. Μπλοκάρουμε με τη συλλογική μας αντίσταση και τις αποφάσεις των Γενικών μας Συνελεύσεων την εφαρμογή από το Σεπτέμβρη όλου του αντιδραστικού νεοφιλελεύθερου θεσμικού πλαισίου της κ. Διαμαντοπούλου:

- Συνεχίζουμε τη δράση των τοπικών επιτροπών αγώνα, εκπαιδευτικών, γονέων, μαθητών ενάντια στις συγχωνεύσεις καταργήσεις σχολικών μονάδων. Αποφασίζουμε κινήσεις που δε θα «αναγνωρίζουν» τα τετελεσμένα.

- Δεν επιτρέπουμε και αποτρέπουμε δυναμικά συνεδριάσεις του ΠΥΣΠΕ που θα εξορίζουν εκπαιδευτικούς ως υπε-

ράριθμους στα συγχωνευμένα σχολεία, στα σχολεία ΕΑΕΠ, στα ολοήμερα. Αφού δε μειώθηκε ο αριθμός των παιδιών κανένας συνάδελφος δε δικαιολογείται να απομακρυνθεί.

- Γράφουμε με συλλογική κάλυψη όλα τα παιδιά στο ολοήμερο χωρίς τις λεόντειες προϋποθέσεις της απaráδεκτης εγκυκλίου και δε δεχόμαστε καμιά μείωση εκπαιδευτικών ή τμημάτων σε αυτό.

- Με συλλογική απόφαση και κάλυψη οι σύλλογοι διδασκόντων δεν συμπύσσουν κανένα τμήμα, προς χάριν των περικοπών, δε δέχονται καμιά μετακίνηση μαθητή από και προς άλλα σχολεία, καμιά παραβίαση των γεωγραφικών ορίων, ούτε μείωση του εκπαιδευτικού προσωπικού.

- Να εκφράσουμε την αντίθεση μας και την αντίθεση των συλλόγων διδασκόντων στη συνέχιση του προγράμματος των «800», απαιτούμε να γίνει σεβαστό το δικαίωμα αποχώρησης, αλλά και της ένταξη κάθε νέου σχολείου στο πρόγραμμα μόνο μέσα από αποφάσεις των συλλόγων διδασκόντων. Να βάλουμε τέρμα στη λογική του «αποφασίζομεν και διατάσσομεν» για ένα σχολείο που εξοντώνει μαθητές, γονείς και εκπαιδευτικούς.

- Αρνούμαστε τα πιλοτικά-πειραματικά σχολεία, του νέου νόμου και δεν επιτρέπουμε τον αυθαίρετο χαρακτηρισμό σχολείων ως πειραματικά, χωρίς απόφαση του συλλόγου διδασκόντων, που θα σημάνει την απομάκρυνση όλων των εκπαιδευτικών και των μαθητών από το σχολείο για να έρθουν οι «άριστοι» κάθε κατηγορίας.

- Ορθώνουμε ένα μεγάλο όχι στην αξιολόγηση και την αυτοαξιολόγηση και παίρνουμε συλλογικές αποφάσεις κάλυψης, ώστε με αποφάσεις του συλλόγου διδασκόντων: κανένα σχολείο να μη συμμετέχει σε προγράμματα αυτοαξιολόγησης και αξιολόγησης.

- Διεκδικούμε με συλλογικές αποφάσεις και δεν διαπραγματευόμαστε τον κυρίαρχο ρόλο του συλλόγου διδασκόντων και δεν επιτρέπουμε να μετατραπεί σε κομπάρσο της σχολικής ζωής. Δεν αναγνωρίζουμε το ρόλο του επιθεωρητή-μάντζερ-τιμωρού για τους νέους διευθυντές και παλεύουμε για την υπεράσπιση της δημοκρατίας και της παιδαγωγικής ελευθερίας στο σχολείο. Καλούμε με απόφασή μας τους συναδέλφους να μη συνδράμουν τα σχέδια του νέου επιθεωρητισμού: κανένας συνάδελφος να μη δεχτεί να παίξει το ρόλο του μέντορα, κανένα στέλεχος εκπαίδευσης που θα συνδράμει το στραγγαλισμό του συλλόγου διδασκόντων, την αξιολόγηση και τον επιθεωρητισμό να μην παραμείνει μέλος του συνδικάτου.

- Αρνούμαστε την ανάθεση υποχρεωτικών υπερωριών, τα κυλιόμενα ωράρια, την αύξηση του διδακτικού και εργασιακού ωραρίου και την καταστρατήγηση των εργασιακών σχέσεων και δικαιωμάτων των εκπαιδευτικών για την κάλυψη των τεράστιων προβλημάτων που γεννούν οι περικοπές σε δαπάνες και στις προσλήψεις εκπαιδευτικών. Να

μην κάνουμε κανένα βήμα πίσω.

- Μπλοκάρουμε τους χορηγούς και τους ιδιώτες, τους εμπόρους της γνώσης για να μη διαβούν την πόρτα των σχολείων. Με συλλογικές αποφάσεις και κάλυψη, σε κανένα σχολείο- ούτε ένα ευρώ από την τσέπη των γονέων για υλικό, εκδρομές, επισκέψεις.

- Αρνούμαστε με αποφάσεις μας τις επιμορφώσεις των αρρακτικών και των κοινοτικών κονδυλίων που καταστρατηγούν τον ελεύθερο χρόνο. Αρνούμαστε την υποχρεωτική και εκτός ωραρίου εργασίας «φαστ φουντ» επιμόρφωση που επιβάλλει το υπ. παιδείας, η οποία στόχο την ιδεολογική επιβολή και τη χειραγώγηση των εκπαιδευτικών για την αποδοχή των σκοπών και των πρακτικών του «νέου» σχολείου». Ελεύθερη περιοδική επιμόρφωση για όλους με απαλλαγή από τα διδακτικά καθήκοντα.

Η μαχόμενη εκπαίδευση, απέναντι στην προώθηση ενός φθηνού ευέλικτου και αποδοτικού σχολείου της αγοράς, αντιτάσσει τους αγώνες της για ένα πραγματικά ενιαίο 12χρονο δημόσιο δωρεάν σχολείο χωρίς φραγμούς για όλα τα παιδιά, Στρηγιμένοι σε ένα άλλο κοινωνικό πρόταγμα, δίνουμε μέσα κι έξω απ' την τάξη τη μάχη για ένα σχολείο των σύγχρονων μορφωτικών και κοινωνικών αναγκών. Ένα σχολείο της χαράς, της ολόπλευρης ανθρωπίνης γνώσης, της παιδαγωγικής ελευθερίας, της δημοκρατίας και της απελευθερωτικής προοπτικής, που θα δίνει σε όλα τα παιδιά κριτήρια στάσης ζωής, κριτικής σκέψης και ολόπλευρης προσωπικότητας.

Θα πάμε από το Σεπτέμβρη σε άλλη μια χαμένη χρονιά με 24ωρες-48ωρες, ή σε μια 3ήμερη ή 5νθημερη τουφεκιά χωρίς αντίκρουσμα; ή σε δυναμική και αποφασιστική απεργία διάρκειας που θα ελέγχεται, θα αποτιμάται και θα ανανεώνεται κάθε εβδομάδα από τις Γενικές Συνελεύσεις;

Μπροστά στον πιο σκληρό Σεπτέμβρη του εργασιακού και εκπαιδευτικού μας βίου, είναι αδήριτη ανάγκη να υπηρετήσουμε τα κοινωνικά και εκπαιδευτικά μας προτάγματα, το Δημόσιο σχολείο, την ίδια μας την επιβίωση. Αγωνιζόμαστε ενάντια στις νέες κοπής διαχειριστικές προτάσεις του κατεστημένου συνδικαλισμού για «αγώνες» χωρίς προοπτική, κλιμάκωση, συντονισμό, σύγκρουση, ρίσκο νίκης.

Παλεύουμε για την εκδήλωση ενός συντονισμένου μαχητικού αγώνα, μιας μεγάλης απεργίας διάρκειας τον επόμενο Σεπτέμβρη, που θα ελέγχεται, θα αποτιμάται και θα ανανεώνεται κάθε εβδομάδα από τις Γενικές Συνελεύσεις, ενός αγώνα που θα καλεί και άλλους κλάδους και όλο το λαό σε ξεσηκωμό.

Αυτός ο αγώνας προτείνουμε να ξεκινήσει το τρίτο δε-

καήμερο του Σεπτεμβρίου με πενθήμερη απεργιακή κινητοποίηση, συγκεντρώσεις, πανεκπαιδευτικά και πανεργατικά συλλαλητήρια, καταλήψεις στις Περιφερειακές Διευθύνσεις Εκπαίδευσης κ.α. Την τελευταία ημέρα της πενθήμερης απεργιακής κινητοποίησης προχωράμε σε Γ.Σ για να αποφασίσουμε τη συνέχιση του αγώνα με την ίδια απεργιακή μορφή.

Μέσα στο Σεπτεμβρίου να προχωρήσουμε σε Γ.Σ των συλλόγων για την οργάνωση και το συντονισμό του αγώνα, τη συγκρότηση απεργιακών επιτροπών τη δρομολόγηση παράλληλων δράσεων. Μια διαδικασία που θα καταλήξει σε μια πλατιά Ανοικτή Συνέλευση Αγώνα με συμμετοχή των συναδέλφων, των εργαζομένων, των συλλογικοτήτων, των συλλόγων, των απεργιακών επιτροπών, στη δημιουργία Ανοικτής Επιτροπής Απεργιακού Αγώνα για το συνεχή συντονισμό, τη διαχείριση της απεργίας και των παράλληλων κινηματικών γεγονότων που απαιτούνται.

Ή αυτοί ή εμείς ! Αυτό προτείνουμε σε όλες τις δυνάμεις του κινήματος και σε όσους επιμένουν σε αγωνιστικές αναφορές: Να συναντηθούμε στους δρόμους των πραγματικών αγώνων, όπου νικείται ο ατομισμός και καλλιεργείται η αλληλεγγύη, συντρίβεται η κρατική καταστολή και ο αυταρχισμός και ανατρέπονται οι αντιλαϊκές πολιτικές. Εκεί που κερδίζεται το δίκιο μας. Δεν έχουμε άλλο δρόμο!

ΧΑΤΖΗΠΑΛΟΥΣΗΣ ΚΩΣΤΑΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΒΑΔΗΣ-ΒΥΤΕΜΒΕΡΓΗΣ

Αγαπητά μέλη της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδος και της Γενικής Συνέλευσης του κλάδου, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, η Γενική Συνέλευση του Συλλόγου «Αριστοτέλης Βάδης-Βυτεμβέργης» που πραγματοποιήθηκε στις 25 Μαΐου, μετά από πρότασή μου καταδίκασε ομόφωνα την οικονομική πολιτική που ασκείται από την Κυβέρνηση εις βάρος των μισθωτών και των συνταξιούχων.

Όσον αφορά τα του εξωτερικού, συναδέλφισσες και συνάδελφοι πιστέψτε με ότι η εκπαίδευση στο εξωτερικό είναι πολύ σοβαρό θέμα από ότι νομίζουν οι περισσότεροι, είναι θέμα ελληνικής γλώσσας, ελληνικής παιδείας, ελληνικού πολιτισμού, **άρα θέμα εθνικό.**

Οι Έλληνες αποσπασμένοι δάσκαλοι στο εξωτερικό δίνουμε καθημερινά τον καλύτερο εαυτό μας για να κρατήσουμε ζωντανό τον Ελληνισμό. Πρέπει να καταλάβουν οι κυβερνώντες πως αποδυναμώνοντας τους δασκάλους ηθικά και οικονομικά, αποδυναμώνουν στην πραγματικότητα τον Ελληνισμό, σε μια εποχή μάλιστα που οι μυλόπετρες της παγκοσμιοποίησης τείνουν να ισοπεδώσουν τα πάντα.

Αυτές τις μέρες ακούμε από όλα τα μέσα μαζικής ενημέρωσης αλλά και από εκπροσώπους της Κυβέρνησης ότι δεν μας βγαίνουν τα νούμερα της οικονομίας, πρέπει λοιπόν να κατανοήσουν όλοι ότι μεγάλος οικονομικός αιμο-

δότης της Ελλάδας ήταν είναι και θα συνεχίσουν να είναι οι Έλληνες του εξωτερικού, οι οποίοι αποτελούν ταυτόχρονα και τους καλύτερους πρεσβευτές της Ελλάδας στον κόσμο.

Όποιος λοιπόν επιχειρήσει να πειραματιστεί με την ελληνόγλωσση εκπαίδευση στο εξωτερικό, θα πρέπει να είναι έτοιμος να αναλάβει και τις ευθύνες του. Γι' αυτό αξίζει να αναφέρω εδώ μερικά από τα σημαντικά αιτήματα, όπως αυτά διατυπώθηκαν και αποφασίστηκαν ομόφωνα σε διάφορες Γενικές Συνελεύσεις του Συλλόγου μας.

Φορέας της ελληνόγλωσσης εκπαίδευσης στη Γερμανία πρέπει να είναι μόνο το Ελληνικό Κράτος. Σκοπός και στόχος του η μόνιμη αναβάθμισή της.

Αποσπάσεις ικανού αριθμού δασκάλων και νηπιαγωγών, ώστε να διασφαλίζονται τουλάχιστον έξι διδακτικές ώρες παρακολούθησης σε τρεις διαφορετικές ημέρες της εβδομάδας για κάθε ελληνόπουλο.

Κατάργηση του αυθαιρέτου και αντιπαιδαγωγικού ορίου των 10 μαθητών ανά τμήμα, αλλά και της εγκυκλίου που στάλθηκε πριν από δυο μήνες που για να λειτουργήσει ένα σχολείο στο εξωτερικό θα πρέπει να έχει πάνω από 25 μαθητές, πράγματα, που δυσχεραίνουν υποβαθμίζουν και συρρικνώνουν την ελληνόγλωσση εκπαίδευση.

Καμία τοποθέτηση εκπαιδευτικών άλλων ειδικοτήτων στα τμήματα ελληνικής γλώσσας για τα παιδιά του δημοτικού και του νηπιαγωγείου. Για τους μαθητές της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης επιστημονικά καταρτισμένοι ψυχοπαιδαγωγικά και διδακτικά είναι αποκλειστικά οι δάσκαλοι και οι νηπιαγωγοί.

Ο διάλογος για την ελληνόγλωσση εκπαίδευση πρέπει να είναι ουσιαστικός και οι εκπαιδευτικοί ως οι πλέον ειδικοί να έχουν τον πρώτο λόγο.

Χορήγηση επιδόματος όπως δικαιολογημένα χορηγείται σε όλους τους υπαλλήλους που υπηρετούν στο εξωτερικό.

Να πληρωνόμαστε επιτέλους κανονικά και τακτικά, για να μπορούμε να ανταπεξέλθουμε στις βασικές μας υποχρεώσεις.

Μείωση των αρμοδιοτήτων των συντονιστών, αναβάθμιση του ΕΠΥΣΠΕ με αρμοδιότητες όμοιες της ημεδαπής. Διαρκής και συνεχής επιμόρφωση.

Ως πρεσβευτές λοιπόν της ελληνικής γλώσσας, ιστορίας, παράδοσης και πολιτισμού και ως σύνδεσμοι της ομογένειας με τη μητέρα πατρίδα, καλούμαστε να συμμετέχουμε και συνήθως να διοργανώνουμε τα Σαββατοκύριακα πλήθος εορτασμών και εκδηλώσεων.

Όμως με κακοπληρωμένο δάσκαλο που χρησιμοποιείται ως μπάλωμα και ως λάστιχο για να καλύψει τις ελλείψεις στα εικονικά σχολεία της μιας και των δύο ημερών, τα οποία αποκλείουν πλήθος ελληνοπαίδων από την υποτυπώδη έστω διδασκαλία των δύο ή τεσσάρων διδακτικών ωρών την εβδομάδα, βιώσιμη ελληνόγλωσση εκπαίδευση δεν υφίσταται.

Σας ευχαριστώ.

Συνεργαζόμενος με τις Κινήσεις - Παρεμβάσεις - Συσπειρώσεις

ΧΡΟΝΗΣ Γ.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΛΗΝΟΣ»

Συνάδελφοι, ανεξάρτητος αντιπρόσωπος από το Σύλλογο Εκπαιδευτικών «ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΛΗΝΟΣ». Τα στοιχεία που θα ακούσετε είναι απ' το Υπουργείο Οικονομικών, τον κ. Παπακωνσταντίνου. Απ' το 1995 ως το 2001, το κράτος πλήρωνε για τοκοχρεολύσια περίπου 20 δις το χρόνο. Απ' το 2002 ως το 2006 το ποσό αυτό έγινε περίπου 30 δις το χρόνο.

Ξαφνικά από το 2008 και μετά το ποσό αυτό εκτοξεύτηκε στα 60 δις το χρόνο, με μέγιστη τιμή τα 78 δις το 2009. Συνολικά δηλαδή τα χρόνια απ' το '94 μέχρι το 2010 ο ελληνικός λαός και οι εργαζόμενοι πλήρωσαν στους διεθνείς και ντόπιους τοκογλύφους 571 δις ευρώ. Στο ίδιο διάστημα το χρέος εκτοξεύτηκε απ' τα 90 δις στα 340 δις.

Συνέβη συνάδελφοι δηλαδή το εξής παράλογο. Χρωστούσαμε 90 δις, πληρώσαμε 570 δις και χρωστάμε άλλα 340 δις. Αυτό που παραμένει άγνωστο είναι το πόσα δανειστήκαμε, από ποιους, με τι όρους και για ποιο σκοπό. Την ώρα που διπλασιαζόντουσαν τα ετήσια ποσά για τοκοχρεολύσια και συγκεκριμένα το διάστημα 2007 έως 2010, το ετήσιο κόστος για μισθούς και συντάξεις των δημοσίων υπαλλήλων παρέμενε σταθερά γύρω στα 20 δις.

Όπως φαίνεται απ' τα στοιχεία του Υπουργείου Οικονομικών και του κ. Παπακωνσταντίνου, το έλλειμμα του προϋπολογισμού δεν οφείλεται στο ότι τα φάγαμε όλοι μαζί και ιδιαίτερα οι κοπρίτες οι δημόσιοι υπάλληλοι όπως ισχυρίζεται ο κ. Πάγκαλος και η κυβέρνηση με τη σιωπή της. Αλλά στο ότι από το 2007 και μετά οι τοκογλύφοι κυριολεκτικά γονάτισαν τη χώρα με τις απαιτήσεις τους, δημιουργώντας όπως ήταν προβλεπόμενο μια κρίση χρέους με συνέπεια να βρει πάτημα το ΔΝΤ για να μπουκάρει στο μαλακό υπογάστριο της Ευρώπης και να υποθηκεύσει την παρουσία του ελληνικού λαού.

Είναι προφανές πως πρόκειται για ένα σχέδιο που βρίσκεται σε εξέλιξη και μάλιστα στο τελευταίο στάδιο υλοποίησής του. Είναι επίσης αυτονόητο πως στο σχέδιο αυτό συνεργάστηκαν με το αζημίωτο σαν ντόπιοι ρουφιάνοι των τοκογλύφων, τόσο οι πράσινες, όσο και οι γαλάζιες κυβερνήσεις.

Ευθύνες βέβαια έχουν και οι βουλευτές που στήριξαν αυτές τις πολιτικές, ενώ είχαν ορκιστεί να προστατεύουν τα συμφέροντα του λαού. Ευθύνες έχουν και οι κομματικοί συνδικαλιστές που για να υλοποιήσουν προσωπικές τους φιλοδοξίες έπαιξαν και παίζουν και θα παίζουν παιχνίδια

στις πλάτες των συναδέλφων.

Και επειδή δε θέλω να καϊδεύω αυτιά, δυστυχώς και εμείς οι ίδιοι οι εργαζόμενοι, δε σταθήκαμε στο ύψος των περιστάσεων και πέσαμε στη φάκα. Οι μόνοι όμως που μπορούμε να ανατρέψουμε τα σχέδια των τοκογλύφων είμαστε εμείς οι εργαζόμενοι που αυτή τη φορά ενωμένοι θα πρέπει να βγούμε μπροστά, διαφορετικά είναι δεδομένος ο κίνδυνος να καταφέρει το σύστημα να μεταλλαχτεί προσφέροντας ένα διαφορετικό περιτύλιγμα της ίδιας καταστροφικής προοπτικής.

Δύο λόγια και κλείνω για την παράταξη της ΠΑΣΚ. Τη σέβομαι απεριόριστα και για τους αγώνες και για όσα έχουν προσφέρει στον κλάδο. Όμως αυτή τη στιγμή έχοντας τα περισσότερα συνδικαλιστικά τους στελέχη σαν Περιφερειάρχες και Προϊσταμένους Διευθύνσεων και επειδή ετοιμάζονται να κάνουν και τα υπόλοιπα στελέχη τους σχολικούς συμβούλους, Διευθυντές και Υποδιευθυντές, τους καλώ στα Συνεδριά τους που στρώνουν κόκκινα χαλιά στην ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας, να κάνουν και κριτική.

Παραπληροφορείτε συνάδελφοι της ΠΑΣΚ ότι η Διαμαντοπούλου δίνει αγώνα για να μη μειωθούν οι μισθοί των συναδέλφων και ότι θα παραιτηθεί αν γίνει το αντίθετο. Δεν έχουμε τόσο καλή Υπουργό. Δεν μιλάτε για τις συγχωνεύσεις, τις δομικές αλλαγές στη διοίκηση, την αναβάθμιση του Διευθυντή και την υποβάθμιση του Συλλόγου Διδασκόντων, το νέο ωράριο που μας ετοιμάζουν στα σχολεία, τους απλήρωτους ωρομίσθιους, την ενοποίηση πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.

Τους 13 νέους Περιφερειάρχες που θα είναι σχολικοί σύμβουλοι, τις 60 νέες θέσεις σχολικών συμβούλων σε διοικητικές θέσεις. Τη κατάργηση και υποβάθμιση των ολοήμερων σχολείων. Με λύπη μου συνάδελφοι ακούω τους υπόλοιπους εργαζόμενους στο δημόσιο τομέα να μιλούν ανοικτά για το ρόλο που παίζει η ΔΟΕ ως Δούρειος Ίππος της Διαμαντοπούλου στην εκπαίδευση, ενώ τα ΜΜΕ κατηγορούν τον αιρετό της ΠΑΣΚ στο ΚΥΣΠΕ για θεσμικό ατόπημα όσον αφορά την έκδοση προκήρυξης των σχολικών συμβούλων.

Δε τράπηκε η κα Διαμαντοπούλου να βάλει φραγμό στο να σπουδάσουν παιδιά ευπαθών ομάδων όπως είναι οι πολύτεκνοι. Δε δίστασε συνάδελφοι να μετακινήσει παιδιά με ειδικές ανάγκες από την Κρήτη στο άλλο άκρο της Ελλάδας ενόψει των πανελλαδικών εξετάσεων για λόγους οικονομίας, τη στιγμή που πλήρωσαν 200 χιλιάδες ευρώ για να αλλάξουν κουρτίνες στο Υπουργείο Παιδείας.

Συνάδελφοι, πώς πρέπει να αντιδράσουμε εμείς; Πώς; Εγώ πιστεύω να αφήσουμε στην άκρη τα κόμματα και τις κομματικές ταυτότητες και με ενιαία ψηφοδέλτια να διεκδικήσουμε ό,τι μας ανήκει. Ευχαριστώ πολύ και ευχαριστώ

ΜΠΡΑΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΙΡΕΤΟΣ ΚΥΣΠΕ

**Κύριε Πρόεδρε της Γενικής Συνέλευσης,
φίλε Πρόεδρε και
αγαπητοί συνάδελφοι του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.**

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι

Δεν μπορώ να μη σας πω πως δε νιώθω κάπως περίεργα... Μετά από 8 περίπου χρόνια στην προεδρία της Δ.Ο.Ε. σας αντικρίζω σήμερα από μία άλλη συνδικαλιστική θέση, αυτή του αιρετού στο ΚΥΣΠΕ.

Κι επειδή δεν είχαμε άλλη ευκαιρία ν' ανταμώσουμε, θέλω εδώ σ' αυτό το ανώτατο όργανο του κλάδου, σ' αυτή τη Γενική Συνέλευση να ευχαριστήσω από καρδιάς όλα τα μέλη του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε., όλα τα συνδικαλιστικά στελέχη του κλάδου, όλους εσάς τους αντιπροσώπους αλλά και τους απλούς συναδέλφους της βάσης για τη συνεργασία που είχαμε όλα αυτά τα χρόνια και την αμοιβαία εμπιστοσύνη που αναπτύχθηκε, άσχετα από τις συνδικαλιστικές και τις πολιτικές αντιπαραθέσεις που είχαμε.

Ένα κύκλος για μένα στο Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. έκλεισε και όσα έζησα ήταν συναρπαστικά, συγκλονιστικά, ένα κομμάτι από τη ζωή μου... Σίγουρα αν ζούσαμε δυο φορές, εγώ αυτό θα επέλεγα να ξανακάνω...

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι.

Ακράδαντα πιστεύω ότι ο ρόλος του αιρετού στα Υπηρεσιακά Συμβούλια είναι συμπληρωματικός της δράσης του κινήματος των εκπαιδευτικών. **Εξάλλου όταν πρωτοκαθιερώθηκε, το 1926, αυτή ήταν η στόχευση του κλάδου. Να είναι το μάτι και το αυτί, αλλά κυρίως, η φωνή του στα Υπηρεσιακά Συμβούλια,** εκεί όπου λαμβάνονται αποφάσεις για όλα τα εργασιακά, μισθολογικά ακόμη και ασφαλιστικά θέματά μας.

• Στην απεργία του 2006, αγαπητοί συνάδελφοι, μια λέξη κυριάρχησε στα συνθήματά μας. Η λέξη **ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ**. Και η λέξη αυτή χαρακτήρηκε και στη δική μου συνείδηση ανεξίτηλα.

• **ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ**, συνάδελφοι, σημαίνει να σεβόμαστε το συνάδελφο μας, να μην του πουλάμε ως εκδούλευση το αυτονόητο δικαίωμα του (είτε είναι μετάθεση, απόσπαση, προαγωγή, επιλογή, κλπ.)

• **ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ**, σημαίνει για μας τους αιρετούς να κοιτάζουμε όλους τους συναδέλφους στα μάτια και να ΑΠΟΛΟΓΟΥΜΑΣΤΕ, να αιτιολογούμε τη μια ή την άλλη απόφασή μας.

• **Το πελατειακό σύστημα** είναι άγος και ντροπή για

το χώρο της εκπαίδευσης, για την ελληνική κοινωνία γενικότερα.

• **Γι' αυτό, αγαπητοί φίλοι,** έδωσα μάχη και προσωπική για να λειτουργήσει επιτέλους, η περιβόητη **επιτροπή Μεταθέσεων - Αποσπάσεων** στην οποία συμμετείχα εκ μέρους της Δ.Ο.Ε. και η οποία ξεκίνησε το έργο της στις 8 Δεκέμβρη του 2010 και το ολοκλήρωσε στις 30 του Μάρτη του 2011. Η μοριοδότηση των αποσπάσεων, συνάδελφοι, θα βάλει ένα τέλος στην καχυποψία των συναδέλφων απέναντι στις διαδικασίες που ακολουθούνται και θα βάλει τέλος στη μεγαλύτερη πελατειακή σχέση που αναπτυσσόταν τα τελευταία 30 χρόνια.

• **Ήδη, συνάδελφοι, έχει εκδοθεί Υπουργική Απόφαση η οποία προβλέπει πως από τη φετινή χρονιά οι αποσπάσεις θα γίνουν με μόρια. Κι είναι αυτό με μεγάλη ΤΟΜΗ στα εκπαιδευτικά μας πράγματα. Είναι σεβασμός στην προσωπικότητα και την ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ του κάθε συναδέλφου. Κι αυτό πιστώνεται στη δράση μας, που επί δέκα και πλέον χρόνια ζητούσαμε τη μοριοδότηση των αποσπάσεων.**

Μένει, συνάδελφοι, τώρα να γίνει η ΑΝΑΜΟΡΙΟΔΟΤΗΣΗ των σχολικών μονάδων, και να αντιμετωπισθούν δυο πολύ σοβαρά ζητήματα στις μεταθέσεις, όπως:

1) **Η κατάργηση της τριετίας και της διετίας, που ΤΙΠΟΤΕ δεν απέδωσε**

2) **Η τροποποίηση του άρθρου 13 του Π.Δ. 50/96 για να συμπεριληφθούν σ' αυτό και άλλες ασθένειες.**

Θέλω, συνάδελφοι, εδώ να σημειώσω τη σοβαρότητα και την ευθύνη των μελών της επιτροπής (διορισμένων και εκπροσώπων ΔΟΕ-ΟΛΜΕ), καθώς, επίσης, και τη δική σας πολύτιμη βοήθεια στο έργο μας. Το σημαντικότερο όμως που θέλω να τονίσω είναι η στάση όλων των μελών του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. που πραγματικά βοήθησαν με τις θέσεις και τις προτάσεις τους στην ολοκλήρωση του έργου της επιτρο-

πής, με βάση πάντα τις θέσεις του κλάδου.

ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ ΠΑΝΤΟΥ: Έδωσα μεγάλη μάχη στο ΚΥΣΠΕ, συνάδελφοι, για να πάρω, ηλεκτρονικά, το αρχείο των μεταθέσεων και να το αναρτήσω για να έχουν πρόσβαση άμεσα ΟΛΟΙ οι συνάδελφοι. Αποχώρησα από το Συμβούλιο. Αν δε δινόταν το αρχείο δε θα επιστρέφαμε στο Συμβούλιο. Τελικά μας δόθηκε.

Να θυμίσω τι γινόταν παλιότερα; Μια βδομάδα είχαν τις μεταθέσεις και τις αποσπάσεις τα Υπουργικά και βουλευτικά γραφεία πριν τις υπογράψουν οι Υπουργοί Παιδείας και «ενημέρωναν» τους συναδέλφους...

• Να θυμίσω ότι πριν δυο χρόνια ο τότε αιρετός ο Θωμάς ο Καραγιάννης απειλήθηκε με πειθαρχικό γιατί έδωσε στη ΔΟΕ το φλασάκι με τις μεταθέσεις. Τι είπε στην 78^η Γ.Σ. του κλάδου: «...**Αποκορύφωμα αυτής της κατάστασης είναι η εικόνα που παρουσιάζει σήμερα το Υπουργείο Παιδείας. Δυστυχώς οι μεταθέσεις των εκπαιδευτικών είναι έτοιμες από την Τρίτη 31/3/2009 και όμως δεν ανακοινώθηκαν την επόμενη, όπως είχαμε συνεννοηθεί με το αρμόδιο τμήμα, συνεδρίαση του ΚΥΣΠΕ και ταυτόχρονα ανακοίνωση των ονομάτων, ανακοινώθηκαν σήμερα Παρασκευή. Το γιατί; Αυτονόητο. Έπρεπε να ανακοινωθούν πρώτα μέσα από τα γραφεία Βουλευτών και Υπουργών, έπρεπε να είναι όμηροι οι συνάδελφοί μας στα κελεύσματα των κομματαρχών και μετά να μάθουν για τη μετάθεσή τους οι αξιοπρεπείς δάσκαλοι και αυτοί που δεν είχαν την ευκαιρία να τρέξουν στα βουλευτικά γραφεία.**

Πίστευαν ότι έτσι εξαγοράζουν συνειδήσεις. Έτσι αλιεύουν τους ψηφοφόρους. Το ερώτημα που τίθεται: ποιος και ποια ανώτερη δύναμη έδωσε την εντολή στον Πρόεδρο του ΚΥΣΠΕ να αναβάλει τη συνεδρίαση; Δεν υπήρχε συνεννόηση Προέδρου και Τμηματάρχη; Ποιος εμπαιζει τον περήφανο κλάδο μας; Ποιος κοροϊδεύει ποιον;...». Αυτή, δυστυχώς, συνάδελφοι ήταν η κατάσταση που επικρατούσε στο Υπ. Παιδείας. Μια κατάσταση που δεν τιμούσε κανέναν.

• **Το στόχο διαφάνεια παντού** υπηρετούν και οι ανακοινώσεις μου αλλά και η ανάρτηση στις ιστοσελίδες της ΔΟΕ όλων των προκηρύξεων και των εγκυκλίων που αφορούν τους εκπαιδευτικούς και γι' αυτό συνάδελφοι δέχτηκα ανελέητο πόλεμο: Γνωστά εκδοτικά κέντρα και ιστοσελίδες είχαν μάθει, σε απευθείας σύνδεση με το Υπουργείο Παιδείας, να δημοσιεύουν πριν καν φτάσουν στις αρμόδιες Δ/σεις όλα τα έγγραφα που αφορούν τους εκπαιδευτικούς.

Όσο είμαι στο ΚΥΣΠΕ, αγαπητοί συνάδελφοι, σεβόμενος το θεσμικό μου ρόλο θα απαιτώ να ενημερώνομαι και θα ενημερώνω άμεσα όλους εσάς για τα θέματα που μας α-

φορούν.

• Με αφορμή την προκήρυξη για τους Σχολικούς Συμβούλους την οποία πρώτος παρουσίασα συγκεκριμένη εφημερίδα μου έκανε ανοικτή επίθεση. Τη σκυτάλη αυτής της επίθεσης ανέλαβε να συνεχίσει ο πρώην Υπουργός Παιδείας κ. Σπηλιωτόπουλος με ερώτηση που κατέθεσε στη Βουλή. Περιττό να θυμίσω ότι επί Υπουργίας του κ. Σπηλιωτόπουλου οι αποσπάσεις έκαναν μια βδομάδα να υπογραφούν και κυκλοφορούσαν σ' όλα τα βουλευτικά γραφεία.

• **Το ΣΤΟΧΟ ΤΗΣ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ** υπηρέτησε και η επιστολή που απέστειλα στις 5 Μαρτίου στην πολιτική ηγεσία του Υπ. Παιδείας για τους μεταπτυχιακούς τίτλους του εξωτερικού. Το θέμα έγινε πρωτοσέλιδο στον τύπο. Επενέβη ο εισαγγελέας. Ήδη ενεργείται ανάκριση και ΕΔΕ. **Το αποτέλεσμα: Από τους 1103 συναδέλφους που κατείχαν μεταπτυχιακούς τίτλους μόνο 135 (4 στην Ιταλική γλώσσα, 1 στην Ισπανική, 2 στη Σερβική, 2 στη Βουλγαρική, 126 στην Αγγλική) έκαναν αίτηση για Σχ. Σύμβουλοι.**

Έχουμε στείλει στο ΔΟΑΤΑΠ για επανέλεγχο όλους αυτούς τους τίτλους και έχουμε ζητήσει από τη νομική υπηρεσία του Υπ. Παιδείας να μας απαντήσει αν μπορούμε να αξιοποιήσουμε ξενόγλωσσους καθηγητές κατά τη διαδικασία της συνέντευξης, όπως γίνεται και στο Συμβούλιο Συντονιστών Εκπαίδευσης Εξωτερικού. Το θέμα σίγουρα θα έχει συνέχεια... Ήδη έχουμε μια πρώτη απάντηση, ότι 15 απ' αυτούς τους τίτλους είναι **ειδίκευση** και όχι μεταπτυχιακοί.

• **Η ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ, αγαπητοί συνάδελφοι**, σημαίνει σεβασμό στην προσωπικότητα των συναδέλφων και βεβαίως στη δική μας ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ. **Όλα στο φως πρέπει να είναι το σύνθημά μας.** Ο πρώτος αιρετός του κλάδου μας, ο Αριστείδης Ρουχωτάς, μας έδειξε το δρόμο. Απελύθη από το Υπουργικό Συμβούλιο της εποχής γιατί αρνήθηκε να απολύσει συναδέλφους του που παραπέμπονταν «επί κομμουνισμό» και έδωσε τότε μέσα από τις στήλες του Δ.Β. μια ιστορική απάντηση: «...**Ο Υπουργός Παιδείας ανακάλυψε τον κομμουνισμόν μου, αφ' ότου πριν από λίγες μέρες με τη στάση μου στο Υπηρεσιακό Συμβούλιο απερρίφθη η αίτηση του αρχιεπισκόπου καθολικών της Κέρκυρας, περί προσθήκης κατώτερων τάξεων Γυμνασίου εις την εν Κεφαλληνία Σχολήν των Καλογραίων, για την οποία αίτηση είχε ενδιαφερθεί επιφανέστατος πολιτικός του κόμματος των ελευθεροφρόνων...».** Αυτή, συνάδελφοι, ήταν στάση αιρετού, αυτός είναι ο ρόλος μας. **Ο Αριστείδης Ρουχωτάς απελύθη, οι συνάδελφοι, όμως στην επόμενη εκλογή τον τίμησαν με διπλάσιες ψήφους.**

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι

Έρχομαι τώρα στα επιμέρους ζητήματα που αντιμετωπίσαμε τη φετινή χρονιά στο ΚΥΣΠΕ.

I. Μεταθέσεις

Αναλυτικά οι μεταθέσεις που έγιναν το 2011:

ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑ	ΑΡ. ΑΙΤΗΣΕΩΝ	ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΘΗΚΑΝ	ΠΟΣΟΣΤΟ
ΔΑΣΚΑΛΟΙ	5833	760	13,03
ΝΗΠΙΑΓΩΓΟΙ	2404	928	38
ΑΓΓΛΙΚΩΝ	655	26	3,97
Φ. ΑΓΩΓΗΣ	932	13	1,39
ΜΟΥΣΙΚΗΣ	180	10	5,52
ΣΥΝΟΛΟ	10.005	1737	17,36

Οι μεταθέσεις που ανακοινώθηκαν είναι οι λιγότερες των τελευταίων χρόνων στην εκπαίδευση. Αυτό θα έχει ως συνέπεια και οι μόνιμοι διορισμοί να είναι ελάχιστοι, αφού ο νόμος προβλέπει πως δεν μπορούν να γίνουν μόνιμοι διορισμοί σε περιοχές όπου δεν ικανοποιήθηκαν όλες οι αιτήσεις για μετάθεση. Προσωπικά πρότεινα να γίνουν οι μεταθέσεις με βάση τα λειτουργικά και όχι τα οργανικά κενά. Αν αυτό γινόταν τότε ο αριθμός των μεταθέσεων θα ήταν πάνω από 5.000. Κατά την πρώτη ανακοίνωση των μεταθέσεων διαπιστώθηκαν λάθη. Στη διαπίστωση των λαθών βοήθησε η άμεση ανάρτηση τους στην ιστοσελίδα της ΔΟΕ. Τα λάθη διορθώθηκαν. Απερρίφθησαν οι αιτήσεις μετάθεσης των συναδέλφων που φοιτούν στα Διδασκαλεία, παρά τη δική μας σφοδρή αντίδραση. Η κατάσταση, συνάδελφοι, στην Π.Ε. μετά τις μεταθέσεις διαμορφώνεται ως εξής: πλεονάζουν **2378 δάσκαλοι, 169 Αγγλικής, 502 Φ. Αγωγής, 18 Μουσικοί και λείπουν 138 Νηπιαγωγοί.**

2. Αποσπάσεις

Έγιναν ελάχιστες κατά τη διάρκεια της χρονιάς. Μόνο τα μέλη ΟΤΑ πήραν. Απ'ότι φαίνεται και φέτος θα γίνουν αποσπάσεις και θα είναι στα περσινά επίπεδα. Θα γίνουν μετά τους μόνιμους διορισμούς.

3. Η επιλογή των Σχολικών Συμβούλων Δημοτικής - Συντονιστών Εκπαίδευσης - Δ/ντών Σχολικών Μονάδων

Για σχολικοί σύμβουλοι υπέβαλαν αίτηση:
α. Δημοτική Εκπαίδευση: 1135 για 300 θέσεις
β. Προσχολική Αγωγή: 152 για 70 θέσεις
Για συντονιστές: 255 για 15 θέσεις

Η διαδικασία προχωρά με πολύ αργούς ρυθμούς και, δυστυχώς, απ'ότι εκτιμώ θα γίνουν πρώτα οι Δ/ντές των σχολικών μονάδων και ύστερα οι Σχ. Σύμβουλοι με όσες παρενέργειες αυτό συνεπάγεται.

4. Μετατάξεις - Παραιτήσεις

Εγκρίναμε όλες τις αιτήσεις για μετάταξη που κατέθεσαν οι συνάδελφοι, καθώς και όλες τις παραιτήσεις που κατατέθηκαν κατά τη διάρκεια του σχολικού έτους.

Αγαπητοί συνάδελφοι.

Κλείνοντας θέλω ιδιαίτερα, να εξάρω τη συνεργασία μου με τον Πρόεδρο και όλα τα μέλη του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.. Κάτι βέβαια που είναι το αυτονόητο αλλά και επιβεβλημένο. Κοινός ο στόχος μας, κοινή η προσπάθειά μας προκειμένου να σταθούμε δίπλα στο συνάδελφό μας, για την επίλυση των προβλημάτων του και την προώθηση των αιτημάτων του.

Να τονίσω, επίσης, τη συνεργασία μου με τα Δ.Σ. των Συλλόγων, τους αιρετούς των ΠΥΣΠΕ και ΑΠΥΣΠΕ, όλα τα στελέχη μας και όλους εκείνους τους επώνυμους και ανώνυμους συναδέλφους εκπαιδευτικούς.

Ως πρόεδρος της Δ.Ο.Ε. το 2009 είχα την άποψη, την οποία ομόφωνα αποδέχθηκε τότε το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε., να πραγματοποιούνται κάθε διετία, στην αρχή της θητείας τους, πανελλαδικές συσκέψεις αιρετών. Έγιναν δυο. Το 2009 και το 2011. Ήταν εξαιρετικά πετυχημένες. Όπως εξαιρετικά πετυχημένες ήταν και οι περιφερειακές συσκέψεις που έγιναν σε όλη την Ελλάδα με τη συμμετοχή τη δική μας και μελών του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. Μ' αυτόν τον τρόπο, συνάδελφοι, αλληλοτροφοδοτούμαστε και έχουμε ενιαία στάση απέναντι στα ίδια ζητήματα. Για μένα, αγαπητοί συνάδελφοι, ο αιρετός αποτελεί θεσμό της πάλης και της αλληλεγγύης και όχι προέκταση της διοίκησης. Αντιτάχθηκα με όσες δυνάμεις διαθέτω σε πολιτικές που έχουν έντονα χαρακτηριστικά πελατειακής εξάρτησης και υποτέλειας, που ταπεινώνουν το δάσκαλο, σε πολιτικές που επιχειρούν την ιδεολογική χειραγώγηση του σχολείου και των εκπαιδευτικών και έχουν έντονα χαρακτηριστικά εκμαυλισμού και εξαγοράς συνειδήσεων.

Θέλω να πιστεύω πως συνέβαλα όσο μπορούσα στην προάσπιση της προσωπικότητας κάθε συναδέλφου αλλά και στην προάσπιση της διαφάνειας, της ισονομίας και της αξιοκρατίας.

Θα είμαι πάντα στη διάθεσή σας, στη διάθεση των συναδέλφων για την προάσπιση των δικαιωμάτων μας και την υποστήριξη των δίκαιων αιτημάτων μας.

Σας ευχαριστώ

ΠΑΛΗΓΙΑΝΝΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ

ΑΙΡΕΤΟΣ ΚΥΣΠΕ

Κύριε Πρόεδρε της Γ.Σ. του κλάδου
Αγαπητοί συνάδελφοι και συνεργάτες του Δ.Σ. της ΔΟΕ
Φίλες και φίλοι αντιπρόσωποι της 80^{ης} Γ.Σ. του κλάδου
Πιστεύω, πως όλοι μας κατανοούμε, πως η Γ.Σ. του κλά-
δου πραγματοποιείται σε μια χρονική περίοδο ιδιαίτερα
κρίσιμη για την εκπαίδευση, τους εκπαιδευτικούς, για όλους
τους εργαζόμενους της χώρας μας, για ολόκληρη την ελ-
ληνική κοινωνία. Την κοινωνία που βλέπει να ανατρέπονται
όλα όσα έμαθε, όλες οι σταθερές της, όλες οι βεβαιότητες,
όλες οι ισορροπίες και όλες οι προοπτικές της.

Σήμερα βιώνουμε την πιο βάρβαρη, την πιο ανελέητη ε-
πίθεση σε βάρος των δικαιωμάτων μας και της ζωής μας. Εί-
ναι δε τόσο καταγιστικά τα όσα συμβαίνουν γύρω μας τους
τελευταίους μήνες που πολλές φορές δεν προλαβαίνουμε
να συνειδητοποιήσουμε τις αλλαγές που επήλθαν και εξα-
κολουθούν να επέρχονται στη ζωή μας, στη ζωή όλων μας.

Αλλαγές που αφορούν το σύνολο των δικαιωμάτων μας.

Ο μισθός μας μειώθηκε δραματικά και θα μειωθεί ακό-
μη περισσότερο με τα νέα μέτρα και το Νέο Μισθολόγιο,
τα ασφαλιστικά και συνταξιοδοτικά μας δικαιώματα περιο-
ρίζονται, τα εργασιακά δικαιώματα καταργούνται. Το κυ-
ριότερο και το βασικότερο το μεταρρυθμιστικό και «εκ-
συγχρονιστικό» σχέδιο της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ υπο-
βαθμίζει και συρρικνώνει τη Δημόσια Εκπαίδευση, στοχο-
ποιεί, ενοχοποιεί και απαξιώνει τον εκπαιδευτικό.

Είναι αναμφισβήτητο γεγονός πως η παιδεία θυσιάζεται
στο βωμό «εξοικονόμησης πόρων».

Η πολιτική ηγεσία του υπουργείου μας μετά την ψήφι-
ση του Ν. 3848/10 με βάση τον οποίο περιόρισε μια σειρά
εργασιακών μας δικαιωμάτων:

Α] προχώρησε βιαστικά και ανεύθυνα σε καταργήσεις,
συγκωνεύσεις και υποβιβασμούς σχολείων όχι με βάση παι-
δαγωγικά κριτήρια αλλά με στόχο την «εξοικονόμηση εκ-
παιδευτικού προσωπικού». Και εδώ είναι να απορεί κανείς
πως κάποιοι σ' αυτή τη δύσκολη συγκυρία προσπάθησαν
να μας πείσουν πως ήταν θέση του κλάδου, άρα δικαιολο-
γούσαν την υπουργό χωρίς να λαμβάνουν υπόψη τους τις
αρνητικές επιπτώσεις αυτής της απόφασης, ξεχνώντας πως
πέρα από τον περιορισμό των οργανικών θέσεων και πέρα
των προβλημάτων που θα προκύψουν, οι μικρές σχολικές
μονάδες αποτελούν ιδιαίτερα στα απομακρυσμένα χωριά
μας πηγή ζωής και πολιτισμού.

Β] προχώρησε σε κατάργηση της μετεκπαίδευσης για
να «εξοικονομήσει» 750 συναδέλφους σε πρώτη φάση και
1.500 με την πλήρη κατάργησή της. Θυσίασε χωρίς ντροπή

ένα θεσμό 90 χρόνων, ένα θεσμό που συνέβαλε από το
1922 στην αναβάθμιση της εκπαίδευσης.

Γ] προχώρησε στην υπογραφή δυο (2) υπουργικών α-
ποφάσεων σε διάστημα 2 ημερών που αποδεικνύουν την
έλλειψη προγραμματισμού, σοβαρότητας και υπευθυνότη-
τας, 2 υπουργικών αποφάσεων που συρρικνώνουν και α-
παξιώνουν το ολόημερο σχολείο και αποτελούν ταφόπλα-
κα σ' ένα θεσμό που παρά τις εγγενείς αδυναμίες του, γέν-
νησε ελπίδες για την αλλαγή του σχολείου, για το άνοιγμα
του σχολείου στην κοινωνία. Θυσιάστηκε κι αυτός ο θε-
σμός στην εξοικονόμηση πόρων μέσω της μείωσης του εκ-
παιδευτικού προσωπικού.

Συνδυάστε τα παραπάνω μέτρα με τη μη χορήγηση νέ-
ων εκπαιδευτικών αδειών, με την κατάργηση των γραφείων
εκπαίδευσης και με μια σειρά άλλων μέτρων και αναλογι-
στείτε τις επιπτώσεις, όχι μόνο στην ποιότητα της εκπαί-
δευσης, αλλά και στους διορισμούς, στις μεταθέσεις, στις α-
ποσπάσεις, στις μετατάξεις.

Δυστυχώς το σήμερα δεν έχει σχέση με το χθες, όπως
δε θα έχει σχέση και το αύριο με το σήμερα.

Αυτή η χαμένη ελπίδα για το αύριο πρέπει να προβλη-
ματίσει όλους μας και να μας οπλίσει με δύναμη για να α-
ντιπαλέψουμε όλες τις πολιτικές που καταργούν ιστορικές
κατακτήσεις και μας οδηγούν δεκαετίες πίσω.

Φίλες και φίλοι, ως αιρετός εκπρόσωπος στο ΚΥΣΠΕ και
στα συμβούλια επιλογής στελεχών εκπαίδευσης θα προ-
σπαθήσω να αναφερθώ σύντομα στα θέματα που μας απα-
σχόλησαν το τελευταίο χρόνο, θεωρώντας σκόπιμο και επι-
βεβλημένο να καταθέσω ορισμένες σκέψεις, απόψεις, παρα-
τηρήσεις, επισημάνσεις, προτάσεις που μπορούν να αποτε-
λέσουν αφορμή για μια σε βάθος συζήτηση για τη διαμόρ-
φωση θέσεων και προτάσεων της ΔΟΕ με στόχο την ανα-
τροπή της πολιτικής του υπουργείου που έχει ως προμετω-
πίδα «λιγότερες δαπάνες για την παιδεία, λιγότερα σχολεία,

λιγότερους διορισμούς, λιγότερες μεταθέσεις κι αποσπάσεις, λιγότερους και κακοπληρωμένους εκπαιδευτικούς.

Εξ' άλλου με την πίστη πως ο αιρετός δεν είναι προέκταση της διοίκησης, ούτε εκπρόσωπος της πολιτικής ηγεσίας, αλλά το μάτι, το αυτί, αλλά κυρίως η φωνή των συναδέλφων στα συμβούλια. Σας διαβεβαιώνω προσπάθησα να λειτουργήσω με γνώμονα την νομιμότητα, την ισονομία, την αξιοκρατία και την ίση μεταχείριση όλων των συναδέλφων. Ταυτόχρονα προσπάθησα να ενημερώνω με τις ανακοινώσεις μου και ιδιαίτερα από το 2011 που μου δόθηκε η δυνατότητα μέσω του Σχολικού Δικτύου, όλους τους συναδέλφους για όλα τα θέματα που απασχολούσαν τα Συμβούλια και ταυτόχρονα αποκάλυψα και κατήγγειλα, ως είχα υποχρέωση, κάθε αυθαιρεσία και παρανομία της διοίκησης κι αυτό βεβαίως θα συνεχίσω να κάνω.

Επιλογές στελεχών

Φίλες και φίλοι,

Εν μέσω της οικονομικής κρίσης που αντιμετωπίζει η χώρα μας θα περίμενε κανείς να ασχοληθεί η πολιτική ηγεσία του υπουργείου μας, με την επίλυση των προβλημάτων της εκπαίδευσης και να επενδύσει στη γνώση, με την ανάπτυξη ενός ολοκληρωμένου και ποιοτικού συστήματος εκπαίδευσης, κατάρτισης και δια βίου εκπαίδευσης.

Δυστυχώς η υπουργός παιδείας, η πολιτική ηγεσία του υπουργείου μας, προχώρησε στη λήψη μέτρων που υποβαθμίζουν την εκπαίδευση και απαξιώνουν τον εκπαιδευτικό και για το μόνο που ενδιαφέρθηκε και προσπάθησε πραγματικά ήταν ο απόλυτος κομματικός έλεγχος της διοικητικής πυραμίδας της εκπαίδευσης.

Προσπάθεια που δεν έχει προηγούμενο.

Συγκεκριμένα: αφού ανασυγκρότησε τα ΠΥΣΠΕ με το Ν. 3839/10 και διαπίστωσε πως δεν πέτυχε τον πλήρη έλεγχο των συμβουλίων ψήφισε νέα διάταξη στον Ν. 3848/10 για να πετύχει τελικά το στόχο.

Στη συνέχεια με διαδικασίες εξπρές ολοκληρώθηκε η επιλογή Δ/ντών εκπαίδευσης.

Μια επιλογή που ήταν απόλυτα μεθοδευμένη στα πλαίσια της ευνοιοκρατίας και της ολοκληρωτικής αντίληψης και νοοτροπίας του πιο σκληρού ΠΑΣΟΚ που γνώρισε ο τόπος. Σ' αυτές τις επιλογές θριάμβευσε ο κομματισμός, η φαυλότητα και η παρεοκρατία σε βάρος της αξιοκρατίας και αξιοπιστίας που παραμένουν στο χώρο μας τα μεγάλα ζητούμενα. Οι έχοντες πολλά μόρια και μη ανήκοντες στον πράσινο χώρο καταποντίστηκαν στη συνέντευξη. Οι ανήκοντες άριστευσαν. Τα 6 και τα 8 μας θύμισαν εποχή φατσικών επιλογών.

Η σκληρή παραταξιακή λογική και η κομματική σκοπι-

μότητα τέθηκαν πάνω από το συμφέρον της δημόσιας εκπαίδευσης.

Θύματα της παραπάνω λογικής δεν ήταν μόνο οι μη προσκείμενοι στην κυβερνητική παράταξη υποψήφιοι, αλλά και αξιόλογα στελέχη του κυβερνητικού χώρου που δεν τα ευνόησαν οι ενδοπαραταξιακές συγκυρίες. Ουδείς αμφισβητεί πως τα κέντρα και τα παράκεντρα καλά λειτούργησαν.

Με την ίδια λογική είχαν πραγματοποιηθεί και οι επιλογές προϊσταμένων επιστημονικής καθοδήγησης.

Για να κατανοήσετε την προσπάθεια κομματικού ελέγχου της διοίκησης, επιτρέψτε μου να αναφέρω και το χαρακτηριστικό παράδειγμα της έκδοσης 5 ερμηνευτικών εγκυκλίων σχετικά με τη διαδικασία πλήρωσης κενούμενων θέσεων Δ/ντών σχολείων όπου ξεδιάντροπα η πολιτική ηγεσία και κάτω από την πίεση του "σκληρού κυβερνητικού πυρήνα", καταστρατηγώντας κάθε έννοια δικαίου και νομιμότητας, έδωσε παράτυπα τη δυνατότητα στα ΠΥΣΠΕ να επιλέγουν τους "αρεστούς".

Αλήθεια συναδέλφισσες και συνάδελφοι και ιδιαίτερα της μεσαίας πτέρυγας υπάρχει προηγούμενο;

Γι' αυτές τις ιδέες, τις αξίες, την αξιοκρατία, γι' αυτήν την ισονομία και ισοπολιτεία αγωνιστήκαμε και αγωνιζόμαστε;

Με βάση τα παραπάνω είμαι υποχρεωμένος να επισημάνω τα εξής:

Α] ιδιαίτερα με βάση τις επιλογές Δ/ντών Εκπ/σης χάθηκε μια ακόμη μεγάλη ευκαιρία για την αναβάθμιση του κύρους και της αξιοκρατίας των στελεχών εκπαίδευσης.

Β] με τέτοιες επιλογές οι μόνοι που δικαιούνται να πανηγυρίζουν είναι οι αρνητές της αξιοκρατίας στο χώρο της εκπαίδευσης.

Γ] είναι βέβαιο ότι το ράβε – ξήλωνε στην εκπαίδευση συνεχίζεται χωρίς να διαφαίνεται το τέλος του, αφού κι αυτές οι επιλογές έχουν ημερομηνία λήξεως.

Δ] με την αναξιοκρατική επιλογή των Δ/ντών Εκπ/σης ολοκληρώθηκε η συνολική προσπάθεια της πολιτικής ηγεσίας για πλήρη έλεγχο των ΠΥΣΠΕ και γενικότερα της διοικητικής πυραμίδας, με απώτερο σκοπό το "κουκούλωμα" των προβλημάτων της εκπαίδευσης και το βόλεμα των ημετέρων.

Ε] γι' αυτή την απαράδεκτη κατάσταση εκτός της πολιτικής ηγεσίας δε νομίζω πως άμοιροι ευθυνών είναι οι υποψήφιοι, αλλά και τα συνδικαλιστικά στελέχη.

Ένα είναι σίγουρο και το καταθέτω από ψυχής.

Η δημοκρατία δεν αρχίζει και δεν τελειώνει στο ατομικό συμφέρον του καθενός μας.

Πίστευα και πιστεύω ότι η ατομική δικαίωση πρέπει να προέρχεται μέσα από τη συλλογική δικαίωση.

Δεν μπορούμε να επικαλούμαστε αρχές μόνο όταν α-

φορούν τους άλλους, αλλά να εξαιρούμε πάντα τους εαυτούς μας.

- Κι επιτέλους ας αποφασίσουμε ως κλάδος, τι θέλουμε και πώς θέλουμε τα στελέχη εκπαίδευσης.
- [πολιτικά στελέχη;];
- Ας αποφασίσουμε σχετικά με την καθιέρωση ενός αξιόπιστου συστήματος επιλογής στελεχών εκπαίδευσης.
- Ας αποφασίσουμε για την αλλαγή του τρόπου συγκρότησης των συμβουλίων.

Συναδέλφισσες-συνάδελφοι,

Γνωρίζετε πως σε εξέλιξη βρίσκεται η διαδικασία επιλογής Σχολικών Συμβούλων και Συντονιστών Εκπ/σης εξωτερικού.

Για την πλήρωση 300 θέσεων Σχ. Σ. Δημοτικής Εκπ/σης και 70 θέσεων Σχ. Σ. Προσχολικής Αγωγής, αφού για τις 18 θέσεις Σχ. Σ. Ειδικής Αγωγής θα εκδοθεί προκήρυξη εντός των προσεχών ημερών, έχουν υποβάλει αίτηση 1.152 εκπαιδευτικοί Π.Ε. 70 και 162 εκπαιδευτικοί Π.Ε. 60.

Σήμερα βρισκόμαστε στο στάδιο μοριοδότησης των αντικειμενικών κριτηρίων και δεν έχει ακόμη ανατεθεί η αξιολόγηση του συγγραφικού έργου στις προβλεπόμενες επιτροπές.

Πιστεύω πως αν όλα πάνε καλά οι συνεντεύξεις θα ξεκινήσουν το Β' 10ήμερο Ιουλίου για να ολοκληρωθεί η διαδικασία γύρω στον Οκτώβριο μήνα.

Ας ελπίσουμε ότι στις συγκεκριμένες επιλογές θα επικρατήσει μια άλλη αντίληψη, ώστε να οδηγηθούμε και στην αναβάθμιση του θεσμού.

Σ' ότι αφορά τα μεταπτυχιακά και γενικότερα τους τίτλους εξωτερικού σε συνδυασμό με τη μοριοδότηση της γλώσσας έχω τονίσει πως αν πράγματι η πολιτική ηγεσία είχε τη βούληση να ξεκαθαρίσουν τα πράγματα θα προχωρούσε σε νομοθετική ρύθμιση και η διαπίστωση και η μοριοδότηση της ικανότητας χρήσης ξένης γλώσσας θα ήταν αντίστοιχη με την προβλεπόμενη στην επιλογή συντονιστών εκπ/σης εξωτερικού.

Κανείς όμως δεν αμφισβητεί πως η όλη διαδικασία μεταπτυχιακών και διδακτορικών τίτλων είναι μια πονεμένη ιστορία.

Να θυμίσω τον τρόπο στελέχωσης των Παιδαγωγικών τμημάτων και στη συνέχεια τη βιομηχανία παραγωγής μεταπτυχιακών και διδακτορικών στους ημετέρους.

Ταυτόχρονα θέλω να τονίσω πως πράγματι δεν είναι αβάσιμοι οι ψίθυροι για πλαστούς τίτλους. Ήδη και μάλιστα υπεύθυνος επιστημονικής καθοδήγησης διαπιστώθηκε πως είχε καταθέσει πλαστό τίτλο.

Βέβαια το γεγονός ότι ακόμη βρίσκεται στη θέση δεν τιμά ούτε τον ίδιο ούτε τις υπηρεσίες του υπουργείου παιδείας.

Και τέλος σ' ότι αφορά τη συνάφεια, είναι μια δύσκολη υπόθεση που τον κύριο λόγο σ' αυτή τη διαδικασία μοριοδότησης τον έχουν οι πανεπιστημιακοί.

Σας αναφέρω συγκεκριμένο τίτλο:

«Το τσιφλίκι του Πύργου Κιερίου Καρδίτσας»

Διαβάζοντας τον τίτλο λες "όχι". Όμως διαβάζοντας το περιεχόμενο της διατριβής διαπιστώνεις πως δίνει έμφαση στον τρόπο διδασκαλίας της τοπικής ιστορίας.

Σίγουρα θα προκύψουν προβληματισμοί και ερωτήματα σχετικά με τη συνάφεια και θα υπάρξουν προσφυγές.

Τέλος πιστεύω απόλυτα πως το γεγονός ότι οι επιλογές Σ.Σ. δεν προηγούνται των επιλογών Δ/ντών Σχολείων πέρα από το παράτυπο της διαδικασίας θα δημιουργήσει τεράστια προβλήματα στην επιλογή Δ/ντών Σχολείων.

Και στο κάτω κάτω της γραφής, κανείς δεν εμπόδισε την πολιτική ηγεσία να ξεκινήσει έγκαιρα τη διαδικασία (4-5-2011) και να μην υπάρχει η αδικαιολόγητη αυτή καθυστέρηση.

Σ' ότι αφορά τους συντονιστές εκπαίδευσης εξωτερικού, συμμετέχουν στην τελική διαδικασία 245 εκπαιδευτικοί – 153 Δ.Ε. και 92 Π.Ε. για την επιλογή 15 θέσεων.

Οι συνεντεύξεις προγραμματίζονται για τις αρχές Ιουλίου.

Ένα είναι σίγουρο. Η αναγκαιότητα να επιλεγούν οι ικανότεροι, οι καταλληλότεροι, ώστε η εκπροσώπηση της χώρας μας στο εξωτερικό να έχει το μέγιστο δυνατό αποτέλεσμα προς όφελος των ελληνοπαίδων.

Μεταθέσεις

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι

Έρχομαι τώρα να σας ενημερώσω σχετικά με τις μεταθέσεις από ΠΥΣΠΕ σε ΠΥΣΠΕ.

Η ανακοίνωση των μεταθέσεων στις 29/4/2011 πραγματοποιήθηκε βιαστικά και πρόχειρα.

Φέτος είχαμε τις λιγότερες μεταθέσεις όλων των εποχών - 15,24% από τις 9.573 αιτήσεις ικανοποιήθηκαν 1.459. Ιδιαίτερα στους δασκάλους το ποσοστό μόλις εγγίζει το 9,95%.

Οι μεταθέσεις πραγματοποιήθηκαν με βάση την εκτίμηση των οργανικών κενών από τους Δ/ντές Εκπ/σης και όχι με βάση την εκτίμηση των ΠΥΣΠΕ, ούτε καν με βάση τα στοιχεία τα καταχωρημένα στο ηλεκτρονικό σύστημα του υπουργείου μας (Survey – σερβέι).

Οι αποκλίσεις στην εκτίμηση τεράστιες (+2.926 - 5.241)

Επομένως ο τρόπος προσδιορισμού των οργανικών κενών αφήνει πολλά ερωτηματικά.

Επίσης στις φετινές μεταθέσεις για πρώτη φορά δεν ικανοποιήθηκαν όλες οι αιτήσεις των εκπαιδευτικών ειδικών κατηγοριών.

Ερωτώ καλόπιστα:

- είναι δυνατόν να εξαντλεί η διοίκηση την αυστηρότητα της σ' αυτές τις κατηγορίες των συναδέλφων;

- είναι δυνατόν να μην αντιλαμβάνεται πως ένας συνάδελφος ειδικής κατηγορίας, εκτός από την απαραίτητη ιατρική φροντίδα χρήζει και της οικογενειακής υποστήριξης.

Τέτοιο απάνθρωπο πρόσωπο ουδέποτε στο παρελθόν δεν επέδειξε η πολιτική ηγεσία.

Για πρώτη φορά και με βάση το άρθρο 12 του Π.Δ. 50/96 και τν υπ. αρ. 114163/Δ2/14-10-04 Υπ. Απόφασης οι μεταθέσεις στα Πειραματικά και Διαπολιτισμικά σχολεία δεν προηγήθηκαν και τελικά δεν πραγματοποιήθηκαν, αν και οι συνάδελφοι υπέβαλαν αίτηση και ανακοινώθηκε ο πίνακας κενών θέσεων στα παραπάνω σχολεία.

Ταυτόχρονα το συμβούλιο με άνωθεν εντολές και κατά πλειοψηφία απέρριψε τις αιτήσεις μετάθεσης των συναδέλφων που φοιτούσαν στα διδασκαλεία. Προσωπικά υποστήριξα την άποψη πως η ανατροπή των ουσιαστικών προϋποθέσεων και κριτηρίων που ίσχυαν κατά το χρόνο υποβολής των αιτήσεών τους για μετάθεση είναι αντίθετη στη συνταγματική αρχή της εμπιστοσύνης του πολίτη προς το κράτος και τις αρχές της χρηστής διοίκησης.

Είναι γνωστό πως λόγω των σφαλμάτων στην επεξεργασία του συστήματος μετάθεσης το συμβούλιο προχώρησε σε διόρθωση μ' αποτέλεσμα 45 συνάδελφοι που τα ονόματά τους είχαν συμπεριληφθεί στις αρχικές καταστάσεις να μην πάρουν τελικά μετάθεση.

Κι εδώ πάλι συναντήσαμε το "σκληρό πρόσωπο της διοίκησης", γιατί τι θα γινόταν αν άφηναν τις ίδιες βάσεις και μετατίθονταν κι άλλοι 45 εκπαιδευτικοί;

Θα ανατρέπονταν το εκπαιδευτικό σύστημα;

Θέλω να γνωρίζετε πως υπέγραψα τις μεταθέσεις με επιφύλαξη και ως προς τον υπολογισμό των οργανικών κενών και ως προς τη νομιμότητα των μεταθέσεων, αφού δεν πραγματοποιήθηκαν οι μεταθέσεις στα Πειραματικά και Διαπολιτισμικά σχολεία.

Ταυτόχρονα εξέφρασα την πλήρη αντίθεσή μου στη μη ικανοποίηση των αιτήσεων μετάθεσης συναδέλφων ειδικών κατηγοριών.

Σ' εκκρεμότητα παραμένουν αμοιβαίες μεταθέσεις. Αναμφισβήτητη η αδικαιολόγητη καθυστέρηση θα δημιουργήσει προβλήματα στην τοποθέτηση τους σε σχολεία.

Οι λίγες μεταθέσεις είχαν ως αποτέλεσμα:

A] οι περιοχές διορισμών εκπ/κών Π.Ε. θα είναι ελάχιστες. Μόλις 5 περιοχές για διορισμό δασκάλων έναντι 24 πέρυσι. Τώρα θα μου πείτε ότι δε γνωρίζω πως στόχος του υπουργείου είναι οι μηδενικοί ή στην καλύτερη των περιπτώσεων οι ελάχιστοι διορισμοί;

B] συνέβαλε ώστε να γίνουν ελάχιστες μετατάξεις. Μόλις 7 αιτήσεις έγιναν δεκτές από τις 55 που υποβλήθηκαν

για την Π.Ε. Το ίδιο συνέβη και στις μετατάξεις από την Π.Ε. στην Δ.Ε., όπου από τις 174 αιτήσεις μόλις 2 ικανοποιήθηκαν. Άλλωστε γι' αυτό φέτος επέτρεψαν να ικανοποιηθούν αιτήσεις μετατάξης.

Γ] είναι βέβαιο ότι φέτος θα έχουμε ρεκόρ αιτήσεων αποσπάσεων.

κι έρχομαι κατευθείαν σ' αυτό το θέμα:

Τα όσα ανεύθυνα, πρωτοφανή, ανεπίτρεπτα και απαράδεκτα συνέβησαν τη χρονιά 10-11 σχετικά με τις αποσπάσεις δεν έχουν προηγούμενο. Γεγονότα που μας υποχρέωσαν να αποχωρήσουμε τουλάχιστον 2 φορές από το Συμβούλιο.

Συγκεκριμένα και ενδεικτικό αναφέρω:

- Δεν ικανοποιήσαμε με απόφαση της πλειοψηφίας και "άνωθεν εντολές", αποσπάσεις συναδέλφων με πολλά χρόνια υπηρεσίας με παιδιά ή προβλήματα υγείας ακόμη και ανήκοντες στην ειδική κατηγορία σε συγκεκριμένα ΠΥΣΠΕ και στη συνέχεια σ' αυτά τα ΠΥΣΠΕ προσέλαβαν αναπληρωτές.

- Στη Φλώρινα με 18 χρόνια υπηρ. και 2 παιδιά, μέλη ΟΤΑ με προβλήματα υγείας και προσελήφθησαν 17 αναπληρωτές δάσκαλοι.

- Στην Καρδίτσα δεν ικανοποιήσαμε αποσπάσεις συναδέλφων με 17 χρόνια υπηρ. και παιδιά και προσελήφθησαν 6 δάσκαλοι και 20 νηπιαγωγοί ως αναπληρωτές.

- Στη Θεσσαλονίκη δεν ικανοποιήσαμε αιτήσεις αποσπάσεων με πολλά χρόνια υπηρ. και παιδιά και προσελήφθησαν 30 αναπληρωτές δάσκαλοι. Το ίδιο συνέβη και σε άλλες περιοχές.

Τα παραπάνω αποδεικνύουν την έλλειψη προγραμματισμού και υπευθυνότητας στην αντιμετώπιση των εκπαιδευτικών θεμάτων. Ο ερασιτεχνισμός στο μεγαλείο του.

Δεύτερο παράδειγμα: που μπορεί να σας φανεί απίστευτο, αλλά είναι αληθινό. Η υπουργός παιδείας, για να δείτε και το εκσυγχρονιστικό της πρόσωπο, δεν υπέγραψε τις αποσπάσεις Γ' φάσης όπως αυτές προτάθηκαν από το ΚΥΣΠΕ και προχώρησε σε αναπομπή της απόφασης, καταρακώνοντας και αμφισβητώντας το κύρος και την αξιοπιστία του Συμβουλίου, μόνο και μόνο για να προταθούν από την πλειοψηφία του Συμβουλίου κάποιοι που "ξεχάστηκαν" στην προηγούμενη απόφαση του ΚΥΣΠΕ με προκλητικό, ρουσφετολογικό και απαράδεκτο τρόπο.

Ενέργεια που δεν τιμά ούτε την υπουργό παιδείας, ούτε την πλειοψηφία του Συμβουλίου, που για λόγους ευνόητους έπρεπε να αντιδράσει στις άνωθεν εντολές.

Εσείς συνάδελφοι συμφωνείτε μ' αυτήν την ενέργεια;

Τρίτο παράδειγμα: η υπουργός παιδείας διέγραψε από τις καταστάσεις αποσπάσεων συναδέλφους με σοβαρότατα προβλήματα για άγνωστους σε μας λόγους.

Ενέργεια που συμπλήρωσε τον υποβιβασμό του κύρους, του ρόλου και της αξιοπιστίας του Συμβουλίου.

Αλήθεια συναδέλφοι, υπάρχει προηγούμενο;
Είναι δυνατόν να εμπιστευόμαστε μια τέτοια πολιτική ηγεσία;
Σας εκφράζει;

Τέταρτο παράδειγμα: Το συμβούλιο δυστυχώς πάλι με άνωθεν εντολή δεν εισηγήθηκε την απόσπαση συναδέλφων με σοβαρότατα προβλήματα υγείας – 67% αναπηρία και άνω- αμφισβητώντας αυθαίρετα το δικαίωμα απόσπασης νεοδιόριστων.

Και ρωτώ καλόπιστα τι επιτυγχάνεις εάν δεν ικανοποιήσεις απόσπαση εκπαιδευτικού με 80% αναπηρία.

Πέμπτο παράδειγμα: κατά τη συνεδρίαση του ΚΥΣΠΕ 7/7/10 η διοίκηση δεν εμφάνιζε σκοπίμως τα πραγματικά λειτουργικά κενά μ' αποτέλεσμα να αποχωρίσουμε από το συμβούλιο καταθέτοντας πρόταση, οι αποσπάσεις να πραγματοποιούνται με βάση τα πραγματικά κενά. Απαράδεκτες ενέργειες της διοίκησης που επίσης υποβαθμίζανε το κύρος του Συμβουλίου.

Και ερχόμαστε στο σήμερα.

Από τα μέσα ενημέρωσης πληροφορήθηκα πως οι αποσπάσεις θα πραγματοποιηθούν στο τέλος Αυγούστου.

Καλόπιστα, ερωτώ γιατί;

Γιατί θα πρέπει χιλιάδες εκπαιδευτικοί να βρίσκονται σε μακρά ομηρία μη μπορώντας να προγραμματίσουν εγκαίρως την εκπαιδευτική, προσωπική και οικογενειακή τους ζωή;

Αλήθεια, ποιοι “φωστήρες” παρατρεχάμενοι εισηγούνται τέτοιες προτάσεις εις βάρος των εκπαιδευτικών; Εκτός κι αν προγραμματίζουν, και μάλλον έτσι είναι, να γίνουν ελάχιστες αποσπάσεις γι' αυτό άλλωστε, όπως τα είπα κι άλλη φορά, επέμεναν στη μοριοδότηση των αποσπάσεων από ΠΥΣΠΕ σε ΠΥΣΠΕ για να αποτελεί άλλοθι σε τυχόν πιέσεις.

Ενώ αντίθετα στις αποσπάσεις σε φορείς, περιφέρειες, Δ/νσεις, υπουργείο αυτές θα είναι χωρίς μοριοδότηση και μάλιστα παρά τις προτάσεις μας δε θα πραγματοποιηθούν από το ΚΥΣΠΕ για να έχουν τον απόλυτο έλεγχο.

Κλείνοντας θέλω να τονίσω την αναγκαιότητα αλλαγής του νομοθετικού πλαισίου που διέπει τις μεταθέσεις και αποσπάσεις με βάση τις προτάσεις που καταθέσαμε στην αρμόδια επιτροπή.

Και μπορώ εδώ, ενώπιόν σας, άλλωστε είναι δημοσιευμένες οι προτάσεις μου, να σας πω πως συνέβαλα με την εμπειρία μου και με βάση τις δικές σας απόψεις στη διαμόρφωση προτάσεων προς όφελος της εκπαίδευσης και των εκπαιδευτικών.

Εδώ, επιτρέψτε μου να πω πως για τη διαμόρφωση αυτών των προτάσεων έγινε ουσιαστικός διάλογος με όλα τα στελέχη μας σε όλη την Ελλάδα, αλλά και στην ολομέλεια των αιρετών πέρα από την ουσιαστική συνεργασία που εί-

χαμε με το Δ.Σ. της ΔΟΕ. Μια συνεργασία που πρέπει να συνεχιστεί. Μια διαδικασία ενημέρωσης των συναδέλφων της βάσης μέσω του περιφερειακών συσκέψεων, που επίσης πρέπει να συνεχιστούν.

Συναδέλφισσες – συνάδελφοι

Με βάση τα παραπάνω κατανοείτε πως η χρονιά 2010 – 2011 θα μείνει στην ιστορία της εκπαίδευσης με μελανά χρώματα αφού συνέβησαν απίστευτα πολλά, υποβαθμίστηκε το κύρος και η αξιοπιστία του ΚΥΣΠΕ, ισοπεδώθηκαν ανθρώπινες αξίες, επικράτησε ο κομματισμός και η αναξιοκρατία, υποβαθμίστηκε η εκπαίδευση. Σ' άλλη εποχή είναι σίγουρο πως θα προκαλούσαν σεισμικές αντιδράσεις.

Με όραμα, αποφασιστικότητα, συνέπεια και αίσθημα ευθύνης θα συνεχίσω να προσφέρω τις υπηρεσίες μου στον κλάδο, με την ελπίδα πως δε θα διαψεύσω τις προσδοκίες της παράταξης μου της ΔΑΚΕ / ΠΕ, που με την ψήφο των μελών της υπηρετώ αυτό το θεσμό, αλλά κυρίως να μη διαψεύσω τις προσδοκίες όλων των συναδέλφων μου ανεξάρτητα του που ανήκουν.

Θα είμαι πάντα στη διάθεσή σας, πάντα κοντά στον κάθε συνάδελφο για κάθε δίκαιο και νόμιμο αίτημά του και ταυτόχρονα θα συνεχίσω να παλεύω μαζί σας ώστε το Σ.Κ. να αλλάξει, να βρει τη χαμένη του ταυτότητα, να αποκτήσει κύρος, ζωντάνια, δύναμη, αποτελεσματικότητα, να κεφαλαιοποιήσει τη συσσωρευμένη αγανάκτηση των συναδέλφων σε δύναμη αποτελεσματικής παρέμβασης.

Κλείνοντας, εύχομαι ειλικρινά η 80^η Γ.Σ. μέσα από τις διαδικασίες ενός γόνιμου και δημιουργικού διαλόγου να έχει τη μέγιστη δυνατή επιτυχία στις εργασίες της, έτσι ώστε στο τέλος των εργασιών να πέμψει ένα μήνυμα ενότητας, αισιοδοξίας, τόλμης, αποφασιστικότητας, αγωνιστικότητας προς όλες τις κατευθύνσεις για να έχει την ελπίδα υπεράσπισης της παιδείας ως ύψιστου αγαθού, να στηρίξει και να ενισχύσει τη δημόσια εκπαίδευση, να ανατρέψει όλες τις αντιεκπαιδευτικές πολιτικές του μνημονίου και της Κυβέρνησης, να διεκδικήσει την έμπρακτη αναγνώριση του ρόλου και της αποστολής μας ως λειτουργών της εκπαίδευσης και να αποτρέψει ταυτόχρονα τη νέα καταϊγίδα αντιλαϊκών μέτρων του β' μνημονίου που θα οδηγήσει την κοινωνία αλλά και ολόκληρη τη χώρα σε νέα αδιέξοδα.

Όλοι μαζί μπορούμε. Το οφείλουμε στα παιδιά μας. Το όραμά μας για μια καλύτερη παιδεία, για μια καλύτερη Ελλάδα πρέπει να γίνει έργο μας.

Ευχαριστώ τα μέλη του Δ.Σ. της ΔΟΕ, όλους εσάς τους αντιπροσώπους και μέσω υμών όλους τους συναδέλφους μας για τη συνεργασία.

Πάντα στη διάθεσή σας.

Ευχαριστώ.

I. ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΕΛΕΓΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ 2010 - 2011**ΠΡΑΚΤΙΚΟ 5^ο (20 - 21 Ιανουαρίου 2011)****Θέμα: «Έλεγχος οικονομικής διαχείρισης της Δ.Ο.Ε.»**

Η Παρόντες: όλα τα μέλη της Ε.Ε. της Δ.Ο.Ε.

Στην Αθήνα και στα γραφεία της Δ.Ο.Ε., η Ελεγκτική Επιτροπή της Δ.Ο.Ε., την Πέμπτη 20 και την Παρασκευή 21 Ιανουαρίου 2011, συνεδρίασε, ύστερα από πρόσκληση του Προέδρου Νίκου Αμανάκη, με θέμα:

«Έλεγχος οικονομικής διαχείρισης της Δ.Ο.Ε., για το χρονικό διάστημα από 2/6/10 έως 31/12/10».

Η Ελεγκτική Επιτροπή, αφού μελέτησε την Έκθεση του Λογιστή κ. Κων/νου Χουλιάρα, ζήτησε διευκρινίσεις, τόσο από τη Διοίκηση της ΔΟΕ, όσο και από τους υπαλλήλους του Λογιστηρίου.

Οι διευκρινίσεις δόθηκαν με κάθε λεπτομέρεια.

Μετά τον έλεγχο διαπιστώθηκαν τα εξής:

1. Οι δαπάνες πραγματοποιήθηκαν με βάση τις αποφάσεις της 79^{ης} Γ.Σ. και του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε., όπως προβλέπεται από το καταστατικό της Ομοσπονδίας.
2. Τηρούνται με σχολαστικότητα όλα τα παραστατικά στοιχεία που προβλέπονται και είναι θεωρημένα από τα αρμόδια όργανα.
3. Γίνονται οι αναγκαίες περικοπές (μη πραγματοποίηση συνεδρίου ΔΟΕ-ΠΟΕΔ, αλλαγή στον τρόπο έκδοσης του Δ.Β., κλπ) προκειμένου να εξοικονομηθεί το ποσό των 250.000€ για την ίδρυση Κεντρικού Απεργιακού Ταμείου.
4. Δε διαπιστώθηκε καμία σπατάλη.
5. Επισημαίνει την ηθική στάση αλλά και την ευσυνείδητη και ορθή διαχείριση και εργασία των υπαλλήλων του Λογιστηρίου και της Γραμματείας.

Τα δεδομένα της Ταμειακής Κατάστασης, έχουν ως εξής:

Υπόλοιπο Ι.06.10		658.486,43 ευρώ	
Συν: Εισπράξεις (2/6 -31/12/2010)			
Συνδρομές Συλλόγων-Μελών	1.305.049,01 ευρώ		
Έσοδα Κεφαλαίων	5.751,60 ευρώ		
Επιχορηγήσεις-Εισφορές	5.786,08 ευρώ		
Αχρεωστήτως εισπραχθέντα	2.327,80 ευρώ	1.318.914,49 ευρώ	
Σύνολο			1.977.400,92 ευρώ
Μείον: Πληρωμές (2/6-31/12/2010)			
Διάφορα Έξοδα	1.163.374,20 ευρώ		
Παροχές Τρίτων	95.248,28 ευρώ		
Έξοδα Δ.Σ., Ελεγκτικής Επιτροπής & Αιρετών	87.245,51 ευρώ		
Αμοιβές Προσωπικού	50.712,52 ευρώ		
Αμοιβές στους Συνεργάτες & Τρίτους	7.939,33 ευρώ		
Δαπάνες Εκδόσεων	115.687,06 ευρώ		
Αγορά Παγίων & Τεχν. Εξοπλ.	82.128,40 ευρώ		
Αχρεωστήτως καταβληθέντα	16.057,80 ευρώ		
Ασφαλιστικοί Οργανισμοί (Ι.Κ.Α.)	29.245,82 ευρώ		
Υποχρεώσεις από Φόρους -Τέλη	8.447,72 ευρώ		
Διάφοροι Φόροι - Τέλη	3.736,96 ευρώ	1.659.823,60 ευρώ	
Υπόλοιπο			317.577,32 ευρώ
Το υπόλοιπο αυτό αναλύεται ως εξής:			
Alpha Bank - Λογ/σμός Ταμειοτηρίου Νο 120-002101-040191		63.469,19 ευρώ	
A.T.E. - Λογ/σμός Ταμειοτηρίου Νο 017-01-005548-96		27.196,55 ευρώ	
A.T.E. - Λογ/σμός Προθεσμίας		176.963,78 ευρώ	
A.T.E. - Λογ/σμός ΔΗΜΗΤΡΑ Νο 017-01-012020-03		12.202,09 ευρώ	
Ταμείο - εκκρεμότητες		37.745,71 ευρώ	
ΣΥΝΟΛΟ		317.577,32 ευρώ	

Για όλα τα παραπάνω ακολούθησε συζήτηση μεταξύ των μελών της Ελεγκτικής Επιτροπής. Μετά την εισήγηση του Προέδρου, το λόγο πήραν τα μέλη της Ε.Ε. που συμφώνησαν στα προαναφερθέντα.

Το μέλος της Ε.Ε. Σεκερτζής Θωμάς διαφοροποιήθηκε, καταψήφισε την Οικονομική διαχείριση και καταθέτει την παρακάτω δήλωση την οποία επισυνάπτουμε στα πρακτικά και με την επιφύλαξη να καταθέσει συμπληρωματικά.

Το παραπάνω πρακτικό, αφού γράφτηκε, υπογράφεται:

Ο Πρόεδρος
Αμανάκης Νίκος

Ο Αντιπρόεδρος
Βογιατζής Κώστας
Τα μέλη
Ντούμος Δημήτρης
Σεκερτζής Θωμάς

Ο Γεν. Γραμματέας
Καρδαράκος Νίκος

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 6^ο (9-10 Ιουνίου 2011)

Στην Αθήνα και στα γραφεία της Δ.Ο.Ε., συνεδρίασε η Ελεγκτική Επιτροπή της Ομοσπονδίας, την Πέμπτη 9 και την Παρασκευή 10 Ιουνίου 2011, ύστερα από πρόσκληση του Προέδρου, με θέμα:

«**Έλεγχος της οικονομικής διαχείρισης της Δ.Ο.Ε., για το χρονικό διάστημα από 1/1 έως 1/6/2011**».

Η Ελεγκτική Επιτροπή, αφού βρέθηκε σε απαρτία με παρόντα όλα τα μέλη, μελέτησε την Έκθεση του Λογιστή - Ελεγκτή, ζήτησε διευκρινίσεις, τόσο από τη Διοίκηση της ΔΟΕ, όσο και από τους υπαλλήλους του Λογιστηρίου.

Οι διευκρινίσεις δόθηκαν με κάθε λεπτομέρεια.

Η Ελεγκτική Επιτροπή διαπίστωσε λοιπόν τα ακόλουθα:

Τα Λογιστικά Βιβλία, τα Βιβλιάρια Καταθέσεων, τα Γραμμάτια Είσπραξης και τα Εντάλματα Πληρωμών, έχουν καλώς και εί-
ναι θεωρημένα από τα αρμόδια όργανα της Δ.Ο.Ε..

Τα δεδομένα της Ταμειακής Κατάστασης, έχουν ως εξής:

Υπόλοιπο 31.12.10		317.577,32 ευρώ	
Συν: Εισπράξεις (1/1 -1/6/2011)			
Συνδρομές Συλλόγων-Μελών	539.788,79 ευρώ		
Έσοδα Κεφαλαίων	3.072,92 ευρώ		
Επιχορηγήσεις-Εισφορές	3.807,10 ευρώ		
Αχρεωστήτως Εισπραχθέντα	4.446,00 ευρώ	<u>551.114,81</u> ευρώ	
Σύνολο			868.692,13 ευρώ
Μείον: Πληρωμές (1/1-1/6/2011)			
Διάφορα Έξοδα	331.215,19 ευρώ		
Παροχές Τρίτων	71.800,16 ευρώ		
Έξοδα Δ.Σ., Ελεγκτικής Επιτροπής & Αιρετών	83.094,62 ευρώ		
Αμοιβές Προσωπικού	47.868,44 ευρώ		
Αμοιβές στους Συνεργάτες & Τρίτους	6.033,74 ευρώ		
Δαπάνες Εκδόσεων	37.437,97 ευρώ		
Αγορά Παγίων & Τεχν. Εξοπλ.	7.540,35 ευρώ		
Ασφαλιστικοί Οργανισμοί (Ι.Κ.Α.)	25.644,96 ευρώ		
Υποχρεώσεις από Φόρους -Τέλη	11.032,92 ευρώ		
Διάφοροι Φόροι - Τέλη	2.255,76 ευρώ	<u>623.924,11</u> ευρώ	
Υπόλοιπο			244.768,02 ευρώ
Το υπόλοιπο αυτό αναλύεται ως εξής:			
Alpha Bank - Λογ/σμός Ταμειυτηρίου Νο 120-002101-040191		10.114,35 ευρώ	
A.T.E. - Λογ/σμός Ταμειυτηρίου Νο 017-01-005548-96		83.061,51 ευρώ	
A.T.E. - Λογ/σμός Προθεσμίας		130.036,70 ευρώ	
A.T.E. -Λογ/σμός ΔΗΜΗΤΡΑ Νο 017-01-012020-03		5.290,17 ευρώ	
Ταμείο και εκκρεμότητες		16.265,29 ευρώ	
Σύνολο		244.768,02 ευρώ	

Ακολούθησε συζήτηση μεταξύ των μελών της Ελεγκτικής Επιτροπής. Μετά την εισήγηση του Προέδρου, το λόγο πήραν τα μέλη της Ελεγκτικής Επιτροπής.

Μετά από διεξοδική συζήτηση κατέληξε ότι όλες οι εισπράξεις και οι δαπάνες που καταγράφονται είναι σύμφωνες με τον προϋπολογισμό που ψηφίστηκε στην 79^η Γ.Σ. του κλάδου και τις αποφάσεις του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

Όλα τα μέλη της Ε.Ε. επεσήμαναν την ηθική στάση, αλλά και την ευσυνείδητη και ορθή διαχείριση και εργασία των υπαλλήλων του Λογιστηρίου και της Γραμματείας.

Το μέλος της Ε.Ε., Σεκερτζής Θωμάς από τις «ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ – ΚΙΝΗΣΕΙΣ – ΣΠΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ», διαφοροποιήθηκε και καταψήφισε την οικονομική διαχείριση της Δ.Ο.Ε. και κατέθεσε την επισυναπτόμενη δήλωση στα πρακτικά με την επιφύλαξη να καταθέσει συμπληρωματική.

Το παραπάνω πρακτικό, αφού γράφτηκε, υπογράφεται από τα μέλη της Ε.Ε. :

Ο Πρόεδρος
Αμανάκης Νίκος

Ο Αντιπρόεδρος
Βογιατζής Κώστας

Ο Γεν. Γραμματέας
Καρδαράκος Νίκος

Τα μέλη
Ντούμος Δημήτρης
Σεκερτζής Θωμάς

ΕΣΟΔΑ

ΚΕΦ	ΑΡΘ	ΤΙΤΛΟΙ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΑΡΘΡΩΝ			ΠΡΟΥΠΟΛΟΓΙΣΘΕΝΤΑ ΠΟΣΑ		ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΕΝΤΑ ΠΟΣΑ	
					Ποσά Μερικά	Ποσά Ολικά	Ποσά Μερικά	Ποσά Ολικά
1		<u>ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟ ΑΠΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗ ΧΡΗΣΗ</u>				658.480		658.486,43
		Σύνολο αποθεματικών 1-6-10		658.486,43				
		Αυτά αναλύονται σε:						
		1) Διαθέσιμα σε μετρητά και καταθέσεις για την εξυπηρέτηση του τακτικού προϋπολογισμού της Δ.Ο.Ε.	487.722,19					
		2) Αποθεματικό για την αγορά ακινήτου	170.764,24					
2		<u>ΣΥΝΑΡΟΜΕΣ ΣΥΛΛΟΓΩΝ- ΜΕΛΩΝ</u>				3.310.000		1.844.837,80
	α'	Χρήσης 2010-2011			2.210.000		779.827,79	
	β'	Παλαιών Χρήσεων			1.094.000		1.065.010,01	
	γ'	Μεμονωμένες Συνδρομές			6.000		-	
3		<u>ΕΣΟΔΑ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ</u>				22.000		8.824,52
	α'	Τόκοι Τακτ. Αποθεματικού			8.000		3.186,77	
	β'	Τόκοι Αποθεματικού Αγοράς Ακινήτου			14.000		5.637,75	
4		<u>ΑΧΡΕΩΣΤΗΤΩΣ ΕΙΣΠΡΑΧΘΕΝΤΑ</u>				80.000		6.773,80
	α'	Εγγυοδοσίες Προμηθευτών			5.000		-	
	β'	Καταθέσεις για ενίσχυση αναξιοπαθόντων			30.000		-	
	γ'	Εισπραχθέντα αχρεωστήτως από Συλλόγους			5.000		-	
	δ'	Επιστροφή δανείων Τακτικών Υπαλλήλων			10.000		-	
	ε'	Επιστροφή λοιπών δανείων			20.000		6.004,00	
	στ'	Λοιπά αχρεωστήτως εισπραχθέντα			10.000		769,80	
5		<u>ΕΠΙΧΟΡΗΓΗΣΕΙΣ – ΛΩΡΕΕΣ – ΕΙΣΦΟΡΕΣ</u>				78.000		9.593,18
	α'	Επιχορηγήσεις Εκπαιδευτικών Συνεδρίων			30.000		-	
	β'	Λοιπές επιχορηγήσεις			15.000		2.000,00	
	γ'	Δωρεές			9.000		-	
	δ'	Εισφορές-Εκτακτες συνδρομές			12.000		-	
	ε'	Εκτακτη συνδρομή για αγορά ακινήτου			12.000		7.593,18	
		Λογ/σμοί τάξεως πιστωτικοί						136,29
		ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΟΔΩΝ						2.528.652,02

ΕΞΟΔΑ

ΚΕΦ	ΑΡΘ	ΤΙΤΛΟΙ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΑΡΘΡΩΝ	ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΘΕΝΤΑ ΠΟΣΑ		ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΕΝΤΑ ΠΟΣΑ	
			Ποσά Μερικά	Ποσά Ολικά	Ποσά Μερικά	Ποσά Ολικά
1		<u>ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΞΟΔΑ</u>		1.929.000		1.494.589,39
	α'	Έξοδα Γενικών Συνελεύσεων	100.000		95.788,74	
	β'	Οδοιπορικά αντιπροσώπων	510.000		440.538,70	
	γ'	Συμμετοχή σε υπερκείμενες Οργανώσεις	300.000		125.517,00	
	δ'	Εκπαιδευτικά και λοιπά Συνέδρια	110.000		102.019,65	
	ε'	Έξοδα Παιδαγωγικών Ερευνών	110.000		109.996,80	
	στ'	Κινητοποιήσεις για διεκδίκηση αιτημάτων	440.000		519.329,40	
	ζ'	Δικαστικά έξοδα	15.000		7.449,28	
	η'	Δημόσιες σχέσεις -Εκδηλώσεις	14.500		16.681,71	
	θ'	Δημοσιεύσεις & λοιπά έξοδα τύπου	12.000		12.916,86	
	ι'	Δαπάνες Οικον. Ελέγχου	1.650		1.751,03	
	ια'	Επαφές & σχέσεις με Οργ. Εξωτερικού	12.000		13.592,52	
	ιβ'	Κοινωνικές παροχές	8.000		7.976,48	
	ιγ'	Κοινόχρηστες δαπάνες	11.500		8.393,18	
	ιδ'	Γραφική ύλη-Έντυπα-Φωτ/κά	9.600		9.669,61	
	ιε'	Έρανοι - Φιλοδωρήματα - - Φιλοξενία	1.800		1.797,70	
	ιστ'	Διάφορα μικροέξοδα	1.450		1.448,00	
	ιζ'	Αγορά αναλωσίμων	4.500		5.101,40	
	ιη'	Απρόβλεπτα έξοδα	4.000		3.054,25	
	ιθ'	Έξοδα καθαριότητας	3.000		1.570,64	
	κ'	Επιτροπές Μελέτης Ειδικών Θεμάτων	10.000		9.996,44	
	κα'	Απεργιακό ταμείο	250.000		-	
2		<u>ΠΑΡΟΧΕΣ ΤΡΙΤΩΝ</u>		212.700		167.048,44
	α'	Τηλεφωνικά -Τηλεγραφικά	58.000		61.507,29	
	β'	Ταχυδρομικά	9.000		9.785,91	
	γ'	Φωτισμός	8.700		6.316,00	
	δ'	Υδρευση	1.500		506,00	
	ε'	Συντήρηση και μεταρρύθμιση ακινήτων	70.000		47.278,07	
	στ'	Συντήρηση επίπλων και λοιπού εξοπλισμού	29.000		27.965,79	
	ζ'	Συντήρηση και βιβλιοδεσία βιβλίων και συγγραμμάτων	1.500		334,56	
	η'	Έξοδα Βιβλιοθήκης	1.500		147,30	
	θ'	Ασφάλιστρα	15.000		7.874,33	
	ι'	Δαπάνες βελτίωσης κοινοχρήστων χώρων	14.000		1.086,55	
	ια'	Λοιπές παροχές τρίτων	4.500		4.246,64	

ΚΕΦ	ΑΡΘ	ΤΙΤΛΟΙ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΑΡΘΡΩΝ	ΠΡΟΥΠΟΛΟΓΙΣΘΕΝΤΑ ΠΟΣΑ		ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΕΝΤΑ ΠΟΣΑ	
			Ποσά Μερικά	Ποσά Ολικά	Ποσά Μερικά	Ποσά Ολικά
3		<u>ΑΜΟΙΒΕΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ</u>		189.000		170.054,05
	α'	Αμοιβές Τακτικών Υπαλλήλων	144.000		135.460,38	
	β'	Εργοδοτικές εισφορές	45.000		34.593,67	
4		<u>ΑΜΟΙΒΕΣ ΕΙΔΙΚΩΝ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ & ΤΡΙΤΩΝ</u>		20.000		15.173,08
	α'	Αμοιβές Ειδ. Συνεργατών	14.000		12.093,83	
	β'	Αμοιβές Τρίτων	6.000		3.079,25	
5		<u>ΕΞΟΔΑ Δ.Σ.- ΕΛΕΓΚ. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ -ΑΙΡΕΤΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΩΝ</u>		200.500		170.340,13
	α'	Έξοδα κίνησης Δ.Σ.	95.000		91.100,00	
	β'	Έξοδα στέγασης Δ.Σ.	35.000		30.000,00	
	γ'	Έξοδα κίνησης Αιρετών Συμβούλων	14.000		12.000,00	
	δ'	Έξοδα στέγασης Αιρετών Συμβούλων	12.000		6.000,00	
	ε'	Περιοδικές Δ.Σ.	8.000		7.924,62	
	στ'	Έξοδα οικοσκευών	8.000		1.230,00	
	ζ'	Λοιπά έξοδα Δ.Σ. & Αιρετών	13.500		13.494,51	
	η'	Έξοδα Ελεγκτικής Επιτροπής	15.000		8.591,00	
6		<u>ΔΑΠΑΝΕΣ ΕΚΔΟΣΕΩΝ</u>		280.000		153.125,03
	α'	Διδασκαλικό Βήμα	140.000		95.745,66	
	β'	Επιστημονικό Βήμα	100.000		28.832,49	
	γ'	Λοιπές Εκδόσεις	40.000		28.546,88	
7		<u>ΠΑΓΙΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ & ΤΕΧΝΟΛ. ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ</u>		241.500		89.668,75
	α'	Αγορά επίπλων & λοιπού εξοπλισμού	60.000		39.379,34	
	β'	Αγορά βιβλίων και συγγραμμάτων	1.500		-	
	γ'	Αγορά ακινήτου	180.000		50.289,41	
8		<u>ΑΧΡΕΩΣΤΗΤΩΣ ΚΑΤΑΒΛΗΘΕΝΤΑ</u>		80.000		16.057,80
	α'	Επιστροφή εγγυήσεων προμηθευτών	5.000		-	
	β'	Ενίσχυση αναξιοπαθούντων	30.000		-	
	γ'	Επιστροφή πιστωτικών υπολοίπων Συλλόγων	5.000		-	
	δ'	Χορήγηση μικροδανείων σε υπαλλήλους ΔΟΕ	10.000		-	
	ε'	Λοιπά δάνεια	20.000		15.288,00	
	στ'	Λοιπά αχρεωστήτως καταβληθέντα	10.000		769,80	

ΚΕΦ	ΑΡΘ	ΤΙΤΛΟΙ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΑΡΘΡΩΝ	ΠΡΟΥΠΟΛΟΓΙΣΘΕΝΤΑ ΠΟΣΑ		ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΕΝΤΑ ΠΟΣΑ	
			Ποσά Μερικά	Ποσά Ολικά	Ποσά Μερικά	Ποσά Ολικά
9		<u>ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΦΟΡΟΙ-ΤΕΛΗ</u>		6.000		7.827,33
10		<u>ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟ ΣΕ ΝΕΑ ΧΡΗΣΗ</u> Αποθεματικό Τακτικού Προϋπολογισμού Αποθεματικό για την αγορά ακινήτου Λογ/σμοί τάξεως χρεωστικοί		989.780	89.398,84 155.369,18	244.768,02 -
		ΣΥΝΟΛΟ ΕΞΟΔΩΝ				2.528.652,02

<u>ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΟΙΚΟΝ. ΧΡΗΣΗΣ 2010-2011</u> 2.6.2010 - 1.6.2011		
α)	Υπόλοιπο 1.6.2010	658.486,43
	Αποθεμ. Τακτικού Προϋπολογισμού	487.722,19
	Αποθεματικό για αγορά ακινήτου	170.764,24
β)	Έσοδα από 2.6.2010 μέχρι 1.6.2011	1.870.029,30
	Λογ/σμοί τάξεως πιστωτικοί	136,29
	ΣΥΝΟΛΟ	2.528.652,02
α)	Έξοδα από 1.6.2010 μέχρι 1.6.2011	2.283.884,00
β)	Υπόλοιπο 1.6.2010	244.768,02
	Αποθεμ. Τακτικού Προϋπολογισμού	89.398,84
	Αποθεματικό για αγορά ακινήτου	155.369,18
	ΣΥΝΟΛΟ	2.528.652,02

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΣΟΔΩΝ - ΕΞΟΔΩΝ ΠΕΡΙΟΔΟΥ 2011 - 2012

(Διαχείριση 2/6/2011 - 2/6/2012)

ΕΣΟΔΑ

ΚΕΦΑΛ.	ΑΡΘΡΟ	ΤΙΤΛΟΙ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΑΡΘΡΩΝ		
1		ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟ ΑΠΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗ ΧΡΗΣΗ		
2		ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΣΥΛΛΟΓΩΝ - ΜΕΛΩΝ		2.942.000
	α´	Χρήσης 2011-2012 (Μέλη 58.000 X 27 ευρώ)	1.566.000	
	β´	Παλαιών Χρήσεων	1.370.000	
	γ´	Μεμονωμένες συνδρομές	6.000	
3		ΕΣΟΔΑ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ		22.000
	α´	Τόκοι Τακτικού Αποθεματικού	8.000	
	β´	Τόκοι Αποθεματικού Αγοράς Ακινήτου	14.000	
4		ΑΧΡΕΩΣΤΗΤΩΣ ΕΙΣΠΡΑΧΘΕΝΤΑ		80.000
	α´	Εγγυοδοσίες προμηθευτών	5.000	
	β´	Καταθέσεις για ενίσχυση αναξιοπαθούντων εκπαιδευτικών	30.000	
	γ´	Εισπραθέντα αχρεωστήτως από Συλλόγους		
	δ´	Επιστροφή δανείων τακτικών υπαλλήλων	10.000	
	ε´	Επιστροφή λοιπών δανείων	20.000	
	στ´	Λοιπά αχρεωστήτως εισπραθέντα	10.000	
5		ΕΠΙΧΟΡΗΓΗΣΕΙΣ - ΔΩΡΕΕΣ - ΕΙΣΦΟΡΕΣ		78.000
	α´	Επιχορηγήσεις Εκπαιδευτικών Συνεδρίων	30.000	
	β´	Λοιπές επιχορηγήσεις	15.000	
	γ´	Δωρεές	9.000	
	δ´	Εισφορές - Έκτακτες συνδρομές	12.000	
	ε´	Έκτακτη συνδρομή για αγορά ακινήτου	12.000	
		ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΟΔΩΝ		3.366.760

ΕΞΟΔΑ

ΚΕΦΑΛ.	ΑΡΘΡΟ	ΤΙΤΛΟΙ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΑΡΘΡΩΝ		
I		ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΞΟΔΑ		1.864.950
	α´	Έξοδα Γενικών Συνελεύσεων	120.000	
	β´	Έξοδα αντιπροσώπων Συλλόγων	550.000	
	γ´	Συμμετοχή σε υπερκείμενες Οργανώσεις	320.000	
	δ´	Εκπαιδευτικά και λοιπά Συνέδρια	110.000	
	ε´	Έξοδα Παιδαγωγικών Ερευνών	110.000	
	στ´	Κινητοποιήσεις για διεκδίκηση αιτημάτων	550.000	
	ζ´	Δικαστικά έξοδα	15.000	
	η´	Δημόσιες σχέσεις - Εκδηλώσεις	11.600	
	θ´	Δημοσιεύσεις & λοιπά έξοδα τύπου	10.000	
	ι´	Δαπάνες Οικονομικού Ελέγχου	2.500	
	ια´	Επαφές και σχέσεις με Οργανώσεις Εξωτερ.	12.000	
	ιβ´	Κοινωνικές Παροχές	6.000	
	ιγ´	Κοινόχρηστες δαπάνες	11.500	
	ιδ´	Γραφική ύλη - Εντυπα - Φωτοαντιγραφικά	9.600	
	ιε´	Έρανοι - Φιλοδωρήματα - Φιλοξενία	1.800	
	ιστ´	Διάφορα μικροέξοδα	1.450	
	ιζ´	Αγορά αναλωσίμων	4.500	
	ιη´	Απρόβλεπτα έξοδα	4.000	
	ιθ´	Έξοδα καθαριότητας	3.000	
	κ´	Επιτροπές Μελέτης Ειδικών θεμάτων	12.000	

ΕΞΟΔΑ

ΚΕΦΑΛ.	ΑΡΘΡΟ	ΤΙΤΛΟΙ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΑΡΘΡΩΝ		
2		ΠΑΡΟΧΕΣ ΤΡΙΤΩΝ		185.500
	α´	Τηλεφωνικά – Τηλεγραφικά	60.000	
	β´	Ταχυδρομικά	12.000	
	γ´	Φωτισμός	9.000	
	δ´	Ύδρευση	1.500	
	ε´	Συντήρηση και μεταρρύθμιση ακινήτων	40.000	
	στ´	Συντήρηση επίπλων & λοιπού εξοπλισμού	29.000	
	ζ´	Συντήρηση & βιβλιοδεσία συγγραμμάτων & λοιπών εντύπων	1.500	
	η´	Έξοδα βιβλιοθήκης	1.500	
	θ´	Ασφάλιστρα	12.000	
	ι´	Δαπάνες βελτίωσης κοινοχρήστων χώρων	14.000	
	ια´	Λοιπές παροχές τρίτων	5.000	
3		ΑΜΟΙΒΕΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ		194.000
	α´	Αμοιβές Τακτικών Υπαλλήλων	148.000	
	β´	Εργοδοτικές Εισφορές	46.000	
4		ΑΜΟΙΒΕΣ ΕΙΔΙΚΩΝ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ & ΤΡΙΤΩΝ		20.000
	α´	Αμοιβές Ειδικών Συνεργατών	14.000	
	β´	Αμοιβές Τρίτων	6.000	
5		ΕΞΟΔΑ Δ.Σ. – ΕΛΕΓΚΤ. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ – ΑΙΡΕΤΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΩΝ		207.500
	α´	Έξοδα κίνησης μελών Δ.Σ.	95.000	
	β´	Έξοδα στέγασης Δ.Σ.	35.000	
	γ´	Έξοδα κίνησης Αιρετών Συμβούλων	14.000	
	δ´	Έξοδα στέγασης Αιρετών Συμβούλων	12.000	
	ε´	Περιοδείες Δ.Σ.	10.000	
	στ´	Μεταφορικά οικόσκευών	8.000	
	ζ´	Λοιπά έξοδα Δ.Σ. και Αιρετών Συμβούλων	18.500	
	η´	Έξοδα Ελεγκτικής Επιτροπής	15.000	
6		ΔΑΠΑΝΕΣ ΕΚΔΟΣΕΩΝ		232.000
	α´	Διδασκαλικό Βήμα	120.000	
	β´	Επιστημονικό Βήμα	80.000	
	γ´	Λοιπές εκδόσεις	32.000	
7		ΠΑΓΙΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΛ. ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ		191.000
	α´	Έπιπλα και λοιπός εξοπλισμός	35.000	
	β´	Αγορά βιβλίων και συγγραμμάτων	1.000	
	γ´	Αγορά ακινήτου	155.000	
8		ΑΧΡΕΩΣΤΗΤΩΣ ΚΑΤΑΒΛΗΘΕΝΤΑ		80.000
	α´	Επιστροφή εγγυήσεων προμηθευτών	5.000	
	β´	Ενίσχυση αναξιοπαθούντων εκπ/κών	30.000	
	γ´	Επιστροφή πιστωτικών υπολοίπων Συλλόγων	5.000	
	δ´	Χορήγηση μικροδανείων σε υπαλλήλους ΔΟΕ	10.000	
	ε´	Λοιπά δάνεια	20.000	
	στ´	Λοιπά αχρεωστήτως καταβληθέντα	10.000	
9		ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΦΟΡΟΙ - ΤΕΛΗ		6.000
10		ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟ ΣΕ ΝΕΑ ΧΡΗΣΗ		385.810
		ΣΥΝΟΛΟ ΕΞΟΔΩΝ		3.366.760

ΑΠΟΦΑΣΗ

ΓΙΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΙΣ ΑΠΕΡΓΙΑΚΕΣ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΔΕΔΥ 5 ΚΑΙ 19 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2011

Αρ. Πρωτ:222
Αθήνα 27/9/2011

Προς
Τους Συλλόγους Εκπαιδευτικών Π.Ε.
ΚΟΙΝ: Μ.Μ.Ε.

Το ΔΣ της ΔΟΕ σε συνεδρίαση του στις 26 Σεπτεμβρίου 2011, αφού έλαβε υπόψη:

• Τα μηνύματα που έστειλαν με τη συμμετοχή τους στην 24ωρη απεργιακή κινητοποίηση στις 22/9/2011, οι εκπαιδευτικοί της βάσης

• Την άσχημη κατάσταση στην εκπαίδευση, με τα χιλιάδες κενά, τις ελλείψεις βιβλίων, τις σχολικές επιτροπές χωρίς χρήματα για τις λειτουργικές τους δαπάνες

• Τις σχεδιασμένες απολύσεις 30.000 εργαζομένων στον ευρύτερο και το στενό Δημόσιο Τομέα, μέσα από τον αντεργατικό θεσμό της εργασιακής εφεδρείας. Για πρώτη φορά από το 1911 και την κατοχύρωση της μονιμότητας στο Δημόσιο, μόνιμοι Δημόσιοι Υπάλληλοι απειλούνται με απόλυση, παρά τις συνταγματικές δεσμεύσεις. Οι επιλογές αυτές αποκαλύπτουν τα σχέδια για πλήρη εκχώρηση των Δημοσίων Υπηρεσιών σε ιδιώτες, με δραματικές επιπτώσεις τόσο για τους πολίτες όσο και για τους εργαζόμενους στο Δημόσιο.

• Την νέα οριζόντια αφαίμαξη των εισοδημάτων, ακόμα και για όσους ζουν κάτω από το επίσημο όριο της φτώχειας, όπως είναι οι άνεργοι. Εκεί οδηγεί η καθιέρωση του αφορολογήτου ορίου στα 5.000 ευρώ, από τον Ιανουάριο του 2011.

• Την νέα δραματική μείωση των μισθών των Δημοσίων Υπαλλήλων κατά (20% - 40%), που θα οδηγήσει στη φτώχεια τους εργαζομένους. Υπενθυμίσουμε ότι οι Δημόσιοι Υπάλληλοι έχουν ήδη χάσει έως και 40% των αποδοχών τους.

• Την νέα μείωση κατά 20% για κύριες συντάξεις άνω των 1.200 ευρώ, καθώς και οριζόντια περικοπή των συντάξεων άνω των 1.000 ευρώ (κατά 40%), σε δικαιούχους ηλικίας κάτω των 55 ετών. Οι δραματικές αυτές μειώσεις, ειδικά στη δεύτερη περίπτωση, αγγίζουν χιλιάδες εργαζόμενες με ανήλικα παιδιά, τρίτεκνες και πολύτεκνες οικογένειες που καλούνται πλέον να ζήσουν με «συντάξεις- φιλοδώρημα».

• Την νέα δραματική μείωση του εφάπαξ (τουλάχιστον κατά 10% και αναδρομική ισχύ), γεγονός που αποτελεί «αρπαγή» των εισφορών που κατέβαλλαν οι εργαζόμενοι για 35 -και πλέον- συνεχή χρόνια υπηρεσίας.

Θεωρεί ότι η ανάγκη συστράτευσης των δυνάμεων της εργασίας είναι μεγαλύτερη από ποτέ. Η αναγκαιότητα συγκρότησης ενός πανεκπαιδευτικού - πανεργατικού μετώπου είναι μονόδρομος. Ο κόσμος της εργασίας οφείλει να δώσει την απάντησή του μέσα από τους καθημερινούς αγώνες του.

Το ΔΣ της ΔΟΕ με διεκδικητικό πλαίσιο αιτημάτων, το πλαίσιο που αποφάσισε η 80^η ΓΣ του κλάδου, απαιτεί:

• Άμεση κατάργηση του μνημονίου και του μεσοπρόθεσμου προγράμματος.

• Ενιαίο μισθολόγιο που θα αναβαθμίζει οικονομικά τον εκπαιδευτικό και θα αντιμετωπίζει ισότιμα εργαζομένους των ίδιων προσόντων. Καμιά μείωση μισθών. Να επιστραφούν ο Ι3^{ος} και ο

Ι4^{ος} μισθός καθώς και οι απώλειες από τις περικοπές του 2010.

- 1.400€ καθαρά στο νεοδιόριστο εκπαιδευτικό.
- Δαπάνες για την Παιδεία στο 5% του Α.Ε.Π.
- Κατάργηση όλων των αντιασφαλιστικών νόμων
- Κατάργηση του Ν.3848/2010
- Άμεση χρηματοδότηση των σχολικών επιτροπών από τον κρατικό προϋπολογισμό
- Ολοήμερο σχολείο σύμφωνα με τις θέσεις του κλάδου
- Προσλήψεις αναπληρωτών για κάλυψη όλων των κενών στα σχολεία
- Όχι στην κατάργηση των Διδασκαλείων και της Μετεκπαίδευσης
- Εισαγωγική επιμόρφωση πριν την έναρξη των μαθημάτων, πρόγραμμα επιμόρφωσης για όλους τους εκπαιδευτικούς
- Διορισμούς στην Ειδική Αγωγή, άμεσα - Ενιαίο Πλαίσιο υπηρεσιακών μεταβολών στην Ειδική Αγωγή ίδιο με αυτό που ισχύει και για τη γενική
- Δίχρονη προσχολική Αγωγή
- Δημιουργία πολυθέσιων Νηπιαγωγείων - Σύσταση θέσης Διευθύντριας
- Να μετακινούνται εντός ΠΥΣΠΕ κατά προτεραιότητα οι εκπαιδευτικοί ειδικοτήτων της Π.Ε. και μετά να διατίθενται και να τοποθετούνται από τη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση
- Ολοήμερο Σχολείο για όλα τα παιδιά ανεξάρτητα αν εργάζονται και οι δυο γονείς. Ανάκληση των εγκυκλίων του Υπ. Παιδείας.

Για το επόμενο χρονικό διάστημα, το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε., αποφάσισε:

• **Τη συμμετοχή του κλάδου στις 24ωρες απεργιακές κινητοποιήσεις που έχει προκηρύξει η ΑΔΕΔΥ**

✓ **στις 5 του Οκτώβρη 2011 για το Δημόσιο τομέα και τις ΔΕΚΟ**

✓ **και στη Γενική Απεργία σε Δημόσιο και Ιδιωτικό τομέα στις 19 του Οκτώβρη 2011.**

• Την έκδοση κοινής αφίσας ΔΟΕ – ΟΛΜΕ στα πλαίσια της συνέχισης που πανεκπαιδευτικού μετώπου και τη δημιουργία κοινών δράσεων των εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης

• Σε νέα συνεδρίασή του μετά το τέλος των διαδικασιών βάσης (29/9/2011) και αφού λάβει υπόψη τις προτάσεις των Συλλόγων της χώρας, να εισηγηθεί νέο σχεδιασμό κινητοποιήσεων σε συνεργασία με το εργατικό και δημοσιοϋπαλληλικό κίνημα

Συναδέλφισσες - συνάδελφοι,

Τα μεγάλα προβλήματα πρέπει να αποτελέσουν την αφετηρία μεγάλων αγώνων και όχι αιτίες αδυναμίας αντίδρασης. **Αν η απογοήτευση και η μη συμμετοχή γίνουν κυρίαρχες λογικές, είναι απόλυτα βέβαιο πως θα ακολουθήσουν και άλλα νέα, ακόμη χειρότερα μέτρα.**

ΟΛΕΣ ΚΑΙ ΟΛΟΙ ΣΤΙΣ 24ΩΡΕΣ ΑΠΕΡΓΙΑΚΕΣ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΣΤΙΣ 5 ΚΑΙ 19 ΤΟΥ ΟΚΤΩΒΡΗ 2011 ΓΙΑ ΝΑ ΑΝΑΤΡΕΨΟΥΜΕ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΩΝ ΜΝΗΜΟΝΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΕΡΙΚΟΠΩΝ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΜΕΤΑΤΡΕΨΕΙ ΣΕ ΚΟΛΑΣΗ ΤΗ ΖΩΗ ΜΑΣ.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΑΔΕΔΥ 2011

Ανεξάρτητες Αυτόνομες Αγωνιστικές Ριζοσπαστικές ΠΑΣΚ

1. Τσικρικάς Κώστας
2. Σίντος Στέφανος
3. Μουτσάκης Κώστας
4. Ζανετούλλης Δημήτρης
5. Βασιλάκου Ουρανία
6. Κέγκος Φίλιππος
7. Τσόγκας Χρήστος
8. Αρχοντής Δημήτρης
9. Εμφιετζής Σάββας
10. Πετράκης Νεκτάριος
11. Αμπελίδης Τάσος
12. Ελευθεριώτης Δημήτρης
13. Κατσαρός Ιωάννης
14. Μειμέτης Παρασκευάς
15. Ρούπας Ιωάννης
16. Σαλπικτής Αλκιβιάδης
17. Τσιούμας Ιωάννης
18. Ανδρεάδης Ανδρέας
19. Ασλάνογλου Κώστας
20. Γεωργαντάς Φώτης
21. Κορωναίου Βενετσιάνα
22. Ξυλόκοτα Τασία
23. Παλαμπουγιούκης Νίκος
24. Παυλίδης Πάισιος
25. Χαίδος Κώστας
26. Χατζηδημητρίου Στρατής
27. Ανεστάκης Ιωάννης
28. Ανθόπουλος Κώστας
29. Βαλατίδης Άρης
30. Γιαννόγκονα Αθηνά
31. Καλλιώρα Νατάσσα
32. Ντέμος Αντώνιος
33. Παραδεισανός Κώστας
34. Φασφαλής Νίκος
35. Βούλγαρης Σωτήρης
36. Μισαηλίδης Βασίλης
37. Μπιτέρνας Αντώνης
38. Παγωνόπουλος Γεώργιος
39. Σερμπίνης Χρήστος
40. Δημητρίου Νίκος

41. Ζαμπετάκης Δημήτρης
42. Κεχαγιάς Στέλιος
43. Κορδόνιας Μιχάλης
44. Κουσαβέλος Νίκος
45. Λεμονής Ρήγας
46. Μαθιουδάκης Ιωάννης
47. Μαρινάτος Γιάννης
48. Μητσόπουλος Αναστάσιος
49. Μητσόπουλος Κώστας
50. Πλουμής Κώστας
51. Πρατσίνη Μαρία
52. Σακελλαρίδης Σάκης
53. Ταξίδης Χρήστος
54. Τζανιδάκης Μανόλης
55. Τσιγαρίδης Κώστας
56. Τσιούκας Χρήστος
57. Καλτσάς Δημήτρης
58. Μαυροζούμης Ιωάννης

Δ.Α.Κ.Ε./Π.Ε.

1. Σφήκα Αγγελική
2. Νέλλα Μαρία
3. Ραντίτσας Κων/νος
4. Γεωργούλης Παναγιώτης
5. Ζυγούρης Αλέξανδρος
6. Βογιατζής Χρήστος
7. Χασιώτης Δημήτριος
8. Ζιάκας Ευάγγελος
9. Ματθαίος Βασίλειος
10. Αγγελίδης Νικόλαος
11. Μιχαλάκος Δημήτριος
12. Γάγος Ιωάννης
13. Παπαδοπούλου Ελένη
14. Ηλιόπουλος Κων/νος
15. Γκοτσόπουλος Ηλίας
16. Μέκρας Δημήτριος
17. Νικάκη Άννα
18. Σεγκούλης Επαμεινώνδας
19. Τζαρούχης Θεόδωρος
20. Τρικάλης Χρήστος
21. Ψαράς Ιωάννης
22. Κυριαζίδου Κατερίνα

23. Ράμμος Νικόλαος
24. Τζίμας Γρηγόρης
25. Χαλκίδης Ανδρέας
26. Πολύζος Κωνσταντίνος
27. Κρασσάς Απόστολος
28. Γρίβας Περικλής
29. Θεοδουλίδης Χρήστος
30. Κουτάντος Ιωάννης
31. Βαμβάκη Άννα
32. Λαγουδάκης Μιχαήλ
33. Πολυχρονίδου Ζωή
34. Τρανός Χρήστος
35. Πούλος Άγγελος
36. Μεντάκης Αναστάσιος
37. Γιαννίκος Παναγιώτης
38. Λουκόπουλος Αριστείδης
39. Αντωνάκης Αριστείδης
40. Πανταζόπουλος Κων/νος
41. Καραπιέρης Δημήτρης
42. Γκουτζιαμάνης Γιώργος
43. Θεοχαρόπουλος Δημήτρης
44. Λιολιόπουλος Αντώνης
45. Ξέρας Δημήτριος
46. Μαυρίδης Ανδρέας
47. Λογοθέτης Γιάννης

ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ Π.Ε.

- I. Αγαπητός Θανάσης
2. Ρέππα Ντίνα
3. Γαλάνης Γιώργος
4. Μαριόλης Δημήτρης
5. Μακρής Βασίλης
6. Τουλγαρίδης Κων/νος
7. Καλημερίδης Γεώργιος
8. Βαϊνάς Παντελής
9. Σμήλιος Ηλίας
10. Τσίτσος Άρης
- II. Μακρυγιάννης Στέφανος
12. Χριστοφόρου Νίκος
13. Βουρτσάκη Βάνα
14. Γιαννούλης Στέλιος
15. Καλλώνης Σταύρος
16. Καπαχτής Αλέξανδρος
17. Μελαμπιανάκη Ζέτα
18. Νικολάρας Γιάννης

19. Παντελίδης Ντίνος
20. Ρίζος Σεραφείμ
21. Φωκιανός Στέλιος
22. Σάμιος Παναγιώτης
23. Θεοδωρόπουλος Θεωδωρής

ΕΣΑΚ – ΔΕΕ

1. Δριμάλα Θεοδώρα
2. Ζορμπάς Αχιλλέας
3. Δελής Γιάννης
4. Νομικός Δημήτρης
5. Παπλωματάς Κων/νος
6. Δαμαλάς Αριστείδης
7. Χριστοφίδης Δημήτριος
8. Λαμπούδη Χρυσούλα
9. Μπίκας Χρήστος
10. Αγγελονίδη Χριστίνα
- II. Ριζόπουλος Αποστόλης
12. Ποιμενίδης Βασίλης
13. Κουρίτα Κατερίνα
14. Μιχαήλ Νατάσσα
15. Γαλάνη Άννα
16. Γιαννάκη Μαρία
17. Καραπάνου Ειρήνη
18. Τρίμπος Δημήτρης
19. Ξυλαρδιστού Ελένη

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Αυτόνομη Παρέμβαση – Ανεξάρτητες Κινήσεις – Ανένταχτοι Εκπαιδευτικοί Π.Ε.

1. Νίκας Λεωνίδας
2. Καλόγηρος Νικόλαος
3. Καπράνας Ζήσης
4. Ευσταθίου Μηνάς
5. Ρήγας Παναγιώτης
6. Χαϊλατζίδου Θεοδοσία
7. Παπαϊωάννου Βασιλική
8. Κουντούρης Γεώργιος
9. Αμανατιδής Ιωάννης

ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟ ΔΙΚΤΥΟ για την αυτοργάνωση και την ανατροπή

- I. Βεκρή Ηρώ
2. Παζάλος Γιώργος

Ανοιχτή επιστολή προς τους γονείς των μαθητών μας

Σεπτέμβρης 2011

Αγαπητοί γονείς,

Εμείς οι εκπαιδευτικοί των παιδιών σας θέλουμε μέσα απ' αυτή την επιστολή να μοιραστούμε μ' εσάς τις αγωνίες και τις σκέψεις μας για τη Δημόσια Εκπαίδευση, την εργασία και το μέλλον των παιδιών μας.

Στο ίδιο έργο θεατές

Είναι σε όλους μας φανερό ότι φέτος βιώνουμε τη δυσκολότερη χρονιά που έχει γνωρίσει η εκπαίδευση και οι εργαζόμενοι από τη μεταπολίτευση και μετά. Η κυβέρνηση σε συνεργασία με την Ευρωπαϊκή Ένωση και το Δ.Ν.Τ. καταργούν ότι κερδήθηκε με ανώνες τα τελευταία 100 χρόνια. Οι ανατροπές στη ζωή μας εξελίσσονται με τρομακτική σφοδρότητα και σε εξαιρετικά σύντομο χρονικό διάστημα.

Η ανεργία χτυπάει κόκκινο συνανεμό, οδηγώντας κάθε οικογένεια να έχει έναν τουλάχιστο άνεργο, οι μισθοί σε δημόσιο κι ιδιωτικό τομέα κατα-

κυλούν, η ακρίβεια καλπάζει, στον ιδιωτικό τομέα κυριαρχεί η απόλυτη αυθαιρεσία του εργοδότη κι ο φόβος της απόλυσης, στο δημόσιο χιλιάδες συμβασιούχοι μένουν άνεργοι, ενώ προσλαμβάνονται ελαστικά εργαζόμενοι που δουλεύουν για μήνες απλήρωτοι, όπως οι αναπληρωτές ΕΣΠΑ στην εκπαίδευση.

Παρά τις μεγάλες εξαγγελίες για «αλλαγές», «τομές», «μεταρρυθμίσεις», «αναδιρθρώσεις», ξέρουμε ότι το σημερινό σχολείο βρίσκεται μακριά απ' αυτό, που ονειρευόμαστε κι εμείς κι εσείς. Τα ερωτήματα, που βασανίζουν εσάς αλλά και μας για την ποιότητα και το περιεχόμενο της εκπαίδευσης, δε βρίσκουν απάντηση, γιατί παραμένουν οι αιτίες που τα προκαλούν.

Μαζί αγωνιούμε όταν:

- Το παιδί μας, γυρίζει εξουθενωμένο από το σχολείο και πρέπει να ξεκινήσει, αμέσως μετά, ένα μαραθώνιο εξωσχολικών δραστηριοτήτων, που πληρώνονται πανάκριβα,
- Πολλά σχολεία, εξακολουθούν να λειτουργούν με διπλοβάρδια, σε ακατάλληλα σχολικά κτίρια, με έλλειψη σύγχρονης υλικοτεχνικής υποδομής (εργαστήρια, βιβλιοθήκες, υπολογιστές κλπ.)

- **Τα βιβλία φέτος δεν έχουν έρθει στα σχολεία**
- **Το νηπιαγωγείο**, συνεχίζει να είναι το αποπαιδί της γενικής εκπαίδευσης. Τα παιδιά μας μένουν εκτός του δημόσιου νηπιαγωγείου. Η δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή παραμένει γράμμα κενό περιεχομένου
- **Η συνεχόμενη μετακύληση των ευθυνών** της πολιτείας, μας αναγκάζει να βάζουμε όλο και πιο βαθιά το χέρι στη τσέπη για τη στήριξη εκπαιδευτικών δραστηριοτήτων των παιδιών μας (διδασκτικές επισκέψεις, χαρτί φωτοτυπίας κτλ)
- Υπάρχουν χιλιάδες χαμένες διδασκτικές ώρες από έλλειψη προσωπικού, κάθε Σεπτέμβρη,
- **Οι συγχωνεύσεις σχολείων και οι συμπύξεις τμημάτων σε πολλές περιπτώσεις οδηγούν στην αύξηση του αριθμού των μαθητών στην τάξη.**
- **Υπάρχει συνειδητή υπολείουργία των Τμημάτων Ένταξης** για μαθητές με ιδιαίτερες μαθησιακές ανάγκες
- **Καταργούνται άτυπα οι τάξεις υποδοχής** για τους αλλοδαπούς μαθητές και εντείνεται η ανισότητα, οι διαχωριστικές γραμμές και τα φαινόμενα αποκλεισμού
- **Οδηγείται σε απαξίωση το Ολοήμερο σχολείο και ουσιαστικά μετατρέπεται σε «παιδοφυλακτήριο»**
- **Πολλαπλασιάζεται η ένταση των φαινομένων σχολικής αποτυχίας και απόρριψης.**
- **Υπάρχει έλλειψη επιμόρφωσης και κατάργηση της μετεκπαίδευσης** των εκπαιδευτικών.

Παιδεία:

Κοινωνικό δικαίωμα ή υπόθεση της αγοράς;

Όλοι θυμούνται το ιστορικό αίτημα για 15% των δαπανών του κρατικού προϋπολογισμού για την παιδεία. Έγινε επανειλημμένα προεκλογική υπόσχεση, μετατράπηκε σε 5% του ΑΕΠ, αλλά είτε έτσι είτε αλλιώς ποτέ δεν ικανοποιήθηκε. Αντίθετα οι δαπάνες για την εκπαίδευση μειώνονται συνεχώς, για να φτάσουν το 2011 στο χαμηλότερο ποσοστό στη σύγχρονη ιστορία της πατρίδας μας.

Έχετε νιώσει όλοι, βαθιά στην τσέπη σας, ότι η δωρεάν εκπαίδευση κατάντησε σύγχρονος μύθος. Ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια γίνεται μια μεθοδευμένη προσπάθεια από διεθνείς οργανισμούς και κυβερνήσεις, στην Ελλάδα και στην Ευρώπη, για να μετατραπεί το κοινωνικό δικαίωμα στην εκπαίδευση σε ατομική υποχρέωση. Δηλαδή, ο πολίτης οφείλει μόνος του να μεριμνά και να εξασφαλίζει την εκπαίδευση στον εαυτό του και στα παιδιά του και όχι το κράτος σε όλους.

Με βάση αυτή τη λογική το κράτος θα διαθέτει τα στοιχεία κι όλα τα υπόλοιπα θα καλούνται να τα καλύψουν οι γονείς ή οι χορηγοί. Η αγορά εισβάλλει ταχύτατα στο δημόσιο σχολείο και το καλεί να λειτουργεί με τα κριτήρια των επιχειρήσεων.

Η αξιολόγηση - κατηγοριοποίηση σχολείων, μαθητών, εκπαιδευτικών

Θέλουμε να είμαστε ειλικρινείς μαζί σας. Πιστεύουμε απόλυτα, ότι ο ασφυκτικός κρατικός έλεγχος και η χειραγώγηση του εκπαιδευτικού και του σχολείου, θα χειροτερέψει την εκπαίδευση των παιδιών σας. Θα κάνει τον εκπαιδευτικό πιο φοβισμένο, πιο ανασφαλής, περισσότερο «υπάλληλο» και λιγότερο παιδαγωγό, συνεργάτη κι οραματιστή.

Απέναντι σ' αυτή τη ζοφερή πραγματικότητα αγωνιζόμαστε για:

- Γενναία αύξηση των δαπανών για την Παιδεία στο 5% του ΑΕΠ, αίτημα κυρίαρχο σε όλες τις κινητοποιήσεις μας.
- **Ενιαία δημόσια και δωρεάν εκπαίδευση**, σ' όλες τις βαθμίδες χωρίς αποκλεισμούς και κατηγοριοποιήσεις.
- Ενιαία 12χρονη υποχρεωτική εκπαίδευση. Δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή.
- Μείωση των μαθητών ανά τμήμα στο 1:20 και 1:15 στο νηπιαγωγείο.
- Επιμόρφωση των εκπαιδευτικών.
- Αναλυτικά προγράμματα και βιβλία που να εξυπηρετούν τις μορφωτικές ανάγκες των μαθητών, την κριτική σκέψη και την ολόπλευρη γνώση.
- Παιδαγωγική ελευθερία και δημοκρατία στα σχολεία.
- Μισθούς αξιοπρέπειας για τους εκπαιδευτικούς.

Αγώνας για αξιοπρεπή Εργασία

Αγαπητοί γονείς,

Απευθυνόμαστε σε σας όχι μόνο γιατί είστε οι γονείς των μαθητών μας αλλά και γιατί είστε κι εσείς εργαζόμενοι.

- Γιατί αισθανόμαστε ότι λίγο ως πολύ ξυπνάμε με τις ίδιες αγωνίες και κοιμόμαστε με τα ίδια άγχη.
- Γιατί κι εσείς κι εμείς, για να ζήσουμε τις οικογένειές μας, χρειάζεται να κάνουμε δυο και τρεις δουλειές. Γιατί είμαστε όλοι μας αντιμέτωποι με την ακρίβεια και βλέπουμε μέρα με τη μέρα τους μισθούς μας να χάνουν την αγοραστική τους δύναμη.
- Γιατί αναρωτιόμαστε το ίδιο, όταν σκεφτόμαστε ότι στην εποχή της μεγάλης τεχνολογικής έκρηξης και της απίστευτης αύξησης της παραγωγικότητας, εμείς κι εσείς πρέπει να δουλεύουμε όλο και περισσότερο, όλο και σκληρότερα.
- Γιατί θυμώνουμε όλοι μας όταν οι μεσαιωνικές συνθήκες δουλειάς (η ανασφάλιστη εργασία, η ωρομίσθια, ο φόβος της απόλυσης, τα ωράρια «λάστιχο», η κατάργηση των Συλλογικών Συμβάσεων) θεωρούνται το όραμα του 21ου αιώνα.

Γιατί κι εσείς κι εμείς, τρομάζουμε στην ιδέα, ότι όσο περ-

νάει ο καιρός, για να βγούμε στη σύνταξη θα πρέπει να βρισκόμαστε σε βαθιά γεράματα και μετά από 40 χρόνια δουλειάς, θα χρειαζόμαστε την οικονομική στήριξη των παιδιών μας για να επιβιώσουμε.

Γιατί αγανακτούμε όταν οι πλούσιοι γίνονται πλουσιότεροι και λιγότεροι και οι φτωχοί φτωχότεροι και περισσότεροι.

Εμείς οι εκπαιδευτικοί είμαστε κομμάτι του κόσμου της εργασίας γι' αυτό καλούμε και τους άλλους εργαζόμενους σε δημόσιο κι ιδιωτικό τομέα, να αγωνιστούμε για:

- ✓ **το Δημόσιο Δωρεάν Σχολείο για όλα τα παιδιά,**
- ✓ **την αύξηση των δαπανών για την Παιδεία στο 5% του Α.Ε.Π.**
- ✓ **την ανατροπή των πολιτικών που υπονομεύουν το μέλλον της νέας γενιάς,**
- ✓ **την πραγματική αύξηση των αποδοχών μας,**
- ✓ **τη σταθερή και μόνιμη εργασία.**

Κάθε νίκη απέναντι στην αντιλαϊκή πολιτική της Κυβέρνησης ανοίγει το δρόμο για νέες κατακτήσεις σε όλους τους εργαζόμενους.

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΙΔΕΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΞΙΟΠΡΕΠΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΕΙΝΑΙ ΚΟΙΝΟΣ

Αγαπητοί γονείς,

Γνωρίζετε, ότι δεν είναι η πρώτη φορά που κινητοποιούμαστε. Γνωρίζετε, ότι η απεργία έχει μεγάλο κόστος για μας, ιδιαίτερα σήμερα που βρισκόμαστε στην κορύφωση της τεράστιας οικονομικής κρίσης. Οι κινητοποιήσεις μας ξεκινούν 10 ημέρες μετά την έναρξη της σχολικής χρονιάς. **Μιας χρονιάς που ξεκινάει χωρίς βιβλία (!!!) και με χιλιάδες κενά στα σχολεία.** Έχουμε την αποφασιστικότητα αλλά και τη θέληση να αγωνιστούμε για να βρεθούν λύσεις στα προβλήματα του δημόσιου σχολείου «εδώ και τώρα». **Πολύ απλά, η κατάσταση που βιώνουμε ΔΕΝ ΠΑΕΙ ΑΛΛΟ.**

Σας καλούμε να παραμερίσετε όσους «καλοθελητές» θελήσουν να συκοφαντήσουν αυτό τον αγώνα. **Να είστε σίγουροι πως με τον αγώνα μας αυτά που έχουμε να κερδίσουμε εμείς, οι μαθητές μας και το δημόσιο σχολείο, είναι πολύ περισσότερα από αυτά που έχουμε να «χάσουμε».**

Τώρα είναι η δικιά μας ώρα.

Να ενώσουμε αγωνίες και αγώνες για ένα καλύτερο μέλλον για μας και τα παιδιά μας.

Να μείνει το Δημόσιο Σχολείο έξω και μακριά από τα μνημόνια και τις περικοπές.

■ Εργασιακά δικαιώματα Εκπαιδευτικών Π.Ε.

Αθήνα 7/9/2011

Συνάδελφοι,

Με αφορμή την έναρξη της νέας σχολικής χρονιάς, το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε., επικαιροποιεί την περσινή απόφασή του (αρ.πρωτ. 1211/2-09-10) για τα εργασιακά δικαιώματα των εκπαιδευτικών και σας καλεί να ενημερώσετε γι' αυτό τους συναδέλφους των σχολείων σας.

Συγκεκριμένα:

I. Ωράριο Εκπαιδευτικών

- Το διδακτικό ωράριο των εκπαιδευτικών είναι απαραίστο και καθορίζεται από το Ν. 2517/97. (24 ώρες για όσους έχουν ως 10 χρόνια υπηρεσίας, 23 ώρες από 10 -15 χρόνια, 22 ώρες από 15-20 χρόνια και 21 ώρες από 20 και πάνω).
- Ο Ν. 1566/85 κάνει σαφή διάκριση μεταξύ εργασιακού και διδακτικού ωραρίου, ορίζοντας με σαφήνεια ότι οποιαδήποτε απασχόληση στην τάξη εντάσσεται σε διδακτικό ωράριο. Κατά συνέπεια σε καμία περίπτωση δεν ευσταθεί ότι μπορεί συνάδελφος να «απασχολήσει» παιδιά στην τάξη στα πλαίσια του εργασιακού του ωραρίου.
- Σε περίπτωση απουσίας εκπαιδευτικού προσωπικού, ιδιαί-

τερα με την έναρξη της σχολικής χρονιάς είτε κατά τη διάρκεια της, οι σύλλογοι διδασκόντων οφείλουν να διαμορφώσουν μεταβατικά προγράμματα που **θα εκτείνονται όσο επιτρέπει το υποχρεωτικό ωράριο των εκπαιδευτικών που βρίσκονται στο σχολείο** (π.χ. αν λείπει ειδικότητα θα σχολάνε στο 5ωρο κλπ). Το ίδιο θα συμβεί και στα **961 σχολεία με νέο αναμορφωμένο πρόγραμμα**, όπου οι σύλλογοι διδασκόντων σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να προχωρήσουν σε πλήρη ανάπτυξη του προγράμματος με 7ωρα σε όλες τις τάξεις εφόσον λείπουν εκπαιδευτικοί. Σε περίπτωση «πιέσεων» από τη διοίκηση θα πρέπει οι συνάδελφοι του σχολείου να επιμένουν στη μη παραβίαση του διδακτικού τους ωραρίου και να ενημερώνονται αμέσως ο σύλλογος και η ΔΟΕ.

- Το **εργασιακό ωράριο** των εκπαιδευτικών είναι κατ' ανώτατο 30 ώρες. Με τη λήξη του διδακτικού ωραρίου ο εκπαιδευτικός μπορεί να αποχωρήσει, εκτός αν του έχει ανατεθεί συγκεκριμένο έργο (όχι όμως διδακτικό) (άρθρο 13 παρ.8 π.χ. συμμετοχή σε γιορταστικές, αθλητικές και πολιτιστικές εκδηλώσεις, ενημέρωση των γονέων, κλπ τήρηση βιβλίων του Σχολείου, εκτέλεση διοικητικών εργασιών), ή υπάρχει συνεδρίαση του συλλόγου διδασκόντων. Κάθε άλλη απασχόληση είναι παράνομη.

- **Οι εγκύκλιοι της Διεύθυνσης Σπουδών που αναφέρονται σε «απασχόληση» των μαθητών είναι προδήλως παράνομες, αφού είναι αντίθετες με το Ν. 1566/85. Οι συνάδελφοι καλούνται, εφόσον συμπληρώνουν το διδακτικό τους ωράριο, να αρνούνται την προφορική ανάθεση υποχρεωτικής υπερωρίας. Ιδιαίτερα αρνητικοί πρέπει να είναι, όταν τους ζητείται να καλύπτουν ώρες εκπαιδευτικών ειδικοτήτων που δεν έχουν καν τοποθετηθεί στα σχολεία (π.χ. Αγγλικών, Φυσικής Αγωγής) τη στιγμή που χιλιάδες εκπαιδευτικοί παραμένουν αδιόριστοι.**
- Σε περίπτωση μακροχρόνιας απουσίας εκπαιδευτικού ειδικότητας είναι φανερό ότι πρέπει άμεσα να έρχεται στο σχολείο αναπληρωτής και σε καμία περίπτωση να μην αναλαμβάνουν με υπερωρία οι συνάδελφοι. Η ΔΟΕ σ' αυτές τις περιπτώσεις ζητά την αναμόρφωση του προγράμματος έως ότου έρθει αναπληρωτής. Επίσης, σε οποιαδήποτε περίπτωση υποχρεωτικής ανάθεσης από το ΠΥΣΠΕ, τότε καλύπτεται ο συνάδελφος με στάσεις εργασίας.
- **Κανείς δεν υποχρεούται στα κενά του να «απασχολεί» με οποιοδήποτε τρόπο τμήματα, πέραν του υποχρεωτικού του διδακτικού ωραρίου.** Για τις περιπτώσεις ολιγοήμερης απουσίας (μία ως δύο μέρες) εκπαιδευτικού να αποφασίζει ο Σύλλογος Διδασκόντων για την αναπλήρωση, με τρόπο τέτοιο που να μην ανατίθεται καμία διδακτική ώρα πέραν του υποχρεωτικού διδακτικού ωραρίου σε κανένα συνάδελφο. Κάθε απασχόληση σε τμήμα θεωρείται διδακτικό ωράριο.
- **Οι συνάδελφοι να μην εφαρμόζουν καμιά προφορική εντολή για κάλυψη ωραρίου πέραν του διδακτικού τους, και αν συμβεί αυτό, να ζητούν γραπτή εντολή,** ώστε να μπορούν να προσβάλουν τη συγκεκριμένη παράνομη ανάθεση με κάθε τρόπο (συνδικαλιστικό, νομικό) και να μην την εφαρμόσουν. Βέβαια και στην περίπτωση της γραπτής εντολής από το ΠΥΣΠΕ (και μόνο) ο συνάδελφος μπορεί να κάνει στάση εργασίας για την οποία καλύπτεται από τη ΔΟΕ και από το Σύλλογο εκπαιδευτικών.
- **Οι στάσεις εργασίας σε «υποχρεωτική» υπερωρία, αφού δεν εντάσσονται στο υποχρεωτικό διδακτικό ωράριο, δεν περικόπτονται από το μισθό του εκπαιδευτικού. «...Εξυπακούεται δε ότι αν οι στάσεις εργασίας γίνονται μέσα στο κανονικό διδακτικό ωράριο θα αφαιρεθούν αντίστοιχες αποδοχές από το κανονικό αυτό ωράριο. Αν οι στάσεις εργασίας γίνονται κατά το χρόνο του υπερωριακού διδακτικού ωραρίου είναι προφανές πως δε θα αφαιρεθούν αποδοχές του κανονικού ωραρίου, που αυτό έτσι κι αλλιώς προσφέρθηκε, απλώς δε θα πληρωθούν οι αποδοχές που θα έπαιρνε ο εκπαιδευτικός από την υπερωριακή εργασία», Γ. Δραγασάκης, Ωράριο Διδασκαλίας και Στάσεις Εργασίας, Αθήνα 25-6-2004, ΔΟΕ αρ. πρωτ. 1164, 28-6-04.**

2. Υποχρεωτικές υπερωρίες

Ο μόνος υπεύθυνος για την ανάθεση υπερωριών (σε εκπαιδευτικούς του ίδιου σχολείου) είναι ο Σύλλογος Διδασκόντων. Σε άλλη περίπτωση μόνο με σύμφωνη γνώμη του ΠΥΣΠΕ μπορούν να ανατεθούν υπερωρίες εγγράφως και οριζόμενες συγκεκριμένα.

Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. είναι αντίθετο με την ανάθεση υποχρεωτικών υπερωριών και καλεί τους Συλλόγους Διδασκόντων να μην αναθέτουν υποχρεωτικές υπερωρίες σε συναδέλφους. Καλούμε, επίσης, και τους αιρετούς των ΠΥΣΠΕ να μη συνηγορούν, σε καμιά περίπτωση, σε ανάθεση υποχρεωτικών υπερωριών.

Αν παρ' όλα αυτά ο Δ/ντής Εκπαίδευσης, ύστερα από πρόταση του ΠΥΣΠΕ, αναθέσει υποχρεωτικές υπερωρίες το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. **κηρύσσει συνεχείς στάσεις εργασίας για τη συνδικαλιστική κάλυψη των συναδέλφων.**

3. Ολοήμερο Σχολείο

Το Δ.Σ. της ΔΟΕ θεωρεί αυτονόητο τον υπολογισμό των ωρών σίτισης του ολοήμερου σχολείου στο διδακτικό ωράριο όλων των συναδέλφων που εργάζονται στα ολοήμερα, όπως συμβαίνει, και στα πιλοτικά, καθώς επίσης και το χωρισμό των τμημάτων, με βάση τις ηλικιακές ανάγκες των μαθητών και με ανώτερο όριο τους 25 μαθητές ανά τμήμα. Οι συνάδελφοι να μην εκτελούν χρέη τραπεζοκόμου και να απαιτούν την πρόσληψη μόνιμου βοηθητικού προσωπικού.

Το Δ.Σ. της ΔΟΕ σε περίπτωση απουσίας εκπαιδευτικού από το Ολοήμερο Σχολείο θεωρεί απαραίτητο να καλύπτεται άμεσα η θέση από αναπληρωτή. Σε άλλη περίπτωση να γίνεται αναμόρφωση του προγράμματος.

4. Νόμος 3848/2010

Η ΔΟΕ έχει εκφράσει την αντίθεσή της και ζητά την κατάργηση του Ν.3848/2010. Καλεί τους εκπαιδευτικούς και τους συλλόγους διδασκόντων να αρνηθούν:

- Τη συμμετοχή σε πρόγραμμα αυτοαξιολόγησης της σχολικής μονάδας.
- Να αναλάβουν υποχρεωτικές υπερωρίες.
- Να συναινέσουν σε αύξηση των μαθητών άνω των 25 ανά τμήμα
- Τις συμπύξεις τμημάτων, τις παράνομες μετακινήσεις μαθητών σε άλλα σχολεία
- Να μπαίνει στο δημόσιο σχολείο και να παρεμβαίνει στη λειτουργία του οποιοσδήποτε φορέας, δημόσιος ή ιδιωτικός πέραν του ΥΠ.Δ.Β.Μ.Θ. Καμία επιχείρηση στα δημόσια σχολεία.

5. Νηπιαγωγεία

Το θέμα των νηπιαγωγείων και των νηπιαγωγών και τα προβλήματα που προκύπτουν από τη πίεση του Υπουργείου Παιδείας να θεσπίσει "πρωινή ζώνη", συνιστά ωμή

παραβίαση εργασιακών δικαιωμάτων των εκπαιδευτικών. Οι συναδέλφισσες νηπιαγωγοί θα πρέπει να εφαρμόσουν το πάγιο ωρολόγιο πρόγραμμα για τα Νηπιαγωγεία και να μην αποδεχθούν την καταστρατήγηση των εργασιακών τους δικαιωμάτων και την αύξηση του ωραρίου τους. Με απόφασή του το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. τους καλύπτει κηρύσσοντας συνεχείς στάσεις εργασίας στην περίπτωση επιβολής αύξησης του ωραρίου τους από τη διοίκηση (πρωινή ζώνη 07:00 – 08:00, επιμήκυνση ωραρίου στα κλασικά και ολοήμερα τμήματα).

Δεν αποδεχόμαστε τη μη εγγραφή των προνηπίων στα δημόσια νηπιαγωγεία και διεκδικούμε μαζί με τους γονείς τη δημιουργία επιπλέον τμημάτων ώστε να ΜΗΝ ΦΥΓΕΙ ΚΑΝΕΝΑ ΠΑΙΔΙ – νήπιο και προνήπιο – από το δημόσιο νηπιαγωγείο.

Σε περίπτωση απουσίας νηπιαγωγού, αν δεν αναπληρωθεί, δεν ενοποιούνται τα τμήματα αν ο αριθμός των νηπίων υπερβαίνει τα 25. Ενημερώνεται άμεσα ο τοπικός Σύλλογος προκειμένου να παρέμβει.

Για το ζήτημα των νηπιαγωγείων και των εργασιακών προβλημάτων των νηπιαγωγών το Δ. Σ. της ΔΟΕ έχει τοποθετηθεί αναλυτικά με σχετικές του αποφάσεις στο παρελθόν. Αυτό που πρέπει να γίνει όμως κατανοητό, είναι ότι τα εργασιακά δικαιώματα των νηπιαγωγών μας αφορούν όλους γιατί οποιαδήποτε μεταβολή σε αυτά θα μεταβάλλει γενικότερα και προς το χειρότερο τις εργασιακές κατακτήσεις όλων μας.

6. Κατανομή τάξεων

Η κατανομή των τάξεων γίνεται από το Σύλλογο Διδασκόντων του κάθε σχολείου και όχι από το Διευθυντή (Ν.1566/85). Καμία παρέμβαση δεν μπορεί γίνει γι' αυτό ή για την υποχρεωτική επιβολή υλοποίησης προγραμμάτων από τα στελέχη Διοίκησης ή καθοδήγησης της εκπαίδευσης (Προϊσταμένους – Σχολ. Συμβούλους). Καλούμε τους συναδέλφους και τους Συλλόγους Διδασκόντων να επιμένουν στις αποφάσεις τους.

7. Σύλλογοι διδασκόντων

Για όλα τα εκπαιδευτικά και παιδαγωγικά ζητήματα που προκύπτουν στο σχολείο ο Σύλλογος Διδασκόντων οφείλει να συνεδριάζει και να τοποθετείται δημόσια για αυτά. **Όλοι οι συνάδελφοι συμμετέχουν ισότιμα στο σύλλογο διδασκόντων με οποιαδήποτε εργασιακή σχέση (μόνιμοι, αναπληρωτές, ωρομίσθιοι, κλπ.).**

8. Αριθμός μαθητών

Ο αριθμός μαθητών με βάση την «κανονιστική» Υ.Α. αριθμ. Φ.3/898/97652/Γ1 για τον αριθμό μαθητών ανά Τάξη ή Τμήμα Τάξης στο Δημοτικό Σχολείο και την Υ.Α. αριθμ. Φ.3/898/97657/Γ1 για τον αριθμό νηπίων ανά Τμήμα στα Νη-

πιαγωγεία που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 1507 τεύχος β' 13 Οκτωβρίου 2006, είναι 25, όχι 25 συν 10%. **Το Δ.Σ. της ΔΟΕ καλεί τους συλλόγους διδασκόντων και τους εκπαιδευτικούς να αρνούνται τη δημιουργία τμημάτων άνω των 25 μαθητών και καλύπτει συνδικαλιστικά την άρνησή τους να αναλάβουν τμήμα άνω των 25 μαθητών.)**

Σταθερή επιδίωξή μας είναι η μείωση του αριθμού των μαθητών ανά τμήμα 1:20 στα δημοτικά και 1:15 στα νηπιαγωγεία.

Επίσης επισημαίνουμε ότι οι σύλλογοι διδασκόντων πρέπει να αναδεικνύουν τις πρόσθετες μαθησιακές ανάγκες όπου υπάρχουν και να διαμορφώσουν τον αριθμό των τμημάτων με μικρότερο από 25 μαθητές σε περιπτώσεις με μεγάλο αριθμό αλλοδαπών μαθητών, είτε μαθητών με σοβαρά κοινωνικά προβλήματα και μεγάλες μαθησιακές δυσκολίες, αξιοποιώντας τις σχετικές εγκυκλίους που το προβλέπουν και να διεκδικούν επιπλέον εκπαιδευτικούς.

9. Μετακίνηση συναδέλφου

Δεν εφαρμόζουμε καμία μετακίνηση συναδέλφου σε άλλη σχολική μονάδα με προφορική εντολή και χωρίς γραπτή απόφαση ΠΥΣΠΕ ή του Δ/ντή εκπαίδευσης. Οι προφορικές εντολές είναι αυθαίρετες και δε συνιστούν υπηρεσιακή υποχρέωση για τον εκπαιδευτικό. Ενημερώνουμε αμέσως το σύλλογό μας, σε αντίστοιχο ζήτημα.

10. Εφημερία ωρομίσθιων εκπαιδευτικών και αναπληρωτών μειωμένου ωραρίου

Οι ωρομίσθιοι εκπαιδευτικοί αμείβονται με ωριαία αποζημίωση, με βάση τις ώρες που διδάσκουν και μόνο γι' αυτές. Ως εκ τούτου η ανάθεση εφημερίας δεν προκύπτει από πουθενά και καλούμε τους συλλόγους διδασκόντων να μην αναθέτουν εφημερία στους ωρομίσθιους συναδέλφους.

Υπενθυμίζουμε ότι με βάση την εγκύκλιο Φ.361/162/73512/Δ1 23 Ιουνίου 2010 οι ώρες και οι ημέρες απεργίας των ωρομίσθιων συναδέλφων υπολογίζονται στην προϋπηρεσία. Καλούμε τους συναδέλφους να τις περιλαμβάνουν στις καταστάσεις προϋπηρεσίας.

Σε κάθε περίπτωση αυθαίρετης ή παράτυπης εντολής προϊσταμένου, συμβούλου ή διευθυντή

**ΝΑ ΖΗΤΕΙΤΑΙ Η ΕΝΤΟΛΗ ΕΓΓΡΑΦΩΣ
ΑΛΛΙΩΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΜΕΝΟΣ
Ο ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΣ ΝΑ ΤΗΝ ΕΚΤΕΛΕΣΕΙ**

Για όλα τα παραπάνω το Δ.Σ. της ΔΟΕ παρέχει στους συναδέλφους πλήρη συνδικαλιστική και νομική κάλυψη.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ

ΜΗΝΙΑΙΕΣ ΚΑΘΑΡΕΣ ΑΠΟΔΟΧΕΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ					
	1/1/2010	1/6/2010	1/9/2011	ΜΕΙΩΣΗ ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΗΝ 1-1-10	ΠΟΣΟΣΤΟ ΜΕΙΩΣΗΣ
ΑΓΑΜΟΣ ΝΕΟΔΙΟΡΙΣΤΟΣ Μ.Κ 18	1012	1008	917	95	9,39%
ΕΓΓΑΜΟΣ ΜΕ 1 ΠΑΙΔΙ ΕΤΗ ΥΠΗΡ 5 ΜΚ 15	1288	1284	1166	122	9,47%
ΕΓΓΑΜΟΣ ΜΕ 2 ΠΑΙΔΙΑ ΕΤΗ ΥΠΗΡ 20 ΜΚ 8	1536	1528	1404	132	8,59%
ΕΓΓΑΜΟΣ ΧΩΡΙΣ ΠΑΙΔΙΑ ΕΤΗ ΥΠΗΡ 30 ΜΚ 3	1592	1580	1462	130	8,17%
ΕΓΓΑΜΟΣ ΧΩΡΙΣ ΠΑΙΔΙΑ ΕΤΗ ΥΠΗΡ 35 ΜΚ 1	1641	1630	1510	131	7,98%

ΣΗΜ. Όλες οι μηνιαίες καθαρές αποδοχές για να είναι συγκρίσιμες είναι χωρίς αναδρομικές περικοπές

Γιάννης Μπαλάγκας
Ειδικός συνεργάτης ΙΠΕΜ -ΔΟΕ

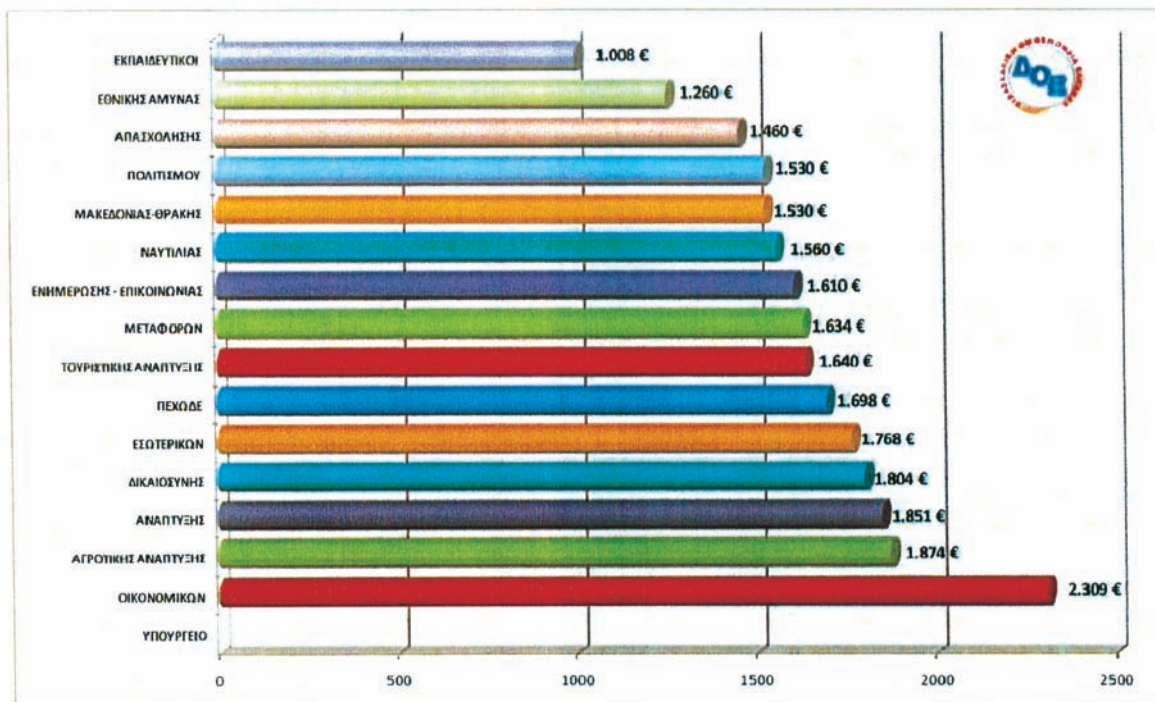

ΕΤΗΣΙΟ ΚΑΘΑΡΟ ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΓΙΑ ΤΟ 2009-2011									
	2009	2010	ΔΙΑΦΟΡΑ 2009-2010	ΠΟΣΟΣΤΟ	Εκτίμηση 2011	ΔΙΑΦΟΡΑ 2010-2011	ΠΟΣΟΣΤΟ	ΔΙΑΦΟΡΑ 2009-2011	ΠΟΣΟΣΤΟ
ΑΓΑΜΟΣ ΝΕΟΔΙΟΡΙΣΤΟΣ Μ.Κ 18	13906	12931	-975	-7,01%	12202	-729	-5,64%	-1704	-12,25%
ΕΓΓΑΜΟΣ ΜΕ 1 ΠΑΙΔΙ ΕΤΗ ΥΠΗΡ 5 Μ.Κ. 15	17198	16223	-975	-5,67%	15275	-948	-5,84%	-1923	-11,18%
ΕΓΓΑΜΟΣ ΜΕ 2 ΠΑΙΔΙΑ ΕΤΗ ΥΠΗΡ 20 ΜΚ 8	20596	19175	-1421	-7,12%	17900	-1275	-6,65%	-2696	-13,09%
ΕΓΓΑΜΟΣ ΧΩΡΙΣ ΠΑΙΔΙΑ ΕΤΗ ΥΠΗΡ 30 ΜΚ 3	21509	19759	-1750	-8,14%	18542	-1217	-6,16%	-2967	-13,79%
ΕΓΓΑΜΟΣ ΧΩΡΙΣ ΠΑΙΔΙΑ ΕΤΗ ΥΠΗΡ 35 ΜΚ 1	22203	20347	-1856	0,0836	19098	-1249	-6,14%	-3105	-13,98%

Γιάννης Μπαλάγκας

Ειδικός συνεργάτης ΙΠΕΜ -ΔΟΕ

**ΠΙΝΑΚΑΣ ΜΕ ΤΙΣ ΚΑΘΑΡΕΣ ΑΠΟΔΟΧΕΣ ΤΩΝ Δ.Υ.
(ΠΡΙΝ ΤΙΣ ΠΕΡΙΚΟΠΕΣ ΤΟΥ "ΜΕΣΟΠΡΟΘΕΣΜΟΥ")**

ΕΤΗΣΙΕΣ ΜΕΙΚΤΕΣ ΑΠΟΔΟΧΕΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΣΕ €

	Πρώτος μισθός	15 χρόνια υπηρεσίας	Μέγιστος μισθός	Αναλογία μέγιστου προς αρχικό	Χρόνια για το μέγιστο μισθό
Αυστραλία	24.512	34.491	34.491	1,41	9
Αυστρία	22.318	31.013	45.621	2,04	34
Δανία	28.739	37.525	37.525	1,31	8
Αγγλία	22.451	32.816	32.816	1,46	10
Φινλανδία	24.067	33.029	42.592	1,77	16
Γαλλία	19.412	25.436	36.700	1,89	34
Γερμανία	38.031	46.790	53.585	1,41	28
Ελλάδα	18.400	22.336	26.644	1,45	33
Ιρλανδία	24.013	39.779	45.076	1,88	22
Ιταλία	20.660	25.949	32.383	1,57	35
Ιαπωνία	20.254	35.776	46.459	2,29	34
Κορέα	23.093	40.032	64.211	2,78	37
Ολλανδία	27.031	49.342	54.385	2,01	17
Νέα Ζηλανδία	19.091	28.244	28.244	1,48	8
Νορβηγία	23.274	28.688	28.688	1,23	16
Πορτογαλία	15.939	26.093	40.922	2,57	31
Σκοτία	22.408	35.743	35.743	1,60	6
Ισπανία	31.206	35.989	43.554	1,40	38
Σουηδία	22.451	26.590	30.243	1,34	-
Ελβετία	43.221	56.035	65.923	1,53	27
ΗΠΑ	26.763	34.792	39.642	1,48	-
Μ. Ορος Ο.Ο.Σ.Α.	23.943	33.713	40.233	1,74	24
Μ. Ορος Ε.Ε. 19	23.573	33.120	39.713	1,75	25
Απόκλιση Ελλάδας από Μ.Ο. Ο.Ο.Σ.Α. και Ε.Ε. 19	-23,20%	-33,75%	-33,78%		

Πηγή: ΟΟΣΑ

Έγκαιρη διανομή σχολικών βιβλίων

Αθήνα 19/7/2011

Προς:

1. Την Υπουργό Παιδείας κ. Άννα Διαμαντοπούλου
2. Την Υφυπουργό Παιδείας κ. Εύη Χριστοφιλοπούλου
3. Το Γενικό Γραμματέα του Υπ. Παιδείας κ. Βασίλη Κουλαϊδή

ΚΟΙΝ: Συλλόγους Εκπ/κών Π.Ε.

Κυρία Υπουργέ, Κυρία Υφυπουργέ,

Κύριε Γενικό Γραμματέα,

Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. στη σημερινή του συνεδρίαση και αφού έλαβε υπόψη του ότι:

- Βρισκόμαστε ήδη προς το τέλος Ιουλίου και κανένα σχολικό βιβλίο δε βρίσκεται στα κέντρα διανομής
- Με απόφασή σας έχει καταργηθεί ο ΟΕΔΒ, χωρίς να καθορίζεται σαφώς ο νέος φορέας που θα αναλάβει την έκδοση των σχολικών βιβλίων

• Δημοσιεύματα τύπου αναφέρουν, πως δεν έχει τυπωθεί κανένα από τα βιβλία που διανέμονται κάθε χρόνο στα σχολεία εκφράζει την έντονη ανησυχία του για το σοβαρό ενδεχόμενο έλλειψης σχολικών βιβλίων με την έναρξη της νέας σχολικής χρονιάς.

Κάνουμε σαφές πως πιθανές σκέψεις μετακύλισης του κόστους έκδοσης των σχολικών βιβλίων στις πλάτες των γονέων, θα αποτελούν μεγάλη οπισθοδρόμηση, τεράστιο χτύπημα στη δημόσια και δωρεάν εκπαίδευση και θα βρουν τον εκπαιδευτικό κόσμο αλλά και ολόκληρη την κοινωνία δυναμικά απέναντί τους.

Σας καλούμε να προβείτε σε όλες τις απαραίτητες ενέργειες προκειμένου τα σχολικά βιβλία να βρίσκονται έγκαιρα στα σχολεία.

Για το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

Ο Πρόεδρος
Μαντάς Κομνηνός

Ο Γεν. Γραμματέας
Πετράκης Σταύρος

Η αγωνιστική απάντηση του κλάδου στη συνεχιζόμενη επίθεση στην εκπαίδευση και τους εκπαιδευτικούς

Αθήνα 3/8/2011

Το Δ.Σ. της ΔΟΕ και αφού έλαβε υπόψη του ότι:

- **Οι νέες απαράδεκτες μειώσεις των μισθών των εκπαιδευτικών**, των χειρότερα αμειβόμενων δημοσίων υπαλλήλων με μισθούς της τάξης των 1000 ευρώ, δημιουργούν πλέον σοβαρότατο πρόβλημα επιβίωσης. Ταυτόχρονα οι μονομερείς ενέργειες της κυβέρνησης και η δημιουργία τετελεσμένων, **με την περικοπή κατά 50% του κινήτρου απόδοσης**, πριν το άνοιγμα διαλόγου για το θέμα του νέου μισθολογίου, υποδηλώνουν ότι δεν υπάρχει κανένα ουσιαστικό περιθώριο σκέψης για δικαιοσύνη στη νέα πολιτική μισθών. Η κυβέρνηση παρά τις περί του αντιθέτου εκφρασμένες απόψεις της, χρησιμοποιεί την κρίση ως πρόσχημα προκειμένου να μειώσει ακόμα περισσότερο τι αποδοχές των εκπαιδευτικών και να τις μετατρέψει ουσιαστικά σε φιλοδώρημα.
- Η παιδεία βρίσκεται κυριολεκτικά στο στόχαστρο της ανάληπτης πολιτικής του μνημονίου και των περικοπών, όπως αυτή αποτυπώνεται και από τις **τεράστιες μειώσεις (πάνω από 50%) στα κονδύλια για τις λειτουργικές δαπάνες των σχολικών επιτροπών**, γεγονός που θα έχει ως αποτέλεσμα την αδυναμία ανταπόκρισής τους ακόμα και στις στοιχειώδεις ανάγκες λειτουργίας των σχολείων (θέρμανση, καθαριότητα, ΔΕΗ, ΟΤΕ).
- **Τα κενά σε εκπαιδευτικό προσωπικό θα υπερβούν τις 20.000** για την επόμενη σχολική χρονιά όπως προκύπτει από τις ανακοινώσεις του Υπουργείου Παιδείας. Συνταξιοδοτήσεις μέχρι 10 Αυγούστου 2011, περίπου 11.000, διορισμοί μονίμων εκπαιδευτικών 500-600. Πιστώσεις για πρόσληψη αναπληρωτών πλήρους ωραρίου τον Αύγουστο του 2010, 15.800, τον Αύγουστο του 2011, περίπου 5.000-6.000.
- Δεκάδες άλλα ζητήματα που σχετίζονται με την ομαλή λειτουργία της εκπαιδευτικής διαδικασίας, όπως η έκδοση και διανομή των σχολικών βιβλίων, η επιμόρφωση των εκπαιδευτικών, οι αποσπάσεις-μετακινήσεις, οι επιλογές σχολικών συμβούλων κ.ά. βρίσκονται κυριολεκτικά στον αέρα.
- Καμία απάντηση δε δόθηκε στην, από 19 Ιουλίου 2011, ανοικτή επιστολή της ΔΟΕ προς τον Πρωθυπουργό της χώρας και στην από 28 Ιουλίου 2011 επι-

στολή της ΔΟΕ προς την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας.

Αποφάσεις για το επόμενο χρονικό διάστημα:

- Να ζητήσει **συνάντηση με όλα τα πολιτικά κόμματα της χώρας** προκειμένου να γνωστοποιήσει τα προβλήματα της εκπαίδευσης και των εκπαιδευτικών ενόψει της νέας σχολικής χρονιάς.
- Να προχωρήσει **στην έκδοση ανοικτών επιστολών** προς όλους τους γονείς των μαθητών που φοιτούν στα σχολεία της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης και προς το σύνολο των εκπαιδευτικών λειτουργιών της χώρας.
- Να καλέσει τους εκπαιδευτικούς και τους γονείς της Βόρειας Ελλάδας **να δώσουν δυναμικά το αγωνιστικό παρόν στο συλλαλητήριο την 10^η Σεπτεμβρίου στη Θεσσαλονίκη** μαζί με όλους τους εργαζόμενους και την ελληνική κοινωνία.
- Να απαντήσει στη συνεχιζόμενη επίθεση με **απεργιακές κινητοποιήσεις στο ξεκίνημα της νέας σχολικής χρονιάς** και στην κατεύθυνση αυτή να συναντηθεί, τις επόμενες ημέρες, με το Δ.Σ. της ΟΛΜΕ για συντονισμό του ενιαίου πανεκπαιδευτικού αγώνα.
- Να συγκεκριμενοποιήσει τις μορφές του αγώνα στο τρίτο δεκαήμερο του Αυγούστου.

Το ΔΣ της ΔΟΕ εκτιμά πως ο δρόμος του αγώνα είναι ο μοναδικός στην παρούσα συγκυρία. **Η έναρξη της νέας σχολικής χρονιάς θα βρει τον εκπαιδευτικό κόσμο σε απεργιακές κινητοποιήσεις μαζί με το σύνολο του δημοσιούπαλληλικού και εργατικού κινήματος.**

Σε αυτή την κατεύθυνση το επόμενο διάστημα θα γίνουν όλες οι απαραίτητες οργανωτικές κινήσεις που θα εξασφαλίζουν τη μεγαλύτερη δυνατή ευρύτητα στη σύνθεση των δυνάμεων που θα σταθούν απέναντι στις αντιδραστικές, αντεργατικές πολιτικές.

Για το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

Ο Πρόεδρος
Μαντάς Κομνηνός

Ο Γεν. Γραμματέας
Πετράκης Σταύρος

ΑΠΟΦΑΣΗ για 24ωρη Απεργιακή κινητοποίηση Πέμπτη 22/9/2011

Αθήνα 7/9/2011

Το ΔΣ της ΔΟΕ σε συνεδρίαση του στις 6 Σεπτεμβρη 2011, αφού έλαβε υπόψη :

- Τη συνεχιζόμενη απaráδεκτη υποβάθμιση της δημόσιας δωρεάν εκπαίδευσης
- Το γεγονός ότι οι πολιτικές της κυβέρνησης και της Τρόικας (ΔΝΤ, Ε.Ε., Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα) είναι σκληρές, άδικες και αντικοινωνικές. Οι τελευταίες νέες οριζόντιες περικοπές στις αποδοχές των εκπαιδευτικών, των χειρότερα αμειβόμενων εργαζόμενων του δημόσιου τομέα, αποτελούν τη σταγόνα που έκανε το ποτήρι της αγανάκτησης να ξεχειλίσει. Την κρίση με τα μνημόνια δεν πληρώνουν οι έχοντες και κατέχοντες, αλλά για μια ακόμη φορά οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι, τα χαμηλότερα κοινωνικοοικονομικά στρώματα της πατρίδας μας.
- Τους σχεδιασμούς της κυβέρνησης για τη **θεσμοθέτηση ενός νέου μισθολογίου – βαθμολογίου στο δημόσιο τομέα με το οποίο επιδιώκει να περικόψει ακόμη περισσότερο τις αποδοχές μας** αγνοώντας το γεγονός ότι βρισκόμαστε στην τελευταία κλίμακα αμοιβών μεταξύ των δημοσίων υπαλλήλων.
- Τα **χιλιάδες κενά εκπαιδευτικών** που θα έχουν τα σχολεία με την έναρξη των μαθημάτων της φετινής σχολικής χρονιάς
- Την **έλλειψη των περισσότερων βιβλίων** από τις σχολικές μονάδες της χώρας και το γεγονός ότι οι μαθητές και οι εκπαιδευτικοί θα είναι αναγκασμένοι να δουλεύουν σε συνθήκες που δεν επικρατούν ούτε σε τριτοκοσμικές χώρες (φωτοτυπίες βιβλίων) για μεγάλο χρονικό διάστημα
- Την **υποχρηματοδότηση των σχολικών επιτροπών**, οι οποίες είναι αδύνατο υπό τέτοιες συνθήκες να ανταπεξέλθουν στο αυξημένο κόστος λειτουργίας των σχολείων

Διατυπώνει την ανάγκη να δοθεί ένα πρώτο – προειδοποιητικό μήνυμα στην πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας και στην Κυβέρνηση, ότι η κατάσταση στο χώρο της παιδείας είναι οριακή. **Το δημόσιο σχολείο και οι εκπαιδευτικοί αποτελούν τα μεγαλύτερα θύματα των ανάληπτων πολιτικών του μνημονίου και του μεσοπρόθεσμου προγράμματος.**

Η ανάγκη συστράτευσης των δυνάμεων της εργασίας την παρούσα συγκυρία είναι μεγαλύτερη από ποτέ. Η συγκρότηση ενός πανεκπαιδευτικού – πανεργατικού μετώπου είναι μονόδρομος. Ο κόσμος της εργασίας οφείλει να δώσει την απάντηση μέσα από τους καθημερινούς αγώνες του.

Το ΔΣ της ΔΟΕ με διεκδικητικό πλαίσιο αιτημάτων, το πλαίσιο που αποφάσισε η 80^η ΓΣ του κλάδου, απαιτεί:

- **Άμεση κατάργηση του μνημονίου και του μεσοπρόθεσμου προγράμματος.**
- **Ενιαίο μισθολόγιο που θα αναβαθμίζει οικονομικά τον εκπαιδευτικό** και θα αντιμετωπίζει ισότιμα εργαζομένους των ίδιων προσόντων. **Καμιά μείωση μισθών.** Να επιστραφούν ο 13^{ος} και ο 14^{ος} μισθός καθώς και οι απώλειες από τις περικοπές του 2010.
- 1.400€ καθαρά στο νεοδιόριστο εκπαιδευτικό.
- Δαπάνες για την Παιδεία στο 5% του Α.Ε.Π.
- Κατάργηση όλων των αντιασφαλιστικών νόμων
- Κατάργηση του Ν.3848/2010
- Άμεση χρηματοδότηση των σχολικών επιτροπών από τον κρατικό προϋπολογισμό
- Ολοήμερο σχολείο σύμφωνα με τις θέσεις του κλάδου
- Προσλήψεις αναπληρωτών για κάλυψη όλων των κενών στα σχολεία
- Όχι στην κατάργηση των Διδασκαλείων και της Μετεκπαίδευσης
- Εισαγωγική επιμόρφωση πριν την έναρξη των μαθημάτων, πρόγραμμα επιμόρφωσης για όλους τους εκπαιδευτικούς
- Διορισμούς στην Ειδική Αγωγή, άμεσα – Ενιαίο Πλαίσιο υπηρεσιακών μεταβολών στην Ειδική Αγωγή ίδιο με αυτό που ισχύει και για τη γενική
- Δίχρονη προσχολική Αγωγή
- Δημιουργία πολυθέσιων Νηπιαγωγείων - Σύσταση θέσης Διευθύντριας
- Να μετακινούνται εντός ΠΥΣΠΕ κατά προτεραιότητα οι εκπαιδευτικοί ειδικοτήτων της Π.Ε. και μετά να διατίθενται και

να τοποθετούνται από τη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση

- Ολοήμερο Σχολείο για όλα τα παιδιά ανεξάρτητα αν εργάζονται και οι δυο γονείς. Ανάκληση των εγκυκλίων του Υπ. Παιδείας.

Για το επόμενο χρονικό διάστημα, το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε., αποφάσισε να πραγματοποιήσει τις εξής δράσεις:

- **Συμμετοχή** στο συλλαλητήριο που θα διοργανώσουν η ΑΔΕΔΥ και η ΓΣΕΕ το Σάββατο 10-9-2011 και ώρα 18:00 στο άγαλμα Βενιζέλου στη Θεσσαλονίκη
- **Σύσκεψη** στελεχών των συλλόγων Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας της Κεντρικής Μακεδονίας, στη Θεσσαλονίκη το Σάββατο 10/9, ώρα 4μμ, στην ΕΔΟΘ
- **Συνέντευξη τύπου** τη Δευτέρα 12-9-2011, στα Γραφεία της ΔΟΕ, για να παρουσιαστούν οι πραγματικές διαστάσεις των οξυμμένων προβλημάτων στο χώρο της Π.Ε.
- **Αποστολή επιστολής προς όλους τους Γονείς** των μαθητών μας που θα μοιραστεί την ημέρα του αγιασμού με τη βοήθεια των εκπαιδευτικών όλης της χώρας.
- **Την κήρυξη 24ωρης, προειδοποιητικής, απεργιακής κινητοποίησης, την Πέμπτη 22 Σεπτεμβρίου 2011 και πραγματοποίηση συλλαλητηρίου** στο Υπουργείο Παιδείας, στο Μαρούσι, στις 12:00 το μεσημέρι της ίδιας ημέρας.
- Κάλεσμα στο Δ.Σ. της Ο.Λ.Μ.Ε. και την Ε.Ε. της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. να στηρίξουν το συλλαλητήριο με κήρυξη στάσεων εργασίας.
- Την πραγματοποίηση Γενικών Συνελεύσεων των Συλλόγων της χώρας από **13/9 έως και 29/9** με στόχο την ενίσχυση της απεργίας και τη συζήτηση της **πρότασης της ΔΟΕ για παραπέρα κλιμάκωση του αγώνα με τη μορφή της 48ωρης απεργιακής κινητοποίησης μαζί – τουλάχιστον με την**

ΟΛΜΕ- και τους άλλους εργαζομένους, για το πρώτο 10ήμερο του Οκτώβρη.

Συναδέλφισσες - συνάδελφοι,

Η κρισιμότητα και τα προβλήματα στο χώρο της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης απεικονίζονται με τα μελανότερα των χρωμάτων. **Ήρθε η ώρα της ατομικής και της συλλογικής ευθύνης για να αποκρούσουμε και να ανατρέψουμε την πολιτική των μνημονίων και των περικοπών .**

Ήρθε η ώρα, μαζί με όλους τους εργαζομένους και τους γονείς, να διατρανώσουμε, πως η **Παιδεία είναι εθνική υπόθεση και ο Δημόσιος και Δωρεάν χαρακτήρας της, δεν αμφισβητείται.** Τα μεγάλα προβλήματα πρέπει να αποτελέσουν την αφετηρία μεγάλων αγώνων και όχι αιτίες αδυναμίας αντίδρασης. **Αν η απογοήτευση και η μη συμμετοχή γίνουν κυρίαρχες λογικές, είναι απόλυτα βέβαιο πως θα ακολουθήσουν και άλλα νέα, ακόμη χειρότερα μέτρα.**

ΟΛΕΣ ΚΑΙ ΟΛΟΙ ΣΤΗΝ 24ΩΡΗ ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΗΝ ΠΕΜΠΤΗ 22-9-2011 ΟΛΟΙ ΚΑΙ ΟΛΕΣ ΣΤΑ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΤΙΣ ΓΕΝΙΚΕΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ

ΓΙΑ ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΛΑΙΛΑΠΑ ΠΟΥ ΜΑΣ ΣΥΡΡΙΚΝΩΝΕΙ ΓΙΑ ΝΑ ΑΝΑΤΡΕΨΟΥΜΕ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΩΝ ΜΝΗΜΟΝΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΕΡΙΚΟΠΩΝ

Για το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

Ο Πρόεδρος Ο Γεν. Γραμματέας
Μαντάς Κομνηνός Πετράκης Σταύρος

Δελτίο Τύπου ΔΟΕ-ΟΛΜΕ

Αθήνα 13/9/2011

Προς: Μ.Μ.Ε.

ΚΟΙΝ: Συλλόγους Εκπαιδευτικών Π.Ε.

Πραγματοποιήθηκε σήμερα 13 Σεπτεμβρίου 2011 κοινή σύσκεψη των Δ.Σ. των Ομοσπονδιών Δ.Ο.Ε. και Ο.Λ.Μ.Ε. στα γραφεία της Δ.Ο.Ε.

Στη συνάντηση εκφράστηκε η αγανάκτηση των εκπαιδευτικών για την κατάσταση στο χώρο της Παιδείας με την έναρξη της νέας σχολικής χρονιάς. Οι συνεχείς περικοπές στην εκπαίδευση, η έλλειψη εκπαιδευτικών, η ανυπαρξία βιβλίων, η υποχρηματοδότηση των σχολείων, η συνεχής επίθεση στο πενιχρό εισόδημα των εκπαιδευτικών – των χειρότερα αμειβόμενων εργαζομένων στο δημόσιο – είναι κοινά προβλήματα και των δυο βαθμίδων της εκπαίδευσης.

Ταυτόχρονα, η διαρκής υποβάθμιση του κοινωνικού κρά-

τους, η ανεργία, το ξεθεμελίωμα όλων των κατακτήσεων των εργαζομένων, επιβάλλουν ευρύτερες συμπορεύσεις του κόσμου της εργασίας. Σε αυτά τα πλαίσια τα δυο Δ.Σ., Δ.Ο.Ε. και Ο.Λ.Μ.Ε. **αποφάσισαν αγωνιστική συμπόρευση** μέσα από πλαίσιο δράσης που θα αποφασιστεί από κοινού και μετά από διαδικασίες βάσης.

Ως πρώτο βήμα αποφασίστηκε η πραγματοποίηση **24ωρης απεργίας της Δ.Ο.Ε. και τριώρης στάσης εργασίας της Ο.Λ.Μ.Ε. στις 22 Σεπτεμβρίου 2011.**

Αποφασίστηκε, επίσης, πραγματοποίηση εκπαιδευτικού συλλαλητηρίου την ίδια ημέρα στις **13:00 στα Προπύλαια του Πανεπιστημίου Αθηνών** αλλά και στις μεγάλες πόλεις της χώρας.

Τα Δ.Σ.

Δ.Ο.Ε.

Ο.Λ.Μ.Ε.

ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ ΜΕ ΤΑ ΚΟΜΜΑΤΑ

■ Δελτίο Τύπου

με αφορμή τη συνάντηση του Δ.Σ. της ΔΟΕ με τον υπεύθυνο του Τομέα Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων της Ν.Δ. κ. Άρη Σπηλιωτόπουλο

Αθήνα 23/9/2011

Πραγματοποιήθηκε τη Δευτέρα 19/09/2011 συνάντηση του ΔΣ της ΔΟΕ με τον Υπεύθυνο του Τομέα Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων της Ν.Δ., τ. υπουργό, κ. Άρη Σπηλιωτόπουλο στα Κεντρικά Γραφεία της Νέας Δημοκρατίας, μετά από πρόσκληση του τελευταίου.

Από την πλευρά της ΔΟΕ αναδείχθηκαν και αναλύθηκαν τα προβλήματα που παρουσιάζονται στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση με την έναρξη της σχολικής χρονιάς, μιας χρονιάς που χαρακτηρίζεται ως η χειρότερη των τελευταίων 50 χρόνων, μιας και ξεκίνησε με «μηδενικούς» διορισμούς, με χιλιάδες λειτουργικά κενά εκπαιδευτικών, χωρίς βιβλία, με τις σχολικές επιτροπές υποχρηματοδοτημένες και τους εκπαιδευτικούς - πέρα από οικονομικά υποβαθμισμένους - να βρί-

σκονται στο στόχαστρο της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Παιδείας.

Η εκπαιδευτική κοινότητα των 70.000 εκπαιδευτικών της Π.Ε. συνηγορεί για όλα τα παραπάνω αλλά και την «καταιγίδα» των νέων μέτρων θα βρεθεί στο δρόμο του αγώνα για την προάσπιση του Δημοσίου και Δωρεάν χαρακτήρα της Εκπαίδευσης.

Ο Υπεύθυνος του Τομέα Παιδείας της Νέας Δημοκρατίας κ. Σπηλιωτόπουλος αναγνώρισε το δίκαιο των αιτημάτων και εξήρε το ρόλο του εκπαιδευτικού στην ελληνική κοινωνία. Παράλληλα, εξέφρασε τη βούληση για διαρκή επικοινωνία με τη ΔΟΕ και τόνισε ότι απαιτείται επανασχεδιασμός τόσο της οικονομικής όσο και της εκπαιδευτικής πολιτικής.

Από τη Δ.Ο.Ε.

■ Δελτίο Τύπου

με αφορμή τη συνάντηση του Δ.Σ. της ΔΟΕ με τη Γραμματέα του Κ.Κ.Ε. κ. Αλέκα Παπαρήγα

Αθήνα 30/8/2011

Στο πλαίσιο της ενημέρωσης των κομμάτων του Ελληνικού Κοινοβουλίου για τα συσσωρευμένα προβλήματα που θα υπάρξουν στο χώρο της Πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, στην αρχή της νέας σχολικής χρονιάς, πραγματοποιήθηκε σήμερα 30-8-2011 συνάντηση του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. με τη Γραμματέα του Κ.Κ.Ε. κ. Αλέκα Παπαρήγα.

Από την πλευρά της Δ.Ο.Ε. αναλύθηκαν τα προβλήματα της νέας χρονιάς, μιας σχολικής χρονιάς, που χαρακτηρίζεται ως η χειρότερη των τελευταίων 50 χρόνων αφού οι διορισμοί είναι «μηδενικοί», τα σχολεία θα έχουν χιλιάδες λειτουργικά κενά, τα βιβλία θα καθυστερήσουν να φτάσουν αφού δεν έχει εκτυπωθεί κανένα και οι σχολικές επιτροπές θα καταρρεύσουν κάτω από την οικονομική ασφυξία.

Η εκπαιδευτική κοινότητα των 70.000 εκπαιδευτικών της Π.Ε. συνηγορεί για όλα τα παραπάνω, θα βρεθεί στο δρόμο του αγώνα για την προάσπιση του Δημοσίου και Δωρεάν χαρακτήρα της Εκπαίδευσης.

Η κ. Παπαρήγα μετά τη συνάντηση έκανε την παρακάτω δήλωση: «Το ΚΚΕ είναι σήμερα πανέτοιμο να πάρει μέρος και να στηρίξει τους αγώνες των εκπαιδευτικών, τους αγώνες των δασκάλων, πρώτα πρώτα για την αντιμετώπιση οξυμένων προβλημάτων, που έχουν σχέση με τη χρηματοδότηση των αναγκών της Παιδείας, της λειτουργίας των σχολείων, για μαζικούς διορισμούς μόνιμων δασκάλων και όχι αυτό το αίσχος των ωρομίσθιων και των ελαστικών εργασιακών σχέσεων, για μισθούς ανθρώπινους. Εμείς π.χ. δεν έχουμε παραιτηθεί από τη θέση για 2.000 μεικτό μισθό για το δάσκαλο που έχει τελειώσει το Πανεπιστήμιο. Και πάνω απ' όλα πρέπει

να αγωνιστούμε για να μην εξελιχθεί το σχολείο σε ακόμα χειρότερη κατάσταση απ' ό,τι είναι, σε ένα σχολείο της αγοράς, όπου στο επίπεδο του ίδιου δήμου θα υπάρχουν δημόσια σχολεία πρώτης, δεύτερης και τρίτης κατηγορίας. Και οπωσδήποτε πρέπει να αποτρέψουμε μια σειρά άμεσα μέτρα της κυβέρνησης που περνάνε στο χώρο της δημοτικής Παιδείας και γενικότερα και να αποτρέψουμε το ακόμα χειρότερο να περάσει στην πράξη πλήρως το σχολείο στη λειτουργία του δήμου. Να έχουμε αντί δασκάλους δημόσιους υπαλλήλους, να έχουμε υπαλλήλους του δήμου, πράγμα που θα οδηγήσει στην πλήρη υποβάθμιση της μόρφωσης της μεγάλης πλειοψηφίας των παιδιών, που ανήκουν στα εργατικά λαϊκά στρώματα».

Από τη Δ.Ο.Ε.

Δελτίο Τύπου

με αφορμή τη συνάντηση του Δ.Σ. της ΔΟΕ με το Γραμματέα του ΛΑΟΣ και υπεύθυνο για θέματα Παιδείας κ. Άδωνη Γεωργιάδη

Αθήνα 6/9/2011

Πραγματοποιήθηκε χθες 5-9-2011 προγραμματισμένη επίσκεψη του ΔΣ της ΔΟΕ με το Γραμματέα του ΛΑΟΣ και υπεύθυνο για θέματα Παιδείας κ. Άδωνη Γεωργιάδη.

Ο πρόεδρος της ΔΟΕ Κομνηνός Μαντάς ανέλυσε τα συσσωρευμένα προβλήματα που υπάρχουν στο χώρο της Πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, στην αρχή της νέας σχολικής χρονιάς.

Μιας σχολικής χρονιάς, που χαρακτηρίζεται η χειρότερη χρονιά των τελευταίων χρόνων αφού οι διορισμοί είναι «μηδενικοί», τα σχολεία θα έχουν χιλιάδες λειτουργικά κενά, τα βιβλία θα φτάσουν στα σχολεία μετά από ένα μήνα (τουλάχιστον) αφού δεν έχει εκτυπωθεί ακόμα κανένα και οι σχολικές επιτροπές θα καταρρεύσουν κάτω από την οικονομική ασφυξία.

Η εκπαιδευτική κοινότητα των 70000 εκπαιδευτικών της ΠΕ συλλογίζοντας όλα τα παραπάνω, θα βρεθεί στο δρόμο του αγώνα για την προάσπιση του Δημοσίου και Δωρεάν χαρακτήρα της Εκπαίδευσης.

Ο κ. Γεωργιάδης δήλωσε αλληλέγγυος στα δίκαια αιτήματά τους

τονίζοντας το απαράδεκτο της μη έγκαιρης διανομής των σχολικών βιβλίων.

Επανελάβε τέλος την ανάγκη να αποφευχθούν με την έναρξη της νέας σχολικής χρονιάς οι απεργιακές κινητοποιήσεις

Από τη Δ.Ο.Ε.

Δελτίο Τύπου

Συνάντηση του Δ.Σ. της ΔΟΕ με τον Πρόεδρο της Κ.Ο. του ΣΥΡΙΖΑ κ. Αλέξη Τσίπρα

Αθήνα 6/9/2011

Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. στα πλαίσια υλοποίησης απόφασής του για συναντήσεις με τα πολιτικά κόμματα της χώρας, προκειμένου να παρουσιαστούν οι θέσεις του κλάδου για τα τεράστια προβλήματα που αντιμετωπίζει η Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση με την έναρξη της νέας σχολικής χρονιάς, συναντήθηκε με τον Πρόεδρο της Κ.Ο. του ΣΥΡΙΖΑ κ. Αλέξη Τσίπρα, στα γραφεία του κόμματος στη Βουλή.

Ο Πρόεδρος της Δ.Ο.Ε. Κομνηνός Μαντάς έκανε αναφορά στο μεγάλο πρόβλημα της έλλειψης σχολικών βιβλίων, στο σχεδόν μηδενικό διορισμό εκπαιδευτικών και στα προβλήματα που θα δημιουργηθούν από αυτό το γεγονός, στις καθυστερημένες αποσπάσεις των εκπαιδευτικών και στο τεράστιο θέμα της μεγάλης μείωσης του μισθού των εκπαιδευτικών, των χαμηλότερα αμειβόμενων δημοσίων υπαλλήλων και ζήτησε τη στήριξη των θέσεων της Δ.Ο.Ε. από τον Πρόεδρο του Συνασπισμού.

Ο κ. Αλέξης Τσίπρας τόνισε: «Σχολείο χωρίς χρηματοδότηση και στήριξη δεν μπορεί να είναι δημόσιο σχολείο. Σχολείο δίχως καθηγητές, δασκάλους και χωρίς βιβλία δεν μπορεί να είναι καν σχολείο. Μας γυρνάνε στη μεταπολεμική περίοδο, και την ευθύνη έχει ακέραια η υπουργός Παιδείας. Για το μόνο που μπορεί να επιχαιρεί η υπουργός είναι ότι στις κατ'ιδίαν συζητήσεις της μπορεί να είχε τη στήριξη της αμερικανικής πρεσβείας και του πρέσβη».

Έκανε έκκληση στον Πρωθυπουργό να αναλάβει τις ευθύνες του και να βγάλει έξω από τη μνημονιακή λαίλαπα της πολιτικής του τον τομέα της παιδείας.

Κατά τη διάρκεια της συνάντησης των δύο πλευρών έγινε ανταλλαγή απόψεων για το πώς θα οργανωθούν μαζικοί, ενωτικοί, πανεκπαιδευτικοί αγώνες για την ανατροπή αυτής της καταστροφικής πολιτικής.

Από τη Δ.Ο.Ε.

ΤΟ ΝΕΟ Δ.Σ. ΤΗΣ Δ.Ο.Ε.

Πρόεδρος:

Μαντάς Κομνηνός

2103233662, 6974750598

Fax:2103219653

e-mail: mantas@doe.gr

**Αντιπρόεδρος –
Υπεύθυνος Τύπου και
Δημ. Σχέσεων:**

Κόκκινος Χαράλαμπος

2103312794, 6974750407

e-mail: kokkinosxar@yahoo.gr

Γενικός Γραμματέας:

Πετράκης Σταύρος

Τηλ/ Fax:2103312791, 6973832828

e-mail: stpetrakis@sch.gr

**Ειδικός Γραμματέας –
Υπεύθυνος Εκδόσεων:**

Φασφαλής Νίκος

Τηλ/Fax:2103242171, 6975303105

e-mail: nfasfalis@gmail.com

Οργανωτικός Γραμματέας:

Γκούμας Θανάσης

Τηλ/fax: 2103312792, 6974489580

e-mail: goumas3@otenet.gr

Ταμίας:

Οικονόμου Τριαντάφυλλος

Τηλ/fax: 2103312795, 6973425944

e-mail: toikono@sch.gr

**Υπεύθυνος Υλικού &
Βιβλιοθήκης:**

Ανδρουλάκης Μάνος

Τηλ: 2103312793

fax: 2103246928, 6972679767

e-mail: manandroulakis@gmail.com

Μέλη:

Κικινής Αθανάσιος

Τηλ/fax: 2103255576, 6974114103

e-mail: thanasiskikinis@gmail.com

Καλούσης Ακρίτας

Τηλ:2103242144, 6974750410

Fax:2103247135

e-mail: zinakri@yahoo.gr

Παπασπύρου Νικόλαος

Τηλ: 2103228891

6975308409

e-mail: telefteothranio@yahoo.gr

Δριμάλα Θεοδώρα

Τηλ:2103313717, 6983117770

Fax:2103245836

e-mail: thdrimala@ath.forthnet.gr

Αντισταθείτε

24ωρη

ΑΠΕΡΓΙΑ

Πέμπτη 22 Σεπτεμβρίου
2011

- ✓ Για να αποκρούσουμε τη λαίλαπα που σαρώνει τα πάντα
- ✓ Για να ανατρέψουμε τις πολιτικές των Μνημονίων και των περικοπών
- ✓ Αγώνας για μια πραγματικά Δημόσια και Δωρεάν παιδεία

Όλοι

στα ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΑ

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΛΛΑΔΑΣ